ૐ

॥ શ્રીસ્વામિનારાયણો વિજયતેત

કીર્તનાવલિ

મંગલાચરણ

મંગળ મૂર્તિ મહા પ્રભુ, શ્રીસહજાનંદ સુખરૂપ,
ભક્તિ ધર્મ સુત શ્રીહરિ, સમરું સદાય અનુપ;
પરમ કૃપાળુ છો તમે, શ્રીકૃષ્ણ સર્વાધીશ,
પ્રથમ તમને પ્રણમું, નામું વારંવાર હું શીશ.

વિશ્વેશ છો સકળ વિશ્વ તણા વિધાતા,
ત્રાતા તમે સકળ મંગળ શાંતિદાતા;
માટે તમારું કરુણાનિધિ સત્ય નામ,
સાષ્ટાંગ નાથ તમને કરું હું પ્રણામ.—૧
અજ્ઞાનપાશ કરુણા કરી કાપી નાખો,
નિત્યે પ્રભુ તવ પદે મમ વૃત્તિ રાખો;
ભક્તોનું પાલન કરો પ્રભુ સર્વ યામ,
સાષ્ટાંગ નાથ તમને કરું હું પ્રણામ.—૨

જે ઉત્પત્તિ તથા સ્થિતિ લય કરે વેદો સ્તુતિ ઉચ્ચરે,
જેના રોમ સુછિદ્રમાં અણુસમાં બ્રહ્માંડ કોટિ ફરે;
માયા કાળ રવિ શશી સુરગણો આજ્ઞા ન લોપે ક્ષણ,
એવા અક્ષરધામના અધિપતિ શ્રીસ્વામિનારાયણ.—૧
આવી અક્ષરધામથી અવનીમાં જે દેહધારી થયા,
આપ્યાં સુખ અપાર ભક્તજનને દિલે ધરીને દયા;
કીધાં ચારુ ચરિત્ર ગાન કરવા જેણે કરુણા કરી,
વંદુ મંગળ મૂરતિ ઉર ધરી સર્વોપરી શ્રીહરિ.—૨

જન્મ્યા કૌશલ દેશ વેશ બટુનો લૈ તીર્થમાંહી ફર્યા,
રામાનંદ મળ્યા સ્વધર્મ ચલવ્યો યજ્ઞાદિ મોટા કર્યા;
મોટાં ધામ રચ્યાં રહ્યા ગઢપુરે બે દેશ ગાદી કરી,
અન્તર્ધાન થયા લીલા હરિતણી સંક્ષેપમાં ઉચ્ચરી.—૩
વંદુ શ્રીહરિકૃષ્ણ ધર્મસદને જૈ જન્મ જેણે ધર્યો,
કૃત્યાનો વળી કાળીદત્ત ખળનો જેણે પરાજય કર્યો;
કીધાં બાલચરિત્ર અદ્‌ભુત અતિ જૈને અયોધ્યા પ્રતિ,
માતાને પછી તાતને પણ દીધી દુર્લભ્ય દિવ્યા ગતિ.—૪
વંદુ શ્રીવરણીન્દ્ર વેશ ધરીને જે તીર્થમાં જૈ ફર્યા,
દૈવીને નિજ જ્ઞાન દાન દઈને દુષ્ટો વિનષ્ટો કર્યા;
હિમાદ્રિ પુરુષોત્તમાખ્ય પુરી જઈ શ્રી સેતુબંધે ગયા,
કાંચીથી ગુજરાત પ્રાંત થઈને જે લોજમાં જઈ રહ્યા.—૫
વંદુ જે હરિ લોજમાંહિ શીખવી અષ્ટાંગ યોગી કળા,
રામાનંદ પ્રતિ સુપત્ર લખિયો જૈ પીપલાણે મળ્યા;
દેખાડયો ગુરુને પ્રતાપ નિજનો ને ત્યાં જ દીક્ષા લીધી,
સ્વામીએ ધુર સંપ્રદાય તણી તો જઈ જેતપુરે દીધી.—૬
વંદુ જે હરિએ પ્રતાપ નિજનો સૌરાષ્ટ્ર દેશે ઘણો,
દેખાડયો કરી મગ્નિરામ જનને આશ્રિત પોતા તણો;
ધામો શુદ્ધ સમાધિમાં સુજનને દેખાડિયાં દૃષ્ટિએ,
લાખો વિપ્ર જમાડિયા જન સુખી કીધાં કૃપા દૃષ્ટિએ.—૭
વંદુ જે હરિ દુર્ગપત્તન રહી ત્યાં ભૂપના ધામમાં,
સ્થાપી ઉત્તમ વાસુદેવ પ્રતિમા રંગે રૂડા શ્યામમાં;
સૌરાષ્ટ્રાદિ વિશેષ દેશ ફરીને દુર્ગાખ્ય પુરે રહ્યા,
જેને આ જગમાંહી દુર્ગપુરના વાસી વિશેષે કહ્યા.—૮
જેણે જેતલપત્તને મખ કર્યો લાચાર લોલંગરો,
કીધો યજ્ઞ ડભાણમાં વળી ભલો વૌઠે સમૈયો કર્યો;
જૈને ધર્મપુરે સ્વધર્મ ચલવ્યો વૃત્તાલયે આવીને,

કીધા ઉત્સવ શ્રેષ્ઠ તેહ હરિને વંદુ દિલે લાવીને.—૯
જેણે સુંદર શ્રેષ્ઠ ધામ રચિયાં આચારજો સ્થાપિયા,
શિક્ષાપત્રી રચી સ્વધર્મ સહુના જુદા કરી આપિયા;
કીધો સુરતમાં વિજૈ વળી કર્યો વિવાહ રાજા તણો,
વંદું તે પ્રભુને અખંડ ઉરમાં ઉત્સાહ આણી ઘણો.—૧૦
વૃત્તાલે કરી પુષ્પદોલ વિચર્યા ભાવાખ્ય પુરે હરિ,
ચૈત્રેથી ગઢડે રહ્યા વૃત્તપુરે જૈ કાર્તિકી ત્યાં કરી;
મુંબૈના પતિને મળ્યા નૃપગઢે, આચાર્ય હસ્તે વળી,
સ્થાપ્યા શ્રીરણછોડજી વૃતપુરે તેને નમું છું લળી.—૧૧
આવ્યા અક્ષર મુક્ત ત્યાં સ્તવન તો કીધું હરિનું ઘણું,
ત્યારે ધામ વિષે સ્વયં વિચરવા લીધું ઉદાસીપણું;
દેહોત્સર્ગ કર્યો જણાય ન કર્યો પ્રત્યક્ષ દીઠા તદા,
લીલા અદ્‌ભુતકારી કૃષ્ણ હરિને વંદુ સદા સર્વદા.—૧૨

રાગ : ધોળ- પ્રભાતી પદ-૧

સૂતાં ઊઠી રે સમરું સહજાનંદ કે વેણલાં ભલે વાયાં રે—ટેક૦
અંતર ઉપજ્યો રે, અતિશે આનંદ કે...વેણલાં૦—૧
નયણે નીરખી રે, રંગભીનાનું રૂપ કે...વેણલાં૦
પ્રીતે પોંખ્યા રે, બ્રહ્મ મહોલના ભૂપ કે...વેણલાં૦—૨
ઊર્ધ્વરેખા રે, બે ચરણમાં જોઈ કે...વેણલાં૦
તેને નીરખી રે, મનડું રહ્યું મોઈ કે...વેણલાં૦—૩
નખમણિયું રે, જુગલ ચરણની જોડ કે...વેણલાં૦
ગોળ ઘુંટિયું રે, પૂરે મનડાના કોડ કે...વેણલાં૦—૪
જંઘા જાનુ રે, જોયા સાથળ સાર કે...વેણલાં૦
નાભી ઊંડી રે, અજ ઉપજયા જે ઠાર કે...વેણલાં૦—૫
પેટ પોયણ રે, જોયા ત્રણે વળ કે...વેણલાં૦
એવાં ચિહ્નની રે, કૃષ્ણાનંદને કળ કે...વેણલાં૦—૬

પદ-૨

હૃદયે જોયું રે કમળા કેરું ધામ કે...વેણલાં૦
કંઠ કંબુ રે નીરખું આઠો જામ કે...વેણલાં૦-૧
દંત દેખી રે દાડમ કેરાં બીજ કે...વેણલાં૦
જીહ્વા જોઈ રે જાણે ઝબૂકે વીજ કે...વેણલાં૦-૨
નાસા નિકટ રે ટીબકડી છે શ્યામ કે...વેણલાં૦
તેને જોતાં રે નેણે નીંદ હરામ કે...વેણલાં૦-૩
વામ કરણે રે તિલ શ્યામ સોહાય કે...વેણલાં૦
તેને જોતાં રે શોભે સંતોના રાય કે...વેણલાં૦-૪
ભાલ વચ્ચે રે રેખા તિલક આકાર કે...વેણલાં૦
મસ્તક ઉપર રે ફૂલડાં કેરા હાર કે...વેણલાં૦-૫
કર જુગલ રે કોણિયું બે શ્યામ કે...વેણલાં૦
કૃષ્ણાનંદની રે પૂરી હૈડાની હામ કે...વેણલાં૦-૬

રાગ : કેદારો પ્રભાતી પદ-૧

ધ્યાન ધર ધ્યાન ધર ધર્મના પુત્રનું, જે થકી સર્વ સંતાપ નાસે,
કોટિ રવિચંદ્રની કાંતિ ઝાંખી કરે, એવા તારા ઉર વિષે નાથ ભાસે.-૧
શિરપર પુષ્પનો મુગટ સોહામણો, શ્રવણ પર પુષ્પનાં ગુચ્છ શોભે;
પુષ્પના હારની પંક્તિ શોભે ગળે, નીરખતાં ભક્તનાં મન લોભે.-૨
પચરંગી પુષ્પનાં કંકણ કર વિષે, બાંયે બાજુબંધ પુષ્પ કેરા;
ચરણમાં શ્યામને નેપુર પુષ્પનાં લલિત ત્રિભંગી શોભે ઘણેરા.-૩
અંગોઅંગ પુષ્પનાં આભરણ પહેરીને, દાસ પર મહેરની દૃષ્ટિ કરતા;
કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દૃઢ ભાવશું, સુખ તણા સિંધુ સર્વે કષ્ટ હરતા.-૪

પદ-૨

પ્રીત કર પ્રીત કર પ્રગટ પરબ્રહ્મશું, પરહર અવર પંપાળ પ્રાણી,
પરોક્ષથી ભવ તણો પાર આવે નહીં, વેદવેદાંત કહે સત્ય વાણી.-૧
કલ્પતરુ સર્વના સંકલ્પ સત્ય કરે, પાસે જઈ પ્રીતશું સેવે જ્યારે,

તેમ જે પ્રગટ પુરુષોત્તમ પ્રીછશે, થાશે હરિજન તત્કાળ ત્યારે.–૨
પ્રગટને ભજીભજી પાર પામ્યા ઘણાં, ગીધ ગુનિકા કપિવૃન્દ કોટી;
વ્રજતણી નાર વ્યભિચાર ભાવે તરી, પ્રગટ ઉપાસના સૌથી મોટી.–૩
શ્રીનારાયણ સ્વામિને પરહરી, જાર ભજનાર સર્વે ખ્વાર થાશે;
કહે છે મુક્તાનંદ પ્રગટ ભજ પ્રાણિયા, અઘતણા ઓઘ તત્કાળ જાશે.–૪

પદ-૩

રાત રહે પાછલી ચાર ઘટિકા તૈયેં; સંતને શયન તજી ભજન કરવું;
સ્વામિનારાયણ નામ ઉચ્ચારવું, પ્રગટ પરબ્રહ્મનું ધ્યાન ધરવું.–૧
તે સમે આળ પંપાળ બકવું નહિ, ચિત્ત હરિચરણમાં પ્રોઈ દેવું;
ગૃહસ્થને જગત જંજાળને પરહરી, કૃષ્ણ ગોવિંદ ગોપાળ કહેવું.–૨
ભજન તજી એ સમે અન્ય ઉદ્યમ કરે, નારકી થાય તે નર ને નારી;
તે માટે અમૂલખ અવસર પામીને, હરિજન સર્વ લેજો વિચારી.–૩
દુર્લભ સાજ તે સુગમ શ્રીહરિ કર્યો, ખોયલા દિવસની ભાંગી ખામી;
કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દઢ ભાવશું, શ્રીનારાયણ સત્ય સ્વામી.–૪

પદ-૪

ભજન કર ભાવશું પ્રગટ પરબ્રહ્મનું, રાખ્ય હરિરૂપમાં મન તારું;
પ્રગટના ભજનથી પરમ સુખ પામીએ, ઉર થકી નાશ પામે અંધારું.–૧
નખશિખ નાથની મૂર્તિ સોહામણી, ચરણનાં ચિહ્નન સંતાપ ટાળે;
પ્રેમશું ચિંતવે ચરણ શ્રીહરિ તણાં, ગ્રંથી ગાળે સર્વે કર્મ બાળે.–૨
નખતણી પંક્તિની જ્યોત નિત નિત નવી, ઉદરમાં ત્રિવળી અધિક શોભે;
ઉર વિષે શ્રીવત્સ ચિહ્નનને નીરખતાં, સંતનાં ચિત્ત તત્કાળ લોભે.–૩
નેણ ને વેણ ચિત્તચોર સોહામણાં, પરમ ઉદાર અતિ ચતુર સ્વામી;
કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દઢ ભાવશું, પ્રગટ પ્રમાણ એ અંતરજામી.–૪

પદ-૫

માવજી મુજ પર ખૂબ અઢળક ઢળ્યા, માહરું મંદિર ધામ કીધું;
સુખતણા સિંધુ સહેજે મળ્યા શામળો, તમથકી માહરું કાજ સીધું.–૧

દીન દુર્બળતણી ત્રીઠ જાણી તમે, મુજ પર મહેર અતિશે જ કીધી;
દોયલી વેળાના દામ છો નાથજી, શામળા મારી સંભાળ લીધી.–૨
જે સંગ નેહ કરો તેને નવ વીસરો, ભક્તવત્સલ તમે અધિક રસિયા;
બિરુદ પોતાતણું સત્ય કરવા તમે, માહરે મંદિરે નાથ વસિયા.–૩
આજ અમૃતતણા મેહુલા વરસિયા, ભવતણી ભાવઠ આજ ભાગી;
આજ મુક્તાનંદ અધિક સુખ ઉપજ્યું, તમ સંગ શ્યામ દૃઢ લગની લાગી.–૪

પદ-૬

માહરે મંદિર અખંડ રહો માવજી, તમ વિના દુઃખતણો અંત નાવે;
આવતું જોબન અનંગ દુઃખ દે ઘણું, તન તણા તાપ તે કોણ શમાવે.–૧
આશ સર્વે પરહરી પ્રીત તમશું કરી, વરી હું વ્રેહવંતી નાથ તમને;
મદનરિપુ મારવા તાપને ટાળવા, અધર અમૃતરસ પાઓ અમને.–૨
તમ સંગ આશ ઉદાસ સંસારથી, નટવર નિમખ કેમ રહું ન્યારી;
નયણાની આગળે અખંડ રહો નાથજી, વિવિધ વિનોદ કરતા વિહારી.–૩
રસિયાજી તમસંગ રંગ લાગ્યો ખરો, ગમે નહીં જગતનો ગંધ મુજને;
આજ મુક્તાનંદ આડ સર્વે ટળી, અરપી હું તન મન નાથ તુજને.–૪

પદ-૭

માહરું ભાગ્ય અતિશે જ અદકું થયું, નાથજી તમ સંગ નેહ જોડી;
તન તણા તાપ સંતાપ સરવે ટળ્યા, તન ધન જગત શું પ્રીત તોડી.–૧
અસત સુખ પરહરી નાથ તમને વરી, લોકની લાજ નવ ધરી મનમાં;
શૂરાની પેરે તમ સન્મુખ ચાલતાં, અધિક આનંદ નવ માય તનમાં.–૨
કોટિ બ્રહ્માંડના નાથ કરુણા કરી, શ્રીહરિ માહરે મોલ આવ્યા;
શરણાગત તણાં લાડ પાળો સદા, ભક્તવત્સલ તમે નાથ કહાવ્યા.–૩
દેહડી જાય પણ નેહ નવ છૂટજો, એ વર આપજો નાથ અમને;
મુક્તાનંદ કહે નાથજી શ્રીહરિ, નિમખ ન્યારા નવ મેલું તમને.–૪

પદ-૮

પુરુષોત્તમ તમે પ્રગટ મુજને મળ્યા, આજ આનંદના ઓઘ મારે;
અસતની આશ સર્વે ઉરથકી પરહરી, શામળા થઈ દઢ શરણ તારે.–૧

વિષય વાયુ વડે તરણ જેમ ઊડતી, માવજી મેરુને તુલ્ય કીધી;
કોટિ બ્રહ્માંડના નાથ કર સાહિને, અચળ પદવી મને આજ દીધી.–૨
હાસ વિનોદ બહુ હેત દેખાડતા, મહાપ્રભુ આવિયા મહોલ મારે;
નટવર અલૌકિક રૂપ નિહાળતાં, રસિયાજી રાચી હું રંગ તારે.–૩
દુઃસહ દુઃખ કાપિયું અખંડ સુખ આપિયું; અસ્થિર સ્થિર સ્થાપિયું છેલ રસિયા;
કહે છે મુક્તાનંદ સર્વે કાસળ ટળી, માહરે મંદિરે નાથ વસિયા.–૪

રાગ : ભૈરવી-પ્રભાતી

સ્વામિનારાયણનું સ્મરણ કરતાં, અગમ વાત ઓળખાણી રે;
નિગમ નિરંતર નેતિ કહી ગાવે, પ્રગટને પ્રમાણી રે.–ટેક૦
મંગળ રૂપ પ્રગટને મેલી, પરોક્ષને ભજે જે પ્રાણી રે;
તપ તીરથ કરે દેવ દેરાં, મન ન ટળે મસાણી રે.–સ્વા૦૧
કથા ને કીર્તન કહેતાં ફરે છે, કર્મ તણી જેમ કહાણી રે;
શ્રોતા ને વક્તા બેઉ સમજ્યા વિનાના, પેટને અર્થે પુરાણી રે.–સ્વા૦૨
કાશી કેદાર કે દ્વારકા દોડે, જોગની જુક્તિ ન જાણી રે;
ફેરાફરીને પાછો ઘરનો ઘરમાં, ગોધો જોડાણો જેમ ઘાણી રે.–સ્વા૦૩
પીધા વિના પ્યાસ ન ભાંગે, મર પંડ ઉપર ઢોળે પાણી રે;
મુક્તાનંદ મોહન સંગ મળતાં, મોજ અમૂલખ માણી રે.–સ્વા૦૪

રાગ : ભૈરવી પદ-૧

પ્રાતઃ થયું મનમોહન પ્યારા, પ્રીતમ રહ્યા શું પોઢીને;
વારંવાર કરું છું વિનતિ, જગજીવન કર જોડીને...પ્રાત૦૧
ઘરઘરથી ગોવાળા આવ્યા, દર્શન કારણ દોડીને;
આંગણિએ ઊભી વ્રજઅબળા, મહી વલોવાં છોડીને...પ્રાત૦૨
બહુરૂપી દરવાજે બેઠા, શંકર નેજા ખોડીને;
મુખડું જોવા આતુર મનમાં, જોરે રાખ્યા ઓડીને...પ્રાત૦૩
ભૈરવ રાગ ગુણીજન ગાવે, તાન મનોહર તોડીને;
બ્રહ્માનંદના નાથ વિહારી, ઊઠયા આળસ મોડીને...પ્રાત૦૪

પદ-૨

રસિયોજી રાય આંગણ બેઠા, કોમળ દાતણ કરવાને;
મખમલની ગાદી બહુમૂલી, પાટ ઉપર પાથરવાને...રસિયો૦૧
આછું જળ જમુનાનું આણ્યું, કંચન ઝારી ભરવાને;
સોના કેરું પાળું લાવ્યા, સુંદર આગે ધરવાને...રસિયો૦૨
દાસ મળ્યા સહુ દર્શન કારણ, જગને પાર ઉતરવાને;
દાતણ કરતા હરિને નિરખ્યા, તે નાવે ભવ ફરવાને...રસિયો૦૩
મુખ મંજન કીધું મનમોહન, હરિજનનાં મન હરવાને;
બ્રહ્માનંદનો વહાલો ઊઠયા, સ્નાનવિધિ અનુસરવાને...રસિયો૦૪

પદ-૩

બાજોઠ કનક તણે આવી બેઠા, નીર ગરમ હરિ નાહવાને;
શ્વેત વસ્ત્ર પહેર્યું એક સુંદર, ભૂધરજી ભીંજાવાને...બાજોઠ૦૧
અત્તર તેલ ફુલેલ અનુપમ, મર્દન કરવા માવાને;
અંગ ચોળે ઢોળે જળ ઉપર, રસિયોજી રીઝાવાને...બાજોઠ૦૨
સ્નાન કરી ઊઠયા શામળિયો, પ્રેમીજન લલચાવાને;
લલિત નવીન તૈયાર કરી લાવ્યા, પીતાંબર પહેરાવાને...બાજોઠ૦૩
રત્નજડિત શુભ પાટ મનોહર, ગાદી નવલ બિછાવાને;
બ્રહ્માનંદના નાથને આવ્યા, ભોજન કાજ બોલાવાને...બાજોઠ૦૪

પદ-૪

જમો જમોને મારા જીવન જુગતે, ભોજનિયાં રસ ભરિયાં રે,
પાક શાક તમ સારુ પ્રીતમ, કોડે કોડે કરિયાં રે...જમો ૦૧
ગળિયાં તળિયાં તાજાં તાતાં, કનક થાળમાં ધરિયાં રે;
આરોગો મારા નાથ અલૌકિક, ઘૃત ઝાઝાં ઘેબરિયાં રે...જમો ૦૨
કઢી વડી કારેલાં કાજુ, રાઈ તણાં દહીં થરિયાં રે;
જોઈએ તો ઉપરથી લેજો, મીઠું જીરું મરિયાં રે...જમો ૦૩
બ્રહ્માનંદના નાથ શિરાવ્યા, દૂધ ભાત સાકરિયાં રે;
ચળું કર્યું હરિ તૃપ્ત થઈને, નિરખી લોચન ઠરિયાં રે...જમો ૦૪

રાગ : વિભાસ -પ્રભાતી પદ-૧

શોભાસાગર શ્યામ તમારી, મૂરતિ પ્યારી રે;
મૂરતિ પ્યારી રે નાખું મારા પ્રાણ વારી રે.–ટેક૦
સુંદરતા જોઈ મુખની શશી, સુર લજાઈ રે;
મુખ દેખાડી નવ શક્યા, વસ્યા ગગન જાઈ રે....શોભા૦૧
માન હર્યું મણિધરનું, શિખા કેશ કાળે રે;
અવનિ ઉપર રહી ન શક્યા, ગયા પાતાળે રે....શોભા૦૨
ચંચળ લોચન જોઈને, લજ્જા પામ્યાં તીન રે;
ખંજન કુરંગ વને વસ્યાં, જળે બૂડયાં મીન રે....શોભા૦૩
ચાલ ચતુરાઈ જોઈને, ગજ કરે ધિક્કાર રે;
પ્રેમાનંદ કહે શિર નાખે, ધૂળ વારંવાર રે....શોભા૦૪

પદ-૨

વાલી લાગે વાલમ તારા, મુખની વાણી રે;
મુખની વાણી શ્રવણે સુણી, હું લોભાણી રે.–ટેક૦
મુખની વાણી સાંભળી, તજી ચંચળતાઈ રે;
સ્થિર થઈને નિત્ય સેવે, ચરણ રમા ડાહી રે....વાલી૦૧
મુખની વાણી સાંભળી, રાચ્યા સુંદર રૂપે રે;
જગત સુખને પરહરી, લીધો ભેખ ભૂપે રે....વાલી૦૨
વાણી સાંભળી સનકાદિકે, લીધી હૈયે ધારી રે;
ઘરથી ઘર ન માંડિયું, રહ્યા બ્રહ્મચારી રે....વાલી૦૩
મુખની વાણી સાંભળી, મારે પ્રીત બંધાણી રે;
પ્રેમાનંદ કહે તન મન, કરું કુરબાણી રે....વાલી૦૪

પદ-૩

ઓરા આવો છેલ તમારું, છોગલું જોઉં રે;
છોગલું જોઉં રે છેલા મારા, મનમાં પ્રોઉં રે.–ટેક૦

છોગલું તારું અટકયું મારા, ઉરમાં આવી રે;
મોહન તારી મૂરતિ, મારા મનમાં ભાવી રે....ઓરા૦૧
મુખતણે મરકલડે મુંને, ઘેલડી કીધી રે;
સામું જોઈ તમે શામળા, સૂધ બૂધ લીધી રે....ઓરા૦૨
સૂધ ભૂલી શરીરની, દિલ કયાંઇ ન ગોઠે રે;
મનડું વેંધ્યું માહરું, નેણાંની ચોટે રે....ઓરા૦૩
એટલું તો હવે કરજો, માણીગર માવા રે;
પ્રેમાનંદનાં નેણમાં, રહો આવા ને આવા રે....ઓરા૦૪

પદ-૪

કાન તમારે કારણે હું તો, ઘેલડી ડોલું રે;
ઘેલડી ડોલું રે તમ વિના, બીજું ન બોલું રે.–ટેક૦
લોકડિયાની લાજ મેલી, સંસારથી તોડી રે;
મન કર્મ વચને માવજી, તમ સાથે જોડી રે....કાન૦૧
બીક મેં તો સંસારની, સર્વે કાઢી બારી રે;
રાજીવ લોચન રસિયા, થઈ રહી તમારી રે....કાન૦૨
તમે મારા હું તમારી, દુરિજન ન જાણે રે;
પ્રીતમ વાતું પ્રેમની, નવ મળે નાણે રે....કાન૦૩
રાજી રહેજો રસિયા, કહેવું ઘટે તે કહેજો રે;
પ્રેમાનંદના નાથજી, દર્શન દેજો રે....કાન૦૪

રાગ : બિભાસ પદ-૧

પ્રાતઃ ભયો પ્રાન પ્યારે, જાગો ગિરધારી.–ટેક૦
સખા સબ આયે દ્વાર, લે લે કર પુષ્પહાર;
કૃષ્ણ કહી ટેરત હે, મંડલી તુમારી....પ્રાત ૦૧
સંગ લે પૂજાકો સાજ, ગ્વાલની આઈ મહારાજ;
સબહી કે હાથ સોહે, કંચન કી થારી....પ્રાત ૦૨

સંગ લે સખી સમાજ, આઈ હે દરશન કાજ;
દ્વારપેં ખડી હે વૃષભાન કી દુલારી....પ્રાત૦ ૩
દરશકો દાન દીજે, નયના સુફલ કીજે;
મુક્તાનંદ વારવાર જાત બલિહારી....પ્રાત૦ ૪

રાગ : કેદારો -પ્રભાતી પદ-૧

કીજીએ ધ્યાન શ્રીધર્મના કુંવરનું,
સર્વ પે'લાં ઊઠી પ્રાતઃ કાળે;–ટેક૦
નીરખીએ રૂપ નખશિખ મહારાજનું,
વાસના અશુભ તત્કાળ ટાળે.–કીજીએ૦ ૧
સંત હરિભક્ત સૌ ઊંઘ આળસ તજી,
ચિંતવીએ ચરણ અતિ પ્રીત આણી;
નીરખીએ નખમણિ સીમા શોભા તણી,
દુર્લભ દેવને એમ જાણી.–કીજીએ૦ ૨
જમણા તે ચરણના અંગૂઠા ઉપરે,
નખમાંહી ચિહ્‌ન તે જોઈ રહેવું;
ચિહ્‌ન પર રક્ત રેખા અતિ શોભતી,
મન તેમાં લઈ પ્રોઇ દેવું.–કીજીએ૦ ૩
અંગૂઠા આંગળિયું ઉપર કેશ છે,
સૂક્ષ્મ ચિહ્‌ન છે ચાખડીનાં;
અંગૂઠા પાસની આંગળીએ તિલ છે
પ્રેમાનંદની જોયેલ આંખડીનાં.–કીજીએ૦ ૪

પદ-૨

મંગળ મૂળ મહારાજના ચરણ છે,
ચિંતવતાં ચિત્તમાં શાંતિ થાયે;–ટેક૦
કામ ને ક્રોધ મદ લોભ વ્યાપે નહિ,
ઉર થકી સર્વ અજ્ઞાન જાયે.–મંગળ૦ ૧

જુગલ પદતળ વિષે ષોડશ ચિહ્ન છે,
નામ તેનાં હવે કહું વિચારી;
સ્વસ્તિ જવ જાંબુ ધ્વજ અંકુશ અંબુજ,
અષ્ટકોણ વજ્ર ઊર્ધ્વરેખા પ્યારી.—મંગળ૦ ૨
નવ ચિહ્ન ધારવાં જમણા તે ચરણમાં,
વામ પદમાં બીજાં સાત શોભે;
મીન ત્રિકોણ ને વ્યોમ ગોપદ કળશ,
અર્ધચંદ્ર ધનુષ ચિત્ત લોભે.—મંગળ૦ ૩
જમણા તે ચરણની આંગળી છેલ્લીએ,
તિલ એક અનુપમ આનંદકારી;
પાનિયું સુંદર ઘૂંટી પિંડી પર,
પ્રેમાનંદ તન મન જાય વારી.—મંગળ૦ ૪

પદ-૩

નીરખતાં નાથની જાનુ છબી જીવમાં;
સુખ થાયે દુઃખ સૌ દૂર વામે;—ટેક૦
જમણા સાથળ વિષે ચિહ્ન એક અનુપમ,
નીરખતાં ભક્ત મન મોદ પામે.—નીર૦ ૧
કેળના સ્થંભ જેવા સાથળ સુંદર,
ગરુડની પીઠ પાવનકારી;
કટિતટ પીત પટ કસ્યો કરુણાનિધિ,
શ્યામ શોભા કટિ લાગે પ્યારી.—નીર૦ ૨
નલિની સમ નાભી પર ત્રિવળી છબી ઉદરમાં,
ઉન્નત ઉરમાંહી કેશ સોહે;
બે સ્તન શ્યામ પર છાપનાં ચિહ્ન છે,
તિલ એક ઉર વિષે ચિત્ત મોહે.—નીર૦ ૩
ઉર વિષે કૌસ્તુભ શ્રીવત્સ ચિહ્ન છે,
વિનગુણ હારની શોભા સારી;

દક્ષિણ બાહુને નિકટ તિલ ચાર છે,
પ્રેમાનંદ જોઈ જોઈ જાય વારી.–નીર૦ ૪

પદ-૪

અશરણ શરણ ભુજદંડ મહારાજના,
ચિહ્ન તેમાં હવે કહું વખાણી;–ટેક૦
ભુજમાં છાપનાં ચિહ્ન છે સુંદર,
કોણિયું શ્યામ સુખધામ વાણી.–અશરણ૦ ૧
પોંચાથી ઉપર છાપનાં ચિહ્ન છે,
કાંડાં છે કઠણ બળવાન ભારી;
કરભ પર કેશ છે હથેળી રાતિયું,
શ્યામ રેખા તેમાં ન્યારી ન્યારી.–અશરણ૦ ૨
રાતી છે આંગળિયું રાતા છે નખમણિ,
ઉપડતા તીખા તે જોયા જેવા;
એવા જે કરવર ધરત જન શિરપર,
આતુર અભય વરદાન દેવા.–અશરણ૦ ૩
જાનુ પર્યંત ભુજ સરસ ગજ સૂંઢથી,
ભક્તને ભેટવા ઊભા થાયે;
એવા ઘનશ્યામની ભુજા છબી ઉપરે,
પ્રેમાનંદ તન મન વારી જાયે.–અશરણ૦ ૪

પદ-૫

ચિંતવીએ ચિહ્ન મહારાજનાં અંગમાં,
ભક્તજન ભાવશું વારંવાર;–ટેક૦
વામ ભાગે વળી કંઠ ને ભુજ વચ્ચે,
ચૌદ તિલ સૂક્ષ્મ સરસ સાર.–ચિંત૦ ૧
ડાબે પડખે વળી નવ તિલ નૌતમ,
ત્રણ તિલ કાખમાં કહું છું જોઈ;

એક તિલ અનુપમ કંબુ કંઠને વચ્ચે,
નીરખતાં ભક્ત મન રહે છે મોઈ.–ચિંત૦ ૨
ચિબુક ને અધર પર કેશ રેખા છબી,
અધર–પ્રવાળ જોઈ ચિત્ત લોભે;
કુંદની કળી સમ દીપે દશનાવલિ,
કનકની રેખ માંહી સરસ શોભે.–ચિંત૦ ૩
દાઢમાં ચિહ્‌ન છે શ્યામ સોયામણું,
મંદ મુખહાસ જોઈ લાજે કામ;
ઘેરે સાદે કરી બોલતાં વચન હરિ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ઘનશ્યામ.–ચિંત૦ ૪

પદ-૬

વારી જાઉં વારણે વદનશશી ઉપરે,
નીરખતાં નેણ નથી તૃપ્ત થાતાં;–ટેક૦
અમૃત–વૃષ્ટિ કરે તાપ તનના હરે,
હરે હરે કહે હરિ છીંક ખાતાં.–વારી૦ ૧
શોભા તે શી કહું નાસિકા શુક તણી,
ગોળ કપોળ બહુ લાગે રૂડા;
નાસિકા ઉપર શીળીનાં ચિહ્‌ન છે,
ચિંતવતાં ઘાટ નવ થાય કૂડા.–વારી૦ ૨
જમણા કપોળમાં મોટો એક તિલ છે,
તિલ એક મોટો છે ડાબે કાને;
જે જન નીરખીને ધારી લે ચિત્તમાં,
તે નવ પડે માયા કાળ પાને.–વારી૦ ૩
કાન વીંધ્યાં તેનાં ચિહ્‌ન છે સુંદર,
ચંચળ દગમાંહી રેખા રાતી;
પ્રેમાનંદ મીન અલિ ખંજન વારુ લઈ,
ઉપમા દેવા નથી બુદ્ધિ થાતી.–વારી૦ ૪

પદ-૭

ભક્ત–મનરંજન ભ્રકુટિ ઘનશ્યામની,
કામિની જોઈ તુરત થાય ઘેલી;–ટેક૦
ભ્રકુટિને હેઠે ને નેત્રની ઉપરે,
રેખા ઊઠે અતિ રસ ભરેલી.–ભક્ત૦ ૧
ભાલ વિશાળમાં પંચ રેખા ઊઠે,
ઊભી છે બે ને ત્રણ ચંદ્રાકારે;
જમણી કોરે એક ચિહ્ન છે ભાલમાં,
ભક્તજન નીરખે તે વારે વારે.–ભક્ત૦ ૨
સુંદર મસ્તક શ્રીમહારાજનું,
શિખા સુંદર જેમાં જોઈ જ રહીએ;
ત્રણ તિલ છે વળી શિખાને પાસળે,
જમણે ભાગે તેને ધારી લઈએ.–ભક્ત૦ ૩
મોટો એક તિલ છે વામ વાંસા માંહી,
મોટો એક કેશ છે તેની પાસે;
જમણા વાંસા માંહી આઘો એક તિલ છે,
પ્રેમાનંદ નીરખતાં દુઃખ નાસે.–ભક્ત૦ ૪

પદ-૮

નખશિખ નીરખીને ચિહ્ન વર્ણન કર્યાં,
સંત હરિભક્તને નિત્ય ગાવા;–ટેક૦
ભક્તના ઉર વિષે શ્રીમહારાજની,
સુંદર મૂર્તિ સાક્ષાત થાવા.–નખશિખ૦ ૧
પુષ્પનાં ભૂષણ વસન મહારાજનાં,
એક પદમાં હવે કહું વખાણી;
ઉજ્જવલ પાઘ શિર શ્વેત પટકો ખભે,
શ્વેત ધોતી પે'રી પ્રીત આણી.–નખશિખ૦ ૨

પુષ્પના હાર ઉર કંકણ પુષ્પનાં,
પુષ્પનાં બાજુ તે બાંધ્યા બાંયે;
પુષ્પનાં ગુચ્છ તે ખોસ્યા બે કાનમાં,
તોરા લટકે સુંદર પાઘમાંહે.—નખશિખ૦ ૩
એ પદ જે કોઈ શીખે ને સાંભળે,
એ છબીનું નિત્ય ધ્યાન ધરશે;
પ્રેમાનંદ કહે તેના ઉરમાં આવીને,
સ્વામી સહજાનંદ વાસ કરશે.—નખશિખ૦ ૪

રાગ : ભૈરવી પદ-૧

અધમ ઉદ્ધારણ અવિનાશી તારા, બિરુદની બલિહારી રે,—ટેક૦
ગ્રહી બાંહ્ય છોડો નહિ ગિરધર, અવિચળ ટેક તમારી રે.—અધમ૦૧
ભરી સભામાં ભૂધરજી તમે, થયા છો માડી મારી રે,
બેટાને હેતે બોલાવો, અવગુણિયા વિસારી રે.—અધમ૦૨
જેવો તેવો તોય પુત્ર તમારો, અણસમજુ અહંકારી રે,
પેટ પડયો તે અવશ્ય પાળવો, વાલમ જુઓ વિચારી રે.—અધમ૦૩
અનળ અહિ જો ગ્રહે અજાણે, તે છોડાવે રોવારી રે,
બાળકને જનની સમ બીજું, નહિ જગમાં હિતકારી રે.—અધમ૦૪
બ્રહ્માનંદની એજ વિનતિ, મન ધારીએ મુરારી રે,
પ્રીત સહિત નિત દર્શ પરસાદી, જોયે સાંજ સવારી રે.—અધમ૦૫

પદ-૨

મનમોહન સુંદરવર મારા, અવગુણિયા વિસરાવા રે.—ટેક૦
અધમોદ્ધારક પતિતજનપાવક, બિરુદ તમારું ચહાવા રે.—મન૦ ૧
સહુ દેખતાં શામળિયા તમે, માડી થયા છો માવા રે,
છોરુની ચિંતા રાખીને, મ દેશો મૂંઝાવા રે.—મન૦ ૨
બાળક હોય તે જેમ તેમ બોલે, લીએ કટાણે ખાવા રે,
જનની રોષ ન લેખે જાણું, અણસમજુ હોય આવા રે.—મન૦ ૩

શેરડીએ રમતાં અથડાતાં, છોરા રાખે દાવા રે,
સબળ થઈ કોઈ લીએ ચૂંટીઆ, તો માતા જાય મેલાવા રે.–મન૦ ૪
મનગમતું સર્વે મેલીને, એક તમને રીઝાવા રે,
બ્રહ્માનંદ કહે મન કર્મ વચને, ગુણ તમારા ગાવા.–મન૦ ૫

રાગ : ભૈરવી પદ-૧

મેરે તો એક તુમહી આધારા, મેરે તો એક તુમહી આધારા.–ટેક૦
નાવ કે કાગકી ગતિ ભઈ મેરી, જહાં દેખું તહાં જલનિધિ ખારા.–૧
રસિક શિરોમણિ તુમ બિન મોકું, લગત હે જગસુખ જરત અંગારા.–૨
તુમ મીલિયો તો આનંદ અતિશે, બિસરત સબ દુઃખ વારમવારા.–૩
મુક્તાનંદ કહે અંતરજામી, કહા સમજાવું મેરે પ્રીતમ પ્યારા.–૪

રાગ : પ્રભાતી પદ-૧

મહી માખણ માગે રે માવો, મહી માખણ માગે;
પ્રભાતે ઊઠીને માવો, મહી માખણ માગે.–ટેક૦
ઊંઘમાંથી અલબેલો ઊઠયા, નેણા નિદ્રાળુ;
જમવા સારુ ઝગડે ઊભા, ભૂધર ભૂખાળુ.–પ્રભાતે૦ ૧
ગોકુળિયાની નારી સર્વે, આવી છે જોવા;
કજીયાળો કહાનુડો દે નહીં, ગાવલડી દોવા.–પ્રભાતે૦ ૨
માતાજી આ મહી તમારું, નાખીશ હું ઢોળી;
બ્રહ્માનંદના નાથે ઝાલી, મહીડાની ગોળી.–પ્રભાતે૦ ૩

પદ-૨

માતા મનાવે હરિને, માતા મનાવે;
પ્રભાતે ઊઠી હરિને, માતા મનાવે.–ટેક૦
દાતણ પાણી પ્રથમ કરીને, ત્યાર પછી ખાઈએ;
ઝાઝાં માણસ જોઈને જીવન, ઘેલા ન થાઈએ.–પ્રભાતે૦ ૧
તર્ત કરી આપું રોટલી તાજી, ઘીમાં ઝબોળી;
મેલો મારા લાલ મનોહર, મહીડાની ગોળી.–પ્રભાતે૦ ૨

સાસરિયાં તારાં સગપણ સારુ, આવી બેઠા ડેલી;
બ્રહ્માનંદને નાથે ત્યારે, હસી ગોળીને મેલી.—પ્રભાતે૦ ૩

પદ-૩

મોહન મનાવ્યા રંગીલો, મોહન મનાવ્યા;
મીઠું બોલીને માતા જસોદાએ, મોહન મનાવ્યા.—ટેક૦
કોમળ કાજુ જોઈ હરિને, દાતણિયું દીધું;
કંચન કેરી ઝારી લઈને, મુખ મંજન કીધું.—મોહન૦ ૧
નીર ઊને નવરાવ્યા મોહન, અંગોઅંગ ચોળી;
ચંદન કેરી કાંસકી સુંદર, લઈ ચોટી ઓળી.—મોહન૦ ૨
કેસર કેરી આડ કરીને, માળા ફૂલની ધારી;
બ્રહ્માનંદના વહાલાનું મુખ, નીરખે મહતારી.—મોહન૦ ૩

પદ-૪

જુગતે જમાડે હરિને, જુગતે જમાડે,
માત જસોદા મોહનજીને, જુગતે જમાડે.—ટેક૦
જગનો જીવન જમવા બેઠા, ગોપી સર્વે ઝાંખે;
ચંદન કેરો પંખો લઈને, માતા વા નાખે.—જુગતે૦ ૧
શીરો પૂરી સેવ સેવૈયા, જલેબી તાજી;
આરોગે અલબેલો બેઠા, રસિયોજી રાજી.—જુગતે૦ ૨
બહુત પ્રકારનાં શાક બનાવ્યાં, માંહી નાખેલ મસાલો;
બ્રહ્માનંદ કહે તૃપ્ત થઈને, ઊઠયા વ્રજજીવન વહાલો.—જુગતે૦ ૩

રાગ : રામગ્રી પ્રભાતી પદ-૧

મન રે માન્યું નંદલાલ શું, જોઈ પાઘ પેચાળી;
રીઝી રહી એના રૂપમાં, ભૂધરજીને ભાળી.—મન૦ ૧
ભાલ તિલક કોઈ ભાતનું, કેસરનું વિરાજે;
નયણુની શોભા જોઈને, કોટિ રતિ પતિ લાજે.—મન૦ ૨
ફૂલડાના તોરા ઝૂકી રહ્યા, ઝળકે કુંડળ કાને;

મુખડાની શોભા જોઈને, મોહી ભીનલે વાને.–મન૦ ૩
હીંડળતા શુભ હારને, જોતાં રહી છું લોભાઈ;
મુક્તાનંદના નાથસું, કીધી અચળ સગાઈ.–મન૦ ૪

પદ-૨

જનમ સુફળ કર્યો માહરો, નટવર નંદલાલે;
સુખડું અલૌકિક શામળે, આપ્યું અતિ ઘણું વા'લે.–જનમ૦ ૧
મનના મનોરથ પૂરિયા, ગુણવંત ગિરધારી;
માવ ઉપર મેં માહરું, નાખ્યું સરવસ વારી.–જનમ૦ ૨
પરવશ થઈ હું તો પ્રેમમાં, શામળિયાને સંગે;
રસિક સલુણા વ્રજરાજને, રાચી હું તો રંગે.–જનમ૦ ૩
જીતનો ડંકો વાગિયો, રીઝયા કુંજવિહારી;
મુક્તાનંદના નાથને, વરી થઈ જગ ન્યારી.–જનમ૦ ૪

પદ-૩

સગપણ કીધું મેં શ્યામશું, મનમાં સમજી વિચારી;
આશ તજી સંસારની, ધર્યા ઉરમાં મોરારી.–સગ૦ ૧
નિમખ ન મેલું નાથને, નેણુંથી ન્યારા;
પરમ સ્નેહી શામળો, મને પ્રાણથી પ્યારા.–સગ૦ ૨
ભવ બ્રહ્માદિક મહા મુનિ, તેને દુર્લભ વા'લો;
તે રસિયો મુજને મળ્યા, નટવર નંદલાલો.–સગ૦ ૩
થઈ છું અધિક અલબેલડી, લજ્જા લોકની મેલી;
મુક્તાનંદના નાથસું, બાંધી દૃઢ કરી બેલી.–સગ૦ ૪

પદ-૪

આજ મારું ભાગ્ય ઉદે થયું, નીરખ્યા વ્રજપતિ વાલો;
છેલ છબીલો શામળો, લે'રી નંદજીનો લાલો.–સગ૦ ૧
જરકશી પાઘના પેચમાં, તોરા અધિક વિરાજે;
મુખ શોભા જોઈ માવની, પૂરણ શશી લાજે.–સગ૦ ૨

ભાલ વિશાળ વિરાજતું, નેણાં અણિયાળાં;
અતિ ચંચળ રસનાં ભર્યાં, કંકોળેલ કાળાં.—સગ૦ ૩
અંગોઅંગ મૂરતિ માધુરી, રસિયો ગિરધારી;
મુક્તાનંદના નાથની, છબી પર બલિહારી.—સગ૦ ૪

રાગ : બિભાસ-પ્રભાતી પદ-૧

છાંડી કે શ્રીકૃષ્ણદેવ, ઓરકી જો કરું સેવ;—ટેક૦
કાટી ડારો કર મેરો, તીખી તરવાર સેં.—છાંડી૦ ૧
ત્યાગી કે રસિક કાન, ઓર કો જો ધરું ધ્યાન;
ચીર ડારો છાતી મોરી, કઠિન કુઠાર સે.—છાંડી૦ ૨
કૃષ્ણ બિન અન્ય જેહી, ઈષ્ટ જાની નમું તેહી;
ફોર ડારો શિર મેરો, મુશળ—પ્રહાર સેં.—છાંડી૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મોય, ઓર જો પ્રતીત હોય;
જાનિયો અધિક નીચ, શ્વપચ લબાર સેં.—છાંડી૦ ૪

પદ-૨

છાંડી કે શ્રીઘનશ્યામ, ઓર કો જો જપું નામ;—ટેક૦
કર લે કટારી મેરી, જીભા કાટિ ડારિયો.—છાંડી૦ ૧
લોકન કી લાજ ડરું, જો ન ભક્ત ચિહ્ન ધરું;
પાવક કે મધ્ય મેરે, તનકું પ્રજારિયો.—છાંડી૦ ૨
જિવિકા કો લોભ જાની, ભક્તિ જો કરું મેં છાની;
તેહી છીન તન મેરો, શૈલ સેં પછારિયો.—છાંડી૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે ટેરી, દૃઢતા જો ડગે મેરી;
શૂળી પેં ચઢાઈ તીખે, તીરન સેં મારિયો.—છાંડી૦ ૪

પદ-૩

હોય મેં શ્રીકૃષ્ણદાસ, ઓરકી જો કરું આશ;—ટેક૦
જાનિયો લબાર લુચ્ચો, નીચ ઠગ જાર સેં.—હોય૦ ૧
જંત્ર મંત્ર સત્ય જાનું, તાકી જો પ્રતીત આનું;

જાનિયો અધિક મૂઢ, કુમતિ ગમાર સેં.–હોય૦ ૨
ધર્મહીન ભક્તિ કરું, પ્રભુસે જો નહિ ડરું;
જાનિયો પ્રબલ પાપી, ભૂમિહું કે ભાર સેં.–હોય૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે ઈષ્ટ એક, તાકી જો ન રાખું ટેક;
જાનિયો અધિક બૂરો, ગંડક બિડાર સેં.–હોય૦ ૪

પદ-૪

પાય કે શ્રીકૃષ્ણ પિયા, ઓર સેં જો જોરું જિયા;–ટેક૦
જાનો મોય જગ મધ્ય, સબ સેં લબારજ્યું.–પાય૦ ૧
પ્રગટ સ્વરૂપ ત્યાગું, ઓર સેં જો અનુરાગું;
જાનિયો જરૂર મોકું, પાપકો પ્રહારજ્યું.–પાય૦ ૨
મદ્યમાંસ ભોગી દેવ, તાકી જો કરું મેં સેવ;
હોના સદા શિર મેરે, વજ્ર કે પ્રહારજ્યું.–પાય૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મોય, ઓરકી જો આશ હોય;
વેશ્યા સમ વેશ મેરો, જાનો અતિ ખ્વારજ્યું.–પાય૦ ૪

રાગ : ભૈરવી પદ-૧

મૂરતિ તમારી મારા શ્યામ, શોભાધામ છે;
છબિ પર વારું કોટિક કામ કે મન અભિરામ છે...૧
પ્રેમી જનના પ્રાણ, છોજી તમે શ્રીહરિ;
દર્શન કાજ દયાળ, આવી સર્વે સુંદરી...૨
તલખે છે સહુ વ્રજસાથ, દર્શન કારણે;
જાગો મારા જીવનપ્રાણ, કે તારે જાઉં વારણે...૩
મનમોહન ચિત્તચોર, દર્શન આપીએ;
મુક્તાનંદ કહે નાથ, દુઃસહ દુઃખ કાપીએ...૪

પદ-૨

તમે મારા પ્રાણ આધાર, છેલવર શ્રીહરિ;
જાગો મારા જગના જીવન, કે જોઉં નેણાં ભરી...૧
કોની સંગે જાગ્યા મારા શ્યામ, રસિક શિરોમણિ;

તમ થકી તો વ્રજનાર, રસિક અતિશે ઘણી...૨
રસમાં કર્યા ચકચૂર, તમને તો શ્રીહરિ;
મળી કોઈ ચતુર સુજાણ, અલૌકિક સુંદરી...૩
આવડી શું નિદ્રા મારા નાથ, હસે છે સહુ ભામિની;
મુક્તાનંદ કહે માવ, જાગો તો જુએ કામિની...૪

પદ-૩

જાગો મારા જીવનપ્રાણ, રજની વીતી ગઈ;
દર્શન કારણ દયાળ, ગોપી ઘેલી થઈ...૧
મન માન્યું તમ સાથ, રહે કેમ ધારણે;
તજી કુળ લોકની લાજ, દરશ કેરે કારણે...૨
ચાત્રક સરખી ટેક, ધરીને વ્રજસુંદરી;
મન કર્મ વચને નાથ, સર્વે તમને વરી...૩
જેશું મન માન્યું મારા શ્યામ, તે તો પ્યારી ઘણી;
મુક્તાનંદ કહે નાથ, પ્રેયસી તમ તણી...૪

પદ-૪

વ્રજવનિતાની સુણી વાત, શ્રીહરિ જાગિયા;
ચરણે નમી સર્વે નાર, તાપ સર્વે ભાગિયા...૧
નિદ્રાનાં ભર્યાં નેણ, ઊઘાડી જોયું શ્રીહરિ;
શોભે જાણે શરદ સરોજ, રક્ત રેખા ધરી...૨
પીતાંબર તનુધાર, અધિક છબી શ્યામની;
શોભે જાણે રક્ત સરોજ, સહિત ઘન દામની...૩
ફૂલ્યાં છે વદન સરોજ, રસિક રવિ જોઈને;
મુક્તાનંદ કહે માવ, લીધાં મન મોહીને...૪

રાગ : બિલાવર પદ-૧

જય શ્રીનારાયણ સર્વકારણ સદા, જય શ્રીઅક્ષરપતિ અંતરજામી ટેક૦
જય શ્રીધર્માત્મજ પ્રગટ પુરુષોત્તમ, જય શ્રીસહજાનંદ સુખદસ્વામી. ૧

રટત દશશત વદન નિગમ આગમ સદા,
જયસિ ત્વં નમત સુર શીશ નામી;
ભજત મુનિ ભક્ત નિષ્કામજન,
જય શ્રી દાતાર કૈવલ્યધામી.–જય શ્રી૦ ૨
કાળ માયા પુરુષ રચત બ્રહ્માંડ બહુ,
પરમ પુરુષ તવ દૃષ્ટિ પામી;
હોત પાલન પ્રલય તવ ભ્રકુટિ ભંગ કરી,
જય શ્રીસર્વેશ્વર અહં નમામિ.–જય શ્રી૦ ૩
જય શ્રીકમલાપતિ જય શ્રીનૈષ્ઠિક જતિ,
જયસિ ત્વં ભજત પુરુષ અકામી;
જય શ્રીપરમેશ્વર તવ ચરણ શરણમેં,
આયો પ્રેમાનંદ ગરુડ ગામી.–જય શ્રી૦ ૪

પદ-૨

જયસિ રમનીય કમનીય દમનીય અરિ,
જયસિ સહજાનંદ અક્ષરવાસી;–ટેક૦
ત્વમપિ મમ જીવનં ત્વમપિ મમ લોચનં,
ત્વમપિ મેં વાંછિત વરદ દાસી.–જયસિ૦ ૧
જય શ્રી મંજુલ મૃદુલ મધુર મુખ વચન વર,
જય શ્રી ચિંતવની ચલની મધુર હાસી;
જય શ્રીકમલાનન પદ્મદલલોચન,
કરપર કમળદળ તુલ્ય આસી.–જયસિ૦ ૨
જય શ્રીસૌન્દર્ય ઔદાર્ય વર સો ગુણાકર,
જયસિ ત્વં સૌશીલ્ય વાત્સલ્યરાશી;
જય શ્રીકરુણાભુવન જય શ્રીકરુણાઘન,
જય શ્રીકમલારમન અવિનાશી.–જયસિ૦ ૩
ત્વમસિ ભજનીય નમનીય શમનીય દુઃખ,
ત્વમસિ મમ પ્રાણપતિ સુખ પ્રકાશી;

દેહિ મમ નાથ તવ શરણ રતિ અચળ મતિ;
પ્રેમાનંદ પ્રાણ કુરબાન જાશી.–જયસિ૦ ૪

રાગ : પ્રભાતી સિંધુડો પદ-૧

ધીર ધુરંધરા શૂર સાચા ખરા, મરણનો ભય મનમાં ન આણે;
અર્વ ખર્વ દળ એક સામા ફરે, તૃણને તુલ્ય તેનેય જાણે.–૧
મોહનું સૈન્ય મહા વિકટ લડવા સમે, મરે પણ મોરચો નવ ત્યાગે;
કવિ ગુણી પંડિત બુદ્ધે બહુ આગળા, એ દળ દેખતા સર્વ ભાગે.–૨
કામ ને ક્રોધ મદ લોભ દળમાં મુખી, લડવા તણો નવ લાગ લાગે;
જોગિયા જંગમ તપસ્વી ત્યાગી ઘણા, મોરચે ગયે ધર્મદ્વાર માગે.–૩
એવા અરિ સૈન્ય શું અડીખમ આથડે, ગુરુમુખી જોગિયા જુક્તિ જાણે;
મુક્તાનંદ મોહ ફોજ માર્યા પછી, અખંડ સુખ અટળ પદરાજ માણે.–૪

પદ-૨

જ્યાં લગી જગત જંજાળ ઉરમાં ખરી, ત્યાં લગી સુરતા ચિત્ત નાવે;
જે જે વિચારીને જુક્તિ કરવા જશે, તે જ કાયરપણું નામ કા'વે.–૧
પરચો ઈચ્છે તેને પામર જાણવો, જન ન ઈચ્છવું જોગ્ય જાણે;
નિષ્કામ તે નારાયણ રૂપ છે, આશા ને તૃષ્ણા ઉરમાં ન આણે.–૨
અક્ષર પર પુરુષોત્તમ શ્રીહરિ, તેહને સૂઝશે તે જ કરશે;
જન મતિમંદ અણ છતાં ઊભા થઈ, તાણતાં તાણતાં તૂટી મરશે.–૩
કેસરી બાળને ભય નહિ કોઈનો, મત્ત મેંગળતણાં જુથ ભાગે;
મુક્તાનંદ તે શિષ્ય સદ્ગુરુ તણા, જગતથી ઉલટી રીત જાગે.–૪

પદ-૩

મતવાલા તણી રીત મહા વિકટ છે, પ્રેમરસ પીએ તે જન જાણે;
મૂંડા તે શું જાણે મજીઠના પાડને, ભીખતાં જન્મનો અંત આણે.–૧
વર્ણ આશ્રમ તણી આડ મહા વિકટ છે, તે કેમ પાધરી વાત પ્રીછે;
શીશ અર્પ્યા વિના શ્યામ રીઝે નહિ, શીશ અર્પે જે કોઈ શરણ ઈચ્છે.–૨

બાગ બગીચે પ્રેમ નવ નીપજે, દામ ખરચ્ચે નવ પ્રેમ પામે,
મસ્તક ધડામાં જે જન મેલશે, તે ઘટે પ્રેમ પ્રવાહ સામે.–૩
સુરનર મુનિ તણી ચાંચ ખૂંચે નહિ, ચૌદ લોકમાં એ અગમ સહુને;
મુક્તાનંદ એ અગમ રસ અતિ ઘણો, સદ્‌ગુરુ મોજથી સુગમ બહુને.–૪

પદ-૪

જ્યાં લગી જાત ને ભાત જંજાળ છે, ત્યાં લગી આત્મા જાણ અળગો;
જેહને હરિ વિના અન્ય અળખામણું, સત્ય સ્વરૂપ નર તેહ વળગ્યો.–૧
ઊલટા અન્નની સે'જે ઈચ્છા ટળી, દેખતાં ઊબકો સૌને આવે;
તેહને જે ભખે મનુષ્યમાં નવ ખપે, શ્વાન સૂકર તણી જાત કા'વે.–૨
જ્યાં લગી દેહને હું કરી જાણશે, ત્યાં લગી ભોગ વિલાસ ભાવે;
શ્વાન સૂકર તે મનુષ્યમાંથી ટળ્યો, હરિ તણો જન તે કેમ કા'વે.–૩
હરિના જન તે હરિના ગુણે જુક્ત છે, મુક્ત તનનું નહિ માન જેને;
મુક્તાનંદ તે સંત જન સૂરમા, આપમાં વ્યાપ હરિ હોય તેને.–૪

પદ-૫

ભેખ ને ટેક વર્ણાશ્રમ પાળતાં, ઊલટો એ જ જંજાળ થાયે;
ગાડર આણીએ ઊનને કારણે, કાંતેલાં કોકડાં તે જ ખાયે.–૧
જે જેવો થઈ રહે સાર તેને કહે, એજ આવરણતણું રૂપ જાણો;
જેમ એ ધાલારી તેમ એ ધર્મરત, તેમાં તે શું નવલું કમાણો ?–૨
તજે ત્રણ ઈષણા તેજ વિચક્ષણા, જહદાજહદનો મર્મ જાણે;
ભાગ ને ત્યાગનો ભેદ ગુરુમુખથી ગ્રહે, પિંડ બ્રહ્માંડ ઉરમાં ન આણે.–૩
એ જ સન્યાસ શ્રીપાત તેણે કરી, શ્રીતણું કૃત્ય નવ સત્ય દેખે;
ભિક્ષુક તો તે ખરા ભ્રમ મનનો તજે, સત્ય મુક્તાનંદ પ્રભુ પેખે.–૪

પદ-૬

મેલ મન તાંણ ગ્રહી વચન ગુરુદેવનું, સેવ તું રૂપ એ શુદ્ધ સાચું;
મન મત્ત થઈ કોટિ સાધન કરે, સદ્‌ગુરુ શબ્દવિણ સર્વ કાચું.–૧
જજ્ઞ જાગે કરી સ્વર્ગ સુખ ભોગવે, પુણ્ય ખૂટયે પડે નક્કી પાછો;

તીર્થ ને વ્રતતણું જોર પણ ત્યાં લગી, ગુરુગમ વિના ઉપાય કાચો.–૨
અડસઠ તીરથ સદ્‌ગુરુ ચરણમાં, જાણશે જે જન હશે પૂરા;
મન કર્મ વચને મોહ મનનો તજી, ભજે પરબ્રહ્મ તે સંત શૂરા.–૩
મનનાં કૃત્ય તે મિથ્યા જાણી તજ્યાં, મન પણ અમન થઈ મળ્યું ત્યારે;
મુક્તાનંદ ગુરુ મર્મ છે વચનમાં, વચન વિચારીને જોયું જ્યારે.–૪

પદ-૭

શૂર સંગ્રામને દેખતાં નવ ડગે, ડગે તેને સ્વપ્ને સુખ ન હોયે;
હય ગજ ગર્જના હાંક વાગે ઘણી, મનમાં ધડક નવ ધરે તોયે.–૧
અડગ સંગ્રામને સમે ઊભા રહે, અર્પવા શીશ આનંદ મનમાં;
ચાકરી સફળ કરવા તણે કારણે, વિકસ્યું વદન ઉમંગ તનમાં.–૨
અકથ અલૌકિક રાજને રીઝવે, જે નર મનતણી તાણ મૂકે;
વચન પ્રમાણે તે વિપત્યે વર્તતાં, એક પગ ભર ઊભા જ સૂકે.–૩
એવાની આગળે મોહ દળ નવ નડે, ભાગતાં ભોમ ભારે જ લાગે;
મુક્તાનંદ તે શૂર સાચા વદે, જે ચાકરી કરી નવ મોજ માગે.–૪

પદ-૮

અવસર આવિયો રણ રમવા તણો, અતિ અમૂલ્ય નવ મળે નાણે;
સમઝવું હોય તો સમઝજો સાનમાં, તજી પ્રપંચ તક જોઈ ટાણે.–૧
મુનિ મન મધ્ય વિચાર એવો કરે, મોહ શું લડે તે મર્દ કેવા ?
પાખરિયા નર કૈંક પાડયા ખરા, શૃંગી શશી સુરરાજ જેવા.–૨
એવા તો કૈંકની લાજ લીધી ખરી, એક ગુરુદેવથી એ જ ભાગે;
તે ગુરુદેવ તો તાહરી કોર છે, જડમતિ તોય નવ બુદ્ધિ જાગે.–૩
કરી લે કામ ઝટ રટ રામ ઉતાવળો, ગુરુતણી મોજ ગોવિંદ મળશે;
મુક્તાનંદ એ વચનમાં મર્મ છે, મર્મ જાણ્યે મદ મોહ ટળશે.–૪

પદ-૯

ધાર તલવારની સોયલી ચપળ છે, વચનની ટેક તે વિકટ જાણો;
ભેખની ટેક તે વચનમાં નવ રહે, રહે તે પ્રગટ ભક્તિ પ્રમાણો.–૧
શૂરને એક પળ કામ આવી પડે, મરે કાં મોજ લઈ સુખ પામે;

સંત સંગ્રામથી પળ ન પાછો હઠે, મન દમવા તણે ચડે ભામે.—૨
મનશું લડવા કોણ સામો મંડે, સુર નર અસુર સહુ હાર માને;
ગુરુમુખી શિષ્ય વિન રૂંઢ રણમાં ફરે, જગતનો શબ્દ નવ સુણે કાને.—૩
શૂર ને સંતમાં અંતર અતિ ઘણો, સૂરજ સંગ ખદ્યોત શોભા;
મુક્તાનંદ તે સંતની આગળે, મોહ ને મન કરે ત્રાહિ તોભા.—૪

પદ-૧૦

કર્મનું કૂટણું સકળ સંસારમાં, લખ્યું લલાટમાં તે જ થાશે;
શુભાશુભ ભોગ તે લખ્યા લલાટમાં, અલખ લખાઈ શું નામ જાશે.—૧
ભાગ્યમાં લખ્યા ભગવંત જો હોય તો, સાધન લેશ નવ ઘટે કરવું;
ભાગ્યમાં લખ્યું આણવાંછે આવી મળે, તેહને કાજ શું મથી મરવું?—૨
સજનાતણો સંસ્કાર શો શુભ હતો ? ગીધ ગણિકા અજામેળ તેવા;
એવા અધમઓધારણ પ્રભુને પરહરી, કર્મ કર્તા રહે પશુ જેવા.—૩
કર્મની રેખ કર્મજડને શિરે ખરી, મર્મના જાણતલ ધર્મ પાળે;
મુક્તાનંદ ગુરુચરણને સેવતાં, બ્રહ્મ અગ્નિ સર્વે કર્મ બાળે.—૪

રાગ : ભૈરવી પદ-૧

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ, સ્વામિનારાયણ ભજરે;—ટેક૰
કર રે મન ચરણ વાસ, જક્ત આશ તજરે.—સ્વા૦ ૧
નારદ—સનકાદિક સિદ્ધ, ભજન જાહી અજરે;
શારદ શેષાદી નિગમ, ગાવત ઊઠી ફજરે.—સ્વા૦ ૨
પુરુષોત્તમ પ્રગટ આજ, નટવર તનુ સજરે;
કાળ—ઝાળ નાશ હોત, ધરત ચરણ ધ્વજરે.—સ્વા૦ ૩
અજામિલ ગણિકાદિક, તાર્યો જીન ગજરે;
અનંત આજ મુક્ત હોત, દેખત ભરી નજરે.—સ્વા૦ ૪
પ્રેમાનંદ સરવસ ફળ, સહજાનંદ ભજરે;
સર્વોપરી જાત જીતી, ત્રંબ કઠોર બજરે.—સ્વા૦ ૫

પદ-૨

હમ તો એક સહજાનંદ, સહજાનંદ ગાવે;—ટેક૰
હમારે મન સ્વામિનારાયણ, દૂસરો ન ભાવે.—હમ૦ ૧

તપ તીરથ સાધનમેં, સ્વપ્ને નહિ જાવે;
જેસે કોઈ ઘૃત છાંડ, છાસ કો ન ખાવે.–હમ૦ ૨
અણિમાદિક અષ્ટ સિદ્ધિ, મુક્તિ કું ન ચા'વે;
સબ કો ફળ સહજાનંદ, ચરન ચિત્ત લાવે.–હમ૦ ૩
સહજાનંદ જાપસેં, ત્રય ત્રાપકો બુઝાવે;
ઈન હી કે પ્રતાપસેં, અપાર ગતિ પાવે.–હમ૦ ૪
આગમ નિગમ કઠિન રહસ્ય, હમે ન સમજાવે;
પ્રેમાનંદ સાર સુગમ, સહજાનંદ આવે.–હમ૦ ૫

પદ-૩

હમ તો એક સહજાનંદ, ચરનકે ઉપાસી;–ટેક૦
લગન મગન મતવારે, છોડી સબ આશી.–હમ૦ ૧
અડસઠ અબ કોન કરે, કોન ફીરે કાશી;
અષ્ટ સિદ્ધિ આદિક, ચઉ મુક્તિ સેં ઉદાસી.–હમ૦ ૨
ચૌદ લોક ભોગ કે સુખ, જાને સબ ફાંસી;
સહજાનંદ પદ પંકજ મકરંદ કે પ્યાસી.–હમ૦ ૩
ચરનકમલ રસ લોભિત, મતિ સે ઉજાસી;
નારદ સનકાદિક મધુપ, ગૂંજત બનબાસી.–હમ૦ ૪
પુરુષોત્તમ સહજાનંદ જાને સુખરાશી;
પ્રેમાનંદ આયો શરન, ચરનકો નિવાસી.–હમ૦ ૫

પદ-૪

હમ તો હરિ સહજાનંદ, રૂપસેં મત વારેં;–ટેક૦
હમારે સુખસંપત્ત એહી, પ્રાણજીવન પ્યારે.–હમ૦ ૧
ભાવે કોઈ સુંદર કહો, ભાવે કહો કારે;
હમ કો યેહી રૂપ બિના, ઓર સકળ ખારે.–હમ૦ ૨
દેહન મેં પ્રાનપિયા, નેનન મેં તારે;
ઈન હી પર તન મન ધન, વારી વારી ડારે.–હમ૦ ૩

હમારે યેહી કરમ રેખ, ટરત નહી ટારે,
યે હી કારણ મહા મુનિજન, કોટિક પચી હારે.–હમ૦ ૪
પ્રેમાનંદ નિગમાગમ, કહત હે અપારે,
સહજાનંદ શ્યામસુંદર, નીરખી ઉર ધારે–હમ૦ ૫

રાગ : ભૈરવી પદ-૧

મેં તો ગુનેગાર તેરા રે, હો સ્વામિન મેરા રે.–ટેક૦
હું ગુનેગાર તેરા કીરતાર, દે શરન ચરન કેરા રે.–મેં તો૦૧
અધમ ઓધારન પતિતજન પાવન, મેટત ભવફેરા રે.–મેં તો૦૨
યેહી બીરૂદ ઘનશ્યામ સુની તેરા, કીનો ચરન ડેરા રે.–મેં તો૦૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ ભવસાગરસેં, પાર કરો બેરા રે.–મેં તો૦૪

પદ-૨

મેરી તકસીર કરિયો માફ, હો હરિ જગ વ્યાપ.–ટેક૦
બહુત બની તકસીર મેરેસે, સબવિધિ જાનત આપ.–મેરી૦ ૧
હમ અપરાધી જીવ જનમકે, કહા બરનું કહી પાપ.–મેરી૦ ૨
સ્થાપન ધર્મ ધર્મકુળ પ્રગટે, અધર્મ કરન ઉથાપ.–મેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ તર્યો ભવસાગર, તેરે ચરન પ્રતાપ.–મેરી૦ ૪

પદ-૩

તોહે મેરી બાંહ ગ્રહેકી લાજ, હો મેરે મહારાજ; તોહે.–ટેક૦
હમ હે પતિત તુમ પતિત કે પાવન, ગિરધર ગરીબનિવાજ.–તોહે૦ ૧
ચહુ જુગકે નરનારી પાતકી, સબહી ઓધારે આજ.–તોહે૦ ૨
અધમઓધારન ત્રિભુવન તારન, શ્રીહરિ કૃપા કે જહાજ.–તોહે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે' પ્રભુ પ્રગટે ધર્મકુળ, અધમ ઓધારન કાજ.–તોહે૦ ૪

પદ-૪

મેં તો છીન છીન તેરા ગુન્હેગાર, હો ધરમકુમાર, મેં તો.–ટેક૦
મેં ગુલામ તેરે ચરન કમળ કા, તું મેરા શીરદાર.–મેં તો૦૧
જો કરની સુની હો પ્રભુ મેરી, નાહિ કબહુ નિસ્તાર.–મેં તો૦૨
અપનો બિરૂદ બિચારી કે કેશવ, લીજે મોહન મેરી સાર.–મેં તો૦૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ નામ પર, બાર બાર બલિહાર.–મેં તો૦૪

રાગ : ભૈરવી પ્રભાતી પદ-૧

પ્રાતઃસમે શ્રીસહજાનંદની, મૂરતિ મનમાં ધારું રે;—ટેક૦
નખશિખ નીરખી રૂપ અનુપમ અંતરમાં ઉતારું રે...પ્રાત૦ ૧
રૂપાળા બહુ રાજીવ લોચન, આવી વસ્યા મન મોરે રે;
પુષ્ટ તરુણ તન ભીને વાને, હંસગતિ ચિત્ત ચોરે રે...પ્રાત૦ ૨
અંગોઅંગ અનુપમ ઝીણાં, શ્વેત વસ્ત્ર બહુ શોભે રે;
પુષ્પતણાં આભૂષણ જોઈ જોઈ, ભક્તતણાં મન લોભે રે...પ્રાત૦ ૩
મેઘ સરીખે રે ઘેરે સાદે, બોલતા બહુનામી રે;
ભક્ત મનોરથ પૂરણ કરતા, પ્રેમાનંદના સ્વામી રે...પ્રાત૦ ૪

પદ-૨

પ્રાતઃસમે શ્રીસ્વામીજીનાં, ચરણ ચિહ્ન ચિંતવિયે રે;—ટેક૦
સ્વસ્તિ જવ જાંબુ ધ્વજ રેખા, અંતરમાં ગોઠવિયે રે...પ્રાત૦ ૧
કુલિશ કમળ અંકુશ અષ્ટકોણ, જમણે ચરણે સંભારું રે;
વામપદે મત્સત્રિકોણ કળશ ખરી, વ્યોમ ધનુષ શશી ધારું રે...પ્રાત૦ ૨
જમણે ચરણે અંગૂઠા ઉપરે, નખમાંહી ચિહ્ન જોઈ રે;
પે'લી ને છેલી આંગળીયે તિલ, તેમાં રાખું મન ઠોઈ રે...પ્રાત૦ ૩
રાતા ને ચડિયાતા નખ દશે, આંગળિયોના જોવું રે;
પ્રેમાનંદ જોઈ પાની ઘૂંટી, પિંડીમાં મન પ્રોવું રે...પ્રાત૦ ૪

પદ-૩

પ્રાતઃ સમે ઊઠી પુરુષોત્તમની, મૂરતિમાં મન ધરિયે રે;—ટેક૦
એ અવસર જે આડ કરે તે, પાપ જાણી પરહરિયે રે...પ્રાત૦ ૧
જાનુ જુગલ જોઈને સુંદર, સાથળ શોભા સારી રે;
વામ સાથળમાં ચિહ્ન એક નીરખું, શ્યામ કટિ લાગે પ્યારી રે...પ્રાત૦ ૨
કમળ સરિખી નાભી ઊંડી, ત્રિવળી ઉદર માંહી રે;
ચડિયાતી છાતિમાં સુંદર, છાપ ચિહ્ન સુખદાઈ રે...પ્રાત૦ ૩
ગજની સૂંઢ સરીખા ભુજદંડ, શોભાના ભંડાર રે;
પ્રેમાનંદ કહે મનમાં ધારું, કરવર અભય ઉદાર રે...પ્રાત૦ ૪

પદ-૪

પ્રાત સમે ઊઠી સુંદર મુખની, શોભા મનમાં સંભારું રે;–ટેક૦
તન મન ધન શ્રીપુરુષોત્તમના, વદનકમળ પર વારું રે...પ્રાત૦ ૧
અધર બિંબફળ દશન કુંદકળી, નાસા શુક ચિત્ત ચોરે રે;
ગોળ કપોળે શોભે સુંદર, તીલ એક જમણી કોરે રે...પ્રાત૦ ૨
લોચન લાલ કમળદળ સરખાં, રેખા માંહી રૂપાળી રે;
ભ્રકુટી કુટિલ વિશાળ ભાલમાં, તિલક કેસર મરમાળી રે...પ્રાત૦ ૩
સુંદર મસ્તક શિખા મનોહર, સંભારું હું જ્યારે રે;
પ્રેમાનંદ કહે સ્વામી મારા, સદા દેખાજો ત્યારે રે...પ્રાત૦ ૪

રાગ : રામગ્રી પદ-૧

નાથ રહો મારાં નેણમાં, હરિ આવા ને આવા;–ટેક૦
તન મન જાઉં વારણે, તમ ઉપર માવા...નાથ૦ ૧
રાખીશ જતને જીવમાં, નહિ દેઉં જાવા;
દુર્લભ ઘણા છે રાજના, દરશન દેવને થાવા...નાથ૦ ૨
સુંદર મુખ છબી જોઈને, લોભાણાં છે નેણાં;
વહાલાં લાગે છે મુખનાં, મીઠાં મીઠાં વેણાં...નાથ૦ ૩
આંખડલી અમૃતે ભરી, રૂપાળી છે રેખું;
અતિશે આનંદ સુખ ઉપજે, તમને જ્યારે દેખું...નાથ૦ ૪
નખશિખ શોભા અંગની, જોઈ લાજે છે કામ;
પ્રેમાનંદ જોઈ રાજને, આનંદ આઠો જામ...નાથ૦ ૫

પદ-૨

ધરમકુંવર ઘનશ્યામજી, મારા પ્રાણના આધાર;–ટેક૦
નિમખ ન મેલું વેગળા, મારા હૈડાના હાર...ધરમ૦ ૧
જીવું છું જીવન જોઈને, નેણુંના શણગાર;
જીવત સુખ મારું માવ પર, વારું વારમવાર...ધરમ૦ ૨
રૂપ શીલ ઉદારતા, ગંભીર ગુણ ધામ;
મૂરતિ તમારી માવજી, ભક્ત પૂરણ કામ...ધરમ૦ ૩

ભાગ્ય મારા શું રે વર્ણવું, કાંઈ કહ્યામાં ના'વે;
મુનિવરને મોંઘા ઘણા, તે ભેટયા મુને ભાવે...ધરમ૦ ૪
અનેક જનમને આદરે, આંખડલીને આગે;
આ રે ઊભા અલબેલડો, પ્રેમાનંદ પાય લાગે...ધરમ૦ ૫

પદ-૩

આજ સફળ થઈ આંખડી, જોઈ છબી સુખકારી,–ટેક૦
શોભા શ્રીઘનશ્યામની, ત્રિભુવનથી ન્યારી...આજ૦ ૧
ભાલ વિશાળમાં શોભતી, કેસર કેરી આડ;
ચાંદલિયો કંકુ તણો, જોયા કેરી ચાડ...આજ૦ ૨
ભ્રકુટી વાંકી નાસા નમણી, લોચન રંગ ચોળ;
શોભે છે ચિત્તડું ચોરતા, રૂડા કરણ કપોળ...આજ૦ ૩
નાની નાની મુહર ફૂટતી, અધરબિંબ રૂડા;
હસતું વદન જોઈ જીવમાં, ઘાટ નવ થાયે કૂડા...આજ૦ ૪
ચિબુક તણી શોભા ઘણી, કંઠ કંબુ સમાન;
ઉન્નત ઉર છબી નીરખે, પ્રેમાનંદ ધરી ધ્યાન...આજ૦ ૫

પદ-૪

શોભા શ્રીઘનશ્યામની, વર્ણવ્યામાં નાવે;–ટેક૦
નિત્ય નવી વર્ણવે શેષજી, તોયે પાર ન પાવે...શોભા૦ ૧
શ્વેત વસન શોભે ઘણાં, સર્વે અંગે હરિને;
શ્વેત પાઘ શિર ઉપરે, બાંધી પ્રીત કરીને...શોભા૦ ૨
શ્વેત અંગરખી અંગમાં, ઓઢયો શ્વેત દુશાલો;
શ્વેત ધોતીને શોભાડતા, શોભે ધર્મનો લાલો...શોભા૦ ૩
શ્વેત હાર તોરા પાઘમાં, કડાં બાજુ બિરાજે;
શ્વેત શોભા સર્વે અંગમાં, જોઈ રતિપતિ લાજે...શોભા૦ ૪
શ્વેત વસન શ્વેત ભૂષણ, સદા શ્રીહરિ ધારે;
એ છબી નિત નિત નીરખી, પ્રેમાનંદ પ્રાણ વારે...શોભા૦ ૫

રાગ : ભૈરવ પદ-૧

વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ, મોહન કૃષ્ણ મુરારી;—ટેક૦
શંખ ચક્ર કરકમળ ગદાધર, કમળાવર સુખકારી...વાસુદેવ૦ ૧
માધવ મુકુંદ માવ મધુસૂદન, અક્ષરપર અવિનાશી;
રાધારમણ રમાપતિ રાઘવ, ઋષિકેશ સુખરાશી...વાસુદેવ૦ ૨
પ્રાણનાથ પુરુષોત્તમ પૂરણ, પ્રભુ પૂરણ અપારા;
પુંડરીકદગ પાળ પુરાતન, પીતાંબર જગપ્યારા...વાસુદેવ૦ ૩
નરભ્રાતા નરસિંહ નિરંજન, નાથ નીડર બહુનામી;
તપફળ તપકારક તપવલ્લભ, ધરનીધર ચિદ્ધામી...વાસુદેવ૦ ૪
વામન વિશ્વાધાર વિશ્વંભર, વરદાયક વ્રતધારી;
વિભુ વારાહ વિમળજશ વિઠ્ઠલ, વ્રજપતિ કુંજવિહારી...વાસુદેવ૦ ૫
કમળનયન કેશવ કરુણાનિધિ, કેવળ નાથણ કાળી;
હંસ હરિ હયગ્રીવ હિરણ્યમય, મચ્છ કચ્છ વનમાળી...વાસુદેવ૦ ૬
ગોકુલેશ ગોપાળ ગરુડધ્વજ, ગુણાતીત ગોવિંદા;
ગોપીજનવલ્લભ ગિરિધારી, ચતુરબાહુ વ્રજચંદા...વાસુદેવ૦ ૭
ભવતારણ ભૂધર ભુવનેશા, ભક્તવત્સલ ભયહારી;
બદ્રીપતિ બળવીર મહાબળ, શ્યામ રામ કંસારી...વાસુદેવ૦ ૮
જગકર્તા જગદીશ જગદ્‌ગુરુ, જગજીવન જદુરાયા;
યજ્ઞ યજ્ઞભુક્તા યોગેશ્વર, કલ્કી બુદ્ધ કહાયા...વાસુદેવ૦ ૯
ઊર્ધ્વબાહુ મુક્તેશ અધોક્ષજ, અચ્યુત અમર અનંતા;
દીનબંધુ નટવર દામોદર, કલિહર ત્રિભુવન કંતા...વાસુદેવ૦ ૧૦
પ્રાતઃસમે ઘનશ્યામ પિયાકી, નામમાળ ઊઠી ગાયે;
બ્રહ્માનંદ મનોહર મૂરતિ, અંતરમાંહે ઠેરાયે...વાસુદેવ૦ ૧૧

રાગ : પ્રભાતી પદ-૧

ધર્મ સુત નામ ઘનશ્યામ નિર્મળ છબી, જેહ નવરસ તણી છે ભરેલી; ટેક૦
નવ રસે નૌતમ ભિન્ન ચેષ્ટા કરી, સહુની ચિત્તચોરે વૃત્તિ હરેલી. ધ૦૧

સુખદ શૃંગાર ધરી ચિત્ત–ચોરે હરિ, મદન મદહારી શોભા ધરેલી;
મંદ મુખહાસ અવિનાશ કરી દાસની, પાસ રંજન ગિરા, ઉચ્ચરેલી. ધ૦૨

દુ:ખી કદી કોઈને દેખી કરુણાનિધિ, નેણથી નેક વૃષ્ટિ ખરેલી;
સંત સુર કષ્ટ સુણી રૌદ્ર ધરી રૂપને, કોપથી દૃષ્ટિ કરડી કરેલી. ધ૦૩

કામ ને ક્રોધ મદ વીરને વશ કર્યા, પગ તણી ઠોકરે ઠીક ઠેલી;
કનક કાંતા તણી ખૂબ નિંદા કરી, જાણી બીભત્સ વૃત્તિ કરેલી. ધ૦૪

અધિક ઉરમાંહી ભય પામી પશુ પક્ષીથી, મનુષ્યલીલા અતિ આદરેલી;
આપી પરચા અતિ ભક્તરક્ષણ કર્યું, એહ અદ્‌ભુત છટા વાપરેલી. ધ૦૫

જ્ઞાન આપી અતિ શાંત અગણિત કર્યા, જ્ઞાનની વૃષ્ટિ મુખથી ઝરેલી;
જોઈ જગદીશ કહે મૂર્તિ નવ રસમયી, વીસરે કેમ ઉર ઊતરેલી ? ધ૦૬

માનસી પૂજા રાગ : ધોળ પદ-૧

શ્રીસહજાનંદ સ્વામીના દાસ જે રે, કરે પ્રીતે નિત્ય ઊઠી પરભાત રે;
પ્રભુની પૂજા માનસી રે. ...ટેક૦

પહેલું શ્રીહરિનું રૂપ સંભારવું રે;
જેવા નિરખ્યા હોય સુંદર શામ રે...પ્રભુ૦ ૧

ધરી ધ્યાન અચળ નિજ નાથનું રે,
પ્રેમે પૂજવા હરિ સુખધામ રે...પ્રભુ૦ ૨

દંતધાવન આદિ ક્રિયા તે કરાવવી રે,
હરિને પાવલાં પહેરાવવાં પાય રે...પ્રભુ૦ ૩

સરવે સેવાની સામગ્રી પાસે રાખવી રે,
હરિની પૂજા મધ્યે વિઘન ન થાય રે...પ્રભુ૦ ૪

પહેલું સુગંધી ફુલેલ અંગે ચોળવું રે,
ઢાળી ચંદન બાજોઠિયો સાર રે...પ્રભુ૦ ૫
પછી નીર ઉનેથી નવરાવવા રે,
હરિને સજવા સુભગ શણગાર રે...પ્રભુ૦ ૬
હરિને પીતાંબર વસ્ત્ર પેરાવવું રે,
અંગે ઉપરણી સોનેરી શિર પાઘ રે...પ્રભુ૦ ૭
પ્રેમે ઢોલિયો ઢાળીને પધરાવવા રે,
કરવો શ્યામને ચંદન અંગરાગ રે...પ્રભુ૦ ૮
કન્ઠે પુષ્પના હાર પેરાવવા રે,
હરિને ચોખલિયા ચોડવા સુંદર ભાલ રે...પ્રભુ૦ ૯
માથે મોતીડાના તોરા ધરાવવા રે,
હરિને હસવા ટીબકડી કરવી ગાલ રે...પ્રભુ૦ ૧૦
મોંઘાં મોતીડાંના હાર આરોપવા રે,
હાથે હેમકડાં નંગ જડાવ રે...પ્રભુ૦ ૧૧
કાને મકરાકૃત કુંડળ ધરાવવા રે,
બાંયે બાજુબંધ બાંધી શોભે માવ રે...પ્રભુ૦ ૧૨
હરિના ચરણને ચંદન ચડાવવું રે,
ચાંપી ઉરમાં પામવી ઘણી શાંત રે...પ્રભુ૦ ૧૩
ધરી બાળભોગ આરતી ઉતારવી રે,
કરવું સ્તવન પ્રક્રમા બહુભાત રે...પ્રભુ૦ ૧૪
કરી અષ્ટ અંગે દંડવત દેવને રે,
પછી પૂજવા પ્રભુજી કેરા દાસ રે...પ્રભુ૦ ૧૫
હરિને ષટરસ ભોજન ભાવતાં રે,
પીરસી પ્રેમશું બેસવું પ્રભુ પાસ રે...પ્રભુ૦ ૧૬
ઘણી જુગતે જમાડી જગદીશને રે,
પ્રેમે પાનબીડી દેવી મુખવાસ રે...પ્રભુ૦ ૧૭

પ્રીતે પલંગે પોઢાડી પગ ચાંપવા રે,
હરિનો કરવો નિજમંદિરે નિવાસ રે...પ્રભુ૦ ૧૮
રહેવું નિશદિન હરિની હજુરમાં રે,
કરવી પ્રભુના ચરણ કેરી સેવ રે...પ્રભુ૦ ૧૯
મુક્તાનંદ એવી રીતે પૂજા માનસી રે,
કરતાં ભવજળ તરે તતખેવ રે...પ્રભુ૦ ૨૦

રાગ : પ્રભાતી પદ-૧

ભોળી રે ભરવાડણ હરિને વેચવાને ચાલી રે;..ટેક૦
ગિરિવરધારીને ઉપાડી, મટુકીમાં ઘાલી રે...ભોળી૦ ૧
શેરીએ શેરીએ સાદ પાડે, કોઈને લેવા મુરારી રે;
નાથ અનાથનો ચૌટા વચ્ચે, વેચે આહિર નારી રે...ભોળી૦ ૨
વ્રજનારી પૂછે શું છે માંહી, મધુરી મોરલી વાગી રે;
મટુકી ઉતારીને જોતા, મૂર્છા સૌને લાગી રે...ભોળી૦ ૩
બ્રહ્માદિક ઈન્દ્રાદિક સરખા, કૌતુક ઊભા પેખે રે;
ચૌદ લોકમાં ન માય તે, મટૂકીમાં બેઠેલા દેખે રે...ભોળી૦ ૪
ભક્તજનોનાં ભાગ્યે વ્રજમાં પ્રગટ્યા અંતરજામી રે;
દાસલડાને લાડ લડાવે, નરસૈયાના સ્વામી રે...ભોળી૦ ૫

રાગ : પ્રભાતી

દાદાને દરબાર જાશું, સવારમાં નિત્ય ઊઠીને.
માવાનું મુખડું જોશું, સવારમાં નિત્ય ઊઠીને...ટેક૦
હરશું ફરશું ને સ્મરણ કરશું, માવાનું મુખડું જોશું.–સવારમાં૦
સંતો કહે તે સેવા રે કરશું, કહેશે તો સંજવારી લેશું.–સવારમાં૦
ગોપીનાથજીનાં ગુણલાં ગાશું, હાથ જોડીને ઊભા રે'શું.–સવારમાં૦
હરિકૃષ્ણજીને હેતેથી મળીએ, સંસારમાં શીદને ભળીએ.–સવારમાં૦
માતાજી પાસે માગીને કહીએ, બાળકોની ખબરું લઈએ.–સવારમાં૦

વાસુદેવજીને વારણે જઈએ, અમે તમારાં એમ કહીએ.–સવારમાં૦
ધર્મ ભક્તિને ભાળીને કહીએ, હવે જાવા નવ દઈએ.–સવારમાં૦
રેવતીજીને હૃદયમાં ધરીએ, સૂર્યનારાયણ સમરીએ.–સવારમાં૦
જદુપતિને જોવાને સારુ, પાસે છે બળરામ ભઈએ.–સવારમાં૦
આ દશ મૂર્તિનું જે દર્શન કરશે, ભવથી પાર ઉતરશે.–સવારમાં૦
લીંબતરુની લીળા સંભારીએ, શ્રીજીનું ધ્યાન નિત્ય ધરીએ.–સવારમાં૦
ઘેલા નદીના ઘાટને જોઈને, સ્નાનવિધિ અનુસરીએ.–સવારમાં૦
આ દશ મૂર્તિ રહો મુજ આગે, ધીરુભા એમ નિત્ય માગે.–સવારમાં૦

રાગ : ભૈરવી પદ-૧

સુંદર શ્યામ છબિલે છેલે, ગઢડું ઘેલું કીધું રે;..ટેક૦
સમૈયા રંગ ઉત્સવ કરીને, દિવ્ય સુખડું દીધું રે...સુંદર૦ ૧
હૈયાં હરખ્યાં અંતર નાચ્યાં, રાચ્યાં શ્યામને રંગે રે;
સૂધ બૂધ ભૂલ્યા શરીરની, રમતાં રસિયા સંગે રે...સુંદર૦ ૨
રંગે રમાડયા ને જુગતે જમાડયા, લાવ અલૌકિક લીધો રે;
કોટિ ભુવનનો કરતા હરતા, ભક્તજને વશ કીધો રે...સુંદર૦ ૩
આ સમાની વાત અલેખે, શેષ પાર કેમ પાવે રે;
ગઢડા તોલે ગોકુળ મથુરા, કાશી કેદાર નાવે રે...સુંદર૦ ૪
ગઢડું મારું હું ગઢડાનો, નથી કેદી મટવાનો રે;
'લક્ષ્મીનારાયણદાસે' સુણાવ્યો, હૃદગત મત માવાનો રે...સુંદર૦ ૫

રાગ : યમન કલ્યાણ પદ-૧

દર્શન દ્યો ઘનશ્યામ નાથ, મોરી અખિયાં પ્યાસી રે;..ટેક૦
મન મંદિરકી જ્યોત જગાદો, ઘટ ઘટ વાસી રે...દર્શન૦ ૧
મંદિર મંદિર મૂરત તેરી, ફિર ભી ન દેખે સૂરત તેરી;
યુગ બીતે ન આઈ મિલન કી, પૂરન માસી રે...દર્શન૦ ૨
દ્વાર દયા કા જબ તું ખોલે, પંચમ સૂરમેં મૂંગા બોલે;
અંધા દેખે લંગડા ચલકર, પહુંચે કાશી રે...દર્શન૦ ૩

પાની પીકર પ્યાસ બુજાઉં, નેનન કો કૈસે સમજાઉં;
આંખ મીચોલી છોડો અબ તો, મન કે પાથી...દર્શન૦ ૪

રાગ : રામગ્રી પદ-૧

ઘણી રે શોભા ઘનશ્યામની, કાંઈ કહ્યામાં ન આવે;—ટેક૦
આગમ નિગમ નિત વર્ણવે, તોય પાર ન પાવે...ઘણી૦ ૧
વસ્ત્ર અલંકાર ઓપે અતિ, સર્વે અંગે હરિને;
મોર રે મુગટ શિર ઉપરે, પહેર્યો પ્રીત કરીને...ઘણી૦ ૨
હેમકડાં બેઉ હાથમાં, કનક કુંડળ કાને;
ઉરમાં અનુપમ ઉતરી, નંગ જડયાં નાને નાને...ઘણી૦ ૩
નવલ પિતાંબર પહેરિયું, ઝામો ઝીણો ઝરિયાન;
કાજુ રે કનકના પગમાં, પહેર્યા તોડા મૂલ્યવાન...ઘણી૦ ૪
ભ્રકુટિ વાંકી નાસા નમણી, અધરબિંબ લાલ;
કુમકુમ કેસર ચાંદલે, ઝળકે ભાલ વિશાળ...ઘણી૦ ૫
મનોહર મુખડું માવનું, આંખ્યું આંજી અણિયાળી;
ગૌર રે જમણા ગાલમાં, સુંદર ટિબકડી કાળી...ઘણી૦ ૬
નવ નીરદ મૂર્તિ માધુરી, ભાળી ભીનલે વાને;
ઉરમાં અહોનિશ ચિંતવે, મુનિવર ધરી ધ્યાને...ઘણી૦ ૭
ભીડ રે જામી ચહુ કોરે, હરિદર્શન આશે;
નેણાં રે ભરીને નીરખ્યા, 'લક્ષ્મીનારાયણદાસે.'..ઘણી૦ ૮

(મોટો થાળ) રાગ : ગરબી પદ-૧

અવિનાશી આવો રે, જમવા કૃષ્ણહરિ;
શ્રીભક્તિધર્મ—સુત રે, જમાડું પ્રીત કરી...૧
શેરડીઓ વાળી રે, ફૂલડાં વેર્યાં છે,
મળિયાગરે મંદિર રે, લીંપ્યાં—લેર્યાં છે...૨
ચાંખડીઓ પે'રી રે, પધારો ચટકંતા;
મંદિરીયે મારે રે, પ્રભુજી લટકંતા...૩

બાજોઠે બેસારી રે, ચરણ–કમળ ધોઉં;
પામરીએ પ્રભુજી રે, પાવલિયા લોઉં...૪
ફૂલેલ સુગંધી રે, ચોળું હું શરીરે;
હેતે નવરાવું રે, હરિ ઊને નીરે...૫
પહેરાવું પ્રીતે રે, પીતાંબર ધોતી;
ઉપરણી ઓઢાડું રે, અતિ ઝીણી પોતી...૬
કેસર ચંદનનું રે, ભાલે તિલક કરું;
વંદન કરી વિષ્ણુ રે, ચરણે શીશ ધરું...૭
ઉર હાર ગુલાબી રે, ગજરા બાંધીને;
નીરખું નારાયણ રે, દૃષ્ટિ સાંધીને...૮
શીતળ સુગંધી રે, કળશ ભર્યા જળના;
ઉલેચ બાંધ્યા છે રે, ઉપર મખમલના...૯
કંચન બાજોઠે રે, બિરાજો બહુનામી;
પકવાન્નો પીરસી રે, થાળ લાવું સ્વામી...૧૦
મોતૈયા લાડુ રે, સેવૈયા સારા;
તમ કાજ કર્યા છે રે, લાખણસાઈ પ્યારા...૧૧
મગદળ ને સેવદળ રે, લાડુ દળના છે;
ખાજાં ને ખુરમા રે, ચૂરમા ગોળનાં છે...૧૨
જલેબી ઘેબર રે, બરફી બહુ સારી;
પેંડા ને પતાસાં રે, સાટા સુખકારી...૧૩
મરકી ને મેસુબ રે, જમો જગવંદનજી;
સુતરફેણી છે રે, ભક્તિનંદનજી...૧૪
ગણગણ ને ગાંઠિયા રે, ગુંદવડાં વાલા;
ગુલાબપાક જમજો રે, ધર્મ તણા લાલા...૧૫
એલાયચી દાણા રે, ચણા છે સાકરિયા;
ગુંદરપાક સુંદર રે, જમજો ઠાકરિયા...૧૬
ટોપરાપાક ટાઢો રે, સકરપારા સારા;

સેવો ઘી સાકર રે, તમે છો જમનારા...૧૭
કેસરિયો બીરંજ રે, ગળ્યો ને મોળો છે;
સાકરનો શીરો રે, હરીસો ધોળો છે...૧૮
લાપસી કંસારમાં રે, ઘી બહુ રસબસ છે;
ખીર ખાંડ ઘી રોટલી રે, જમો બહુ સરસ છે...૧૯
બદામ ચારોળી રે, દ્રાક્ષ તે નાખીને;
દૂધપાક કર્યો છે રે, જુઓ હરિ ચાખીને...૨૦
પૂરી ને કચોરી રે, પૂરણ પોળી છે;
રોટલીઓ ઝીણી રે, ઘીમાં ઝબકોળી છે...૨૧
પાપડ ને પૂડલા રે, મીઠા માલપૂડા;
માખણ ને મિસરી રે, માવો દહીં વડા...૨૨
ઘઉંની છે બાટી રે, બાજરાની પોળી;
ઝાઝી વાર ઘીમાં રે, હરિ મેં ઝબકોળી...૨૩
તલ સાંકળી સુંદર રે, બીજી ગોળપાપડી;
ગાંઠિયા ને કળી રે, ત્રીજી ફૂલવડી...૨૪
ભજિયાં ને વડાં રે, સુંદર દહીં થરિયાં;
વઘાર્યા ચણા રે, માંહી મીઠું મરિયાં...૨૫
ગુંજા ને મઠિયા રે, ફાફડા ફરસા છે;
અળવી આદાનાંરે, ભજિયાં સરસાં છે...૨૬
કંચન કટોરે રે, પાણી પીજોજી;
જે જે કાંઈ જોઈએ રે, તે માગી લેજોજી...૨૭
રોટલી રસ સાકર રે, જમજો અલબેલા;
રાયણ ને રોટલી રે, ખાંડ કેળાં છેલા...૨૮
મુરબ્બા કર્યા છે રે, કેરી દ્રાક્ષ તણા;
સુંદરવર જમજો રે, રાખશો મા મણા...૨૯
કટોરા પૂર્યા રે, સુંદર શાકોના;
કેટલાક ગણાવું રે, છે ઝાઝાં વાનાં...૩૦

સૂરણ તળ્યું છે રે, સુંદર ઘી ઝાઝે;
અળવી ને રતાળું રે, તળ્યાં છે તમ કાજે...૩૧
મેં પ્રીત કરીને રે, પરવળ તળિયાં છે;
વંતાક ને વાલોળ રે, ભેળાં ભળિયાં છે...૩૨
કંકોડાં કોળાં રે, કેળાં કારેલાં;
ગલકાં ને તુરિયાં રે, રૂડાં વઘારેલાં...૩૩
ચોળી વાલોળો રે, પ્રીત કરી તળિયો;
દૂધિયાં ને ડોડા રે, ગુવારની ફળીઓ...૩૪
લીલવાં વઘાર્યાં રે, થયાં છે બહુ સારાં;
ભીંડાની ફળીઓ રે, તળિયો હરિ મારા...૩૫
ટાંકો તાંદળિયો રે, મેથીની ભાજી;
મૂળા મોગરીઓ રે, સુવાની તાજી...૩૬
ચણેચી ને ડોડી રે, ભાજી સારી છે;
કઢી ને વડી રે સુંદર વઘારી છે...૩૭
નૈયાનાં રાઈતાં રે, અતિ અનુપમ છે;
મીઠુંને રાઈ રે, માંહી બે સમ છે...૩૮
કેટલાંક ગણાવું રે, પાર તો નહિ આવે;
સારું સારું જમજો રે, જે તમને ભાવે...૩૯
ખારું ને મોળું રે, હરિવર કહેજોજી;
મીઠું મરી ચટણી રે, માગી લેજોજી...૪૦
અથાણાં જમજો રે, સુંદર સ્વાદુ છે;
લીંબુ ને મરચાં રે, આમળાં આદુ છે...૪૧
રાયતી કેરી રે, કેરી બોળ કરી;
ખારેક ને દ્રાક્ષમાં રે, નાખ્યાં લવીંગ મરી...૪૨
કેરાં ને કરમદાં રે, તળી છે કાચરિયો;
બીલાં બહુ સારાં રે, વાંસ ને ગરમરિયો...૪૩
દાળ ને ભાત જમજો રે, તમને ભાવે છે;

ચતુરાઈએ જમતાં રે, પ્રીતિ ઉપજાવે છે...૪૪
પંખાળીના ભાતમાં રે, સુંદર સુગંધ ઘણો;
એલાઈચીનો પીરસ્યો રે, આંબામોર તણો...૪૫
મેં કઠણ કરી છે, દાળ હરિ તુરની,
પાતળી પીરસી રે, કે દાળ મસુરની...૪૬
મગ ને અડદની રે, કરી છે ધોઈને;
ચોળા ને ચણાની રે, ઘીમાં કર મોઈને...૪૭
દહીં ને ભાત જમજો રે, સાકર નાખી છે;
દૂધ ને ભાત સારુ રે, સાકર રાખી છે...૪૮
દૂધની તર સાકર રે, ભાત જમો પહેલાં;
સાકર નાખીને રે, દૂધ પીઓ છેલા...૪૯
જે જે કાંઈ જોઈએ રે, તે કે'જોજી અમને;
કાંઈ કસર કરો તો રે, મારા સમ તમને...૫૦
જીવન જમીને રે, ચળુ કરો નાથ;
ચંદન ગારેશું રે, ધોવરાવું હું હાથ...૫૧
તજ એલચી જાયફળ રે, જાવંતરી સારી;
કાથો ને ચૂનો રે, સારી સોપારી...૫૨
નાગરવેલીનાં રે, પાન લાવી પાકાં;
ધોઈને લૂછયાં છે રે, અનુપમ છે આખાં...૫૩
માંહી ચૂરણ મેલી રે, બીડી વાળી છે;
લલિત લવીંગની રે, ખીલી રસાળી છે...૫૪
મુખમાં હું મેલું રે, બીડી પ્રીત કરી;
આરતી ઉતારું રે, પ્રભુજી ભાવ ભરી...૫૫
ફૂલસેજ બિછાવું રે, પોઢો પ્રાણપતિ;
પાવલિયા ચાંપું રે, હૈડે હરખ અતિ...૫૬
થાળ ગાયો પ્રીતે રે, ધર્મકુલ મુગટમણિ;
આપો પ્રેમાનંદને રે, પ્રસાદી થાળ તણી...૫૭

થાળ પદ-૧

જમોને જમાડું રે, જીવન મારા,
હરિ રંગમાં રમાડું રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૧
વાલાજી મારા સોનાનો થાળ મંગાવું,
મોતીડે વધાવું રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૨
વાલાજી મારા ઘેબર જલેબી ને લાડુ,
જમોને થાય ટાઢું રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૩
વાલાજી મારા ગૌરીના ઘૃત મંગાવું,
માંહી સાકર નખાવું રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૪
વાલાજી મારા દૂધ કઢેલાં ભલી ભાતે,
જમોને આવી ખાંતે રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૫
વાલાજી મારા પાપડ પતાસાં ને પોળી,
જમોને ગળી મોળી રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૬
વાલાજી મારા તુવેરની દાળ ચડી ભારી,
વિશેષે વઘારી રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૭
વાલાજી મારા કઢી કરી છે બહુ સારી,
જમોને ગીરધારી રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૮
વાલાજી મારા આદાં કેરીનાં અથાણાં,
છે વાલ ને વટાણાં રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૯
વાલાજી મારા જે જે જોઈએ તે માગી લેજો,
ખારું ને મોળું કહેજો રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૧૦
વાલાજી મારા જળ રે જમુનાની ભરી ઝારી,
ઊભા છે બ્રહ્મચારી રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૧૧
વાલાજી મારા લવીંગ સોપારી તજ તાજાં,
જમોને લાવું ઝાઝાં રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૧૨
વાલાજી મારા પ્રેમાનંદના સ્વામી,
છો અંતરજામી રે જીવન મારા.–જમોને૦ ૧૩

સાંજના ભોજનનો થાળ : પદ-૧

રૂડી રાંધી મેં રસિયાજી, ખાતે ખીચડી રે. રૂડી રાંધી૦—ટેક૦
ચોખા દાળ જતન કરી જોઈ, નિર્મળ નીરે ધીરે ધોઈ;
મધુરે મધુરે તાપે, માખણ શી ચડી રે.—રૂડી૦ ૧
ઘી ઘણુંય જમો અલબેલા, અથાણાં પાપડ રંગછેલા;
ચોંપે શું ચોળાની કાજુ કરી વડી રે.—રૂડી૦ ૨
દૂધ કઢી ને દહીં જમાવી, લલિત લવીંગે શું છમકાવી;
ભૂધરને જમવાને કાજે, કરી કઢી રે.—રૂડી૦ ૩
દયાનંદ કહે દિલમાં ધારી, પ્રસાદી આપો હિતકારી;
મોહનવરને હાથે મુજને, મોજ મળી રે.—રૂડી૦ ૪

રાગ : સામેરી થાળ પદ-૧

વાલા ભોજનિયાં બહુ ભાત, જમો ગિરધારી રે;—ટેક૦
તમને જોવા કારણ આજ, આવી વ્રજનારી રે.—જમો૦ ૧
સોના કેરા પાટલા રે, સોના કેરો થાળ;
જળ જમુનાના નીરની, ઝારી ભરી મૂકી તતકાળ.—જમો૦ ૨
ઘેબર બહુ ઘીમાં કર્યાં રે, લાડુ સાકરના સાર;
સેવ સુંવાળી લાપસી માંય, ઘી ઘોણિયાની ધાર.—જમો૦ ૩
બરફી પેંડા ને મોતિયા રે, જલેબી જગદીશ;
સુતરફેણી શામળા કરી, દળી ઝીણે અતિ પીસ.—જમો૦ ૪
દૂધપાક ને પૂરીઓ રે, માલપૂડા મેસુબ;
કેળાં સાકર રસરોટલી, આરોગો આજ હરિ ખૂબ.—જમો૦ ૫
ભજિયાં વડાં ને રાયતાં રે, વાલોળ ને વંતાક;
કંકોડાં કારેલડાં છમકાર્યાં, સલુણાં શાક.—જમો૦ ૬
ટીંડોરાં ને તુરિયાં રે, ગલકાં પરવળ પરબ્રહ્મ;
તુવેરની તમ કારણે વાલા, દાળ કરી છે નરમ.—જમો૦ ૭
વડી કડી સર્વે શાકમાં રે, વઘાર્યાં વાલમ;
આરોગો અલબેલડા, શરમ રાખો તો મારા સમ.—જમો૦ ૮

નૈયાં સુરણનું શાક મેં રે, કીધું તમારે કાજ;
ફુલવડી ફળી ગુવારની રે, ઘીમાં તળી મેં મહારાજ.–જમો૦ ૯
ભાજી ભૂધર બહુ ભાતની રે, અથાણાં અપાર;
દૂધ ભાતમાંય ધોબલે, નાખું સાકર વારંવાર.–જમો૦ ૧૦
તૃપ્ત થઈ ચળું કરો રે, આતમના આધાર;
પે'રાવું અતિ પ્રીત શું, ચંપા ચમેલીના હાર.–જમો૦ ૧૧
લવીંગ સોપારી એલચી રે, કાથો ચૂનો ને પાન;
ત્યાગાનંદના વાલમા, મુખવાસ કરો ભગવાન.–જમો૦ ૧૨

રાગ : ગરબી થાળ

જમો થાળ જીવન જાઉં વારી, ધોવું કરચરણ કરો ત્યારી.–ટેક૦
બેસો મેલ્યા બાજોઠિયા ઢાળી, કટોરા કંચનની થાળી;
જળે ભર્યા ચંબુ ચોખાળી...જમો૦ ૧
કરી કાઠા ઘઉંની પોળી, મેલી ઘૃત સાકરમાં બોળી;
કાઢયો રસ કેરીનો ઘોળી...જમો૦ ૨
ગળ્યા સાટા ઘેબર ફૂલવડી, દૂધપાક માલપૂવા કઢી;
પૂરી પોચી થઈ છે ઘીમાં ચડી...જમો૦ ૩
અથાણાં શાક સુંદર ભાજી, લાવી છું તરત કરી તાજી;
દહીં ભાત સાકર છે ઝાઝી...જમો૦ ૪
ચળું કરો લાવી હું જળઝારી, એલચી લવીંગ સોપારી;
પાનબીડી બનાવી સારી...જમો૦ ૫
મુખવાસ મનગમતાં લઈને, પ્રસાદી થાળ તણી દઈને;
ભૂમાનંદ કહે રાજી થઈને...જમો૦ ૬

રાગ : ગરબી પદ-૧ થાળ

સખી આનંદની વાત કહું આજ રે, મેં તો નેહ કરી નોતર્યા મહારાજ રે.–૧
પ્રેમે ચોક વચ્ચે ચોકી ઢાળી રે, નાવા ઊઠયા મોહન વનમાળી રે.–૨
અંગ ચોળી આનંદ શું નવરાવ્યા રે, પેરી પીતાંબર મન ઘણું ભાવ્યા રે.–૩
પે'રી પાવલાં પધાર્યા લટકાળો રે, મારે મંદિરિયે આવ્યા મરમાળો રે.–૪

પાટે બેસારીને પૂજિયા મોરારી રે,
અતિ આનંદ શું આરતી ઉતારી રે.–૫
બેઠા જમવા જગનો આધાર રે,
મેં તો પ્રેમે કરી પીરસ્યો કંસાર રે.–૬
શીરો પૂરી સુંવાળી સાબુડી રે,
ખાજાં ખાજલાં ને ખાંડ ઘણી રૂડી રે.–૭
સાટા મેસુબ જલેબી જુગતાળી રે,
ઘણા ઘેબર પેંડાની ભરી થાળી રે.–૮
દૂધપાક ને પૂરણ પોળી રે,
ઘણે ઘીએ રસ રોટલી ઝબોળી રે.–૯
દહીંથરાં ભાત ભજિયાં ને દાળ રે,
કેળાં રોટલી ને પૂડલા રસાળ રે.–૧૦
ગળી મોળી બિરંજ કઢી કારેલાં રે,
મગ મેથીએ વઘારી કર્યાં ભેળાં રે.–૧૧
તળ્યું સૂરણ ઘણું ઘી ઘાલી રે,
વડી વાલાને લાગે છે ઘણી વાલી રે.–૧૨
તળ્યાં પરવળ વાલોળ ને વંતાક રે,
તળ્યાં તુરિયાં કંકોડાં કેરાં શાક રે.–૧૩
ટાંકો તાંદળજો ને સુવાભાજી રે,
મેથી મોગરી મૂળાથી ઘણું રાજી રે.–૧૪
જમે જુગતે શું દીનદયાળ રે,
પાસે અનુપમ અથાણાં રસાળ રે.–૧૫
કેરી કાચરી તળેલ આથ્યાં આદું રે,
ડાળાં ગરમર ને શેલરાં સ્વાદું રે.–૧૬
કાજુ કેરડાં પાપડ પ્રભુ જમે રે,
પીએ જળ ગ્રાસોગ્રાસ મને ગમે રે.–૧૭
જમે મધુર મધુર જદુરાય રે,

હું તો વીંઝણે ઢોળું વાય રે.-૧૮
જમી આચમન કર્યું અવિનાશ રે,
પ્રીતે પાનબીડી કરી મુખવાસ રે.-૧૯
સુર મુનિને દુર્લભ સ્વાદ રે,
પામ્યા મુક્તાનંદ પરસાદ રે.-૨૦

રાગ : ગરબી થાળ પદ-૧

વહાલા આવો અમારે ઘેર રે, વારી જાઉં વાલમજી;.ટેક૦
સેવા કરીશું સારી પેર રે, વારી જાઉં વાલમજી. ૦૧
કાંઈ નીર ઊને નવરાવું રે;..વારી જાઉં૦
કાંઈ જુગતે કરીને જમાડું રે...વારી જાઉં૦ ૨
કાંઈ કંચન થાળ કટોરા રે;..વારી જાઉં૦
પાસે પાણી પીધાના અબખોરા રે...વારી જાઉં૦ ૩
કંસાર ને ચુરમા ચોળી રે;..વારી જાઉં૦
રસ રોટલી ઘીએ ઝબોળી રે...વારી જાઉં૦ ૪
ભાજી તાંદળજાની સારી રે;..વારી જાઉં૦
માંહી ચોળાફળી છમકારી રે...વારી જાઉં૦ ૫
કાજુ આદાં કેરીનાં અથાણાં રે;..વારી જાઉં૦
લીંબુ મરચાં જોયે તો મેં આણ્યાં રે...વારી જાઉં૦ ૬
તમે ચોખા ને દૂધ શિરાવો રે;..વારી જાઉં૦
માંહિ સાકર બેક નખાવો રે...વારી જાઉં૦ ૭
તમે જમોને ઢોળું હું તો વાય રે;..વારી જાઉં૦
ત્યારે કાંઈક સારું મારું થાય રે...વારી જાઉં૦ ૮
જળ જમુનાની ભરી ઝારી રે;..વારી જાઉં૦
તમને ચળું કરાવે બ્રહ્મચારી રે...વારી જાઉં૦ ૯
કાથો ચૂનો પાન લવિંગ સોપારી રે;..વારી જાઉં૦
તમે મુખવાસ લ્યોને મુરારી રે...વારી જાઉં૦ ૧૦

પ્રભુ પલંગ ઉપર પોઢાડું રે;..વારી જાઉં૦
ઝાઝી વાર થાયે તો જગાડું રે...વારી જાઉં૦ ૧૧
ઘેલું ઘેલું બોલીને સુખ દેજો રે;..વારી જાઉં૦
કાંઈ કહેવાનું હોય તો કહેજો રે...વારી જાઉં૦ ૧૨
આપો અબળાને આનંદ રે;..વારી જાઉં૦
બલિહારી બ્રહ્માનંદ રે...વારી જાઉં૦ ૧૩

મુખવાસ થાળ પદ-૧

લેતા જાઓ રે સાવરિયા ! બીડી પાનનકી; ટેક૦
બીડી પાનનકી બીડી પાનનકી...લેતા૦ ૧
કાથો ચૂનો વારી, લવીંગ સોપારી;
એલચી મંગાવું મુલતાનન કી...લેતા૦ ૨
એક એક બીડી મોરી સાસુ નણંદ કી;
દુસરી બીડી મોરે લાલન કી...લેતા૦ ૩
આવો શ્રીકૃષ્ણ હરિ પાટે બેસારું;
બાજી ખેલાવું સારી રેનનકી...લેતા૦ ૪
પ્રેમાનંદ કહે આપો પ્રસાદી;
એટલી અરજ તોરે દાસનકી...લેતા૦ ૫

ગોડી રાગ : ગરબી પદ-૧

શ્યામની છબી રે સખિ ! શ્યામની છબી;–ટેક૦
જોને ફૂલડાંથી છાઈ સખિ ! શ્યામની છબી.–શ્યામ૦ ૧
ફૂલોના તોરાની ફોરે, ભ્રમર કરે ગુંજાર;
અંગોઅંગ હરિને શોભે, ફૂલોના શણગાર.–શ્યામ૦ ૨
કાનુમેં ફૂલડાંનાં કુંડળ, ફૂલોનાં ભુજબંધ;
ફૂલતણા ગજરા ફાવે છે, સુંદર માંહી સુગંધ.–શ્યામ૦ ૩
ફૂલતણો શિર મુગટ જોઈને, મગન ફરે વ્રજનાર;
ફૂલતણી શોભા પર જાયે, બ્રહ્માનંદ બલિહાર.–શ્યામ૦ ૪

પદ-૨

ફૂલની માળા રે શોભે ફૂલની માળા;–ટેક૦
બે'ની સુંદરવરને શોભે ગળે, ફૂલની માળા...ફૂલની૦ ૧
નવલ કસુંબી પટકા ઉપર, તોરે હદ વાળી;
ફૂલ તણી પછેડી ઓઢી, ઊભા વનમાળી...ફૂલની૦ ૨
ફૂલડાંની વૈજયંતી માળા, હરિવરને ફાવે;
એ માળાને જોવા સારુ, ઈન્દ્રાદિક આવે...ફૂલની૦ ૩
ફૂલ કલંગી માથે લટકે, છબી નૌતમ સારી;
બ્રહ્માનંદ કહે નટવર મૂરતિ, નેણુમાં ધારી...ફૂલની૦ ૪

પદ-૩

ફૂલની બાંધી રે, પોંચી ફૂલની બાંધી;–ટેક૦
હેલી ! નટવરજીને હાથે, પોંચી ફૂલની બાંધી...ફૂલની૦ ૧
ફૂલતણાં છોગલિયાં ફરતાં, મેલ્યાં મરમાળા;
કાનુ ઉપર ફૂલડાં ખોસ્યાં, લાગે રૂપાળા...ફૂલની૦ ૨
ફૂલદડો ઉછાળે વહાલો, લટકે મન લેવા;
એ લટકાંને જોવા આવે, ભવ બ્રહ્મા જેવા...ફૂલની૦ ૩
ફૂલડાંની ટોપી ગૂંથીને, પ્રેમે પહેરાવી;
બ્રહ્માનંદ કહે એ છબી મેં તો, અંતર ઠેરાવી...ફૂલની૦ ૪

પદ-૪

મન મારું મોહ્યું રે આલી ! મન મારું મોહ્યું;–ટેક૦
એની ફૂલડાંની શોભા જોઈને, મન મારું મોહ્યું...મન૦ ૧
ફૂલડાં કેરા ગજરા ધાર્યા, સુંદરવર છેલે;
એ ગજરાની ફોરે ભમરા, કેડો નવ મેલે...મન૦ ૨
ફૂલડાં કેરા તોરા પહેર્યા, વ્રજજીવન વહાલે;
ભૂદરજી ફૂલડાંને ભારે, લટકંતા ચાલે...મન૦ ૩
અલબેલાને સર્વે અંગે, ફૂલી ફૂલવાડી;
બ્રહ્માનંદ કહે એ છબી જોવા, આવે સૌ દા'ડી...મન૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

લગની લાગી રે મારે લગની લાગી;
સખિ ! શામળિયા સંગાથે, મારે લગની લાગી...ટેક૦
મીઠે સ્વરે મોહનજીની, મોરલી વાગી;
સાંભળતામાં ચટકી લાગી, ઝબકી જાગી...લગની૦ ૧
વૃંદાવનની વાટે ચાલી કુળલજ્જા ત્યાગી;
વાંસળી વગાડતાં જોયા શ્યામ સોહાગી...લગની૦ ૨
રસિયા સંગે રમતાં સર્વે ભ્રમણા ભાંગી;
મેં તો અખંડ સોહાગ લીધો મુખડે માગી...લગની૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે પળ એક ન્યારા નહિ મેલું વા'લો;
શિરને સાટે કયાંથી મળે નંદનો લાલો...લગની૦ ૪

પદ-૨

ગિરધારી રે સખિ ! ગિરધારી;
મારે નિરભે અખૂટ નાણું ગિરધારી...ટેક૦
ખરચ્યું ન ખૂટે એને ચોર ન લૂંટે;
દામની પેઠે રે, ગાંઠે બાંધ્યું નવ છૂટે...લગની૦ ૧
અનગણ નાણું સંચી અંતે, નિરધનિયા જાયે;
તેની પેઠે નિરભે નાણું, દૂર ન થાયે...લગની૦ ૨
સંપત્ત વિપત્ત સર્વે સ્વપ્નું જાણું;
હરિના ચરણની સેવા, પૂરણ ભાગ્ય પરમાણું...લગની૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મોહનવરને, ઉરમાં ધારી;
હવે દુઃખ ને દારિદ્ર થકી, થઈ છું હું ન્યારી...લગની૦ ૪

પદ-૩

સુખ પામી રે સખી ! સુખ પામી;
હું તો શામળિયાને શરણે જાતાં સુખ પામી...ટેક૦

શરણાગતને પાળે સદા બહુનામી;
મારે હરિનો ઉપર હાથ કશી ન રહી ખામી...સુખ૦ ૧
તપ ને તીરથ મેં તો કાંઈ ન કીધું;
મારે ઘેર બેઠા શ્યામ થકી કારજ સીધું...સુખ૦ ૨
સંસારીનું સુખડું જૂઠું આવે ને જાયે;
હરિનો અખંડ સોહાગ કેદી કાળ ન ખાયે...સુખ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે હરિ હરિજનની ગતિ છે ન્યારી;
એને દેહદર્શી દેખે પોતા જેવા સંસારી...સુખ૦ ૪

પદ-૪

છેલ છોગાળો રે મીઠી મોરલીવાળો;
મારે મંદિરે પધારે નિત્ય છેલ છોગાળો...ટેક૦
હસતાં હસતાં મુજને દેખી આનંદ પામે;
એની કરૂણાની દૃષ્ટિ સર્વે દુઃખડાં વામે...છેલ૦ ૧
મોતીડાંની માળા પેરી મલપંતો આવે;
ગાઉં ત્યાં સંગાથે મારે પ્રેમશું ગાવે...છેલ૦ ૨
મેં વહાલો વશ કીધા મુજને વહાલે વશ કીધી;
સામસામી પાનબીડી દીધી ને લીધી...છેલ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મોહન સંગે લા'વ ઘણો લીધો;
મુખડેથી તંબોળ મુજને મે'ર કરી દીધો...છેલ૦ ૪

રાગ : પૂરવ પદ-૧

સંતસમાગમ કીજે, હો નિશદિન...સંતસમાગમ કીજે.–ટેક૦
માન તજી સંતન કે મુખસે, પ્રેમ સુધારસ પીજે...હો..નિશ૦ ૧
અંતર કપટ મેટકે અપના, લે ઉનકું મન દીજે...હો..નિશ૦ ૨
ભવ દુઃખ ટળે બળે સબ દુષ્કીત, સબવિધિ કારજ સીજે...હો..નિશ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સંતકી સોબત, જન્મ સુફળ કરી લીજે...હો..નિશ૦ ૪

પદ-૨

સંત પરમ હિતકારી જગતમાંહિ...સંત પરમ હિતકારી.—ટેક૦
પ્રભુપદ પ્રગટ કરાવત પ્રીતિ, ભરમ મિટાવત ભારી...સંત૦ ૧
પરમ કૃપાળુ સકળ જીવન પર, હરિસમ સબ દુઃખહારી...સંત૦ ૨
ત્રિગુણાતીત ફીરત તનુ ત્યાગી, રીત જગતસે ન્યારી...સંત૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સંતકી સોબત, મિલત હે પ્રગટ મુરારી...સંત૦ ૪

પદ-૩

હરિ ભજતાં સુખ હોય, સમજ મન...હરિ ભજતાં સુખ હોય.—ટેક૦
હરિ સમરન બીન મૂઢ અજ્ઞાની, ઉંમર દીની ખોય...સમજ૦ ૧
માતપિતા જુવતી સુત બાંધવ, સંગે ચલત નહિ કોય...સમજ૦ ૨
કયું અપને શિર લેત બુરાઈ, રહેના હે દિન દોય...સમજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિને ભજી લે, હિતકી કહત હું તોય...સમજ૦ ૪

પદ-૪

યુંહિ જનમ ગુમાત, ભજન બીન...યુંહિ જનમ ગુમાત.—ટેક૦
સમજ સમજ નર મૂઢ અજ્ઞાની, કાળ નિકટ ચલી આત...ભજન૦ ૧
ભયોરી બેહાલ ફીરત હે નિશદિન, ગુન વિષયન કે ગાત...ભજન૦ ૨
પરમારથ કો રાહ ન પ્રીછત, પાપ કરત દિનરાત...ભજન૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે તેરી મૂરખ, આયુષ વૃથા હી જાત...ભજન૦ ૪

રાગ : ગોડી પદ-૧

ફૂલના પે'રી રે જામા ફૂલના પે'રી;
ફૂલ્યો રસિક સુજાણ જામા ફૂલના પે'રી;—ટેક૦
ફૂલનો મુગટ કુંડળ ફૂલનાં છે કાન.
ઓઢી ઉપરણી ફૂલોની શોભે, વા'લો ભીને વાન...ફૂલ૦ ૧
સુગંધી ફૂલોના શોભે હૈડે સુંદર હાર;
માથે ફૂલના તોરા અંગે તેજનો અંબાર...ફૂલ૦ ૨
ફૂલડાંના ગજરા બાજુ, ફૂલની છડી;
કરે ઈન્દ્ર ઉપરથી પ્રેમે, ફૂલની ઝડી...ફૂલ૦ ૩

ફૂલડાંનાં ઝાંઝર ચરણે પે'રી સુંદર શ્યામ;
મુક્તાનંદને વાલે કીધું, ઘેલું ગોકુળ ગામ...ફૂલ૦ ૪

પદ-૨

ફૂલડાં ધારી રે અંગે, ફૂલડાં ધારી,
શોભે શામળિયો સુજાણ, અંગે ફૂલડાં ધારી;–ટેક૦
જરકસી પાઘડલીમાં, ફૂલના તોરા,
માથે ભ્રમર ગુંજાર કરી, આવે છે ઓરા...ફૂલડાં૦ ૧
હૈડાં ઉપર હાર સુંદર, ફૂલના પે'રી;
ચોરે માનનીઓનાં મનને પ્યારો લટકાળો લે'રી...ફૂલડાં૦ ૨
ફૂલોના શણગાર પે'રી પ્રીતમજી પ્યારો;
અતિ આનંદ વધારે નિત, નંદનો લાલો...ફૂલડાં૦ ૩
મુક્તાનંદનો વા'લો ફૂલ્યા, ગોપીને સંગે;
ગોપી અંગોઅંગ ફૂલી રહી શામળા સંગે...ફૂલડાં૦ ૪

પદ-૩

નેણને બાણે રે મારી નેણને બાણે;
મુને મોહનજી મરમાળે મારી, નેણને બાણે.–ટેક૦
નેણુંને નજારે પ્રીતમ પ્રાણ હર્યા મારા;
એક ઘડી અલબેલો વા'લો, નહીં મેલું ન્યારા...નેણ૦ ૧
નંદકુંવરના નેણું કેરાં, જાદુડાં ભારી;
એની આંખડિયુંને જોતાં સર્વે મોહી રહી નારી...નેણ૦ ૨
જોયા વિના જંપ ન થાય શું કરીએ બે'ની ?
હું તો વાલાને વશ થઈ છું લાગી મોહની એની...નેણ૦ ૩
મુક્તાનંદને વા'લે મારું ચિત્ત લીધું ચોરી;
એનું મુખ જોઈ જીવું જેમ, ચંદ ચકોરી...નેણ૦ ૪

પદ-૪

પ્રીતડી વાધી રે મારે પ્રીતડી વાધી;–ટેક૦
સખી શામળિયા સંગાથે મારે, પ્રીતડી વાધી.

નંદકુંવર નવરંગી સંગે લાગી રંગઝડી;
મારે ગોવર્ધનધારી શું ગાંઠ, પ્રેમની પડી...પ્રીતડી૦ ૧
હૈડાં કેરો હાર મોહન, નહિ મેલું ન્યારો;
મારા જીવડલા સંગાથે જડયો, નંદદુલારો...પ્રીતડી૦ ૨
સુંદરવરને સંગે મારું અંગ રહ્યું ફૂલી;
એને સુખે હું સંસાર કેરો મારગડો ભૂલી...પ્રીતડી૦ ૩
મુક્તાનંદને પ્યારે પ્રેમે બાંય ગ્રહી મારી;
પ્રીતમને પ્રતાપે સે'જે થઈ રહી જગ ન્યારી...પ્રીતડી૦ ૪

સંધ્યા આરતી

જય સદ્ગુરુ સ્વામી, પ્રભુ જય સદ્ગુરુ સ્વામી;
સહજાનંદ દયાળુ (૨) બળવંત બહુનામી...જય દેવ૦ ૧
ચરણસરોજ તમરાં, વંદુ કર જોડી (૨)
ચરણે શીશ ધર્યાથી (૨) દુઃખ નાખ્યાં તોડી...જય દેવ૦ ૨
નારાયણ નરભ્રાતા, દ્વિજકુળ તનુ ધારી (૨)
પામર પતિત ઉદ્ધાર્યા (૨) અગણિત નરનારી...જય દેવ૦ ૩
નિત્ય નિત્ય નૌતમ લીલા, કરતા અવિનાશી (૨)
અડસઠ તીરથ ચરણે (૨) કોટિ ગયા કાશી...જય દેવ૦ ૪
પુરુષોત્તમ પ્રગટનું જે દર્શન કરશે (૨)
કાળ કરમથી છૂટી (૨) કુટુંબ સહિત તરશે...જય દેવ૦ ૫
આ અવસર કરુણાનિધિ, કરુણા બહુ કીધી (૨)
મુક્તાનંદ કહે મુક્તિ (૨) સુગમ કરી સિધી...જય દેવ૦ ૬

આરતી પદ-૧

આરતી પ્રગટ પ્રભુજીકી કીજે;–ટેક૦
ચરણ કમળ લખી અંતર લીજે...આરતી૦ ૧
સનકાદિક નારદ ત્રિપુરારી;
વિમળ નામ રટે વારંવારી...આરતી૦ ૨

અનંત કોટિ ભુવનેશ ભવાની;
સબ વિધ મહિમા શક્ત નહિ જાની...આરતી૦ ૩

ધરત ધ્યાન દૃઢ યોગી મુનીશ્વર;
શેષ સહસ્ર મુખ રટત નિરંતર...આરતી૦ ૪

નર નાટક ક્ષર અક્ષર ન્યારા;
પુરુષોત્તમ પૂરણ જન પ્યારા...આરતી૦ ૫

નૌતમ રૂપ અકળ છબી ન્યારી;
બ્રહ્માનંદ જાવત બલિહારી...આરતી૦ ૬

મંગળા આરતી રાગ : ભૈરવ પદ-૧

આરતી ઉમંગ સહિત મંગળા ઉતારું;–ટેક૦
મંગળમય મૂરતિ પર તન મન ધન વારું...આરતી૦ ૧
મંગળમય મંડપમેં રાજત દોઉ ભાઈ;
નારાયણ નર સમેત સંતન સુખદાઈ...આરતી૦ ૨
મંગળમય મુનિવર સબ મંગળ ગુન ગાવે;
મંગળમય સબ સમાજ બરન્યો નહિ જાવે...આરતી૦ ૩
મંગળમય દરશ કરત સતિ સમાજ આઈ;
મુક્તાનંદ મંગળમય પ્રભુ પર બલ જાઈ...આરતી૦ ૪

રાગ : બિભાસ પદ-૧

કરત સીંગાર સબ હી શોભા નિધિ, નિજજન મનરંજન ઘનશ્યામ;–ટેક૦
કનક કડાં પોંચી બાજુબંધ, ઉર મનિમાલ ધરી અભિરામ...આ૦૧
કાનન મેં મકરાકૃત કુંડળ શીશ, મુગટ ઝળકત છબી ધામ;
કોટિ કિંકની પાય નૂપુર બાજત, ઉર રાજત વૈજંતી દામ...આ૦૨
શોભા ધામ નીરખી નટવર કું, નિજમન પાવન વિશ્રામ;
મુક્તાનંદ કહે મદનમોહન કી, છબી પર વારું કોટી કામ...આ૦૩

રાગ : બિલાવર પદ-૧

કરત સીંગાર આરતી ભોર, ટેક૦
વિરહકો તાપ સંતાપ મીટત સબ, નિરખત નટવર નંદકિશોર.-કરત૦૧
કંચન થાર કપૂરકી બાતી, આરતી ઉતારે ઈન્દ્ર કર જોર;
નાચત નભ અપછરા મુદિતમન, દેવ કરત અતિ દુદંભિઘોર.-કરત૦૨
ભવ બ્રહ્માદિક આયે દરશહિત, જય જય શબ્દ હોત ચહુ કોર;
મુક્તાનંદકો નાથ પ્રગટ પ્રભુ, શોભાધામ મદનમદ તોર.-કરત૦૩

રાજભોગ આરતી-રાગ : સારંગ

રાજભોગ કી કીજે, આરતી શ્રી રાજભોગ કી કીજે;-ટેક૦
નિરખી બદન શ્રીપતિ કો સુંદર, જનમ સુફળ કરી લીજે...આ૦૧
કંચન થાર કપુર કી બાતી, ઘૃત જુત અનળ પ્રજારી;
અગ્ર ધૂપ જુત કરત આરતી, ભઈ શોભા અતિ ભારી...આ૦૨
ઘનન ઘનન ઘંટા ધુની હોવત, શંખ ઝાલરી વાજે;
નોબત બજત મનઉં ઘનગર્જત, ધ્વનિ સુની ત્રિભોવન ગાજે...આ૦૩
સોહે નિરાજન જુત શ્રીપતિમુખ, સબ વિધિ શોભા ધામ;
મુક્તાનંદ કે' નાથ કી છબીપર, વારું કોટીક કામ...આ૦૪

હનુમાનજીની આરતી

જય કપિ બળવંતા, જય કપિ બળવંતા;-ટેક૦
સુરનર મુનિજન વંદિત(૨), પદરજ હનુમંતા...જય કપિ૦ ૧
પ્રૌઢ પ્રતાપ પવન સુત, ત્રિભુવન જયકારી(૨);
અસુર રિપુ મદ ગંજન(૨), ભય સંકટ હારી...જય કપિ૦ ૨
ભૂત પિશાચ વિકટ ગ્રહ, પીડત નહિ જંપે(૨);
હનુમંત હાક સુણીને(૨), થર થર થર કંપે...જય કપિ૦ ૩
રઘુવીર સહાય ઓળંગ્યો, સાગર અતિ ભારી(૨);
સીતા શોધ લે આયે(૨), કપિ લંકા જારી...જય કપિ૦ ૪
રામ ચરણ રતિ દાયક, શરણાગત ત્રાતા(૨);
પ્રેમાનંદ કહે હનુમંત(૨), વાંછિત ફળદાતા...જય કપિ૦ ૫

ગણપતિજીની આરતી

જય ગણપતિ પ્યારા, જય ગણપતિ પ્યારા;–ટેક૦
વિઘ્ન વિનાયક મૂર્તિ, સુખદાયક સારા...જય ગણપતિ૦ ૧
જય જય શંભુકુમાર, શોક સદા હરતા;
દેવ વિશેષ વિચક્ષણ, રક્ષણના કર્તા...જય ગણપતિ૦ ૨
ગૌરી પુત્ર ગણેશ, વંદુ કર જોડી;
સ્મરણ કરે છે તેનાં, દુઃખ નાખો તોડી...જય ગણપતિ૦ ૩
લચપચતા લાડુનું, ભોજન બહુ ભાવે;
આપ બિરાજો છો ત્યાં, સંકટ નવ આવે...જય ગણપતિ૦ ૪
સિદ્ધિ બુદ્ધિ બેઉ, શુભ પત્ની સંગે;
શુભ કામે વિચરો છો, અતિશય ઉછરંગે...જય ગણપતિ૦ ૫
સુરનર મુનિવર સર્વ સેવે છે તમને;
મંગલકારી મૂર્તિ, આપો સુખ અમને...જય ગણપતિ૦ ૬
જય સંકટ હર સુખકર, અરજી ઉર ધરજો;
શરણાગત સેવકનો, અભ્યુદય કરજો...જય ગણપતિ૦ ૭

શિક્ષાપત્રીની આરતી

જય પરબ્રહ્મગીરા, જય પરબ્રહ્મગીરા;–ટેક૦
શિક્ષાપત્રી સુખદા શ્રેયસ્કર રુચિરા. જય પર..૦ ૧
સહજાનંદ પ્રભુની કરુણામૃત–સરિતા; તું કરુણા...
સત્સંગિજીવનની દિવ્ય મહા કવિતા. જય પર..૦ ૨
ધર્મ સહિત સદ્‌ભક્તિ નિજજનમાં ભરતી, તું નિજજન...
જ્ઞાનતણાં અત્યુત્તમ સૂત્રો ઉચ્ચરતી. જય પર..૦ ૩
વિરાગમાં પ્રભુ પ્રીતિ વિવેકથી વણતી, તું વિવેકથી...
બ્રહ્મરૂપે પ્રભુ સેવા એ મુક્તિ ગણતી. જય પર..૦ ૪

ભક્તજનોની ભક્તિ ધર્મ વડે ભરતી; તું ધર્મ..
ને આત્યંતિક મુક્તિ નિષ્ઠાથી કરતી. જય પર..૦ ૫
વિશેષ ને સામાન્ય ધર્મો સૂચવતી; તું ધર્મો..
કલિમાં મંગલકારી સહજાનંદ સ્મૃતિ. જય પર..૦ ૬
સત્સંગતિનો મર્મ બહુધા ઉચ્ચરતી; તું બહુધા..
ગુણદૃષ્ટિ રાખીને નિંદા પરહરતી. જય પર..૦ ૭
સત્શાસ્ત્રોનું સત્ત્વ, જગમાં વિસ્તરતી, તું જગમાં..
અભય કરી આશ્રિતો સંકટ સૌ હરતી; જય પર..૦ ૮
સર્વોપરી સંપૂજ્ય શ્રીહરિ મૂર્તિ–રૂપ, તું શ્રીહરિ..
આજ્ઞાંકિત બની રહીએ બનવા બ્રહ્મસ્વરૂપ. જય પર..૦ ૯

ધૂન

રામ કૃષ્ણ ગોવિંદ ! જય જય ગોવિંદ !
હરે રામ ગોવિંદ ! જય જય ગોવિંદ !
નારાયણ હરે ! શ્રીમન્નારાયણ હરે !
શ્રીમન્નારાયણ હરે ! શ્રીમન્નારાયણ હરે !
કૃષ્ણદેવ હરે ! જય જય કૃષ્ણદેવ હરે !
જય જય કૃષ્ણદેવ હરે ! જય જય કૃષ્ણદેવ હરે !
વાસુદેવ હરે ! જય જય વાસુદેવ હરે !
જય જય વાસુદેવ હરે ! જય જય વાસુદેવ હરે !
વાસુદેવ ગોવિંદ ! જય જય વાસુદેવ ગોવિંદ !
જય જય વાસુદેવ ગોવિંદ ! જય જય વાસુદેવ ગોવિંદ !
રાધે ગોવિંદ ! જય રાધે ગોવિંદ !
વૃંદાવનચંદ ! જય રાધે ગોવિંદ !
માધવ મુકુંદ ! જય માધવ મુકુંદ !
આનંદકંદ ! જય માધવ મુકુંદ !
સ્વામિનારાયણ ! સ્વામિનારાયણ ! સ્વામિનારાયણ !

નિત્ય પ્રાર્થના

નિર્વિકલ્પ ઉત્તમ અતિ, નિશ્ચય[1] તવ ઘનશ્યામ;
માહાત્મ્યજ્ઞાનયુત ભક્તિ[2] તવ, એકાંતિક સુખધામ.–૧
મોહિમેં તવ ભક્તપનો[3], તામેં કોઈ પ્રકાર;
દોષ ન રહે કોઈ જાતકો, સુનિયે ધર્મકુમાર.–૨
તુમારો તવ હરિભક્ત કો, દ્રોહ[4] કબુ નહિ હોય;
એકાંતિક તવ દાસકો, દીજે સમાગમ[5] મોય.–૩
નાથ નિરંતર દર્શન[6] તવ, તવ દાસનકો દાસ;[7]
એહી માગું કરી વિનય હરિ, સદા રાખિયે પાસ.–૪
હે કૃપાલો ! હે ભક્તપતે ! ભક્તવત્સલ ! સૂનો બાત;
દયાસિંધો ! સ્તવન કરી, માગું વસ્તુ સાત.–૫
સહજાનંદ મહારાજ કે, સબ સત્સંગી સુજાણ;
તાકું હોય દૃઢ વર્તનો, શિક્ષાપત્રી પ્રમાણ.–૬
સો પત્રીમેં અતિ બડે, નિયમ એકાદશ જોય;
તાકી વિક્તિ કહત હું, સુનિયે સબ ચિત્ત પ્રોય.–૭
હિંસા[1] ન કરની જંતકી, પરત્રિયા[2] સંગકો ત્યાગ;
માંસ[3] ન ખાવત મદ્યકું,[3] પિવત નહિ બડભાગ.–૮
વિધવાકું[4] સ્પર્શત નહિ, કરત ન આતમઘાત;[5]
ચોરી[6] ન કરની કાહુકી, કલંક[7] ન કોઈકું લગાત.–૯
નિંદત[8] નહિ કોઈ દેવકું, બિનખપતો નહિ ખાત;[9]
વિમુખ જીવકે વદનસે, કથા[10] સુની નહિ જાત.–૧૦
એહી ધર્મકે નિયમમેં, વરતો સબ હરિદાસ;
ભજો[11] શ્રી સહજાનંદ પદ, છોડી ઓર સબ આશ.–૧૧
રહી એકાદશ નિયમ મેં, કરી શ્રીહરિપદ પ્રીત;
પ્રેમાનંદ કહે ધામમેં, જાઓ નિઃશંક જગજીત.–૧૨

નિત્ય નિયમ   રાગ : ગરબી પદ-૧

પ્રથમ શ્રીહરિને રે, ચરણે શીશ નમાવું;
નૌતમ લીલા રે, નારાયણની ગાઉં.–૧
મોટા મુનિવર રે, એકાગ્ર કરી મનને;
જેને કાજે રે, સેવે જાય વનને.–૨
આસન સાધી રે, ધ્યાન ધરીને ધારે;
જેની ચેષ્ટા રે, સ્નેહ કરી સંભારે.–૩
સહજ સ્વાભાવિક રે, પ્રકૃતિ પુરુષોત્તમની;
સુણતાં સજની રે, બીક મટાડે જમની.–૪
ગાઉં હેતે રે, હરિનાં ચરિત્ર સંભારી;
પાવન કરજો રે, પ્રભુજી બુદ્ધિ મારી.–૫
સહજ સ્વભાવે રે, બેઠા હોય હરિ જ્યારે;
તુલસીની માળા રે, કર લઈ ફેરવે ત્યારે.–૬
રમૂજ કરતાં રે, રાજીવ નેણ રૂપાળાં;
કોઈ હરિજનની રે, માગી લઈને માળા.–૭
બેવડી રાખી રે, બબે મણકા જોડે;
ફેરવે તાણી રે, કંઈક માળા તોડે.–૮
વાતો કરે રે, રમૂજ કરીને હસતા;
ભેળી કરી રે, માળા કરમાં ઘસતા.–૯
ક્યારેક મીંચી રે, નેત્રકમળને સ્વામી;
પ્રેમાનંદ કહે રે, ધ્યાન ધરે બહુનામી.–૧૦

પદ-૨

સાંભળ સૈયર રે, લીલા નટનાગરની;
સુણતાં સુખડું રે, આપે સુખસાગરની.–૧
નેત્રકમળને રે, રાખી ઉઘાડાં કયારે;
ધ્યાન ધરીને રે, બેસે જીવન બા'રે.–૨

ક્યારેક ચમકી રે ધ્યાન કરંતા જાગે;
જોતાં જીવન રે, જન્મ મરણ દુઃખ ભાગે.–૩
પોતા આગળ રે, સભા ભરાઈ બેસે;
સંત હરિજન રે, સામું જોઈ રહે છે.–૪
ધ્યાન ધરીને રે, બેઠા હોય હરિ પોતે;
સંત હરિજન રે, તૃપ્ત ન થાય જોતે.–૫
સાધુ કીર્તન રે, ગાય વજાડી વાજાં;
તેમને જોઈ રે, મગન થાય મહારાજા.–૬
તેમની ભેળા રે, ચપટી વજાડી ગાય;
સંત હરિજન રે, નીરખી રાજી થાય.–૭
ક્યારેક સાધુ રે, ગાય વજાડી તાળી;
ભેળા ગાય રે, તાળી દઈ વનમાળી.–૮
આગળ સાધુ રે, કીર્તન ગાય જ્યારે;
પોતા આગળ રે, કથા વંચાય ત્યારે.–૯
પોતે વાર્તા રે, કરતા હોય બહુનામી;
ખસતા આવે રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી.–૧૦

પદ-૩

મનુષ્ય–લીલા રે, કરતા મંગલકારી;
ભક્ત સભામાં રે, બેઠા ભવ ભયહારી.–૧
જેને જોતાં રે, જાયે જગ આસક્તિ;
જ્ઞાન વૈરાગ્ય રે, ધર્મ સહિત જે ભક્તિ.–૨
તે સંબંધી રે, વાર્તા કરતા ભારી;
હરિ સમજાવે રે, નિજજનને સુખકારી.–૩
યોગ ને સાંખ્ય રે, પંચરાત્ર વેદાંત;
એ શાસ્ત્રનો રે, રહસ્ય કહે કરી ખાંત.–૪
જ્યારે હરિજન રે, દેશદેશના આવે;
ઉત્સવ ઉપર રે, પૂજા બહુવિધ લાવે.–૫

જાણી પોતાના રે, સેવક જન અવિનાશી;
તેમની પૂજા રે, ગ્રહણ કરે સુખરાશી.–૬
ભક્ત પોતાના રે, તેને શ્યામ સુજાણ;
ધ્યાન કરાવી રે, ખેંચે નાડી પ્રાણ.–૭
ધ્યાનમાંથી રે, ઊઠાડે નિજ જનને;
દેહમાં લાવે રે, પ્રાણ ઈન્દ્રિય મનને.–૮
સંત સભામાં રે, બેઠા હોય અવિનાશ;
કોઈ હરિજનને રે, તેડવો હોય પાસ.–૯
પહેલી આંગળી રે, નેત્રતણી કરી સાન;
પ્રેમાનંદ કહે રે, સાદ કરે ભગવાન.–૧૦

પદ-૪

મોહનજીની રે, લીલા અતિ સુખકારી;
આનંદ આપે રે, સુણતા ન્યારી ન્યારી.–૧
ક્યારેક વાતો રે, કરે મુનિવર સાથે;
ગુચ્છ ગુલાબનાં રે, ચોળે છે બે હાથે.–૨
શીતળ જાણી રે, લીંબુ હાર ગુલાબી;
તેને રાખે રે, આંખો ઉપર દાબી.–૩
ક્યારેક પોતે રે, રાજીપામાં હોયે;
વાતો કરે રે, કથા વંચાય તોયે.–૪
સાંભળે કીર્તન રે, પોતે કાંઈક વિચારે;
પૂછવા આવે રે, જમવાનું કોઈ ત્યારે.–૫
હાર ચડાવે રે, પૂજા કરવા આવે;
તેના ઉપર રે, બહુ ખીજી રીસાવે.–૬
કથા સાંભળતાં રે, હરે હરે કહી બોલે;
મર્મ કથાનો રે, સુણી મગન થઈ ડોલે.–૭

ભાન કથામાં રે, બીજી ક્રિયામાંય;
ક્યારેક અચાનક રે, જમતાં હરે બોલાય.-૮
થાય સ્મૃતિ રે, પોતાને જ્યારે તેની;
થોડુંક હસે રે, ભક્ત સામું જોઈ બે'ની.-૯
એમ હરિ નિત્ય નિત્ય રે, આનંદરસ વરસાવે;
એ લીલારસ રે, જોઈ પ્રેમાનંદ ગાવે.-૧૦

પદ-૫

સાંભળ સજની રે, દિવ્ય સ્વરૂપ મોરારી;
કરે ચરિત્ર રે, મનુષ્ય વિગ્રહ ધારી.-૧
થયા મનોહર રે, મોહન મનુષ્ય જેવા;
રૂપ અનુપમ રે, નિજજનને સુખ દેવા.-૨
ક્યારેક ઢોલિયે રે, બેસે શ્રી ઘનશ્યામ;
ક્યારેક બેસે રે, ચાકળે પૂરણકામ.-૩
ક્યારેક ગોદડું રે, ઓછાડે સહિતે;
પાથર્યું હોય રે, તે પર બેસે પ્રીતે.-૪
ક્યારેક ઢોલિયા રે, ઉપર તકિયો ભાળી;
તે પર બેસે રે, શ્યામ પલાંઠી વાળી.-૫
ઘણુંક બેસે રે, તકિયે ઓઠિંગણ દઈને;
ક્યારેક ગોઠણ રે, બાંધે ખેસ લઈને.-૬
ક્યારેક રાજી રે, થાય અતિશે આલી;
સંત હરિજનને રે, ભેટે બાથમાં ઘાલી.-૭
ક્યારેક માથે રે, લઈ મેલે બે હાથ;
છાતી માંહી રે, ચરણ કમળ દે નાથ.-૮
ક્યારેક આપે રે, હાર તોરા ગિરધારી;
ક્યારેક આપે રે, અંગનાં વસ્ત્ર ઉતારી.-૯
ક્યારેક આપે રે, પ્રસાદીના થાળ;
પ્રેમાનંદ કહે રે, ભક્તતણા પ્રતિપાળ.-૧૦

પદ-૬

એવાં કરે રે, ચરિત્ર પાવનકારી;
શુકજી સરખા રે, ગાવે નિત્ય સંભારી.-૧
ક્યારેક જીભને રે, દાંત તળે દબાવે;
ડાબે જમણે રે, પડખે સહજ સ્વભાવે.-૨
છીંક જ્યારે આવે રે, ત્યારે રૂમાલ લઈને;
છીંક ખાયે રે, મુખ પર આડો દઈને.-૩
રમુજ આણી રે, હસે અતિ ઘનશ્યામ;
મુખ પર આડો રે, રૂમાલ દઈ સુખધામ.-૪
ક્યારેક વાતો રે, કરતા થકા દેવ;
છેડે રૂમાલને રે, વળ દેવાની ટેવ.-૫
અતિ દયાળુ રે, સ્વભાવ છે સ્વામીનો;
પરદુઃખહારી રે, વારી બહુનામીનો.-૬
કોઈને દુઃખિયો રે, દેખી ન ખમાય;
દયા આણી રે, અતિ આકળા થાય.-૭
અન્ન ધન વસ્ત્ર રે, આપીને દુઃખ ટાળે;
કરુણા દૃષ્ટિ રે, દેખી વાનજ વાળે.-૮
ડાબે ખભે રે, ખેસ આડસોડે નાખી;
ચાલે જમણા રે, કરમાં રૂમાલ રાખી.-૯
ક્યારેક ડાબો રે, કર કેડ ઉપર મેલી;
ચાલે વહાલો રે, પ્રેમાનંદનો હેલી.-૧૦

પદ-૭

નિત્ય નિત્ય નૌતમ રે, લીલા કરે હરિરાય;
ગાતાં સુણતાં રે, હરિજન રાજી થાય.-૧
સહજ સ્વભાવે રે, ઉતાવળા બહુ ચાલે;
હેત કરીને રે, બોલાવે બહુ વહાલે.-૨

ક્યારેક ઘોડે રે, ચડવું હોય ત્યારે;
ક્યારેક સંતને રે, પીરસવા પધારે.–૩
ત્યારે ડાબે રે, ખંભે ખેસને આણી;
ખેસને બાંધે રે, કેડ સંગાથે તાણી.–૪
પીરસે લાડુ રે, જલેબી ઘનશ્યામ;
જણસ જમ્યાની રે, લઈ લઈ તેનાં નામ.–૫
ફરે પંગતમાં રે, વારંવાર મહારાજ;
સંત હરિજનને રે, પીરસવાને કાજ.–૬
શ્રદ્ધા ભક્તિ રે, અતિ ઘણી પીરસતાં;
કોઈનાં મુખમાં રે, આપે લાડુ હસતાં.–૭
પાછલી રાત્રી રે, ચાર ઘડી રહે જ્યારે;
દાતણ કરવા રે, ઊઠે હરિ તે વારે.–૮
ન્હાવા બેસે રે, નાથ પલાંઠી વાળી;
કર લઈ કળશો રે, જળ ઢોળે વનમાળી.–૯
કોરે વસ્ત્રે રે, કરી શરીરને લુવે;
પ્રેમાનંદ કહે રે, હરિજન સર્વે જુએ.–૧૦

પદ-૮

રૂડા શોભે રે, નાહીને ઊભા હોવે;
વસ્ત્ર પહેરેલું રે, સાથળ વચ્ચે નીચોવે.–૧
પગ સાથળને રે, લુહીને સારંગપાણી;
કોરા ખેસને રે, પહેરે સારી પેઠે તાણી.–૨
ઓઢી ઉપરણી રે, રેશમી કોરની વહાલે;
આવે જમવા રે, ચાંખડીએ ચડી ચાલે.–૩
માથે ઉપરાણી રે, ઓઢી બેસે જમવા;
કાન ઉઘાડા રે, રાખે મુજને ગમવા.–૪
જમતાં ડાબા રે, પગની પલાંઠી વાળી;
તે પર ડાબો રે, કર મેલે વનમાળી.–૫

જમણા પગને રે, રાખી ઊભો શ્યામ;
તે પર જમણો રે, કર મેલે સુખધામ.–૬
રૂડી રીતે રે, જમે દેવના દેવ;
વારે વારે રે, પાણી પીધાની ટેવ.–૭
જણસ સ્વાદુ રે, જણાય જમતાં જમતાં;
પાસે હરિજન રે, બેઠા હોય મન ગમતાં.–૮
તેમને આપી રે, પછી પોતે જમે;
જમતા જીવન રે, હરિજનને મન ગમે.–૯
ફેરવે જમતાં રે, પેટ ઉપર હરિ હાથ;
ઓડકાર ખાય રે, પ્રેમાનંદનો નાથ.–૧૦

પદ-૯

ચળું કરે રે, મોહન તૃપ્ત થઈને;
દાંતને ખોતરે રે, સળી રૂપાની લઈને.–૧
મુખવાસ લઈને રે, ઢોલિયે બિરાજે;
પૂજા કરે રે, હરિજન હેતે ઝાઝે.–૨
પાપણ ઉપર રે, આંટો લઈ અલબેલો;
ફેંટો બાંધે રે, છોગું મેલી છેલો.–૩
વર્ષા ઋતુ રે, શરદ ઋતુને જાણી;
ઘેલા નદીનાં રે, નિર્મળ નીર વખાણી.–૪
સંત હરિજનને રે, સાથે લઈને શ્યામ;
નાવા પધારે રે, ઘેલે પૂરણકામ.–૫
બહુ જળ ક્રિડા રે, કરતા જળમાં નાય;
જળમાં તાળી રે, દઈને કીર્તન ગાય.–૬
નાહીને બા'રા રે, નીસરી વસ્ત્ર પહેરી;
ઘોડે બેસી રે, ઘેર આવે રંગ લહેરી.–૭
પાવન યશને રે, હરિજન ગાતા આવે;
જીવન જોઈને રે, આનંદ ઉર ન સમાવે.–૮

ગઢપુરવાસી રે, જોઈને જગ આધાર;
સુફળ કરે છે રે, નેણાં વારંવાર.–૯
આવી બિરાજે રે, ઓસરિયે બહુનામી;
ઢોલિયા ઉપર રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી.–૧૦

પદ-૧૦

નિજ સેવકને રે, સુખ દેવાને કાજ;
પોતે પ્રગટયા રે, પુરુષોત્તમ મહારાજ.–૧
ફળિયા માંહી રે, સભા કરી બિરાજે;
પૂરણ શશી રે, ઉડુગણમાં જેમ છાજે.–૨
બ્રહ્મરસ વરસી રે, તૃપ્ત કરે હરિજનને;
પોઢે રાત્રે રે, જમી શ્યામ શુદ્ધ અન્નને.–૩
બે આંગળીઓ રે, તિલક કર્યાની પેરે;
ભાલ વચ્ચે રે, ઊભી રાખી ફેરે.–૪
સુતાં સુતાં રે, માળા માગી લઈને;
જમણે હાથે રે, નિત્ય ફેરવે ચિત્ત દઈને.–૫
ભૂલ ન પડે રે, કેદી એવું નિયમ;
ધર્મકુંવરની રે, સહજ પ્રકૃતિ એમ.–૬
ભર નિદ્રામાં રે, પોઢયા હોય મુનિરાય;
કોઈ અજાણે રે, લગાર અડી જાય.–૭
ત્યારે ફડકી રે, જાગે સુંદર શ્યામ;
કોણ છે પૂછે રે, સેવકને સુખધામ.–૮
એવી લીલા રે, હરિની અનંત અપાર;
મેંતો ગાઈ રે, કાંઈક મતિ અનુસાર.–૯
જે કોઈ પ્રીતે રે, શીખે સુણે ગાશે;
પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી રાજી થાશે.–૧૦

રાગ : ધોળ

ઓરા આવો શ્યામ સ્નેહી, સુંદરવર જોઉં વહાલા;
જતન કરીને જીવન મારા, જીવમાંહી પ્રોઉં વહાલા.–૧
ચિહ્ન અનુપમ અંગોઅંગનાં, સુરતે સંભારું વહાલા;
નખશિખ નીરખી નૌતમ મારા, ઉરમાં ઉતારુ વહાલા.–૨
અરુણ કમળસમ જુગલ ચરણની, શોભા અતિ સારી વહાલા;
ચિંતવન કરવા આતુર અતિ, મનવૃત્તિ મારી વહાલા.–૩
પ્રથમ તે ચિંતવન કરું, સુંદર સોળે ચિહ્ન વહાલા;
ઊર્ધ્વરેખા ઓપી રહી, અતિશે નવીન વહાલા.–૪
અંગૂઠા આંગળી વચ્ચેથી, નીસરીને આવી વહાલા;
પાનીની બે કોરે જોતાં, ભક્તને મન ભાવી વહાલા.–૫
જુગલ ચરણમાં કહું મનોહર, ચિહ્ન તેનાં નામ વહાલા;
શુદ્ધ મને કરી સંભારતાં, નાશ પામે કામ વહાલા.–૬
અષ્ટકોણ ને ઊર્ધ્વરેખા, સ્વસ્તિક જાંબુ જવ વહાલા;
વજ્ર અંકુશ કેતુ ને પદ્મ, જમણે પગે નવ વહાલા.–૭
ત્રિકોણ કળશ ને ગોપદ સુંદર, ધનુષ ને મીન વહાલા;
અર્ધચંદ્ર ને વ્યોમ સાત, છે ડાબે પગે ચિહ્ન વહાલા.–૮
જમણા પગના અંગૂઠાના, નખમાંહી ચિહ્ન વહાલા;
તે તો નીરખે જે કોઈ ભક્ત, પ્રીતિએ પ્રવીણ વહાલા.–૯
એ જ અંગૂઠાની બા'રે, તિલ એક નૌતમ ધારું વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે નીરખું પ્રીતે, પ્રાણ લઈ વારુ વહાલા.–૧૦

રાગ : ગરબી પદ-૧

હવે મારા વા'લાને નહિ રે વિસારું રે,
શ્વાસ ઉચ્છ્વાસે તે નિત્ય સંભારું રે...૧

પડયું મારે સહજાનંદજીસું પાનું રે,
હવે હું તો કેમ કરી રાખીશ છાનું રે...૨
આવ્યું મારે હરિવર વરવાનું ટાણું રે,
એ વર નહિ મળે ખરચે નાણું રે...૩
એ વર ભાગ્ય વિના નવ ભાવે રે,
એ સ્નેહ લગ્ન વિના નવ આવે રે...૪
દુરિજન મન રે માને તેમ કહેજો રે,
સ્વામી મારા હૃદયની ભીતર રહેજો રે...૫
હવે હું તો પૂરણ પદવીને પામી રે,
મળ્યા મને નિષ્કુળાનંદના સ્વામી રે...૬

પદ-૨

હવે મારા વહાલાનાં દર્શન સારુ,
હરિજન આવે હજારે હજારુ...૧
ઢોલિયે બિરાજે સહજાનંદ સ્વામી,
પૂરણ પુરુષોત્તમ અંતરજામી...૨
સભા મધ્યે બેઠા મુનિના વૃંદ,
તેમાં શોભે તારે વીંટયો જેમ ચંદ...૩
દુરગપુર ખેલ રચ્યો અતિ ભારી,
ભેળા રમે સાધુ અને બ્રહ્મચારી...૪
તાળી પાડે ઉપડતી અતિ સારી,
ધૂન થાય ચૌદ લોક થકી ન્યારી...૫
પાઘડલીમાં છોગલિયું અતિ શોભે,
જોઈ જોઈ હરિજનનાં મન લોભે...૬
પધાર્યા વહાલો સર્વે તે સુખના રાશિ,
સહજાનંદ અક્ષર ધામના વાસી...૭
ભાંગી મારી જન્મો જન્મની ખામી,
મળ્યા મને નિષ્કુળાનંદના સ્વામી...૮

રાગ : ગરબી પદ-૧

વંદુ સહજાનંદ રસરૂપ, અનુપમ સારને રે લોલ;
જેને ભજતાં છૂટે ફંદ કરે ભવ પારને રે લોલ...૧
સમરું પ્રગટ રૂપ સુખધામ, અનુપમ નામને રે લોલ;
જેને ભવ બ્રહ્માદિક દેવ, ભજે તજી કામને રે લોલ...૨
જે હરિ અક્ષરબ્રહ્મ આધાર, કે પાર કોઈ નવ લહે રે લોલ;
જેને શેષ સહસ્ર મુખ ગાય, નિગમ નેતિ કહે રે લોલ...૩
વર્ણવું સુંદર રૂપ અનુપમ, જુગલ ચરણે નમી રે લોલ;
નખશિખ પ્રેમસખીના નાથ, રહો ઉરમાં રમી રે લોલ...૪

પદ-૨

આવો મારા મોહન મીઠડા લાલ, કે જોઉં તારી મૂરતિ રે લોલ;
જતન કરી રાખું રસિયારાજ, વિસારું નહિ ઉરથી રે લોલ...૧
મન મારું મોહ્યું મોહનલાલ, પાઘડલીની ભાતમાં રે લોલ;
આવો ઓરા છોગલાં ખોસું છેલ, ખાંતીલા જોઉં ખાંતમાં રે લોલ...૨
વહાલા તારું ઝળકે સુંદર ભાલ, તિલક રૂડાં કર્યાં રે લોલ;
વહાલા તારા વામ કરણમાં તિલ, તેણે મનડાં હર્યાં રે લોલ...૩
વહાલા તારી ભ્રકુટિને બાણે શ્યામ, કાળજ મારાં કોરિયાં રે લોલ;
નેણે તારે પ્રેમસખીના નાથ, કે ચિત્ત મારાં ચોરિયાં રે લોલ...૪

પદ-૩

વહાલા મને વશ કીધી વ્રજરાજ, વાલપ તારા વાલમાં રે લોલ;
મન મારું તલખે જોવા કાજ, ટીબકડી છે ગાલમાં રે લોલ...૧
વહાલા તારી નાસિકા નમણી નાથ, અધરબિંબ લાલ છે રે લોલ;
છેલા મારા પ્રાણ કરું કુરબાન, જોયા જેવી ચાલ છે રે લોલ...૨
વહાલા તારા દંત દાડમનાં બીજ, ચતુરાઈ ચાવતાં રે લોલ;
વહાલા મારા પ્રાણ હરો છો નાથ, મીઠું મીઠું ગાવતાં રે લોલ...૩
વહાલા તારે હસવે હરાણું ચિત્ત, બીજું હવે નવ ગમે રે લોલ;
મન મારું પ્રેમસખીના નાથ, કે તમ કેડે ભમે રે લોલ...૪

પદ-૪

રસિયા જોઈ રૂપાળી કોટ, રૂડી રેખાવળી રે લોલ;
વહાલા મારું મનડું મળવા ચહાય, કે જાય ચિત્તડું ચળી રે લોલ...૧
વહાલા તારી જમણી ભુજાને પાસ, રૂડા તિલ ચાર છે રે લોલ;
વહાલા તારા કંઠ વચ્ચે તિલ એક, અનુપમ સાર છે રે લોલ...૨
વહાલા તારા ઉરમાં વિનગુણ હાર, જોઈ નેણાં ઠરે રે લોલ;
વહાલા તે તો જાણે પ્રેમીજન, જોઈ નિત્ય ધ્યાન ધરે રે લોલ...૩
રસિયા જોઈ તમારું રૂપ, રસિક જન ઘેલડા રે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ, સુંદરવર છેલડા રે લોલ...૪

પદ-૫

વહાલા તારી ભુજા જુગલ જગદીશ, જોઈને જાઉં વારણે રે લોલ;
કરનાં લટકાં કરતાં લાલ, આવોને મારે બારણે રે લોલ...૧
વહાલા તારી આંગળીઓની રેખા, નખમણિ જોઈને રે લોલ;
વહાલા મારાં ચિત્તમાં રાખું ચોરી, કહું નહિ કોઈને રે લોલ...૨
વહાલા તારાં ઉરમાં અનુપમ છાપ, જોવાને જીવ આકળો રે લોલ;
વહાલા મારે હૈડે હરખ ન માય, જાણું જે હમણા મળો રે લોલ...૩
વહાલા તારું ઉદર અતિ રસરૂપ, શીતળ સદા નાથજી રે લોલ;
આવો ઓરા પ્રેમસખીના પ્રાણ, મળું ભરી બાથજી રે લોલ...૪

પદ-૬

વહાલા તારી મૂર્તિ અતિ રસરૂપ, રસિક જોઈને જીવે રે લોલ;
વહાલા એ રસના ચાખણહાર, કે છાશ તે નવ પીવે રે લોલ...૧
વહાલા મારે સુખસંપત્ત તમે શ્યામ, મોહન મન ભાવતા રે લોલ;
આવો મારે મંદિર જીવનપ્રાણ, હસીને બોલાવતા રે લોલ...૨
વહાલા તારું રૂપ અનુપમ ગૌર, મૂર્તિ મનમાં ગમે રે લોલ;
વહાલા તારું જોબન જોવા કાજ, કે ચિત્ત ચરણે નમે રે લોલ...૩
આવો મારા રસિયા રાજીવનેણ, મર્મ કરી બોલતા રે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના સેણ, મંદિર મારે ડોલતા રે લોલ...૪

પદ-૭

વહાલા તારું રૂપ અનુપમ નાથ, ઉદર શોભા ઘણી રે લોલ;
ત્રિવળી જોઉં સુંદર છેલ, આવોને ઓરા અમ ભણી રે લોલ...૧
વહાલા તારી નાભી નૌતમ રૂપ, ઊંડી અતિ ગોળ છે રે લોલ;
કટિલંક જોઈને જાદવરાય, કે મન રંગચોળ છે રે લોલ...૨
વહાલા તારી જંઘા જુગલની શોભા, મનમાં જોઈ રહું રે લોલ;
વહાલા નિત્ય નીરખું પીંડી ને પાની, કોઈને નવ કહું રે લોલ...૩
વહાલા તારા ચરણકમળનું ધ્યાન, ધરું અતિ હેતમાં રે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ, રાખું મારા ચિત્તમાં રે લોલ...૪

પદ-૮

વહાલા તારા જુગલ ચરણ રસરૂપ, વખાણું વહાલમાં રે લોલ;
વહાલા અતિ કોમળ અરુણ રસાળ, ચોરે ચિત્ત ચાલમાં રે લોલ...૧
વહાલા તારે જમણે અંગૂઠે તિલ કે નખમાં ચિહ્ન છે રે લોલ;
વહાલા છેલી આંગળીએ તિલ એક, જોવાને મન દીન છે રે લોલ...૨
વહાલા તારા નખની અરૂણતા જોઈ, શશિકળા ક્ષીણ છે રે લોલ;
વહાલા રસ ચોર ચકોર જે ભક્ત, જોવાને પ્રવીણ છે રે લોલ...૩
વહાલા તારી ઊર્ધ્વ રેખામાં ચિત્ત, રહો કરી વાસને રે લોલ;
માગે પ્રેમસખી કર જોડી, દેજો દાન દાસને રે લોલ...૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

રે શ્યામ તમે સાચું નાણું, બીજું સર્વે દુઃખદાયક જાણું.–ટેક૦
રે તમ વિના સુખ સંપત્ત કહાવે, તે તો સર્વે મહા દુઃખ ઉપજાવે;
અંતે એમાં કામ કોઈ નાવે.–રે શ્યા૦૧
રે મૂરખ લોક મરે ભટકી, જૂઠા સંગે હારે શિર પટકી;
એથી મારી મન વૃત્તિ અટકી.–રે શ્યા૦૨
છે અખંડ અલૌકિક સુખ સારું, તે જોઈ જોઈ મન મોહ્યું મારું;
ધરા ધન તમ ઉપર વારું.–રે શ્યા૦૩

રે બ્રહ્માથી કીટ લગી જોયું, જૂઠું સુખ જાણીને વગોવ્યું;
મુક્તાનંદ મન તમ સંગ મોહ્યું.–રે શ્યામ૦૪

રાગ : બિહાગ

પોઢે પ્રભુ સકળ મુનિ કે શ્યામ;..... ટેક૦
સ્વામિનારાયણ દિવ્ય મૂરતિ, સંતન કે વિશ્રામ...પોઢે૦ ૧
અક્ષર પર આનંદ ઘન પ્રભુ, કીયો હે ભૂપર ઠામ;
જેહી મિલત જન તરત માયા, લહત અક્ષરધામ...પોઢે૦ ૨
શારદ શેષ મહેશ મહા મુનિ, જપત જેહી ગુનનામ;
જાસ પદરજ શીશ ધરી ધરી, હોવત જન નિષ્કામ...પોઢે૦ ૩
પ્રેમ કે પર્યંક પર પ્રભુ, કરત સુખ આરામ;
મુક્તાનંદ નિજ ચરન ઢિગ ગુન, ગાવત આઠો જામ...પોઢે૦ ૪

રાગ : ગરબી

પોઢો પોઢો સહજાનંદ સ્વામી, અખિયામાં નિંદરા ભરાણી રે.–પોઢો
હાંરે તમે માથેથી પાઘ ઉતારો રે, પછી તમે બનાતની ટોપી ધારો રે.–પોઢો
હાંરે તમે જરકસી જામો ઉતારો રે, પછી હીરકોર ધોતી ધારો રે.–પોઢો
હાંરે તમે કેડનો પટકો છોડો રે, પછી શાલ દુશાલા ઓઢો રે.–પોઢો
હાંરે પોઢયા પ્રેમાનંદના સ્વામી રે, સખી જોઈ જોઈ આનંદ પામી રે.–પોઢો

એકાદશીનાં પદો રાગ : ગરબી પદ-૧

એકાદશી આજનો દિન સારો રે, ગાઈએ નટવર નંદદુલારો.–ટેક૦
એના વ્રતનો મહિમા ભારી રે, જાણે બ્રહ્માદિક ત્રિપુરારી રે;
મળે પ્રગટ પ્રમાણ મુરારી.–એકાદશી૦૧
વ્રત રાખીને હરિવર વરીએ રે, દૃઢ અંતર આંટી ધરીએ રે;
કોડે આનંદ ઉત્સવ કરીએ.–એકાદશી૦૨
બ્રહ્માનંદ કહે એ વ્રત રહ્યા છે રે, તે તો પાર સંસાર થયા છે રે;
એમ ઉદ્ધવજી કહી ગયા છે.–એકાદશી૦૩

પદ-૨

એકાદશી ઉત્સવનો દિન રૂડો રે, કોડે નીરખીએ છેલ કહાનુડો.–ટેક૦
રસિયા સંગ રંગભર રમીએ રે, દેહ પ્રાણ ઈન્દ્રિય મન દમીએ રે;
ત્યારે ગિરધરને મન ગમીએ.–એકાદશી૦૧
નિત્ય પ્રેમ સુધારસ પીજે રે, કરી વ્રત નવ રાચીએ બીજે રે;
રસિયો નટનાગર રીઝે.–એકાદશી૦૨
જેણે વચન થકી વ્રત કીધું રે, તેનું સઘળું તે કારજ સીધું રે;
બ્રહ્માનંદ કહે જન્મ ફળ લીધું.–એકાદશી૦૩

પદ-૩

એકાદશી ઉત્સવનો છે દહાડો રે; ખૂબ રમીએ તે રંગ અખાડો.
કરીએ વ્રત અતિ ઉછરંગે રે, પહેરી વસ્ત્ર આભૂષણ અંગે રે;
રમીએ શ્યામ સુંદર વર સંગે.–એકાદશી૦૧
સખિ શ્યામ ચરણ ચિત્ત લાઈએ રે, વિષ રૂપ વિષય વિસરાઈએ રે;
ગિરિધર નટનાગર ગાઈએ.–એકાદશી૦૨
એનો મહિમા કહ્યામાં ન આવે રે, મોટા મોટા મુનિવર ગાવે રે;
બ્રહ્માનંદ કહે હરિને મિલાવે.–એકાદશી૦૩

પદ-૪

એકાદશી પ્રગટ પ્રભુજીને પ્યારી રે, સર્વે હરિજનને સુખકારી.
રહેશે વ્રત જે વચન પ્રમાણે રે, એમાં અસત્ય ભાવ નવ આણે રે;
તે તો મોક્ષ મહાપદ માણે.–એકાદશી૦૧
કાજુ સબ જગ મંગળ કરણી રે, દુઃખ શોક સંતાપની હરણી રે;
સાચી મોક્ષતણી છે નીસરણી.–એકાદશી૦૨
બ્રહ્માનંદ કહે ટળે ભવભીતિ રે, રહે વ્રત સનાતન રીતિ રે;
થાય પૂરણ હરિપદ પ્રીતિ.–એકાદશી૦૩

રાગ : ગરબી પદ-૧

કોડે કોડે એકાદશી કીજીએ રે,
એવું વ્રત જાવા નવ દીજીએ રે.—ટેક૦
એ વ્રત કરે તે ધન્ય માનવી રે,
તે તો નાહ્યો કોટિક વાર જાહ્નવી રે...કોડે..૦૧
જેણે વચન પ્રમાણે વ્રત આદર્યું રે,
તેણે કારજ પોતાનું સર્વે કર્યું રે...કોડે..૦૨
એનો મહિમા મુનિવર ગાય છે રે,
અવિનાશી મળ્યાનો ઉપાય છે રે...કોડે..૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે એમાં હરિ રહ્યા વસી રે,
કીધી ઉદ્ધવ પ્રમાણે એકાદશી રે...કોડે..૦૪

પદ-૨

હરિજન હોય તે હરિને ભજે રે,
વ્રત એકાદશી તે કદી નવ તજે રે.—ટેક૦
જાણે માત સમાન પરનારને રે,
ગણે તુચ્છ સરીખો સંસારને રે...હરિ..૦૧
મદ્ય માંસ હરામ જેને નવ ખપે રે,
જીભે રાત દિવસ પ્રભુને જપે રે...હરિ..૦૨
માયા જીવ ઈશ્વરના જાણે મર્મને રે,
રટે બ્રહ્મ થઈને પરબ્રહ્મને રે...હરિ..૦૩
બ્રહ્માનંદના વહાલાની છબી ઉર ધરે રે,
મતવાલો થઈને જગમાં ફરે રે...હરિ..૦૪

પદ-૩

ભલે આવી અનુપમ એકાદશી રે,
મારે વહાલે મુજ સામું જોયું હસી રે.—ટેક૦

આજ વાધી આનંદ કેરી વેલડી રે,
થઈ રસિયા સંગાથે રંગ રેલડી રે..ભલે..૦૧
લટકાળા કુંવર નંદલાલની રે,
ચિત્તડામાં ખુંતી છે છબી ચાલની રે..ભલે..૦૨
રંગભીનો રમે રસ રંગમાં રે,
અતિ આનંદ થયો છે મારા અંગમાં રે..ભલે..૦૩
પ્રીતિ જાણી રસિલો વચને પળ્યા રે,
બ્રહ્માનંદનો વહાલો મુજને મળ્યા રે..ભલે..૦૪

પદ-૪

ધન્ય ધન્ય એકાદશી આજની રે,
રૂડી નીરખી છબી વ્રજરાજની રે–ટેક૦
ફૂલડાનાં છોગાં તે શિર પર ધર્યાં રે,
તે જોઈને મારાં નેણાં ઠર્યાં રે..ધન્ય..૦૧
ભાળી કેસર તિલક રૂડું ભાલમાં રે,
મારી લગની લાગી છે નંદલાલમાં રે..ધન્ય..૦૨
વાંકી ભ્રકુટિમાં મન મારું ભમે રે,
હવે બીજું દીઠું તે મને નવ ગમે રે..ધન્ય..૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે રૂપાળી એની આંખડી રે,
પ્યારી લાલ કમળ કેરી પાંખડી રે..ધન્ય..૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

ઉત્સવની પ્યારી કેશવની, આજ એકાદશી ઉત્સવની; ટેક૦
કોટિક ગૌ કેરાં દાન કરે પણ, ના'વે તોલે એના લવની.–આજ૦ ૧
મંગળ રૂપ સદા સુખકારી, વહાલી નિધિ જન વૈષ્ણવની.–આજ૦ ૨
વચન પ્રમાણે કરે વ્રત તેને, ત્રાસ મટે રે મૃત્યુ ભવની.–આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રત કરવું, એમ આજ્ઞા સ્વામી ઉદ્ધવની.–આજ૦ ૪

પદ-૨

હરખ અતિ ભેટયા કૃષ્ણપતિ, આજ એકાદશી હરખ અતિ;–ટેક૦
મનમોહન મારે મંદિર આવ્યા, અધિક થઈ હું તો પુણ્યવતી.–આજ૦૧
પીતાંબર આભૂષણ પહેરી, ચાલંતા વહાલો હંસ ગતિ.–આજ૦૨
પુરુષોત્તમ પૂરણ વર પામી, રહી નહિ ખામી હવે એક રતિ.–આજ૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિવર વરતાં, ચૌદ ભુવનમાં હું થઈ રે છતી.–આજ૦૪

પદ-૩

માવ મળ્યા ત્રય તાપ ટળ્યા, આજ એકાદશી માવ મળ્યા;–ટેક૦
પૂર્વ ભવની પ્રીત જાણીને, આવીને અમપર અઢળ ઢળ્યા.–આજ૦૧
મુનિવર ધ્યાન ધરી ધરી થાક્યા, કોઈથી વહાલો નવ જાય કળ્યા.–આજ૦૨
મારું મંદિરીયું પોતાનું રે જાણી, ભૂધર સુખ દુઃખ માંહી ભળ્યા–આજ૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિવર પામી, આનંદ કેરા ઓઘ વળ્યા.–આજ૦૪

પદ-૪

સુફળ ફળી હું તો હરિને મળી, આજ એકાદશી સુફળ ફળી;–ટેક૦
ચોંપે કરી નટ નાગર સારુ, સેજ સજી કાજુ કુસુમ કળી.–આજ૦૧
રસબસ હોઈ રહી રસિયા સંગ, જ્યું મિસરી પયમાંહી ભળી.–આજ૦૨
નિત્ય નિત્ય પ્રેમ રહું ઉર ધરતી, હરિચરણે મનવૃત્તિ હળી.–આજ૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ઉર ધરિયા, જન્મ મરણ કેરી શંકા ટળી.–આજ૦૪

લીલા ભક્તિ રાગ : ગરબી પદ-૧

અલબેલાજી પ્રાણ આધાર રે, તમ પર વારી રે;
તારે નેણે તે નંદકુમાર રે, મોહી વ્રજનારી રે.–૧
છોગાવાળા મનોહર છેલ રે, નંદજીના લાલા રે;
ગુણવંતા આવીશ તારે ગેલ રે, વ્રજપતિ વહાલા રે.–૨
મીઠાબોલા રંગીલા માવ રે, લાગ્યો છે નેડો રે;
નહિ મેલું હું નટવર નાવ રે, કાન તારો કેડો રે.–૩
છબી જોઈને અલૌકિક શ્યામ રે, મોહ્યું મન મારું રે;
બ્રહ્મમુનિ કહે તન ધન ધામ, તારા નામ પર વારુ રે.–૪

પદ-૨

મારા જન્મ સંગાથી જદુરાય રે, ગિરિવર ધારી રે;
તારી મૂર્તિ વસી છે મનમાંય રે, ન મેલું ઘડી ન્યારી રે.–૧
તમ સાથે રંગીલા નાથ રે, બાંધી છે બેલી રે;
મારો હેતે ઝાલ્યો છે તમે હાથ રે, મ દેશો મેલી રે.–૨
મારા પ્રીતમ જીવનપ્રાણ રે, જીવું છું જોઈને રે;
તમ સંગે કરી છે ઓળખાણ રે, લોક લજ્જા ખોઈને રે.–૩
રસિયાજી મારે ઘેર રાત રે, આવીને રહોને રે;
બ્રહ્મમુનિ કહે દિલડાની વાત રે, એકાંતે આવી કો'ને રે.–૪

પદ-૩

આજ ગઈ'તી કાલિંદ્રીને તીર રે, ભરવાને પાણી રે;
મેં તો જોયા ત્યાં બળભદ્ર વીર રે, મોહન દાણી રે.–૧
શોભે ફૂલડાનો તોરો એને શીશ રે, કસુંબલ ફેંટો રે;
ઊભો ડોલરિયો જગદીશ રે, રંગીલો ઓઢી રેંટો રે.–૨
કર્યું તિલક કેસર કેરું ભાલ રે, ફૂલડાંની માળા રે;
વહાલો ચાલે છે હંસ કેરી ચાલ રે, લાગે છે રૂપાળા રે.–૩
ખેલે સર્વે ગોવાળોને સાથ રે, આનંદી અલબેલો રે;
જોયા બ્રહ્મમુનિનો નાથ રે, રંગડાનો રેલો રે.–૪

પદ-૪

તારી નવલ છબી નંદલાલ રે, પ્રીતમ પ્યારા રે;
હું તો નીરખીને થઈ છું નિહાલ રે, જીવન મારા રે.–૧
મુખે બોલો મનોહર વેણ રે, અતિ સુખકારી રે;
મારી લગની લાગી છે દિનરેણ રે, કુંજવિહારી રે.–૨
શોભે સોનેરી શિર પાઘ રે, કાનુમાં મોતી રે;
મારા રસિયા માણીગર માવ રે, રહું નિત્ય જોતી રે.–૩
મારા હૈડામાં નાથ હંમેશ રે, દર્શન દેજો રે;
બ્રહ્મમુનિ કહે નટવર વેશ રે, આંખડલીમાં રહેજો રે.–૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

આવોને ઓરા છેલ છબીલા મારી શેરીએ;
આવોને ઓરા હેત કરીને સામું હેરીએ...૧
આવોને ઓરા લા'વો મળ્યાનો આપણ લીજીએ;
આવોને ઓરા કહાના એકાંતે વાતું કીજીયે...૨
આવોને ઓરા ખાંતે કરીને, આપણ ખેલીએ;
આવોને ઓરા માથે કલંગી સુંદર મેલીએ...૩
આવોને ઓરા ફૂલડે બિછાવી મેં તો સેજડી;
આવોને ઓરા હાથ જોડીને આગે છું ખડી...૪
આવોને ઓરા મનડાં મળ્યાં તે નથી છૂટતાં;
આવોને ઓરા દુરિજન દેખીને છોને કૂટતાં...૫
આવોને ઓરા પ્રગટ થયા અમારે કારણે;
આવોને ઓરા બ્રહ્માનંદ જાય તમારે વારણે...૬

પદ-૨

પધારો નાથ વાટ જોઈને ઊભી ક્યારની,
પધારો નાથ શંકા તજી છે મેં સંસારની...૧
પધારો નાથ મંદિર અમારે રંગ માણીએ,
પધારો નાથ અવગુણ અમારા ચિત્ત નાણિયે...૨
પધારો નાથ તમને વધાવું મોતીડે કરી,
પધારો નાથ પ્યારા રાખીશ હૈયા ઉપરી...૩
પધારો નાથ માથા સાટે વરી છું રાજને,
પધારો નાથ મેલી લોકડિયાની લાજને...૪
પધારો નાથ ચિત્તડું મોહ્યું તમારી ચાલમાં,
પધારો નાથ ભૂધર લખ્યા છો મારા ભાલમાં...૫
પધારો નાથ છેલ છબીલા કુંવર નંદના,
પધારો નાથ વા'લા રસિલા બ્રહ્માનંદના...૬

પદ-૩

છબીલા છેલ દૂર ફરો છો શીદ ડોલતા;
છબીલા છેલ અમથી શા માટે નથી બોલતા...૧
છબીલા છેલ અમને તમારો એક આશરો;
છબીલા છેલ મનમાં ન ગોઠે પિયર સાસરો...૨
છબીલા છેલ વાલપ લાગી તમારાં વેણમાં;
છબીલા છેલ આવોને રાખશું જો નેણમાં...૩
છબીલા છેલ મુજને લાગી તમારી આંખડી;
છબીલા છેલ પ્યારા પધારો પે'રી ચાંખડી...૪
છબીલા છેલ ભાવ કરીને આવો ભેટવા;
છબીલા છેલ મનડાની દાઝ સર્વે મેટવા...૫
છબીલા છેલ આળસ મેલીને હવે આવીએ;
છબીલા છેલ બ્રહ્માનંદને હસી બોલાવીએ...૬

પદ-૪

રંગીલા કાન અરજી અમારી એક ઝીલીએ,
રંગીલા કાન મનની આંટી તે હવે મેલીએ...૧
રંગીલા કાન રહોને આવીને અહીં રાતડી,
રંગીલા કાન વાલપની કરીએ જો વાતડી...૨
રંગીલા કાન ઝાઝું તમને શું કહી દાખીએ,
રંગીલા કાન રાંકુથી રીસ નવ રાખીએ...૩
રંગીલા કાન છેટે રે'વું, તે વારી નવ ઘટે;
રંગીલા કાન મળ્યા વિના તે પીડા નવ મટે...૪
રંગીલા કાન પ્રીત કરીને અમને પરહર્યાં,
રંગીલા કાન કુબજાનાં ઘર તે પોતાનાં કર્યાં...૫
રંગીલા કાન બ્રહ્માનંદની અરજી તે સાંભળો;
રંગીલા કાન આવી એકાંતે મુજને મળો...૬

રાગ : ગરબી પદ-૧

સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાં રે, ખાંતે માંડયો રસીલે ખેલ;
રમે રાસ રંગીલો રંગમાં રે–ટેક૦
ચહુકોરે સખાની મંડળી રે, ઊભા વચમાં છેલો અલબેલ–રમે૦૧
સખી ચાલોને જઈએ દેખવા રે, વા'લે પહેર્યાં છે વસ્ત્ર શોભિત–રમે૦૨
તાળી પાડે રૂપાળી તાનમાં રે, મુખે ગાવે મનોહર ગીત–રમે૦૩
શોભા બની સલૂણા શ્યામની રે, ઊભી વ્રજની નારી જોવા કાજ–રમે૦૪
હસી હેરે છબીલો હેતમાં રે, બ્રહ્માનંદનો વહાલો વ્રજરાજ–રમે૦૫

પદ-૨

સખી નંદમહરને આંગણે રે, ગોપી આનંદ મંગળ ગાય;
છબી જોને સનેહી શ્યામની રે–ટેક૦
મરમાળે અખાડો માંડિયો રે, કાજુ આસોપાલવની છાંય–છબી૦૧
વા'લે પ્રીત કરીને પહેરિયો રે, રૂડો સોનેરી સુરવાળ–છબી૦૨
સખી ફરતાં લાગે છે ફુટડી રે, ઝીણી અંગરખીની ચાળ–છબી૦૩
બહુ મૂલી મોળીડું બાંધીયું રે, કાજુ ઝળકે સોનેરી કોર–છબી૦૪
રૂડાં લટકાં કરે છે હાથનાં રે, બ્રહ્માનંદનો વાલો ચિત્તચોર–છબી૦૫

પદ-૩

સખી જોને ગોવાળાના સાથમાં રે, વાલો ફરે અલૌકિક ફેર;
કહી શોભા ન જાય પ્યારા કાનની રે–ટેક૦
છેલો ઠમકે માંડે પાવ ઠાવકા રે, વાજે ઘૂઘરડીનો ઘેર–કહી૦૧
છાયું નવલ મોળીડું ફૂલ છોગલે રે, રાજે નવલ કલંગી છબીદાર–કહી૦ ૨
રૂડો જામો પહેર્યો છે જરકસી રે, શોભે અંગોઅંગ શણગાર–કહી૦૩
રંગભીના કા'ના કેરા રાસની રે, છબી જોવા આવ્યા સુરવૃંદ–કહી૦૪
સખી નવલ રંગીલી છબી ઉપર રે, વારી જાય છે બ્રહ્માનંદ–કહી૦૫

પદ-૪

સખી આજ ગઈ'તી હું તો પાણીએ રે, ઊભો છોગાવાળો રંગછેલ;
મને વહાલો લાગે છે કુંવર નંદનો રે–ટેક૦
સખી જમુનાને આરે ઝીલતાં રે, જોઈ ભરવી ભૂલી જળહેલ–મને૦૧
સખી મંત્રભણીને નાખી મોહની રે, થઈ થક્તિ ન ચાલે મારા પાવ–મને૦
સખી શું રે જાણું મને શું કર્યું રે, મરમાળે રંગીલે માવ–મને૦૩
સખી એની અલૌકિક આંખડી રે, મારે ચોટી છે ચિત્તડામાંય–મને૦૪
બ્રહ્માનંદના વહાલાની મૂર્તિ રે, ઘડી છેટે મેલી કેમ જાય–મને૦૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

વાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે, સગપણ તમ સાથે; ટેક૦
મેંતો સર્વે મેલ્યો સંસાર રે....સગ૦–૧
મારા મનમાં વસ્યા છો આવી શ્યામ રે;...સગ૦
તમ સારુ તજ્યાં ધન ધામ રે....સગ૦–૨
મારું મનડું લોભાણું તમ પાસ રે;...સગ૦
મને નથી બીજાની આશ રે....સગ૦–૩
મારે માથે ધણી છો તમે એક રે;...સગ૦
મારી અખંડ નિભાવજો ટેક રે....સગ૦–૪
મેં તો દેહ ધર્યો છે તમ કાજ રે;...સગ૦
તમને જોઈ મોહી છું વ્રજરાજ રે....સગ૦–૫
હું તો હેતે વેચાણી તમ હાથ રે;...સગ૦
છો બ્રહ્માનંદના નાથ રે....સગ૦–૬

પદ-૨

મારે આવ્યો અલૌકિક દાવ રે, કોઈ મને શું કરશે ?ટેક૦
માથા સાટે વર્યા મેં તો માવ રે....કોઈ૦–૧
હવે બળે છે જગમાં બલાય રે;...કોઈ૦
મેંતો ભેટયા છે ભૂધર રાય રે....કોઈ૦–૨

અતિ આનંદ થયો છે મારે અંગ રે;...કોઈ૦
લાગ્યો રસિયાજીનો રંગ રે....કોઈ૦–૩
થઈ જગમાં અલૌકિક જીત રે;...કોઈ૦
લાગી પૂરણ સલૂણા સાથે પ્રીત રે....કોઈ૦–૪
મારે વાલે દીધું મને માન રે;...કોઈ૦
મને કીધી સોહાગણ કાન રે....કોઈ૦–૫
હવે થયો સંસારીડો ઝેર રે;...કોઈ૦
બ્રહ્માનંદને વાલે કીધી મહેર રે....કોઈ૦–૬

પદ-૩

જોઈ છેલ છબીલાની ચાલ રે, મન મારું લોભાણું;ટેક૦
વળી ભૂરકી નાખી છે નંદલાલ રે....મન૦–૧
સહુ ઘેલી કહે છે સંસાર રે;...મન૦
મેંતો નીરખ્યા છે નંદકુમાર રે....મન૦–૨
કોઈ શાને કરો છો મારી છેડ રે;...મન૦
નહિ મેલું કાનુડાની કેડ રે....મન૦–૩
સરવે ભૂલી છું ઘરડાનું કાજ રે;...મન૦
એક વહાલા કીધા છે વ્રજરાજ રે....મન૦–૪
હવે રટના લાગી છે દિન રાત રે;...મન૦
થઈ શિરસાટાની વાત રે....મન૦–૫
મને કીધી માનેતી સહુ માંય રે;...મન૦
બ્રહ્માનંદને વહાલે ઝાલી બાંય રે....મન૦–૬

પદ-૪

બા'રી કાઢી જગતની બીક રે, વરી હું તો વનમાળી;ટેક૦
મેં તો સમજી વિચારી કીધું ઠીક રે....વરી૦–૧
તુચ્છ જાણીને કીધું સર્વે ત્યાગ રે;...વરી૦
મોહી રસિક સલૂણાને રાગ રે....વરી૦–૨

મને ચટકી લાગી છે ચિત્તમાંય રે;...વરી૦
બીજું વહાલા વિના ન સોહાય રે....વરી૦-૩
મને કાંઈ ન સૂઝે કામ રે;...વરી૦
થયું હરિ વિના સર્વે હરામ રે....વરી૦-૪
હવે નિઃશંક થઈ છું નચિંત રે;...વરી૦
થઈ જગમાં અલૌકિક જીત રે....વરી૦-૫
સમજી કીધું છે તન કુરબાન રે;...વરી૦
બ્રહ્માનંદના વહાલાથી બાંધ્યા પ્રાણ રે....વરી૦-૬

રાગ : ગરબી પદ-૧

શોભા શી કહું રે રૂડી, વરણન કરતાં જાય ચિત્ત બૂડી;
હરિવર જોયા રે રંગમાં, મોહી હું તો રસિયાજીના અંગમાં.-૧
ઉદર અનુપમ રે નીરખી, ઉપમા પીપળ પાનના સરખી;
ત્રિવળી સુંદર કે શોભે, જોઈ જોઈ ચિત્તડાં મારાં લોભે.-૨
નાભિ ઊંડી રે રૂપાળી, બ્રહ્મા બેસે ત્યાં આસન વાળી;
કટિલંક જોઈને રે મનમાં, મૃગપતિ લાજી રહ્યો મહા વનમાં.-૩
હરિએ ઉપવીત રે ધારી, મુનિનાં મનને આનંદકારી;
નીરખી આનંદ રે પામી, આવા રૂડા પ્રેમસખીના સ્વામી.-૪

પદ-૨

હરિને નીરખ્યા રે નેણે, વહાલાને વરણવું સુંદર વેણે;
શ્યામ શરીરે રે શોભે, આજાન બાહુ ચિત્તડાં લોભે.-૧
મૂર્તિ ઊંચી રે વખાણું, સવા ચોસઠ તસુ પરમાણું;
સુંદર શોભે રે શરીરે, પીત પટ પહેર્યાં છે બળવીરે.-૨
ઘેરે સાદે રે ગાજે, સાંભળી મેઘ નગારાં લાજે;
હસતાં આવે રે પાસે, કેસર સરખો સુગંધ શ્વાસે.-૩
કૌતુહલના રે ભરિયા, જોગ કળાના પૂરણ દરિયા;
બ્રહ્મવિદ્યાના રે સ્વામી, આવા રૂડા પ્રેમસખી વર પામી.-૪

પદ-૩

રંગનો ભીનો રે જોઈ, હરિના જુગલ ચરણ પર મોહી;
સાથળ રૂડા રે કેવા, નીરખી મનમાં રાખ્યા જેવા.—૧
ગોળ છે જાડા રે સ્વરૂપે, ઉપમા કદળી સ્તંભની ઓપે;
શોભિત શોભા રે ધામ, વ્રજ વનિતાના પૂરણ કામ.—૨
સુંદર શોભે રે જાનું, નીરખી ધન્ય ભાગ્ય કરી માનું;
જંઘા જુગલને રે નીરખી, ચંદન ચરચી મનમાં હરખી.—૩
ઘૂંટી અનુપમ રે પાની, નીરખી મનમાં રાખું છાની;
એ પદ ઉરમાં રે ધારી, પૂજી પ્રેમસખી બલિહારી.—૪

પદ-૪

ચરણ હરિના રે શોભે, જોઈ જોઈ મુનિમન મધુકર લોભે;
છબી અલૌકિક રે ન્યારી, સોળે ચિહ્ન તણી બલિહારી.—૧
મચ્છ તે મહા સુખ રે આપે, ત્રિકોણ ગોપદ દુઃખડાં કાપે;
કળશ ધનુષને રે ધારે, વ્યોમ તે તાપ હૈયાના ઠારે.—૨
અર્ધ ચંદ્ર ઊગ્યો રે ભારી, સ્વસ્તિક અષ્ટકોણ મંગલકારી;
જવ ને જાંબુ રે વિરાજે, વજ્ર ધ્વજ અંકુશ અતિ છાજે.—૩
અંબુજ શોભા રે સારી, લાગે ઊર્ધ્વ રેખા અતિ પ્યારી;
શુક જેવા જોગી રે વિચારે, નિત્ય ઊઠી પ્રેમસખી ઉર ધારે.—૪

પદ-૫

એ ચરણના રે ભોગી, શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી;
મનમાં વિચારે રે પ્રીતે, તેણે કરી કામાદિક રિપુ જીતે.—૧
ધ્યાનમાં નખમણિ રે દેખે, ઝીણી આંગળિયુંની રેખે;
જોઈ ચિહ્ન જમણે રે અંગૂઠે, બીજે નવ રાચે ભામે જૂઠે.—૨
ઋષિગણ પૂજે રે આનંદે, ભવ બ્રહ્માદિક નિત્ય ઊઠી વન્દે;
શેષ સંભારે રે મનમાં, પૂજે ગોવાળ વૃંદાવનમાં.—૩
કુચને કુમકુમ રે સમારી, ઉર પર રાખે વ્રજની નારી;
ઉપનિષદનો રે સાર, પ્રેમસખી કરી રાખે ઉર હાર.—૪

પદ-૬

સુંદર શોભે રે રસિયો, વહાલો મારા હૃદયકમળમાં વસિયો;
રૂપ અલૌકિક રે જોઈ, ઉપમા તોલે નાવે કોઈ.–૧
નિત્ય ઊઠી નારદ રે ગાવે, શેષ સહસ્ર મુખ પાર ન પાવે;
શ્રીનારાયણ રે સ્વામી, હું તો એ જોઈને આનંદ પામી.–૨
નખશિખ શોભા રે વખાણી, સુફળ કરું છું મારી વાણી;
અંગોઅંગને રે ગાઉં, હવે હું પાછી ભવમાં ના'વું.–૩
હવે હું તો થઈ છું રે માતી, હરિના ગુણસાગરમાં ના'તી;
વહાલે મને ઝાલી રે હાથે, રસિયે પ્રેમસખીને નાથે.–૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

નંદલાલો રે નંદલાલો, છે જો પ્રાણથકી મને વહાલો; રે નંદલાલો–ટેક
એના ચરણકમળની રેખું, જોઈ જન્મ સુફળ મારો લેખું રે–નંદ૦૧
નખમંડળ અધિક તેજાળું, અંતરમાં કરે છે અજવાળું રે–નંદ૦૨
પગ ઘૂંટી અજબ ગોળ પ્યારી, એનું ધ્યાન ધરે છે ત્રિપુરારી રે–નંદ૦૩
ગિરિધરની નવલપીંડી ગોરી, બ્રહ્માનંદની છે જીવનદોરી રે–નંદ૦૪

પદ-૨

રંગભીનો રે રંગભીનો, એનો નિત્યનિત્ય ભાવ નવીનો; રે રંગભીનો–ટેક
જાનુ જુગલ જોઈને સુખી થાઈએ, નિત્ય કમલા ચાંપે છે ચતુરાઈએ રે–રંગ૦૧
દિલ હરખ વાધે છે ઊરુ દીઠે, તે તો શોભે ગરુડ કેરી પીઠે રે–રંગ૦૨
કટિ નવલ પીતાંબર ભારી, કંદોરો જડિત સુખકારી રે–રંગ૦૩
નાભિ અજને ઉપજ્યાનું ઠેકાણું, બ્રહ્માનંદનું ત્યાં મન લોભાણું રે–રંગ૦૪

પદ-૩

અલબેલો રે અલબેલો, છોગાવાળો તે છેલ છબીલો; રે અલબેલો–ટેક
ઉદર ત્રિવળી અધિક રૂપાળી, જોઈ મગન રહે છે મહીવાળી રે–અલ૦૧
પેટ નરમ પોયણ કેરું પાનું, માંહી રહે છે બ્રહ્માંડ જૂથ છાનું રે–અલ૦૨
છબીદાર ઉપડતી પહોળી છાતી, રહે લક્ષ્મી અખંડ રંગરાતી રે–અલ૦૩
કંઠ શંખ સરીખો કાજુ શોભે, બ્રહ્માનંદનું તે મનડું લોભે રે–અલ૦૪

પદ-૪

ગિરધારી રે ગિરધારી, એની મૂર્તિ લાગે છે મને પ્યારી; રે ગિરધારી–ટેક
ભુજદંડ પ્રચંડ શોભે ભારી, કંઠ નાખી ડોલે વ્રજનારી રે–ગિર૦૧
રૂડાં કુંડળ જડાઉ કાને રાજે, મુખ જોઈ કમળ શશી લાજે રે–ગિર૦૨
તિલ ત્રાજુ છે ગૌર કપોળે, સુખ અનંત રહ્યા છે એને ઓળે રે–ગિર૦૩
નાસા નેણ તિલક છબી જોઈને, બ્રહ્માનંદ કે રાખું છું ચિત્ત પ્રોઈને રે–ગિર૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

વાલા મારી સૂધ બૂધ તેં હરી લીધી રે,
તારે લટકે વેરાગણ કીધી. વાલા૦–ટેક
તારી નવલ કલંગી દીઠી રે, મનડામાં લાગે અતિ મીઠી રે,
જાણે જબર જાદુડાની ચીઠી.–વાલા૦૧
જોયું મોળીડું આંટે ફરતું રે, પળ એક નથી વીસરતું રે,
મારું હૈડું ધીરજ નથી ધરતું.–વાલા૦૨
ભાલે આડ કેસર કેરી ભાળી રે, રેખું ત્રણ ઉપડતી રૂપાળી રે,
જાણે મન પકડયાની છે જાળી.–વાલા૦૩
વાંકી ભ્રકુટિ ઘણી મન ભાવી રે, બ્રહ્માનંદને વસી ઉર આવી રે,
જાણે કામક કબાણ ચઢાવી.–વાલા૦૪

પદ-૨

પ્યારા તારી પ્યારી લાગે છે પાપણિયાં રે,
જોઈ ભેખ લીધો મેં જોગણિયાં. પ્યારા–ટેક
તારાં લોચન બાણ તીખડિયાં રે, ઘણા જાદુ હથોડીનાં ઘડિયાં રે,
આવી ઓચિંતા મુજ પર પડિયાં.–પ્યારા૦૧
તારી નાસિકા સુંદર નમણી રે, છે જો દીપક કીર લજમણી રે,
એ તો જીવનદોરી છે અમણી.–પ્યારા૦૨
કાને કુંડલ નૌતમ ધરિયાં રે, ભારે નંગ વળી રંગ ભરિયાં રે,
આવી અંતરમાં ઊંડાં ગરિયાં.–પ્યારા૦૩

દીઠું મુખડું ચંદા કેરે ડોળે રે, તિલ દક્ષિણ ગૌર કપોળે રે,
બ્રહ્માનંદ કહે મુનિ તેને ખોળે.—પ્યા૦૧

પદ-૩

રૂડી તારી મૂછની રેખા ઉપડતીરે, ચિત્ત ચોર્યું ચાલું લડથડતી.રૂડી૦—ટેક
હૈડામાં વસી મારે હાંસી રે, એને સમરે છે જોગ અધ્યાસી રે,
જાણે પ્રેમતણી માંડી ફાંસી.—રૂડી૦૧
હેતે દંત બત્રીસી હેરી રે, ઠીક થઈને વૃત્તિ મારી ઠેરી રે,
કાજુ કળિયું તે દાડમ કેરી.—રૂડી૦૨
વાલા મોરલી ધીરે સ્વરે વાજો રે, પ્રીતે અધર અમૃતરસ પાજો રે,
જ્યાં જાઓ ત્યાં સાથે તેડી જાજો.—રૂડી૦૩
જ્યારે ચાવો છો પાન સોપારી રે, છોળો આવે તંબોળની બા'રી રે,
તેનો બ્રહ્માનંદ અધિકારી.—રૂડી૦૪

પદ-૪

કાના તારો કંઠ કહ્યામાં ન આવે રે, એ તો કૌસ્તુભમણિને શોભાવે.કાના૦ટેક
હૈડે પહેર્યો છે હાર હજારી રે, ભુજદંડ પ્રચંડ છે ભારી રે,
નાખી કંઠ જીવે વ્રજનારી.—કા૦૧
શોભે કમરે રેંટો સૂધો સારો રે, જ્ઞાની ધ્યાનીનો દિવસ ગુજારો રે,
ચાલ જોઈ લાજે હંસ બિચારો.—કા૦૨
રૂડી લાગે છે પગની આંગળિયું રે, નખતેજ જાયે નહીં કળિયું રે,
જાણે ચંદ્ર તણી છે મંડળિયું.—કા૦૩
રાજે ચરણે લાંબી ઊર્ધ્વ રેખું રે, હું તો ધ્યાન વિના એને દેખું રે,
બ્રહ્માનંદ કે' જનમ ધન્ય લેખું.—કા૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

તારે ચટક રંગીલો છેડલો અલબેલા રે,—ટેક..૧
કાંઈ નવલ કસુંબી પાઘ રંગના રેલા રે,—ટેક..૨

શિર અજબ કલંગી શોભતી—અલ૦ હૈડામાં રાખ્યા લાગ—રંગ૦
મોળીડું છાયું મોતીએ—અલ૦ ફૂલડાંની સુંદર ફોર—રંગ૦
ઘેરે રંગે ગુચ્છ ગુલાબનાં—અલ૦ જોઈ ભ્રમર ભમે તે ઠોર—રંગ૦
તારી પાઘડલીના પેચમાં—અલ૦ મારું ચિત્તડું થયું ચકચૂર—રંગ૦
બ્રહ્માનંદ કહે તારી મૂરતિ—અલ૦ વણ દીઠે ઘેલી તૂર—રંગ૦

પદ-૨

કેસરનું તિલક સોહામણું ગિરિધારી રે,—ટેક..૧
ઝળકે છે સુંદર ભાલ જાઉં બલિહારી રે,—ટેક..૨

રસ રેખડલી વિલસી રહી—ગિર૦ નીરખીને થઈ છું નિહાલ—જાઉં૦
વારી બેહદ ભ્રકુટી વાંકડી—ગિર૦ જાણે કરડી શ્યામ કબાણ—જાઉં૦
રૂપાળી ટસરું રાતડી—ગિર૦ લોચનિયાં તિખાં બાણ—જાઉં૦
નાસા અણિયાળી નમણી—ગિર૦ જોઈ લાજે દીપક કીર—જાઉં૦
બ્રહ્માનંદ કહે જોઈ રહેતી નથી—ગિર૦ ઉર દેવત્રિયાને ધીર—જાઉં૦

પદ-૩

કુંડળ બેઉં રાજે કાનમાં વ્રજચંદા રે,—ટેક..૧
સુંદર માંહી બિંદુ શ્યામ નંદના નંદા ૨—ટેક..રે

રંગભીના તારા રૂપને—વ્રજ૦ જોઈ લાજે કોટિક કામ નંદ૦
તિલનું એક નૌતમ ત્રાજવું—વ્રજ૦ કંકોળેલ ગૌર કપોળ—નંદ૦
તારા અધર પ્રવાળા સરખા—વ્રજ૦ છબી વદનકમળની ગોળ—નંદ૦
તારા દંત ડોલરિયાની કળી—વ્રજ૦ વળી દાડમ કેરાં મીંજ—નંદ૦
બ્રહ્માનંદ કહે હાસ્ય વિલાસમાં—વ્રજ૦ રહી વ્રજનારી રંગભીંજ—નંદ૦

પદ-૪

બાંયે બાજુ કાજુ બેરખા મને પ્યારા રે,—ટેક..૧
બહુમૂલી લટકે બોર કામણગારા રે,—ટેક..૨

હાથુમાં પોંચી હેમની—મને૦ ખાસી તન ચંદન ખોર—કામ૦

બની શોભા વીંટી વેઢની–મનો૦ હૈયે નવલ ગુલાબી હાર–કામ૦
તારું રૂપ જોઈ ઘેલી રે–મનો૦ ગોકુળિયા કેરી નાર–કામ૦
જોઈ તેજ અલૌકિક અંગનું–મનો૦ થયા ઝાંખા સૂરજ ચંદ–કામ૦
તારી નવલ છબીની ઉપરે–મનો૦ બલિહારી બ્રહ્માનંદ–કામ૦

રાગ : ગરબી પદ-૧

સજની શ્રીજી મુજને સાંભર્યા રે, હૈડે હરખ રહ્યો ઉભરાય–સજની૦
નેણે આંસુની ધારા વહે રે, વિરહે મનડું વ્યાકુળ થાય–સજની૦
સુંદર મૂર્તિ શ્રીમહારાજની રે, સુંદર કમળ સરીખાં નેણ–સજની૦
સુંદર કરતાં લટકાં હાથનાંરે, સુંદર અમૃત સરીખાં વેણ–સજની૦
શી કહું શોભા અંગોઅંગ તણી રે, નીરખી લાજે કોટિક કામ–સજની૦
હસતાં હસતાં હેત વધારતા રે, એવા સુખ નિધિ શ્રી ઘનશ્યામ–સજની૦
સદા શ્વેતાંબર શ્રીજી ધારતા રે, અંબર જરકસિયા કોઈ વાર–સજની૦
ગુચ્છ કલંગી તોરા ખોસતા રે, ગજરા બાજુ ગુલાબી હાર–સજની૦
એ છબી જોવા તલખે આંખડી રે, મધુરાં વચન સાંભળવા કાન–સજની૦
એ હરિ મળવાને હૈડું તપે રે, પ્રેમાનંદના જીવનપ્રાણ–સજની૦

પદ-૨

મનડું મૂર્તિમાં વળગી રહ્યું રે, ચિંતવન કરવા ચિત્ત આતુર–મનડું૦
તરુણ મનોહર મૂર્તિ નાથની રે, રાજીવ લોચન જોબનપુર–મનડું૦
સોળે ચિહ્ન સહિત અતિ શોભતી રે, સુંદર ચરણકમળની જોડ–મનડું૦
હળવી રહીને હેતે ચાંપતી રે, ક્યારે હવે પૂરશે મનના કોડ–મનડું૦
પીંડી જાનું નિત્યે નીરખતી રે, રૂડા સાથળ ચિહ્ન સહિત–મનડું૦
શ્યામ કટિ જોઈ જાદવરાયની રે, નિત્યનિત્ય નૌતમ ઉપજે પ્રીત–મનડું૦
ઊંડી નાભી કમળ સરીખડી રે, ત્રિવળી નીરખી ઉદરમાંય–મનડું૦
છાતી ઊપડતી અતિ ઓપતી રે, હવે ક્યારે ભુજગ્રહી બાથ ભરાય–મનડું૦
મુખની શોભા જોઈ મહારાજની રે, લાજે પંકજ પૂરણ ચંદ–મનડું૦
નાસા નેણ ભ્રૂહ જોઈ ભાલને રે, જાય બલિહારી પ્રેમાનંદ–મનડું૦

પદ-૩

સજની નિમખ ન વીસરે નાથજી રે, નિત્ય નવા તરુણપણાના ખેલ—સ૦
આ ઓસરીએ આવી બેસતા રે, આ ઢોલીડે નટવર છેલ—સજની૦
આ તકિયો તે વાંસે મેલતા રે, આ માળા ફેરવતા શ્યામ—સજની૦
ગાતાં ગોઠડીના સાથમાં રે, ઘેરે સાદે પૂરણકામ—સજની૦
આ મોજડિયું વાલો પેરતા રે, આ છડી લેતા કરવર માંય—સજની૦
આ પાદુકા પહેરી આવતા રે, મારે મંદિર મુનિના રાય—સજની૦
આ ફળિયામાં ઘોડી ફેરવતા રે, માણકી મતવાલી મહારાજ—સજની૦
સંતની સભા કરી આંહી બેસતા રે, શ્રીહરિ સુરનર મુનિ શિરતાજ—સજની૦
કીર્તન મુનિવરને ગવરાવતા રે, ભેળા ગાતા સહજાનંદ—સજની૦
એવા ધર્મકુંવર હરિ ઉપરે રે, તન મન વારી પ્રેમાનંદ—સજની૦

પદ-૪

લટકાં લટકાળા ઘનશ્યામનાંરે, ખટકે ઊંડા અંતરમાંય—લટકાં૦
પ્રીત કરી મુજને બોલાવતા રે, તે સંભારી બહુ દુઃખ થાય—લટકાં૦
આ સજ્યા તે શ્રીમહારાજની રે, આ બાજોઠે બેસતા લાલ—લટકાં૦
આ ઠેકાણે ના'તા નટવરજી રે, લૂતાં અંગ કર લઈ રૂમાલ—લટકાં૦
આ ઠેકાણે જમવા બેસતા રે, જમતાં વિધવિધના પકવાન—લટકાં૦
સુંદર શાક કરી વંતાકનાં રે, જમીને દેતા પ્રસાદી કાન—લટકાં૦
આ ખળખળીએ ના'તા નાથજી રે, નાહીને હરિજન મુનિ લઈ સાથ—લટકાં૦
આવતા માણેક ચોકમાં મલપતા રે, પુરજન થાતાં જોઈ સનાથ—લટકાં૦
વાલો બેસતા જઈ ફૂલબાગમાં રે, પેરતા ગજરા ગુલાબી હાર—લટકાં૦
જેમ જેમ સાંભરે તેમ થાય વેદના રે, પ્રેમાનંદના પ્રાણ આધાર—લટકાં૦

રાગ : સોલા : પદ-૧

મારે મહોલે આવો હસીને બોલાવો,
રે રંગભીના છેલા નંદજીના—છોજી રાજ૦
પાઘડલી પેચાળી બાંધી છે રૂપાળી, રે લટકાળા મોતીડાવાળા—છો૦

કાના ગિરધારી મૂરતિ તારી, રે મન માની છેલ ગુમાની—છો૦
બ્રહ્માનંદના પ્યારા શોભા છો સારા, રે કેસરિયા રંગના ભરિયા—છો૦

પદ-૨

નંદજીના લાલા લાગો છો વહાલા, રે નવરંગી લેર તોરંગી—છો૦
નેણુંનો નજારો મને અતિ પ્યારો, રે અળવીલા છેલ છબીલા—છો૦
કુંજના વિહારી મૂરતિ તારી, રે હરિ મોરી જીવન દોરી—છો૦
બ્રહ્માનંદ કહે છે મન મારું રહે છે, રે વેણામાં મારાં નેણામાં—છો૦

પદ-૩

આંખ્યું અણિયાળી માવા મરમાળી, રે કાંઈ કીધું મન મારું લીધું—છો૦
મંદિર પધારો જન્મ સુધારો, રે છોગાં મેલી બળવંત બેલી—છો૦
સુંદર સોહાગી લગની લાગી, રે તમ સંગે ભીના રંગે—છો૦
બ્રહ્માનંદ ગાવે મૂરતિ સોહાવે, રે રહો તાજા વ્રજના રાજા—છો૦

પદ-૪

શોભે માથે તોરા આવોને ઓરા, રે ધીરે ગાતા રંગના રાતા—છો૦
કોટે પરવાળાં લાગે છે રૂપાળાં, રે નેણું ઘેરી લાલજી લહેરી—છો૦
શ્યામ સલૂણા નેણુંમાં ટુંણા, રે વ્રજદાણી હું લોભાણી—છો૦
બ્રહ્માનંદ વારું તન મન મારું, રે તમ માથે સદા મોરે સાથે—છો૦

રાગ : સોલા પદ-૧

પ્યારા ઘનશ્યામ પૂરણકામ રે આવો ઓરા, ખોસું માથે તોરા—મારા રાજ૦
ધર્મકુમાર જાઉં બલિહાર, રે લાગે પ્યારી મૂરતિ તમારી—મારા૦
નખશિખ જોવું ચિત્તડું પરોવું, રે ચરણોમાં કરું પરણામ—મારા૦
ઊર્ધ્વરેખા રૂડી અંતસમે મૂડી, રે નખમાંહી ચિહ્ન સુખદાયી—મારા૦
જોઈ પ્રેમાનંદ આનંદકંદ, રે નખમણિ શોભા જગતણી—મારા૦

પદ-૨

કૃષ્ણ શ્રીહરિ ઊભા રહો જરી, રે નેણાં આગે મન મારું લાગે—મારા૦
જોઉં ફણા ઘૂંટી પીંડી સાથળ ડૂંટી, રે શ્યામ કટિ જાય દુઃખ મટી—મારા૦
ઉદર નીરખી કરું માંહી બકી, રે વળી વળી નીરખું ત્રિવળી—મારા૦
હૃદય વિશાળ માંહી મોતી માળ, રે અતિ શોભે જોઈ મન લોભે—મારા૦
જોવા છાપ ચિહ્ન પ્રેમાનંદ દીન, રે સ્તન શ્યામ અતિ સુખધામ—મારા૦

પદ-૩

નારાયણ નામ રટું આઠો જામ, રે મારા સ્વામી અંતરજામી—મારા૦
શોભાના ભંડાર જાઉં બલિહાર, રે ભુજા જોઈ મન રહ્યું મોહી—મારા૦
અભય ઉદાર ચિહ્ન તે અપાર, રે જોઈ બળ જનમ સુફળ—મારા૦
કરી કર સમ ઓધાર્યા અધમ, રે માથે મેલી ચાંપ્યા મેં સાહેલી—મારા૦
રાતી હથેળીમાં રેખા સુખ સીમા, રે નખચંદ નીરખે પ્રેમાનંદ—મારા૦

પદ-૪

નમું કર જોડી બુદ્ધિ છે થોડી, રે શું ગાઉં પાર ન પાઉં—મારા૦
જોઈ કંબુ કંઠ મદન અટંટ, રે થયો દીન પરમ પ્રવીણ—મારા૦
વદન વિલોકી ભક્તજન કોકી, રે જોઈ ફૂલ્યા તન સૂધ ભૂલ્યા—મારા૦
ચંદ્રનો પ્રકાશ શશી મુખહાસ, રે કુંદકળી દંત આવળી—મારા૦
અધર પ્રવાળ રૂપની જાળ, રે નાની રેખે પ્રેમાનંદ દેખે—મારા૦

પદ-૫

મળ્યા ભક્ત ટોળે જમણે કપોળે, રે તિલ જોવા ચિત્તમાં પરોવા—મારા૦
નાસિકા નમણી સીમા શોભાતણી, રે અણિયાળાં નેણાં મરમાળાં—મારા૦
નેણુંને ચાળે ભ્રકુટિ ઉલાળે, રે ઘેલાં કીધાં ચિત્ત ચોરી લીધાં—મારા૦
ભાલ વિશાળ તિલક રસાળ, રે કેસરનું શોભે હરિવરનું—મારા૦
શિખા છબીદાર નીરખે વારંવાર, રે એક મન પ્રેમાનંદ ધન્ય—મારા૦

રાગ : ધોળ પદ-૧

હેલી જોને આ નંદકુમાર, સલૂણો શોભતા;
ચાલે મદઝર ગજની ચાલ; રસિક ચિત્ત લોભતા–૧
પ્યારી લાલ સુરંગી પાઘ અલૌકિક બાંધણી;
છૂટા પેચ ઝૂકયા ચહુ કોર, અધિક શોભા બણી–૨
રૂડી રાજે છે નલવટ રેખ, મનોહર માવને;
જોતાં કેસર તિલક અનુપ, વધારે ભાવને–૩
ઊભા અળવ કરે અલબેલ, સખાના સંગમાં;
ખેલે બ્રહ્માનંદનો નાથ, રાજેશ્વર રંગમાં–૪

પદ-૨

શોભે નટવરજીને શીશ, કલંગી વાંકડી;
પોખરાજ પિરોજા લાલ મોતીડેથી જડી–૧
તોરો ફૂલતણો નવરંગ, મોળીડા ઉપરે;
જોઈને કાન કુંવરનું રૂપ, મારાં નેણાં ઠરે–૨
સખી આંટાદાર અનુપ, પિયાજીની પાઘડી;
તે તો વીસરે નહિ પળ એક જીવડલામાં જડી–૩
લળકે કુંડળ કાનુમાંય, કે મોંઘા મૂલનાં;
બાંધ્યા બ્રહ્માનંદને નાથ કે બાજુ ફૂલનાં–૪

પદ-૩

આંખડલી શરદસરોજ, રસીલા લાલની;
દેખી મનડું પામે મોહ, તિલક છબી ભાલની–૧
નાસા સુંદર દીપ સમાન, અધિક શોભી રહી;
મુખ નીરખીને શશિયર જ્યોત, ગગન ઝાંખી થઈ–૨
લીધી લટકાળે નંદલાલ, કે હાથ કબાણને,
એની ચટક રંગીલી ચાલ હરે મન પ્રાણને–૩
કાજુ મોતીડે જડિત કટાર, કમર કસી લીધલો;
નીરખી બ્રહ્માનંદ કહે, જન્મ સુફળ મારો કીધલો–૪

પદ-૪

સખી કેસરભીનો કાન, ઠરે જોઈ છાતડી;
રૂડી આંખડલીમાં રેખ, મનોહર રાતડી–૧
બેની સાંભળતાં ગુલતાન, થઈ એના ગીતમાં;
રસિયા વર કેરો રંગ, ચડયો મારા ચિત્તમાં–૨
સમજાવી મુજને શ્યામ, નેણું કેરી સાનમાં;
મને મગન કરી મસ્તાન, અમૃત–રસપાનમાં–૩
કાજુ રાજે છે ગૌર કપોળ, સુભગ તિલ ત્રાજવી;
શોભે બ્રહ્માનંદનો નાથ, રસીલો રાજવી–૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

તારા મુખની લાવનતા મીઠી રે, મોહન વનમાળી; ટેક
એવી ત્રિભુવનમાં નવ દીઠી રે, મૂરતિ મરમાળી;
ચટક રંગીલા તારા મોળીડાને છેડે, મનડું ડોલે છે કેડે કેડે રે–મોહન૦
રંગડો જામ્યો છે ફૂલડાંને તોરે, ભ્રમર ભમે છે ચહુ કોરે રે–મોહન૦
ભાલ તિલક કેસર કેરું રાજે, મુખ જોઈ શશિયર લાજે રે–મોહન૦
બ્રહ્માનંદ કહે સરવસ વારું, રૂપ જોઈને વહાલા તારું રે–મોહન૦

પદ-૨

તારાં લટકાં પ્યારાં મને લાગે રે, લહેરી લટકાળા; ટેક
હું તો રીઝી સલૂણા ઘેરે રાગે રે, છેલા છોગાળા૦
સુંદર નેણ કમળદળ જેવી, ભ્રકુટિ ભ્રમર રહ્યા સેવી રે–લહેરી૦
ગૌર કપોળ સુભગ તિલ ત્રાજુ, કોમળ નાસા કાજુ રે–લહેરી૦
અધર ઉપર જાણે કુંકુમ ઢળિયું, દંત દાડમ કેરી કળિયું રે–લહેરી૦
બ્રહ્માનંદ કહે સામું જોઈને, મનડું લીધું છે મારું પ્રોઈને રે–લહેરી૦

પદ-૩

વહાલી લાગે છે મુખડાની વાણી રે, પ્રીતમજી પ્યારા;ટેક
મીઠે મરકલડે લોભાણી રે, સુંદર વર સારા૦

નટવર આડી નજરે નિહાળી, રંગડાની રેલું વાળી રે–પ્રીતમ૦
મધુર મધુર મુખ હાસ કરીને, લીધા છે પ્રાણ હરીને રે–પ્રીતમ૦
મનમોહન તારી નૌતમ મૂરતિ, નિમખ ન મેલું મારા ઉરથી રે–પ્રીતમ૦
બ્રહ્માનંદ કહે રીઝી તારે રાગે, અહોનિશ રહેજો મારે આગે રે–પ્રીતમ૦

પદ-૪

તારાં છોગલિયાંની છબી ભારી રે, કુંવર કાનુડા; ટેક
છેલા ગુણવંતા ગિરધારી રે, લાગો છો રૂડા૦
પ્રાણજીવન શિર કેશ રૂપાળા, કાળા ખીંટલિયાળા રે–કુંવર૦
લાલ કસુંબી તારા મોળીડાને ચટકે, જોઈને મોહી છું કર લટકે રે–કુંવર૦
કુંડળની છબી નથી રે કહેવાતી, નીરખી ઠરે છે મારી છાતી રે–કુંવર૦
બ્રહ્માનંદ કહે રહોને રંગીલા, આંખડલીમાં અળવીલા રે–કુંવર૦

રાગ : ગરબી પદ-૧

ધર્મકુંવર ઘનશ્યામજી, મારા પ્રાણતણા આધાર જોઈને જીવું છું; ટેક૦
તન મન ધન તમ ઉપરે, લઈ વારું વાર હજાર...જોઈને૦ ૧
સુંદર મૂર્તિ મોહની, મારા મનમાં ખૂંતી રાજ;..જોઈને૦
તમ વિના મને કાનજી, બીજું કાંઈ નવ સૂઝે કાજ...જોઈને૦ ૨
પાંપણ પર આંટો દઈ, તમે બાંધી પાઘ અનુપ;..જોઈને૦
કોટિક કંદર્પ વારણે, લઈ વારું એવું રુપ...જોઈને૦ ૩
ભાલ તિલક શોભે ઘણું, જાણે ભ્રકુટિ કામ કબાણ;..જોઈને૦
કમળ નયન કટાક્ષમાં, મારા તાણી લો છો પ્રાણ...જોઈને૦ ૪
મધુર મધુર હસવું જોઈને, મને વાધે પ્રેમ અપાર;..જોઈને૦
ત્રિભુવનમાં એવી કોણ છે, જે વશ નવ થાયે નાર...જોઈને૦ ૫
વામ કરણમાં શ્યામ છે, તિલ નિરખ્યા જેવો નીત;..જોઈને૦
તિલ જોઈ જમણા ગાલમાં, વાધે પ્રેમાનંદને પ્રીત...જોઈને૦ ૬

પદ-૨

શી કહું શોભા અંગની, જોઈ લોચનિયાં લોભાય, ચિતડું ચોરે છે; ટેક૦
નીરખી નાસા કીરને, મારાં ભવનાં પાતક જાય...ચિતડું૦ ૧
અધર પ્રવાળાની ઉપમા, જાણે કુંદકળી સમ દાંત;..ચિતડું૦
ચિબુકતણી શોભા ઘણી, કંબુ કંઠ જોયાની ખાંત...ચિતડું૦ ૨
વક્ષસ્થળ વહાલું ઘણું, મને મળવા વાધે પ્રીત;..ચિતડું૦
આજાન બાહુ ઉર ધરી, આવો મળીએ મોહન મીત...ચિતડું૦ ૩
ઉદરમાંહી ત્રિવળી પડે, ઊંડી નાભિ નૌતમ જોઈ;..ચિતડું૦
શ્યામ કટિ સોહામણી, ઉર માંહી રહ્યું મન મોઈ...ચિતડું૦ ૪
જાનુ જુગલ છબી જોઈને, મારો સુફળ થયો અવતાર;..ચિતડું૦
પીંડી પાની નીરખતાં, મારો દૂર થયો સંસાર...ચિતડું૦ ૫
સોળે ચિહ્નને જુક્ત છે, એવી જૂગલ ચરણની જોડ;..ચિતડું૦
અખંડ રહો આવી ઉરમાં, પૂરો પ્રેમાનંદના કોડ...ચિતડું૦ ૬

પદ-૩

નવલ સનેહી નાથજી, રૂપાળા રાજીવનેણ, વહાલા લાગો છો; ટેક૦
હસતાં હસતાં હેતમાં, બોલો છો મીઠાં વેણ...વહાલા૦ ૧
આંખડલી અમૃતે ભરી, કાંઈ કરુણા કહી નવ જાય;..વહાલા૦
ચિત્ત ચોરાણું ચાલમાં, મરકલડે મન લોભાય...વહાલા૦ ૨
આતુરતા નથી અંગમાં, દીસે છે શીલ સ્વભાવ;..વહાલા૦
પ્રેમ તણો પ્રવાહ વહે, નેણામાં નટવર નાવ...વહાલા૦ ૩
ભૂધર ભાવિક ભાવના, નથી અર્થાઅર્થી શ્યામ;..વહાલા૦
પરમારથને કારણે, પધાર્યા પૂરણ કામ...વહાલા૦ ૪
દીન ઉપર દયા કરી, તમે દુર્લભ દર્શન દેવ;..વહાલા૦
કલ્પતરુ છો કાનજી, જાણે મોટા મુનિવર ભેવ...વહાલા૦ ૫
કરુણાનિધિ કરુણા કરીને, છોગાળા રંગછેલ;..વહાલા૦
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો, આંખડલીમાં અલબેલ...વહાલા૦ ૬

પદ-૪

ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણજી, તમે ભક્તપતિ ભગવાન એ વર માગું છું;ટેક૦
દયાનિધિ તમે દાસને, નિત્ય આપો છો એ દાન...એ વર૦ ૧
નિર્વિકલ્પ ઉત્તમ અતિ, એવો નિશ્ચય નાથ તમારો;..એ વર૦
અલબેલા તમ આગળે, હું અરજ કરું એ સારુ...એ વર૦ ૨
માહાત્મ્ય જ્ઞાને સહિત હરિ, એવી એકાંતિકી ભક્તિ;..એ વર૦
પ્રીત રહો તવ ચરણમાં, બીજે રહો સદા વિરક્તિ...એ વર૦ ૩
હુંમાં તમારું ભક્તપણું, હરિ એમાં કોઈ પ્રકાર;..એ વર૦
દોષ ન રહે કોઈ જાતનો, એ આપો ધર્મકુમાર...એ વર૦ ૪
તમારા કોઈ ભક્તનો, મારે દ્રોહ ક્યારે નવ થાય;..એ વર૦
સંગ એકાંતિક ભક્તનો, મને નિત્ય આપો મુનિરાય...એ વર૦ ૫
દાસ તમારા દાસનો, મને રાખો નાથ હજૂર;..એ વર૦
પ્રેમાનંદની વિનતિ, સાંભળજો શ્યામ જરૂર...એ વર૦ ૬

રાગ : ગરબી પદ-૧

ઓરા આવો મારા લેરખડા લહેરી, કીધો તમ સારુ મેં જગ વેરી.–ટેક૦
કાજુ નૌતમ જામા જરકસિયા, શોભે પાઘડલી શિર સોનેરી.–ઓરા૦
નંગ જડિયેલ બાજુ બેરખડા, કર પોંચી હેમકડાં પે'રી.–ઓરા૦
તમે રસિયા રંગડાના ભરિયા, મુખ મોરલડી વાતા ઘેરી.–ઓરા૦
બ્રહ્માનંદના છેલા છોગાળા, ચાલો ચાલ મલપતા ગજ કેરી.–ઓરા૦

પદ-૨

મરમાળા મનમાન્યા માવા, રહો આંખડલી આગે આવા.–ટેક૦
તારાં મનમોહન મીઠાં વેણાં, આવો શ્યામ તમે મને સંભળાવા.–મર૦
નિત્ય વાલમ આવો મારે મંદિરિયે, રૂડી ચાલ ચતુરાઈ શિખાવા.–મર૦
તમે નાવો તો હું નંદજીને ફળિયે, બહુ હેત કરીને આવું બોલાવા.–મર૦
બ્રહ્માનંદના બાળ સનેહીડા, રાખું જોર કરીને નહીં દઉં જાવા.–મર૦

પદ-૩

વહાલું લાગે મને મોહન મુખ તારું, છે જો પૂરણચંદ્ર થકી સારું.–ટેક૦
તારા મુખડાની મીઠી લાવનતા, જોઈ કોટિ કોટિ કંદર્પ વારું.–વહાલું૦
શુભ ગૌર કપોળે તિલ ત્રાજું, તેમાં લોભાણું મનડું મારું.–વહાલું૦
તારા મુખની શોભા મરમાળા, નિત્ય નીરખી અંતરમાં ધારું.–વહાલું૦
બ્રહ્માનંદ કહે વશ કીધી મુજને, છેજો કોડીલું કામણગારું.–વહાલું૦

પદ-૪

તારી મૂરતિ મન માની મારે, હવે શંકા જગની કોણ ધારે.–ટેક૦
લટકાળા તમને લાડકડા, મેં તો દીઠેલ જમુનાને આરે.–તારી૦
મન મોહન સુંદર મોળીડે, તોરા ફૂલતણા ઝૂકિયા તારે.–તારી૦
શુભ નાસા દીપ સમાન બણી, કાજુ નેણ કમળ કેરે અનુસારે.–તારી૦
બ્રહ્માનંદના હાર હજારીડા, હું તો જીવું છું તમને દેખું જ્યારે.–તારી૦

રાગ : ગરબી પદ-૧

હરિજન સાચા રે, જે ઉરમાં હિંમત રાખે;
વિપત્તે વરચી રે, કેદી દીન વચન નવ ભાખે–૧
જગનું સુખદુઃખ રે, માયિક મિથ્યા કરી જાણે;
તન ધન જાતાં રે, અંતરમાં શોક ન આણે–૨
પર ઉપકારી રે, જન પ્રેમ નિયમમાં પૂરા;
દૈહિક દુઃખમાં રે, દાઝે નહિ સાધુ શૂરા–૩
હરિને સમરે રે, નિત્ય અહોનિશ ઉમંગ ભરિયા;
સર્વ તજીને રે, નટનાગર વહાલા કરિયા–૪
બ્રહ્માનંદ કહે રે, એવા હરિજનની બલિહારી;
મસ્તક જાતાં રે, નવ મેલે ટેક વિસારી–૫

પદ-૨

ટેક ન મેલે રે, તે મરદ ખરા જગમાંહી;
ત્રિવિધ તાપે રે, કેદી અંતર ડોલે નાહીં–૧

નિધડક વરતે રે, દૃઢ ધીરજ મનમાં ધારી;
કાળ કર્મની રે, શંકા તે દેવે વિસારી–૨
મોડું વહેલું રે નિશ્ચે કરી એક દિન મરવું;
જગ સુખ સારુ રે, કેદી કાયર મન નવ કરવું–૩
અંતર પાડી રે, સમજીને સવળી આંટી;
માથું જાતાં રે, મેલે નહિ તે નર માટી–૪
કોઈની શંકા રે, કેદી મનમાં તે નવ ધારે;
બ્રહ્માનંદના રે, વહાલાને પળ ન વિસારે–૫

પદ-૩

જો હોય હિંમત રે, નરને ઉરમાંહી ભારી;
દૃઢતા જોઈને રે, તેની મદદ કરે મોરારી–૧
બીક તજીને રે, નિત હિંમત સોતો બોલે;
મસ્તક માયા રે, સર્વે તૃણ જેવું તોલે–૨
કેસરી સિંહને રે, જેમ શંકા મીલે નહિ મનમાં;
એકાએકી રે, નિરભે થઈ વિચરે વનમાં–૩
પંડે છોટો રે, મોટા મેંગળને મારે;
હિંમત વિનાનો રે, હાથી તે જોઈને હારે–૪
બ્રહ્માનંદ કહે રે, એમ સમજે તે જન શૂરા;
તન કરી નાખે રે, ગુરુ વચને ચૂરે ચૂરા–૫

પદ-૪

પેટ કટારી રે, પહેરીને સનમુખ ચાલ્યા;
પાછા ન વળે રે, કોઈના તે ન રહે ઝાલ્યા–૧
આમા સામા રે, ઊડે ભાલાં અણિયાળાં;
તે અવસરમાં રે, રહે રાજી તે મતવાલા–૨
સાચા શૂરા રે, જેના વેરી ઘાવ વખાણે;
જીવિત જૂઠું રે, મરવું તે મંગળ જાણે–૩

તેની પેરે રે, હરિજન પણ જોઈએ તીખા,
અંતરશત્રુને રે લાગે અતિ વજ્ર સરીખા-૪
માથું જાતાં રે, મુખનું પાણી નવ જાવે;
બ્રહ્માનંદ કહે રે, તે સંત હરિ મન ભાવે-૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

આજ મારે ઓરડે રે, આવ્યા અવિનાશી અલબેલ;
બાઈ મેં બોલાવિયા રે, સુંદર છોગાવાળો છેલ.-૧
નીરખ્યા નેણાં ભરી રે, નટવર સુંદર શ્રી ઘનશ્યામ;
શોભા શી કહુંરે, નીરખી લાજે કોટિક કામ.-૨
ગૂંથી ગુલાબના રે, કન્ઠે આરોપ્યા મેં હાર;
લઈને વારણાં રે, ચરણે લાગી વારંવાર.-૩
આપ્યો મેં તો આદરે રે, બેસવા ચાકળિયો કરી પ્યાર;
પૂછયા પ્રીત શું રે, બાઈ મેં સર્વે સમાચાર.-૪
કહોને હરિ કયાં હતા રે, કયાં થકી આવ્યા ધર્મકુમાર;
સુંદર શોભતા રે, અંગે સજિયા છે શણગાર.-૫
પહેરી પ્રીત શું રે, સુરંગી સૂંથણલી સુખદેણ;
નાડી હીરની રે, જોતાં તૃપ્ત ન થાયે નેણ.-૬
ઉપર ઓઢિયો રે, ગૂઢો રેંટો જોયા લાગ;
સજની તે સમે રે, ધન્ય ધન્ય નીરખ્યા તેનાં ભાગ્ય.-૭
મસ્તક ઉપરે રે, બાંધ્યું મોળીડું અમૂલ્ય;
કોટિક રવિ શશી રે, તે તો ના'વે તેને તુલ્ય.-૮
રેશમી કોરનો રે, કરમાં સાહ્યો છે રૂમાલ;
પ્રેમાનંદ તો રે, એ છબી નીરખી થયો નિહાલ.-૯

પદ-૨

સજની સાંભળો રે, શોભા વર્ણવું તેની તેહ;
મૂર્તિ સંભારતાં રે, મુજને ઉપજ્યો અતિ સ્નેહ.-૧

પહેર્યા તે સમે રે, હરિએ અંગે અલંકાર;
જેવા મેં નિરખિયા રે, તેવા વર્ણવું કરીને પ્યાર.—૨
બરાસ કપુરના રે, પહેર્યા હૈડે સુંદર હાર;
તોરા પાઘમાં રે, તે પર મધુકર કરે ગુંજાર.—૩
બાજુ બેરખા રે, બાંયે કપુરનાં શોભિત;
કડાં કપુરનાં રે, જોતાં ચોરે સૌનાં ચિત્ત.—૪
સર્વે અંગમાં રે, ઊઠે અત્તરની બહુ ફોર;
ચોરે ચિત્તને રે, હસતાં કમળ નયણની કોર.—૫
હસતાં હેતમાં રે, સહુને દેતાં સુખ આનંદ;
રસરૂપ મૂર્તિ રે, શ્રીહરિ કેવળ કરુણા કંદ.—૬
અદ્‌ભુત ઉપમા રે, કહેતાં શેષ ન પામે પાર;
ધરીને મૂર્તિ રે જાણે આવ્યો રસ શૃંગાર.—૭
વાલપ વેણમાં રે, નેણા કરુણામાં ભરપૂર;
અંગોઅંગમાં રે, જાણે ઉગિયા અગણિત સૂર.—૮
કરતાં વાતડી રે, બોલી અમૃત સરખાં વેણ;
પ્રેમાનંદના રે જોતાં તૃપ્ત ન થાયે નેણ.—૯

પદ-૩

બોલ્યા શ્રીહરિ રે, સાંભળો નરનારી હરિજન;
મારે એક વાર્તા રે, સહુને સંભળાવ્યાનું છે મન.—૧
મારી મૂરતિ રે, મારા લોક ભોગ ને મુક્ત;
સર્વે દિવ્ય છે રે, ત્યાં તો જોયાની છે જુક્ત.—૨
મારું ધામ છે રે, અક્ષર અમૃત જેનું નામ;
સર્વે સામ્રથી રે, શક્તિ ગુણે કરી અભિરામ.—૩
અતિ તેજોમય રે, રવિ શશી કોટિક વારણે જાય;
શીતળ શાંત છે રે, તેજની ઉપમા નવ દેવાય.—૪
તેમાં હું રહું રે, દ્વિભુજ દિવ્ય સદા સાકાર;
દુર્લભ દેવને રે, મારો કોઈ ન પામે પાર.—૫

જીવ ઈશ્વર તણો રે, માયા કાળ પુરુષ પ્રધાન;
સહુને વશ કરું રે, સહુનો પ્રેરક હું ભગવાન.–૬
અગણિત વિશ્વની રે, ઉત્પત્તિ પાલન પ્રલય થાય;
મારી મરજી વિના રે, કોઈથી તરણું નવ તોડાય.–૭
એમ મને જાણજો રે, મારા આશ્રિત સૌ નરનારી;
મેં તમ આગળે રે, વાર્તા સત્ય કહી છે મારી.–૮
હું તો તમ કારણે રે, આવ્યો ધામ થકી ધરી દેહ;
પ્રેમાનંદનો રે, વાલો વરસ્યા અમૃત મેહ.–૯

પદ-૪

વળી સહુ સાંભળો રે, મારી વાર્તા પરમ અનુપ;
પરમ સિદ્ધાંત છે રે, સહુને હિતકારી સુખરૂપ.–૧
સહુ હરિભક્તને રે, જાવું હોયે મારે ધામ;
તો મને સેવજો રે, તમે શુદ્ધ ભાવે થઈ નિષ્કામ.–૨
સહુ હરિભક્તને રે, રહેવું હોયે મારે પાસ;
તો તમે મેલજો રે, મિથ્યા પંચ વિષયની આશ.–૩
મુજ વિના જાણજો રે, બીજા માયિક સહુ આકાર;
પ્રીતિ તોડજો રે, જુઠાં જાણી કુટુંબ પરિવાર.–૪
સહુ તમે પાળજો રે, સર્વે દૃઢ કરી મારાં નેમ;
તમ પર રીઝશે રે, ધર્મ ને ભક્તિ કરશે ક્ષેમ.–૫
સંત હરિભક્તને રે, દીધો શિક્ષાનો ઉપદેશ;
લટકાં હાથનાં રે, કરતા શોભે નટવર વેશ.–૬
નિજ જન ઉપરે રે, અમૃત વરસ્યા આનંદ કંદ;
જેમ સહુ ઔષધિ રે, પ્રીતે પોષે પૂરણ ચંદ.–૭
શોભે સંતમાં રે, જેમ કાંઈ ઉડુગણમાં ઉડુરાજ;
ઈશ્વર ઉદય થયા રે, કળિમાં કરવા જનનાં કાજ.–૮
એ પદ શીખશે રે, ગાશે સાંભળશે કરી પ્યાર;
પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી લેશે તેની સાર.–૯

રાગ : ગરબી પદ-૧

લટકાળા તારે લટકે રે, લેરખડા હું લોભાણી;
વાંસલડી કેરે કટકે રે, ચિત્તડાને લીધું તાણી.–૧
છોગલિયું તારું છેલા રે, આવી અટક્યું અંતરમાં;
વણ દીઠે રંગના રેલા રે, બેઠી અકળાઉં ઘરમાં.–૨
રાતી આંખડલીની રેખું રે, મનડામાં ખૂંતી મારે;
ડોલરિયા હું નવ દેખું રે, જંપ નથી થાતો ત્યારે.–૩
મરમાળી મૂરતિ તારી રે, વાલમ મારે ચિત્ત ચડી;
બ્રહ્માનંદના હાર હજારી રે, કેમ કરી મેલું એક ઘડી.–૪

પદ-૨

રૂડું ભાલ તિલક રૂપાળું રે, કોડે કીધું કેસરનું;
ભાવે હું સુંદર ભાળું રે, કામડલું મેલી ઘરનું.–૧
વાંકી ભ્રકુટિ જોઈ વનમાળી રે, મારું લોભાણું મનડું;
મોહન નાસા મરમાળી રે, દોહ્યલી વેળાનું ધનડું.–૨
તારાં લોચનિયાં નંદલાલા રે, રંગભીનાં રંગનાં ભરિયાં;
વ્રજજીવન નટવર વહાલા રે, ગુણિયલ અંતરમાં ગરિયાં.–૩
લટકાળા મોહની લાગી રે, ભાવે મુખડું ભાળીને;
બ્રહ્માનંદના શ્યામ સુહાગી રે, બેઠી જગ ભય ટાળીને.–૪

પદ-૩

માણીગર મોળીડું તારું રે, સુંદર ફૂલડેથી છાયું;
મોહન તેમાં મન મારું રે, ઠીક કરીને ઠેરાયું.–૧
રૂપાળું રંગનું ભરિયું રે, શોભે કોરું સોનેરી;
છોગલિયું નૌતમ ધરિયું રે, લાડકડા વાલમ લહેરી.–૨
કાજુ નવલ કલંગી નીરખી રે, ચિત્તડામાં લાગી ચટકી;
થઈ ગઈ દીવાની સરખી રે, લોક લજ્જા સર્વે પટકી.–૩
બહુ અત્તરમાં રસ બસિયું રે, ગરક કસુંબે બોળીડું;
બ્રહ્માનંદના મનમાં વસિયું રે, મોહન તારું મોળીડું.–૪

પદ-૪

વ્રજજીવન શ્યામ વિહારી રે, લાવનમાં હું લેવાણી;
મેં તો મેલ્યો જગ વિસારી રે, કાનડ તારી કહેવાણી.–૧
સુંદરવર રંગડો ચડિયો રે, મરમાળા મોહન તારો;
જગ તૃણ સરખો ત્રેવડિયો રે, કુણ માને એનો ડારો.–૨
મારે તમથી પ્રીત બંધાણી રે, કોઈની શંકા કેમ ધરું;
ચિંતામણિ સુંદર લાધી રે, રાંક થઈને શીદ ફરું.–૩
તમ સાથે રંગના ભીના રે, દિલડું માન્યું ડોલરિયા;
બ્રહ્માનંદના નાથ નવીના રે, વાલમ મેં તમને વરિયા.–૪

રાગ : પરજ પદ-૧

હૈડાનો હાર હરિ રે, મારે રંગભીનો, હૈડાનો હાર હરિ. –ટેક૦
મંદિરમાં પધરાવી મોહનને, ભેટું હું અંક ભરી. રે...મારે૦૧
જગના જીવનને હું નહિ દઉં જાવા, રાખીશ જતન કરી. રે...મારે૦૨
રસિક નવલવર રાજેશ્વરને, નીરખીને નયણે ઠરી. રે...મારે૦૩
બ્રહ્માનંદના નાથને સજની, મન કર્મ વચને વરી. રે...મારે૦૪

પદ-૨

વર નંદલાલ વરું રે, સખી અલબેલો, વર નંદલાલ વરું૦ –ટેક૦
મૂરખ લોક દાઝી છોને મરતાં, કોઈની શંકા ન ધરું. રે...સખી૦૧
કાન કુંવર સંગે નેહ કરીને, જગથી તે શીદ ડરું. રે...સખી૦૨
પરણું તો વર પુરુષોત્તમ પરણું, નહિ તો કુંવારી મરું. રે...સખી૦૩
બ્રહ્માનંદના નાથને માથે, તન કુરબાન કરું. રે...સખી૦૪

પદ-૩

ઘોળી હું ગિરધરિયા રે માથે તારે મોહન ઘોળી હું ગિરધરિયા૦ –ટેક૦
પ્રાણજીવન મારે મહોલ પધારો, ભૂધર રંગ ભરિયા. રે...માથે૦૧
પહેલી પ્રીત કરીને મારા, પ્રાણ તમે હરિયા. રે...માથે૦૨

મસ્તકને સાટે મેં તમને, વાલમજી વરિયા. રે...માથે૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે એક ઘડી દૂર, રહોમા ડોલરિયા. રે...માથે૦૪

પદ-૪

લાગેલ રંગઝડી રે, મારે રસિયાજી શું લાગેલ રંગઝડી૦–ટેક૦
મોહનલાલ રંગીલાની મૂરતી, જીવડલામાં જડી. રે...મારે૦૧
પ્રાણજીવન પાતળિયાને આગે, હાથ જોડીને ખડી. રે...મારે૦૨
મીટ થકી ક્ષણ દૂર ન મેલું, પ્રેમને પાશ પડી. રે...મારે૦૩
બ્રહ્માનંદના નાથને ભેટી, ધન્ય ધન્ય આજ ઘડી. રે...મારે૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

વાલા રમઝમ કરતા કાન, મારે ઘેર આવો રે;
મારા પૂરા કરવા કોડ, હસીને બોલાવો રે.–૧
મારે તમ સંગ લાગી પ્રીત, શ્યામ સોહાગી રે;
મેં તો તમ સંગ રમવા કાજ, લજ્જા ત્યાગી રે.–૨
વ્હાલા અબળા ઉપર મહેર, કરજો મોરારી રે;
હું તો જન્મો જનમની નાથ, દાસી તમારી રે.–૩
મારા પ્રાણતણા આધાર, પ્રીતમ પ્યારા રે;
પળ રહોમા નટવર નાવ, મુજથી ન્યારા રે.–૪
આવો છોગાં મેલીને શ્યામ, ધડક મ ધારો રે;
મેં તો ફૂલડે સમારી સેજ, શ્યામ સુધારો રે.–૫
વ્હાલા નયણાં તણું ફળ આજ, મુજને આપો રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, દુઃખડાં કાપો રે.–૬

પદ-૨

હું તો છું ઘણી નગણી નાર, તોય તમારી રે;
તમે ગુણસાગર ગોપાળ, દેવ મોરારી રે.–૧
મુને કરી પોતાની કા'ન, દોષ ન જોયા રે;
તમે ગુણ ગ્રાહક ગોપાળ, મુજ પર મોહ્યા રે.–૨

તમે શ્યામ સુંદર સુખરૂપ, કુંજવિહારી રે;
મારે મંદિર આવો માવ, તમ પર વારી રે.–૩
મુંને કરી કૃતારથ કા'ન, શ્યામ સોહાગી રે;
મારે ભવની ભાવટ આજ, સર્વે ભાગી રે.–૪
મારે અમૃત વર્ષ્યા મેહ, થઈ અનુરાગી રે;
મારી તમ સંગ ત્રિભુવનરાય, લગની લાગી રે.–૫
મારા પુણ્યતણો નહિ પાર, તમ સંગ મળતાં રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, અંતર ટળતાં રે.–૬

પદ-૩

મારું મન ગમતું કરી માવ, સુખડું દીધું રે;
મારું મંદિરીયું મહારાજ, અક્ષર કીધું રે.–૧
હવે રહો રસિયા દિનરાત, કરી મન હેઠું રે;
મુંને મળી ચિંતામણિ શ્યામ, દુઃખ નહિ વેઠું રે.–૨
મને સરવે સૈયરમાં શ્યામ, કીધી સમોતી રે;
મારા હૈડા કેરી હામ, સર્વે પોતી રે.–૩
વાલા મુજ નગણી પર નાથ, અઢળક ઢળિયા રે;
તમે એકાંતે અલબેલ, આવીને મળિયા રે.–૪
મુંને મુખથી દીધો તંબોળ, હસીને બોલાવી રે;
મારા મનની ઈચ્છા આજ, સઘળી ફાવી રે.–૫
તમે રસિયાજી રસરીત, શું સુખ આપ્યું રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, દુઃખડું કાપ્યું રે.–૬

પદ-૪

મારા મંદિરિયામાં માવ, મોજું માણો રે;
મને શું કરશે સંસાર, ધડક મ આણો રે.–૧
હું તો તરણા તુલ્ય સંસાર, સઘળો જાણું રે;
વાલા એક તમારી બીક, ઉરમાં આણું રે.–૨

તમે ભૂપતણા છો ભૂપ, મહા સુખકારી રે;
વા'લા તન મન ધન પરિવાર, તમ પર વારી રે.–૩
તોય અધર અમૃતથી નાથ, હું ન ધરાઉં રે;
વાલા નિત્ય નૌતમ શણગાર, સજી સુખ આપું રે.–૪
તમે રસિયા રંગની રેલ, વાલમ વાળી રે;
હું તો મગન થઈ મસ્તાન, મુખડું ભાળી રે.–૫
મને આપ્યો અખંડ સોહાગ, કુંજવિહારી રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, જાઉં બલિહારી રે.–૬

રાગ : ગરબી પદ-૧

મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવશે;
મને હેતે કરીને બોલાવશે. જીરે...મારે૦ ટેક
એના સાથીડાને સાથે લાવશે;
કરી લટકાં તાળી દઈ ગાવશે. જીરે...મારે૦ ૧
હરિ હેતે કરીને સામું ભાળશે;
રંગડાની તે રેલું વાળશે. જીરે...મારે૦ ૨
કરી ખ્યાલ અલૌકિક ખેલશે;
માથે ફૂલડાનાં છોગલાં મેલશે. જીરે...મારે૦ ૩
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી શ્યામળો;
સુખ દેશે આવીને ઉતાવળો. જીરે...મારે૦ ૪

પદ-૨

જોઈ રહી છું પ્રીતમજીની વાટડી;
મેં તો ખાંતે ઢાળી છે ખાટડી. જીરે..જોઈ૦ ટેક
અગર ચંદને લીંપાવું ઓરડા;
જળ કુંભ ભરાવું કોરડા. જીરે...જોઈ૦ ૧
રૂડાં ભોજન કર્યાં છે રસભર્યાં;
તાજાં તરત તૈયાર ઢાંકી ધર્યાં. જીરે...જોઈ૦ ૨

મેં તો સજ્જ કરાવી શેરિયો;
ચોકે ચોકે તે ફૂલડાં વેરિયાં. જીરે...જોઈ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના સ્વામીને કોડલે;
મેં તો તોરણ બંધાવ્યાં ટોડલે. જીરે...જોઈ૦ ૪

પદ-૩

ધન્ય ધન્ય ઘડી છે આજની;
રૂડી ખબર આવી છે મહારાજની. જીરે..ધન્ય૦ ટેક
સખી મળી મળી મંગળ ગાય છે;
અતિ આનંદ ઉભરાયો જાય છે. જીરે...ધન્ય૦ ૧
મોતી થાળ ભરી ટોળે મળી;
સખી હરિને વધાવા થઈ આકળી. જીરે...ધન્ય૦ ૨
સર્વે ઘરનો તે ધંધો વીસરી;
હરિને મળવા આતુર થઈ સુંદરી. જીરે...ધન્ય૦ ૩
ઘરમાંથી આવી ઊભી બારણે;
બ્રહ્માનંદના સ્વામીને કારણે. જીરે...ધન્ય૦ ૪

પદ-૪

મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવિયા;
ભરી થાળ મોતીડે વધાવિયા. જીરે...મારે૦ ટેક
પહેલાં નીર ઊને તે નવરાવિયા;
પછી પ્રીતમ મહીં પધરાવિયા. જીરે...મારે૦ ૧
મેં તો ભોજન જમાડયાં ભાત ભાતનાં;
વહાલે આપ્યાં તે સુખ એકાંતનાં. જીરે...મારે૦ ૨
પે'લું પરઠયું હતું તે વેણે પળ્યા;
વાલો હેતે કરીને મુજને મળ્યા. જીરે...મારે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે આજની ધન્ય ઘડી;
મારો વહાલો પધાર્યા સેજડી. જીરે...મારે૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

મેં તો સગપણ કીધું રે, કે શામળિયા સાથે,
માવાનું મેણું રે, કે લીધું છે માથે.–૧
તન મન ધન સર્વે રે, કે મિથ્યા ધારીને,
વરી મગન થઈ ને રે, કે કુંજવિહારીને.–૨
તુચ્છ જાણી સર્વે રે, કે લજ્જા ત્યાગીને,
મોહનનું મેણું રે, કે લીધું માગીને.–૩
દુર્મતિ દુર્જનિયાં રે, કે કહીને શું કરશે,
પોતાને પાપે રે, કે બળી બળીને મરશે.–૪
મતવાલા સંગે રે, કે થઈ છું મતવાલી,
માથાથી મોંઘા રે, કે કીધા વનમાળી.–૫
ખાંતે હું ખેલું રે, કે સુંદરવર સંગે,
બ્રહ્માનંદ કહે રીઝી રે, કે રસિયાને રંગે.–૬

પદ-૨

મારે મંદિર ના'વો રે, કે મોહન શા માટે;
શિર જાશે ઘોળ્યું રે, વાલમ તમ સાટે.–૧
શું કરશે ઘોળ્યાં રે, કે જૂઠાં સંસારી;
ધરશોમા શંકા રે, કે મનમાં ગિરધારી–૨
જગજીવન તમને રે, કે સાચા જાણીને;
કોણ માને જગની રે, કે ખોટી વાણીને.–૩
મારે મનડે ભાવ્યા રે, કે મોહન મરમાળા;
સો માથાં જાતાં રે, કે સોંઘા છોગાળા.–૪
તમ સાથે જોડી રે, કે સૌથી તોડીને;
દુરિજન શું કરશે રે, કે મુખડાં મોડીને.–૫
શિર સાટે સમજી રે, કે બાંધ્યું છે બેલું;
બ્રહ્માનંદના વહાલા રે, કે તમને કેમ મેલું.–૬

પદ-૩

સમજીને સાયો રે, કે હરિ તારો છેડો;
મનમોહન મેલું રે, કેમ કરીને કેડો.–૧
તમ સાથે બંધાણી રે, કે આવી પ્રીતડલી;
ભૂધર ભાંગી છે રે, કે ભવની ભીતડલી.–૨
પિયર સાસરિયું રે, કે સૌ લાગે ખારું;
મોહન તમ સાથે રે, કે મન માન્યું મારું.–૩
નિશ્ચયની નોબત રે, કે વાલમ વાગી છે;
તમ સારુ જગની રે, કે લજ્જા ત્યાગી છે.–૪
નટવર તમ સંગે રે, કે લાગ્યો છે નેહડો;
ડોલરિયા ઘોળ્યો રે, કે તમ ઉપર દેહડો.–૫
બ્રહ્માનંદના વા'લા રે, કે વ્હાલ વધારોને;
પોતાની જાણી રે, કે સેજ પધારોને.–૬

પદ-૪

અવસર આવ્યો રે, કે તમને ભજવાનો;
તનની ઉપાધિ રે, કે સર્વે તજવાનો.–૧
ધારું નહિ માથે રે, કે ધણી દેહ ધારીને;
તમ ઉપર સર્વે રે, કે નાખું વારીને.–૨
અવતાર ધર્યો છે રે, કે તમને વરવાને;
કુળની મર્યાદા રે, કે ખોટી કરવાને.–૩
અમૃતરસ મેલી રે, કે વિખ હું નહિ ચાખું;
રસિયા તમ વિના રે, કે વહાલું નહિ રાખું.–૪
શું કરશે મુજને રે, કે કૂડાં લોકડિયાં;
જગજીવન મારે રે, કે જીવડલે જડિયા.–૫
બ્રહ્માનંદના વહાલા રે, કે મ દેશો વિસારી;
તન મન ધન સોંપી રે, કે થઈ રહી છું તારી.–૬

રાગ : ગરબી પદ-૧

રે સગપણ હરિવરનું સાચું, બીજું સર્વે ક્ષણભંગૂર કાચું.–રે સગ૦ટેક
રે સૌ સાથે પ્રીતિ ટાળી, રે ભાગ્યું મન મિથ્યા ભાળી;
છે વરવા જેવા એક વનમાળી.–રે સગ૦૧
રે સ્થિર નહિ આવરદા થોડી, રે તુચ્છ જાણી આશા છોડી;
મેં જગના જીવન સાથે જોડી.–રે સગ૦૨
રે ફોગટ ફેરા નવ ફરીએ, રે પર ઘેર પાણી શું ભરીએ;
વરીએ તો નટવરને વરીએ.–રે સગ૦૩
રે ભૂધર ભેટયા ભય ભાગ્યો, રે સહુ સાથે તોડયો ધાગો,
એ રસિક રંગીલાથી રંગ લાગ્યો.–રે સગ૦૪
રે એવું જાણીને સગપણ કીધું, રે મેણું તો શિર ઉપર લીધું;
બ્રહ્માનંદનું કારજ સીધું.–રે સગ૦૫

પદ-૨

રે લગની તો હરિવરથી લાગી, મેં તનધનની આશા ત્યાગી.–રે લગ૦ટેક
રે વાત કહું સૂણ સાહેલી, રે બળિયોજી કીધા બેલી;
માથું પેલું પાસંગમાં મેલી.–રે લગ૦૧
રે ન ડરું હું લોકતણી લાજે, રે શિર ઉપર ગિરિધર ગાજે;
આ દેહ ધર્યો નટવર કાજે.–રે લગ૦૨
રે શિર પર જો બીજો ધારું, રે તો બગડે જીવતર મારું;
હું જીતી બાજી તે કેમ હારુ.–રે લગ૦૩
રે હરિ વિના બીજાને વરવું, રે ગજ તજી ખર ચડીને ફરવું;
એ જીવ્યાથી રૂડું મરવું.–રે લગ૦૪
રે મરજાદા જગની મેટી, રે બાંધી મેં પ્રેમ તણી પેટી;
બ્રહ્માનંદનો વહાલો ભેટી રે.–રે લગ૦૫

પદ-૩

રે શિરસાટે નટવરને વરીએ, રે પાછાં તે પગલાં નવ ભરીએ.–રે શિર૦ટેક
રે અંતરદષ્ટિ કરી ખોળ્યું, રે ડહાપણ ઝાઝું નવ ડોળ્યું;

એ હરિ સારુ માથું ઘોળ્યું.–રે શિર૦૧
રે સમજ્યા વિના નવ નીસરીએ, રે રણ મધ્યે જઈને નવ ડરીએ;
ત્યાં મુખ પાણી રાખીને મરીએ.–રે શિર૦૨
રે પ્રથમ ચડે શૂરો થઈને, રે ભાગે પાછો રણમાં જઈને;
તે શું જીવે ભૂંડું મુખ લઈને.–રે શિર૦૩
રે પહેલું જ મનમાં ત્રેવડીએ, રે હોરે હોરે જુદ્ધે નવ ચડીએ;
જો ચડીએ તો કટકા થઈને પડીએ.–રે શિર૦૪
રે રંગ સહિત હરિને રટીએ રે, રે હાક વાગે પાછા નવ હટીએ;
બ્રહ્માનંદ કહે ત્યાં મરી મટીએ.–રે શિર૦૫

પદ-૪

રે ધરિયા અંતર ગિરધારી, શું કરશે ઘોળ્યાં હવે સંસારી.–રે ધરિ૦
રે હું કોઈની ન રહું ઝાલી, રે વહાલાને થાવા વાલી;
રે શિર કરમાં લઈને ચાલી.–રે ધરિ૦૧
રે જેમ ગજ જાય બજારે ધસી, રે શ્વાન મરે બહુ ભસી રે ભસી;
તે હાથીને મન નહિ શંકા કશી.–રે ધરિ૦૨
રે બળવા ગઈ જે સતી સાચી, રે રોમરોમ પિયા સંગ રાચી;
તે પડમાં જઈ ન વળે પાછી.–રે ધરિ૦૩
રે જો પડથી પાછી આવે, રે લાજ તજી મન લલચાવે;
તે સતી મટીને કુત્તિ કા'વે રે.–રે ધરિ૦૪
રે બ્રહ્માનંદ એમ વિચારી રે, બીક સર્વે કાઢી બા'રી;
રે મળિયા મોહન સુખકારી રે.–રે ધરિ૦૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

ભજો ભાવ શું અખંડ જપમાળા રે,– ટેક૦
માળા ટાળે છે મન કેરા ચાળા રે.– ભજો૦ ૧
હરિનું એક એક અંગ ઉર ધારો રે,
સ્વામિનારાયણ નામ ઉચ્ચારો રે.– ભજો૦ ૨

જપો જુગલ ચરણ સુખકારી રે,
ઊર્ધ્વરેખાદિક ચિહ્ન સંભારી રે.– ભજો૦ ૩
દશ આંગળીની માળા દશ જાણો રે,
ફણા જુગલની જુગલ પ્રમાણો રે.– ભજો૦ ૪
પાની જુગલ ગુલફ જુગ શોભે રે,
માળા ચાર ફેરી જન મન લોભે રે.– ભજો૦ ૫
જંઘા જુગલ જાનુ જુગ વંદે રે,
માળા ચાર ફેરી સંત આનંદે રે.– ભજો૦ ૬
ઉરુ જુગલની માળા જુગ ફેરે રે,
નાભિ વર્તુલ સમાન પ્રીતે હેરે રે.– ભજો૦ ૭
નાભિ ઉદર જુગલ સ્તન જોઈ રે,
માળા ચાર ફેરી રહે જન મોહી રે.– ભજો૦ ૮
ભુજ જુગલ હરિના સુખકારી રે,
માળા ફેરી જાય દાસ બલિહારી રે.– ભજો૦ ૯
કર આંગળીની માળા દસ કા'વે રે,
જોતાં ભક્તને આનંદ ઉપજાવે રે.– ભજો૦ ૧૦
કંઠ ચિબુકની માળા જુગ ફેરી રે,
મુખ પંકજ ઉમંગે રહે હેરી રે.– ભજો૦ ૧૧
મુખ નાસિકા જુગલ દગ હેરે રે,
માળા ચાર ચારે અંગ જોઈ ફેરે રે.– ભજો૦ ૧૨
કાને કુંડલ વહાલાને જુગ કા'વે રે,
ફેરી માળા ઉભય દાસ મન ભાવે રે.– ભજો૦ ૧૩
જોતાં જુગલ ભ્રકુટિ ડરે કાળ રે,
પ્રેમે જોઈ દાસ જપે જુગ માળ રે.– ભજો૦ ૧૪
ભાલ તિલક સહિત વહાલું લાગે રે,
જપે માળા એક દાસ અનુરાગે રે.– ભજો૦ ૧૫

માથે પાઘ તોરા સહિત રૂપાળી રે,
ફેરે માળા જન જુએ વનમાળી રે.– ભજો૦ ૧૬
એવી રીતે થઈ માલિકા પચાસ રે,
જપે જન્મ મરણ કરે નાશ રે.– ભજો૦ ૧૭
સ્વામિનારાયણ દેવે માળા દીધી રે,
પ્રેમે મુક્તાનંદે ઉર ધારી લીધી રે.– ભજો૦ ૧૮

રાગ : ધોળ પદ-૧

અક્ષરના વાસી વહાલો આવ્યા અવનિ પર,
નવખંડ ધરતીમાં સ્વામી છતરાયા ચાલે. રાજ અક્ષર–ટેક૦
અવનિ પર આવી વહાલે સત્સંગ સ્થાપ્યો,
હરિજનને કોલ કલ્યાણનો આપ્યો. રાજ અક્ષર૦ ૧
પાંચે વર્તમાન પાળે બાઈઓ ને ભાઈઓ,
હરિજન સંગે કીધી સાચી સગાઈઓ. રાજ અક્ષર૦ ૨
બાઈઓ દેખીને ભાઈઓ છેટેરા ચાલે,
પડી વસ્તુ કોઈની હાથે નવ ઝાલે. રાજ અક્ષર૦ ૩
દેવના દેવ વહાલો ધામના ધામી,
પ્રગટ પ્રભુનું નામ સહજાનંદ સ્વામી. રાજ અક્ષર૦ ૪
પ્રેમાનંદનો વહાલો આનંદકારી,
પોતાના જનની વાલે લાજ વધારી. રાજ અક્ષર૦ ૫

પદ-૨

ધર્મને લાલે મુને હેતે બોલાવી,
એકાંતની વાત મરમે સમજાવી. રાજ ધર્મને–ટેક૦
મૂળ માયાનાં બંધ કાપવા આવ્યા,
ધામ ધામના વાસી આહીં બોલાવ્યા. રાજ ધર્મને૦ ૧
મૂળ અક્ષર પણ શ્રીહરિ સંગે,
મુક્ત મંડળને લાવ્યા ઉમંગે. રાજ ધર્મને૦ ૨

નવે ગ્રહમાં જેમ ભાનુ વિના તમ,
દૂર ન થાય કરે કોટિક કર્મ. રાજ...ધર્મને૦ ૪
પ્રેમાનંદનો સ્વામી પ્રાણ સનેહી,
બદ્ધ જીવને વા'લે કર્યા વિદેહી. રાજ...ધર્મને૦ ૫

પદ-૩

અધમ ઉદ્ધારણ એવું પોતાનું નામ,
સત્ય કર્યું આજ શ્રીઘનશ્યામ. રાજ...અધમ૦ ૧
જીવને શિવ કર્યા અવિદ્યા ટાળી,
પ્રૌઢ પ્રતાપ જણાવી હદ વાળી. રાજ...અધમ૦ ૨
વિના સાધને સિદ્ધ દશા પમાડી,
સૌથી પોતાની રીત ન્યારી દેખાડી. રાજ...અધમ૦ ૩
રવિ આગે શશી તારા ન ભાસે,
મત પંથ તેમ શ્રીહરિ પાસે. રાજ...અધમ૦ ૪
પ્રેમાનંદનો સ્વામી પૂરણ પ્રતાપી,
પોતાના જનને સ્થિતિ અલૌકિક આપી. રાજ...અધમ૦ ૫

પદ-૪

શીદને ભટકો છો તમે ચતુર સુજાણ,
પ્રગટ પ્રભુની આજ કરો ઓળખાણ. રાજ...શીદને૦ ૧
આ ધામ ધામી ક્યારે નો'તા પધાર્યા,
ઈશ્વર કોટિ સ્તુતિ કરીને હાર્યા. રાજ...શીદને૦ ૨
અવસર પર કોઈ અવનીએ આવે,
તો તે માયાની આગે, કાંઈ ન ફાવે. રાજ...શીદને૦ ૩
ગુણીને સંગે ક્યાંથી નિર્ગુણ થાય,
જ્યાંથી આવ્યા તેમાં પાછા સમાય. રાજ...શીદને૦ ૪
આવો અવસર હવે ફરી નહિ આવે,
પ્રેમાનંદ તાળી દઈને કા'વે. રાજ...શીદને૦ ૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

હરિ હૈયાના હાર છો, જીરે તમે હરિ હૈયાના હાર છો,
સેજ તણા શણગાર છો.–જીરે૦ ટેક
મુખથી શું ઘણું કહીએ મોહન રે, પ્રાણતણા આધાર છો.–જીરે૦ ૧
વાલપણામાં અતિશે વહાલા રે, નટવર નંદકુમાર છો.–જીરે૦ ૨
દુરિજનિયાંને દૂર ઘણા છો રે, પ્રેમી તે જનના પ્રાણ છો.–જીરે૦ ૩
મુક્તાનંદ નરનાટક ધારી રે, શરણાગતના સાર છો.–જીરે૦ ૪

પદ-૨

નયણાં ઠરે છે જોઈને રે, મારાં નયણાં ઠરે છે જોઈને;
રહી છું મોહન સંગ મોહીને રે.–મારા૦ ટેક
જે દિનમાં દર્શન નવ પામું રે, તે દિન વીતે રોઈને રે.–મારાં૦ ૧
લોકડિયાની લાજ ન રાખું રે, કે મારાં વેણ વગોઈને રે.–મારાં૦ ૨
શ્યામ વિના હું ચૌદ ભુવનમાં રે, રંગે ન રાચું કોઈને રે.–મારાં૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનવર પામી રે, કુળ મરજાદા ખોઈને રે.–મારાં૦ ૪

પદ-૩

મોહ્યું નયનની સાનમાં રે, મન મોહ્યું નયનની સાનમાં;
વાંસલડીના તાનમાં રે.–મન૦ ટેક
કામ ને કાજ મને કાંઈ નવ સૂઝે રે, ગિરધરજીનાં ગાનમાં રે.–મન૦ ૧
આંખડલી અણિયાળી જોઈને રે, કુંડળની છબી કાનમાં રે.–મન૦ ૨
મન ગમે તેમ મુખથી બોલું રે, જાણે બેઠી છું રાનમાં રે.–મન૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે થઈ મતવાલી રે, વાલમજીના વાનમાં રે.–મન૦ ૪

પદ-૪

કાનુડા સંગ મન લાગ્યું, સૈયર મારું કાનુડા સંગ મન લાગ્યું;
વિરહનું બાણ ઉર વાગ્યું.–સૈયર ટેક૦
શ્યામ વિના હું ચૌદ ભુવનમાં રે, અળગી તે નવ અનુરાગું.–સૈયર૦ ૧

મોહનવર સાથે મન માન્યું રે, બીજું તે કાંઈ નવ માગું.–સૈયર૦ ૩
ફૂલડે સેજ સમારી સુંદર રે, વાટડી જોઈ જોઈ જાગું.–સૈયર૦ ૪
મુક્તાનંદ મોહનવર મળતાં રે, જન્મમરણ દુઃખ ભાગ્યું.–સૈયર૦ ૫

રાગ : મલાર

મારા વાલાજી શું વાલપ દીસે રે, તેનો સંગ શીદ તજીએ;
તે વિના કેને ભજીએ. રે.તેનો૦ટેક
સન્મુખ જાતાં શંકા ન કીજે, મર ભાલા તણા મેં વરસે રે;
હંસ જઈ હરિજનને રે મળશે, કાચી તે કાયા પડશે રે.તેનો૦૧
શૂળી ઉપર શયન કરાવે, તોયે સાધુને સંગે રહીએ રે;
દુરિજન લોક દુર્ભાષણ બોલે, તેનું સુખદુઃખ સર્વે સહીએ રે.તેનો૦૨
અમૃતપેં અતિ મીઠા મુખથી, હરિનાં ચરિત્ર સુણાવે રે;
બ્રહ્મા ભવ સનકાદિક જેવા, જેના દર્શન કરવાને આવે રે.તેનો૦૩
નરક કુંડથી નરસું લાગે, દુરિજનનું મુખ મનમાં રે;
મુક્તાનંદ મગન થઈ માગે, વહાલા વાસ દેજો હરિજનમાં રે.તેનો૦૪

રાગ : મલાર

મારા હરજી શું હેત ન દીસે રે, તેને ઘેર શીદ જઈએ;
તેને સંગ શીદને રહીએ રે.તેને૦ટેક
હેત વિના હુંકારો ન દેવો, જેનું હરખે શું હેડું ન હીસે રે;
આગળ જઈને વાત વિસ્તારે, જેની આંખ્યુંમાં પ્રેમ ન દીસે રે.તેને૦૧
ભક્તિ ભાવનો ભેદ ન જાણે, ભૂરાયો થઈને ભાળે રે;
લલિત લીલાને રંગે ન રાચે, પછી ઊલેચી અંધારું ટાળે રે.તેને૦૨
નામ તણો વિશ્વાસ ન આવે, ને ઊંડું તે ઊંડું શોધે રે;
જાહ્નવી તીરે તરંગ તજીને, તટમાં જઈને કૂપ ખોદે રે.તેને૦૩
પોતાના સરખી કરીને જાણે, પુરુષોત્તમની કાયા રે;
નરસૈયાના સ્વામીની લીલા, ઓલ્યા મતિયાં કહે છે માયા રે.તેને૦૪

રાગ : માઢ પદ-૧

પધારોને સહજાનંદજી હો, ગુન્હા કરીને માફ.—ટેક૦
પ્રણામ છે ધર્મ તાતને, ભક્તિ માતાને પ્રણામ;
પ્રણામ છે જેષ્ટ ભ્રાતને, ઈચ્છારામને પ્રણામ. રે હો ગુન્હા૦૧
પતિ મેલ્યા પિયુ તમ કારણે, મેલી કુળ મરજાદ;
માતપિતા મૂક્યાં છે સ્વામી, એક તમારે કાજ. રે હો ગુન્હા૦૨
ગરુડ તજીને પાળા પધાર્યા, ગજ સારુ મહારાજ;
એવી રીતે તમે આવો દયાળુ, કરવા અમારાં કાજ. રે હો ગુન્હા૦૩
અમ જેવા પ્રભુ તમને ઘણા પણ, તમો અમારે એક;
પ્રેમસખી વિનતિ કરે છે, રાખો અમારી ટેક. રે હો ગુન્હા૦૪

રાગ : માઢ પદ-૧

માણકીએ ચડયારે મોહન વનમાળી, શોભે રૂડી કરમાં લગામ રૂપાળી;ટેક
માણીગર સૌને કહે છે થાઓ ત્યાર, મુનિ વરણી પદાતી ને અસવાર;
વ્રતપુરી જાવા કર્યો નિરધાર.—માણકીએ૦૧
કેસર બેરી બોદલી ને ફૂલમાળ, તાજણ તીખી વાંગળીનો ઘણો તાળ;
શોભે ઘણા વા'લા લાગે છે મરાળ.— માણકીએ૦૨
પ્રેમી ભક્ત વિનતિ કરે દોડી દોડી, લોહચુંમક તુલ્ય વૃત્તિ મૂરતિમાં જોડી;
નથી જાતી દરબારમાંથી ઘોડી.—માણકીએ૦૩
આજ્ઞા આપો અમે જઈએ વ્રતપુરી, જાઓ પ્રભુ રામનવમી નથી દૂરી;
સેવક દાસ પ્રેમાનંદ હજુરી.—માણકીએ૦૪

પદ-૨

વાલમજી વે'લા વળજો ગઢપુર, વ્રતપુરી નથી દેશાંતર દૂર. ટેક૦
માણકીનો વેગ દેખ્યો સૂણ્યો કોઈ, આકાશેથી તારો ખર્યો જાણું જોઈ;
ગરુડ લાજ લોપી માણકીએ સોઈ.—વાલમજી૦૧
મન વેગે ગાંફ જઈ રહ્યા રાત, સીંજીવાડે સ્વામી ગયા પરભાત;
હાં હાં કરતાં વડતાલમાં ગઈ વાત.—વાલમજી૦૨

વ્રતપુરી હાલ કિલોલ આનંદ, સામૈયે ચાલો આવ્યા જગવંદ;
ભલે ભલે સ્વામી તમે સહજાનંદ.–વાલમજી૦૩
વાજાં વાગે આવ્યા નારાયણસ્વામી, સભા મધ્યે શોભે હેલી બહુ નામી;
પ્રેમાનંદ કહે અક્ષરધામના ધામી.–વાલમજી૦૪

પદ-૩

ડોલરિયો જમવા ઊઠયા રંગરેલ, માણીગર અળવ ભર્યો અલબેલ. ટેક૦
જમ્યા વ્હાલો સંતને પીરસવા આવ્યા, મોતીચૂર થાળ ભરીને મંગાવ્યા;
પંચ વાર ફર્યા સંતોને હરાવ્યા.–ડોલરિયો૦૧
પોઢયા વહાલો બંગલે જઈને સુખકારી, જાગ્યા સાંજે સભા કરી બહુ સારી;
ધન્ય ધન્ય બે આંબા અઘહારી.–ડોલરિયો૦૨
જુગલ કુંડ રંગના કરાવેલ તાલ, ત્યાંતો શોભે ઉર્વી ઘણી રે વિશાળ;
આવ્યા સંઘ ઘણા ઘણા સાયંકાળ.–ડોલરિયો૦૩
દર્શન બહુ આપ્યાં તર્યે સુખધામ, ઘોડે ચડી સંઘમાં ફર્યા ઘનશ્યામ;
પ્રેમાનંદ કહે બંગલે ગયા ભગવાન.–ડોલરિયો૦૪

પદ-૪

સવારે ગોમતી ગયા ભગવાન, રટે ત્રણ લોક નારાયણ નામ. ટેક૦
આજ રામનવમી જનનો હિલોળ, સત્સંગી સર્વે કરે છે કિલોલ;
ગાન તાન ઉત્સવ ઝાંઝ ઝકોળ.–સવારે૦૧
આવ્યા હેલી મંદિરમાં મતવાલો, સંતસભા મધ્યે શોભે ધર્મલાલો;
સત્સંગી પૂજા કરવાને ચાલો.–સવારે૦૨
પૂજા કરી આરતી ભક્ત ઉતારે, સંતસભા મૂર્તિ અંતરમાં ધારે;
રઢિયાળો લટકાં કરીને રીઝાવે.–સવારે૦૩
દસ દિવસ જમી જમાડી સીધાવ્યા, વ્રતપુરીવાસી ગઢપુર આવ્યા;
પ્રેમાનંદ કહે મોંઘે મોતીડે વધાવ્યા.–સવારે૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

જનમ સુધાર્યો રે હો મારો, મળિયા નટવર નંદ દુલારો;
કરુણા અતિશે રે હો કીધી, ભવજળ બૂડતાં બાંય ગ્રહી લીધી. –૧

મુજ પર અઢળક રે હો ઢળિયા, કરુણા કરી ઘેર બેઠા મળિયા.–૨
મન દઢ કરિયું રે હો મોરારી, હવે હું થઈ રહી જગથી ન્યારી.–૩
આનંદ ઉરમાં રે હો ભારી, શિર પર ગાજે ગિરિવર ધારી.–૪
નિરભે નોબત રે હો વાગી, કહે મુક્તાનંદ ભ્રમણા ભાગી.–૫

પદ-૨

ભ્રમણા ભાગી રે હો હૈયાની, નથી એ કેને વાત કહ્યાની;
વીતી હોય તે રે હો જાણે, અણ સમજ્યા મર ઈર્ષ્યા આણે.–૧
જે રસ મુનિવર રે હો માણે, વાલે મારે સુગમ કર્યો આ ટાણે.–૨
પ્રેમીજનનો રે હો પ્યારો, મુજને મળિયા નંદ દુલારો.–૩
મહા રસ મુજને રે હો આપ્યો, સંશય ભ્રમ સમૂળો કાપ્યો.–૪
હવે હું મહા સુખ રે હો પામી, મળિયા મુક્તાનંદના સ્વામી.–૫

પદ-૩

મહા સુખ મુજને રે હો આપ્યું, સંકટ જન્મ મરણનું કાપ્યું;
પુણ્ય પૂરવનાં રે હો મળિયાં, મળતાં તાપ હૃદયના ટળિયા.–૧
દરશન દુર્લભ રે હો પામી, હવે મારી સકળ વેદના વામી.–૨
આનંદ ઉરમાં રે હો ભારી, હવે હું ન રહું કોઈની વારી.–૩
હરિ સંગ હેતે રે હો બંધાણી, હવે મને ન ગમે બીજી વાણી.–૪
અખંડ એવાતન રે હો દીધું, કહે મુક્તાનંદ કારજ સીધું.–૫

પદ-૪

બાંય ગ્રહી છે રે હો વા'લે, કરુણા કરી નટવર નંદલાલે;
હવે નહિ કોઈની રે ઓશિયાળી, શિરપર વિઠ્ઠલવર વનમાળી.–૧
ભવ બ્રહ્માના રે હો સ્વામી, મુજને મળિયા અંતરજામી.–૨
ઘેર ઘેર લોકડાં રે હો કહે છે, મેણું મુને નંદના નંદનનું દે છે.–૩
લાજ ન મનમાં રે હો આણું, અતિશે ભાગ્ય ભલું કરી જાણુ.–૪
કોઈ વિધિ ન રહી રે હો ખામી, મળિયા મુક્તાનંદના સ્વામી.–૫

રાગ : ખમાચ

આજની ઘડી રે ધન્ય આજની ઘડી;...ટેક૦
મેં નીરખ્યા સહજાનંદ, ધન્ય આજની ઘડી....ધન્ય૦ ૧
કામ ક્રોધ ને લોભ વિષય, ન શકે નડી;
માવજી કેરી મૂર્તિ મારા, હૃદયમાં ખડી રે....ધન્ય૦ ૨
જીવની બુદ્ધિ જાણી ન શકે, એ મોટી અડી;
સદ્ગુરુની દૃષ્ટિ થાતાં, વસ્તુ એ જડી રે....ધન્ય૦ ૩
ચોરાશી ચહુ ખાણમાં, હું તો થાક્યો આથડી;
અંતર હરિસું એકતા થાતાં, દુગ્ધા દૂર પડી રે....ધન્ય૦ ૪
જ્ઞાન કૂંચી ગુરુ ગમસે, ગયાં તાળાં ઊઘડી;
લાડુ સહજાનંદ નીરખતાં મારી ઠરી આંખડી રે....ધન્ય૦ ૫

રાગ : ખમાચ પદ-૧

રૂડા લાગો છો, રાજેન્દ્ર મંદિર મારે આવતા રે.—ટેક૦
જરકસિયો જામો હરિ પહેરી, માથે બાંધી પાઘ સોનેરી;
ગૂઢો રેંટો ઓઢી મન લલચાવતા રે.—રૂડા૦ ૧
હૈડે હાર ગુલાબી ફોરે, ચિત્ત મારું રોકી રાખ્યું તોરે;
ગજરા કાજુ બાજુ મન મારે ભાવતા રે.—રૂડા૦ ૨
કનક છડી સુંદર કર લઈને, ગજગતિ ચાલો હળવા રહીને;
ચિત્તડું ચોરો છો મીઠું મીઠું ગાવતા રે.—રૂડા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિહારી, જાઉં તારા વદનકમળ પર વારી;
હેતે શું બોલાવી તાપ શમાવતા રે.—રૂડા૦ ૪

પદ-૨

વહાલી લાગે છે વરણાગી તારી વાંકડી. રે.—ટેક૦
લલિત ત્રિભંગી સુંદર શોભે, સુરનર મુનિનાં મનને લોભે;
ચાલો ચાલ ચટકતી પે'રી ચાંખડી રે.—વહાલી૦ ૧

સુંદર હસિત વદનની વાણી, સુણતાં વ્રજ વનિતા લલચાણી;
જોઈને મોહી અણિયાળી ચંચળ આંખડી રે:-વહાલી૦૨
નવલ મનોહર સુંદર છેલા, ઓરા આવોને અલબેલા;
મળિયે મોહન બાંધી બાંયે બાખડી રે:-વહાલી૦૩
શ્રીઘનશ્યામ છબીના ધામ, પ્રેમાનંદ ભજે આઠો જામ;
જોયાની લાગી છે નિશદિન ધાંકડી રે:-વહાલી૦૪

પદ-૩

તારી બાનકની બલિહારી મારા નાથજી રે:-ટેક૦
સુંદર રૂપ કહ્યામાં નાવે, શેષ સહસ્રમુખ પાર ન પાવે;
કોટિક કામ લજાઈ જોડે હાથજી રે:-તારી૦ ૧
મોહ્યું મન મુખને મરકલડે, ગિરિધરજી ગમિયા છો દલડે;
ક્ષણું ન મેલે સાગર તનયા સાથજી રે:-તારી૦ ૨
રૂપ શિલ ગુણ રસના સાગર, તરુણ કિશોર સદા નટનાગર;
વ્રજ વનિતાના પ્રાણજીવન સુખપાથજી રે:-તારી૦ ૩
કરુણા રસમય જોવું હસવું, કરુણા કરી જન ઉરમાં વસવું;
પ્રેમાનંદ નિત્ય ગાવે એ ગુણ ગાથજી રે:-તારી૦ ૪

પદ-૪

વારે વારે જાઉં વહાલાજી તારે વારણે રે:-ટેક૦
આદિ પુરુષ ઈશ્વર અવતારી, કરુણા રસમય મૂર્તિધારી;
પતિત પાવન પ્રગટયા આજ, અમ કારણે રે:-વારે૦ ૧
નરનારી અગણિત અથડાતાં, ભવસાગરમાં ડૂબકાં ખાતાં;
બળવંત બાંહ્ય ગ્રહીને કાઢયા બારણે રે:-વારે૦ ૨
અધમ ઉધારણ નામના નામી, બિરૂદ તમારું સદાયે સ્વામી;
કીધું સત્ય કળીમાં બહુજન તારણે રે:-વારે૦ ૩
મળિયા પુરુષોત્તમ એમ જાણી, અચળ આશરો ઉરમાં આણી;
પ્રેમાનંદ ઠરીને બેઠો ઠારણે રે:-વારે૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

સોનાનાં બોર ઝૂલે નંદકિશોર, પ્યારાને પારણે સોનાનાં બોર. ટેક૦
હીરા માણેક બહુ જડિયાં પારણીએ,
કાજુ શોભે છે રૂડી મોતીડાની કોર.–પ્યારા૦ ૧
કોઈક કાનાને નેણે સારે કાજળિયું,
કોઈક બનાવે રૂડી કસ્તુરીની ખોર.–પ્યારા૦ ૨
હીલો ગાવે ને માતા હરિને ઝુલાવે,
હાથે ગ્રહી છે રૂડી હીરલાની દોર.–પ્યારા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મુખ રસિયા વા'લમનું,
ગોપી જુવે છે જેમ ચંદ્ર ચકોર.–પ્યારા૦ ૪

પદ-૨

ધર્મકુમાર મારા હૈડાના હાર, ઝૂલે પારણીએ ધર્મકુમાર.– ટેક૦
કંકુડા વરણું કહાન કુંવરનું મુખડું,
જોઈને મોહી છે વ્રજડાની નાર.–ઝૂલે૦ ૧
કોડે કોડે રે ઝાઝું હેત કરીને,
લૂણ ઉતારે માતા વારમવાર.–ઝૂલે૦ ૨
હીલો ગાવે ને ગોપી હરિને ઝુલાવે,
ભીડ મચી છે નંદજીને દ્વાર.–ઝૂલે૦ ૩
બ્રહ્માનંદનો વા'લો લટકાળો લાલો,
અજબ રંગીલો છેલો પ્રાણ આધાર.–ઝૂલે૦ ૪

પદ-૩

સંતોના શ્યામ દોયલી વેળાના દામ,પોઢયા પારણિયે સંતોના શ્યામ.ટેક
મુખડું જોવા માવાનું આવે મુનીશ્વર,
અરજ કરે છે ઊભા નંદજીને રે ધામ.–પોઢયા૦ ૧
વારા ફેરી ઝુલાવે રસિયા વાલમને,
ગોપી મેલીને ઘરડાનાં રે કામ.–પોઢયા૦ ૨

કાલું બોલે છે વા'લો મનડાને મો'તા,
રોતા રહે છે છાના રાધાને નામ.–પોઢયા૦ ૩
બ્રહ્માનંદનો વાલો જન્મ સંગાથી,
વ્રજના વાસીને ઠરવાનું રે ઠામ.–પોઢયા૦ ૪

પદ-૪

બાલુડે વેશ માથે શોભે છે કેશ, વહાલો રમે છે મારો બાલુડે વેશ. ટેક
અખિલ બ્રહ્માંડનો કરતા અખંડિત,
નાથ કરે છે લીલા નંદજીને નેસ.–વહાલો૦ ૧
રસિયા પ્રીતમને ગોપી તેડી રમાડે,
જેના મહિમાનો પાર પામે ન શેષ.–વહાલો૦ ૨
દેખી પંખીને મારો શ્યામ ડરે છે,
ધ્યાન ધરે છે જેનું શિવજી હંમેશ.–વહાલો૦ ૩
બ્રહ્માનંદનો પ્યારો જીવન મારો,
લાલ આંખડલીમાં રાખીને લેશ.–વહાલો૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

આજ મેં તો દીઠા વહાલાને વાટ વહેતા,
નેણાં રોક્યાં નથી રહેતાં રે બેની. આજ૦ટેક
પાઘડી બાંધી છે ત્રિલોક થકી ન્યારી,
ધીરજ રહેતી નથી મારી રે બેની. આજ૦૧
ચોળ રંગીલો રૂડો મોળીડાનો છેડો,
ભૂલી ભાળીને જળ બેડો રે બેની. આજ૦૨
ટૂણાં ભર્યાં છે એના ફૂલડાંને તોરે,
મનને તાણે છે જોરે જોરે રે બેની. આજ૦૩
બ્રહ્માનંદનો વહાલો કુંજનો વિલાસી,
હૈડે વસી છે એની હાંસી રે બેની. આજ૦૪

પદ-૨

આજ વહાલો ઊભા છે જમુનાને આરે,
મૂર્તિ વસી છે મન મારે રે હેલી.—આજ૦ટેક
કેસરની આડ રૂડી નલવટ કીધી,
આંખ્યું વેચાતી કરી લીધી રે હેલી.—આજ૦૧
વાંકી ભ્રકુટિ મને લાગી અતિ વહાલી,
સર્વે મેલીને જાઉં ચાલી રે હેલી.—આજ૦૨
લોચન રંગીલાં તીખાં બાણ જેમ લાગ્યાં,
ઊંડા ગરી ગયાં આઘાં રે હેલી.—આજ૦૩
બ્રહ્માનંદનો વહાલો કુંજનો વિહારી,
છબી પર જાઉં બલિહારી રે હેલી.—આજ૦૪

પદ-૩

આજ મુંને સામે મળ્યો છે અલબેલો,
છોગાવાળો રંગછેલો રે આલી.—આજ૦ટેક
મોંઘા મૂલી રે પહેરી મોતીડાની માળા,
ભાલ કપોળ કેસરાળા રે આલી.—આજ૦૧
ગજરા પહેર્યા છે ઘેરા રંગના ગુલાબી,
શોભા ત્રિલોક કેરી દાબી રે આલી.—આજ૦૨
બાજુ કાજુ રે લીધા ફૂલડાંના બાંધી,
ભ્રમર ભમે છે તાર સાંધી રે આલી.—આજ૦૩
બ્રહ્માનંદનો વ્હાલો રંગડાનો ભરિયો,
લઈને હૈયામાં ધરિયો રે આલી.—આજ૦૪

પદ-૪

આજ મારે નંદનો નંદન ઘેર આવ્યા;
મોંઘે મોંઘે મોતીડે વધાવ્યા રે સૈયરો.—આજ૦ટેક
હસીને બોલાવી મુંને હેતમાંહી હેરી,
ફેંટો બાંધેલ સોનેરી રે સૈયરો.—આજ૦૧

સોનેરી કોરનું નાખેલ ખંભે શેલું,
રસિયે કીધી છે રંગરેલું રે સૈયરો.–આજ૦૨
ફૂલડાંનાં મેલ્યાં માથે છોગલાં રે ફરતાં,
મને નથી વીસરતાં રે સૈયરો.–આજ૦૩
બ્રહ્માનંદના વહાલાથી પ્રીતડી બંધાણી,
મહેણું લીધું છે માથે તાણી રે સૈયરો.–આજ૦૪

રાગ : પરજ

મેં હું આદિ અનાદિ, આ તો સર્વે ઉપાધિ;
સદ્‌ગુરુ મિલિયા અનાદિ, મીટ ગઈ સર્વે ઉપાધિ....ટેક૦
કહાં કાષ્ટ ને કહાં કુહાડા, કહાં હે ઘડનન હારા;
જબતે મોયે સદ્‌ગુરુ મિલિયા, મીટ ગયા સર્વે ચાળા....મેં હું૦૧
કોણ કુળ ને કોણ કુટુંબી, કોણ માત ને તાત;
કોણ ભાઈ ને કોણ ભગિની, બ્રહ્મ હમારી જાત....મેં હું૦૨
નહિ રહ્યા મેં નહિ ગયા મેં, નહિ સુધર્યા નહિ બીગડા;
હમે હમારા કુળ સંભાર્યા, મત કરના કોઉ ઝઘડા....મે હું૦૩
પાનીમેંસે પુરુષ બનાયા, મળમૂત્રકી કયારી;
મિલ્યા રામ ને સર્યાં કામ, અબ ન રહી કોઉસે યારી....મેં હું૦૪
આગે તપસી તપસા કરતા, રહ ગઈ કિંચિત કામા;
તે કારણ આ નરતન ધરિયા, સો જાનત હે રામા....મેં હું૦૫
જે કારન આ નરતન ધરિયા, વે સરિયા હૈ કામ;
નિષ્કુળાનંદ કહે પ્રગટ મિલે મોહે, ટળ્યા નામ અરુ ઠામ....મેં હું૦૬

રાગ : ધોળ પદ-૧

સર્વે સખી જીવન જોવાને ચાલો રે,
શેરડિયુંમાં આવે લટકંતો લાલો રે.–૧
એની શોભા મુખે વર્ણવી ન જાય રે,
જેને નિગમ નેતિ નેતિ કરી ગાય. રે.–૨

રોઝે ઘોડે રાજેશ્વર બિરાજે રે,
છબી જોઈ કોટિક કંદર્પ લાજે રે.—૩
મળ્યાં આવે મહા મુનિનાં વૃંદ રે,
તેમાં શોભે તારે વીંટયો જેમ ચંદ રે.—૪
શુક સનકાદિક ઉત્તમ જશ ગાવે રે,
નૃત્ય કરી નારદ વીણા બજાવે રે.—૫
નિજ સખા ચમર કરે લઈ હાથ રે,
આ જો આવ્યા ભૂમાનંદના નાથ રે.—૬

પદ-૨

જુઓ છબી શ્યામ સુંદરવર કેરી રે,
હીરની નાડી સૂંથણલી સોનેરી રે.—૧
જરકસી જામો બુટ્ટાદાર રે,
કસિયો કમર સોનેરી કટાર રે.—૨
શિર પર પાઘ પેચાળી નવરંગી રે,
કાને ગુચ્છ ગુલાબી માથે કલંગી રે.—૩
ગજરા તોરા ગળે ગુલાબના હાર રે,
આવી ઉપર ભ્રમર કરે છે ગુંજાર રે.—૪
પોંચી કડાં બાંયે બાજુ બંધ રે,
નંગ જડયાં કુંડળ મોતીનાં વૃંદ રે.—૫
વેગે જુઓ વરણાગિયો વનમાળી રે,
શીતળ થાયે ભૂમાનંદ કે' ભાળી રે.—૬

પદ-૩

મૂર્તિ ચંચળ જુઓ ચટકંતી ચાલ રે,
નેત્ર છડી કરમાં ફૂમકિયાળી લાલ રે.—૧
મંદ હાસ ચપળ નેણાં ચિત્ત ચોરે રે,
કરનાં લટકાં કરી કાળજડાને કોરે રે.—૨

મીઠા બોલો ઘેરે રાગે ગાય રે,
અધર ધરી મોરલી મનોહર વાય રે.–૩
ઝળકે ભાલ વિશાળ શોભાનું ધામ રે,
નાસા અણિયાળી ભ્રમર અતિ શ્યામ રે.–૪
અધર લાલ માંહી મધુરું હાસ રે,
દંત પંક્તિ કરે અતિશે પ્રકાશ રે.–૫
જમણે ગાલે ટીબકડી રૂપાળી રે,
તાપ ટળ્યા ભૂમાનંદ કે' ભાળી રે.–૬

પદ-૪

ઘેરે ચાલી આવ્યા બ્રહ્મમોલ વાસી રે,
જેને કહે છે અક્ષરાતીત અવિનાશી રે.–૧
જુઓ જીવ મોહ નિદ્રામાંથી જાગી રે,
વરી એને થાઓ અખંડ સોહાગી રે.–૨
જોતાં વાટ આવી મારે જાન રે,
પોતે વર પુરુષોત્તમ ભગવાન રે.–૩
શુક સનકાદિક ધરે જેનું ધ્યાન રે,
મારાં લોચન કરે તે મુખડાનું પાન રે.–૪
એની સર્વે દેખી અલૌકિક રીત રે,
ચોટયું મારું સુંદરવરમાં ચિત્ત રે.–૫
હથેવાળો હરિ સંગાથે મેં કીધો રે,
ભૂમાનંદ કહે જન્મ સુફળ કરી લીધો રે.–૬

રાગ : લાવણી

મારે મંદિર પધાર્યા શ્યામ થઈ બડભાગી,
મારે હરિવર સાથે હેત શું લગની લાગી.–ટેક૦
મારા મનની પૂરી હામ કૃતારથ કીધી,
ભવ બૂડતાં મારી બાંહ્ય ગ્રહીને લીધી.–મારે૦ ૧

મારા મનમાં વસિયા માવ તાપ સર્વે ટાળ્યા,
મને મગન કરી મહારાજ દુરગપુર ચાલ્યા.–મારે૦ ૨
મને કરવું ન સૂઝે કામ કહો કેમ કરીએ,
જબ મિલે ન સહજાનંદ ઠામ ક્યાં ઠરીએ.–મારે૦ ૩
એ સુખની શી કહું વાત કહી નથી જાતી,
એ સુખ સંભારતાં આજ ફાટે મારી છાતી.–મારે૦ ૪
કહે યોગાનંદ મુનિરાય ભજી લ્યો પ્રીતે,
નહિ આવે જમના દૂત શાસ્ત્રની રીતે.–મારે૦ ૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

પ્રભુ તમ વિના મારું કોણ છે, તમે જાણો છો હરિ હરિ–ટેક૦
પરિવારમાં તમે સાર છો, સંસારના આધાર છો;
મારા પ્રાણતણા તમે પ્રાણ છો....તમે૦ ૧
આ લોકમાં તમે આપ છો, પરલોકમાં માબાપ છો;
સર્વે જગતના પ્રતિપાળ છો....તમે૦ ૨
મારી આશતણા તમે સૂર છો, અતિ કૂડથી તમો દૂર છો;
મંજુકેશાનંદના નાથ છો....તમે૦ ૩

રાગ : લાવણી

સહજાનંદકે દર્શન કરકે, મગન ભયે સબ ગુરુજ્ઞાની;
'અદ્ભુત રૂપ' વિચારત મનમેં, નહિ આવે મુખસેં બાની....ટેક૦
અનંત કોટિ જાકે ચરન પરત હૈ, બ્રહ્મમહોલ કે સુખયાની;
સો હરિ કો હમ પ્રગટ બતાવે, ભેદ વિના ભટકત પ્રાની...સહ૦ ૧
કોટિ વિષ્ણુ બ્રહ્મા કર જોડી, શંકર કોટિ સુરત આની;
શારદ શેષ નારદ યું પ્રણવે, નહિ માનત નર અભિમાની...સહ૦ ૨
નિઃસ્વાદી નિસ્પૃહી નિર્લોભી, નિષ્કામી જન નિર્માની;
પાયો ભક્તિ પદારથ મોટો, તન મન કીનો કુરબાની...સહ૦ ૩

પરબ્રહ્મ પૂરણ પુરુષોત્તમ, સ્વામિનારાયણ સુમરાની;
સુખાનંદ શરણે સુખ પાયો, ભજન ભરૂંસા ઉર આની...સહ૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

વસ્યો છે છોગલાંવાળો, મારે મન વસ્યો છે છોગલાંવાળો.–ટેક૦
છેલ છબીલો ને અજબ રંગીલો, એનો ચપળ છે નેણનો ચાળો.–મારે૦
જરકસી જામો ને પાઘ કસુંબી, કમર કસ્યો છે કટારો;
કાને કુંડળ કંઠે મોતીડાની માળા, એના સુરવાળનો ઝળકારો.–મારે૦
કપૂરની માળા કંઠે વિરાજે, હેમકડાં બે હારો;
જમણી આંગળીએ વેઢ વીંટી વિરાજે, એનો તોરો કુસુમનો ન્યારો.–મારે૦
હેડા પર હેમચંદ્ર પાયે છે પાવડી, ઘૂઘરીનો ઘમકારો;
અટક મટક એની ચાલ ચટક, બ્રહ્મચારી જેરામનો પ્યારો.–મારે૦

પદ-૨

આવજો છોગલાં ધારી, મારે ઘેર આવજો છોગલાં ધારી.–ટેક૦
લાડુ જલેબી ને સેવ સુંવાળી, હું તો ભાવે કરી લાવી છું ભારી.–મારે૦
સૂરણ પૂરણ ને ભાજી કારેલાં, પાપડ વડી વઘારી;
વૈતાંક વાલોળનાં શાક કર્યાં મેં તો, ચોળાફળી છમકારી.–મારે૦
કાજુ કમોદનો ભાત કર્યો, મેં તો દાળ કરી બહુ સારી;
લીંબુ કેરીનાં લેજો અથાણાં, કઢી કરી છે કાઠિયાવાડી.–મારે૦
લવિંગ સોપારી ને પાન બીડી, તજ લવિંગ એલચી સારી;
નિશદિન આવો તો ભાવે કરી ભેટું, એમ માગે જેરામ બ્રહ્મચારી.–મારે૦

રાગ : ઝુલડીનો

દિયરજી દૂર ન ફરજો, વાલમજી વાર ન કરજો; આપો મારી અંગૂઠડી.
એમાં હીરો એક જડેલો, કિંમતવાળો કોડે;
અંગૂઠડી કોઈ અન્ય ન આવે, જગમાં એની જોડે.–દિયરજી૦ ૧
હવે હઠીલા હઠ કરશો તો, બહુ ખીજાશે બાપો;

ઝક ઝાઝી ન કરો સમજીને, શ્યામ અંગૂઠી આપો.–દિયરજી૦ ૨
વઢશે ભાઈ તમારા તમને, માટે ખોલો મૂઠી;
શાણા સરલપણાથી આપો, એ મારી અંગૂઠી.–દિયરજી૦ ૩
આ ઘડીએ અંગૂઠી લઈને, જો કદી નાસી જાશો;
દેવી પડશે દેર અંગૂઠી, પછી બહુ પસ્તાશો.–દિયરજી૦ ૪
આજ થકી ઘનશ્યામ તમે જો, આવો કરશો અન્યા(ય);
ચોરીનો ગુનો શિર ઠરશે, નહિ આપે કોઈ કન્યા.–દિયરજી૦ ૫
વણ કન્યાએ વાલમ રહેશો, ભવ આખો બ્રહ્મચારી;
ગૃહસ્થની ગણતીમાં તમને, ગણશે નહિ સંસારી.–દિયરજી૦ ૬
લક્ષણવંતા લાલ થશો તો, કન્યા ક્યાંથી જડશે;
ઘર મૂકી ઘનશ્યામ પછી તો, વનમાં ફરવું પડશે.–દિયરજી૦ ૭
આપો શ્રીઘનશ્યામ અંગૂઠી, અવિનાશી અવિકારી;
વદનકમળ પર પ્રીત કરી, જગદીશાનંદ બલિહારી.–દિયરજી૦ ૮

ઉપદેશનાં પદો રાગ : ગરબી પદ-૧

મોહનને ગમવાને ઈચ્છો માનની,
ત્યાગો સર્વે જૂઠી મનની ટેકજો.
પતિવ્રતાનો ધર્મ અચળ કરી પાળજો;
હરિચરણે રહેજો અબળા થઈ છેકજો....મોહનને૦ ૧
વળી એક વાત કહું છું અધિક વિવેકની,
સાંભળ બેની તારા સુખને કાજજો;
હરિજન સંગે રાખો પૂરણ પ્રીતડી,
ત્યાગો મદ મત્સર જૂઠી કુળ લાજજો....મોહનને૦ ૨
સુખદાયક તું જાણે સુંદર શ્યામને,
અતિ દુઃખદાયક મન પોતાનું જાણજો;
મુક્તાનંદનો નાથ મગન થઈ સેવજો,
સમજી વિચારી બોલો અમૃત વેણ જો....મોહનને૦ ૩

પદ-૨

સાંભળ બેની હરિ રીઝયાની રીતડી,
મોહનવરને માન સંગાથે વેર જો;
સાધન સર્વે માન બગાડે પળ વિષે,
જેમ ભળિયું પય સાકરમાં અહિ ઝેર જો....સાંભળ૦ ૧
દાસી થઈ તું રહેજે દીનદયાળની,
નીચી ટેલ મળે તો માને ભાગ્ય જો;
ભવ બ્રહ્માદિકને નિશ્ચે મળતી નથી,
પુરુષોત્તમ પાસે બેઠાની જાગ્ય જો....સાંભળ૦ ૨
પ્રીત કરે પુરુષોત્તમ સાથે નિત્ય નવી,
દાઝીશમા દેખી કેનું સન્માન જો;
મુક્તાનંદનો નાથ મગન થઈ સેવજો,
તો રીઝે રસિયો સુંદર વર કહાન જો....સાંભળ૦ ૩

પદ-૩

કહાન કુંવરની રીત સુણી મનમાં ધરો,
તો તમે રહેશો મગન સદા હરિ સંગજો;
પુરુષોત્તમને નથી કોઈ પર પોતાતણું,
પૂરણકામ ન રાચે કેને રંગ જો...કહાન૦ ૧
કરુણાનિધિમાં કામાદિક વ્યાપે નહિ,
ઈર્ષ્યા માન તણો નહિ અંતર લેશ જો;
કડવાં વેણ કહે પોતાના દાસને,
ઔષધ સમ આપે ઉત્તમ ઉપદેશ જો....કહાન૦ ૨
જે જે વચન કહે સુંદરવર શ્યામળો,
સુખ ઉપજે તેમ કરવો શુદ્ધ વિચાર જો;
મુક્તાનંદનો નાથ સદા સુખદાઈ છે,
એવું જાણી કરજો પૂરણ પ્યાર જો....કહાન૦ ૩

પદ-૪

સુખ સાગર હરિવર સંગે સુખ માણજો,
અતિ ઘણી મહેર કરી છે શ્રી મહારાજ જો;
પુરુષોત્તમ સાથે પૂરણ સગપણ થયું,
આપણ તુલ્ય નહિ કોઈ બીજું આજ જો...સુખસાગર૦૧
રવિમંડળમાં રાત તણું દુઃખ નવ નડે,
પારસ પામ્યે ધન દુર્બળતા જાય જો;
તેમ પ્રગટ પુરુષોત્તમને જે જે મળે,
તેનો મહિમા ભવ બ્રહ્માદિક ગાય જો..સુખસાગર૦૨
તન અભિમાન તજે પૂરણ સુખ પામીએ,
શામળિયા સંગ વાધે સાચી પ્રીત જો;
મુક્તાનંદ કહે મર્મ ઘણો છે વાતમાં,
જાણી લેજો અતિ ઉત્તમ રસ રીત જો..સુખસાગર૦૩

રાગ : કાફી પદ-૧

સહજાનંદ હરિ, પ્રગટ થયા સહજાનંદ હરિ....ટેક૦
વ્યાસ મુનિએ પૂર્વે જે કહી'તી, તે વાત સાચી કરી....પ્રગટ૦ ૧
કૌશલ દેશમાં પ્રગટયા પોતે, દ્વિજકુળ દેહ ધરી....પ્રગટ૦ ૨
અધર્મ કેરાં મૂળ ઉખાડી, સદ્ધર્મ સ્થાપ્યો ફરી....પ્રગટ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કહે દુર્ગપુર આવ્યા, નીરખ્યા મેં નેણાં ભરી....પ્રગટ૦ ૪

પદ-૨

સહજાનંદ હરિ, ભજી લ્યોને સહજાનંદ હરિ....ટેક૦
દારુ માટી ચોરી અવેરી, એ ચારેનો ત્યાગ કરી....ભજી૦ ૧
જન્મ મરણનું સંકટ મોટું, તે થકી મનમાં ડરી....ભજી૦ ૨
નારાયણનું નામ જ લેતાં, ભવજળ જાશો તરી....ભજી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કહે નિઃશંક થઈને, માનજો વાત ખરી....ભજી૦ ૪

પદ-૩

જાવું જરૂર મરી, મેલીને સર્વે જાવું જરૂર મરી.– ટેક૦
રાત દિવસ રળ્યો ધનને કાજે, સમર્યા નહિ ઘડીએ હરિ...મેલીને૦૧
મેડી મંદિર માલ ખજીના, સંપત્ત રહેશે ધરી...મેલીને૦૨
સગાં સંબંધી સહુ જોઈ રહેશે, કેનું ન ચાલે જરી...મેલીને૦૩
નિષ્કુળાનંદ કહે જોને વિચારી, રહે નહિ દેહ ધરી...મેલીને૦૪

પદ-૪

મનમાં વિચારી જરી, જોયું નહિ મનમાં વિચારી જરી.–ટેક૦
સાધુ જનની વાત ન માની, પાપીની સોબત કરી....જોયું૦ ૧
નારાયણનું નામ ન લીધું, મનુષ્ય દેહ ધરી....જોયું૦ ૨
જુવાનીમાં જોરે ભરિયો, ચોરી અવેરી કરી....જોયું૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કહે માગીને લીધી, માથે ચોરાશી ફરી....જોયું૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

ભજ્યો નહિ ભગવાનને રે, મળ્યો માણસનો દેહ; ટેક૦
પ્રીત કરી પરનારમાં, હાંરે નીચ સોબત સનેહ...ભજ્યો૦૧
મિથ્યા માયાના જોરમાં રે, થયો અંધ અજાણ;
લાજે વીંટાણો લોકની, હાંરે કરે આપ વખાણ...ભજ્યો૦ ૨
ચિંતા ઘણી ચિત્તમાં ભરી રે, હાલ ભૂંડા હેરાન;
ફૂટેલ હૈયું ને ફેલ આવડે, હાંરે મિથ્યા મોટપનુ ંમાન...ભજ્યો૦૩
જૂઠા બોલો નથી જાણતો રે, માથે મરવાની ઘાત;
દેવાનંદ કહે જમ આવશે, હાંરે માર મૂરખ ખાત...ભજ્યો૦૪

પદ-૨

અંતે જાવું છે એકલા રે, સંગે આવે નહિ કોઈ;ટેક૦
માતપિતા ને ભાઈ દીકરા, હાંરે નારી કૂટે છે રોઈ...અંતે૦ ૧
ભૂખે મરીને ભેળી કરી રે, માયા લાખ કરોડ;
દાટી રહેશે દરબારમાં, હાંરે જોને આંખ્યું કાં ફોડ...અંતે૦ ૨

જીવ સંગાથે જાય છે રે, પુણ્ય પોતાનાં પાપ;
સુખ દુઃખ ફળ તેનાં ભોગવે, હાંરે જમપુરીમાં આપ...અંતે૦૩
રાજા ધર્મની આગળે રે, ખાશો મૂરખ માર;
દેવાનંદ કહે દેહ ધારશો, હાંરે લખ ચોરાશી વાર...અંતે૦૪

પદ-૩

ભૂલી ગયો ભગવાનને રે, ગયું જોબન બાળ;– ટેક૦
આવ્યું બુઢ્ઢાપણ અંગમાં, હાંરે કેડે આવે છે કાળ....ભૂલી૦ ૧
ઘરનાં માણસ જાણે ઘેલડો રે, કોઈ માને નહિ વાત;
અક્કલ ઘટી ને વધી આપદા, હાંરે કેદી મરશે કુજાત....ભૂલી૦ ૨
મનમાં અતિ ધન ધાંખડી રે, વહાલા વિષય વિકાર;
આડા બોલો ને અફીણિયો, હાંરે દુઃખ પામે અપાર....ભૂલી૦ ૩
શરીરનું ચામડું સુકાઈ ગયું રે, થયો અંધ બધીર;
દેવાનંદ કહે હરિ ન ભજ્યા, હાંરે બહુનામી બળવીર....ભૂલી૦ ૪

પદ-૪

પ્રભુ ભજી લેને પ્રાણિયા રે, ધન દોલત ને નાર;–ટેક૦
અંતે જાવું તજી એકલા, હાંરે સગાં કુટુંબ સંસાર....પ્રભુ૦ ૧
જેણે ભજ્યા જગદીશને રે, ભવ પામ્યા તે પાર;
એને વિસારીને આથડે, હાંરે ગોથાં ખાશે ગમાર....પ્રભુ૦ ૨
લક્ષ ચોરાશી જાતનાં રે, આવે દેહ અપાર;
જન્મ મરણ ગર્ભવાસનું, હાંરે દુઃખ વારંવાર....પ્રભુ૦ ૩
વૈદ્ય કોટિ વાંસે ફરે રે, કરે ઔષધ અનેક;
રંચ ન ટાળે રોગને, હાંરે દેવાનંદ કહે વિવેક....પ્રભુ૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

હૈયાના ફૂટયા હરિ સંગે હેત ન કીધું.–ટેક૦
લખ ચોરાશી કેરું લગડું, માથે માગી લીધું રે...હૈયાના૦ ૧

પેટને અર્થે પાપ કરંતા, પાછું ફરી નવ જોયું;
ચાર દિવસના જીવતર સારુ, મન માયામાં મોહ્યું. રે હૈયાના૦૨
જન્મ મરણ દુઃખ ગર્ભવાસનું, તે નવ શકિયો ટાળી;
માત પિતા જુવતી સુત સંગે, વિસાર્યા વનમાળી. રે હૈયાના૦૩
આળસ ને અજ્ઞાન અતિશે, કામ બગાડયું તારું;
દેવાનંદ કહે દેખ વિચારી, માન કહ્યું તું મારું. રે હૈયાના૦૪

પદ-૨

દુનિયામાં ડાહ્યો ડહાપણમાં દુઃખ પામે.–ટેક૦
ભવતારણ ભગવાન વિસારી, ચડિયો ઠાલે ભામે. રે દુનિયામાં૦૧
મનુષ્ય દેહ મળ્યો અતિ મોટો, ખોટો જાણી ખોયો;
ચોરે ચૌટે જૂઠું બોલ્યો, નાહક નીર વલોયો. રે દુનિયામાં૦૨
હરિ હરિજન સંગે હેત ન કીધું, પીધું વિખનું પાણી;
સુખ સંસારી પામ્યા સારુ, મૂઆ લગી ઘર તાણી. રે દુનિયામાં૦૩
હર્ષ શોકની નદીઓ મોટી, તેમાં જાય તણાણો;
દેવાનંદ કહે હરિ ભજ્યા નહિ, ઘણે દુઃખે ઘેરાણો. રે દુનિયામાં૦૪

પદ-૩

અજ્ઞાની તારા અંતરમાં દેખ વિચારી.–ટેક૦
અંત સમે કોઈ કામ ન આવે, સગાં કુટુંબ સુત નારી. રે અજ્ઞાની૦૧
જોબન ધનનું જોર જણાવે, ફાટી આંખે ફરતો;
કાળ કરાળ કઠણ શિર વેરી, દિલમાં કેમ નથી ડરતો. રે અજ્ઞાની૦૨
માલ ખજીના મંદિર મેલી, મૂઆ ભૂપ મદમાતા;
શ્વાન સૂકરના દેહ ધરીને, ઘર ઘર ગોથાં ખાતાં. રે અજ્ઞાની૦૩
આજ અમૂલખ અવસર આવ્યો, હરિ ભજવાનું ટાણું;
દેવાનંદ કહે દેહ મનુષ્યનો, ન મળે ખરચ્યે નાણું. રે અજ્ઞાની૦૪

પદ-૪

પામર તેં પ્રાણી વિસાર્યા વનમાળી.–ટેક૦
મિથ્યા સુખ માયામાં મોહ્યો, મૃગતૃષ્ણા જળ ભાળી. રે પામર૦ ૧

આઠે પહોર અંતરમાં બળિયો, ઘણા ઘણાને ધાયો;
રળી ખપી ધન ભેગું કીધું, ના ખરચ્યો ના ખાયો. રે પામર૦ ૨
નારી આગળ નિર્લજ્જ થઈને, બીતો બીતો બોલે;
હડકો લાવે હસી બોલાવે, કરે તરણને તોલે. રે પામર૦ ૩
સાસુ સસરો સગાં સંબંધી તેની સેવા કીધી;
દેવાનંદ કહે સાધુ જનની, તેં સેવા તજી દીધી. રે પામર૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

કર પ્રભુ સંગાથે દૃઢ પ્રીતડી રે, મરી જાવું મેલીને ધનમાલ;
અંતકાળે સગું નહિ કોઈનું રે.–ટેક૦
સંસ્કારે સંબંધી સર્વે મળ્યા રે, એ છે જૂઠી માયા કેરી જાળ.–અંત૦૧
મારું મારું કરીને ધન મેળવ્યું રે, તેમાં તારું નથી તલભાર.–અંત૦૨
સુખ સ્વપ્ના જેવું છે સંસારનું રે, તેને જાતાં ન લાગે વાર.–અંત૦૩
માટે સેવે તું સાચા સંતને રે, તારા ટળશે ત્રિવિધના તાપ.–અંત૦૪
અતિ મોટા પુરુષને આશરે રે, બળે પૂર્વ જનમનાં પાપ.–અંત૦૫
એવું સમજીને ભજ ભગવાનને રે, સુખકારી સદા ઘનશ્યામ.–અંત૦૬
દેવાનંદનો વહાલો દુઃખ કાપશે રે, મનવાંછિત પૂરણકામ.–અંત૦૭

પદ-૨

મળ્યો મનુષ્ય દેહ ચિંતામણિ રે, તારા અંગમાં છે રોગ અસાધ્ય;
નથી લેતો નારાયણ નામને રે.–ટેક૦
માથે જન્મમરણ મોટું દુઃખ છે રે, તારા અંતરમાં હરિને આરાધ્ય.–નથી૦૧
ઘણું સૂઝે છે કામ સંસારનું રે, કરે સગાંનું નિત્ય સન્માન.–નથી૦૨
હેત કરતો નથી હરિદાસમાં રે, હૈયા ફૂટયા તું લૂણ હરામ.–નથી૦૩
પરનારી સંગાથે કરી પ્રીતડી રે, તારો એળે ગયો અવતાર.–નથી૦૪
બહુનામીની બીક નથી રાખતો રે, ખરે ખાંતે મળીશ ખુવાર.–નથી૦૫
અતિ કઠણ વેળા છે અંતકાળની રે, પછી થાશે તને પસ્તાવ.–નથી૦૬
દેવાનંદની શિખામણ માનજે રે, તારા અંતરમાં કરીને ઉછાવ.–નથી૦૭

પદ-૩

તારા મનમાં જાણે મરવું નથી રે, એવો નિશ્ચે કર્યો નિરધાર;
તેમાં ભૂલી ગયો ભગવાનને રે–ટેક૦
ધન દોલત નારી ને ઘણા દીકરા રે, ખેતીવાડી ઘોડી ને ઘરબાર.–તેમાં૦૧
મેડી મંદિર ઝરૂખા ને માળિયાં રે, સુખદાયક સોનેરી સેજ.–તેમાં૦૨
ગાદી તકિયા ને ગાલ મસુરિયાં રે, અતિ આડય કરે છે એજ.–તેમાં૦૩
નીચું કાંધ કરીને નમતો નથી રે, એવું સાધુ સંગાથે અભિમાન.–તેમાં૦૪
મરમાળી મોહનજીની મૂરતિ રે, તેની સાથે ન લાગેલ તાન.–તેમાં૦૫
પાપ અનેક જન્મનાં આવી મળ્યાં રે, તારી મતિ મલિન થઈ મંદ.–તેમાં૦૬
દેવાનંદના વહાલાને વીસરી ગયો રે, તારે ગળે પડયો જમફંદ.–તેમાં૦૭

પદ-૪

તારે માથે નગારાં વાગે મોતનાં રે, નથી એક ઘડીનો નિરધાર;
તોય જાણ્યા નહિ જગદીશને રે.–ટેક૦
મોટા મેલીને રાજ મરી ગયા રે, જોને જાતાં ન લાગે વાર.–તોય૦૧
તારું જોબન ગયું જખ મારતું રે, માથે કાળા મટી ગયા કેશ.–તોય૦૨
અંતકાળે લેવાને જમ આવિયા રે, તેનો ભાળી ભયંકર વેશ.–તોય૦૩
રોમ કોટિ વીંછીતણી વેદના રે, દુઃખ પામ્યો તું દૈવના ચોર.–તોય૦૪
સગાં સ્વાર્થી મળ્યાં સહુ લૂંટવા રે, કેનું જરા ન ચાલે જોર.–તોય૦૫
જીભ ટૂંકી પડી ને ત્રુટી નાડિયું રે, થયું દેહ તજ્યાનું તત્કાળ.–તોય૦૬
દેવાનંદ કહે ન જાણ્યા મારા નાથને રે, મળ્યો માણસનો દેહ વિશાળ.–તોય૦૭

રાગ : પરજીઓ

અંતે જાવું ઊઠી એકલા રે, સંગે આવે ન કોય;
પંડિત રંક ને રાય કે, હાંરે લાખું લખપતિ હોય.–ટેક૦
કુંભ કાચો કાયા જાણવી રે, તેનો નહિ નિરધાર;
નાશ પામે પળ એકમાં, કરીએ કોટિ પ્રકાર....અંતે૦૧

માત પિતા સુત નારીઓ રે, સંગે ચાલે ન કોય;
અંત સમે સંગાથમાં, પુણ્ય પાપ જ હોય....અંતે૦૨
મોટા મોટા તો મરી ગયા રે, છોટા મન મલકાય;
મરણ તો સ્વપ્ને ન સાંભરે, અતિ ઉર હરખાય....અંતે૦૩
બાંધવને બાળી આવીને રે, ભાઈ સંભાળે ભાગ;
મિલ્કતનો તે માલિક બને, એ આશ્ચર્ય અથાગ....અંતે૦૪
પસ્તાવો લેશ પામે નહિ રે, ઉર નહિ અફસોસ;
અવિચળ જાણી મંડયો રહે, ઉર એ જ આલોચ....અંતે૦૫
નિત્ય જ્યાં નોબતો વાગતી રે, રૂડા રાગ સદાય;
એ સ્થળ આજ ઉજ્જડ પડયાં, જોયાં નજરે ન જાય....અંતે૦૬
એ જોઈને ઉદાસી અતિ રે, મને આવે છે ઉર;
આ લોકમાંથી ઊઠી જવું, એ તો જાણો જરૂર....અંતે૦૭
મરણ છે માથે માણસને રે, ખરેખરું ખચિત;
જગદીશાનંદનું તે થકી, ક્યાંય ચોટયું ન ચિત્ત....અંતે૦૮

રાગ : ગરબી પદ-૧

સુણો ચતુર સુજાણ (૨) એમ ન ઘટે રે તમને દીનાનાથજી;
મારા પ્રાણના આધાર, જેમ રાખો તેમ રહીએ વચનને સાથજી...ટેક૦
અમે તમ કારણ સહ્યાં મેણાં, નાથ નીરખવાને સુણવાં વેણાં;
અમે તૃપ્ત નવ કીધાં નેણાં...સુણો૦૧
અમે લોકલાજ કુળની લોપી, અમે કહેવાયાં ગિરધરની ગોપી;
અમે તમ કારણ પહેરી ટોપી...સુણો૦૨
પહેલી પ્રીત કરી શીદને આગે, દૂધ દેખાડી ને માર્યા ડાંગે;
પછી તેને તે કેવું વસમું લાગે...સુણો૦૩
કાંઈ દયા આવે તો દર્શન દેજો, નહિ તો અખંડ અંતરમાં રહેજો;
એમ શ્રીરંગના સ્વામીને કહેજો...સુણો૦૪

રાગ : સામેરી પદ-૧

આજ મારું ભાગ્ય અલૌકિક સજની, અલબેલા ઘેર આવ્યા રે;–ટેક૦
ભૂધરજીને ભાવ કરીને, મંદિરમાં પધરાવ્યા રે;–આજ૦૧
જેહનું ધ્યાન ધરી ધરી મુનિવર, મોહાદિક રિપુ મારે. રે;
તે મારો વાલો આલિંગન કરવા, પ્રેમે શું હાથ પ્રસારે રે;–આજ૦૨
નૌતમ જોબન નાથ રંગીલો, રંગ વાધ્યો અતિ ભારી રે;
મોહનવર ઉપર મેં સજની, સરવસ નાખ્યું વારી રે;–આજ૦૩
જાળવિયું જોબન હરિ સારુ, પ્રેમે પાતળિયે પીધું રે;
મુક્તાનંદનો નાથ સુહાગી, અખંડ એવાતન દીધું રે;–આજ૦૪

પદ-૨

મેહુલો તે વરસે હરિ મંદિરમાં, રમઝમ કરતા આવે રે;–ટેક૦
મોરલીના સ્વરમાં મલાર આલાપે, રાગ રાગણી ગાવે રે;–મેહુલો૦૧
શ્યામ ઘટા ઘનની ચઢી આવી, શ્યામ કોકિલા બોલે રે;
શ્યામસુંદરની બંશી સુણીને, દિલ વસિયર થઈ ડોલે રે;–મેહુલો૦૨
મોરલીના તાને ભીને ભીને વાને, મોહી રહ્યું મન મારું રે;
રસિકરાય વિના પળ જુગ જેવી, કયાંય ન લાગે સારું રે;–મેહુલો૦૩
રાત દિવસ મુખ પંકજ જોતાં, નયણાં તૃપ્તિ નવ પામે રે;
મુક્તાનંદનો નાથ રસીલો, ખૂબ લગાડી ભામે રે;–મેહુલો૦૪

પદ-૩

વિઠ્ઠલવરને વરે જે સજની, પતિવ્રતા તે જ કહાવે રે;–ટેક૦
ચોરાશીનું ભ્રમણ ભમતાં, પતિનો પાર ન આવે રે;–વિઠ્ઠલ૦૧
જીવ જીયાં જીયાં જનમ ધરે તિયાં, ન ટળે ભૂંડા હેવા રે;
અનંત જાતના પતિ શિર થાયે, શ્વાન સૂકર ખર જેવા રે;–વિઠ્ઠલ૦૨
પ્રભુ વિના ટેક ધરે જે પ્રાણી, તે સર્વે જૂઠી થાય રે;
તે માટે અમે હરિવર વરિયા, સમજી સમજી મનમાંય રે;–વિઠ્ઠલ૦૩

કોટી જનમનાં કલંક ટળ્યાં છે, પુરુષોત્તમ વર પામી રે;
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, કોઈ વિધિ ન રહી ખામી રે.–વિઠ્ઠલ૦૪

પદ-૪

નંદ નંદન મારે જીવન દોરી, નિમિષ ન મેલું ન્યારા રે;–ટેક૦
ઉર ઉપર રાખું અલબેલો, પ્રાણ થકી છે પ્યારા રે.–નંદ૦ ૧
મેહુલો તે વરસે હરિ મંદિરમાં, થઈ આનંદની એલી રે;
લોકની લાજ મરજાદ ન માનું, મોહન મુખ જોઈ ઘેલી રે.–નંદ૦ ૨
રસિકરાય સંગ નેહ કરીને, દેહ ગેહ સૂધ ભૂલી રે;
શ્યામ સુંદરનું રે સુખડું પામી, ફરું મગન થઈ ફૂલી રે.–નંદ૦ ૩
રૂપ અલૌકિક રસિકરાયનું, જોતાં તૃપ્તિ ન પામું રે;
મુક્તાનંદના નાથે જોયું, કરુણાની દૃષ્ટિએ સામું રે.–નંદ૦ ૪

રાગ : રામકલી પદ-૧

માતા પ્રેમવતી ઝુલાવે કુંવર પારણે,
ઝૂલે રૂપાળો રંગભીનો રાજીવનેણ;
મુખડું નીરખી નીરખી જાયે હરિને વારણે,
બોલે ખમ્મા ખમ્મા કહી માતા મધુરાં વેણ....માતા૦ ૧
ઘડિયું વિશ્વકર્માએ પારણિયું બહુ શોભતું,
જડિયાં પારણીએ મણિ હીરા રત્ન અપાર;
ઓપે ઓસરીએ નરનારીનાં મન લોભતું,
ઝળકે સૂરજના રથ સરખું બિંબાકાર....માતા૦ ૨
પોઢયા પારણીયે હરિકૃષ્ણ ધર્મસુત શ્રીહરિ,
પ્રગટયા પુરુષોત્તમજી અધમ ઓધારણ હાર;
માતા હિલો ગાવે ઝુલરાવે પ્રીતે અતિ,
વહેલા મોટા થાઓ હૈડા કેરા હાર....માતા૦ ૩
માતા માખણ સાકર જમાડે જગદીશને,

જમો જીવન મારા પ્રાણ તમે ઘનશ્યામ;
નીરખી હરખે માતા અખિલ ભુવનપતિ ઈશને,
પ્રેમાનંદના સ્વામી પ્યારા પૂરણકામ....માતા૦ ૪

પદ-૨

માતા પારણિયે ઝૂલાવે શ્રી ઘનશ્યામને,
સુંદર રેશમ કેરી દોરી લઈને હાથ;
માતા હિલો ગાવે લઈ લઈ હરિનાં નામને,
ઝુલો ધર્મકુંવર પ્રભુ સુરનર મુનિના નાથ....માતા૦ ૧
વાજે પારણિયે બહુ ઘણણણણણણણ ઘંટડી,
ચરણે ઝણણણણણણણ ઝાંઝરનો ઝણકાર;
ખણણણણણણણ ખણકે ઘૂઘરડી હેમે જડી,
ગણણણણણણણ ઝણણે ઘૂઘરડાની હાર....માતા૦ ૨
બોલે પાંજરિયે બહુ પક્ષી હરિને આગળે,
મેના પોપટ કુરકુટ કોયલ મોર ચકોર;
ભીંતે આલેખ્યાં બહુ ચિત્ર મનોહર કાગળે,
તેને જોઈ જોઈ રાજી થાયે ધર્મકિશોર....માતા૦ ૩
આગે અનંત ભાતનાં રમકડલાં આણી ધર્યાં,
ચકરી ભમરા ઘૂઘરા કોયલ આદિ અપાર;
ચૂસે સોના કેરું ચૂસણિયું હરખે ભર્યાં,
પ્રેમાનંદના સ્વામી સુંદર ધર્મકુમાર....માતા૦ ૪

પદ-૩

ઝૂલે પારણિયે શ્રી પુરુષોત્તમ કમલાપતિ,
જેનો પાર ન પામે શિવ બ્રહ્મા મુનિ શેષ;
એતો અખિલ ભુવનના કર્તા હર્તા છે અતિ,
શોભે નર નાટક ધરી હરિ બાલુડે વેષ....ઝૂલે૦ ૧

જેના એક રોમે કોટિ બ્રહ્માંડો ઉડતાં ફરે,
જેની ભ્રકુટિ જોઈને થર થર કંપે કાળ;
તે પ્રભુ પ્રાકૃત બાળકની પેઠે રૂદન કરે,
ઊડે ચકલાં તે જોઈ બિયે દીન દયાળ....ઝૂલે૦ ૨
જેની શિવબ્રહ્મા સનકાદિક પૂજે ચાખડી,
જેના વારણિયા લઈ વન્દે મુક્ત અનેક;
કંપે કાળ માયા જેની ભ્રકુટિ જોઈને વાંકડી,
એવા અનંત શક્તિધર અક્ષરપતિ પ્રભુ એક....ઝૂલે૦ ૩
તે પ્રભુ પ્રગટયા દ્વિજકુલ નિજજનને સુખ આપવા,
કરવા ઘોર કળિમાં અનેક પતિત ઉદ્ધાર;
આવ્યા અવનિ ઉપર ધર્મ એકાંતિક સ્થાપવા,
એવા પ્રગટ હરિ પર પ્રેમાનંદ બલિહાર....ઝૂલે૦ ૪

પદ-૪

માતા પ્રેમવતી ઝુલાવે સુત ઘનશ્યામને,
નીરખી રૂપ મનોહર હૈડે હરખ ન માય;
માતા પયનું પાન કરાવે પૂરણકામને,
લીએ વારણિયા અતિ હરખે હિલો ગાય....માતા૦ ૧
માતા આંજણ લઈ અણિયાળી આંજે આંખડી,
નિરખે પૂરણ ચંદ્ર સરીખું વદન વિશાળ;
હરિની આંખડલી કમળ કેરી પાંખડી,
નાસા નમણી સુંદર દીપે અધર પ્રવાળ....માતા૦ ૨
હરિને કંઠે કૌસ્તુભ હાંસલડી રતને જડી,
કેડે કંદોરામાં કનક ઘૂઘરડી ચાર;
માતા આંખડલી આગેથી ન મેલે એક ઘડી,
મુખડું ચુંબી દુઃખડાં લીએ વારંવાર....માતા૦ ૩
હરિને શ્યામ શરીરે અંગરખી અતલસતણી,

માથે કિનખાપની ટોપી રતન જડાવ;
શોભે શોભાસાગર પારણીયે શોભામણી,
જોવા પ્રેમાનંદના ઉરમાં પરમ ઉછાવ....માતા૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

રહ્યું છે મારા હૃદિયામાં રૂપ તમારું....ટેક૦
રૂપ તમારું એક હૃદિયામાં રાખ્યું,
મેં તો બીજું સર્વે કાઢયું છે બારુ.—રહ્યું૦૧
જગના જીવન વાલા તમને રે જોઈને,
વારી મનડું લોભાણું છે જો મારું.—રહ્યું૦૨
તમરે વિના શયામળિયા રે સ્નેહી,
વાલા બીજું નથી લાગતું સારું.—રહ્યું૦૩
દુરિજન લોક ઘોળ્યા દાજી મરે,
તેની ધડક હૈયામાં શીદ ધારું.—રહ્યું૦૪
માથું જાતાં મન માન્યા રે માવા,
કેદી હેતમાંથી નવ હારું.—રહ્યું૦૫
બ્રહ્માનંદના વાલા પ્રાણ સંગાથી,
ઘડી તમને તે કેમ વિસારું.—રહ્યું૦૬

પદ-૨

હૈડામાં મને વાલા લાગો છો વનમાળી, – ટેક
વહાલા લાગો છો લટકાળા રે લાલા, મારાં નયણાં ઠરે છે ભાળી ભાળી;
આઠો પહોર આવી વસી અંતરમાં, મૂરતી તમારી મરમાળી.—હૈડા૦
બાંધ્યા છે બાજુ કાજુ ફૂલડાની માળા, ગળે લાગે છે રૂપાળી;
મનડાં હરો છો તમે મોરલી વજાડતાં, ગાતાં નાખો છો રંગઢાળી.—હૈડા૦
શું રે કરે સંસારી રે ઘોળ્યા, મેં તો લોક લજ્જા સર્વે ટાળી;
બ્રહ્માનંદના વાલા તમ સંગ રમતાં, મારે દાડી દાડી તે દિવાળી.—હૈડા૦

પદ-૩

ભૂધરજી આવી મનડે અમારે તમે ભાવ્યા. ...ટેક૦
અક્ષરાતીત અલબેલા રે, વાલા તમે અમ કારણ વ્રજ આવ્યા;
મનડાં અમારાં તમે હરવાને કાજે,
માથે ફૂલડાંના તોરા લટકાવ્યા....ભૂધરજી–૧
એક ઘડી શ્યામળિયા રે સ્નેહી વાલા,
વિસાર્યા તે નહિ વિસરાવ્યા;
સર્વે તે લોકમાં સહુ જાણે છે કાના,
કંથ અમારા તમે કા'વ્યા....ભૂધરજી–૨
માયાના જીવ તે તો મર્મ ન જાણે,
તેણે સહુ સરખા ઠેરાવ્યા;
બ્રહ્માનંદના વાલા શ્યામ સુંદરવર,
જેવા છો તેવા અમને ફાવ્યા....ભૂધરજી–૩

પદ-૪

પ્રીતમજી પ્યારા જીવું છું તમને જોઈને.–ટેક૦
મૂરતિ તમારી મરમાળી રે, વાલા તેમાં હેતે રહી છું ચિત્ત પ્રોઈને;
તમ સાથે મારે નેહ બંધાણો, તેની ખબર નથી બીજા કોઈને...પ્રી૦૧
નિઃશંક થઈને માથે છેડો રે નાખ્યો, કેતા લોક લજ્જા સર્વે વગોઈને;
માથા સાટે તમને વર્યા મોરારી, કુળ મરજાદા સર્વે ખોઈને...પ્રી૦૨
સમજી વિચારી મેં તો પગલાં ભર્યાં છે, ચાલી મન મતવાલી હોઈને;
બ્રહ્માનંદના વાલા તમને રે જોઈને, મનડું રહ્યું છે જો મોહીને...પ્રી૦૩

રાગ : મેવાડી પદ-૧

મુખડાની માયા લાગી, મુખડાની માયા લાગી;
મુખડાની માયા લાગી રે, મોહન તારા મુખડાની માયા લાગી. ...ટેક૦

મુખડાની મીઠી વાણી, તેણે મન લીધું તાણી;
ઝબકીને સૂતી જાગી રે.–મોહન૦ ૧
મુખડું મેં જોયું તારું, બીજું સર્વે થયું ખારું;
હવે હું તો બડભાગી રે.–મોહન૦ ૨
મુખડું જોવાને માટે, સહી કીધું શિર સાટે;
મહેણું મેં તો લીધું માગી રે.–મોહન૦ ૩
બ્રહ્માનંદ જાયે વારી, આશા એક મુંને તારી;
તરછોડી મ થાશો ત્યાગી રે.–મોહન૦ ૪

પદ-૨

વર્યા મેં તો વનમાળી રે, વર્યા મેં તો વનમાળી.
વર્યા મેં તો વનમાળી રે, શિરને સાટે વર્યા મેં તો વનમાળી.–ટેક૦
તનડાની આશા ત્યાગી, લગની એ સાથે લાગી;
મોહી હું ભૂધર ભાળી રે.–શિરને૦ ૧
સંસારનાં સુખ એવાં, ઝાંઝવાના પાણી જેવાં;
તુચ્છ જાણી આશા ટાળી રે.–શિરને૦ ૨
પરણી પ્રીતમ પ્યારો, અખંડ સોહાગ મારો;
રંડાપાની બીક ટાળી રે.–શિરને૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કેરે વહાલે, કર સહાયો નંદલાલે;
થઈ હું તો મતવાલી રે.–શિરને૦ ૪

પદ-૩

મનડું લોભાણું મારું, મનડું લોભાણું મારું;
મનડું લોભાણું મારું રે, સલૂણો જોઈને મનડું લોભાણું મારું.–ટેક૦
શું કરે સંસારી ખોટા, પાણી કેરા પરપોટા;
તેની બીક શીદ ધારું રે.–સલૂણો૦ ૧
શ્યામળો સનેહી ભેટી, જગ કેરી શંકા મેટી;
સર્વે મુંને થયું ખારું રે.–સલૂણો૦ ૨

બંધાણું હરિથી બેલું, શિર જાતે નવ મેલું;
વહાલા માથે તન વારું રે.–સલૂણો૦૩
બ્રહ્માનંદ કેરે નાથે, હેત કરી ઝાલી હાથે;
સુધર્યું કારજ સારું રે.–સલૂણો૦૪

પદ-૪

વરીએ તો શ્યામળિયો વરીએ, વરીએ તો શ્યામળિયો વરીએ;
વરીએ તો શ્યામળિયો વરીએ રે, ચતુરવર વરીએ.–ટેક૦
તેનું તો એવાતન કાચું, પરણી રંડાવું પાછું;
તેને ઘર શું પાણી ભરીએ રે.–ચતુર૦૧
જેને પરણે દુઃખ જાયે, અખંડ સોહાગ થાયે;
તેને સંગે પ્રીતિ કરીએ રે.–ચતુર૦૨
સરવે સંસારી જૂઠાં, શું થાવાનું રૂઠાયાં ત્રુઠયાં;
તેને તુચ્છ જાણી ફરીએ રે.–ચતુર૦૩
બ્રહ્માનંદ કેરે વહાલે, લટકાળે નંદલાલે;
હાથ મારો સહાયો હરિએ રે.–ચતુર૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

કાળનાં ગડે નગારાં કાળનાં ગડે,
અગડ ધેં ધેં ધેં ધેં નગારાં કાળનાં ગડે....ટેક૦
ઢોલ ને રણતુર વાગે ઝાંઝ ખડેડે,
નેજા ને નિશાન દીસે ફોજું બહુ ફરે....અગડ૦ ૧
નાળ્યું ને જંજાળ્યું સરવે કડે ને ધડે,
આંખ્યું મીંચી બેઠો અંધો મનસૂબા ઘડે....અગડ૦ ૨
કઠણ વેગે કાળ આવી ઓચિંતો અડે,
જળ થોડામાં જીવ જેમ પૂરો તરફડે....અગડ૦ ૩
ચેતવું હોય તો ચેતી લેજો બીજું રહ્યું નડે,
દેવાનંદનો નાથ ભજ્યા વિના નરકે જઈ પડે....અગડ૦ ૪

પદ-૨

પછી નહિ મળે રે તુંને પછી નહિ મળે,
કાંઈક લે લે લે લે ને લાવ પછી નહિ મળે. ...ટેક૦
મોતી સરખો કણ લઈ મૂરખ ઘંટીમાં દળે,
બાવળિયાનું બી બોયે આંબો કેમ ફળે....કાંઈ૦ ૧
કસ્તુરી ને કેવડો લઈ તેલમાં તળે,
મનુષ્ય દેહ દુર્લભ પામી વિષયમાં ભળે....કાંઈ૦ ૨
ખેલ અખેલા ખેલતાં અંતે જોજે જે મળે,
એકડા વિનાનાં મીંડાં તેમાં તારું નહિ વળે....કાંઈ૦ ૩
અનેક જન્મનાં પાપ તે તો સત્સંગે બળે,
દેવાનંદ કહે ગધ્ધો કુત્તો થાવું તે ટળે....કાંઈ૦ ૪

પદ-૩

પાપનો ભરેરે માથે પાપનો ભરે,
પાપી કે કે કે કે ને કેમ પાપનો ભરે....ટેક૦
જુવાનીમાં આગ લાગી પરત્રિયા હરે,
દેવ સાધુ ને બ્રાહ્મણ તેની નિંદા બહુ કરે....પાપી૦ ૧
ચોરી ને અવેરી કરે મરડાતો ફરે,
માંસ ને મદિરા પીએ તેમાં ન ડરે....પાપી૦ ૨
ભાંડ ભવાઈ ને હાંસી બાજી કરતો નવ ડરે,
વસુ પશુ વાહન હરે અગ્નિ તે ધરે....પાપી૦ ૩
એ પાપે કરી રવિ કિંકર ઝાલ્યા તે ન રે,
દેવાનંદ કહે મારે તડાતડ વણમોતે મરે....પાપી૦ ૪

પદ-૪

નીમમાં રે'ને તું તો નીમમાં રહેને,
પ્રાણી રે રે રે રે ને તું તો નીમમાં રહેને; ...ટેક૦

ચારે નિયમ પાળી નિત્ય નામને લેને,
 સ્વામિનારાયણ નામ તારા મુખથકી કે'ને. ...પ્રાણી૦ ૧
સાધુ સેવા વચન માનજે જેજે કહે તેને,
 અજામેલ અઘ છૂટયો નારાયણ વેને. ...પ્રાણી૦ ૨
કાયા માયા કૂડ છે નિત્ય દાનને દેને,
 અમુલખ દેહ આવ્યો સૂતો કેમ ઘેને. ...પ્રાણી૦ ૩
લખ ચોરાસી ફેરો ટળે સત્સંગી તેને,
 દેવાનંદ કહે કાળો કળેળાટ જમ મારે જેને. ...પ્રાણી૦ ૪

પદ-૫

વિખને પીધું રે તેં તો વિખને પીધું,
 ઘેલા જો જો જો જો ને તેં તો વિખને પીધું; –ટેક૦
કામી ક્રોધી લોભી લંપટનું શરણ જઈ લીધું,
 રળી ખપી ધન ભેળું કરી તેને તેં દીધું. ...ઘેલા૦ ૧
અંધ ગુરુએ કાન ફૂંકયા બહેરા શું લીધું,
 દામ વામના ચોર સેવી તેં તો શું કીધું. ...ઘેલા૦ ૨
પંચ વિષય ઝેર તેં તો હળાહળ પીધું,
 વીંછણ કેરાં વેતર પાળી કારજ ન સીધું. ...ઘેલા૦ ૩
ઉરવી ઉપર તરણી દેખે પ્રકાશે વિધુ,
 દેવાનંદ કહે જમાન આવ્યા જમ ખરા ખેધુ. ...ઘેલા૦ ૪

પદ-૬

તીરથે જાને રે તું તો તીરથે જાને,
 મૂઢ જા જા જા જા રે તું તો તીરથે જાને; ...ટેક૦
કપટ માન મેલી દાસ પ્રભુનો થાને,
 ભાંગ હોકો ને અફીણ તજી હરિગુણ ગાને.....મૂઢ૦ ૧
સંત સાચાની વાત કથા સાંભળને કાને,
 નારાયણ નામ લેતો ગંગાજી ન્હાને.....મૂઢ૦ ૨

બાલપણું ને જોબન ગયું વૃદ્ધ થયો વાને,
પ્રગટ ભજી પાર પામ્ય ભટકે છે શાને.....મૂઢ૦ ૩
પદ છમાં શિખામણ દીધી સુખ લેવા ધાને,
દેવાનંદ કહે ઝેર તજી અમૃત ખાને.....મૂઢ૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

જનમ સંગાથી વિસાર્યા જગદીશને રે,
એળે ખોયો માણસનો અવતાર રે;...ટેક૦
સગું નથી કોઈ જાણે તારા જીવનું રે,
સપના જેવો જૂઠો આ સંસાર રે....જનમ૦ ૧
ડાહ્યો થઈને ડોલે નિર્લજ્જ નાતમાં રે,
મરમ કરીને બોલે મિથ્યા વેણ રે;
શેરીમાં મરડાતો ચાલે માનમાં રે,
રાતાં દીસે રોષ ભરેલાં નેણ રે....જનમ૦ ૨
નારી આગળ એક રતિ નવ ઊપજે રે,
ડહાપણ મેલી જ્યાં દોરે ત્યાં જાય રે;
નિર્લજ્જ થઈને નાચે કુબુદ્ધિ કેણમાં રે,
વિષય ભરેલો ગરજુ ગોથાં ખાય રે....જનમ૦ ૩
અંતરમાં કપટી ને ઊંડી ઈરષા રે,
સાધુ જનનો લેશ ન કીધો સંગ રે;
દેવાનંદ કહે જમ જોરાવર આવશે રે,
ભૂકો કરશે ભાંગી તારું અંગ રે....જનમ૦ ૪

પદ-૨

ભવ સાગરનો પાર ન આવે પ્રભુ વિના રે,
તપ તીરથ વ્રત કરીએ કોટિ ઉપાય રે;...ટેક૦
પુણ્ય કરી અમરાપરનાં સુખ પામીએ રે,
અંતે પાછો ફોગટ ફેરો થાય રે....ભવ૦ ૧

માયાની મોટપ તે મિથ્યા જાણજો રે,
   નદીએ આવ્યું જેમ પાણીનું પૂર રે;
તેની પેઠે ધન જોબન ને જીવવું રે,
   આક તણાં જેમ ઊડી જાશે તૂર રે....ભવ૦ ૨
સગાં કુટુંબી મેલી મરવું એકલું રે,
   લખ ચોરાશી ફરવું વારંવાર રે;
પાપતણાં ફળ આગળ તારે આવશે રે,
   કરમ કરીને ભરિયા તેં કોઠાર રે....ભવ૦ ૩
આજ અમૂલખ માણસનું તન આવિયું રે,
   ભજવા સારુ ભાવ કરી ભગવાન રે;
દેવાનંદ કહે માન તજીને માનજે રે,
   વાત વિચારી સારી ચતુર સુજાણ રે....ભવ૦ ૪

પદ-૩

સગપણ સાચું જાણો શ્રી ઘનશ્યામનું રે,
   કેવળ બીજું માને કૂડેકૂડ રે;–ટેક૦
સગાં સંબંધી સ્વારથ કેરાં સોબતી રે,
   મેલી જાશે મુખમાં નાખી ધૂળ રે....સગપણ૦ ૧
દેશ વિદેશે ડોલે ધનને કારણે રે,
   પ્રભુ વિસારી લાલચમાં લપટાય રે;
ભાગ્ય વિનાનો ભટકે પામર પ્રાણિયો રે,
   જોને તારું જીવન એળે જાય રે....સગપણ૦ ૨
કાળ અચાનક ફોજું આવે કારમી રે,
   ઘેરી લેશે ઘાટે ઘરની બાર રે;
નાડી ત્રુટી આંખો બહાર નીસરી રે,
   તે ટાણે શામળિયો કરતલ સાર રે....સગપણ૦ ૩

એટલા સારુ કરજે એનો આશરો,
માથે પડતાં મટશે જમના માર રે;
દેવાનંદ કહે દાસપણામાં લાભ છે રે,
પ્રેમ કરીને રાખો મનમાં પ્યાર રે....સગપણ૦ ૪

પદ-૪

દેખ વિચારી દિલમાં તારા દેહને રે,
નથી રહ્યાનો એક ઘડી નિરધાર રે;...ટેક૦
મમતા મોટી ખોટી બાજી ખેલ છે રે,
ભૂંડપ કેરો માથે લેમા ભાર રે....દેખ ૦ ૧
વરણાગીમાં વડ પેપાની હારનો રે,
ઉપર રાતોમાતો રંગનો છેલ રે;
ભીતર કાચો ભેખ ધરીને ભોળવે રે,
ફોગટ ફરતો કરતો કૂડા ફેલ રે....દેખ ૦ ૨
આતમ સાધન કાંઈ ન કીધું આળસુ રે,
વિષયમાં વિટાણો બારે માસ રે;
હરિજન સાથે હેત ન કરતાં આવડયું રે,
કપટી તારો કોણ કરે વિશ્વાસ રે....દેખ ૦ ૩
સૂમ થયો ધન સંચીને ભેળું કર્યું રે,
મરતાં સુધી ન ખરચે ન ખાય રે;
દેવાનંદ કહે મધમાખી લૂંટાય છે રે,
હાથ ઘસીને પામર તું પસ્તાય રે....દેખ ૦ ૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

પામર નર ન ભજયો ભગવાન, મરણ આવ્યું ઢૂંકડું;
કેડે આવે છે કાળ અજાણ.– ટેક૦
અણ સમજ્યાં ઓસડ કરે રે, રતિએ રોગ ન જાય;
લોકવાણી ઉરમાં ધરી રે, ગોળી જળમાં ઘોળી ઘોળી પાય...મરણ૦૧

અન્ન ગળે નવ ઊતરે રે, ખાતાં ઊલટી થાય;
અતિ વ્યાધિ દુઃખ દેહમાં રે, ખાંસી શૂળ આવે ન ખમાય...મરણ૦૨
સગાં સંબંધી સહુ મળી રે, બેઠાં ઘરને બહાર;
અઢાર દિવસ થયા અન્ન મેલ્યું રે, ડોસો તન તજવા થયો તૈયાર...મરણ૦૩
ઈન્દ્રિયોના દેવતા ઊઠી ગયા રે, વૈખરી વાણી બોલાય;
દેવાનંદ કહે હરિ વિમુખના રે, તોય પાપી પ્રાણ ન જાય...મરણ૦૪

પદ-૨

ગાફલ નર તેં વિસાર્યા ગોપાલ, ઉગારે કોણ આ સમે ?
મરવું મેલીને જુઠો જંજાળ.–ટેક૦
મુખના દાંત કાળા થયા રે, આંખ્યો ગઈ ઠરડાઈ;
નાકની ડાંડી નમી ગઈ રે, દુઃખ પામ્યો પૂરવની કમાઈ...ઉગારે૦૧
વાત પિત્ત કફ મેળ કરી રે, ભાઈ ત્રણે ભેળા થાય;
શ્વાસ વધે સહુ દેખતાં રે, તનની નાડી સર્વે તૂટી જાય...ઉગારે૦૨
અંતે લેવા જમ આવિયા રે, જનમ સમાના જમાન,
મનમાં પસ્તાય મૂરખો રે, ભજવા ભૂલી ગયો ભગવાન...ઉગારે૦૩
પેઠો જમ એક પેટમાં રે, બીજો રહ્યો છે બહાર;
દેવાનંદ કહે હરિ વિમુખને રે, માથે પડશે મુદ્‌ગળના માર...ઉગારે૦૪

પદ-૩

કરે પાપી અતિશે પોકાર, પરવશ થયો પ્રાણિયો;
દુઃખ દેખી રૂએ નરનાર.–ટેક૦
પેટ ચડે બંધ છૂટી ગયા રે, જીવ અતિશે અકળાય;
સ્વપ્ન અવસ્થા પ્રધાન થઈ રે, ભાંગ્યું વેણ બોલે બકવાય...પરવશ૦૧
દોઢે વાગે ડાકલાં રે, ભૂવો ધૂણે ભરવાડ;
નિર્લજ્જ નકટી દેવીની રે, બાધા રાખો કરશે માતા વાર...પરવશ૦૨
વાંઝો બાવન વીરનો રે, જંત્ર મંત્ર બહુ જાણ;
મૂઠ નાખી કામણ કર્યાં રે, દોરો બાંધો તો થાય સુવાણ...પરવશ૦૩

જોશી કહે પીડે ગ્રહ પનોતી રે, શાંતિ કરે સુખ થાય;
દેવાનંદ કહે મૃત્યુંજયનો રે, જાપ જપીએ દરદ મટી જાય...પરવશ૦૪

પદ-૪

મૂરખ નર કરે કોટિ ઉપાય, મૃત્યુ પાછું નહિ વળે;
તૂટી આયુષ્ય તે ન સંધાય.–ટેક૦
અફીણ તો ઊગે નહિ રે, પાપી દારૂ પાય;
ભાઈબંધે મળી ભૂંડું કર્યું રે, નાખ્યો નરકે પડયો પસ્તાય....મૃત્યુ૦ ૧
કોટી કરે ગઉદાનને રે, સોના રૂપાના શણગાર;
પામે ફળ પરલોકમાં રે, માથે મરણ જનમ બહુ વાર....મૃત્યુ૦ ૨
કાશીએ જઈને કરવત મેલાવે રે, ને ગાળે હિમાળે દેહ;
ભક્તિ વિના ભવ ન તરે રે, પામે રાજ સાજ સુખ તેહ....મૃત્યુ૦ ૩
બૂઢ્ઢા જોબન બાળને રે, જમડા પકડી જાય;
દેવાનંદ કહે મરી ગયા રે, વાંસે વ્હાર કોઈથી ન થાય....મૃત્યુ૦ ૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

કીધો ગર્ભમાં કોલ કરાર, ભૂલ્યો ભગવાનને;
પામ્યો ઊંચે કુળે અવતાર.–ટેક૦
તિમિર અવસ્થા બાળની રે, પરવશ દેહ ગમાર;
રૂદન કરે બહુ રાતમાં રે, માતા ધવરાવે કરી મનુવાર....ભૂલ્યો૦૧
રમ્યા જમ્યામાં રુચિ ઘણી રે, વીત્યાં વરસ ને માસ;
સ્વપ્ન અવસ્થા પ્રધાન થઈ રે, રસવિકળ ઈન્દ્રિનો દાસ....ભૂલ્યો૦૨
બાર વરસનો બાળકો રે, ભણ્યો ગણ્યો બહુ ભેદ;
ચૌદ વિદ્યા ને ચોસઠ કળા રે, શીખ્યો રાજ સાજ સુખ તેહ....ભૂલ્યો૦૩
સારા કુળમાં સગપણ કર્યું રે, પરણ્યો નૌતમ નાર;
દેવાનંદ કહે દુઃખ વધ્યું રે, ચિંતા ચોગણી સાંજ સવાર....ભૂલ્યો૦૪

પદ-૨

પામ્યો ધન રે જોબનનું જોર, નારાયણ ન ભજ્યો;
કરવા શીખ્યો કુસંગનો નોર.–ટેક૦

પંચ વિષયનાં પૂરમાં રે, જીવ તણાતો જાય;
કેફ કરે જુદી જાતના રે, છેલો છકેલો મદમાંય....નારાયણ૦ ૧

પરનારીમાં પ્રીતડી રે, ચિત્ત મળવા લલચાય;
ભાળી રૂપાળી ભામની રે, ધન દઈ ભેટે ભ્રષ્ટ થાય....નારાયણ૦ ૨

કરે ફજેતી કુળની રે, લાજ નહિ લવલેશ;
માતપિતાને ધિક્કાર છે રે, એવા પુત્રનો કર્યો પ્રવેશ....નારાયણ૦ ૩

અનરથનું આગાર છે રે, ધન ત્રિય જાણો જરૂર;
દેવાનંદ કે' હરિદાસને રે, તેથી ડરતું રે'વું તજી દૂર....નારાયણ૦ ૪

પદ-૩

બૂઢાપણમાં થયો બેહાલ, વિસાર્યા વ્રજરાજને;–ટેક૦
ચાર દિવસમાં લઈ જાશે કાળ.

પાવ ન ચાલે પંથમાં રે, થર થર ધ્રુજે દેહ;
અતિ કરે અપમાનને રે, તોય સુત દારામાં સ્નેહ....વિસાર્યા૦ ૧

અતિ ગંધાતી ગોદડી રે, પાથરતાં પસ્તાય;
જૂ માંકડ ને જંતુ ઘણાં રે, કરડે દેહે પૂરી પીડા થાય....વિસાર્યા૦ ૨

મનમાં અતિ ધનધાંખડી રે, કરતો નિત્ય કોટિ ઉપાય;
મમતા મોટી ડાકણી રે, તેનું પેટ કદિયે ન ભરાય....વિસાર્યા૦ ૩

ખાવા ઈચ્છે ખીરને રે, ભોજન કોમળ ભાત;
દેવાનંદ કહે રાબડી રે, એઠું જૂઠું મળે અરધી રાત....વિસાર્યા૦ ૪

પદ-૪

બૂઢ્ઢો બેઠો રહે ઘરબાર વિમુખ ભગવાનથી;
નિર્લજ્જ નાગો દેખે સુત નાર.—ટેક૦
ઘરનાં માણસ કાય ગયા રે, ટરડાની કરી કરી ટેલ;
દીકરા દીકરીયું સહુ દૂર ફરે રે, ફોગટ દેખી ડોસાના ફેલ...વિમુખ૦૧
આખા ગામમાં એકલો રે, પ્રથમ કે'વાતો પટેલ;
જાણીને મરાવતો જીવને રે, લાંચું લેતો છાની કરી જેલ...વિમુખ૦૨
વૃદ્ધ થયો ને અમલ ગયો રે, ડગલી છંડ કહે દેશ;
હેત ન કરે હરિદાસમાં રે, આસુરી જીવ ન માને ઉપદેશ...વિમુખ૦૩
ગ્રામકથા વિવા ખરચનું રે, કરે અતિશે જ્ઞાન;
દેવાનંદ કહે હરિકથા રે, પામર કદિયે સૂણે નહિ કાન...વિમુખ૦૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

શીલવંતા સાધુ સાંભળજો કરી પ્રીતિ,
આઠ પ્રકારે અબળા તજવી, મન ઈન્દ્રિયને જીતી..રે શીલ૦ ૧
નારી કથા શ્રવણ ન ધરવી, તે વિખવેલી કા'વે;
તેની કીરતિ તે નવ કરવી, ભૂલે મન ભરમાવે..રે શીલ૦ ૨
વનિતા હાસ વિનોદ કરીને, રાત દિવસ જ્યાં રે'વે;
તે ઠેકાણે સાચા મુનિવર, જાણી પાવ ન દેવે..રે શીલ૦ ૩
અબળા અંગે કાળી ગોરી, નેણ ભરી નહિ દેખે;
બાળ વૃદ્ધ નવ જોબનવાળી, તે માદક સમ લેખે..રે શીલ૦ ૪
છેટે રહીને છાની વાતો, કામીનીઓને કહાવે;
દેવાનંદ કહે તે પોતાનું, હાથે નાક વઢાવે..રે શીલ૦ ૫

પદ-૨

નિષ્કામી નરને વનિતાની વાત ન કરવી;
માયાની મૂરતિયું જાણી, નાગણ જ્યું પરહરવી..રે નિષ્કા૦૧

માનનીયુંને મળવા મનમાં, કૂડો ઘાટ ન કરવો;
મનસા પાતક મોટું લાગે, એ અધર્મથી ડરવો..રે નિષ્કા૦૨
ભામનીઓ તે ભેળી થઈને, જે ઠેકાણે જાવે;
શૌચવિધિ કરવાને સારુ, હરિજન ત્યાં નહિ આવે..રે નિષ્કા૦૩
આઠ પ્રકારે અબળા કેરો, ત્યાગ કરે તે ત્યાગી;
વિષય થકી વૈરાગ્ય જે પામ્યા, તે સાચા વૈરાગી..રે નિષ્કા૦૪
ભેખ ધરીને ભામની ભેળો, બેસે ઊઠે ગાવે;
દેવાનંદ કહે એવા સાધુ, નિશ્ચે નરકમાં જાવે..રે નિષ્કા૦૫

પદ-૩

વિવેકી નરને, એમ વિચારીને જોવું;
કુપાતરને દાન દેવું તે, બીજ ખારમાં બોવું..રે વિવેકી૦૧
કામી ક્રોધી લોભી લંપટ, કૂડા બોલા કા'વે;
અન્ન ધન વસ્ત્ર તેને આપે, તે શેકી બી વાવે..રે વિવેકી૦૨
ઈન્દ્રિય પાંચ છટ્ઠું મન જીતે, તે હરિદાસ કહાવે;
વાલી વસ્તુ એને આપે, અનંત ગણી થઈ આવે..રે વિવેકી૦૩
દુર્બળ સુદામે આણી દીધા, મૂષ્ટી તાંદુલ મેવા;
કંચન મોલ કર્યા સુખકારી, સંતપુરુષની સેવા..રે વિવેકી૦૪
દ્રૌપદીએ નિજ ચીર વધેરી, બાંધ્યું હરિને હાથે;
દેવાનંદ કહે ભરી સભામાં, આપ્યાં દીનાનાથે..રે વિવેકી૦૫

પદ-૪

ગાફલ બે ગરજુ, આ તન એળે ગુમાયો;
ધર્મ વિસારી ધંધે વળગ્યો, કૂડે ધૂડય કમાયો..રે ગાફલ૦૧
કામનીઓમાં ફરતો ડોલે, વિષય ભરેલી વાતું;
પાપ કરીને પૂરું બાંધ્યું, ભવસાગરનું ભાતું..રે ગાફલ૦૨

દેવમંદિરમાં દર્શન કરવા, ભૂલ્યો ભટકયો આવે;
માનનીઓનાં મુખ જોવાને, આંખડિયું અટકાવે રે..રે ગાફલ૦૩
આરત રાખી ન ઉચ્ચારે, રામકૃષ્ણ મુખ વાણી;
ગ્રામ્યકથાનાં દીએ ગપોડાં, જૂઠે જૂઠાં જાણી રે..રે ગાફલ૦૪
ગાંજો ભાંગ્ય લીલાગર મફર, હોકો પીવે ચાવે;
દેવાનંદ કહે દેખ વિચારી, દુઃખનો અંત ન આવે રે..રે ગાફલ૦૫

રાગ : ધોળ સાતવારના પદો પદ-૧

આદિત વારે ઉદે થયા સૂરજ સહજાનંદ, મારગ બતાવ્યો મોક્ષનો;
મળિયાં મુનિનાં વૃંદ, અવસર અમૂલખ આવિયો.–ટેક૦
ભાગ્યે પામ્યો ભ્રત ખંડમાં, મોંઘો મનુષ્ય અવતાર;
સમજી રહેવું સતસંગમાં, સ્વપ્ના જેવો સંસાર.–અવસર૦ ૧
શીતળ સોમ સરીખડા, ભૂતળ પ્રગટયા ભગવાન;
અધરમ મૂળ ઉખાડવા, દીધાં દરશન દાન.–અવસર૦ ૨
પામર ભટકયો ભવપંથમાં, જાણ્યા વિના જગદીશ;
દેવાનંદ કહે દુઃખ આવશે, જ્યાં ત્યાં જનમ ધરીશ.–અવસર૦ ૩

પદ-૨

મંગલકારી હરિ મૂરતિ ભેટે ભવદુઃખ જાય, સ્મરણ કર શ્રીગોવિંદનું;
ફોગટ ફેરો ન થાય, અંતે જાવું છે એકલા.–ટેક૦
ગાફલ સગાંની ગોઠડી, મોટી માયાની જાળ;
વળગ્યો મિથ્યા વે'વારમાં, કેડે આવે છે કાળ.–અંતે૦ ૧
બુધે સમજાવી બહુ કહ્યું, માને મૂરખના જામ;
કાયા માયા ને કામની, નથી ઠરવાનું ઠામ.–અંતે૦ ૨
લાલચ લાગી ઉર લોભની, ઈચ્છા મનમાં અપાર;
દેવાનંદ કે' હરિ ના ભજ્યો, એળે ખોયો અવતાર.–અંતે૦ ૩

પદ-૩

બ્રહસ્પતિ જેવા ને ભોળવ્યા માયા મનમાં મગરૂર,ડાહ્યા પિલાયા દાઢમાં;
ચાવી કીધા ચકચૂર, સેવો સાચા હરિસંતને.—ટેક૦
દુષ્કૃત દુગ્ધામાં ડૂબિયો, અનરથ કીધાં અપાર;
દુર્મતિ ડહાપણ ડોળતો, નથી તનનો નિરધાર.—સેવો૦ ૧
સૂકર શ્વાનના દેહમાં, નિર્લજ્જ થાશો નરનાર;
કટકા અન્ન કેરે કારણે, બેઠું જોશે ઘરબાર.—સેવો૦ ૨
ભવદુઃખ તરવાના ભેદમાં, સદ્‌ગુરુ મળતા સમજાય;
દેવાનંદનો પ્રભુ દેખશો, જન્મ મરણ મટી જાય.—સેવો૦ ૩

પદ-૪

શનિશ્વર વારે સહુને કહ્યું, રાખો હરિસંગે હેત,જાત્રા જોવા ભેળું થયું;
કુટુંબ કુડો સંકેત, ભાવે ભજી લ્યો ભગવાનને.—ટેક૦
આરત રાખીને ઓળખો, ગિરધર ગોપીના શ્યામ;
સરવે દેવોના દેવ છે, અંતે એનું છે કામ.—ભાવે૦ ૧
સેવક થાને ઘનશ્યામનો, ટળશે તનડાના તાપ;
જીવનમુક્તના જોગમાં, વધશે મોટેરું માપ.—ભાવે૦ ૨
બ્રહ્મવિદ્યાના ભોમિયા, સાચા સંત સુજાણ;
દેવાનંદ કહે હરિદાસમાં, પીવા અમૃતરસ પાન—ભાવે૦ ૩

રાગ : વેરાડી પદ-૧

સગાં કોઈ સાથે ના'વે, રે મરવાને ટાણે.—ટેક૦
માત પિતા સુત નારી, સ્વારથિયાં સંસારી ભારી;
અંતકાળે ઊઠી જાવે રે.—મર૦ ૧
જીવને જમ લેવા આવે, પાપ કર્યાં તે પીડા પાવે;
પામર નર બહુ પસ્તાવે રે.—મર૦ ૨

મિથ્યા બોલી માયા મેળી, તે દાટી રેશે નાવે ભેળી;
વણસમજ્યો વિલખાવે રે.–મર૦૩
દેવાનંદ કહે સુખકારી, ભજ્યો નહિ ગિરધારી;
સંત વિના કોણ સમજાવે રે.–મર૦૪

પદ-૨

જીતી બાજી ગયો હારી રે, મનુષ્ય તન પામી.–ટેક૦
રાજસાજ સુખ દીધું, તેનું કહ્યું નવ કીધું;
પર–દારા કીધી પ્યારી રે.–મનુ૦૧
વિષય મનમાં કીધા વાલા, એ સુખમાં અથડાવા ઠાલા;
નિર્લજ્જ એવાં નર નારી રે.–મનુ૦૨
પાપી ન ગયો સાધુ પાસે, બેઠો ખળમાં બારે માસે;
વિકળ મતિયો વ્યભિચારી રે.–મનુ૦૩
જેણે આ નર દેહ દીધો, તેનો શરણો નહિ લીધો;
દેવાનંદ કહે ભૂલ્યો ભારી રે.–મનુ૦૪

પદ-૩

ગાયા નહિ ગિરધારી પ્રીતે રે, નંદજીનો લાલો.–ટેક૦
કહ્યું તેં નારીનું કીધું, રળી રળી ધન તેને દીધું;
હસીને બોલાવે હિતે રે.–નંદ૦૧
આ સંસારી સુખ વિષે, ઝાંઝવાનાં પાણી દીસે;
તેમાં નાવા ઈચ્છે નિત્યે રે.–નંદ૦૨
રાત દિવસ તત્પર થઈ રળિયો, ત્રિવિધ તાપે અંતર બળિયો;
ચિંતા વાધી બહુ ચિત્તે રે.–નંદ૦૩
દેવાનંદ કહે મિથ્યા માયા, તેમાં લોભી લલચાયા;
વશ કરી રાખ્યા વિત્તે રે.–નંદ૦૪

પદ-૪

કાળ તારી કેડે આવે રે, વિચારી જોને.–ટેક૦
જૂઠું આ જીવતર તારું, હારી ગયા હજારું વારું;
કુડી માયા કામ નાવે રે.–વિચારી૦ ૧
મોટા મોટા મરી જાવે, રાજા રંક ન રહને પાવે;
આયુષ્ય તારું ઓછું થાવે રે.–વિચારી૦ ૨
પ્રભુને વિસાર્યા પ્રાણી, મિથ્યા બોલ્યો મુખે વાણી;
ધન હિત ચહુ દિશે ધાવે રે.–વિચારી૦ ૩
દેવાનંદ કહે માન કહ્યું, જોબન તારું એળે ગયું;
વ્રજદાણી કાં વિસરાવે રે.–વિચારી૦ ૪

રાગ : સોરઠ પદ-૧

જડબુદ્ધિ જીવ પોંચ્યાનાં પરમાણાં અવિચળ આવિયાં;–ટેક૦
જે મુક્ત થયા, વ્યાસમુનિએ વિસ્તારી ભેદ બતાવિયા.–જડ૦૧
ધ્રુવ પામ્યા પ્રભુના ધામને, તેણે તજ્યા કપટ છલ કામને;
પામ્યા વૈકુંઠમાં વિશ્રામને.–જડ૦૨
જોને ઓધવ લોમષ અમર રહ્યા, મુનિ મારકન્ડેય કાગભૂશંડી કહ્યા;
ભજી કૃષ્ણ કલ્પ બહુ વીતી ગયા.–જડ૦૩
સનકાદિક નારદ સરલ મતિ, પ્રહલાદ વિભીષણ જોગી જતિ;
જેણે પુરુષોત્તમને કીધા પતિ.–જડ૦૪
એ તો ઈશ્વર કોટિમાં ભળિયા, ભજી પ્રગટ પ્રભુને થયા બળિયા;
જેને દેવાનંદનો સ્વામી મળિયા.–જડ૦૫

પદ-૨

હરિભજન કરી સુખ સંપત્તિ પામ્યા તે સરવે જાણે;–ટેક૦
તેને કૂડ કહે, તે પામરનું બોલ્યું કુણ પ્રમાણે.–હરિ૦૧

વાલે કંચનનાં મંદિર કીધાં, જાણી દુરબળ સુદામાને લઈ દીધાં;
પ્રભુ સમર્થથી કારજ સીધાં.–હરિ૦૧
નરસૈએ નૌતમ ટેક ધરી, જેનાં મામેરું હાર હૂંડી ભરી;
પ્રભુપદ પામ્યા સંસાર તરી.–હરિ૦૨
જુઓ મીરાં રાજાની રાણી, જેને પાપીએ પાયું વિખપાણી;
રાખ્યું પુરુષોત્તમે મુખનું પાણી.–હરિ૦૩
એવા કોટિક જનને ન્યાલ કર્યા, તેનાં જનમ મરણ સંતાપ હર્યા;
જેને દેવાનંદનો વાલો વર્યા.–હરિ૦૪

પદ-૩

જોને જાગીને માયાનું અંધારું મૂરખ મોટું;
તુંને ખબર નથી, શાસ્ત્ર વિના બોલે તે સરવે ખોટું.–ટેક૦
તું સવળાને અવળું જાણે, સ્વપના જેવા સુખને માણે;
ઘણો માર ખાઈશ મૃત્યુ ટાણે.–જોને૦૧
બહુ સમજ્યો શાસ્ત્ર થકી બહારે, ભરે પેટ પામર પશુ હારે;
તુંને નિત્ય બગાડયો પરનારે.–જોને૦૨
તેં સાચા સંત નથી સેવ્યા, તારા સંગી સરવે શઠ જેવા;
તેમાં જરૂર આવશે જમ લેવા.–જોને૦૩
તું તો મૂરખના મતમાં મોટો, રહ્યો ગાફલ મન માયા ગોટો;
દેવાનંદ કહે મનનો મત ખોટો.–જોને૦૪

પદ-૪

નરદેહ ધરી કુબુદ્ધિ કળિમળ કીધી કૂડ કમાઈ;
સમર્યા ન હરિ, અણસમજે આથડતા આયુષ્ય ગુમાઈ.–ટેક૦
પરનારી સાથે પ્રીત ઘણી, વિષયસુખ તૃષ્ણા તુચ્છ તણી;
અંતકાળે તારો કોણ ધણી.–નર૦૧
મોટપમાં બૂડયો મૂઢમતિ, અહંકારે પામ્યો અસદ્‌ગતિ;
તારે અધર્મ સાથે હેત અતિ.–નર૦૨

કરી ગ્રામ્ય કથા બહુ દિવસ ગયા, વણ સમજ્યે કૂડા વાદ કર્યા;
ઉર દુષ્ટપણું નહિ લેશ દયા.—ન૨૦૩
લેખું રતિ રતિનું જમડા લેશે, કર્યાં પાપ પ્રમાણે દુઃખ દેશે;
દેવાનંદ કહે માથે સહ્યું જોશે.—ન૨૦૪

રાગ : રાજિયો પદ-૧

જોને વિચારી તારા જીવનમાં હો પ્રાણિયા, (ટેક)ભૂલી ગયો તું ભગવાન રે;
ઘર ધંધે ઘેર્યો, (ટેક) કેડે આવે છે તારે કાળ અતિ કોપતો.
ખાધા ખેલ્યામાં ખોયું બાળપણું હો પ્રા૦ જોબન આવ્યું થયો જુવાન રે.—ઘ૨૦૧
રોળ્યો કરે છે દિન રાતમાં,—હો પ્રા૦ પાપ કર્યામાં અતિ પ્રીત રે.—ઘ૨૦૨
અંગે બુઢાપણ આવિયું,—હો પ્રા૦ નિર્લજ થઈને ફરે નિત રે.—ઘ૨૦૩
સંગત કરે નહિ કેદી સંતની,—હો પ્રા૦ હરિ ભજવામાં નહિ હેત રે.—ઘ૨૦૪
અંતે લેવાને જમ આવશે,—હો પ્રા૦ દેવાનંદ કહે હજી ચેત રે.—ઘ૨૦૫

પદ-૨

અંતે જાવું છે ઊઠી એકલા હો જાણજે,(ટેક) સગાં ન આવે કોઈ સાથ રે;
મરવાને ટાણે, (ટેક) પ્રભુ વિના કોણ મુકાવે જમ મારથી.
કંઠ રૂંધાશે કફ જાળથી—હો જા૦ કાળા જમ કિંકર દેખાય રે.—મ૨૦૧
નવસેં નવાણું તૂટે નાડિયું,—હો જા૦ બોંતેર કોઠામાં લાગે લાય રે.—મ૨૦૨
રોમકોટિ વીંછીની વેદના,—હો જા૦ હૈડું હાલક ડોલક થાય રે.—મ૨૦૩
આંખ્યો ઉઘાડે અતિ વેદના,—હો જા૦ શેષ કોટિથી ન કેવાય રે.—મ૨૦૪
દુઃખ પામીને તજ્યો દેહને,—હો જા૦ દેવાનંદ કરે કોણ સહાય રે.—મ૨૦૫

પદ-૩

રોતાં કુટુંબી રહ્યાં રાતમાં હો પાપિયા,(ટેક) ધામ ધરા ને ધન માલ રે;
કોઈ સાથે નાવે,(ટેક) મેલીને પાળો જમપુરની વાટે જાય છે.
કર્મ કર્યાં તે આડાં આવશે,—હો પા૦ હરિ ભજ્યા વિના બેહાલ રે.—કો૦૧
ભેળું ન લીધું ભાતું પુણ્યનું,—હો પા૦ ભૂખ તરસની પીડા થાય રે.—કો૦૨

જીવ માર્યા તે આડા આવશે,–હો પા૦ તારું કાપીને તન ખાય રે.–કો૦૩
લોઢાની નારી ઊની લાલકરી,–હો પા૦ બાથ ભરાવી દેવે માર રે.–કો૦૪
આંખ્યુંમાં ઊના ગજ નાખશે,–હો પા૦ નીરખી દેવાનંદ કે' પરનાર રે.–કો૦૫

પદ-૪

મેલ્યા વિસારી ઘનશ્યામને હો મૂરખા,(ટેક) દુઃખનો ન આવે હવે પાર રે;
સંતોના દ્રોહી,(ટેક) પડવાનું પાપે કરી તારે કુંભીપાકમાં,
આગળ વૈતરણી નદી આવશે,–હો મૂ૦ માથે મુદગળના લાગે માર રે.–સં૦૧
દીધાં નથી તેં ગૌદાનને,–હો મૂ૦ કોણ ઉતારે સામે તીર રે.–સં૦૨
કઠણ કોલુમાં કાયા પીલશે,–હો મૂ૦ છોતા સરીખું થાય શરીર રે.–સં૦૩
ઊભો ધર્મની આગળ રાખશે,–હો મૂ૦ માગે રતિ રતિના જવાબ રે.–સં૦૪
કુટુંબ સારું કર્યાં પુણ્ય પાપને,–હો મૂ૦ એકલો દેવાનંદ કહે ભોગવ આપ રે.–સં૦૫

રાગ : ઠુમરી પદ-૧

જૂઠી જૂઠી જગતકી આશ રે, નર નાશ પલકમેં પાવે.–ટેક૦
કાલ ચવીના, મુખમેં લીના, વાકા નહિ વિશ્વાસ રે.–નર૦ ૧
માનત મેરા, નહીં કોઈ તેરા, કાળ કઠીન શિર ત્રાસ રે.–નર૦ ૨
સુત વિત્ત દારા, જગ વ્યવહારા, સરવે સુપન વિલાસ રે.–નર૦ ૩
દેવાનંદ દેખી, ભવભય લેખી, ઈનસેં ભયે ઉદાસ રે.–નર૦ ૪

પદ-૨

ગાયે ગાયે ન ગિરધરલાલ રે, નર પ્રાણ ગયે પસ્તાઈ.–ટેક૦
અતિ મદમાતે, દેશ દબાતે, હો ગયે હાલ બેહાલ રે.–નર૦ ૧
કુકર્મ કરતા દિલ નહિ ડરતા, ઘરે રહે ધન માલ રે.–નર૦ ૨
પ્રભુપદ પ્રીતિ કબહુ ન કીતી, કુબુદ્ધિ ચલત કુચાલ રે.–નર૦ ૩
દેવાનંદ પ્યારે, હરિ ઉર ધારે, તજી દીનો જગ જંજાલ રે.–નર૦ ૪

પદ-૩

મેરી મેરી કરત મતિ મંદ રે, વ્રજચંદ દીએ વિસરાઈ.–ટેક૦
નરતન પાયો, કછુ ન કમાયો, ફેર પર્યો ભવફંદ રે.–વ્રજ૦ ૧
જીવ અભાગી વિષય અનુરાગી, સમર્યા નહીં સુખકંદ રે.–વ્રજ૦ ૨
ત્રિવિધ તનમેં, જરત હે મનમેં, ગાફલ ગબર ગંદ રે.–વ્રજ૦ ૩
દેવાનંદ ભારી, કહત વિચારી, જાહી જપત સુરવૃંદ રે.–વ્રજ૦ ૪

પદ-૪

આયો આયો મનુષ્ય અવતાર રે, નર ચાર દિવસ મિજમાના.–ટેક૦
કુટુંબ કબીલા સ્વારથી મિલા, વાકું ચલત નહીં વાર રે.–નર૦ ૧
જમકે દૂતા મારત જૂતા, પાપી કરત પોકાર રે.–નર૦ ૨
ભવદુઃખ ભારી દેખ વિચારી, મરન ધરન અવતાર રે.–નર૦ ૩
દેવાનંદ ભારી, શરન મોરારી, સે'જે તરે સંસાર રે.–નર૦ ૪

રાગ : ખમાચ પદ-૧

ભજ્યો નહિ ભગવાન મૂરખ જીવતો મર્યો.–ટેક૦
પેટને અરથે પાપ કરંતા દિલમાં ન ડર્યો,
પુણ્ય કર્યાનું પાડોશીને ત્યાં આડો ફર્યો....ભજ્યો૦ ૧
દુઃખ વેઠીને દામ દીધા, ખજાનો ભર્યો,
જમ જોરાવર લઈને ચાલ્યા, વાવરવા ન રહ્યો....ભજ્યો૦ ૨
કૂડની માળા કોટમાં પહેરી, કૂડ ગુરુ કર્યો;
આહાર મૈથુન કરવા લાગ્યો કોઈ ન તર્યો....ભજ્યો૦ ૩
સહજાનંદજી ઓળખ્યા વિના, અંતર ના ઠર્યો;
દેવાનંદ કહે દિલમાં વસ્યા વીણ, કારજ શું સર્યો....ભજ્યો૦ ૪

પદ-૨

હરિ વિના હિતકારી બીજું કોઈ તારું નથી.–ટેક૦
પ્રભુ ભજ્યાનું વેદ પુરાણે, કહ્યું છે કથી;

અક્કલહીણા આળસી બેઠો, પામર તું પથી....હરિ૦ ૧
માતપિતા સુત નારી બંધવ, નહિ તારાં સાથી;
અંત સમે તો એકલા જાવું કાં મરે મથી....હરિ૦ ૨
સ્વારથિયો સંસાર તેમાં રહ્યો લથબથી,
સંતપુરુષની સોબત વિના શી થાશે ગતિ....હરિ૦ ૩
અક્કલવંતા રાજ કરંતા મૂઆ મહારથી,
દેવાનંદ કહે આપણે જાવું, કહ્યું ઠેઠથી....હરિ૦ ૪

પદ-૩

માણસનો અવતાર મોંઘો, નહિ મળે ફરી.–ટેક૦
માન મરડાઈ મોટપ મેલી, ભજી લે હરિ;
નહિ તો જાશો ચોરાશીમાં, જનમ બહુ ધરી....માણસ૦ ૧
દુઃખ તણો દરિયાવ મોટો નહીં શકો તરી;
શામળિયાને શરણે જાતાં જશો ઉગરી....માણસ૦ ૨
નિર્લજ્જ તું નવરો ન રહ્યો, ઘર ધંધો કરી;
માયા માયા, કરતો મૂરખ ન બેઠો ઠરી....માણસ૦ ૩
ચેતી લે ચિત્તમાં વિચારી ચાલજે ડરી;
દેવાનંદનો નાથ ભજો, પ્રેમમાં ભરી....માણસ૦ ૪

પદ-૪

ભજી લે ભગવાન, સાચા સંતને મળી.–ટેક૦
વચનમાં વિશ્વાસ રાખ્ય, ભજનમાં ભળી;
પૂરવ કેરાં પાપ તારાં તો જાશે બળી....ભજી૦ ૧
ઓળખી લે અવિનાશી, રહેજે જ્ઞાનમાં ગળી;
રીઝશે રંગરેલ વાલો અઢળક ઢળી....ભજી૦ ૨
કાળ તો વિકરાળ વેરી, વીંખશે વળી;

કામ ને કુટુંબ તુંને નાખશે દળી.–ભજી૦ ૩
સત્ય ત્યાં સુખ ધરમ રહે, કૂડ તહાં કળી;
દેવાનંદ કહે દુનિયા કેરી અક્કલ આંધળી.–ભજી૦ ૪

રાગ : પરજ પદ-૧

અંતકાળે આવી રે મારી, શ્રીઘનશ્યામ કરો સહાય રે.–અંત૦૧
રોમકોટિ વીંછીની તનમાં થાય વેદના, કફજાળે કંઠ રૂંધાય છે.–અંત૦૨
સૂધ ન રહે જ્યારે પોતાના શરીરની, તનડાની નાડી તૂટી જાય છે.–અંત૦૩
ઘરનાં માણસ જ્યારે ઘેરી બેસે પાસળે, પૂમડું લઈને જળ પાય છે.–અંત૦૪
દેવાનંદ કહે દેહ તજ્યા ટાણે, હૈડું હાલકડોલક થાય છે.–અંત૦૫

પદ-૨

કાયાગઢ ઘેર્યો રે કાળે, વિઠ્ઠલ વારે વે'લા આવજો.–કાયા૦૧
જોર ન ચાલે તમ વિના બીજા કોઈનું, તનડાના તાપ બુઝાવજો.–કાયા૦૨
જીભ ટૂંકી થઈ વાણી તોતળી બોલાય ત્યારે, કોટિ ગુના વિસરાવજો.–કાયા૦૩
પાપ કર્યાં તે આડાં આવે જ્યારે પીડવા, મોહન તે થકી મુકાવજો.–કાયા૦૪
દેવાનંદ કહે અધમ ઓધારણ, તનડાની વાસના તોડાવજો.–કાયા૦૫

પદ-૩

મરવા ટાણે આવી રે માવા, દરશન દ્યો છો હરિદાસને.–ટેક૦
જન અપરાધ તમે ઉર નથી ધારતા,
આપો છો બ્રહ્મપુર વાસને.–મર૦ ૧
ગુના અમારા હોય કોટિ કોટિ ગિરધર,
નટવર કરજો હવે નાશને.–મર૦ ૨
શ્રી ઘનશ્યામ તમે કરુણાના સાગર,
ટાળો છો જનના ભવત્રાસને.–મર૦ ૩
દેવાનંદ કહે દોયલી વેળામાં,
અમને તમારી એક આશરે.–મર૦ ૪

પદ-૪

કે'જો ઓધા આવે રે વા'લો પ્રાણ કરે જાવા પરિયાણને.–ટેક૦
પરમ સ્નેહી તમે રે'જો મારી પાસળે,
સહજાનંદજી સુજાણને.–કેજો૦ ૧
બોંતેર કોઠા ખાલી થાય મળ ઝરી ઝરી,
વાઢીને મેલે જ્યારે વાણને.–કેજો૦ ૨
ખમ ખમ ખાંસી કરે હૈયામાં આવે હેડકી,
પડખામાં શૂળ મારે બાણને.–કેજો૦ ૩
દેવાનંદ કહે વા'લા અંતે વેલા આવજો,
ભક્તવત્સલ દગ ભાણને.–કેજો૦ ૪

રાગ : મેવાડો પદ-૧

અંતકાળે આવી રે સંભાળી લેજો શામળા રે,...ટેક૦
જોશોમા અમારા અવગુણ શ્યામ;
પણ છે પોતાનું રે પ્રભુજી તમે પાળજો રે,
અધમઓધારણ કરુણાના ધામ.–અંત૦ ૧
ગજને છોડાવ્યો રે ગ્રાહના મુખ થકી રે, કરતાં કાંઈ અરધ નામ ઉચ્ચાર;
એવી રીતે આવો રે સુંદર શામળા રે;
વાટડી જોઉં છું વારંવાર.–અંત૦ ૨
નારાયણ નામે રે ઓધાર્યો અજામેળને રે, કરતાં તે પુત્ર તણો રે પોકાર;
એવું તે વિચારી રે અલબેલા આવજો રે;
અમારે છે તે તમારો રે આધાર.–અંત૦ ૩
દોયલી વેળામાં રે દીનાનાથજી રે, કહોને અમે કેની કરીએ આશ?
મુક્તાનંદના સ્વામી રે સુંદર શામળા રે;
અબળાને તેડી રાખો પાસ.–અંત૦ ૪

પદ-૨

દોયલી વેળામાં રે કોઈ કેનું નથી રે, જ્યારે કરે જમડા આવીને જોર;
તેણી વેળા આવી રે દયાળુ મુજ દીનની રે,
બાંહ્ય ગ્રહી રે'જો નંદકિશોર.–દોયલી૦૧
જ્યારે તૂટે નાડી રે ઝલાઈ જાય જીભડી રે,વાજે કફ સહિત શ્વાસનો ઘોર;
સગાંને સંબંધી રે લાગે સહુ લૂંટવા રે,
કૂડા કૂડા કરીને શોર બકોર.–દોયલી૦૨
સ્વારથનાં સગાં રે સરવે સંસારમાં રે, તમ વિના જૂઠાં સરવે જન;
તમે ને તમારા રે જન પ્રભુ પરમારથી રે,
બીજે નવ માને મારું મન.–દોયલી૦૩
ત્રાહિ ત્રાહિ કરી રે પોકારું જોઈ તમ ભણી રે,સેવકની કરજો શ્યામ સંભાળ;
મુક્તાનંદના સ્વામી રે જાણ સુજાણ છો રે,
વર્ણવે છે વેદ દીનદયાળ.–દોયલી૦૪

પદ-૩

આ અવસર રે દયાળુ દયા કરી રે, ટાળવાને જન્મમરણના તાપ;
વાહને ચડીને રે આવો છો મારા વાલમા રે,
નારાયણ નામનો જપતાં જાપ.–આ અવ૦ ૧
અનેકને આવ્યા રે અંતસમે તેડવા રે, સાથે લઈ સંત જનનો સાથ;
એવા તો તમારા રે ગુણ અનંત અપાર છે રે,
સાંભળતામાં સરવે થાય સનાથ.–આ અવ૦ ૨
અધમની જાતિ રે ઓધારી બહુ નારીને રે જેને નિંદે શાસ્ત્ર વેદ પુરાણ;
ગુણ ને અવગુણ રે નાથ ગણતા નથી રે,
શરણે આવ્યાના શ્યામ સુજાણ.–આ અવ૦ ૩
કરુણારસને રે પ્રગટ કર્યો કાનજી રે, કરવા અનેક જનનો ઉદ્ધાર;
મુક્તાનંદને વા'લે રે મહા સુખ આપિયું રે,
કરી નિત્ય નવલા નેહ વિહાર.–આ અવ૦ ૪

પદ-૪

ભલેને પધાર્યા રે ગિરધર ગાજતા રે, હવે મુને કરી કૃતારથ કાન;
નયણાં ઠરે છે રે નાથને નીરખતાં રે,
જેનું નિત્ય ધરીને રહેતા ધ્યાન.–ભલે૦૧
દુઃખડાના દા'ડા રે હવે તો દૂર ગયા રે, લીધી છેલછબીલે મારી સાર;
જીવન જોઈને રે જગ જૂઠો થયો રે,
તમ સંગ લાગ્યો રંગ એકતાર.–ભલે૦૨
કમળા સરખી રે કરી મુંને કાનજી રે, ગ્રહી ગુણવંતે મારો હાથ;
ભલું મારું ભાગ્ય રે ફળ્યું કોઈ કાળનું રે,
પામી પતિ અખિલ ભુવનનો નાથ.–ભલે૦૩
અખંડ સોહાગી રે તમને જે જાણશે રે, માણશે મહા સુખ મોજ અપાર;
મુક્તાનંદ કહે છે રે તમને પરહરી રે,
ભવજળ કોઈ ન પામે પાર.–ભલે૦૪

રાગ : સોરઠ પદ-૧

હરિગુણ ગાતાં, દુરિજનિયાંનો ધડક ન મનમાં ધારીએ;
શિરને સાટે, શ્વાસ–ઉચ્છવાસે સુંદરવર સંભારીએ....ટેક૦
જે સાચું સમરણ આદરે, તેનો મૂરખ માણસ દ્રોહ કરે;
તે ઊલટો નિજ શિર ભાર ભરે....હરિ૦૧
જે સૂરજ સામી રજ નાખે, તે ઊલટી આવી પડે આંખે;
રવિ રોષ રાગ મન નવ રાખે....હરિ૦૨
એમ સમજી મન દૃઢ રાખીએ, મુખ કાયરતા નવ ભાખીએ;
આ તન પ્રભુ પર વારી નાખીએ....હરિ૦૩
જે તન મન ધન હરિ ચરણે ધરે, તેની સુંદર શ્યામ સહાય કરે;
કહે મુક્તાનંદ તે તારે ને તરે....હરિ૦૪

પદ-૨

સરવે માન તજી, શામળિયા સંગાથે મન દૃઢ બાંધીએ;
તજી લોકલજ્જા, સાધુજન સંગાથે પ્રીતિ સાંધીએ.–ટેક૦
જે સાધુજનનો સંગ કરે, તેના કામાદિક સંતાપ હરે;
તેનું મન લઈ મોહન ચરણે ધરે.–સરવે૦૧
એમ હરિ ભજતાં મોટપ પામે, તેનાં જન્મમરણનાં દુઃખ વામે;
ફરી મન ન ચડે બીજે ભામે.–સરવે૦૨
ધ્રુવ આદિ અચળ થયા હરિ સેવી, તેની શિખામણ મન ધારી લેવી;
ભક્તિ પણ કરવી તેના જેવી.–સરવે૦૩
દુરિજનના સંગથી દૂર રહીએ, હરિજનનો અવગુણ નવ લઈએ;
મુક્તાનંદ દાસના દાસ થઈએ.–સરવે૦૪

પદ-૩

તન ધન જાતાં, હરિજન હોય તે હરિભક્તિથી નવ ચળે,
જેમ નારી સતી સરવે મમતા છોડી પતિ સંગે બળે.–ટેક૦
જુઓ પ્રહલાદે પણ નવ છોડયું, નિજ તાતતણું સગપણ ત્રોડયું;
દૃઢ કરી મોહન સંગ મન જોડયું.–તન૦૧
જુઓ હરિશ્ચંદ્રે હરિ નવ તજિયા, પર ઘેર વેચાઈ પ્રભુને ભજિયા;
ત્યારે મોહનના મનમાં રજિયા.–તન૦૨
જુઓ બળીનું મન નવ હારિયું, ગુરુ વચન રુદે નવ ધારિયું;
તન મન ધન પ્રભુ પર વારિયું.–તન૦૩
એવી દૃઢતા ધારે તે સુખિયા, તે કોઈ કાળે નવ હોય દુઃખિયા;
કહે મુક્તાનંદ તે મહા સુખિયા.–તન૦૪

પદ-૪

હરિજન થઈને, હાણ વરધ સુખ દુઃખ મનમાં નવ ધારીએ,
ટાળ્યા નવ ટળે, ઘટ સાથે ઘડિયા હિંમત નવ હારિએ.–ટેક૦
જુઓ કદરજ મહા દુઃખિયા કાવ્યા, તે સુખ દુઃખ મનમાં નવ લાવ્યા;
ત્યારે મોહનના મનમાં ભાવ્યા.–હરિ૦૧
જુઓ વસુદેવ દેવકી બંધ રહ્યાં, બહુ કાળે બંધન દૂર થયાં;
જેને હરિ પુત્ર તોય દુઃખ સહ્યાં.–હરિ૦૨
જુઓ પાંડવ હરિને અતિ પ્યારા, જેથી પળ એક નાથ ન રહે ન્યારા;
તે વન ભટકયા લઈ સંગ દારા.–હરિ૦૩
એમ સમજી હરખ શોક તજીએ, થઈ એકમના પ્રભુને ભજીએ;
કહે મુક્તાનંદ હરિને રજીએ.–હરિ૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

સહજાનંદ સ્વામી રે, ભજ દૃઢ ભાવ કરી;
આવો અવસર દુર્લભ રે વારે વારે ના'વે ફરી.–૧
તું તો સત્ય કરી માને રે, સંતની વાતડલી;
તજી દેજે તું વેગે રે, મન કેરી ઘાતડલી.–૨
પરધન પરનારી રે, તજી સતસંગ કરે,
હરિ વિમુખની સંગત રે, વિષ જાણી પરહરે.–૩
મારું કહ્યું સત્ય માને રે, જાવું છે જરૂર મરી;
કર પુણ્ય પરમારથ રે, સંપત રહેશે ધરી.–૪
એવું સમજી વિચારી રે, પાણી પહેલી પાળ કરો;
વાલો મુક્તાનંદનો રે, ભજી ભવકષ્ટ તરો.–૫

પદ-૨

સ્વામિનારાયણ કહેતાં રે, કેમ તું લાજે છે;
તારા શિર પર વેરી રે, જમરા ગાજે છે.–૧

જમદૂત જોરાવર રે, લેશે તારા પ્રાણ હરી;
તારાં સગાંને સંબંધી રે, રહેશે હાય હાય કરી.–૨
જેને કાજે કરે છે રે, કુકરમ અતિ ભારી;
તેતો સંગે ન ચાલે રે, નવ જોબન નારી.–૩
જાશે પાપે પોતાને રે, નરકમાં જમ સંગે;
પીશે લોહી તે તારું રે, ચીરી ચીરી સહુ અંગે.–૪
એવું સમજી વિચારી રે, શ્રીહરિને ભજ જે;
મુક્તાનંદ સત્ય કહે છે રે, સરવે કુકર્મ તજ જે.–૫

પદ-૩

ઘનશ્યામને સેવો રે, કુમતિને દૂર કરી;
એ છે સરવેના સ્વામી રે, પ્રગટ પ્રમાણ હરિ.–૧
જેનું ધ્યાન ધરે છે રે, મહા મુનિ શુક જેવા;
જેના પદપંકજની રે, કરે કમળા સેવા.–૨
એવા શ્રીનારાયણ રે, ભજે તેનાં કષ્ટ હરે;
એને ઈષ્ટ જે જાણે રે, તે તો કુળ સહિત તરે.–૩
વાલો નિજ તપનું ફળ રે, સહુને આપે છે;
ધરી રૂપ અલૌકિક રે, ભવદુઃખ કાપે છે.–૪
એવા પ્રગટ પ્રભુને રે, ભજો ભ્રમણા ત્યાગી;
મુક્તાનંદ કે' હરિ ભજી રે, થાશો બડભાગી.–૫

પદ-૪

શ્રીનારાયણ ભજજો રે, શુદ્ધ થઈ નર નારી;
સાચા સંતની વાણી રે, લેજ્યો ઉરમાં ધારી.–૧
ખર શબ્દ સરીખી રે, દુરિજનની વાણી;
તેને ઉરમાં ન ધરજો રે, દુઃખદાયક જાણી.–૨
કામી ક્રોધી ને લોભી રે, લંપટ જે નગરા;
તેને સંત ન ગણશો રે, તે તો જમદૂત ખરા.–૩

કહી સત્ય શિખામણ રે, તેને નિંદા કહેશે;
તે તો જમપુરી કેરુંરે, દારુણ દુઃખ સહેશે.—૪
સંત અસંતને સમજી રે, ભાવે હરિભજન કરો;
મુક્તાનંદ કે' નારાયણ રે, નામે ભવ સિંધુ તરો.—૫

રાગ : ધોળ પદ-૧

અલૌકિક આદિત્ય ઉદિયા રે, સહજાનંદ સ્વામી;
પતિતને પાવન કરવા રે, પ્રગટયા બહુનામી.—૧
સોમ થકી ઘણું શીળા રે, કરુણારસ ધારી;
જનમન કુમુદ વિકસ્યાં રે, મોહાદિક મારી.—૨
મંગળરૂપ મોરારી રે, પુરુષોત્તમ પોતે;
કોટિ કરમને ટાળે રે, નયણાં ભરી જોતે.—૩
બુધ થઈ બોધ પ્રકાશે રે, આપે અવતારી;
મૂઢ મલિન જન તાર્યા રે, અગણિત નરનારી.—૪
ગુરુજીનાં ચરણ ઉપાસે રે, હરિ હર અજ જેવા;
બ્રહ્મરૂપ મુનિ મોટા રે, કરે સદ્‌ગુરુ સેવા.—૫
સૂકર શ્વાન ખર જેવા રે, જેને ચરણે રહે આઈ;
બ્રહ્મરૂપ થયા ભવમાં રે, ગોવિંદ ગુણ ગાઈ.—૬
શનીશ્વર ગ્રહ સમ સૌને રે, મન મહા દુઃખકારી;
તેને તે વશ કરી રાખે રે, વચનાંકુશ મારી.—૭
અક્ષર પદ અવિનાશી રે, જેનું ધામ કહાવે;
મુક્તાનંદ તે ગુરુના રે, નિશદિન ગુણ ગાવે.—૮

રાગ : ગરબી પદ-૧

રે સ્વામિનારાયણ સાંભરે, ગાતાં તે સાતે વાર રે;
રે વાણી તે રસ ભરી આપજો, ધર્મતણા કુમાર રે....સ્વામિ૦ ૧
રે આદિત્ય સહજાનંદ ઉદિયા, કરવા પતિત ભવપાર. રે....સ્વામિ૦ ૨
રે સોમ સરખા શીતળ સદા, ક્રૂરતા ન મળે લગાર રે....સ્વામિ૦ ૩

રે મંગળ મંગળકારી મૂર્તિ, ધર્મકુંવર કીરતાર રે....સ્વામિ૦ ૪
રે બુધ પુજે તેની પાદુકા, હરખ ભર્યા વારવાર રે....સ્વામિ૦ ૫
રે ગુરુ સુર મુનિ ભૂપના, સહજાનંદજી સરદાર રે....સ્વામિ૦ ૬
રે શુક્ર સરખા સ્વભાવના, રિપુ સદા સુખ સાર રે....સ્વામિ૦ ૭
રે શનિ સરખા નરનારનો, કીધો તે આજ ઓધાર રે....સ્વામિ૦ ૮
રે આ પદ ગાયે ને શીખે સાંભળે, વાધે પ્રભુ પદ પ્યાર રે....સ્વામિ૦ ૯
રે સ્વામિનારાયણ નામ પર, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. રે....સ્વામિ૦ ૧૦

રાગ : કાફી પદ-૧

જાના હે નર જાના હે, ઘર છોડી એકીલા નર જાના હે.–ટેક૦
મેડી મંદિર છોડ ચલોંગે, એક દિન ભોંય બિછાના હે.–ઘર૦ ૧
નિજ તન નારી પુત્ર કું પોંખે, જારી કે છાર મિલાના હે.–ઘર૦ ૨
બ્રહ્મા આદિ ભુવન કે સ્વામી, વહાં ભી સ્થિર ન રહાના હે.–ઘર૦ ૩
દાસ મુકુંદ આશ તજ જૂઠી, શ્રીહરિચરન ઠિકાના હે.–ઘર૦ ૪

પદ-૨

આવેંગે જમ આવેંગે હરિભજન વિના જમ આવેંગે.–ટેક૦
હરિજન દેખ કે હાંસી કરત, વાકે મુખમેં આગ જરાવેંગે.–હરિભજન૦૧
કીરતન કથારી સુને નહીં, તાકે શ્રવનમેં સીસા ઢરાવેંગે.–હરિભજન૦૨
કર્મ વિકર્મ કરે જિન કે હિત, ઈનમેં સે કોઉ ન બચાવેંગે.–હરિભજન૦૩
દાસ મુકુંદ ચલો ગુરુચરને, એક પલકમેં છુડાવેંગે.–હરિભજન૦૪

પદ-૩

પાવેંગે દુઃખ પાવેંગે, હરિભજન વિના દુઃખ પાવેંગે.–ટેક૦
દુર્લભ દેહ ભજન બીન તજીકે, માર જમનકી ખાવેંગે.–હરિભજન૦૧
જમકે મનમેં મે'ર ન આવે, કાંટા માંહી ચલાવેંગે.–હરિભજન૦૨
પરનારી પ્રસંગ કરે વાંકું, લોહ સ્થંભ લપટાવેંગે.–હરિભજન૦૩
દાસ મુકુંદ વાસ હરિચરને, ઈન મારગમેં ન આવેંગે.–હરિભજન૦૪

પદ-૪

તારેંગે સંત તારેંગે, ભવજળમેં બૂડત સંત તારેંગે.–ટેક૦
જનમ મરણ ભય તબહી ભાગે, સંત બચન ઉર ધારેંગે.–ભવજળમેં૦૧
જો તરી ગયે સો સંત સમાગમ, અબહી સંત ઓધારેંગે.–ભવજળમેં૦૨
સંત શબ્દ કું જો લોપી ચલેંગે, આગે બહુત સંભારેંગે.–ભવજળમેં૦૩
દાસ મુકુંદ નાવ સત્સંગત, પલમેં પાર ઉતારેંગે.–ભવજળમેં૦૪

રાગ : સોરઠ પદ-૧

નર અજ્ઞાની, સાંભળને શિખામણ મૂરખ મારી,
કહું હેત કરી, સત્ય માની અંતરમાં લેજે ધારી.–ટેક૦
પ્રભુ નવ ભજિયા નરદેહ ધરી, આણી ખોટામાં પરતીત ખરી;
તું મહા દુઃખ પામીશ મૂઢ મરી.–નર૦૧
સુત નારી કુટુંબી જે કાવે, તે તારાં ભેળાં નહિ આવે;
તોય મૂરખ તારે મન ભાવે.–નર૦૨
તું ઘર દોલત સાચાં જાણી, તેમાં બંધાણો અતિશે પ્રાણી;
માટે નવ ઓળખ્યા સારંગપાણિ.–નર૦૩
તારું ધન જોબન સરવે કાચું, જમ લઈ જાશે મરડી ડાચું;
કહે મંજુકેશાનંદ સાચું.–નર૦૪

પદ-૨

શું સમજીને, મુખથી વેણ બોલે ચાવી ચાવી;
વળી જ્ઞાન કહે, ભોળા જનને ખોટી શાખ બતાવી.–ટેક૦
તું ખોટા ગુરુને સાચા જાણે, તેના દોષ હૈયામાં નવ આણે;
તુંને પડશે ખબર મરવા ટાણે.–શું..૦૧
બાવળમાં આંબ બુદ્ધિ લાવે, તેને કેરી કદીયે નવ આવે;
તેની શૂળ વાગે પીડા પાવે.–શું..૦૨
વળી નપુંસકની નારી કાવે, તેને પુત્રતણું સુખ નવ આવે;
તેનાં રાત દિવસ દુઃખમાં જાવે.–શું..૦૩

તેમ ખોટા ગુરુને શરણે જાયે, તેનું કલ્યાણ ક્યારે નવ થાયે;
મંજુકેશાનંદ એ સત્ય ગાયે.–શું..૦૪

પદ-૩

જોને જાગીને, અંતરમાં અંધારું મૂરખ તારે,
સાચા સંત હરિ, ઓળખીને તું હૈડામાં નવ ધારે.–ટેક૦
તું દેહ માંહે પ્રભુને શોધે, તે કપટી ગુરુ કેરે બોધે;
તેમાં સારું મનડું નવ રોધે.–જોને૦ ૧
વળી નાગ પાંચમ આવે જ્યારે, કરી સર્પ લીટો પૂજે ત્યારે;
સાચા નાગને લાકડીએ મારે.–જોને૦ ૨
જેમ ઘુવડ રવિને નવ દેખે, તેમ અજ્ઞાની પ્રભુ નવ પેખે;
તેનો મનુષ્ય દેહ જાય અલેખે.–જોને૦ ૩
તને જમડા લઈ જાશે તાણી, ત્યારે મુખથી નહિ બોલાયે વાણી;
મંજુકેશાનંદ કહે સત્ય વાણી.–જોને૦ ૪

પદ-૪

નરતન પામી, હાર્યો જીતી બાજી મૂઢ અજ્ઞાની;
ખોટા સંતતણી, શિખામણ તેં અંતરમાં સત્ય માની.–ટેક૦
કામી ક્રોધી ગુરુ તને એમ કહે છે, તારા દેહ માંહી જ પ્રભુ રહે છે;
તું બહાર તે શું શોધે છે.–નર૦ ૧
એમ કહી પરનારી સંગ કરે, કરી ચેલા તેનું દ્રવ્ય હરે;
તેનું પાપ હૈયામાં નવ ધરે.–નર૦ ૨
કોઈ કહે છે મન મારો ભાઈ, કોણ છે ભગિની પુત્રી માઈ;
તેનો સંગ કર મહાતમ ગાઈ.–નર૦ ૩
એમ દૈત્ય ગુરુ શિક્ષા દે છે, તેને મૂરખ સત્ય માની લે છે;
મંજુકેશાનંદ સાચું કહે છે.–નર૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

રાજે ગઢપુર મહારાજ (૨) પૂરણ બ્રહ્મ પરમાત્મા જો;
આવ્યા ગરીબ નિવાજ (૨) એ તો અક્ષરના આત્મા જો.–૧

છાયો પ્રબળ પ્રતાપ (૨) કહ્યો નવ જાય રસના જો;
કીધો અધર્મ ઉથાપ (૨) વાગ્યા ડંકા અતિ જસના જો.—૨
માર્યા અસુર અપાર (૨) કામ ક્રોધાદિક વાંકડા જો;
સુર અસુર નર નાર (૨) જેને આગે સૌ રાંકડા જો.—૩
મત પંથને માથે મેખ (૨) મારી લીધા જન છોડવી જો;
મુંડયા કંઈક ગુરુ ભેખ (૨) પાડયા મહંતને ગોડવી જો.—૪
આપી પરચા અનુપ (૨) માયિક મતને ઉખાડિયા જો;
જીવ માયા બ્રહ્મરૂપ (૨) જથારથ તે દેખાડિયા જો.—૫
સમાધિમાં સહુ ધામ (૨) દેખાડિયાં નર નારને જો;
એવા સહજાનંદ શામ (૨) પ્રગટયા પ્રેમાનંદ કારણે જો.—૬

રાગ : પરજ પદ-૧

સંતો સાંભળો સાચી વારતા, નથી લીધો આ ભૂખ્યે ભેખ રે;—ટેક૦
જનુનીનો જાયો કહું છું, અવશ્ય હતો હું એક રે.—સંતો૦ ૧
ગાડું બળદ ગાય ને ઘોડી, ડોબાં હતાં દશ બાર રે;
પાંચ મળીને પૂછતાં મુંને, કરતો હું કારભાર રે.—સંતો૦ ૨
અન્ન ધન ધામ ને ધરણી, પરણી હતી ઘેર રે;
છોટાં છોટાં છોકરાં હતાં, હતી માતાજીની મેર રે.—સંતો૦ ૩
ખાવા પીવાનું ખૂબ જડતું, વસ્ત્રનો નહિ પાર રે;
જોઈએ તેવાં જોડાં જડતાં, તકે તકે તૈયાર રે.—સંતો૦ ૪
એટલું મેલી અહીં આવ્યો છું, ઉર કરી વિચાર રે;
ભૂખે મરતાં ભેખ લીએ છે, ગણશો નહિ એની હાર રે.—સંતો૦ ૫
જ્ઞાન વૈરાગ્યે ગળે ઝાલ્યો, કયાંય ન ચોટયું ચિત્ત રે;
નિષ્કુળાનંદ કહે નહિ કહું તો, જોડાશે મારું ગીત રે.—સંતો૦ ૬

રાગ : પરજ પદ-૧

પાતળિયે હર્યા પ્રાણ રે, બેની મારા પાતળિયે..—ટેક૦
મુજ સામું વ્હાલે જોઈને માર્યાં, આંખડલીનાં બાણ રે. —બેની૦૧

લટકાળે રે મુંને ચટકી લગાડી, છેલે ચતુર સુજાણ રે....બેની૦ ૨
શામળિયાને જોવા સારુ, તનડામાં થાય છે તાણ રે....બેની૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે અંતર વીંધ્યું, ડોલરીયે દીવાન રે....બેની૦ ૪

પદ-૨

દિલડાના દરિયાવ રે, ગિરધર...દિલડાના૦—ટેક૦
જગજીવન રૂડી શોભા જોઈને, અંતર થાય છે ઉછાવ રે....ગિર૦ ૧
રૂપ રહ્યું છે મારે હૃદિયે તારું, રૂપાળા વ્રજરાવ રે....ગિર૦ ૨
પ્રાણ જાતાં રે પાતળિયા પ્યારા, મેલું નહિ કેદી માવ રે....ગિર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે શીરને સાટે, ઠીક કીધેલ ઠેરાવ રે....ગિર૦ ૪

પદ-૩

રૂપાળો રંગરેલ રે, વ્હાલો લાગે...રૂપાળો૦ —ટેક૦
આવી વરસ્યો છે અંતરમાં રે, ખાંતીલાનો ખેલ રે....વ્હાલો૦ ૧
સોનેરી શીર ફેંટો બાંધી, ઊભો છે અલબેલ રે....વ્હાલો૦ ૨
વિઠ્ઠલને વ્રજનારીએ ઘેર્યો, જેમ કળાયેલ ઢેલ રે....વ્હાલો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સુણતાં બંસી, અધર ડોલે છે મારી હેલ રે....વ્હાલો૦ ૪

પદ-૪

શ્યામળિયો સરદાર રે, છે જો મારે...શ્યામળિયો૦ ટેક૦
શ્યામળિયાશું મેં તો સગપણ કીધું, બીજાનો શો હવે ભાર રે....છે જો૦ ૧
મરમાળો રે મારે મનડે માન્યો, કહાનો નંદકુમાર રે....છે જો૦ ૨
પ્રાણજીવન પાતળિયો પ્યારો, ન્યારો ન કરું લગાર રે....છે જો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વારી નાખું, એ માથે ઘરબાર રે....છે જો૦ ૪

રાગ : પરજ પદ-૧

સ્વામિનારાયણ નામ, વહાલું લાગે, સ્વામિનારાયણ નામ. —ટેક૦
રાતદિવસ મારા રૂદિયા ભીતર, જપીશ આઠું જામ... વહાલું૦૧
ભવજળ તરવા પાર ઉતરવા, ઠરવાનું છે મારે ઠામ... વહાલું૦૨
સર્વોપરિ શ્યામ છે નરવીર નામ, સુંદર સુખડાનું ધામ... વહાલું૦૩
નિષ્કુળાનંદના નાથને ભજતાં, વારે તેનું નહિ કામ.... વહાલું૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

જાવું છે રે જાવું છે રે જાવું છે નેદાન ભજ ભગવાન રે જીવ જાવુંછે.–ટેક૦
જાવું છે રે જાવું છે રે રહેવાનું છે કાચું, માને સાચું રે.–જીવ૦ ૧
જાવું છે રે જાવું છે રે માલધન મેલી, ઠાલું ઠેલી રે.–જીવ૦ ૨
જાવું છે રે જાવું છે રે આવું તન ત્યાગી, જોને જાગી રે.–જીવ૦ ૩
જાવું છે રે જાવું છે રે આપો જમણે હાથે, આવે સાથે રે.–જીવ૦ ૪
જાવું છે રે જાવું છે રે કહે નિષ્કુળાનંદ, ભજ ગોવિંદ રે.–જીવ૦ ૫

પદ-૨

ભૂલેમા રે ભૂલેમા રે આવું અંગ ભાળી, દેશે બાળી રે ભાઈ ભૂલેમા. –ટેક૦
ભૂલેમા રે ભૂલેમા રે, તન નથી તારું, માને મારું રે.–ભાઈ૦ ૧
ભૂલેમા રે ભૂલેમા રે, દેખી દેહ રૂડી, છે જો કૂડી રે.–ભાઈ૦ ૨
ભૂલેમા રે ભૂલેમા રે, દેહ દેશે દાટી, થાશે માટી રે.–ભાઈ૦ ૩
ભૂલેમા રે ભૂલેમા રે, દેખી દેહ સારી, જોને વિચારી રે.–ભાઈ૦ ૪
ભૂલેમા રે ભૂલેમા રે, કહે નિષ્કુળાનંદ, સ્વામી સુખકંદ રે.–ભાઈ૦ ૫

પદ-૩

માનીલે રે માનીલે રે, માનીલે મન મારું, તો ઘણું સારું રે મન માની લે –ટેક
માનીલે રે માનીલે રે ખોટામાં શું ખૂંત્યો, તજને તું તો રે.–મન૦ ૧
માનીલે રે માનીલે રે ધાઈશમા ધન નારી, થાશે ખુવારી રે.–મન૦ ૨
માનીલે રે માનીલે રે સાચાનો થા સંગી, મન બહુરંગી રે.–મન૦ ૩
માનીલે રે માનીલે રે તાણ તારી તજી, હરિ લેને ભજી રે.–મન૦ ૪
માનીલે રે માનીલે રે કહે નિષ્કુળાનંદ, ફીટે ભવફંદ રે.–મન૦ ૫

પદ-૪

વિચારે રે વિચારે રે વિચારે વીર વારું, તો ઘણું સારું રે વીર વિચારે–ટેક૦
વિચારે રે વિચારે રે વિચારીને ચાલે, જાવું કાલે રે.–વીર૦ ૧
વિચારે રે વિચારે રે વિચારીને બોલે, હરિ મ ભૂલે રે.–વીર૦ ૨
વિચારે રે વિચારે રે સતસંગ કુસંગ, તો રહે રંગ રે.–વીર૦ ૩
વિચારે રે વિચારે રે દુર્લભ આ દેહી, ગઈ આવે નહિ રે.–વીર૦ ૪
વિચારે રે વિચારે રે કહે નિષ્કુળાનંદ, છેલ્લી છંદ રે.–વીર૦ ૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

જુઓ વિચારી આ સોબત સારી, એકાએકી ચાલ્યા ઊઠીજી૦ –ટેક૦
કોઈક આજ ને કોઈક કાલ, આંહી રહ્યાની વાત જૂઠીજી.–જુઓ૦ ૧
નાના ને મોટા નજરે નીરખતાં, ગયા આપણા ગોઠીજી.–જુઓ૦ ૨
દિનદિન પ્રત્યે અંગરંગ પલટે, શ્વેત વાળ કાળ કોઠીજી.–જુઓ૦ ૩
કર્મ વિકર્મ કર્યાં જેણે જેવાં, તેવી પલાણી ચાલ્યા પોઠીજી.–જુઓ૦ ૪
નિષ્કુળાનંદ કહે ભજીલે ગોવિંદ, તું જીત્યો હારી જામા મૂઠીજી.–જુઓ૦ ૫

પદ-૨

કાળ વિકરાળ વેરી શિર ગાજે, ચેતો ચેતો નરનારી જી૦ –ટેક૦
જે કોઈ જાયું તે જશે જરૂર, જુઓને મનમાં વિચારીજી.–કાળ૦ ૧
દેવ દાનવ માનવ ને મુનિ, રહે નહિ તનધારીજી.–કાળ૦ ૨
કોઈક જીતી જાશે આ જગમાં, કોઈક જાશે મૂડી હારીજી.–કાળ૦ ૩
કેડા મોર્યે રહ્યું નહિ કોઈ, સહુ સંત કહેછે પોકારીજી.–કાળ૦ ૪
નિષ્કુળાનંદ કહે ભજીલે ગોવિંદ, માની શિખામણ મારીજી.–કાળ૦ ૫

પદ-૩

જૂઠી માયા કાયા પણ જૂઠી, તેમાં લોભાણો શું લે'રીજી૦ –ટેક૦
તેં તો જાણ્યું જીવીશ જુગ ચારે, માથે ન દીઠો કાળ વેરીજી.–જૂઠી૦ ૧
માત તાત કેનાં સુત સંબંધી, કેનાં માલ ધન મેરીજી.–જૂઠી૦ ૨
અંતકાળે કોઈ કામ ન આવે, જ્યારે લીએ જમ ઘેરીજી.–જૂઠી૦ ૩
ભૂલવણીમાં ભૂલી ભગવંત, ખાધાં ફળ ઝાઝાં ઝેરીજી.–જૂઠી૦ ૪
નિષ્કુળાનંદ કહે ભજીલે ગોવિંદ, માની વાત સંત કેરીજી.–જૂઠી૦ ૫

પદ-૪

પરદેશી છે આ પ્રાણી પરોણલો, તે રહી રહીને કેટલુંક રહેશેજી૦ –ટેક૦
ચાલુ ચાલુ નિત્ય ચિત્ત ચિંતવે છે, ચાલી અચાનક દેશેજી.–પર૦ ૧

મારું મારું કરી મમતે મરે છે, ચાલતાં શું લઈ લેશેજી.–પ૨૦ ૨
માયા મોહમાં મતિ ભરમાણી, ઉપદેશ અંતરે ન પેસેજી.–પ૨૦ ૩
જાતિ વેળા કે'શે કાંઈ ન માણ્યો, કેડે કાણિયા એમ કે'શેજી.–પ૨૦ ૪
નિષ્કુળાનંદ કહે ભજીલે ગોવિંદ, આ વાત હૈયામાં જો બેસેજી.–પ૨૦ ૫

રાગ : જંગલો પદ-૧

જનની જીવો રે ગોપીચંદની, પુત્રને પ્રેર્યો વૈરાગ્યજી;
ઉપદેશ આપ્યો એણી પેરે, લાગ્યો સંસારીડો આગજી.–જન૦ ૧
ધન્ય ધન્ય માતા ધ્રુવ તણી, કહ્યાં કઠણ વચનજી;
રાજ સાજ સુખ પરહરી, વેગે ચાલિયા વનજી.–જન૦ ૨
ભલો રે ત્યાગ ભરથરી તણો, તજી જેણે સોળસેં નારજી;
મંદિર ઝરુખા મેલી કરી, આસન કીધલાં બા'રજી.–જન૦ ૩
ઊઠી ન શકે ઊંટિયો, બહુ બોલાવ્યો બાજંદજી;
તેને રે દેખીને ત્રાસ ઉપન્યો, લીધી ફકીરી છોડયો ફંદજી.–જન૦ ૪
એવા વૈરાગ્યવંતને જાઉં વારણે, બીજા ગયા રે અનેકજી;
ભલા ભૂંડા અવની ઉપરે, ગણતાં ન આવે છેકજી.–જન૦ ૫
કયાં ગયું કુળ રાવણ તણું, સગર સુત સાઠ હજારજી;
ન રહ્યું નાણું રાજા નંદનું, સરવે સુપન વ્યવહારજી.–જન૦ ૬
એવા છત્રપતિ ચાલી ગયા, રાજ મૂકી રાજનજી;
દેવ દાનવ માનવ મુનિ, સરવે જાણો સુપનજી.–જન૦ ૭
સમજી મૂકો તો સારું ઘણું, જરૂર મુકાવશે જમજી;
નિષ્કુળાનંદ કહે નહિ મટે, સાચું કહું ખાઈ સમજી.–જન૦ ૮

પદ-૨

જંગલ વસાવ્યો જોગીએ, તજી જેણે તનડાની આશજી;
વાત ન ગમે આ વિશ્વની, આઠે પહોર ઉદાસજી.–જંગલ૦ ૧

સેજ–પલંગે પોઢતા, મંદિર ઝરૂખા માંયજી;
તેને નહિ રે તૃણ સાથરો, રહેતા તરુતલ છાંયજી.–જંગલ૦ ૨
શાલ દુશાલા ઓઢતા, ઝીણા જરકશી જામાજી;
તેણે રાખી કંથા ગોદડી, સહે શિર શીત ને ઘામજી.–જંગલ૦ ૩
ભાવતાં ભોજન જમતા, અનેક વિધિનાં અન્નજી;
તે રે માગણ લાગ્યા ટૂકડા, ભિક્ષા ભુવન ભુવનજી.–જંગલ૦ ૪
હાજી કહેતાં હજારું ઊઠતાં, ચાલતાં લશ્કર લાવજી;
તે નર ચાલ્યા એકલા, નહિ પેજારું પાયજી.–જંગલ૦ ૫
રહો તો રાજા રસોઈ કરું, જમતા જાઓ જોગી રાજજી;
ખીર નિપાવું ક્ષણ એકમાં, તે તો ભિક્ષાને કાજજી.–જંગલ૦ ૬
આહાર કારણ જે ઊભો રહે, કરી એકની આશજી;
તે જોગી નહિ ભોગી જાણવો, અંતે થાશે વિનાશજી.–જંગલ૦ ૭
રાજ સાજ સુખ પરહરી, જે જન લેશે જોગજી;
ધન રે દારામાં તે નહિ ધસે, રોગ સમ જાણે ભોગજી.–જંગલ૦ ૮
ધન્ય એ ત્યાગ વૈરાગ્યને, તજી જેણે તનડાની આશજી;
કુળ રે તજી નિષ્કુળ થયા, તેનું કુળ અવિનાશજી.–જંગલ૦ ૯

પદ-૩

ત્યાગ ન ટકે રે વૈરાગ્ય વિના, કરીએ કોટિ ઉપાયજી;
અંતર ઊંડી જે ઈચ્છા રહે, તે તો કેમ તજાયજી.–ત્યાગ૦ ૧
વેશ લીધો વૈરાગ્યનો, દેશ રહી ગયો દૂરજી;
ઉપર વેશ અચ્છો બન્યો, માંહી મોહ ભરપૂરજી.–ત્યાગ૦ ૨
કામ ક્રોધ લોભ મોહનું, જ્યાં લગી મૂળ ન જાયજી;
સંગ પ્રસંગે તે ઉપજે, જ્યારે જોગ ભોગનો થાયજી.–ત્યાગ૦ ૩
ઉષ્ણ રતે અવની ઉપરે, બીજ ન દીસે બહારજી;
ઘન વરસે વન પાંગરે, એમ ઈન્દ્રી વિષે વિકારજી.–ત્યાગ૦ ૪

ચમક દેખીને લોહ ચળે, ઈન્દ્રીય વિષય સંયોગજી;
અણભેટે રે અભાવ છે, ભેટે ભોગવશે ભોગજી.–ત્યાગ૦ ૫
ઉપર તજે ને અંતર ભજે, એમ ન સરે અર્થજી;
તે વરણી આશ્રમથી, અંતે કરશે અનર્થજી.–ત્યાગ૦ ૬
ભ્રષ્ટ થયો રે જોગ ભોગથી, જેમ બગડયું દૂધજી;
ગયું રે ઘૃત મહી માખણથી, આપે થયું અશુદ્ધજી.–ત્યાગ૦ ૭
પળમાં જોગી પળમાં ભોગી, પળમાં ગૃહી ને ત્યાગીજી;
નિષ્કુળાનંદ કે એ નરનો, વણ સમજ્યો વૈરાગ્યજી.–ત્યાગ૦ ૮

પદ-૪

હું બલિહારી એ વૈરાગને, ઉપન્યો જેને અંગજી;
ચૌદ લોક ને જે ચતુરધા, ન ગમે સુખનો સંગજી.–હું બલિ૦૧
સુખ ન ઈચ્છે તે સંસારનું, સમજે સપના સમાનજી;
વાત ગમે રે વૈરાગ્યની, તન સુખ ત્યાગવા તાનજી.–હું બલિ૦૨
દુઃખી દેખી આ દેહને, રહે રાજી તે મનજી;
અનર્થનું એ આગાર છે, એમ જાણી ન કરે જતનજી.–હું બલિ૦૩
રાત દિવસ રુદિયા માંહી, વરતે એમ વિચારજી;
હું કોણ ને જઈશ કિયાં, કરું તેનો નિરધારજી.–હું બલિ૦૪
કરું ઉપાય હવે એહનો, ડોળી દેશ વિદેશજી;
કોઈ રે ઉગારે મને કાળથી, સોપું તેને આ શીશજી.–હું બલિ૦૫
રહે આતુરતા અંતરે ઘણી, દેખી દેહ અનિત્યજી;
સુખ ન માને સંસારનું, ન કરે કોઈ શું પ્રીતજી.–હું બલિ૦૬
એવો વિચાર આવ્યા વિના, ન હોય તન સુખ ત્યાગજી;
ઉપરનો લાગે રે લજામણો, વગોણા સરખો વૈરાગ્યજી.–હું બલિ૦૭
હરિ ગુરુદેવ દયા કરી, આપે એહ વિચારજી;
નિષ્કુળાનંદ કહે નિઃશંક થઈ, સ્હેજે તરિયા સંસારજી.–હું બલિ૦૮

પદ-૫

પ્રથમ વૈરાગ્ય જેને પ્રગટે, તજે સકળ સંસારજી;
રાજ સાજ સુખ સંપત્તિ, મેલે માલ ભંડારજી.—પ્રથમ૦ ૧
અસન વસન ભૂષણ સજ્યા, એથી ઉતારે મનજી;
અંતર વૈરાગ્ય જેને ઉપજે, તજી ભવન ઈચ્છે વનજી.—પ્રથમ૦ ૨
સપ્ત ધાતુ સુવર્ણ લગી, વાંચ્છે નહિ તે વાસણજી;
ગામ ભોમ તે ગમે નહિ, ઈચ્છે અરણ્યમાં આસનજી.—પ્રથમ૦ ૩
માત તાત સુત સંબંધી, તજે ભગિની ને ભાઈજી;
નારી ન ગમે દીઠી નયણે, ત્રોડે સૌથી સગાઈજી.—પ્રથમ૦ ૪
એટલાં તજી નર નીસરે, વળતો લીએ વેશજી;
સુખ દુઃખ સહે શરીરનાં, દેખે દેશ વિદેશજી.—પ્રથમ૦ ૫
પછી થાકી બેસે કોઈ સ્થાનકે, જોઈ સુંદર જાગ્યજી;
નિષ્કુળાનંદ એ નરને, વળતો ન રહે વૈરાગ્યજી.—પ્રથમ૦ ૬

પદ-૬

વૈરાગને રે વિઘન ઘણાં, તાકી રહ્યાં તૈયારજી;
માન મોટાઈ ઈચ્છે મારવા, છોડવાં ધન નારજી.—વૈરાગ૦ ૧
ઉપરના રે અભાવથી, ટકે નહિ કેદી ટેકજી;
પાંચ વૈરી પ્રચંડ છે, અધિક એકથી એકજી.—વૈરાગ૦ ૨
ખાતાં પીતાં સૂતાં જાગતાં, વસવું વેરીને વાસજી;
જોતાં સૂણતાં બોલતાં, તેનો કરવો તપાસજી.—વૈરાગ૦ ૩
તપાસ્યા વિના જે ત્યાગિયું, હોડે કરી હૈયા જોરજી;
તે કોઈક દાડે કચવાઈને, કાય ભાગશે ભૂરજી.—વૈરાગ૦ ૪
અંતર ઊંડા અભાવથી, કરીએ તન મન ત્યાગજી;
પછી ભરીએ પગલાં, તો ન વણસે વૈરાગજી.—વૈરાગ૦ ૫
સાચે કારજ સરવે સરે, કાચે રાચે નહિ રામજી;
નિષ્કુળાનંદ કે ન કીજીએ, વણસમજે એ કામજી.—વૈરાગ૦ ૬

પદ-૭

વૈરાગ વીતે એ વાણી વદે, લોકો સમજો નહિ લેશજી;
મોટા સંતની સેવા કિયાં મળે, એમ આપે ઉપદેશજી.–વૈરાગ૦ ૧
તન ધન વસન વડે, સેવા સાધુની કીજેજી;
વિધવિધનાં વ્યંજનસું, રૂડી રસોઈયું દીજેજી.–વૈરાગ૦ ૨
આગે સાધુને અર્પિયાં, સુત વિત્ત ઘર ને બારજી;
એવા ભક્ત લખાણા ભક્તમાળમાં, દેખ્યા દિલના ઉદારજી.–વૈરાગ૦ ૩
આજ સાધુને આપતાં, કાં રે મૂંઝાય મનજી;
સુત કલત્રને કારણે, ધોડી ખરચો છો ધનજી.–વૈરાગ૦ ૪
અમે રે ત્યાગી સરવે ત્યાગિયું, ત્યાગ્યા રાજ ને પાટજી;
તમારા કલ્યાણને કારણે, સંત બતાવે વાટજી.–વૈરાગ૦ ૫
એ વણસ્યા વૈરાગની વાતડી, સુણો સૌ નરનારજી;
નિષ્કુળાનંદ એ નરનું, કેમ પડશે પારજી.–વૈરાગ૦ ૬

પદ-૮

જેનું રે મન વન વાંછતું, અતિ રહેતા ઉદાસજી;
તે તાક્યા વસ્તીએ વસવા, બાંધી સૌ સાથે આશજી.–જેનું૦ ૧
જેને રે ગમતી જીરણ કંથા, જેવું તેવું જળ ઠામજી;
તેણે રે રંગ્યાં રૂડાં તુંબડાં, ગમતાં અન્ન માગે ગામો ગામજી.–જેનું૦ ૨
રસ રહિત અન્ન ઈચ્છતા, દેવા દેહને દંડજી;
તેને જોઈએ તીખાં તમતમાં, ખાવા ખીર ને ખાંડજી.–જેનું૦ ૩
જેને રે જાગ્ય આગ્ય લાગતી, ગમતાં નહિ શય્યા ઘરજી;
તેને રે આસનથી ઊઠાડતાં, જાણે જગાડ્યો મણિધરજી.–જેનું૦ ૪
પોતાનો પરિવાર પરહરી, ચાલ્યો એકીલો આપજી;
તેણે રે કર્યો સ્નેહ શિષ્યસું, લીધો પરનો સંતાપજી.–જેનું૦ ૫
ઓછી સમજણે જે આદરે, કાયો થકો જે કોયજી;
નિષ્કુળાનંદ કહે એ નરનું, અંતે એમ જ હોયજી.–જેનું૦ ૬

પદ-૯

અમે રે જડભરત જોગિયા, ઈચ્છું નહિ વૈભોગજી;
જગત પદારથ જીવને, રુચે નહિ જેમ રોગજી.—અમે૦ ૧
જૂનાં પાનાં પટ પહેરશું, નહિ ઈચ્છું નવીનજી;
શીત ઉષ્ણ શિર સહીશું, રાખી કંથા કોપીનજી.—અમે૦ ૨
ખટરસ ખાવા નહિ ખોળીએ, જમશું જે મળશે અન્નજી;
નિર્માને દન નિર્ગમશું, રહેશું મને મગનજી.—અમે૦ ૩
પ્રીત સહુશું પરહરી, કરશું કૃષ્ણ ભજનજી;
મોર્યે અમારા મતમાં, મૃગે કર્યું તું વિઘનજી.—અમે૦ ૪
હર્ષ શોક હાણ વૃદ્ધિને, સહેશું સુખ દુઃખ તનજી;
નિષ્કુળાનંદ કહે નહિ દઈએ, નિજ કુળને લાંછનજી.—અમે૦ ૫

પદ-૧૦

ઋષભકુંવરની રીતને, સુણો સંત સુજાણજી;
સમર્થ ભરત નામે કરી, પરઠયો ખંડ પ્રમાણજી.—ઋષભ૦ ૧
રાજ તજી તપ આદર્યું, તજી સહુસું સનેહજી;
દયા માંહી દુઃખ ઉપન્યું, થયો મૃગીસું નેહજી.—ઋષભ૦ ૨
તેણે કરી તન ધારિયું, રહ્યું જ્ઞાન અભંગજી;
અંગીરા કુળમાં અવતર્યા, રહ્યા સહુસું અસંગજી.—ઋષભ૦ ૩
માબાપ મેલી મરી ગયાં, રહ્યાં ભાઈ ને ભોજાઈજી;
જડ જાણીને જેવું તેવું, અન્ન આપે તે ખાયજી.—ઋષભ૦ ૪
પાવા સારુ ખેતર મોકલ્યા, ચોર લઈ ગયા ત્યાંયજી;
દેતાં બલિદાન દેવીને, કરી કાળીએ સ્હાયજી.—ઋષભ૦ ૫
ત્યાંથી જડભરત જોડિયા, રાયે લઈ શિબિકાયજી;
નિષ્કુળાનંદ કે એ નૃપને, કહ્યો સુખનો ઉપાયજી.—ઋષભ૦ ૬

પદ-૧૧

જડ ભરતની જાતના, જોગી જે જગમાંયજી;
ઈન્દ્રીય મનને ઉપરે, રહે શત્રુ સદાયજી.–જડ૦ ૧
વિકળ ન થાય વિષય સુખમાં, રહે પરવત પ્રાયજી;
ધર્મ ધીરજ મૂકે નહિ, મર મસ્તક જાયજી.–જડ૦ ૨
આઠે પો'રમાં એક ઘડી, ન માને નિજ દેહજી;
તેના સુખ સારુ શું કરે, ઉપાય નર એહજી.–જડ૦ ૩
હરિ ઈચ્છાએ હરે ફરે, કરે જીવનો ઉદ્ધારજી;
જેને મળે એવા જોગિયા, પામે તે ભવપારજી.–જડ૦ ૪
એવા જોગીને આવી મળે, જાણે અજાણે જે જનજી;
નિષ્કુળાનંદ એ નરને, કરે પળમાં પાવનજી.–જડ૦ ૫

પદ-૧૨

જોગી જીવો રે એવા જગતમાં, સગાં સહુનાં સોયજી;
શત્રુ શોધતા સંસારમાં, જેને ન જડે કોયજી.–જોગી૦ ૧
સ્થાવર જંગમ સ્થૂળ સૂક્ષ્મ, ચરાચર જે જંતજી;
મન કર્મ વચને દૂભવે નહિ, દલે દયા અત્યંતજી.–જોગી૦ ૨
નિરવેર એવાને નીરખી, દયા દુષ્ટને નોયજી;
દૂજા તો સર્વે દયા કરે, જ્યારે એવાને જોયજી.–જોગી૦ ૩
દેહદર્શી દુઃખ ભોગવે, કરે સુખનો ઉપાયજી;
આત્મદર્શી આનંદમાં, રહે સુખમાં સદાયજી.–જોગી૦ ૪
ભૂલે પોતાનું ભાસે નહિ, ત્રણે કાળમાં તનજી;
નિષ્કુળાનંદ એમ સમજીને, જોગી ન કરે જતનજી.–જોગી૦ ૫

રાગ : જંગલો પદ-૧

સ્વપનું સમજો રે આ સંસારને, દુઃખ દરિયો વિશાળજી;
પડયા પાછા નવ નીસરે, કોટિ વાર ગળે કાળજી.–સ્વપનું૦૧

માત તાત સુત જુવતી, સહુ સ્વારથિયો સાથજી;
કામ સાધી કોરે રહે, દેવે જમડાને હાથજી.–સ્વપનું૦૨
સગાં સંબંધી સહુ મળી, મોટો કીધો દઈ માનજી;
વેગે ચડયો વેવારને, ભૂલ્યો ભક્તિનું ભાનજી.–સ્વપનું૦૩
અશ્વ વેલ્યું પલંગ પાલખી, હાથી હીંડોળા ખાટજી;
મેલી જાવું જીવને એકલા, મારું માનો શા માટજી.–સ્વપનું૦૪
મહોલ ઝરુખા માળિયાં, રૂડી રંગિત મેડીજી;
તેને મેલાવી જમ મારતાં, તુરત લઈ જાય તેડીજી.–સ્વપનું૦૫
ખાન પાન સુખ સેજમાં, રહેતો હૈયે હુલાસજી;
દયાનંદ કહે હરિ ન ભજ્યો, થયો નરકે નિવાસજી.–સ્વપનું૦૬

પદ-૨

વિષય વિકાર જેણે કીધલા, તેને દુઃખ અપારજી;
ત્રિવિધ તાપની ઝાળમાં, બળે ગરજુ ગમારજી.–વિષય૦ ૧
ધન નારીની ઘણી ધાંખડી, રાત દિવસ હૃદે ધારીજી;
શ્વાન શૂકર પેરે બોલતાં, ગયા નર તન હારીજી.–વિષય૦ ૨
દીપક દેખી પતંગિયાં, પડી તન જાળે જેમજી;
રૂપવંતી નારી નીરખી, નર નાશ પામે તેમજી.–વિષય૦ ૩
દેશ વિદેશ ડોળીને, ધને ભર્યા ભંડારજી;
તોય તૃષ્ણા જેની નવ ટળે, ઉલટી વાધે અપારજી.–વિષય૦ ૪
ભોગ સંસારી ભોગવી, કોઈ તૃપ્ત ન થાયજી;
ઈન્દ્રિયો ઊંડી અપાર છે, વિષય નીરે ન ભરાયજી.–વિષય૦ ૫
ખોટામાં મન ખોડિયું, વૈરાગ્ય વાત ન વિચારીજી;
દયાનંદ કહે એવા નર, ચાલ્યા અવસર હારીજી.–વિષય૦ ૬

પદ-૩

વૈરાગ વસેરે જેના ઉરમાં, બળતો લાગે સંસારજી;
અરુચિ રહે સદા અંતરે, મિથ્યા માયિક વિચારજી.–વૈરાગ૦ ૧

નારીને ગણે નિશ્ચે નાગણી, સગાં શત્રુ સમાનજી;
વ્યવહાર વિખસમ ત્રેવડે, પ્રભુ ભજવામાં તાનજી.–વૈરાગ૦ ૨
રમણીય પદારથે રાજી નહિ, કરે દેહ નિરવાહજી;
ચૌદ લોકમાં ચિત્ત નહિ, હરિચરણની ચાહજી.–વૈરાગ૦ ૩
ભાવિક ભોગ મિથ્યા ગણે, કોઈને ચિંતવે ન ચિત્તજી;
હરિ મૂરતિમાં એકમન રહે, વૈરાગ્યવંતની એ રીતજી.–વૈરાગ૦ ૪
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિને, અંતર ઈચ્છે ન લેશજી;
મુક્તિ ચતુરધા મેલીને, હરિ સેવે હંમેશજી.–વૈરાગ૦ ૫
જ્ઞાને જુક્ત વૈરાગ્યની, વાત લેજો વિચારીજી;
દયાનંદ કહે જેને ઊપજે, તેને થાય સુખ ભારીજી.–વૈરાગ૦ ૬

પદ-૪

પ્રીતે ભજો રે પરબ્રહ્મને, સ્વામી સહજાનંદજી;
નિજ આત્મરૂપ માનતાં, થાય અતિ આનંદજી.–પ્રીતે૦ ૧
કાળનું ભક્ષ સરવે જાણીને, કીટ બ્રહ્મા પર્યંતજી;
હરિજન હરિ પ્રતાપથી, રહે નિરભે નચિંતજી.–પ્રીતે૦ ૨
નિજ નજર કટાક્ષથી, વિશ્વ ઉપજે અનંતજી;
પાળે હરે તેને પળમાં, એવા મોટા ભગવંતજી.–પ્રીતે૦ ૩
પરાત્પર જેને કહે, વેદવાણી પોકારીજી;
તે અક્ષરવાસી વાલમો, વિચરે નરતનું ધારીજી.–પ્રીતે૦ ૪
સમર્થનું શરણ ગ્રહી, નબળા થાય બળવંતજી;
કામાદિક શત્રુ જીતીને, બને શૂરવીર સંતજી.–પ્રીતે૦ ૫
કોટિ સાધન કરે સામટાં, તોય ન મળે શ્યામજી;
દયાનંદ કહે ભેટી ભક્તને, લઈ જાયે નિજ ધામજી.–પ્રીતે૦ ૬

રાગ : ધોળ પદ-૧

દાટયો રે'ને ચોર દૈવના, શું મુખ લઈને બોલેજી;
સ્વારથ કારણ શ્વાનતણી પેરે, ઘેર ઘેર ફરતો ડોલેજી....૧

આતમ સાધન કાંઈ ન કીધું, માયામાં ભરમાણોજી;
લોક કુટુંબની લાજે લાગ્યો, સઘળેથી લૂંટાણોજી....૨
પેટને અર્થે પાપ કરંતાં, પાછું ફરી નવ જોયુંજી;
કોડી બદલે ગાફલ કુબુદ્ધિ, રામ રતન ધન ખોયુંજી....૩
વિષય વિકાર હૈયામાં ધાર્યા, વિસાર્યા મોરારીજી;
મૂરખ તેં આમે દસ મહિના, જનની ભારે મારીજી....૪
સંત પુરુષની સોબત ન ગમે, ભાંડ ભવાઈમાં રાજીજી;
બ્રહ્માનંદ કહે નરતન પામી, હાર્યો જીતી બાજીજી....૫

પદ-૨

પ્રભુ ભજ્યા વિના ગાફલ પ્રાણી, આમે ઉંમર ખોઈજી;
મેડી મંદિર માલ ખજાના, કામ ન આવે કોઈજી....૧
માયા માયા કરતો મૂરખ, તૃષ્ણા માંહી તણાણોજી;
લોક તણી લજ્જાનો લઈને, કોટે બાંધ્યો પાણોજી....૨
ઉંચે કુળ અવતાર ધરીને, તે શું સારું કીધુંજી;
લખ ચોરાશી કેરું લગડું, માથે તાણી લીધુંજી....૩
જીવ તણું કાંઈ જતન ન કીધું, મન માયામાં મોહ્યુંજી;
રાત દિવસ તત્પર થઈ રળિયો, ઠાલું નીર વલોયુંજી....૪
લોક કુટુંબમાં મોટો થાવા, કામ બગાડયું તારુંજી;
બ્રહ્માનંદ કહે તું પ્રાણી, હજી સમજ તો સારુંજી....૫

પદ-૩

આ તન રંગ પતંગ સરીખો, જાતાં વાર ન લાગેજી;
અસંખ્ય ગયા ધન સંપત્ત મેલી, તારી નજરું આગેજી....૧
અંગે તેલ ફૂલેલ લગાવે, માથે છોગાં ઘાલેજી;
જોબન ધનનું જોર જણાવે, છાતી કાઢી ચાલેજી....૨
જેમ ઉંદરડે દારુ પીધો, મસ્તાનો થઈ ડોલેજી;
મગરૂરીમાં અંગ મરોડે, જેમ તેમ મુખથી બોલેજી....૩

મનમાં જાણે મુજ સરીખો, રસિયો નહિ કોઈ રાગીજી;
બારે તાકી રહી બિલાડી, લેતાં વાર ન લાગીજી....૪
આજ કાલમાં હું તું કરતાં, જમડા પકડી જાશેજી;
બ્રહ્માનંદ કહે ચેત અજ્ઞાની, અંતે ફજેતી થાશેજી....૫

પદ-૪

મનુષ્ય દેહ ધરીને મૂરખ, તેં શું કરી કમાણીજી;
શ્વાનતણી પેરે ફરતો ડોલે, બોલે મિથ્યા વાણીજી....૧
પેટ ભર્યાનો ઉદ્યમ કીધો, રાત દિવસ ધન રળિયોજી;
નરતનનું મહાતમ નવ જાણ્યું, પશુ જાતિમાં ભળિયોજી....૨
માત પિતા સુત બંધવ મેરી, અંતે નહિ કોઈ તારાંજી;
આવરદા હરવાને કાજે, સર્વે મળ્યાં ધુતારાજી....૩
સગાં કુટુંબી સૌ મળીને, લૂછી ચૂસી લીધોજી;
છેલી વારે સ્વારથ સાધી, જમને આગે દીધોજી....૪
કાગળ ઘડી ઘડીના કાઢી, લેખાં જમડા લેશેજી;
બ્રહ્માનંદ કહે સૌ વાંસેથી, કાંઈ ન માણ્યો કેશેજી....૫

પદ-૫

દશ મહિના માના ઉદરમાં, ઊંધે માથે ઝૂલ્યોજી;
જઠરા અગ્નિની ઝાળે દાઝયો, તે દા'ડા કેમ ભૂલ્યોજી....૧
આળા ચર્મતણા ઉદરમાં, આઠ પહોર અકળાતોજી;
રાત દિવસ મળ ભીંતર રહેવું, મળનો રસ તું ખાતોજી....૨
ખાટું ખારું માતા ખાતી, તેની થાતી પીડાજી;
કોમળ જાણી બહુ કરડતાં, કરમિયાં ને વળી કીડાજી....૩
ગર્ભતણા દુઃખમાં ઘેરાણો, ત્રાહિ ત્રાહિ તું કરતોજી;
કોલ દઈને બહારે આવ્યો, ત્રાસ હૈયે નથી ધરતોજી....૪
છેલ થઈ મરડા તો ચાલ્યો, જેમ કીધું તેમ ફાવ્યુંજી;
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ભજ્યા વિના, એ દુઃખ આગે આવ્યુંજી....૫

પદ-૬

જે તન દેખી છાક્યો ડોલે, તે તું દેખ વિચારીજી;
નખ શિખ સુધી નિંદ્યા જેવું, શી માંહી વસ્તુ સારીજી....૧
માંસ રુધિરને માંહી ભરીને, ઉપર મઢિયું આળુંજી;
મોહ તણે વશ થઈને મૂરખ, દેખે છે રૂપાળુંજી....૨
હાડ તણા પગ હાથ બનાવ્યા, કટકા કટકા સાંધીજી;
તે માંહી દૃઢ મમતા તુજને, એ શી આવી આંધીજી....૩
ઉદરમાં આંતરડાં ભરિયાં, આવે ગંધ નઠારીજી;
રગ રગમાં રોગે વીંટાણું, મળ મૂત્રની ક્યારીજી....૪
ટળતાં એને વાર ન લાગે, આદ્ય અંતનું ખોટુંજી;
બ્રહ્માનંદ કહે એ સારુ, તેં કામ બગાડયું મોટુંજી....૫

પદ-૭

બાળપણું તેં જીવ અજ્ઞાની, ખબર વિનાનું ખોયુંજી;
સારું ભૂંડું કાંઈ ન સૂઝયું, રમતમાં મન મોહ્યુંજી...૧
જુવાનપણું જુવતીમાં ખોયું, ધનને અરથે ધાયોજી;
મનમાં જાણે મુજ સરીખો, નથી જગતમાં ડાહ્યોજી....૨
વૃદ્ધપણામાં ચિંતા વાધી, હાથ પાવ નવ હાલેજી;
ઘરનાં માણસ કહ્યું ન માને, એ દુ:ખ અંતર સાલેજી....૩
ભાળે નહિ રોગે ભેળાણો, પડિયો લાંબો થઈનેજી;
જમના કિંકર ગરદન ઝાલી, ચાલ્યા જોરે લઈનેજી....૪
ઠાલો આવ્યો ભૂલો વૂઢો, કાંઈ ન લઈ ગયો સાથેજી;
બ્રહ્માનંદ કહે જમપુરી કેરું, મહા દુ:ખ લીધું માથેજી....૫

પદ-૮

પશુ તણી પંક્તિ મેલાવી, દેહ મનુષ્યની દીધીજી;
અનંત કાળ રળવડતો જોઈને, કરુણા અતિશે કીધીજી....૧

જળ્યો નહિ જઠરા અગ્નિમાં, રાખ્યો તાપ નિવારીજી;
તે હરિને તું ભૂલ્યો પામર, ધિકધિક સમજણ તારીજી....૨
જીવાડયો જેનો જીવે છે, અન્ન જળ જેણે દીધુંજી;
જ્યાં ત્યાં તારી રક્ષા કીધી, તેનું ભજન નવ કીધુંજી....૩
કૂડ કપટ અતિ તૃષ્ણા કરી, માયા કષ્ટે મેળીજી;
પામર હૈયે વિચારી જોને, કોડી નાવે ભેળીજી....૪
સમજુને અરથે શિખામણ, કહી છે હેત કરીનેજી;
બ્રહ્માનંદ કહે નિશદિન સમરો, શ્વાસોચ્છવાસ હરિનેજી....૫

રાગ : લાવણી પદ-૧

જગતમેં જીવના થોરા મ ભૂલે દેખી તન ગોરા;
ખડા શિર કાળ સા વેરી, કરેગા ખાખકી ઢેરી....૧
કરમકું સમજકે કરના, શિરે નિજ ભાર ના ભરના;
કાગદ નિકસતહી જબહી, કઠિન હે બોલના તબહી....૨
નહિ ત્યાં સગાં કોઈ અપના, અગનકી ઝાલમેં તપના;
લેખા જમરાજ જબ કરહી, કિયે કૃત ભોગને પરહી....૩
બ્રહ્માનંદ કહત હે તમકું, ન દીજે દોષ અબ હમકું;
પોકારે પીટકે તાલી, જાયેગા હાથ લે ખાલી....૪

પદ-૨

સમજ બે મૂઢ મતિહીના, મનુષ તનું પાય ક્યા કીના;
ભજ્યા નહિ કૃષ્ણ કું કબહી, આયુ તેરી બીત ગઈ સબહી....૧
બાલાપન ખેલમેં બીતા, હરિકા ભજન નહિ કીતા;
જુવાપન ત્રિયા સંગ ખોયા, બુઢાપન નિરબલા હોયા....૨
પિતા અરુ માત સુત નારી, માયા કી ફાંસી હે ભારી;
ઘોડા અરુ બેલ રથ હાથી, નહિ કોઈ અપના સાથી....૩
બ્રહ્માનંદ કહત સત્ય બાની, ચલી યહ જાત જિંદગાની;
તાતે તું ચેત રે અંધા, જગત કી જાલમેં બંધા....૪

પદ-૩

સાહેબકું ભૂલકે બંદે, તું ગાફલ હો રહા ગંદે;
ખજીના પાપકા કીના, ધરમકા રાહ નહિ ચિના....૧
કેતા દિન કરેગા મોજું, ચડી હે કાલકી ફોજું;
પકડકે લિયા કે લીતા, જાયગા હાથ લે રીતા....૨
ઘરે રહે ધામ ધન ધરણી, ત્રિયા રહે આપકી પરણી;
ઘરે રહે છોકરા છોરી, લે જાવે ડાર ગલે દોરી...૩
બ્રહ્માનંદ કહત હે સાચી, તામેં તિલભાર નહિ કાચી;
સબનકું છોડકે જાના, જમનકા માર શિર ખાના....૪

પદ-૪

અજ્ઞાની સમજ કયા સૂતા, જમનકા ખાયગા જૂતા;
તહાં શિર ધૂની પછતાવે, ધની બીન કોન છોડાવે...૧
લિયા નહિ સંતકા શરના, શીખ્યા એક ઉદરકા ભરના;
રહા પરનારસેં રાજી, ગઈ સબ હાથસે બાજી...૨
માયા અતિ પાપસેં જોડી, ચલે નહિ સંગ એક કોડી;
આગે તો કઠીન હે રસ્તા, જાયગા હાથકું ઘસ્તા...૩
બ્રહ્માનંદ કહત હે ભાઈ, ભજો હરિચરણ લેહ લાઈ;
મિટે સબ જન્મકા ફંદા, કરે જો મહેર વ્રજચંદા...૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

નારાયણ નામ લેને તું પ્રાણી રે, બદ્રીનાથ પ્રગટ જગ જાણી.–ટેક૦
નરદેહ દીધો તુંને નાથે રે, હોય ધન તો વાવર તારે હાથે રે;
પડયું રે'શે નાવે કોડી સાથે.–નારા...૧
ગર્ભવાસે રક્ષા કીધી તારી રે, લીધો જઠરા અગ્નિથી ઉગારી રે;
બેઠો તેને તું કેમ વિસારી.–નારા...૨
વિના સમજે કે'છે મારું મારું રે, ધન કાજ ભમે મન બારું રે;
તારે હાથે નથી તન તારું.–નારા...૩

મિથ્યા સુખમાંહી તું ભરમાણો રે, બાંધ્યો લોકલજ્જા ગળે પાણો રે;
જાય છે તૃષ્ણાને પૂર તણાણો.–નારા...૪
કાયા માયા છે જો તારી કાચી રે, તેને રંગે રહેજે મા તું રાચી રે;
બ્રહ્માનંદ કહે વાત સાચી.–નારા...૫

પદ-૨

બદ્રીપતિ નાથનું લેને શરણું રે, મટે મહાદુ:ખ જન્મ ને મરણું.–ટેક૦
તાકે પરધન ને પરનારી રે, નથી ભજતો તું દેવ મોરારી રે;
આગે શી ગતિ થાશે તારી.–બદ્રી...૧
રહે છે મન રે માયામાં રાજી રે, જૂઠું બોલે ને મમતા ઝાઝી રે;
દેખી કોઈનું રૂડું મરે દાઝી.–બદ્રી...૨
નહિ આવે ભેળાં સુત દારા રે, મેલી મેડી ને મંદિર સારાં રે;
કરવા જંગલ માંહી ઉતારા.–બદ્રી...૩
ફરી બાંધ કમર ટળ્ય ફેલી રે, થાને તત્પર આળસ મેલી રે;
બહુનામી થાશે તારા બેલી.–બદ્રી...૪
ચિત્ત ચડાવમાં બ્હોત તોફાને રે, કથા પ્રભુની સાંભળજે તું કાને રે;
બ્રહ્માનંદનું કહ્યું સત્ય માને.–બદ્રી...૫

પદ-૩

ઓળે બદ્રીનાથને તું રે'ને રે, નર સહિત નારાયણ કે'ને.–ટેક૦
જમ હાથે જરૂર તારે જાવો રે, પછી થાશે તુંને પસતાવો રે;
પ્રાણી અવસર નહિ મળે આવો.–ઓળે૦ ૧
ક્ષેત્ર સબળ સમાર્યાં તેં ખેડી રે, ધર્યાં રહેશે મંદિર ને મેડી રે;
હાલી જાય છે જોને તારી હેડી.–ઓળે૦ ૨
દેખી ફૂલીશમા તન ગોરે રે, હું હું ઠાલું કરછ હોરે હોરે રે;
નિત કાળ આવરદાને ચોરે.–ઓળે૦ ૩
દિલે પાપ થકી તું ડરજે રે, ઝાઝો ભાર માથે મત ભરજે રે;
કર્મ સમજી વિચારીને કરજે.–ઓળે૦ ૪

કર પ્રીત તું સંત સમાજે રે, જેમાં પ્રગટ હરિ નિત રાજે રે;
બ્રહ્માનંદ કહે તારે કાજે.—ઓળે૦ ૫

પદ-૪

પ્રાણી નરદેહ સુંદર પામી રે, ભજ નર રે નારાયણ સ્વામી.—ટેક૦
સાચા સંતને શરણે તું રહેને રે, દયા આણીને અન્ન જળ દેને રે;
તારો જનમ સુફળ કરી લેને.—પ્રાણી૦ ૧
ભવતારણ જગપતિ ભેટી રે, મેલ લોકની લાજ સમેટી રે;
બાંધ પ્રેમ તણી કસી પેટી.—પ્રાણી૦ ૨
સાચા સંતનો સંગ કરીને રે, દૃઢ અંતર ધીર ધરીને રે;
ભજ પ્રગટ પ્રમાણ હરિને.—પ્રાણી૦ ૩
લાગ્યું જમનું વાંસે તારે લારું રે, લેશે આવીને સાંજ સવારું રે;
માટે કર તારા જીવનું સારું.—પ્રાણી૦ ૪
મેણું અનંત જન્મનું ઉતારે રે, હવે જીતી બાજી મત હારે રે;
બ્રહ્માનંદનું કહ્યું હેયે ધારે.—પ્રાણી૦ ૫

રાગ : લાવણી પદ-૧

સમર સમર સદ્ગુરુ સાહેબ કું, કયા મુખ બકબક કરતા હે;—ટેક૦
નિશદિન કાલ ખડા શિર ઉપર, તાતે કયું નહિ ડરતા હે.—સમર૦ ૧
પરત્રીય પરધન કારન તત્પર, ફાટે નેને ફરતા હે;
કુન ગતિ મેરી હોયગી એસી, ધડક ન મનમેં ધરતા હે.—સમર૦ ૨
રાજાકી ચોરી કરી મૂરખ, રંક શરન અનુસરતા હે;
લોક કુટુંબ ત્રિયા ધન આશ્રિત, કાલવદન મેં પરતા હે.—સમર૦ ૩
જેહી દિના નર દેહ અમૂલખ, તાકું નહિ સમરતા હે;
કામ ક્રોધ મદલોભ અગ્નિમેં, અહોનિશ અંતર જરતા હે.—સમર૦ ૪
હોય બેહાલ નિરંતર ડોલે, લોકન કે સંગ લરતા હે;
બ્રહ્માનંદ કહે હરિભજે બિન, શ્વાસ ધમન જ્યું ભરતા હે.—સમર૦ ૫

પદ-૨

કરકર ભજન અખંડ સદ્‌ગુરુકા, ગાફલ હોય ક્યા સોતા હે;–ટેક૦
વૈરી કાળ ખડા સિર ઉપર, તાકું કયું નહિ જોતા હે.–કરકર૦ ૧
માયા કારન નિશ દિન મૂરખ, ખાલી ઉંમર ખોતા હે;
માખનકી આશા કરી મનમેં, વૃથા નીર વલોતા હે.–કરકર૦ ૨
દમડી કારન દશોદિશ દોડે, પૈસામેં ચિત્ત પ્રોતા હે;
કરત ન સોબત સાધુ કેરી, મેરી મેં મન મોતા હે.–કરકર૦ ૩
માયા મિલે તો રાજી મનમેં, જાવે તો ફીર રોતા હે;
ધ્યાન રહત નિશદિન ધંધેકા, મન તૃપ્તિ નહિ હોતા હે.–કરકર૦ ૪
પીવત ભરભર ઝહર પિયાલા, અમૃતકું નહિ છોતા હે;
બ્રહ્માનંદ કહે તું નર નાહિ, બીના અક્કલકા બોતા હે.–કરકર૦ ૫

પદ-૩

સમજ સમજ બેખબર અજ્ઞાની, મિથ્યા જનમ ગુમાતા હે;–ટેક૦
રામ ભજનકું ભૂલી રેન દિન, ચામ દામ ચિત્ત ચા'તા હે.–સમજ૦ ૧
મન નહિ ભાવત સંત સમાગમ, રંગ માયા કે રાતા હે;
અમૃતફળ હરિભજનકું તજકે, ઝહર વિષ કયું ખાતા હે.–સમજ૦ ૨
દેખ વિચાર સમાજ દિલ દીદુ, કોન પિતા કોન માતા હે;
અપને અપને તનકે કારન, સ્વારથકું સબ ધાતા હે.–સમજ૦ ૩
મેરી મેરી કર કર મૂરખ, પચી પચીકે મર જાતા હે;
ફૂટી હાંડી હાથ પકરહી, ઓર નહિ સંગ આતા હે.–સમજ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે નરક ચલ્યો તું, ભર સિર કુકર્મ ભાતા હે;
જમકી માર પડે તબ મનમેં, સિર ધૂની ધૂની પસ્તાતા હે.–સમજ૦ ૫

પદ-૪

દેખ દેખ દિલ દિલ દિવાના, સિર વેરી જમદૂતા હે;
આય અચાનક કંઠ પકરહી, ગાફલ હો કયું સૂતા હે.–ટેક૦
પાપ કરત પીછે નહિ જોતા, મમતા કે રથ જૂતા હે;
હરિકા ભજન સો રુદે નહિ આયા, માયા કર્દમ ખૂતા હે.–દેખ૦ ૧
સબહી અપના સ્વારથ તાકત, કોન પિતા કોન પૂતા હે;
કુનકી માયા કુનકી મેરી, મિથ્યા તૂતમ તૂતા હે.–દેખ૦ ૨
નારીકે પર નેન મુંદકે, રન શૂરા જ્યું રૂતા હે;
દિન રાત વ્યાકુલ હોઈ ડોલે, જૈસા કામી કૂતા હે.–દેખ૦ ૩
સંતન કો મારગ નહિ સૂઝત, પૂજત ભૈરવ ભૂતા હે;
બ્રહ્માનંદ કહે ઓર કહા કહૂં, ગુરુ મિલ્યા સોઈ ધૂતા હે.–દેખ૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

મન લીધું મોરલડીના તાનમાં રે,
હું તો મોહી છું છેલાજીના વાનમાં રે.– ટેક
સખી આજ ગઈ'તી હું તો પાણીએ રે,
વાલે મુજને બોલાવી મીઠી વાણીએ રે.–મન૦ ૧
વાલો ઊભાતા ગોવાળોના સાથમાં રે,
લીધી બંસી મનોહર હાથમાં રે.–મન૦ ૨
રૂડાં છોગાં મેલ્યાં તે રળિયામણાં રે,
ભાળી લીધાં ભૂધરજીનાં ભામણાં રે.–મન૦ ૩
મારી લગની લાગી છે નંદલાલમાં રે,
બ્રહ્માનંદને વ્હાલે જોયું વ્હાલમાં રે.–મન૦ ૪

પદ-૨

ઓરા આવોને નાગર નંદના રે,
આવી વાળોને ઓઘ આનંદના રે.–ટેક૦

વા'લા હોંસ ઘણી છે મારા મનમાં રે,
તમ આવ્યે ટાઢું થાય તનમાં રે.—ઓરા૦ ૧
વા'લા એકલા તે કેમ કરી રીજીએ રે,
કાના આવોને ગોઠડી કીજીએ રે.—ઓરા૦ ૨
તમ સાથે બંધાણી પ્રીત ઘાટડી રે,
મારે ઊઘડી હૈયા કેરી હાટડી રે.—ઓરા૦ ૩
બ્રહ્માનંદના તે શ્યામ સુજાણ છો રે,
પ્યારા પરમ સ્નેહી મારા પ્રાણ છો રે.—ઓરા૦ ૪

પદ-૩

મન માની મોહન તારી મૂરતિ રે,
એક નિમિષ ન મેલું મારા ઉરથી રે.—ટેક૦
મને નેહડો જણાણો તારાં નેણમાં રે,
રઢ લાગી ન ભૂલું દિન રેણમાં રે.—મન૦ ૧
જોયું રૂપ તારું રળિયામણું રે,
બીજું સરવે થયું અળખામણું રે.—મન૦ ૨
હું તો ગરક થઈ છું તારા ગીતમાં રે,
ચઢયો કેફ અલૌકિક ચિત્તમાં રે.—મન૦ ૩
પિયા પ્રેમેથી સેજડી પધારજો રે,
બ્રહ્માનંદને ઘડી ન વિસારજો રે.—મન૦ ૪

પદ-૪

વહાલી લાગે વા'લા તારી વાતડી રે,
છેલા મળીને ઠરે છે મારી છાતડી રે.—ટેક૦
રંગભીના રંગાણી તારા રંગમાં રે,
અતિ આનંદ થયો છે મારા અંગમાં રે.—વા'લી૦ ૧
હું તો જીવું મોહન તુંને જોઈને રે,
છેલા રાખું આંખડલીમાં પ્રોઈને રે.—વા'લી૦ ૨

કહાના નેણુમાં કામણ કીધલાં રે,
રૂડાં લટકાં કરી મન લીધલાં રે.–વા'લી૦ ૩
વારી એકાંતે રંગભર આવજો રે,
બ્રહ્માનંદને હસીને બોલાવજો રે.–વા'લી૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

જાવા દેને રે જાવા દેને, કાના ગાળ્યું બોલે છે આવી કેને રે.–જાવા૦૧
અમે કંસ તણાં મૈયારાં, માટે રોક્યા ન રહીએ તારા રે.–જાવા૦૨
વાટે દૂધ દહીંનું દાણ કેવું, જો જે થાશે એમાંથી જોયા જેવું રે.–જાવા૦૩
તારે લુંટી લીધાના પડયા હેવા, સારી પેઠે કરીશ તારી સેવા રે.–જાવા૦૪
બ્રહ્માનંદ કે' ઘણા દી' અમે સાંખ્યું,નથી બીતી જોઈને તારી આંખ્યું રે.–જાવા૦૫

પદ-૨

દાણ દેને રે દાણ દેને, તારો રાજા હોય તો લાવ તેને રે.–દાણ૦૧
આ વાટે અમારું દાણ લાગે, જૂની રીત હોય તે નહિ ભાંગે રે.–દાણ૦૨
દાડી ચોરી ચોરીને દાણ જાતી, આજ શીતલ કરીશ તારી છાતી રે.–દાણ૦૩
હવે ઝાઝે દા'ડે હાથ આવી, એલી ચોરી થઈ છે તારી ચાવી રે.–દાણ૦૪
બ્રહ્માનંદ કહે મહી દઈ જાને બૂઢી, શિદ ચૂંદડી ફડાવેછ ગૂઢી રે.–દાણ૦૫

પદ-૩

તને જાણું રે તને જાણું, શાને કાજે કરે છે ધિંગાણું રે.–તને૦૧
તું તો નંદ મહરનો છોરો, ઠાલો રાજા થવાનો હિંસોરો રે.–તને૦૨
આપણ વાંસે રાજાને સૌ રહીએ, તેમાં નાનું મોટું કેને કહીએ રે.–તને૦૩
કોણે રાજગાદીનું ટીલું કીધું, તારે બાપે કે દા'ડે દાણ લીધું રે.–તને૦૪
બ્રહ્માનંદ કહે લક્ષણ તારાં આવાં, થાશે નંદ જશોદા જગચાવાં.–તને૦૫

પદ-૪

મહીવાળી રે મહીવાળી, મૂખે બોલ તું વેણ સંભાળી રે.–મહી૦૧
તારી બોલી જણાય છે તીખી, કે'દી રીત રાજાની એવી શીખી રે.–મહી૦૨
અમે ગોકુળ ગામના રાજા, તારા બાપ જેવા તે લોક ઝાઝા રે.–મહી૦૩

અમે આદ્ય જગતના દાણી, આવું હલકું બોલે છે શું જાણી રે.–મહી૦૪
બ્રહ્માનંદ કહે થઈછો મદમાતી, ત્યારે મોંઘી ચાલે છે મરડાતી રે.–મહી૦૫

પદ-૫

દૂર રહીએ રે દૂર રહીએ, એવી વાતે ફજેત કાના થઈએ રે.–દૂર૦૧
અમે રાજાપણું તમારું ભાળ્યું, ગાયું વાંસે ફરો છો ખાઓ ગાળ્યું રે.–દૂર૦૨
કે'દી બાપે તમારે લોક ધાર્યાં, આજ સુધી પરાયાં ઢોર ચાર્યાં રે.–દૂર૦૩
હમણે થયું છે દુઝાણું ઘેર ભારી, તે જોઈને ફાટી છે આંખ તારી રે.–દૂર૦૪
બ્રહ્માનંદ કહે અમથા ખોટી થાશો, ખૂબ દાણ સાટે તે ગાળ્યું ખાશો રે.–દૂર૦૫

પદ-૬

કજિયાળી રે કજિયાળી, કેવાં વેણ લવે છે ટાળી ટાળી રે.–કજી૦૧
વઢવેડ કર્યાની વાત લાવે, એવે વેણે તે રીસ કેને ના'વે.–કજી૦૨
અમે રાજા આહીરની તું છોડી, સામું બોલે નાખીશ માટ ફોડી રે.–કજી૦૩
મસ્તાની થઈ છે છાશ પીને, ત્યારે દે છે તુંકારા નંદજીને રે.–કજી૦૪
બ્રહ્માનંદ કહે ધીરી રહે સારું થાશે, તું સોતી મટુકી તારી જાશે રે.–કજી૦૫

પદ-૭

ખોટી થામા રે ખોટી થામા, કાના મગને ભરોંસે મરી ખામા રે.–ખોટી૦
મને છાશ પીતાં તેં કેદી ભાળી, તારે કે'દી આવે સોનાની થાળી રે.–ખોટી૦
તારા ડારાથી હુંનથી ડરતી, નથી જાતિ અમારી તુંથી નરસી રે.–ખોટી૦
પરનારીને કેડે નવ પડીએ, એમાંથી તો ચોવટે ચડીએ રે.–ખોટી૦
બ્રહ્માનંદ કહે ન કરીએ ઠાલી વાતું, હોય રીત જૂની તો કાઢ ખાતું રે.–ખોટી૦

પદ-૮

હરિ રીઝયા રે હરિ રીઝયા, ભાળી ભાવ ગોપીનો પ્રેમે ભીંજ્યા રે.–હરિ૦૧
હસી બોલ્યા સલૂણો ગોપી સાથે, હેતે મટુકી ઉતારી લીધી હાથે રે.–હરિ૦૨
જેને યજ્ઞનું હોમ્યું નવ ભાવે, તેને ગોપી પૂરણ મહી પાવે રે.–હરિ૦૩
પોતે પીધું બીજાને પાયું પ્રીતે, રાજી કીધી ગોપીને રૂડી રીતે રે.–હરિ૦૪
બ્રહ્માનંદના વા'લાની લીલા એવી, હરિજનને અમૃત રસ જેવી રે.–હરિ૦૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

હાંરે કહાન દાણી રે કહાન દાણી,
હાંરે વાટે આવતી ગોવાલણીને જાણી.–રે કાન૦ ૧
હાંરે વાટ રોકીને ઊભા છે વનમાળી,
હાંરે દાણ લેવા ગોવાલણીને ખાળી.–રે કાન૦ ૨
હાંરે એમ બોલ્યા મોહન ગિરધારી,
હાંરે ક્યાં જાય છે ઊભી રે' મહિયારી.–રે કાન૦ ૩
હાંરે ચાલી જાય છે કેમ દાણ ચોરી,
હાંરે મીઠાં ગોરસ પાને આવ્ય ઓરી.–રે કાન૦ ૪
હાંરે પ્રેમસખીનો નાથ ઊભા આગે,
હાંરે મૈયારી પાસેથી મહી માગે.–રે કાન૦ ૫

પદ-૨

હાંરે મહી લેશું રે મહી લેશું,
હાંરે ફીકું લાગશે તો પાછું દેશું.–રે મહી૦ ૧
હાંરે ઓરી આવને ઉતાર મહીની ગોળી,
હાંરે શીદ બીએ નહિ નાખીએ ઢોળી.–રે મહી૦ ૨
હાંરે નહિ લઈએ વિના મરજાદ,
હાંરે જોઈએ મેળવણીનો સ્વાદ.–રે મહી૦ ૩
હાંરે નથી કે'તા દિલમાં દગો રાખી,
હાંરે ઉતારને ગોરસ જોઈએ ચાખી.–રે મહી૦ ૪
હાંરે પ્રેમસખીના નાથ આગે આવી,
હાંરે ગોવાલણી બોલે છે મરમ લાવી.–રે મહી૦ ૫

પદ-૩

હાંરે અલબેલા રે અલબેલા,
હાંરે મહી ભાળીને થાઓમા તમે ઘેલા.–રે અલ૦ ૧
હાંરે અમે કંસ તણી મહિયારી,
હાંરે વાત તોળીને બોલજો મોરારી.–રે અલ૦ ૨

હાંરે કાના વાત ન બોલીએ ઘેલી,
  હાંરે જાઓ મહીડાની લાલચ મેલી.–રે અલ૦ ૩
હાંરે કર જોડીને કહીએ કાના,
  હાંરે ચાલ્યા જાઓ કુંવર છાનામાના.–રે અલ૦ ૪
હાંરે પ્રેમસખી કહે સુંદર શ્યામ,
  હાંરે મુખે લેશોમા દાણનું નામ.–રે અલ૦ ૫

પદ-૪

હાંરે રંગભીના રે રંગભીના,
  હાંરે કહ્યું માનો કુંવર નંદજીના.–રે રંગ૦ ૧
હાંરે હેતે પ્રીતે ગોરસ માગી લીજે,
  હાંરે નવી દાણની રીત નવ કીજે.–રે રંગ૦ ૨
હાંરે એવી આળ્ય ન કીજીએ વા'લા,
  હાંરે તમે જાણ સુજાણ નંદલાલા.–રે રંગ૦ ૩
હાંરે આ વાટે જાવું અમારે દાડી,
  હાંરે આવી બાઝો છો શીદ દોટ કાઢી.–રે રંગ૦ ૪
હાંરે પ્રેમસખી કહે સુંદર છેલા,
  હાંરે રહો છેટે કુંવર અલબેલા.–રે રંગ૦ ૫

પદ-૫

હાંરે મરમાળી રે મરમાળી,
  હાંરે મીઠા બોલી ગોરસડાવાળી.–રે મર૦ ૧
હાંરે તને રીતે ભાતે સમજાવી,
  હાંરે તારા મનમાં અમારી વાત ન આવી.–રે મર૦ ૨
હાંરે તું તો કંસની દેખાડે છે બીક,
  હાંરે કંસ સોતી કરીશ તુંને ઠીક.–રે મર૦ ૩
હાંરે ડારો દઈને બોલે છે મદમાતી,
  હાંરે મુખ મરડે ને કાઢે આંખ રાતી.–રે મર૦ ૪

હાંરે ખીજ્યો પ્રેમસખીનો છેલ,
હાંરે માટ ફોડીને કરીશ રંગરેલ.—રે મર૦ ૫

પદ-૬

હાંરે મહિયારી રે મહિયારી,
હાંરે મરમ બોલે પણ વાત છે તારી.—રે મહિ૦ ૧
હાંરે દાણ દેતાં ખોટું કેમ લાગે,
હાંરે જેની રીત હોય તે તો માગે.—રે મહિ૦ ૨
હાંરે તું તો જોબન જોરમાં દીવાની,
હાંરે બહુ માન ભરી છે મસ્તાની.—રે મહિ૦ ૩
હાંરે તારું જોબન જોર હું ઉતારું,
હાંરે તારો કંસ શું કરશે અમારું.—રે મહિ૦ ૪
હાંરે પ્રેમસખીને નાથે રીસ આણી,
હાંરે ઝાલી પાલવ ગોવાલણીને તાણી.—રે મહિ૦ ૫

પદ-૭

હાંરે મેલ કેડો રે મેલ કેડો,
હાંરે શીદ સાહ્યો છે નિર્લજ્જ મારો છેડો.—રે મેલ૦ ૧
હાંરે કેમ બાઝે છે મહીને માટે,
હાંરે ચાલ્યો જાને અલ્યા પાધરી વાટે.—રે મેલ૦ ૨
હાંરે મેલ છેડો છેલ ગુમાની,
હાંરે નહિ તો ગાળ્યું ખાઈશ મનમાની.—રે મેલ૦ ૩
હાંરે આઘો આઘો આવે છે શું લેવા,
હાંરે પરનારીને બાઝયાના પડયા હેવા.—રે મેલ૦ ૪
હાંરે પ્રેમસખીના નાથ દાણ લીજે,
હાંરે લાંબો હોઠ કાઢીને મહી પીજે.—રે મેલ૦ ૫

પદ-૮

હાંરે ધૂતારા રે ધૂતારા,
હાંરે મુખ સંભાળીને બોલજે ઠગારા.—રે ધૂતા૦ ૧

હાંરે કેને ગાળ્યું બોલે છે આવી વાંકી,
હાંરે ઝાઝી છેડમા નહિ રહું સાંખી.–રે ધૂતા૦ ૨
હાંરે હું તો બોલતી નથી લોકલાજે,
હાંરે મારી બાંહડી મરોડી શાને કાજે.–રે ધૂતા૦ ૩
હાંરે મારી ચૂંદડી ફાડી છે તેં ઝીણી,
હાંરે હાર તોડીને લીધાં છે મોતી વીંણી.–રે ધૂતા૦ ૪
હાંરે પ્રેમસખીનો નાથ આવ્યો લાગે,
હાંરે તને બાંધીને મંગાવું કંસ આગે.–રે ધૂતા૦ ૫

પદ-૯

હાંરે અલબેલી રે અલબેલી,
હાંરે તેડી કંસને તું આવજે વે'લી.–રે અલ૦ ૧
હાંરે મુખ સંભાળીને બોલજે રીસાળ,
હાંરે નહિ તો ફળ પામીશ તત્કાળ.–રે અલ૦ ૨
હાંરે બીક કંસની દેખાડે વારંવાર,
હાંરે તારા કંસનો તે કેટલોક ભાર.–રે અલ૦ ૩
હાંરે અમારું દાણ લાગે તે લે'શું,
હાંરે તારા કંસની બીકે શું મેલી દેશું.–રે અલ૦ ૪
હાંરે પ્રેમસખીના નાથને ગોપી,
હાંરે પાય લાગી પ્રેમેસું મહી સોંપી.–રે અલ૦ ૫

પદ-૧૦

હાંરે વનમાળી રે વનમાળી,
હાંરે રીઝયા પૂરણ ગોપીનો પ્રેમ ભાળી.–રે વન૦ ૧
હાંરે વા'લે હેતે હસીને સામું જોયું,
હાંરે મનમોહને ગોપીનું મન મોહ્યું.–રે વન૦ ૨
હાંરે બોલી પ્રેમમગન મહિયારી,
હાંરે મીઠાં ગોરસ લ્યો ગિરધારી.–રે વન૦ ૩

હાંરે વાલે રસમાં તે રસબસ કીધાં,
હાંરે પૂરણ પ્રીતે ગોપીનાં મહી પીધાં.–રે વન૦૪
હાંરે શીખે સાંભળે ને પ્રીતે ગાશે,
હાંરે તેને ગોપીનો નાથ તેડી જાશે.–રે વન૦૫
હાંરે ઉર અખંડ વિરાજે વ્રજરાય,
હાંરે દાણલીલા તે પ્રેમસખી ગાય.–રે વન૦૬

રાગ : ગરબી પદ-૧

પ્રગટ હરિ મુજને મળ્યા રે લોલ,
કાંઈ કહ્યામાં ના'વે વાત; મારી બેની !–પ્રગટ૦
આજ દીનબંધુ અઢળક ઢળ્યા રે લોલ,
પોતે પુરુષોત્તમ સાક્ષાત; મારી બેની !–પ્રગટ૦ ૧
એ તો પ્રકૃતિ પુરુષ થકી પર છે રે લોલ,
એ તો અક્ષર તણા આધાર; મારી બેની !–પ્રગટ૦ ૨
એ તો રાધા રમાના વર છે રે લોલ,
એનો નિગમ ન પામે પાર; મારી બેની !–પ્રગટ૦ ૩
એ તો રાજાધિરાજપણે રાજતા રે લોલ,
એતો ત્રિભુવનપતિ ભગવાન; મારી બેની !–પ્રગટ૦ ૪
એ તો સુર નર મુનિ શીર છાજતા રે લોલ,
મનમોહન રૂપ નિધાન; મારી બેની !–પ્રગટ૦ ૫
મહા મુક્ત પૂજે જેની પાદુકા રે લોલ,
એવા પરમ પુરુષ મહારાજ; મારી બેની !–પ્રગટ૦ ૬
જેને ઘડિયે ન મેલે રમા રાધિકા રે લોલ,
એવા દુર્લભ સુલભ થયા આજ; મારી બેની !–પ્રગટ૦ ૭
નર વિગ્રહ ધર્યો કરુણા કરી રે લોલ;
લીધો દ્વિજકુળે અવતાર; મારી બેની !–પ્રગટ૦ ૮
પ્રેમાનંદનો સ્વામી આજ શ્રીહરિ રે લોલ,
મુક્તિ આપી કરે ભવપાર; મારી બેની !–પ્રગટ૦ ૯

પદ-૨

પ્રભુ પ્રગટ થયા છે આ સમે રે લોલ,
શ્રીકૃષ્ણ કમળદળ નેણ; અવિનાશી.–પ્રગટ૦
જેને સુરપતિ નરપતિ સહુ નમે રે લોલ,
એવા ધરમકુંવર સુખદેણ; અવિનાશી.–પ્રગટ૦ ૧
જે ગોકુલચંદ નંદ લાડીલો રે લોલ,
તે જ ભક્તિ ધરમસુત શ્યામ; અવિનાશી.–પ્રગટ૦ ૨
તેણે મુક્તિનાં દ્વાર ઉઘાડિયાં રે લોલ,
નરનારીને દેવા નિજધામ; અવિનાશી.–પ્રગટ૦ ૩
શુદ્ધ ધર્મ ધરા પર સ્થાપવા રે લોલ,
ઉખાડવા અધર્મનાં મૂળ; અવિનાશી.–પ્રગટ૦ ૪
નિજજનને અખંડ સુખ આપવા રે લોલ,
પાવન કરવા ભક્તિ–ધર્મકુળ; અવિનાશી.–પ્રગટ૦ ૫
આજ મોક્ષ આપવાને આવિયા રે લોલ,
બ્રહ્મમહોલવાસી હરિરાય; અવિનાશી.–પ્રગટ૦ ૬
મોટા મુક્ત મુનિ સાથે લાવિયા રે લોલ,
જેનાં દર્શન કર્યે પાપ જાય; અવિનાશી.–પ્રગટ૦ ૭
મોક્ષપતિ કુંવર ભક્તિ–ધર્મના રે લોલ,
હરિકૃષ્ણ નારાયણ નામ; અવિનાશી.–પ્રગટ૦ ૮
વા'લો તરત કાપે છે બંધ કર્મના રે લોલ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ઘનશ્યામ; અવિનાશી.–પ્રગટ૦ ૯

પદ-૩

જેને જોઈએ તે આવો મોક્ષ માગવા રે લોલ,
આજ ધર્મવંશીને દ્વાર; નરનારી.–જોઈએ૦
આવો પ્રગટ પ્રભુને પગે લાગવા રે લોલ,
વહાલો તરત ઉતારે ભવપાર; નરનારી.–જોઈએ૦ ૧

જન્મ મૃત્યુના ભયથકી છૂટવા રે લોલ,
શરણે આવો મુમુક્ષુ જન; નરનારી.–જોઈએ૦ ૨
શીદ જાઓ છો બીજે શિર કૂટવા રે લોલ,
હ્યાં'તો તરત થાશો પાવન; નરનારી.–જોઈએ૦ ૩
ભૂંડા શીદને ભટકો છો મતપંથમાં રે લોલ,
આવો સત્સંગ મેલીને મોક્ષરૂપ; નરનારી.–જોઈએ૦ ૪
આણો પ્રેમે પ્રતીતિ સાચા સંતમાં રે લોલ,
થાશે મોક્ષ અતિશે અનુપ; નરનારી.–જોઈએ૦ ૫
જુઓ આંખ ઉઘાડીને વિવેકની રે લોલ,
શીદ કરો ગોળ ખોળ એક પાડ; નરનારી.–જોઈએ૦ ૬
લીધી લાજ બીજા ગુરુ ભેખની રે લોલ,
કામ ક્રોધે વજાડી છે રાડ; નરનારી.–જોઈએ૦ ૭
એવા અજ્ઞાની ગુરુના વિશ્વાસથી રે લોલ,
જાશો નરકે વગાડતા ઢોલ; નરનારી.–જોઈએ૦ ૮
વાલો તરત છોડાવે કાળ પાશથી રે લોલ,
પ્રેમાનંદ કે' આપે છે હરિ કોલ; નરનારી.–જોઈએ૦ ૯

પદ-૪

ધર્મકુંવરને જાઉં વારણે રે લોલ,
ભવ બૂડતાં ઝાલી મારી બાંય; અલબેલે.–ધર્મ૦
બાંય ઝાલીને કાઢી લીધી બારણે રે લોલ,
નહિ તો વહી જાત ક્યાંયની ક્યાંય; અલબેલે.–ધર્મ૦ ૧
વા'લે ઘોર કળિમાં કરુણા કરી રે લોલ,
લીધો ધર્મ ગૃહે અવતાર; અલબેલે.–ધર્મ૦ ૨
પોતે અક્ષરપતિ આવ્યા શ્રીહરિ રે લોલ,
કરવા અધમ તણો ઓધાર; અલબેલે.–ધર્મ૦ ૩
વા'લે પ્રગટ પ્રતાપ જણાવિયો રે લોલ,
મેટયા લખ્યા વિધાતાના લેખ; અલબેલે.–ધર્મ૦ ૪

જીવ જમના તે હાથથી છોડાવિયા રે લોલ,
　　મારી કર્મની રેખ પર મેખ; અલબેલે.–ધર્મ૦ ૫
ચાર વર્ણ ને આશ્રમ ચારના રે લોલ,
　　થાપ્યા અચળ ધરાપર ધર્મ; અલબેલે.–ધર્મ૦ ૬
મદ્ય માંસ ચોરી ફેલ જારનાં રે લોલ,
　　નરનારીનાં મેલાવ્યાં કર્મ; અલબેલે.–ધર્મ૦ ૭
કીધાં શુદ્ધ અંતર નરનારીનાં રે લોલ,
　　ધર્મભક્તિ પધરાવ્યા માંહ્ય; અલબેલે.–ધર્મ૦ ૮
એવાં દિવ્ય ચરિત્ર ગિરધારીનાં રે લોલ,
　　પ્રેમાનંદ જોઈને વારી જાય; અલબેલે.–ધર્મ૦ ૯

રાગ : ગરબી પદ-૧

રસિલાલાલ રસે ભરી છે તારી આંખડી;
　　રસિલા લાલ કમળદળના જેવી પાંખડી.–રસિલા..–ટેક૦
હસીને હેરો છો તમે હેતમાં–રસિ. તનમન પ્રાણ લો સમેતમાં–રસિ૦૧
નાસિકા દીસે છે તારી નમણી–રસિ. કપોળ જોઈને રહ્યાં કામણિ–રસિ૦૨
વાલપ ઘણી છે તારી વાતમાં–રસિ. એકવાર મળીએ એકાંતમાં–રસિ૦૩
વારી વારી જાઉં હું વદનને–રસિ. કરને લટકે તે લીધું મનને–રસિ૦૪
ચટકંતી ચાલ લાલ જોઈને–રસિ. મન તો રહ્યું છે મારું મોઈને–રસિ૦૫
ચિત્તડું ચોર્યું છે તમે ચાલમાં–રસિ. ચંચળ ચપળ મારા વાલમા–રસિ૦૬
નિષ્કુળાનંદના હો નાથજી–રસિ. સદાયે રે'જો હો મારે સાથજી–રસિ૦૭

પદ-૨

સલૂણા શ્યામ એકવાર આવો મારે ઓરડે.
　　અમે તો બંધાશું કાચે દોરડે.–સલૂણા..ટેક૦
હાર્યા ને દોર્યા તમારા હાલશું–સ૦ વાલમ આવોને તમે વાલશું.–સલૂ૦૧
વાટડી જોઉં છું કંઈ વારની–સ૦ શોભા જો ઘટે છે શણગારની.–સલૂ૦૨

આવડી જો વેલ શી અમસું–સ૦ રજની વીતે જો કૈયે રમશું.–સલૂ૦૩
કોલ બોલ પાળીને પૂરા કરો–સ૦ દયાળુ દયા જો દલમાં ધરો.–સલૂ૦૪
આશભર્યા અંતરે ઉદાસ છું–સ૦ દામ વિનાની જો હું દાસ છું.–સલૂ૦૫
તમને દેખીને મન ઓગળે–સ૦ ચિતડું મળવા જોને ચળવળે.–સલૂ૦૬
વિનતિ કરું છું જોડી હાથજી–સ૦ નિષ્કુળાનંદના હો નાથજી.–સલૂ૦૭

પદ-૩

મીઠા હો માવ મીઠી તે બજાઓ છો તમે મોરલી.
તેણે ચિત્તવૃત્તિ મારી ચોરલી.–મીઠા..–ટેક૦

મીઠું જો બોલો છો મુખથી–મી૦ સૂણતાં મુકાય મહા દુઃખથી.–મી૦૧
મીઠી જો દીઠી નજર માવની–મી૦ પ્રીતડી દેખાડી ભલા ભાવની.–મી૦૨
નેણાંમાં નેહડો જણાવિયો–મી૦ તમને જોઈને આનંદ આવિયો.–મી૦૩
મીઠી જો દીસે છે તારી મૂરતિ–મી૦ સુંદર સલૂણી શ્યામ સૂરતી.–મી૦૪
મીઠાજી રે'જો હો મારી મીટમાં–મી૦ તમને દેખી ઠરે છે પેટમાં.–મી૦૫
મીઠાજી લેઉં તારાં મીઠડાં–મી૦ તમ જેવા મેં કોઈ ન દીઠડા.–મી૦૬
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી સદા–મી૦ મન રહે તમને જોઈ મુદા.–મી૦૭

પદ-૪

કોડીલા કાન કોડ જો ઘણો છે મારા મનને.
વારી વારી જાઉં છું વદનને.–કોડીલા..–ટેક૦

સોનેરી શીરપાવ શિર જોઈને–કો૦ છોગલે છબીયે રહી મોહીને.–કો૦૧
ગુલાબી ફેંટો જો વીંટયો ઉપર્યે–કો૦ પાઘડી શોભે છે જો પેર્યે પેર્યે.–કો૦૨
ગળે મણિ માળા જામો જરકસી–કો૦ સોનેરી કણે કમર લઈ કસી.–કો૦૩
સુરવાળ ચાળ ચાલે ચળકે–કો૦ અંગોઅંગ આભૂષણ ઝળકે.–કો૦૪
પાવલે પે'રી ચમકે ચાંખડી–કો૦ તમને જોઈ ઠરે છે આંખડી.–કો૦૫
નાથજી રે'જો હો મારા નેણમાં–કો૦ નિમખ ન ભૂલું દિનરેણમાં.–કો૦૬
નિષ્કુળાનંદના હો નાથજી–કો૦ મારી તમે ઓથ્ય ને મીરાંથજી.–કો૦૭

રાગ : ધોળ પદ-૧

ગોપીનાથ આવો મારે ઓરડે,
તમ સાથે રે વાધ્યો પૂરણ પ્યાર.–નાથ૦ ૧
મેં તો શેરી વળાવીને સજ્જ કરી,
શેરડીએ રે વેર્યાં ફૂલ અપાર.–નાથ૦ ૨
મેંતો મોતીડે ચોક પુરાવિયા,
પ્રેમે બાંધ્યા રે તરિયાં તોરણ દ્વાર.–નાથ૦ ૩
મેં તો જુગતેથી તમને જમાડવા,
ભાવે ભોજન રે કીધાં વિવિધ પ્રકાર.–નાથ૦ ૪
મેં તો પલંગ બિછાવ્યો પ્રીતશું,
વેગે સજિયા રે સોળે શણગાર.–નાથ૦ ૫
હું તો ચાત્રક સરખી થઈ રહી,
તમ કારણે રે પ્યારા પ્રાણ આધાર.–નાથ૦ ૬
મારે તમસંગ પૂરણ પ્રીતડી,
તેણે વિષ સમ રે થયો સર્વે સંસાર.–નાથ૦ ૭
મુક્તાનંદના શ્યામ સુજાણ છો,
હવે શું કહું રે ઘણું વારંવાર.–નાથ૦ ૮

પદ-૨

ગોપીનાથ રહો મારા મો'લમાં,
સુખદાયક રે પ્યારા શ્રીઘનશ્યામ.–નાથ૦ ૧
મેં તો તન ધન તમ અર્થે કર્યું,
મારી પૂરો રે હેડા કેરી હામ.–નાથ૦ ૨
મેં તો શંકા તજી રે સંસારની,
તમ સાથે રે કીધી પૂરણ પ્રીત.–નાથ૦ ૩
હું તો હાથ જોડી હાજર રહું,
તમને સેવું રે રસિયા રસ રીત.–નાથ૦ ૪

એક નિમિષ ન મેલું વેગળા,
　　કરી રાખું રે મારા હૈડાનો હાર.—નાથ૦ ૫
મારે તમથી વાલું બીજું કોઈ નથી,
　　પુરુષોત્તમ રે પ્યારા પ્રાણ આધાર.—નાથ૦ ૬
ક્યારે મરજી લેશ લોપું નહિ,
　　જે જે જોઈએ રે તે તે રાખીશ તૈયાર.—નાથ૦ ૭
મુક્તાનંદના શ્યામ છબીલડા,
　　તમ સાથે રે વાધ્યો પ્રેમ અપાર.—નાથ૦ ૮

પદ-૩

પ્યારા મુજને લાગી તારી મોહની,
　　રસિયાવર રે તારું જોઈને રૂપ.—મુજ૦ ૧
તારાં નેણ ચપળ ચિત્તને હરે,
　　મીઠી મુખની રે સુણી વાણી અનુપ.—મુજ૦ ૨
વાંકી પાઘમાં તોરા ઝૂકી રહ્યા,
　　જોતાં હૈડે રે ફૂલડાં કેરા હાર.—મુજ૦ ૩
અંગોઅંગમાં આભરણ ફૂલનાં,
　　તેને નીરખી રે વાધ્યો વિરહ અપાર.—મુજ૦ ૪
તારા મુખ પંકજને માવજી,
　　જોતાં નેણાં રે મારાં તૃપ્ત ન થાય.—મુજ૦ ૫
તમને અણદીઠે થાઉં આંધળી,
　　જોતાં રસિયા રે હૈડે હરખ ન માય.—મુજ૦ ૬
હું તો પ્રેમદીવાની થઈ રહી,
　　તેણે ભૂલી રે જૂઠો જગવહેવાર.—મુજ૦ ૭
મુક્તાનંદના પ્રીતમ નહિ તજું,
　　કરી રાખીશ રે મારા હૈડાનો હાર.—મુજ૦ ૮

પદ-૪

મારાં નેણાં ઠરે છે જોઈને,
મનમોહન રે તારું રૂપ રસાળ.—નેણાં૦ ૧
માથે મોર મુગટ સોહામણો,
કાને કુંડળ રે ઉર મોતીની માળ.—નેણાં૦ ૨
રૂડું મંદ હાસ્ય મનને હરે,
વાંકી ભ્રકુટિ રે શોભે ભાલ વિશાળ.—નેણાં૦ ૩
તારાં લોચનની છબી લાલજી,
જોતાં રસિયા રે વશ થઈ તત્કાળ.—નેણાં૦ ૪
કોટી પતિતને પાર ઉતારવા,
દગ ગોચર રે રસિયા તારું રૂપ.—નેણાં૦ ૫
મને પ્રગટ મળ્યા તમે માવજી,
સુખદાયક રે કોટિ ભુવનના ભૂપ.—નેણાં૦ ૬
મારું મન તમ સાથે માનીયું,
મુંને લાગ્યો રે રસિયા તારો રંગ.—નેણાં૦ ૭
મુક્તાનંદના નવલ સનેહીડા,
મારા ઉરમાં રે ન સમાય ઉમંગ.—નેણાં૦ ૮

રાગ : ગરબી પદ-૧

આવો મારે મંદિર સહજાનંદ, મનોહર શ્રીહરિ રે. લોલ;
વા'લા તારી મૂરતિ પરમ અનુપ, જોઉં નેણાં ભરી રે. લોલ...૧
વા'લા તારા અરુણ ચરણ દુઃખ હરણ, ચિહ્ન શોભા ઘણી રે. લોલ;
કોમળ અંગુલિ લલિત રસાળ, હાર્ય નખમણિ તણિ રે. લોલ...૨
પાવન પાની ઘૂંટી ગોળ, કર બહુ શોભતા રે. લોલ;
જંઘા જાનુ સાથળ સાર, કે જનમન લોભતા રે. લોલ...૩
મૃગપતિ માન હરણ કટિલંક, નીરખવા લાગ છે રે. લોલ;
કૃષ્ણાનંદ જે ચિંતવે એહ, તેનાં બહુ ભાગ્ય છે રે. લોલ...૪

પદ-૨

શીતળ પીપળ પાન સમાન, ઉદર ચિત્તને હરે રે. લોલ;
ત્રિવળી નાભી ગોળ ગંભીર, જોઈને નેણાં ઠરે રે. લોલ...૧
છાતી ઊપડતી ચિત્ત ચોર, વિશાળ અનુપ છે રે. લોલ;
શ્રીવત્સ અરધ ચંદ્ર શુભ ચિહ્ન, અતિ સુખરૂપ છે રે. લોલ...૨
શોભે કંચન મોતી હાર, નીરખી મન લોભતાં રે. લોલ;
જાણે ગગન મંડળ માંય, તારા ને વીજ શોભતાં રે. લોલ...૩
રાજે ઉર પર પરમ ઉદાર, કે વિનગુણ હાર છે રે. લોલ;
કૃષ્ણાનંદ કહે જોઈ લાજે શેષ, કે ભુજ અતિ સાર છે રે. લોલ...૪

પદ-૩

જાણે ફૂલ્યાં ગુલાબનાં ફૂલ, હથેળી લાલ છે રે. લોલ;
અંગુલી ચોરાફળી નખ ચંદ્ર, કાંતિ વિશાળ છે રે. લોલ...૧
વા'લા તારા અધર બિંબફલ તુલ્ય, રહે જન જોઈને રે. લોલ;
ભાળી કુંદકળી સમ દંત, રહ્યું મન મોહીને રે. લોલ...૨
વા'લા રૂડા ખંભા શંખ સમ કંઠ, ચિબુક શોભા ઘણી રે. લોલ;
પ્યારા તારા ગાલમાં તિલ એક શ્યામ, જાણે ઝળકે મણિ રે. લોલ...૩
વારું કમળ કોટિ ઉડુરાજ, વદન છબી ઉપરે રે. લોલ;
કૃષ્ણાનંદ કહે પ્રેમ સહિત, મુનિ જેનું ધ્યાન ધરે રે. લોલ...૪

પદ-૪

કમળ સરીખાં ચંચળ નેણ, જોઈ નેણાં ઠર્યાં રે. લોલ;
કામણગારાં કરુણા સહિત, સુધા રસના ભર્યાં રે. લોલ...૧
વા'લા તારી નાસિકા તિલનું ફૂલ, કે કીર સમાન છે રે. લોલ;
લોચન લોભન કાન સમાન, ક્રાંતિ નિધાન છે રે. લોલ...૨
લોભે નેણ કમળ પર ભ્રૂહ, ભમર આધીન છે રે. લોલ;
જેને જોવા થાય આતુર, કે મન અતિ દીન છે રે. લોલ...૩
ભાલે કેસર આડ બનાવ, કુંકુમ ચંદ્ર ગોળ છે રે. લોલ;
કૃષ્ણાનંદ કહે તેને જોઈ, કે મન રંગ ચોળ છે રે. લોલ...૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

સજની પૂછોને નંદજીનો લાલ, કે કેમ ચંચળ થયા રે. લોલ;
કીધો કીધો નટવર વેશ, કે કેમ તોડી દયા રે. લોલ...૧
સજની શું છે આ રાતે કામ, કે નંદકુમારને રે. લોલ;
શણગાર્યા રૂડા તોરંગ, થયા અસવારને રે. લોલ...૨
સાથે નહિ લઈ જાયે વ્રજરાજ, તો કયારે આવશે રે. લોલ;
સજની અધરામૃત વ્રજનાથ, હવે ક્યારે પાવશે રે. લોલ...૩
મળશે મનગમતી કોઈ નાર, કે જાશે વીસરી રે. લોલ;
સજની મેલીને ચાલ્યા નાથ, ક્યારે મળશે ફરી રે. લોલ...૪
સજની જગથી તોડી પ્રીત, કમળ મુખ જોવતી રે. લોલ;
મેલી પ્રેમસખીને નાથે, રહી સર્વે રોવતી રે. લોલ...૫

પદ-૨

ન ઘટે તમને પ્રાણજીવન, કે ચાલ્યા મેલીને રે. લોલ;
દુઃખને દરિયે મારા નાથ, કે નાખ્યાં ઠેલીને રે. લોલ...૧
રસિયા કરવી નો'તી પ્રીત, કે પે'લી નાથજી રે. લોલ;
રસિયા અમૃત પાઈને ઉછેર્યા, માર્યા એક સાથજી રે. લોલ...૨
રસિયા સર્વથી તોડયો સ્નેહ, કે એક તમને વરી રે. લોલ;
વ્રજવનિતાના જીવન નાથ, તમે સારી કરી રે. લોલ...૩
રસિયા રંગે રમાડતાં રાસ, વધાર્યા વા'લને રે. લોલ;
રસિયા લેવા અમારા પ્રાણ, કર્યા બેહાલને રે. લોલ...૪
રસિયા માર્યાં રીસનાં બાણ, કે ઠાર્યાં કેમ ઠરે રે. લોલ;
તમ વિના પ્રેમસખીના નાથ, કે એવી કોણ કરે રે. લોલ...૫

પદ-૩

ઓધવ કે'જો એક સંદેશ, કે વ્રજના નાથને રે. લોલ;
મ વિસારજો પ્રાણજીવન, કે ગોપીસાથને રે. લોલ...૧
રસિયા કરજો અમારી સાર, કે અતિ અબળા તણી રે. લોલ;

વ્હારે ચડજો દીનાનાથ, કે હવે થઈ છે ઘણી રે. લોલ...૨
થઈ છે તમ વિના વ્રજનાથ, કે સર્વે ઘેલડી રે. લોલ;
તે સંભારીને સુંદર શ્યામ, રડે છે સાહેલડી રે. લોલ...૩
રસિયા આંખે આંસુ ધાર, કે ભૂલી ઘર કામને રે. લોલ;
વા'લા કોકિલા ઊંચે સ્વર, જ્યું પોકારે શ્યામને રે. લોલ...૪
રસિયા આવો પ્રાણજીવન, કે વાળો વાનને રે. લોલ;
આપો પ્રેમસખીના નાથ, કે દરશન દાનને રે. લોલ...૫

પદ-૪

રસિયા નિત નિત કરતી આડ, ચાંદલિયો લાલનો રે. લોલ;
તે ઘણું ખટકે છે મારા નાથ, કે તીર જેમ ભાલનો રે. લોલ...૧
બેસતા મોહન આવીને બા'ર, કે નાખી ચાકળો રે. લોલ;
તે સંભારીને સુંદર શ્યામ, કે થાય મન આકળો રે. લોલ...૨
રસિયા જમતા કરતા ખેલ, કે બહુ હાંસી કરી રે. લોલ;
તે લટકાં પર પ્રાણજીવન, કે હું જાઉં મરી રે. લોલ...૩
રસિયા બોલી મધુરાં વેણ, કે કરતા વાતડી રે. લોલ;
તે સંભારીને મારા નાથ, કે ભરાઈ આવે છાતડી રે. લોલ...૪
રસિયા ફૂલડે સમારી સેજ, ઢાળી છે મેં તો ખાટડી રે. લોલ;
આવો પ્રેમસખીના નાથ, કે જોઉં તમારી વાટડી રે. લોલ...૫

પદ-૫

આવો આવો સુંદર શ્યામ, ભુવન મારે ડોલતા રે. લોલ;
હસતાં હસતાં સુંદર વેણ, કમળમુખ બોલતા રે. લોલ...૧
ચિત્તડે ચોંટી સુંદર શ્યામ, ચપળતા નેણની રે. લોલ;
મન મારું મોહ્યું મોહનલાલ, મધુરતા વેણની રે. લોલ...૨
રસિયા લાગ્યો મુજને રંગ, ચટકતી ચાલનો રે. લોલ;
જોતાં તૃપ્ત ન થાયે નેણ, કે ચંદ્રમા ભાલનો રે. લોલ...૩
રસિયા ઝાલ્યો છે મારો હાથ, રખે હવે છોડતા રે. લોલ;
વા'લા રે'જો મન મારે વાસ, આળસ અંગે મોડતા રે. લોલ...૪

વા'લા જાતાં વળતાં શ્યામ, શેરીએ મારી નીસરો રે. લોલ;
રસિયા પ્રેમસખીના નાથ, મુંને મ વીસરો રે.લોલ...૫

પદ-૬

અલબેલા આવો મારે ઘેર, કે જાઉં તારે વારણે રે. લોલ;
પહેરાવું ચંપાના હાર, લાવી છું તમ કારણે રે.લોલ...૧
રસિયા બાંધી રૂપાળી પાઘ, આંટો લેજો બેવડો રે. લોલ;
ઓરા આવોને સુંદર છેલ, કે ખોસું કેવડો રે.લોલ...૨
લટકાં કરતાં આવો લાલ, શેરીના ચોકમાં રે. લોલ;
પ્રાણજીવન જોવાને કાજે, બેસીશ હું તો ગોખમાં રે.લોલ...૩
આવીને બેસો મારે બાર, કરો રૂડી વાતડી રે. લોલ;
રસિયા જોઈ તમારું રૂપ, ઠરે છે મારી છાતડી રે.લોલ...૪
લાલચ લાગી છે અલબેલ, મોહી છું તારા વેણમાં રે. લોલ;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ, રાખું મારા નેણમાં રે.લોલ...૫

પદ-૭

સજની એક દિવસ જળ ભરવા, જમુના હું ગઈ રે. લોલ;
સામા મળિયા નંદજીનો લાલ, કે જોઈ મોહી રહી રે.લોલ...૧
જે દહાડાથી સુંદર શ્યામ, મારી દષ્ટે પડયા રે. લોલ;
લખીને રાખ્યા હૃદિયામાંય, કે ચિત્ત આવી ચડયા રે.લોલ...૨
લાગ્યાં લાગ્યાં ચંચળ નેણ, હવે કેમ વીસરે રે. લોલ;
લટકાં કરતાં પેઠા લાલ, હવે કેમ નીસરે રે.લોલ...૩
સજની ચૌદ ભુવનમાં એક, એની મારે આશ છે રે. લોલ;
હવે મારે મન કર્મ વચને નાથ, ચરણમાં વાસ છે રે.લોલ...૪
કીધી કીધી મુજપર મે'ર, કે આજ અઢળક ઢળ્યા રે. લોલ;
મળિયા પ્રેમસખીના નાથ, કે આડા અંક વળ્યા રે.લોલ...૫

પદ-૮

સજની મનડે વાળી ગાંઠ, તે છોડું કેમ કરી રે. લોલ;
ટાળી ન ટળે કરમની રેખ, તેમ મારે હરિ રે.લોલ...૧

મન કર્મ વચને ઝાલી હાથ, હાલરે જેમ લાકડી રે લોલ;
તેમજ પ્રાણ સંગાથે લીધા, કે મનમોહન જડી રે લોલ...૨
તેલે પલાળીને વાળી જેમ ગાંઠ, કે રૂડી હીરની રે લોલ;
સજની એમ પડી મારે આંટી, કે મોહન આહીરની રે લોલ...૩
જોતાં લોચન તૃપ્ત ન થાય, કે એવી ટેવ પડી રે લોલ;
સજની પ્રાણજીવન જોયા વિના, કે ચાલે નહિ એક ઘડી રે લોલ...૪
રસિયા સાથે લાગી પ્રીત, કે દુઃખ સરવે ટળ્યાં રે લોલ;
સજની પ્રેમસખીનો નાથ, કે આજ અઢળક ઢળ્યા રે લોલ...૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

હું તો જાઈશ ગિરિધર જોવા રે, મા મુને વારીશમા;
મારા ઉરમાં છબીલાજીને પ્રોવા રે, મેણલે મારીશમા.—ટેક૦
જાઈશ જોવા હું તો નંદજીનો લાલો,
હાંરે મુને પરમ સનેહી લાગે વાલો રે.—મા મુને૦ ૧
છેલ છબીલો વા'લો કુંજનો વિહારી,
હાંરે એ તો જીવનદોરી છે મારી રે.—મા મુને૦ ૨
વારીશમા રે તુંને કહું છું રે વહેલું,
હાંરે હું તો માથું જાતાં નહિ મેલું રે.—મા મુને૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામીને સારુ,
હાંરે કુરબાન કર્યું જીવન મારું રે.—મા મુને૦ ૪

પદ-૨

હાંરે મેં તો જોયા ચતુર નંદલાલ રે, ઊભા ઓસરીએ;
હાંરે કર્યા તિલક કેસર કેરાં ભાલ રે, સુંદરવર હરિએ.—ટેક૦
શ્વેત પાઘ શિર ઉપર શોભે,
હાંરે જોઈ છોગલિયું ચિત્ત લોભે રે.—ઊભા૦ ૧
શ્વેત હાર પહેર્યા ઉર પર કાજુ,
હાંરે બાંધ્યા શ્વેત ફૂલોના બાજુ રે.—ઊભા૦ ૨

શ્વેતાંબર સરવે અંગે બિરાજે,
હાંરે જોઈ કોટિક કામ છબી લાજે રે.–ઊભા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલવટ વાળી,
હાંરે ચડયા ઘોડલડે વનમાળી રે.–ઊભા૦ ૪

પદ-૩

વા'લો ઘોડલાં ખેલાવે ઘનશ્યામ રે, બાઈ મારે આંગણિયે;
મારું ચિત્તડું ચોરે છે સુખધામ રે, આંખડલીની અણિએ; –ટેક૦
ઘોડલાં ફેરે ને વ્હાલો મુજ સામું હેરે,
હાંરે મુને ન્યાલ કીધી આણે ફેરે રે.–બાઈ૦ ૧
ચપળ તોરંગ અતિ વેગે ફરે છે,
હાંરે એ તો ગરુડનો ગર્વ હરે છે રે.–બાઈ૦ ૨
સુરનર મુનિજન નીરખે છે પ્રીતે,
હાંરે જાણે ચિત્ર આલેખ્યાં છે ભીતે રે.–બાઈ૦ ૩
રૂડો લાગે ખભે ફરકે છે પટકો,
હાંરે રીઝયો પ્રેમાનંદ જોઈ લટકો રે.–બાઈ૦ ૪

પદ-૪

હાંરે સખી ના'વા પધારે મહારાજ રે, જીવન જમુનામેં;
સાથે લીધો છે સરવે સમાજ રે, વ્રજને વિસામે.–ટેક૦
હળવા રે હળવા વાલો હાલે બજારે,
હાંરે ઊભાં નગરવાસી પ્રાણ વારે રે.–જીવન૦ ૧
છત્ર ચમર શિર ઉપર રાજે,
હાંરે આગે અગણિત વાજાં વાજે રે.–જીવન૦ ૨
ઊતર્યા ગોવિંદ જમુનામેં ના'વા,
હાંરે આવ્યા સુરમુનિ પુષ્પે વધાવા રે.–જીવન૦ ૩
ગિરધર નહાય ને ગોપીઓ ગાય,
હાંરે જોઈ પ્રેમાનંદ વારી જાય રે.–જીવન૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

મોહન મો'લ પધારો રંગભીના રે, મોહન મો'લ પધારો;
મો'લ પધારો મારો જનમ સુધારો.–રંગ ટેક૦ ૧
ગજગતિ ચાલે ગુલતાન, થઈ છું હું તો,
ચિત્તને ચોરે છે રાવળો કમર કટારો.–રંગ૦ ૨
આડી આડી મીટે જોતાં, મનડાને મોતાં વારી;
નીપટ લાગે છે વા'લો નેણુંનો નજારો.–રંગ૦ ૩
નવલ કલંગી નીકી, રસિક રસીલી લાગે;
મોળીડું શોભે છે જાણે ફૂલડાંનો ભારો.–રંગ૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે વા'લા, છેલ છબીલા વારી;
આવી મારા તનડા કેરા તાપ નિવારો.–રંગ૦ ૫

પદ-૨

મોહન મનડું હરો છો મરમાળા રે, મોહન મનડું હરો છો;
મનડું હરો છો છેલા રંગમાં ફરો છો.–મર ટેક૦ ૧
મોરલી વજાતા ઘેરી, લાલ તોરંગી લેરી;
રસના રંગીલા મારા ઉરમાં ગરો છો.–મર૦ ૨
જરકસી પે'રી જામા, આવો છો સામા વારી;
ભાવ સહિત પ્રેમે પગલાં ભરો છો.–મર૦ ૩
પાઘડલી પેચાળી બાંધી, રો'છો દગ સાંધી વાલા;
રંગના રંગીલા છોગાં શીશ ધરો છો.–મર૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે વા'લા, છેલ ગુમાની લાલા;
લોચન અમારાં તમે સુફળ કરો છો.–મર૦ ૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

એકલડાં કેમ રે'વાય તમ વિના વા'લાજી, મંદિરીયું ખાવા ધાય.–તમ૦ ૧
હૈયાની કોણ પૂરે હામ–તમ૦ મારે હાથ ન લાગે કામ.–તમ૦ ૨
કોણ જાણે દિલની વાત–તમ૦ સુખ ના'વે દી ને રાત.–તમ૦ ૩

મારે જુગ તુલ રજની જાય–તમ૦ મહા દુઃખ છે હૈયા માંય.–તમ૦૪
બ્રહ્માનંદના સ્વામી જાણ–તમ૦ હું કેમ કરી રાખું પ્રાણ.–તમ૦૫

પદ-૨

મરમાળા મારે મો'લ, આવો અલબેલા, છોગાળા સુંદર છેલ.–આવો૦૧
હું તો સજી રહી શણગાર–આવો૦ મારા પ્રાણ તણા આધાર.–આવો૦૨
હું તો જોઈને રહી છું વાટ–આવો૦ મેં ખાંતે ઢાળી ખાટ.–આવો૦૩
જાણો છો રસની રીત–આવો૦ પાતળિયા તમસું પ્રીત.–આવો૦૪
બ્રહ્માનંદ કહે મચે ખેલ–આવો૦ રંગડાની કરવા રેલ.–આવો૦૫

પદ-૩

નેણાંની સાને નાથ, પ્રીતમ પાતળિયા, મન ફરે તમારે સાથ.–પ્રીત૦૧
કામણિયાં કીધાં કોઈ–પ્રીત૦ વણદીઠે સુખ નવ હોઈ.–પ્રીત૦૨
મારે હાથ ન લાગે કામ–પ્રીત૦ શું કીધું સુંદર શ્યામ.–પ્રીત૦૩
કામણ છે મોરલી માંય–પ્રીત૦ સાંભળતાં સૂધ વિસરાય.–પ્રીત૦૪
બ્રહ્માનંદના સ્વામી છેલ–પ્રીત૦ હું આવીશ તારે ગેલ.–પ્રીત૦૫

પદ-૪

આવોને રમીએ આજ, જગના જીવનજી, રસમાં ચતુર છો રાજ.–જગ૦૧
સેજલડી બની છે સાર–જગ૦ માણોને નંદકુમાર.–જગના૦૨
મુજ દાસી ઉપર મહેર–જગ૦ આવી કરોને લીલા લહેર.–જગના૦૩
મારું તનડું ટાઢું થાય–જગ૦ હૈયામાં હરખ ન માય.–જગના૦૪
બ્રહ્માનંદ કહે વારંવાર–જગ૦ તમ સાથે લાગ્યો પ્યાર.–જગના૦૫

રાગ : કાફી પદ-૧

કાનુડા કેડે ફરવું રે, કોઈથી ન ડરવું કાનુ.– ટેક૦
દુરિજન લોક દુર્ભાષણ બોલે, તે હૈડે નવ ધરવું રે.–કોઈ૦ ૧
સગાં કુટુંબી સરવે સંગાથે, હેતલડું પરહરવું રે.–કોઈ૦ ૨
સંસારીથી સગપણ ત્રોડી, કાનકુંવરથી કરવું રે.–કોઈ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કે' મન કર્મ વચને, વ્રજજીવનને વરવું રે.–કોઈ૦ ૪

પદ-૨

કાનુડા કેડે જાવું રે, સમજી છું આવું કાનુ.– ટેક૦
મોહનનું મેણું મારે માથે, કોઈદિ' બીજાની નહિ કા'વું રે.–સમ૦ ૧
ચૌદ લોકમાં સરવે અબળા, તેને વરીને ખોટી થાવું રે.–સમ૦ ૨
વરીએ તો નટનાગરને વરીએ, અખંડ એવાતન છા'વું રે.–સમ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે અવર પુરુષને, વરવાથી રૂડું વિખ ખાવું રે.–સમ૦ ૪

પદ-૩

કાનુડા કેડે ચાલી રે, થઈ મતવાલી–કાનુ.– ટેક૦
હું જાણું લોકડિયાં કાલાં, લોક કહે છે મુંને કાલી રે.–થઈ૦ ૧
જે ચાલે કાનુડાની કેડે, તેની ખેપ ન જાય કેદી ખાલી રે.–થઈ૦ ૨
શીર જાતાં નટવર નહિ છોડું, ટેક અચળ ઉર ઝાલી રે.–થઈ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ સંગાથે, લાગી છે રંગડાની તાલી રે.–થઈ૦ ૪

પદ-૪

કાનુડા કેડે જાઈએ રે, શીદને લજાઈએ–કાનુ.– ટેક૦
લાજ વિના લોકડિયાં તેથી, દુર્બળ થઈ ન દબાઈએ રે.–શીદ૦ ૧
વ્રજજીવનને ભજતાં વારે તો, નામ તેનું લઈ નાહીએ રે.–શીદ૦ ૨
કહોને સારું શું થવાનું, લોક તણી મોટાઈએ રે.–શીદ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે નિઃશંક થઈને, ગોવિંદના ગુણ ગાઈએ રે.–શીદ૦ ૪

રાગ : કાફી પદ-૧

વા'લીડા કુંજવિહારી, વદન કમળપર વારી રે.–વા'લી૦
અજબ અલૌકિક મસ્તક ઉપર, સુંદર પાઘ સમારી રે.–વા'લી૦ ૧
ફૂલતણાં છોગલિયાં ફરતાં, ધાર્યાં ગિરિવરધારી રે.–વા'લી૦ ૨
અંતરમાંહી વસી છે આવી, મૂરતિ મનોહર તારી રે.–વા'લી૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રજજીવન, મોહન છો નિધિ મારી રે.–વા'લી૦ ૪

પદ-૨

છેલા તારું છોગું ભાળી, મોહી છું હું વનમાળી રે.–છેલા૦
વ્રજવાસી નંદલાલ વિહારી, ચાલ તારી લટકાળી રે.–છેલા૦ ૧
રસિક પિયા તારે ચટક રંગીલે, મોળીડે હદ વાળી રે.–છેલા૦ ૨
લેરખડા જોઈ લગની લાગી, કોઈની રહું ન હવે ખાળી રે.–છેલા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પરવશ થઈ છું, પગભર ડોલું કેડે પાળી રે.–છેલા૦ ૪

પદ-૩

કાને મુંને કીધી ઘેલી, હાથ ન રહ્યું મન હેલી રે.–કાને૦
શેરડિયે મળિયો મુંને સામો, મોહન છોગલાં મેલી રે.–કાને૦ ૧
નીરખતાં મન વશ કરી નાખ્યું, આંખ્યું મરમ ભરેલી રે.–કાને૦ ૨
ભૂલી ચીર શરીર તણી સૂધ, હૈડાની ધીરજ હરેલી રે.–કાને૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એની છબીમાં, પ્રોવાણી જોયા પહેલી રે.–કાને૦ ૪

પદ-૪

શાને હવે રાખું છાની, મૂરતિ તમારી મન માની રે.–શાને૦
દુરિજનિયાં પાડોશી દેખીને, છોને બળીને થાતાં વાની રે.–શાને૦ ૧
નટવર તમથી નેહ કરીને, પાછી ન ધરું પગપાંની રે.–શાને૦ ૨
રસિક સલૂણા પિયા તમ સંગ રમવું, નથી વાતડલી એ નાની રે.–શાને૦ ૩
બ્રહ્માનંદ નાથ તમારો, મહિમા જાણે છે મોટા જ્ઞાની રે.–શાને૦ ૪

રાગ : પરજ પદ-૧

વાલે વજાડી છે વાંસળી રે, માવે વજાડી છે મોરલી રે કાલિંદ્રીને તીર.– ટેક૦
નાગ પિયાળે ડોલિયો રે, એવો શબ્દ ગંભીર; હો બે'ની.–વાલે૦ ૧
ધેનું તૃણ ભૂલી ગઈ રે, વાછરું ભૂલ્યાં ખીર;
જોને સખી જમુના તણાં રે, વે'તાં થંભ્યાં નીર, હો બે'ની.–વાલે૦ ૨
ઘેલી થઈ સરવે ગોપિકા રે, ભૂલી ગઈ રે શરીર;
કામરિયાં છે હાથમાં રે, ઓઢણ ભૂલી ચીર; હો બે'ની.–વાલે૦ ૩
વેણ અલૌકિક વિઠ્ઠલે રે, વાઈ બળભદ્ર વીર;
બ્રહ્માનંદ સૂર સાંભળી રે, અંતર ન રહી ધીર; હો બે'ની.–વાલે૦ ૪

પદ-૨

વંશીમાં મુને વિઠ્ઠલે રે, મોરલીમાં મુંને માવે રે, કીધાં કામણ કહાન;–ટેક૦
મન કલ્પિત સરવે ટળ્યું રે, ભૂલી હું તનનું ભાન...હો હેલી વંશી૦૧
ઘર ધંધો ગમતો નથી રે, ન ગમે ભોજન પાન;
મન ભરમાણું માહરું રે, મોરલડીને તાન...હો હેલી વંશી૦૨
એને દેખી સુખ ઉપજે રે, વિન દીઠે હેરાન;
એક પલક નવ વીસરે રે, વહાલો ભીને વાન...હો હેલી વંશી૦૩
થઈ છું હું તો ઠાવકી રે, છોગામાં ગુલતાન;
બ્રહ્માનંદ નવ વીસરે રે, રાત દિવસ એનું ધ્યાન...હો હેલી વંશી૦૪

પદ-૩

વિસામાની વાંસળી રે, મરમાળાની મોરલી રે, વાગી મહાવનમાંય;–ટેક૦
છેલ છબીલો શ્યામળો રે, ઘેરે નાદે ગાય...હો બેની વિસામા૦૧
બ્રહ્માને વિસ્મય થયો રે, શિવને ન સમજાય;
મોહ પામ્યા સરવે દેવતા રે, સંશય થયો સુરરાય...હો બેની વિસામા૦૨
ચોરાસી સિદ્ધ સાંભળે રે, સ્થિર નવ અંતર થાય;
નિરત ડગી નવનાથની રે, ચિત્ત મળવા લલચાય...હો બેની વિસામા૦૩
જમુનાને તીરે જદુપતિ રે, વેણ અલૌકિક વાય;
વશ કીધી વ્રજવનિતા રે, બ્રહ્માનંદ બલ જાય...હો બેની વિસામા૦૪

પદ-૪

અલબેલે અધરાતની રે, મનમોહન મધરાતની રે, વાલે વજાડી વેણ;–ટેક૦
ભણક પડી મારા કાનમાં રે, મનડું થયું મારું મેણ..હો બેની અલબેલે૦૧
ચટકી લાગી મારા ચિત્તમાં રે, વ્રેહ લાગ્યો દુઃખ દેણ;
મોહન વજાડી મોરલી રે, માજમ ગળતી રેણ..હો બેની અલબેલે૦૨
સુણતાં મનડું સ્થિર થયું રે, તનડું થઈ ગયું ખેણ;
જોવાને જાદવરાયને રે આતુર થયાં છે નેણ..હો બેની અલબેલે૦૩
હું દીવાની હો ગઈ રે, કોઈનું ન માન્યું કેણ;
શું જાણું મુંને શું કર્યું રે, બ્રહ્માનંદને સેણ..હો બેની અલબેલે૦૪

રાગ : પરજ પદ-૧

જોઈ મૂરતિ મનોહર તારી, માવા રે મારાં નેણાં લોભાણાં.–ટેક૦
મોળીડા ઉપર નવલ કલંગી, શોભે છે અતિ સારી.–માવા રે૦૧
હેત કરીને હૈડાની ઉપર, માળા મોતીડાની ધારી.–માવા રે૦૨
અતિ રે શોભે છે છાતી ઉપડતી, ચાલ જગતથી ન્યારી.–માવા રે૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ છબી ઉપર, સરવસ નાખું વારી.–માવા રે૦૪

પદ-૨

તારી લાવણ્યમાં લેવાણી, વા'લા રે મારા નવલ વિહારી.–ટેક૦
મૂરતિ મનોહર જોઈને તારી, ભૂલી હું ભરવું પાણી.–વા'લા રે૦૧
પૂરણ ચંદ્ર સરીખું મુખડું, ભ્રકુટિમાં ભરમાણી.–વા'લા રે૦૨
છોગલિયે ચકચૂર થઈ છું, ડોલરિયા વ્રજદાણી.–વા'લા રે૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે જોઈ તારાં નેણાં, વેણાંમેં વેંધાણી.–વા'લા રે૦૪

પદ-૩

અમ કહો વ્રજમાં કેમ રૈયે, મૈયા રે તારો લાલ અટારો.–ટેક૦
રાત દિવસ મારી કેડે પડયો છે, કેટલુંક આવીને કૈયે.–મૈયા રે૦૧
ચોરી કરે મારા ઘરડામાં છાની, દાડીનાં દુઃખ કેમ સૈયે.–મૈયા રે૦૨
ખેલ કરે જમુનાજીને આરે, આવી બાઝે મારે મૈયે.–મૈયા રે૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે ગોકુળ મેલી, કહો તો મથુરામાં જૈયે.–મૈયા રે૦૪

પદ-૪

મારી આળ કરે શીદ આવી, એને રે તમે વારો જસોદા.–ટેક૦
પાણીડું ભરતાં પાલવ ઝાલે, છાની નહીં વાત છાવી.–એને રે૦ ૧
મારગ જાતાં મૈડું લૂંટે છે, છોરાને સાથે બોલાવી.–એને રે૦ ૨
તમારી પાસે સાચો રે થાવા, વાત કરે છે બનાવી.–એને રે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે નંદલાલે, અમને તે હાર મનાવી.–એને રે૦ ૪

રાગ : ધનાશ્રી પદ-૧

મારા કેસરિયા વર કાન, જાઉં તારે વારણિયે;–ટેક૦
મોહી છું મોરલડીને તાન, આવી ઊભી બારણિયે.–રે જાઉં૦૧
આવી વસ્યું છે મારે અંતરે રે, વા'લા રૂપ અલૌકિક તારું;
છેલ છબીલા તારું છોગલું રે, મુને પ્રીતમ લાગે પ્યારું.–રે જાઉં૦૨
સુભગ સોનાં કેરાં સાંકળાં રે, માંહી ચૂની રતન જડાવું;
નવલ રંગીલા મારા નાથજી રે, હું પ્રેમે કરીને પે'રાવું.–રે જાઉં૦૩
ફૂલ તણી માળા ફુટડી રે, વારી પ્રાણજીવન તમે પહેરી;
બ્રહ્માનંદના વા'લમા રે, મારા લાડકડા રંગ લે'રી.–રે જાઉં૦૪

પદ-૨

મોહી છું વાલમ ભીને વાન, મોહન મરમાળા;–ટેક૦
થઈ રૂપ જોઈને ગુલતાન, રસિયા રૂપાળા.–રે મોહન૦૧
રસિક સલૂણા રૂડા રૂપમાં રે, વારી મનડું આવી મોહ્યું;
છેલ છબીલા મારું ચિત્તડું રે, તારી પાઘડલીમાં પ્રોયું.–રે મોહન૦૨
ભાલ તિલક સોહામણું રે, મીઠી મુખડા કેરી વાણી;
કુંડળિયે રે તારે કાનજી રે, મારું મનડું લીધું તાણી.–રે મોહન૦૩
અંબર આભૂષણ અંગમાં રે, નિત્ય પે'રીને દરશન દેવું;
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, વાલા બીજું નહીં તમ જેવું.–રેમોહન૦૪

પદ-૩

મારા શામળિયા સુખધામ, મોહી છું મરકલડે રે;–ટેક૦
તમને જોઈને સુંદર શ્યામ, ચિત્તડે રંગ ચડે રે.–રે મોહી૦૧
તમ કારણ મારા નાથજી રે, મેં તો જગની લજ્જા ત્યાગી;
રસિયા તારા રૂપમાં રે, મારે લગની અહોનિશ લાગી.–રે મોહી૦૨
હાથકડાં બેઉ હેમનાં રે, તમે પહેર્યા પ્રીતમ પ્યારા;
નટવર રાખું નેણમાં રે, નિત મોહન જીવન મારા.–રે મોહી૦૩
છબી જોઈને તારી છેલવર, મારી મનોવૃત્તિ લોભાણી;
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, આવી તમ સંગ પ્રીત બંધાણી.–રે મોહી૦૪

પદ-૪

મારા લેરખડા નંદલાલ, વા'લી તારી વાતડલી રે;—ટેક૦
જોઈને ચટક રંગીલી રૂડી ચાલ, ઠરે છે મારી છાતડલી રે; રે વા'લી૦૧
વ્રજજીવન તારી વાતડી રે, મારે પ્રીતમ અંતર પેઠી;
નીમખ ન મેલું મારા નાથજી રે, હું તો સમરું સૂતી બેઠી. રે વા'લી૦૨
રાજેશ્વર તારા રૂપમાં રે, મેં તો મનવૃત્તિ ઠેરાવી;
મોહન તારી મૂરતિ રે, રહી આંખડલીમાં આવી. રે વા'લી૦૩
અજબ સોનેરી પહેરી ઊતરી રે, માંહી માણેક જડિયેલ મોતી;
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, હું તો જીવું છું નિશદિન જોતી. રે વા'લી૦૪

રાગ : કરાઈડો પદ-૧

તારું છોગું મારે આવીને, ચિત્તમાં રહ્યું...તારું—ટેક૦
જગના જીવન રૂડું છોગું જોઈને, અંતરમાં અજવાળું થયું...તારું૦ ૧
સુંદર શ્યામ સોહાગી તારું, મુખ નીરખીને દુઃખ દૂર ગયું...તારું૦ ૨
આનંદ સહિત થયું સુખ અંતર, એક જીભે નવ જાય કહ્યું...તારું૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ છોગા સારુ, લોકડિયાનું અમે મેણું સહ્યું...તારું૦ ૪

પદ-૨

કાના નેણે તારે કીધાં, મને કામણિયાં...કાના.—ટેક૦
નેણાં તારાં નાગર નંદનાં, બાણ સરીખાં તીખાં બણિયાં....કાના૦ ૧
જાદવ રંગભર સામું જોઈને, હેત કરીને મનડાં હણિયાં....કાના૦ ૨
ઘાયલ થઈને હું તો ઘેલી ફરું છું, શું જાણું જે મંત્ર શું ભણિયાં....કાના૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ રંગીલા, ભાવે હું લઉં તારાં ભામણિયાં....કાના૦ ૪

પદ-૩

તારું મોળીડું જોઈને હું તો ઘેલી થઈ...તારું—ટેક૦
મોંઘા મૂલું નૌતમ મોળીડું, નવલ કલંગી શિર ઝૂકી રહી....તારું૦ ૧
ભૂધર તારું મોળીડું ભાળી, ઘાયલ થઈને સૂધ ભૂલી ગઈ....તારું૦ ૨

ઔષધ મૂળી અંગ ન લાગે, કૂટી કૂટીને થાકયા વૈદ કઈ....તારું૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ ન મેલું, શિરને સાટે રે મેં તો કીધું સહી....તારું૦ ૪

પદ-૪

માવે મોરલી વજાડીને મનડાં હર્યાં...માવે૦ –ટેક૦
બેહદ નૌતમ વેણ વજાડી, શબ્દ સુણાવી જાદુડાં રે કર્યાં...માવે૦ ૧
પાઘ બાંધી રે રંગચોળ કસુંબી, મનગમતાં રે છોગાં શિર ધર્યાં...માવે૦ ૨
અલવિલા નટનાગર કેરાં, લોચનિયાં રે જાદુડે જો ભર્યાં...માવે૦ ૩
રૂપ અલૌકિક જોઈને સજની, બ્રહ્માનંદના વાલાને વર્યાં...માવે૦ ૪

રાગ : સોરઠ પદ-૧

આવો હરિ મંદિરિયે મારે, આવો.–ટેક૦
કુંવર રંગીલા કાનજી, મોહી છોગલિયે તારે.–આવો૦ ૧
આંગણે મારે આવજો, તમે સાંજ સવારે;
સુખ થાય છે શામળા, તમને જોઉં છું જ્યારે.–આવો૦ ૨
સાસુ સસરો સહુ મળીને, મુજને નિત્ય વારે;
જીવન તમને જોઈને, એની શંકા તે કોણ ધારે.–આવો૦ ૩
તોડી સહુ સંસારથી રે, જોડી તમ હારે;
બ્રહ્માનંદના વાલમા, હવે જાણ્યું જગ સારે.–આવો૦ ૪

પદ-૨

રે'જો મારી આંખડલી આગે, રે'જો.–ટેક૦
નીરખી તમને નાથજી, મારી ભૂખડલી ભાંગે.–રે'જો.૦ ૧
ચમકા કરંતી ચાંખડી રે, કેસરીયે વાઘે;
શીશ કલંગી શોભતી, વાલા જરકસિયે પાઘે.–રે'જો.૦ ૨
રસિક સલૂણા રાજને, હું તો રીઝી છું રાગે;
જોઈ જોઈ તમને જાદવા, નિત પ્રીતડલી જાગે.–રે'જો.૦ ૩
કમર કટારો વાંકડો રે, અતિ પ્યારો લાગે,
અધક્ષણ રહોમા વેગળા, એમ બ્રહ્માનંદ માગે.–રે'જો.૦ ૪

પદ-૩

વાલાજીનાં લટકામાં લોભાણી, વા'લા.—ટેક૦
લાગે છે વા'લી લાલની, રૂડી મુખડાની વાણી.—વા'લા૦ ૧
સર્વે સૈયરના સાથમાં, ગઈ તટ જમુના પાણી;
સાન કરી મુને શામળે, મારું ચિત્ત લીધું તાણી.—વા'લા૦ ૨
છેલ છબીલો નંદનો રે, મહીડાનો દાણી;
મીઠી વાયે મોરલી, સુણી પ્રીતે પ્રોવાણી.—વા'લા૦ ૩
લટકાળા નંદલાલની, હું તો ઠાવકી ઠેરાણી;
બ્રહ્માનંદના વાલમે, મુંને પોતાની જાણી.—વા'લા૦ ૪

પદ-૪

પધારોને મોહન મરમાળા, પધારો.—ટેક૦
મનમાં ચોંટયા માવજી, વા'લા નેણુંના ચાળા.—પધા૦ ૧
સેજ બિછાવી ફૂલડે રે, અતિ દીપક અજવાળ્યાં;
નટવર તારા નામની, ઊભી ફેરું છું માળા.—પધા૦ ૨
જામા પહેરો જરકસી, બાંધો ફેંટા રૂપાળા;
મીઠી વાજ્યો મોરલી, લાવી પરજ તણા ઢાળા.—પધા૦ ૩
તમ વિના ખૂલતાં નથી, મારાં અંતરનાં તાળાં;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવો સુંદર છોગાળા.—પધા૦ ૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

મેં તો સરવે સંગાથે તોડી રે સાહેલી,(ટેક)
એક જગના જીવન સાથે જોડી રે સાહેલી.—૧
શું કરશે પિયર સાસરિયાં રે સાહેલી,
મેં તો સમજીને પગલાં ભરિયા રે સાહેલી.—૨
મેં તો નિશ્ચે કર્યું મન માંથી રે સાહેલી,
શિર સાટે એ વર કયાંથી રે સાહેલી.—૩

પહેલું માથું પાસંગમાં મેલ્યું રે સાહેલી,
પછી વરવાનું બીડું ઝીલ્યું રે સાહેલી.–૪
હું તો રહું નહીં કોઈની વારી રે સાહેલી,
ધાર્યા એક ધણી ગિરધારી રે સાહેલી.–૫
છાની વાત નહિ એ તો છાવી રે સાહેલી,
બ્રહ્માનંદના વા'લાની કા'વી રે સાહેલી.–૬

પદ-૨

જોયું સરવે જગત તપાસી રે રઢ લાગી,(ટેક)
એક પુરુષ દીઠા અવિનાશી રે રઢ લાગી.–૧
બીજી અબળાની સરવે ટોળી રે રઢ લાગી,
દીઠું ચૌદ ભુવન લગી ખોળી રે રઢ લાગી.–૨
અબળા અબળાને શું પરણું રે રઢ લાગી,
માટે બળિયાનું લીધું શરણું રે રઢ લાગી.–૩
કાનકુંવરથી સગપણ કીધું રે રઢ લાગી,
એનું મેણું મેં માથે લીધું રે રઢ લાગી.–૪
શીશ નાખ્યો હવે મેં તો છેડો રે રઢ લાગી,
લાગ્યો નંદના નંદન સાથે નેડો રે રઢ લાગી.–૫
સર્વે અવર પુરુષ પરહરિયા રે રઢ લાગી,
બ્રહ્માનંદના વા'લાને વરિયા રે રઢ લાગી.–૬

પદ-૩

શું કરશે સંસારી કહીને રે હરિ વરિયા,(ટેક)
ચાલી જગ માથે પગ દઈને રે હરિ વરિયા–૧
જેમ શૂરો રણમાં ખેલે રે હરિ વરિયા,
શત્રુ સન્મુખ પગલાં મેલે રે હરિ વરિયા–૨
થઈ નિઃશંક લડાઈ લેવે રે હરિ વરિયા,
કેદી પાછા પગ નવ દેવે રે હરિ વરિયા–૩

એમ સમજીને હું તો ચાલી રે હરિ વરિયા,
મનમાં વરવાની આંટી ઝાલી રે હરિ વરિયા–૪
સૌ સાથે નાતો તોડયો રે હરિ વરિયા,
હથેવાળો તો હરિશું જોડયો રે હરિ વરિયા–૫
બ્રહ્માનંદ કે' થઈ મતવાલી રે હરિ વરિયા,
માથા સાટે વર્યા વનમાળી રે હરિ વરિયા–૬

પદ-૪

એવી અંતર આંટી પાડી રે સુણ બેની, (ટેક)
ઉખડે નહીં કોઈની ઉખાડી. રે સુણ બેની.–૧
જેમ ચાતક આંટી રાખે રે સુણ બેની,
વિના સ્વાતિ નીર નવ ચાખે રે સુણ બેની.–૨
જેમ કેસરી ઘાસ ન ખાય રે સુણ બેની,
સો લાંઘણ કરી મરી જાય રે સુણ બેની.–૩
એમ નિશ્ચે વિઠ્ઠલને વરવું રે સુણ બેની,
નહિ તો સાવ કુંવારા મરવું રે સુણ બેની.–૪
બીજા પુરુષ સામું નવ જોવું રે સુણ બેની,
ચિત્ત પાતળિયામાં પ્રોવું રે સુણ બેની.–૫
બ્રહ્માનંદ કે' પહેલું વિચારી રે સુણ બેની,
પછી વાત કાઢી મેં બા'રી રે સુણ બેની.–૬

રાગ : ધોળ પદ-૧

ગઈ'તી ગઈ'તી ભરવાને નીર, (૨)
કેસરિયે વાઘે રે નટવર દીઠડાજી.–મારા રાજ૦
ઊભા ઊભા જમુનાને તીર, (૨)
લાજડલી મેલીને મેં તો લીધાં મીઠડાજી.–મારા રાજ૦ ૧
લાગી લાગી આંખડલીની ચોટ, (૨)
ડોલરિયો દેખીને ઘાયલ હું થઈજી.–મારા રાજ૦ ૨

દોડી દોડી કાઢી મેં તો દોટ, (૨)
દિલડામાં દીવાની સરખી હોય રહીજી.—મારા રાજ૦ ૩
અલબેલાનાં નેણું કેરાં બાણ, (૨)
અચાનક લાગ્યાં રે હેલી હું શું કરુંજી.—મારા રાજ૦ ૪
હરિયાં હરિયાં મનડાં ને પ્રાણ, (૨)
કાનુડા કેડે રે સૈયર હું ફરુંજી.—મારા રાજ૦ ૫
રૂડું રૂડું સુંદર વરનું રૂપ, (૨)
આંખડલી અણિયાળી બળભદ્ર વીરનીજી.—મારા રાજ૦ ૬
આંગી પે'રી અજબ અનુપ, (૨)
નીરખી શોભા રે નવલ આહીરનીજી.—મારા રાજ૦ ૭
લીધી લીધી બંસી વાલે હાથ, (૨)
ઊભા ને આલાપે રસિયો રાગમાંજી.—મારા રાજ૦ ૮
શોભે શોભે બ્રહ્માનંદનો નાથ, (૨)
છોગલિયાં બિરાજે સુંદર પાઘમાંજી.—મારા રાજ૦ ૯

પદ-૨

ચાલો ચાલો સૈયરુંના સાથ, (૨)
શામળિયો સનેહી જઈને વધાવીએજી.—હો સખી૦
નવલો નવલો નટવર નાથ, (૨)
પ્રીતમજીને જોઈને આનંદ પામીએજી.—હો સખી૦ ૧
લીજે લીજે સર્વે સમાજ, (૨)
વાજાંને વજડાવો હરખ વધામણાંજી.—હો સખી૦ ૨
આનંદ આનંદ મંગળ આજ, (૨)
પ્રાણપતિ પુરુષોત્તમ વા'લાનાં પધરામણાંજી.—હો સખી૦ ૩
ભરીએ ભરીએ મોતીડાંના થાળ, (૨)
શેરીને વળાવી ફૂલડાં વેરીએજી.—હો સખી૦ ૪

આવ્યા આવ્યા ગુણવંતા ગોપાળ, (૨)
પટાંબર આભૂષણ લઈને પે'રીએજી.–હો સખી૦ ૫
રમશું રમશું રસિયાજીશું રેણ, (૨)
મનગમતાં છોગલિયાં શીશ ધરાવશુંજી.–હો સખી૦ ૬
નીરખી નીરખી પાવન કરશું નેણ, (૨)
પ્રીતમજીને મંદિરમાં પધરાવશુંજી.–હો સખી૦ ૭
અલબેલાને તેડી શું એકાંત, (૨)
ભોજનિયાં તે દેશું રૂડાં ભાવથીજી.–હો સખી૦ ૮
ખાંતીલાથી કરશું પૂરી ખાંત, (૨)
મળશું જઈ આલિંગન લઈને માવથીજી.–હો સખી૦ ૯
કોડે કોડે પૂછીશું કુશલાત, (૨)
સેજડલી પોઢાડશું સુંદર શ્યામનેજી.–હો સખી૦ ૧૦
બ્રહ્માનંદ કહે સુણશું રૂડી વાત, (૨)
હૈડાની કરશુંજી પૂરી હામનેજી.–હો સખી૦ ૧૧

રાગ : મેવાડો પદ-૧

કાનજી શું કહી મેલ્યું રે, ઓધાજી અમને. કાનજી૦ ટેક
મનડાને લઈ ગયા છે, પાપી પ્રાણ બાકી રહ્યા છે;
તે પણ તૈયાર થયા છે.–રે ઓધાજી૦૧
માછલાંને પાણી પ્યારું, તે ન જીવે આવી બારું;
એવું કામ છે અમારું.–રે ઓધાજી૦૨
જેનું મન હોયે રોગી, તે ફરે છે થઈને જોગી;
અમે તો ભૂધરના ભોગી.–રે ઓધાજી૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે ખાઈ સમને, સાચી વાત કહીએ તમને;
એવું તો મ કે'જો અમને.–રે ઓધાજી૦૪

પદ-૨

જોગનો સંદેશો લાવ્યા રે, ઓધાજી તમે જોગનો૦—ટેક
મન હરિ લીધું હરિએ, શેણે કરી ધ્યાન ધરીએ;
કો'ને હવે કેમ કરીએ.—રે ઓધાજી૦૧
જોગની જુગતી ભારી, અમે ભોળી વ્રજનારી;
બા'ર જોઈએ ગિરધારી.—રે ઓધાજી૦૨
છેલોજી નાખે છે છોળ્યું, બારે ન હોય તો માંહી ખોળું;
નિતર્યાને શાને ડોળું.—રે ઓધાજી૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે જોગી થાશું, તો અમે મથુરાં જાશું;
પ્યારાજીને મહીડાં પા'શું.—રે ઓધાજી૦૪

પદ-૩

રસિયાની કહોને રીતિ રે, ઓધાજી અમને રસિયા૦—ટેક
ઓધાજી તમે ભલે આવ્યા, અમારા અંતરમાં ભાવ્યા;
શ્યામનો સંદેશો લાવ્યા.—રે ઓધાજી૦૧
લોકમાં ચાલી છે વાણી, કુબજાને કીધી રાણી;
વા'લાજીની વાતું જાણી.—રે ઓધાજી૦૨
કુબજા તો કંસની દાસી, ખૂબ બની જોડ ખાસી;
લોકડિયાં કરે છે હાંસી.—રે ઓધાજી૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે રંગ ઢાળ્યો, કુબજાનો ઘર ભાળ્યો;
જદુકુળ અજવાળ્યો.—રે ઓધાજી૦૪

પદ-૪

વા'લાજીની વાતું જાણી રે, ઓધાજી અમે—વાલા૦—ટેક
બળી જેવો જોદ્ધો બળિયો, છોકરડાને વેશે છળિયો;
કહો એ જેવો કોણ કળિયો.—રે ઓધાજી૦૧
નારી વિના દુઃખી જોઈને, સુર્પનખા આવી મોહીને;
નાક કાન ગઈ ખોઈને.—રે ઓધાજી૦૨

વૃંદાને છળીને બાળી, વેદની મરજાદા ટાળી;
વેંધ્યો બાણે કરી વાળી રે.–ઓધાજી૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે દૈત્ય મારી, લાવ્યા ઘેર સીતા નારી;
તેને કાઢી મૂકી બારી રે.–ઓધાજી૦ ૪

રાગ : મેવાડી પદ-૧

ઓધાજી અમે શ્યામને શું કહી મેલ્યું રે,
ઓધાજી અમે શ્યામને શું કહી મેલ્યું;–ઓધાજી૦
આવું કરવું'તું જ્યારે, મારવા'તાં મૂઢ મારે;
પિયુડે ન કીધું પહેલું રે.–ઓધાજી૦ ૧
નેણાં કેરે બાણે મારી, વશ કીધી વ્રજનારી;
ગોકુળિયું કરી ગયા ઘેલું રે.–ઓધાજી૦ ૨
જાદવોમાં જઈ કરી, સબળ શોભે છે હરિ;
કુબજા શું બાંધ્યું બેલું રે.–ઓધાજી૦ ૩
મુક્તાનંદ વ્રજનારી, બોલે છે રીસની મારી,
સબળ સુધાર્યું છેલ્લું રે.–ઓધાજી૦ ૪

પદ-૨

ઓધાજી અમને શ્યામ વિના સુખ ના'વે રે.–ઓધાજી૦
સગાં ન દીઠાં સોહાયે, મંદિરિયું ખાવાને ધાયે;
ભોજનિયું નવ ભાવે રે.–ઓધાજી૦ ૧
રજનીમાં નીંદ ત્યાગી, લગની એ સાથે લાગી;
કાન ન સંદેશો કા'વે રે.–ઓધાજી૦ ૨
દીવાની થઈને ડોલું, બપૈયાની પેરે બોલું;
મોહની લગાડી માવે રે.–ઓધાજી૦ ૩
મુક્તાનંદ માવ પાસે, અમને કોઈ રાખે વાસે;
કાનને કોઈ તેડી લાવે રે.–ઓધાજી૦ ૪

પદ-૩

ઓધાજી અમે વા'લાને વિશ્વાસે રહ્યાં રે—ઓધાજી૦
આવ્યાની એણે ઓધી દીધી, ચિત્તવૃત્તિ ચોરી લીધી;
કૂડાં કૂડાં વેણ કહ્યાં રે.—ઓધાજી૦ ૧
લોકડિયાંની લાજ છોડી, પ્રીતમ શું પ્રીત જોડી;
માવ સારુ મેણાં સહ્યાં રે.—ઓધાજી૦ ૨
રાધા જેવી રાણી ત્યાગી, કુબજા શું પ્રીત લાગી;
તે દુઃખે ભરાય હૈયાં રે.—ઓધાજી૦ ૩
મુક્તાનંદ વ્રજનારી, જાણે એને બ્રહ્મચારી;
જોગ અંગ ભલાં ગ્રહ્યાં રે.—ઓધાજી૦ ૪

પદ-૪

ઓધાજી એવું કુબજાએ શું તપ કીધું રે.—ઓધાજી૦
એવી બુદ્ધિ એને આવી, મોહનને મન ભાવી;
શ્યામને ચંદન દીધું રે.—ઓધાજી૦ ૧
જપ તપ જોગે કરી, પ્રગટ ન પામે હરિ;
સે'જમાં કારજ સીધું રે.—ઓધાજી૦ ૨
કમળાનું પદ પામી, ભોગવ્યા સુરેશ્વર સ્વામી;
અધર અમૃત પીધું રે.—ઓધાજી૦ ૩
મુક્તાનંદ સુખ છેલ્લું, માવસું બંધાય બેલું;
તે તો એણે માગી લીધું રે.—ઓધાજી૦ ૪

રાગ : મેવાડો પદ-૧

અંતરની કેને કહીએ, અંતરની કેને કહીએ;
અંતરની કેને કહીએ રે, ઓધાજી અમે૦—ટેક૦
વાલે પ્રીત કરી પહેલી, મથુરાં ગયા છે મેલી;
કહોને હવે કેમ કરીએ રે.—ઓધાજી૦ ૧
સ્નેહનું શલ્ય સાલે, પિયુ વિના કોણ પાળે;
હરિએ ન જાણ્યું હેયે રે.—ઓધાજી૦ ૨

આંખડીએ આવે છે આંસુ, લોકડિયાં કરે છે હાંસુ;
તે તો અમે સર્વે સહીએ રે.–ઓધાજી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદને નાથે, અમને ન માર્યા હાથે;
આવું તો કરવું'તું જૈયે રે.–ઓધાજી૦ ૪

પદ-૨

અંતર દાઝે છે અતિ, અંતર દાઝે છે અતિ,
અંતર દાઝે છે અતિ રે, ઓધાજી મારું ૦;–ટેક૦
જે દિ'ના સધાવ્યા શ્યામ, તે દિ'નું ન સૂઝે કામ;
મૂંઝાઈ ગઈ છે મતિ રે.–ઓધાજી૦ ૧
દરદે દીવાની ડોલું, બોલતાં બેફોમે બોલું;
ઘેલાના જેવી છે ગતિ રે.–ઓધાજી૦ ૨
બોલ્યું નવ ગમે કે'નું, મુખ જોયા વિના એનું;
હૃદે સુખ નથી રતિ રે.–ઓધાજી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી, જાણે છે અંતરજામી;
તોયે કહેજો મારી વતી રે.–ઓધાજી૦ ૪

પદ-૩

અંતર ઉદાસી રહે છે, અંતર ઉદાસી રહે છે,
અંતર ઉદાસી રહે છે રે, ઓધાજી મારું ;–ટેક૦
રાત દિન હૃદયામાંય, સાંભરે રસિકરાય;
તેણે નેણે નીર વહે છે રે.–ઓધાજી૦ ૧
અમને વિસાર્યા વા'લે, નેક નંદજીને લાલે;
તેણે દન દુઃખમેં છે રે.–ઓધાજી૦ ૨
મથુરાના રાજા ઠર્યા, ભલે કુબજાને વર્યા;
તેનું એને કોણ કહે છે રે.–ઓધાજી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદનો રાજ, કાંરે આહીં નાવે આજ;
હવે એને કેનો ભે'છે રે.–ઓધાજી૦ ૪

પદ-૪

અંતરગતની વાતું , અંતરગતની વાતું, અંતરગતની વાતું રે,
ઓધાજી કહું અંતરગતની વાતું૦;—ટેક
પહેલું વહેલું આપી સુખ, પછી દઈ ગયા દુઃખ;
તે તો નથી સહ્યું જાતું રે;—ઓધાજી૦ ૧
કુળમાં કડવાં થયાં, લોકડિયાનાં મેણાં સહ્યાં;
મન એને રંગ રાતું રે;—ઓધાજી૦ ૨
સગાંની સોબત તોડી, માવશું મો'બત જોડી;
તોય એણે રાખી ઘાતું રે;—ઓધાજી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદને વા'લે, કર્યા છે જે નંદલાલે;
કહ્યું કે'ને નથી જાતું રે;—ઓધાજી૦ ૪

રાગ : ઠુંમરી પદ-૧

આંખડલી રસ રંગે રાતી, રેખુંમાંહી, રસિક મદન મદમાતી....આંખ૦
દીસો છોજી શ્યામ શિથિલ સરવે અંગે,
ચોળાણા છો છેલ ચતુર કેને સંગે;
રંગાણા છે અધર તંબોળને રંગે.—આંખ૦ ૧
મદનશર વાગ્યાં છે મરમ ઠેકાણે,
વીંધાણા છો નટવર નેણાંને બાણે;
ઘાયલની ગતિ તે ઘાયલ જાણે.—આંખ૦ ૨
અમારે તો કાંયે નથી દર દાવો,
તમારું મન રે માને ત્યાં જાઓ;
સાચું કહોને શિદને ખોટા સમ ખાઓ.—આંખ૦ ૩
તનનું દુઃખ કરની નાડીમાં જણાય,
મનનું તો વેણ બોલે ત્યાં કળાય;
પ્રેમાનંદ કહે અંતરનું નેણમાં જણાય.—આંખ૦ ૪

રાગ : કાફી પદ-૧

નવલ સનેહી નાથજી રે, આવડો શો અમારો વાંક;

મેલીને ચાલી નીસર્યા, વાલા શિદને રોવરાવ્યાં રાંક....નવ૦ ૧
બાંહ્ય ગ્રહીને બળવંતજી રે, છેક દીધો કેમ છેહ;
પ્રીત કરીને હરિ પરહર્યા, વા'લા તોડી બાળસ્નેહ....નવ૦ ૨
સમરથ થઈને શ્રીહરિ રે, નિજ આશ્રિતને હીન;
ત્રિકમ કેમ તરછોડિયાં, જેમ કાઢે સાગરથી મીન....નવ૦ ૩
અમે આવડું નવ જાણિયું રે, રહ્યા વિશ્વાસે નાથ;
મધ્ય પૂરમાં ઠેલી મેલિયાં, વા'લા પ્રથમ ગ્રહીને હાથ....નવ૦ ૪
તમે જેવા છો તેવું કરજો રે, અવગુણ જોશોમા માવ;
પ્રેમાનંદના હો નાથજી, નેહ નિભાવણ નાવ....નવ૦ ૫

પદ-૨

અક્ષરપતિ અલબેલડા રે, આવ્યા અમારે કાજ;
અનેક પતિત ઓધારિયા, વાલા અઢળક ઢળ્યા છો આજ.–અક્ષર૦ ૧
કરુણા–રસમય મૂરતિરે, દયા વરસે છે નેણ;
કરુણા–સાગર કુંવર ધર્મના, કરુણા ભર્યા છે વેણ.–અક્ષર૦ ૨
કરુણામય જોવું હસવું રે, કરુણામય છે ચાલ;
કરુણા ભર્યાં કર લટકાં, વા'લા જોઈ થયાં નિહાલ.–અક્ષર૦ ૩
કરુણાસિંધુ સદા જાણતાં રે, ક્રૂર નો'તાં લગાર;
ક્રૂરપણું કયાંથી આવિયું, મળી કોઈ ધૂતારી નાર.–અક્ષર૦ ૪
કામણ કીધાં તમને કારમાં રે, થયા અમથી ઉદાસ;
પ્રેમાનંદ કહે અમને તજી, ગયા કોઈ પ્યારીને પાસ.–અક્ષર૦ ૫

પદ-૩

ધરમકુંવર હરિકૃષ્ણજી રે મારા પ્રાણ આધાર;
જીવન જાશોમા વીસરી, હરિવર હૈડાના હાર....ધરમ૦ ૧
દયાળુ દયા મન આણજો રે, જાણી પોતાના દાસ;
બિરુદ પોતાનું પાળજો રે, વા'લા અમને તમારી આશ....ધરમ૦ ૨
અમૃત પાઈને ઉછેરિયાં રે, આપ્યાં સુખડાં અપાર;

સરવે તે કષ્ટથી ઉગારિયાં રે, પ્રાણપ્યારા સરદાર....ધરમ૦ ૩
એવા દયાળુ થઈ શ્રીહરિ રે, થયા નિર્દય બહુ નાથ;
ઘણા રે દિવસની પ્રીતડી, વા'લા કેમ તોડી એક સાથ....ધરમ૦ ૪
દગો રાખી હરિ દિલમાં રે, કીધો વિશ્વાસઘાત;
પ્રેમાનંદના નાથે છેતર્યા, કહિયે કેને દલડાની વાત....ધરમ૦ ૫

પદ-૪

ઘણું જીવો ઘનશ્યામજી રે, દીનબંધુ દયાળ;...ઘણું૦–ટેક
દરશન દઈને કાપો દુઃખડાં, વા'લા ઘણું વધારો વ્હાલ....ઘણું૦ ૧
દરશન વિના દુઃખિયાં ઘણાં રે, સરવે તમારા જન;
ગોવિંદ કયાંયે નથી ગોઠતું, વા'લા કામકાજ ઘર વન....ઘણું૦ ૨
પંચ પ્રકારે સુખ જગતનાં રે, અમે કીધાં હરામ;
તમ સંગ બાંધી છે પ્રીતડી, જીવન મારા તમે શ્યામ....ઘણું૦ ૩
તાપ શમાવો મળી તનના રે, ઠારો દરશન દઈને નેણ;
ઘ્રાણને સુંઘાડો હાર ફૂલના, કરણે મધુરાં વેણ....ઘણું૦ ૪
રસના તલખે મહા પ્રસાદને રે, દેશો બોલાવી થાળ;
જીવત સુફળ ત્યારે જાણશું, પ્રેમાનંદના પ્રતિપાળ....ઘણું૦ ૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

નવલ સનેહી નાથજી જીરે, પ્રેમી જનના છો પ્રાણ; (૨)
વહાલા સાંભળજો વિનતિ (૨) જીરે છોજી જાણ સુજાણ.–નવલ ૦ ૧
મેલી વનમાં એકલી જી રે ગયા ધરમકુમાર;
ને ઘટે તમને નાથજી (૨) જી રે અમે અબળા અવતાર.–નવલ ૦ ૨
આવ્યા તમારે આશરે જી રે, મેલી કુટુંબ પરિવાર;
જાણું અમને પાળશો (૨) જી રે હરિવર હૈડાના હાર.–નવલ ૦ ૩
તમે કરી જે આ સમે જી રે એવી ન કરે કોઈ નાથ;
પડતાં મેલ્યાં આભથી (૨) જી રે બળવંત ઝાલી ને હાથ.–નવલ ૦ ૪

બહુ દયાળુ જાણતાંજી રે, કઠણ થયા કેમ આજ;
પ્રેમાનંદના નાથજી (૨) જી રે દયા આણો મહારાજ.–નવલ૦ ૫

પદ-૨

પ્રાણજીવન ઘનશ્યામજી જી રે, આ'વો ભક્ત પ્રતિપાળ; (૨)
દાસ તમારા દુઃખિયા (૨) જી રે દરશન વિના દયાળ.–પ્રાણ૦ ૧
તમ વિના અમે દુઃખની જી રે, કેને કહીએ હરિ વાત;
મીન વછોયાં નીરથી (૨) જી રે એમ જાયે દિનરાત.–પ્રાણ૦ ૨
સુંદર મૂરતિ સાંભરે જી રે, સુંદર કરતા વિહાર;
કામ રહે સૌ હાથમાં(૨) જી રે નેણે આંસુની ધાર.–પ્રાણ૦ ૩
ઘેરે સાદે બોલતા જી રે, દેતા સાદ લઈ નામ;
તે જ્યારે અમને સાંભરે (૨) જી રે ખટકે ઉરમાં ઘનશ્યામ.–પ્રાણ૦ ૪
ચટ ચટ વાજતી ચાખડી જી રે, જાણું આવ્યા અલબેલ;
ઊઠી ઉતાવળી હેરતી (૨) જી રે પ્રેમાનંદનો રંગછેલ.–પ્રાણ૦ ૫

પદ-૩

લોચન વ્યાકુળ કાનજી જી રે જોવા ગજગતિ ચાલ; (૨)
સામા મળતા શેરીએ (૨) જી રે હસીને કરતા નિહાલ.–લોચન૦ ૧
રૂમાલ જમણા હાથમાં જીરે કટિપર ડાબો કર મેલ;
ખેસ ખભે હરિ ઓઢતા (૨) જી રે માથે પાઘ અલબેલ.–લોચન૦ ૨
આવી ઓસરીએ બેસતા, જી રે, દરશન દેતા નેદાન;
તે દિન કયારે દેખાડશો (૨) સહજાનંદ ભગવાન.–લોચન૦ ૩
હાર પેરાવી હેતમાંજી રે, મુખડું જોતી મુનિરાય;
એ સુખ જ્યારે સાંભરે (૨) જી રે કરવત મેલ્યું ઉરમાંય.–લોચન૦ ૪
નૌતમ નિતનિત દેખતી જી રે, લટકાં કરતા હો લાલ;
પ્રેમાનંદ કહે વિધિ પાપીએ (૨) જીરે એ દુઃખ લખ્યું મારે ભાલ.–લોચન૦ ૫

પદ-૪

વહાલા તમારી વાટડી જી રે જોઉં વારંવાર; (૨)
વહેલા આવજો વરતાલથી (૨) જી રે રસિયા ધરમકુમાર.–વા'લા૦ ૧
તમ વિના ઘનશ્યામજી જી રે, જીવમાં જંપ નવ થાય;
વિરહ તણી બહુ વેદના (૨) જી રે પાપી પ્રાણ ન જાય.–વા'લા૦ ૨
ઓસરીએ ઊભી એકલી જી રે, મુખડું જોવા જીવન;
ફાળ પડે અતિ ઉરમાં(૨) જી રે રોતાં જાય રાત દન.–વા'લા૦ ૩
મુનિ સભામાં બેસતા જી રે, મારા પિયુનો પર્યંક;
સાંભરતાં સૂધ વિસરે (૨) જી રે રોઉં થઈને નિઃશંક.–વા'લા૦ ૪
મુજ દુઃખણીના દુઃખનો જી રે, ના'વે અંત ઘનશ્યામ;
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી (૨) જી રે લેજો સાર સુખધામ.–વા'લા૦ ૫

રાગ : આશાવરી પદ-૧

ઓરા આવોને સુંદર છેલ, જોઉં મુખ તારું રે;
તારા મુખ ઉપર અલબેલ, સરવસ વારું રે;–ટેક૦
વારું વદન પર કોટિ શશી, નેણાપર નવલખ સૂર હો;
ભ્રકુટી પર ભોયંગપતિ વારું, હું તારે મરકલડે ચકચૂર.–જોઉં૦ ૧
મોળીડા પર મન મોહન, વારું સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ હો;
છોગલિયાં પર ચાર પદારથ, શ્રવણે દસ દિગપાળ.–જોઉં૦ ૨
ચાલ ઉપર ચતુરમુખ વારું, ને શતકૃતુ કોટિ તેત્રિશ હો;
પ્રેમાનંદ કે એ શોભા પર, તાંડવ નાચત ઈશ.–જોઉં૦ ૩

રાગ : કાફી પદ-૧

લરકા દેખ્યા મેં નંદમહરકા, કહા રૂપ કહું રે કાનડકા.–ટેક૦
શ્વેત બસન તન મુનિમનરંજન, ગોપ વેશ ગીરધરકા;
બંસી હાથ સાથ વ્રજવનિતા, મંદમંદ મુખ મરકા.–લરકા ૦ ૧

જાકે ચરનકમળ જન ચિતવત, દુઃખ મિટત જમ ડરકા;
કોટિક કામ શ્યામ દેખી લાજત, વેશ નિપટ નટવરકા.—લરકા૦ ૨
ઉર બન માલ ભાલ બિચ રેખા, કંચન બાજુ કરકા;
કાનુમેં મકરાકૃત કુંડળ, જામા પેરે ઝરિયનકા.—લરકા૦ ૩
નવલ પાઘમેં કુસુમ બાગકે, પેચ ઝૂકયા શિરપરકા;
દેવાનંદ ઘનશ્યામ બિલોકી, ભેખ લીયા રે જોગનકા.—લરકા૦ ૪

રાગ : પરજ પદ-૧

નેણને જોઈ નેણને જોઈ, વાલા તારાં નેણને જોઈ;
રહ્યું મારું મનડું મોહી—વાલા૦—ટેક૦
નેણાં તમારાં વાલા, અતિ સુખકારી જોને;
નીરખતાં નાખે છે સંતાપને ખોઈ.—વાલા૦ ૧
વ્રજવનિતાને તમે, વશ કરી લીધી વા'લા;
નેણું કેરે બાણે નાખ્યાં અંતર પ્રોઈ.—વાલા૦ ૨
નેણાં ભરીને તમે, જેને નીરખો છો વા'લા;
તેને નથી કરવું રે'તું બીજું સાધન કોઈ.—વાલા૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે, એ નેણાં તણો રસ;
ગોપીજન જેવા જાણે પ્રેમી સોઈ.—વાલા૦ ૪

વિરહ વિલાસ, રાગ : પરજ પદ-૧

વહાલા વિના વ્રેહની રે મુંને, અંતર પીડા અતિ થાય છે...વા'લા૦૧
સૂના મંદિરિયામાં સેજ બિછાવેલ, ભાળીને ચિત્ત ભરમાય છે...વા'લા૦૨
ખાતાં રે પીતાં સૂતાં સ્વપ્નમાં, ઝબકીને તરત જગાય છે...વા'લા૦૩
ઘરડાનો ધંધો મને હાથ ન લાગે, મળવાને મન લલચાય છે...વા'લા૦૪
દેવાનંદ કહે કયારે હવે દેખશું, જીવ જરૂર અકળાય છે...વા'લા૦૫

પદ-૨

મેલી ગયા માવો રે, મુને પરવશ કરી એની પ્રીતમાં....મેલી૦૧
અધર સુધારસ પાયો અલબેલડે, હસીને બોલાવી ઘણું હેતમાં.–મે૦૨
તનડું ઘૂમે છે એની મોરલીના તાનમાં, ગરક થઈ છું રૂડા ગીતમાં.–મે૦૩
રસિક સલૂણાજીની મીઠી મુખલાવની, ચટકી લગાડી મારા ચિત્તમાં.–મે૦૪
દેવાનંદ કહે નિર્દય નાથજી, મનડું લોભાણું જગજીતમાં.–મે૦૫

પદ-૩

કયારે હવે મળશું રે મારા, ડોલરિયાજી સુખદેણને....કયારે૦૧
મીન સરીખાં રૂડાં ચંચળ સોહામણાં, નીરખીને જોશું કાજુ નેણને.–કયારે૦૨
જમવાને ટાણે મુંને પોતાની પ્રસાદી, દેશે મધુરાં કહી વેણને.–કયારે૦૩
પાસે બેસીને હવે પ્રાણ આધારને, દેખું શામળિયા મારા સેણને.–કયારે૦૪
દેવાનંદ કહે ભાવે કરી ભેટશું, મન મારું કરવા સારુ મેણને.–કયારે૦૫

પદ-૪

જોવા સારુ જાશું રે અમે, નવલ સનેહી ઘનશ્યામને....જોવા૦૧
જોગણ કેરો તન વેશ ધરીને, ગિરધર વસવા કેરા ગામને....જોવા૦૨
લોકડિયાની તજી લાજ સંસારમાં, કરવું મેલીને ઘરકામને....જોવા૦૩
વિરહને તાપે દા'ડી તનડું તપે છે, અંતર ઠરવા કેરા ઠામને....જોવા૦૪
દેવાનંદ કહે દિલડામાં રાખશું, દો'યલી વેળાના કરી દામને....જોવા૦૫

રાગ : ઘોળ પદ-૧

શ્રીહરિ વહેલા પધારજો, સુંદર શ્યામ સુજાણ;
તમ રે વિના ઘડી પળમાં, જાશે મારા પ્રાણ.–શ્રી૦
કારતક માસે કા'નજી, કરજો મારી રે સહાય;
કરજોડી વિનતિ કરું, વિરહે જીવડો જાય.–શ્રી૦ ૧
માગશર માસે માવજી, જીવમાં જંપ ન થાય;
મોહન હમણાં આવીને, તેનો કરજો ઉપાય.–શ્રી૦ ૨
પોષ માસે પૂરું થયું, દુઃખ દિલમાં હો નાથ;
આવોને સુંદર શામળા, મારો ગ્રહવાને હાથ.–શ્રી૦ ૩

માહ માસે દુઃખનો, કાંઈ અંત ન પાર;
એવું વિચારીને આવજો, આંખે વહે જળધાર.—શ્રી૦ ૪
ફાગણ ફૂલ્યો ફૂલડે, ભમર કરે રે ગુંજાર;
તે દેખીને મારે અંતરે, વિરહ થયો છે અપાર.—શ્રી૦ ૫
ચૈતર માસે ચિત્ત ધારજો, જાણી પોતાના દાસ;
તમ વિના ચૌદ લોકથી, હું તો થઈ છું ઉદાસ.—શ્રી૦ ૬
વૈશાખ માસે વિઠ્ઠલા, વહેલા આવો મહારાજ;
દુઃખી દેખી મુજ દીનને, પોંચે તમને જ લાજ.—શ્રી૦ ૭
જેઠ માસ વળી આવિયો, નાવ્યા ધરમકુમાર;
શો છે વાંક પ્રભુ માહરો, મારી લીધી નહિ સાર.—શ્રી૦ ૮
અષાડ માસે અલબેલડા, આપીએ અંતર ધીર;
તમે આવીને દયાનિધિ, હરો વ્રેહડાની પીર.—શ્રી૦ ૯
શ્રાવણ માસમાં શામળા, કરું રુદન પોકાર;
પુરુષોત્તમ તમ કારણે, ઊભી ઘરડાની બહાર.—શ્રી૦૧૦
ભાદરવે ઊઠે ભૂદરા, મારે વ્રેહની ઝાળ;
સેજડી સૂની દેખતાં, પડે અંતરમાં ફાળ.—શ્રી૦૧૧
આસોએ અશરણ થઈ રહી, નહિ ઠરવાનું ઠામ;
શીઘ્રાનંદ કહે નાથજી, આવો શ્રીઘનશ્યામ.—શ્રી૦૧૨

રાગ : વેરાડી પદ-૧

સખી કારતક માસે કંથ, પિયુ ગયા પરહરી;
સખી ઉપન્યું દુઃખ અત્યંત, કંગાલ મુને કરી.—૧
સખી પિયુ ગયા પરદેશ, સંદેશો ન મેલિયો;
સખી હૈડે દુઃખનો હંમેશ, રેણાવર રેલિયો.—૨
સખી નયણે વહે છે નીર, ઉદાસી અંતરે;
સખી શામ વિનાનું શરીર, પડયું પરતંત રે.—૩
સખી હવે સલૂણા સાથ, ભાવે કયારે ભેટશું;
સખી નિષ્કુળાનંદનો નાથ, મળ્યે દુઃખ મેટશું.—૪

પદ-૨

સખી માગશરે મનમાંય, ચિંતવણી ચિત્તમાં;
સખી દિલમાં લાગ્યો દાય, પ્રજળું હું પ્રીતમાં.—૧
સખી અંતર લાગી આગ, વિયોગના વ્રેહની;
સખી નથી ઉગરવા જાગ, આજ આવી બની.—૨
સખી વણમાગ્યે વળી મોત, આજ મારે આવિયું;
સખી મરશું દાઝે સોત, કેને ન જાયે કયું.—૩
સખી હૈડું રહે કેમ હાથ, વિપત કેટલી વેઠશું;
સખી નિષ્કુળાનંદનો નાથ, મળ્યે દુઃખ મેટશું.—૪

પદ-૩

સખી પોષે પિડાયે પંડ, દિલ દરદી થયું;
સખી પિયુ દઈ ગયા દંડ, કો' કેમ જાયે સહ્યું.—૧
સખી ભીંતર મારી ભાલ, ઘાયલ કરી ગયા;
સખી અમને આપી આ હાલ, લાલ અળગા રહ્યા.—૨
સખી કૂવામાં ઘાલી વ્રત, વાલીડે વાઢિયો;
સખી આ જીવાડયાથી તર્ત, કાં પ્રાણ ન કાઢિયો.—૩
સખી પ્રીત કરી અમ સાથ, પેચ રાખી પેટશું;
સખી નિષ્કુળાનંદનો નાથ, મળ્યે દુઃખ મેટશું.—૪

પદ-૪

સખી માહ માસે મહા દુઃખ, ઊપન્યું અંગમાં;
સખી શ્યામ શું લેતાં સુખ, રમતાં જે રંગમાં.—૧
સખી સંભારતાંએ સુખ, ફાટે મારી છાતડી;
સખી ક્યારે બેસી, સંમુખ કરશું જો વાતડી.—૨
સખી આણી આંખે અલબેલ, જોશું જો જીવનને;
સખી છોગલાવાળો છેલ, મળ્યે સુખ મનને.—૩
સખી મળશું ભરી જ્યારે બાથ, શોક તો સમેટશું;
સખી નિષ્કુળાનંદનો નાથ, મળ્યે દુઃખ મેટશું.—૪

પદ-૫

સખી ફાગણ માસનાં ફૂલ, દેખી દિલ ડોલિયું;
સખી શિયા કરું હવે સૂલ, ન જાય બોલિયું.–૧
સખી અંતરની વાતો આજ, કહેતાં આવે લાજડી;
સખી મારી જાણે છે મહારાજ, દિલની જે દાઝડી.–૨
સખી નથી રે રહેવાતું જો નેક, અમથી એકે ઘડી;
સખી વા'લે ન કર્યો વિવેક, રોઈ ખોઈ આંખડી.–૩
સખી ઘરઘર ગવાયે ગાથ, વસંત વરતી રહ્યા;
સખી નિષ્કુળાનંદનો નાથ, હજી કેમ નાવિયા.–૪

પદ-૬

સખી ચૈતરે ચિંતા થાય, કહો કેમ કરીએ;
સખી દિન ઉપર દિન જાય, ધીરજ કેમ ધરીએ.–૧
સખી પિયુ વિયોગે પળ, જાય જુગ જેવડી;
સખી દાઝીને ઊઠે છે દલ, ઘણું ઘડી ઘડી.–૨
સખી ફડકી ઊઠું પડે ફાળ, પિયુ પરદેશડે;
સખી અંતર ઊઠે છે ઝાળ, સુખ નહિ સંદેશડે.–૩
સખી એવડલું અમ સાથ, કરીને કેમ ગયા;
સખી નિષ્કુળાનંદનો નાથ, હજી કેમ નાવિયા.–૪

પદ-૭

સખી વૈશાખ માસે વાટ, જોઈને ઝાંખી થઈ;
સખી અલબેલા વિના ઉચાટ, ઘાટ શમે નહિ.–૧
સખી ચાલે પ્રચંડ પવન, ઉદાસી આપવા;
સખી વા'લા વિયોગના દન, કઠણ થયા કાપવા.–૨
સખી આવ્યા ઉનાળાના દન, લાગી લૂ ઝરવા;
સખી વા'લા વિના તપે તન, ઠામ નહીં ઠરવા.–૩
સખી આરે વેળા અમ સાથ, મોહન મન ભાવિયા;
સખી નિષ્કુળાનંદનો નાથ, હજી કેમ નાવિયા.–૪

પદ-૮

સખી જેઠ માસે જો જરૂર, ન મળું હું નાથસું;
સખી એમ ઊપજે છે ઉર, મરું મારા હાથસું.–૧
સખી ચડી ઊંચે આવાસ, પંડ મેલું પડતું;
સખી પ્રાણ જાય પિયુ પાસ, દેહ રહે નડતું.–૨
સખી એમ આવે અતિ રોષ, કહો કેમ કરીએ;
પણ વા'લા ઉપર દઈ દોષ, એમ કેમ મરીએ.–૩
સખી અમને કરી અનાથ, સાથે કેને રહ્યા;
સખી નિષ્કુળાનંદનો નાથ, હજી કેમ નાવિયા.–૪

પદ-૯

સખી અષાઢે આવિયો મેઘ, મોર લાગ્યા બોલવા;
સુણી વ્રેહીના શબ્દનો વેધ, દલ લાગ્યું ડોલવા.–૧
સખી બપૈયા કરે બકોર, પિયુ પિયુ જંપે;
સખી સાંભળી તેનો શોર, કાળજ મારું કંપે.–૨
સખી ગાજવીજે વરસાદ, આવ્યો અતિ ઉમંગી;
સખી મળી મેઘલી રાત, નાવ્યો મારો સંગી.–૩
સખી આવી બની મારે આજ, પિયુ નહિ સાથજી;
સખી નિષ્કુળાનંદનો રાજ, નાવે કાં રે નાથજી.–૪

પદ-૧૦

સખી શ્રાવણે સહુ વેલી વન, તૃણ લીલાં થયાં;
સખી અમે સુકાણાં તન, વા'લા વિના રહ્યાં.–૧
સખી નદીએ ચાલ્યાં પૂર, સરોવર સૌ છલ્યાં;
પણ જેનો પિયુ ગયો દૂર, દુઃખ તેને બહુ મળ્યાં.–૨
સખી શો કરીએ ઉપાય, ઔષધ એનું નહિ મળે;
સખી પિયુ ગયા લગાડી દાય, પંડ તેણે પરજળે.–૩
સખી કરતા ન સૂજે કાજ, ન રહ્યું હૈયું હાથજી;
સખી નિષ્કુળાનંદનો રાજ, ના'વે કાંરે નાથજી.–૪

પદ-૧૧

સખી ભાદરવે ભાંગ્યું બળ, રહ્યાં રોઈ રોઈને;
સખી વા'લે ન મૂકયો વળ, કૈ'યે શું કોઈને.–૧
સખી વિલખી વિલખી વા'લા કાજ, ઝૂરીને ઝાંખી થઈ;
જેમ નાવિયા મારા રાજ, તેમ પંડ પડયું નહિ.–૨
સખી વજ્રથી થઈ વિશેષ, ફાટે નહિ છાતડી;
સખી કઠણ કરમની રેખ, તે આજ આવી નડી.–૩
સખી વલવલી આવિયાં વાજ, અમે અનાથજી;
સખી નિષ્કુળાનંદનો રાજ, ના'વ્યા તોયે નાથજી.–૪

પદ-૧૨

સખી આસોએ આનંદકંદ, મળી જો વધામણી;
તેણે આવિયો મારે આનંદ, મનમાં ફુલી ઘણી.–૧
સખી તોરણ બંધાવું બાર, અજવાળું ઓરડા;
મારે મંદિર પધાર્યા મોરાર, ખોશી ફૂલ તોરડા.–૨
સખી લટકંતો આવિયો લાલ, હોંસીલો હેતે હસી;
એને નીરખીને થઈ છું નિહાલ, હૈડે રહી હુલસી.–૩
સખી સરવે સર્યાં મારા કાજ, ભેટી ભરી બાથજી;
સખી નિષ્કુળાનંદનો રાજ, મળ્યા મુને નાથજી.–૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

જેઠે જીવન ચાલિયા, નિર્મોહી મારા નાથ;
દર્શન વિના દુઃખિયો ઘણો, સરવે વ્રજનો સાથ.–૧
અંતર તાપ વિયોગનો, બાહેરથી લૂ વાય;
મળ્યા વિના હવે માવજી, જુગ તુલ્ય રજની જાય.–૨
ફળિયામાં ઘોડી ફેરતાં, છોગલાં ધરતાં શીશ;
તે દિન કે'દિ દેખાડશો, ડોલરિયા જગદીશ.–૩
પ્રાણજીવનજી પૂરીએ, હેડા કેરી હામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.–૪

પદ-૨

અષાઢે અલબેલડા, પવન ચાલે અતિ જોર;
ઝૂકી આવી આકાશમાં, મેઘ ઘટા ચહુ કોર.—૧
હળ ઝૂત્યાં ફળ પાકિયાં, પાલવિયાં વન પાન;
એ રતે પ્રીતમ આવિયે, કરુણાસાગર કાન.—૨
પ્રેમ સુધારસ પાઈને, મોટાં કીધાં હો માવ;
મેલીને મથુરા ગયા, ન ઘટે મારા નાવ.—૩
અંતરમાં રે'તો નથી, એક ઘડી આરામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.—૪

પદ-૩

શ્રાવણ વરસે સરવડે, નદીએ નીર ન માય;
આવો હવે અલબેલડા, મળવા મન લલચાય.—૧
વૃક્ષે લૂંબી વેલડી, અંબર નીર અપાર;
હરિયા ડુંગર ઉપરે, મોરા ગાય મલાર.—૨
કોઈક શિવપૂજા કરે, કોઈ રાખે વ્રત નેમ;
આ રતમાં અમે તમ વિના, કોને રહીએ કેમ.—૩
સરવે સુખ સંસારનાં, તમ વિના થયાં છે હરામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.—૪

પદ-૪

ભાદરવામાં ભૂધરા, નદીએ ચાલ્યાં નીર;
એ રતે રે'વું નવ ઘટે, છેટે શ્યામ શરીર.—૧
પૃથ્વીએ અંબર પે'રિયાં, લીલાં અતિ નવરંગ;
એ રતે સરવે શીતળ થયાં, અબળા દાઝે અંગ.—૨
મધુરા બોલે મોરિયા, જળ છાયો આકાશ;
એ રતે વાલમ આવીને, અંતર પૂરો આશ.—૩
લટકાળા લાગી રહી, ઝંખના આઠો જામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.—૪

પદ-૫

શરદ ઋતુ સોહામણી, આવ્યો આસો માસ;
એ રતે વાલમ આવીએ, રમવા સુંદર રાસ.—૧
નિર્મળ અંબર થઈ ગયો, નિર્મળ થઈ ગયાં નીર;
નિર્મળ નાથ પધારીએ, છોગાળા બળવીર.—૨
દશરાએ દળ ચાલિયાં, નદીએ બાંધ્યા ઘાટ;
એ રતમાં અલબેલડા, વળી વળી જોઉં છું વાટ.—૩
છેલ છબીલા શ્યામળા, ઠરવાનું તમે ઠામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.—૪

પદ-૬

કારતક માસે કાનજી, વાટ જુએ વ્રજનાર;
અંતર ઉતાપો ઘણો, લોચનિયે જળધાર.—૧
અલબેલા વર આવીએ, ડોલરિયા સુખદેણ;
વાટ જોઈ જોઈ વાલમા, ઝાંખાં થઈ ગયાં નેણ.—૨
એકાદશી પ્રબોધિની, અતિ ઉચ્છવ ઠરાવ;
તે આવી હવે આવીએ, મીઠડા બોલા માવ.—૩
તમ સારુ તલખે ઘણું, સરવે ગોકુળ ગામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.—૪

પદ-૭

માગશર મહિનો આવિયો, બેઠી રત હેમંત;
પ્રીતમ હજી ન પધારિયા, કોમળ મારા કંથ.—૧
સારસડાં સભાગિયાં, જ્યાં ત્યાં જોડી જાય;
અમને મેલી એકલા, ગયા છો ત્રિભુવનરાય.—૨
સર સરિતાનાં નીરમાં, ફૂલ્યા કમળનાં વૃંદ;
અમને કેદી ફુલાવશો, છોગાળા વ્રજચંદ.—૩
અરજ સૂણો આળસ તજો, કરોને પૂરણ કામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.—૪

પદ-૮

પોષ મહિને પ્રમદા, હેરે વાટ હંમેશ;
કઠણ થયા કેમ કાનજી, જઈ વસ્યા પરદેશ.–૧
જળ થળ શીતળ થઈ રહ્યાં, શીતળ સેજ સમાજ;
અંતર શીતળ નવ થયાં, વણદિઠે વ્રજરાજ.–૨
પંક્તિમાં ફરી ફરી પીરસતા, કરતા અતિ મનુવાર;
તે દિન અમને સાંભરે, વાલમ વારંવાર.–૩
રસિયાજી તમે રીઝીને, દેતાં વસ્ત્ર ઈનામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.–૪

પદ-૯

માહ મહિનામાં માવજી, બોલે સંત વસંત;
આ રતમાં અલબેલડા, કેમ ન પધાર્યા કંથ.–૧
પ્રીતમ આવી પંચમી, નર ત્રિયા ખેલે ફાગ;
વાલમ તમ વિના વાધિયો, વ્રજત્રિયાને વૈરાગ.–૨
ઓરડિયાની ઓસરી, ખૂબ કરંતા ખેલ;
એ દિન અતિશે સાંભરે, રૂપાળા રંગરેલ.–૩
અરજી સુણી હરિ આવીએ, વાટ જુએ વ્રજવામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.–૪

પદ-૧૦

ફાગણે ફાગ રમાડવા, આવોને પ્રાણ આધાર;
શ્યામ સનેહી શ્યામળા, વાટ જુએ વ્રજનાર.–૧
નરનારી હોળી રમે, લોક તણી તજી લાજ;
આ ટાણે હરિ આવીએ, રંગભીના વ્રજરાજ.–૨
ચાખડીએ ચડી ચાલતા, છત્ર તણી કરી છાંય;
લટક તમારી લાલજી, ચોંટી ચિત્તડા માંય.–૩
અંતરજામી આવિયે દોહ્યલી વેળાના દામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.–૪

પદ-૧૧

ચૈતર મહિને શ્યામળા, આવ્યા નહીં અવિનાશ;
વનસ્પતિ સર્વે પાંગરી, પ્રફૂલ્લિત થયા પલાશ.—૧
ચંપા જૂઈ ચમેલિયાં, ફૂલી લત્તા અપાર;
એ રતે કેમ ન આવિયા, ભૂપ ભમર ભરથાર.—૨
ઓરડિયાની ઓસરી, ખૂબ કરતાં ખ્યાલ;
તે દિન કે'દી દેખાડશો, લટકાળા ધર્મલાલ.—૩
કે'દી કરશો કાનજી, આવી મંદિરમાંહી કામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રીઘનશ્યામ.—૪

પદ-૧૨

વૈશાખે વ્રજવનિતા, પંથ જુએ કરી પ્રીત;
લૂ આવી હરિ નાવિયા, ચિંતા વાધી ચિત્ત.—૧
કોયલ કરે ટહુકડા આંબે પાકી સાખ;
મારગ સામું માવજી, જોઈ જોઈ થાકી આંખ.—૨
વાયે ઊનો વાયરો, જળ થળ ઉનાં થાય;
ઊનાં તન અબળા તણાં, તમ વિના ત્રિભુવનરાય.—૩
મળવા કારણ માનની, અંતર કરે ઉધામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી આવોને શ્રીઘનશ્યામ.—૪

પદ-૧૩

બારે માસ પૂરા થયા, આવ્યો માસ અધિક;
પ્રીતમ તોય ન પધારિયા, ઠેર્યા મથુરાં ઠીક.—૧
અધિક મહિને અતિ ઘણી, આશા હતી મનમાંય;
તમ વિના ખાલી સેજડી, મળવા મન અકળાય.—૨
પહેલી પ્રીત લગાડીને, રહેવું ન ઘટે દૂર;
તમ વિના મારા નાથજી, હૈડે દુઃખ ભરપૂર.—૩
બ્રહ્માનંદની વિનતિ, ઉર ધરજો અવિનાશ;
મહેર કરીને માવજી, તેડી લેજો તમ પાસ.—૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

જેઠ મહિનામાં માવજી રે, ભૂમિ તજી ચાલ્યા સ્વધામ રે;
શામળિયા, સુખડાં દીધાં ઘણાં સાંભરે રે.–ટેક૦
દુર્વાસા ઋષિના શાપથી રે, ઋષિ સહિત આવ્યા શ્યામ રે.–શ્યામ૦૧
જાતી વેળાએ ચાલ્યા એકલા રે, લાવેલા તે મેલ્યો સાથ રે.–શ્યામ૦
વારિ વિછોયાં માછલાં રે, તલપે છે તેમ સંત સાથ રે.–શ્યામ૦૨
શત્રુનાં શર વાગ્યાં નીસરે રે, સ્નેહનાં શર શેણે જાય રે.–શ્યામ૦
વંડી તૃણને બુંદ આશરો રે, તેમ તમે હરિ સહાય રે.–શ્યામ૦૩
જે જે સુખ દીધાં શ્યામળા રે, સંભાર્યાં તે દુઃખદાય રે.–શ્યામ૦
ઘણા દી' સ્નેહથી સાચવી રે, મેલી ચાલ્યા તે આંય રે.–શ્યામ૦૪
સંસાર સિંધુથી સાચવી રે, નાખી દુઃખ દરિયા માંહી રે.–શ્યામ૦
ભૃત્ય પુત્ર શિષ્ય સંતની રે, ભૂલ શમાવે ગુરુ કાંઈ રે.–શ્યામ૦૫
વિરહી જનોની વાલા વેદના રે, શમાવી તે ન શમાય રે.–શ્યામ૦
સિંધુ જળને સિંધુ સાચવે રે, મણિ મણિથી વિંધાય રે.–શ્યામ૦૬
જેથી થાતું સુખ સો ગણું રે, તેથી જ દુઃખનો દવ રે.–શ્યામ૦
ઉજાસ જે થકી ઉપજ્યું રે, તે ચંદ્રે અંધિ ઉદ્ભવ રે.–શ્યામ૦૭
કમળ કાદવથી જૂદું પડે રે, વારિ રવિ દુઃખદાય રે.–શ્યામ૦
એવી રીતે અલબેલડા રે, જેથી જોડી તોડી ત્યાંય રે.–શ્યામ૦૮
નિર્જળા યોગીની એકાદશી રે, ગયા ઉચ્છવના દન રે.–શ્યામ૦
એક માસ જેમ તેમ ગયો રે, બીજાના શે જાશે દન રે.–શ્યામ૦૯
વાલમ વહેલા પધારજો રે, નહિ તો પેખી લેજો પાસ રે.–શ્યામ૦
પ્રેમાનંદ કહે વાલમા રે, માગું ચરણે નિત્ય વાસ રે.–શ્યામ૦૧૦

પદ-૨

અષાઢ મહિનો આવિયો રે, આવ્યો નહિ સંદેશ રે;
વાલીડા, દયાળુ દયા દૂર કરી રે.–ટેક૦
વાલમ તમારા વિયોગથી રે, આંસુ મેલે જુઓ મેઘ રે.–વાલીડા૦૧

વિરહની મારી વીજળી રે, ધરે નહિ ઘડી ધીર રે.—વાલીડા૦
ગગન ગાજી ઘણા ક્રોધથી રે, નાખે નિસાસાનાં નીર રે.—વાલીડા૦૨
શામળિયાના શોકથી રે, તારા વાદળથી સંતાય રે.—વાલીડા૦
વાલાને વિરહે વાદળી રે, આડી અવળી ગૂંચાય રે.—વાલીડા૦૩
હરિ વિના ઉદાસ થઈ રે, નદીએ ધાર્યો ભગવો વેશ રે.—વાલીડા૦
પૃથ્વી પણ પિયુ વિના રે, ગદ્‌ગદ્‌ થઈ દેશો દેશ રે.—વાલીડા૦૪
વૃક્ષવેલી થર થર કંપે રે, પાનથી આંસુડાં ખેરે રે.—વાલીડા૦
મોર બપૈયા બોલ્યા કરે રે, પિયુને પોકારે ઘેરે રે.—વાલીડા૦૫
પશુ પંખી ચારો નવ ચરે રે, વૃક્ષ ઓથે થયાં સ્થિર રે.—વાલીડા૦
કોળિયા તૃણના મુખે ધર્યા રે, ઉપર આંસુનાં નીર રે.—વાલીડા૦૬
એકાદશી દેવપોઢણી રે, આવી કરો હરિ મે'ર રે.—વાલીડા૦
કોમળપણું હરિ કયાં ગયું રે, સંભારોને આણી વેર રે.—વાલીડા૦૭
દાદુર ને વળી તમરાં રે, રૂએ અંધારી રાત રે.—વાલીડા૦
શામને શોધવા કારણે રે, પવન ફરે દિનરાત રે.—વાલીડા૦૮
રવિ ને શશી દેખાય નહિ રે, વિરહે વાદળમાં જાય રે.—વાલીડા૦
તેજ ગયું અગ્નિ તણું રે, સળગાવતાં ધુંધવાય રે.—વાલીડા૦૯
અલબેલા આવો ઘણી થઈ રે, વીતી ગયો બીજો માસ રે.—વાલીડા૦
પ્રેમાનંદ કહે વાલમા રે, દરશન દેજો આવી પાસ રે.—વાલીડા૦૧૦

પદ-૩

શ્રાવણ આવ્યો હે સખી રે, કા'ન ગયા કોને કયાંય રે;
શ્યામ વિના, સૂના રૂએ સહુ શોકમાં રે.—ટેક૦
જોશીડા જોને જોશને રે, હરિને બતાવ જ્યાં હોય રે.—શ્યામ૦૧
અલબેલો આવે જો આ વેળે રે, આઘો ઊડી કાગ બેસ રે.—શ્યામ૦
પંથી તું જઈ મારા કંથને રે, શોધી લાવ દેશો દેશ રે.—શ્યામ૦૨
પંખી તું ઊડ ઉતાવળો રે, પત્ર પહોંચાડ પિયુ પાસ રે.—શ્યામ૦
ઊંચી ચડીને અગાશીએ રે, જ્યાં જોઉં ત્યાં ત્રાસ રે.—શ્યામ૦૩

સહજાનંદજી શામળો રે, કોઈ કહે અહીં વાસ રે.–શ્યામ૦
આપું તેને મારા પ્રાણને રે, સમ ખાઈને કહું ખાસ રે.–શ્યામ૦૪
પીંડ પાપી પડતું નથી રે, ડસતો નથી કાળો નાગ રે.–શ્યામ૦
નદી પણ નથી તાણતી રે, લાય ન લાગે ભૂંડે ભાગ્ય રે.–શ્યામ૦૫
વરસાદ વરસે ન વરસે રે, નદિયુંના નીર ધીરાં જાય રે.–શ્યામ૦
સરવે શામળિયાના શોકથી રે, વેગ ઓછા સૌના થાય રે.–શ્યામ૦૬
અન્નકણ તૃણ ઊગતાં રે, શોકે કરે નીચાં મુખ રે.–શ્યામ૦
પૃથ્વી પહેરી લીલાં ચીરને રે, શોકે સંતાડે છે મુખ રે.–શ્યામ૦૭
અષ્ટમી ઉચ્છ્વ હરિ આવિયો રે, વિષ્ણુવ્રતનાં પૂજન રે.–શ્યામ૦
ધારણાં પારણાં સંત કરે રે, સ્નેહે સુકાય વળી તન રે.–શ્યામ૦૮
દીનને દેખી મારા વાલમા રે, દયા કરતા ઘણી વાર રે.–શ્યામ૦
તે કોમળતા હરિ ક્યાં ગઈ રે, કઠણ થયા આણીવાર રે.–શ્યામ૦૯
ત્રીજો મહિનો ગયો ટળવળી રે, ચોથે ચિંતા જો ટાળો રે.–શ્યામ૦
પ્રેમાનંદ વિનંતી કરે રે, વાંક વિના કાં બાળો રે.–શ્યામ૦૧૦

પદ-૪

ભાદરવામાં ભૂધરા રે, વાંક વિસારી કાંય રે,
કરી મે'ર, આવો હરિ હવે ઘણી થઈ રે.–ટેક૦
વિપત્ત વેળા વસમી વધી રે, દીપકવેળા જુઓ જાય રે.–કરી૦૧
નદિયું તે તીર ત્રોડી જાય છે રે, સાગરનો કરવા સંગ રે.–કરી૦
કા'ન વિના કોને ક્યાં જઈએ રે, જડિયા વિનાનાં નંગ રે.–કરી૦૨
અન્ન પાક્યાં નવે નીરથી રે, વાલમની જુએ વાટ રે.–કરી૦
ઉપર તરણિ તે તપે રે, હૈડે હરિનો ઉચાટ રે.–કરી૦૩
ઋષિતિથિ એકાદશી રે, તે પણ ગઈ નોરાનોર રે.–કરી૦
દુઃખરૂપી ભૂંડા ભ્રમરા રે, શું કામ કાળજ કોર રે.–કરી૦૪
યજ્ઞોપવિતનો દિન ગયો રે, વામનની તિથિ થઈ રે.–કરી૦
પોર પિયુ પાસે બેસતી રે, ઓણ રડવડતી રહી રે.–કરી૦૫

દવ લગાડયો દેહમાં રે, ઓલાયો કે'થી ન ઓલવાય રે.–કરી૦
મૂઠ મારે કોઈ ઉપરે રે, વાળી જ તેથી વળાય રે.–કરી૦૬
નેણ ને વેણમાં જાણતાં રે, કરશે જો કાંઈનું કાંઈ રે.–કરી૦
એમ જ કરીયું કાનજી રે, રોતાં મેલ્યા રણમાંઈ રે.–કરી૦૭
મનની વાતું મનમાં કરું રે, દેહ રહ્યો દુઃખાય રે.–કરી૦
વેરણ વિધાતાનો વાંક છે રે, પાંખ વિના ન જવાય રે.–કરી૦૮
સુખ રૂપી જૂના જીવડા રે, દુઃખના ધર્યા ઘણા દેહ રે.–કરી૦
જાણું હવે દુઃખ હરશે રે, ત્યાં વરસાવ્યો મેહ રે.–કરી૦૯
ચોથા મહિનામાં માવજી રે, વાલા લેશું જાણે લાભ રે.–કરી૦
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી રે, દુઃખનો ઉગાડયો ડાભ રે.–કરી૦૧૦

પદ-૫

આસો આવ્યો અલબેલડા રે, આવી હરો હરિ દુઃખ રે,
હરિવર, આવા થયા કેમ આ સમે રે.–ટેક૦
આગળ અમૃત પાઈને રે, પાછળ પાયું વિખ રે.–હરિ૦૧
ગ્રાહથી છોડાવ્યો ગજને રે, તમે આવી તત્કાળ રે.–હરિ૦
ધ્રુવનું તપ તમે સાંભળી રે, દોડી આવ્યા દયાળ રે.–હરિ૦૨
સીતાને દુઃખ દીધું રાવણે રે, દોડયા વાનર લઈ સ્વાર રે.–હરિ૦
દ્રૌપદીનાં ચીર પૂરિયાં રે, સૂતાં કેમ આણી વાર રે.–હરિ૦૩
હરિશ્ચંદ્રનું દુઃખ દેખીને રે, માગ માગ કહ્યું જાઈ રે.–હરિ૦
તપેલ તેલે સુધનવા રે, બળવા દીધો નહિ કાંઈ રે.–હરિ૦૪
વિભીષણને વાલમા રે, દુઃખ ટાળી કર્યો દાસ રે.–હરિ૦
પાંડવોનો આવી વનમાં રે, પત્ર જમી ટાળ્યો ત્રાસ રે.–હરિ૦૫
અંબરીષને ઉગારિયો રે, દુર્વાસાનું ટાળી દુઃખ રે.–હરિ૦
એમ આવી અલબેલડા રે, દુઃખ ટાળી કરો સુખ રે.–હરિ૦૬

સરસ્વતી પૂજન પ્રીતથી રે, સર્વે કરે કરી પ્રીત રે.–હરિ૦
દશરાનો દિન આવિયો રે, માણકી રૂએ મારા મીત રે.–હરિ૦૭
જળ સ્થળ સરવે સ્થિર થયાં રે, અંતરનો મેલી મેલ રે.–હરિ૦
આકાશ પણ થયો ઉજળો રે, માવા મેલો હવે વેલ રે.–હરિ૦૮
ધનતેરશે ધણ દોડિયાં રે, કાળી ચૌદશની આશ રે.–હરિ૦
દિવાળીના જાણે દીવડા રે, જાણે ઉંબાડાના ચાસ રે.–હરિ૦૯
માસ ગયો પિયુ પાંચમો રે, ધારું કેમ હૈયે ધીર રે.–હરિ૦
પ્રેમાનંદ કહે વાલમા રે, નયણે નથી રે'તાં નીર રે.–હરિ૦૧૦

પદ-૬

કારતક માસે કા'નજી રે, કંથ વિના કેમ જાય રે,
પ્રભુ હવે, પાર પાડો પીંડ પંથને રે.–ટેક૦
સૂની દેખી સુખ સેજડી રે, પીંડ પિંજર પીડાય રે.–પ્રભુ૦૧
ચંદ્ર તે તરણિ તુલ્ય તપે રે, વાયુ વજ્રનો વાય રે.–પ્રભુ૦
ફૂલ પીડે છે પીંડને રે, સાપ સમ થઈ ખાય રે.–પ્રભુ૦૨
અન્ન જળ જીવન વિના રે, જમવું પીવું લાગે ખાર રે.–પ્રભુ૦
મહેલ મેડી ને બંગલા રે, લાગે પડયા મોટા પહાડ રે.–પ્રભુ૦૩
જામની જુગ જેવી જાય છે રે, મળ્યા વિના મારા માવ રે.–પ્રભુ૦
પાપ જો હોય પૂર્વનાં રે, ભોગવાવો બીજે દાવ રે.–પ્રભુ૦૪
છ માસ વીત્યે વાલમા રે, કૂંજી સુત તજે પ્રાણ રે.–પ્રભુ૦
પિયુ વિના મારા પ્રાણને રે, રહેતી નથી હૈયે શાણ રે.–પ્રભુ૦૫
અન્નકોટ ઓણ એમ ગયો રે, જમ્યા વિના જીવન રે.–પ્રભુ૦
પ્રબોધિની એકાદશી રે, આવ્યો ઉચ્છવનો દન રે.–પ્રભુ૦૬
સત્સંગી સંત સૌ મળી રે, વાટ જુએ મારા નાથ રે.–પ્રભુ૦
હાલરની જેમ લાકડી રે, હરિ હતા મારે હાથ રે.–પ્રભુ૦૭
જે દિ'થી નીરખતાં નાથને રે, તેદિ'થી ચોટયાતાં ચિત્ત રે.–પ્રભુ૦
રાખ્યા'તા ઊંડા અંતરે રે, લોભી રાખે જેમ વિત્ત રે.–પ્રભુ૦૮

વાલપની વાળી ગાંઠ જે રે, છોડી ન કે'થી છોડાય રે.–પ્રભુ૦
નાગ ડસ્યો તે દુઃખથી રે, ધૂણી બોલ્યે સુખ થાય રે.–પ્રભુ૦૯
છટ્ઠો માસ ગયો શામળા રે, વર્ષ બેઠું બીજું પાટ રે.–પ્રભુ૦
પ્રેમાનંદ કહે જીવડા રે, નીસર છાતી ફાટ રે.–પ્રભુ૦૧૦

પદ-૭

માગશર મહિને મીઠડા રે, દરશનનું દ્યો દાન રે;
તોડી પ્રીત, રોતાં મેલ્યાં રણવગડે રે.–ટેક૦
પંખી બેઠું જેમ વહાણમાં રે, તેમ તમે મારે કા'ન રે.–તોડી૦૧
વ્યાધ વીંધે તેમ મારિયાં રે, નેણનાં તાણીને બાણ રે.–તોડી૦
કૂવે ઉતારી કા'નજી રે, વચ્ચેથી વાઢિયું વાણ રે.–તોડી૦૨
વનમાં વિયાંણી ગાવડી રે, વચ્છને છોડી ચાલે પાથ રે.–તોડી૦
ખોટો સાચો ન કા'વિયો રે, સંદેશો કોઈને સાથ રે.–તોડી૦૩
પંખી મેલે જેમ અંડને રે, સેવ્યા વિના તે સુકાય રે.–તોડી૦
મહા દરિયે ભાંગ્યું વહાણ જે રે, કેવી ઘડી પળ જાય રે.–તોડી૦૪
તેમ તમારા સાથીડા રે, વાટડી જોતાં થાય રે.–તોડી૦
લાખ લડાવ્યા લાડને રે, તે સુખ આવ–જાવ થાય રે.–તોડી૦૫
સંસાર સિંધુ તો ખારડો રે, મીઠી વીરડી હરિમાંય રે.–તોડી૦
તે પણ ગઈ ખોવાઈને રે, પત્તો ન લાગ્યો કયાંય રે.–તોડી૦૬
માનસર તમે માવજી રે, ગયા રહ્યા હંસ આંય રે.–તોડી૦
હંસ બીજે નથી બેસતા રે, સરને શોધે હ્દદામાંય રે.–તોડી૦૭
સુપને મળે છે માવજી રે, તેથી રહ્યું છે સ્થૂળ રે.–તોડી૦
નહીં તો પડે પીંડ પાધરું રે, વંડી તૃણનું જેમ મૂળ રે.–તોડી૦૮
શ્યામ હવે સુકાય છે રે, તંબોળી વિનાનાં પાન રે.–તોડી૦
પાન તે અમારાં પીંજરાં રે, તંબોળી તે તમે કા'ન રે.–તોડી૦૯
સાતમો મહિનો તે ઊતર્યો રે, ગયો એકાદશી લાગ રે.–તોડી૦
પ્રેમાનંદ કહે વાલમા રે, આવ્યા નહિ ભૂંડે ભાગ્ય રે.–તોડી૦૧૦

પદ-૮

પોષે પ્રીતમ વિના હે સખી રે, કેમ ધારું હવે ધીર રે;
કા'ન વિના, કોઈ ધણી નહિ આપણો રે.–ટેક૦
દૈવ કેવી કરી આપદા રે, ન ચીર્યાં આવરદા ચીર રે.–કા'ન૦૧
કઠણ કર્મની રેખ છે રે, નહિ તો છાતી ફાટી જાય રે.–કા'ન૦
પંકને પાણીસું પ્રીત છે રે, પાણી વિના ચિરાય રે.–કા'ન૦૨
કઠણ થઈ કેમ ધરણી રે, પ્રભુ વિના ગઈ ન પાતાળ રે.–કા'ન૦
શેષ શિવ કેમ ભૂલિયા રે, પ્રલયની પ્રગટી ન ઝાળ રે.–કા'ન૦૩
દરિયા તેં દયા કાં કરી રે, રેલ્યો નહીં આણી વાર રે.–કા'ન૦
ઈન્દ્ર ઈન્દ્રાણીને વશ પડયો રે, વરસે નહિ તો મૂશળધાર રે.–કા'ન૦૪
નદિયું તે શા સ્નેહથી રે, જાતી હશે પિયુ પાસ રે.–કા'ન૦
મુને તો એમ જણાય છે રે, હરિનો હશે ત્યાં વાસ રે.–કા'ન૦૫
ઉત્તરાયણ એકાદશી રે, ગયા ઉત્સવના દન રે.–કા'ન૦
શ્યામ વિનાનાં હે સખી રે, લટકયાં છે તન મન રે.–કા'ન૦૬
નિગમ આગમ કહે વાતડી રે, પ્રભુ ચરણે તે સુખ રે.–કા'ન૦
તે પગલું તો કયાં ગયું રે, યોગીને રહ્યું દુઃખ રે.–કા'ન૦૭
કાળ પણ ખોવાઈ ગયો રે, નહિ તો મારી કાઢું દાઝ રે.–કા'ન૦
પૃથ્વી પણ નથી ફાટતી રે, ફાટે તો પીંડ પાડું આજ રે.–કા'ન૦૮
વાંક નથી કોઈ જનનો રે, દેહે વળગ્યો આ દેહી રે.–કા'ન૦
નહીં તો બાળી દેત દેહને રે, ખસ્યો નહીં અળગો એહી રે.–કા'ન૦૯
આઠમો માસ પણ ઊતર્યો રે, નવમામાં આવશો નાથ રે.–કા'ન૦
પ્રેમાનંદ કહે દાસને રે, તેડી લેજો તાણી હાથ રે.–કા'ન૦૧૦

પદ-૯

માઘ મહિનામાં માવજી રે, વસંત સંત ગાય રે;
જીવનજી, જૂના ઉચ્છવ દિન સાંભરે રે.–ટેક૦
પંચમી મારા મહા પ્રભુ રે, વધાવ્યા વિનાની જાય રે.–જીવનજી૦૧
શ્રીપુરમાં શ્યામ સ્થાપિયા રે, નરનારાયણ દેવ રે.–જીવનજી૦
વડતાલે વાલા બેસાડિયા રે, લક્ષ્મીનારાયણ દેવ રે.–જીવનજી૦૨

અહિપુરે પધરાવિયા રે, નરનારાયણ નાથ રે.–જીવનજી૦
ગઢપુરે ગોવિંદજી રે, સ્થાપ્યા ગોપીનાથ હાથ રે.–જીવનજી૦૩
જૂનેગઢે પધરાવિયા રે, રણછોડ ત્રિકમરાય રે.–જીવનજી૦
ધોલેરે પ્રભુ સ્થાપિયા રે, મદન મોહનરાય રે.–જીવનજી૦૪
જેતલપુરમાં જગન કર્યો રે, આપી વસન અન્ન ધન રે.–જીવનજી૦
મછિયાવમાં મહા પ્રભુ રે, હુતાશણીનો દન રે.–જીવનજી૦૫
આધોઈ ને ડભાણમાં રે, યજ્ઞ કર્યા એક દન રે.–જીવનજી૦
આદરેજ ને ગઢપુરમાં રે, અષ્ટમી ઉચ્છવના દન રે.–જીવનજી૦૬
પંચાળે ને શ્રીપુરમાં રે, હુતાશણીના દિન રે.–જીવનજી૦
શ્રીપુર ને અહિપુરમાં રે, અગણિત ઉચ્છવના દિન રે.–જીવનજી૦૭
જેતલપુર ને ગઢડે રે, કપિલા ષષ્ઠીના ઉત્સવ રે.–જીવનજી૦
ગઢપુર વડતાલે વાલમા રે, વસંત ટાણાના ઉત્સવ રે.–જીવનજી૦૮
શ્રીપુર ને ગઢપુરમાં રે, નવમી પ્રબોધિની લે'ર રે.–જીવનજી૦
એ વિના બીજા બહુ કર્યા રે, ગામો ગામ કરી મે'ર રે.–જીવનજી૦૯
લાડ લડાવ્યા તે લેખે છે રે, દુ:ખનો દરિયો હવે દેખું રે.–જીવનજી૦
પ્રેમાનંદ કહે વિઠ્ઠલા રે, નવમા મહિનાનું લેખું રે.–જીવનજી૧૦

પદ-૧૦

ફાગણ માસમાં ફગવા રે, આપતા હરિ ઘણી વાર રે;
અવિનાશી, આશા મેલી એ સુખની રે.–ટેક૦
ગોખ અટારી અગાસીએ રે, બેસતાં બહુ વાર રે.–અવિનાશી૦૧
જરકસી જામા પે'રતા રે, ગાતાં ગોઠીડાની સાથ રે.–અવિનાશી૦
અશ્વ ઉપર સ્વાર થઈને રે, દેતાં દરશન તમે નાથ રે.–અવિનાશી૦૨
બાગ બગીચા ને બંગલે રે, બેસતાં મારા માવ રે.–અવિનાશી૦
રથ વેલે બેસી ચાલતાં રે, દેતાં દરશન કરી ભાવ રે.–અવિનાશી૦૩
શ્રીપુર ને ગઢપુરમાં રે, આવતાં જાતાં દેશો દેશ રે.–અવિનાશી૦
સભામાં બેસીને શામળા રે, આપતાં રૂડો ઉપદેશ રે.–અવિનાશી૦૪

પ્રશ્ન ઉત્તર કરી મહાપ્રભુ રે, દેતાં પ્રસાદીના થાળ રે.–અવિનાશી૦
જમણા કરમાં લઈ ફેરવતા રે, નિત્ય તુળસીની માળ રે.–અવિનાશી૦૫
હસીને સામું હેરતા રે, નાખતાં નેણનો નેહ રે.–અવિનાશી૦
તે સુખ સંભારી શામળા રે, ધીરજ ધરતો નથી દેહ રે.–અવિનાશી૦૬
મુક્તમંડળ સાથે લઈને રે, નાતાં નાખી જળ માથ રે.–અવિનાશી૦
સખાને સંગે લીલા કરી રે, પેરતાં પોશાક પછી નાથ રે.–અવિનાશી૦૭
ગજરા બાજુબંધ બાંધતાં રે, તોરા ને હાર ભરાવ રે.–અવિનાશી૦
વેઢ વીંટી કડાં સાંકળાં રે, કંદોરો મુગટ જડાવ રે.–અવિનાશી૦૮
હતા ત્યારે સોંઘા હતા રે, મોંઘા થયા શા માટ રે.–અવિનાશી૦
દશમો મહિનો ગયો નાથજી રે, ગયો ન શોકનો ઘાટ રે.–અવિનાશી૦૯
કાળ કહ્યું કેનું નવ કરે રે, મરનારને ન મારે રે.–અવિનાશી૦
પ્રેમાનંદ કહે કાનજી રે, બાળોમા વિરહની જારે રે.–અવિનાશી૦૧૦

પદ-૧૧

ચૈતરે ચિત્તમાં ચિંતવું રે, શામળિયાનો સ્નેહ રે;
જીવડલા, મોહનની મેલ આશને રે.–ટેક૦
નવમી ઉચ્છવ જોને આવિયો રે, આવિયા નહિ કરી નેહ રે.–જીવડલા૦૧
દૈવે શિયા લેખ લખિયા રે, ન ગયો શોકનો રોગ રે.–જીવડલા૦
અજે અવળા અંક આળખ્યા રે, એથી વાલાનો વિયોગ રે.–જીવડલા૦૨
પંચ મળી પંચાત કરે રે, વિરહ વહ્નિ ન ઓલાય રે.–જીવડલા૦
આ કામ તો તેના વિના રે, કોઈથી ન મટી જાય રે.–જીવડલા૦૩
ઘણ નામનો જે જીવડો રે, કાષ્ટે લગાડે ડંસ રે.–જીવડલા૦
એમ અમારે અંતરે રે, વિરહનો વળગ્યો છે વંશ રે.–જીવડલા૦૪
ભૂરકી નાખીને ભોળવી રે, સાંજ સવાર ન ભાન રે.–જીવડલા૦
અંધારું મનમાં ઉદાસથી રે, રહે દિલમાં રાત દન રે.–જીવડલા૦૫
તેથી એમ જણાય છે રે, જુગ જામનીયુંનો જાય રે.–જીવડલા૦
શોક ગ્રહ છાનો નડે રે, તેને છત્ર મળી જાય રે.–જીવડલા૦૬

છત્ર મળ્યો નથી ત્યાં સુધી રે, વિરહ વ્યાધિ વધિ ખાય રે.–જીવડલા૦
વિરહ બાળી દેશે દેહને રે, શ્યામ તો શેના દેખાય રે.–જીવડલા૦૭
તેથી જ વહેલું ત્રેવડું રે, જોગણનો લઈ વેશ રે.–જીવડલા૦
આવરદા એ ધન લઈ રે, શ્યામ શોધું દેશો દેશ રે.–જીવડલા૦૮
અગિયારમો માસ ઉતર્યો રે, ઊગ્યા ન આશા અંકુર રે.–જીવડલા૦
શ્યામ સંગાથનાં સુખ તે રે, ગયાં આંકનાં તૂર રે.–જીવડલા૦૯
ઘણી ઘણી કરી ઘાતડી રે, જાણી જાણી નહીં જાત રે.–જીવડલા૦
પ્રેમાનંદ કહે નાથની રે, જાતની શી રીત ભાત રે.–જીવડલા૦૧૦

પદ-૧૨

વૈશાખે વન વેલી વળ્યાં રે, વાલો વળ્યા ન આ વાટ રે;
પંથીડા, સંદેશો કહેજે શ્યામને રે.–ટેક૦
વિયોગ કુંડમાં નાખીને રે, ચિત્ત ચોરી ચાલ્યા વાટ રે.–પંથીડા૦૧
દીન દરદી એમ ફરું રે, રોઉં રાતે ભરી શ્વાસ રે.–પંથીડા૦
ચકવા ચકવીની રીતે છે રે, ટીટાનો શો વિશ્વાસ રે.–પંથીડા૦૨
પ્રેમપાશે લઈ બાંધીને રે, વિરહનો વધાર્યો રોગ રે.–પંથીડા૦
ભીંતર ભડકા થાય છે રે, ઉપર લૂનો જોગ રે.–પંથીડા૦૩
વિરહનો વૈદ ન મળિયો રે, ઔષધની જોઉં વાટ રે.–પંથીડા૦
વિરહ વેલી કોણ કાપશે રે, હરિ વેચાય નહિ હાટ રે.–પંથીડા૦૪
કોયલડી ટહુકા કરે રે, આંબે પાકી જો સાખ રે.–પંથીડા૦
રોઈ રોઈ થાકી રાતમાં રે, જોઈ જોઈ પાકી આંખ રે.–પંથીડા૦૫
અખાત્રીજ દિન આવિયો રે, નૃસિંહ ચતુર્દશી લાગ રે.–પંથીડા૦
કડવી તુંબડી તુલ્ય ગુણ છે રે, ઊગી ઉકરડાની જાગ રે.–પંથીડા૦૬
ચિંતામણિ મળી મહાપ્રભુ રે, તે તો ગઈ રહી રાંક રે.–પંથીડા૦
અરજી અમારી જોઈને રે, મરજી કરજો ટાળી વાંક રે.–પંથીડા૦૭
વીતી હોય તે જાણશે રે, અણસમજુ ઈર્ષ્યા આણે રે.–પંથીડા૦
હાડિયાનું તે હસવું રે, દેડકાનો જીવ જાણે રે.–પંથીડા૦૮

ન થવાની તે થઈ રે, કહેવાય નહિ કેને વાત રે.–પંથીડા૦
અંતરમાં ઊંડી ગઈ રે, પ્રીતની પૂરણ ઘાત રે.–પંથીડા૦૯
બાર માસ વીતી ગયા રે, આંખે દેખ્યા ન નાથ રે.–પંથીડા૦
પ્રેમાનંદ કહે જીવડા રે, આ દેહે નહિ આવે હાથ રે.–પંથીડા૦૧૦

પદ-૧૩

અધિક મહિને સુકાઈ ગયા રે, આશાના અંકુર રે;
વાલમ મારા, વિપત્ત વેળે વહેલા આવજો રે.–ટેક૦
વિરહની વાદળી ઊલટી રે, નયણાં જળે ભરપૂર રે.–વાલમ૦૧
રોહીણી દાઝે અંતરે રે, ચમકે વીજ ચિત્તમાંહી રે.–વાલમ૦
પ્રેમના પૂર ચાલિયાં રે, ગયાં શોક સિંધુ માંહી રે.–વાલમ૦૨
સમુદ્ર સર્વેની શાહી કરી રે, કાષ્ટ માત્રની કલમ રે.–વાલમ૦
શેષ સહસ્ર હાથે લખે રે, લખાય ન વિરહ જુલમ રે.–વાલમ૦૩
પૂછો કમળ અને કામીને રે, સ્નેહી ગયે શું થાય રે.–વાલમ૦
પૂછો મોર કે ચકોરને રે, સ્વામી ગયે કેમ થાય રે.–વાલમ૦૪
ભાનુ વિનાનું બ્રહ્માંડ જે રે, રાજા વિનાનું રાજ રે.–વાલમ૦
તોય વિનાનું તળાવ જે રે, એવું બન્યું આજ કાજ રે.–વાલમ૦૫
આજ કાલની વાતમાં રે, વર્ષ બીજું જુઓ જાય રે.–વાલમ૦
નક્કી ગયા નિશ્ચય કરી રે, પાછું આવ્યાનું ન થાય રે.–વાલમ૦૬
ભક્તિ ધર્મને સ્થાપીને રે, જીવને કર્યા ભવપાર રે.–વાલમ૦
અગિયાર વર્ષ ત્રણ માસને રે, એક દિન ઘર મોઝાર રે.–વાલમ૦૭
વર્ષ સાત માસ એકને રે, અગિયાર દિન વને નાથ રે.–વાલમ૦
વર્ષ ત્રીશ માસ નવ તણે રે, ઓગણીશ દિન સંત સાથ રે.–વાલમ૦૮
ઓગણ પચાસ વર્ષને રે, માસ બે ને દિન એક રે.–વાલમ૦
જેઠ સુદી દશમી દને રે, ભૂમિ તજી ચાલ્યા છેક રે.–વાલમ૦૯
અધિક મહિનો ઉતર્યો રે, ઉતર્યા નહિ અવિનાશ રે.–વાલમ૦
પ્રેમાનંદ કહે જીવડા રે, આપણે જાશું પ્રભુ પાસ રે.–વાલમ૦૧૦

રાગ : પરજ પદ-૧

લગાડી તેં પ્રીતી લાલ રે, (૨) પ્રીતડલી તો લગાડી.–ટેક૦
પ્રીતમ માર્યાં પ્રેમનાં, તમે તીખાં રે તીખાં બાણ;
જોતાં તમને જાદવા રે, થિયા પરવશ મારા પ્રાણ.–રે પ્રીતડલી૦૧
વાલી ભ્રકુટી વાંકડી, વાલાં લાગે છે સુંદર વેણ;
નટવર તમને નીરખવા, મારાં નાખે છે ઝડપું નેણ.–રે પ્રીતડલી૦૨
હાર હજારો પહેરિયો, નેણુંનો નજારો જોર;
બ્રહ્માનંદ કે' હૈડે વસ્યા, કોડીલો નંદકીશોર.–રે પ્રીતડલી૦૩

પદ-૨

વજાડી તેં વંશી કાન રે (૨) વાંસલડી તો વજાડી.–ટેક૦
વેણ વજાડી વિઠ્ઠલા, તમે રૂપાળા રંગરેલ;
ઘર ધંધો ભૂલી ગઈ હું તો, ભરવી ભૂલી જળ હેલ.–રે વાંસલડી૦૧
માવા તમારી મોરલી, મારે ખૂબ પડી છે ખેદ;
કીધાં એણે કારમાં, છાતડલી માંઈ છેદ.–રે વાંસલડી૦૨
વ્રજમાં વાગી વાંસળી, આવી સુંદર ઝીણે સાદ;
બ્રહ્માનંદ કહે વશ થઈ, મોરલડી કેરે નાદ.–રે વાંસલડી૦૩

પદ-૩

પેચાળી તેં બાંધી પાઘ રે (૨) પાઘડલી તો પેચાળી.–ટેક૦
પાઘડલીના પેચમાં, થયું મન મારું ગુલતાન;
વાલમ મુને વશ કરી, કોડીલા છેલા કાન.–રે પાઘડલી૦૧
ફૂલ તોરાની ફોરમાં, જોઈ ભ્રમર થયા ચકચૂર;
મતવાલા થઈને ફરે, મેલી ન જાયે દૂર.–રે પાઘડલી૦૨
માવ તમારું મોળીયું, મેં દિઠું આંટાદાર;
બ્રહ્માનંદના વાલમા, વિસાર્યો મેં સંસાર.–રે પાઘડલી૦૩

પદ-૪

મરમાળી છે આંખ્યું માવ રે (૨) આંખડલી મરમાળી.–ટેક૦
આંખડલી અણિયાળીયું, વારી જાણું રે તીખાં બાણ;
ચિત્તડામાં ચોટી ગઈ, મને કરી લીધી વેચાણ રે.–રે આંખડલી૦૧

નેણ તમારાં નાથજી, છે છેલા રે રાતાં ચોળ;
અંતરમાં ઊંડા ભર્યા, થયું હૈડું હાલકલોલ.–રે આંખડલી૦૨
અતિશે દીઠાં આકરાં, આડી દીધી રે ધીરજ ઢાલ;
બ્રહ્માનંદ કહે મારકાં, લોચનિયાં તારાં લાલ.–રે આંખડલી૦૩

રાગ : ઠુંમરી પદ-૧

ક્યારે હવે દેખું રે હરિ હસતા, મારા મંદિરિયામાં વસતા; –ટેક૦
ઝરકસિયા જામા પે'રીને, ગૂઢો રેંટો કટિ કસતા.–ક્યારે૦ ૧
ફૂલડામાં ગરકાવ થઈને, અત્તરમાં મસમસતા.–ક્યારે૦ ૨
મુનિવર સારુ રસોઈ કરાવીને, પંગતમાં પીરસતા.–ક્યારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ આગે ગાવે ત્યારે, આવે ઓરા ઓરા ખસતા.–ક્યારે૦ ૪

રાગ : પરજ દેશી પદ-૧

લઈને ગયો મન પ્રાણ રે, માવો મારાં લઈને ગયો મન પ્રાણ રે;–માવો૦૧
પ્રાણ લઈને વ્હાલે પરવશ કીધી, ભૂલી હું તનડાનું ભાન રે.–માવો૦૨
જોયા વિના રે જીવડલો જાય છે, થાય છે જો તનડામાં તાણ રે.–માવો૦૩
નેણાંને આગે કોઈ આણી મિલાવે, સુંદર શ્યામ સુજાણ રે.–માવો૦૪
પ્રેમાનંદના નાથની છું હું તો, દામ વિનાની વેચાણ રે.–માવો૦૫

પદ-૨

આંખડિયો અકળાયે રે, જોયા વિના આંખડિયો અકળાયે રે.–જોયા૦૧
રાત દિવસ જોવું વાટ વહાલાની, આંસુડાં ન સુકાયે રે.–જોયા૦૨
સૂની સેજ જોઈ મંદિરમાં, કાળજડું કોરાયે રે.–જોયા૦૩
શ્રી ઘનશ્યામ વદન જોયા વિના, પળ પળ જુગ સમ જાયે રે.–જોયા૦૪
પ્રેમાનંદ કહે તનડું તપે છે, મળવાને મોહનરાયે રે.–જોયા૦૫

પદ-૩

મુખડું જોયાનું હતું નેમ રે, દા'ડી મારે મુખડું જોયાનું હતું નેમ રે.–દા'૦૧
મુખડું જોયા વિના પાણીએ ન પીતી, ચંદને ચકોર જોતી જેમ રે.–દા'૦૨

વદન જોવાને ઘનશ્યામ વહાલાનું, રહેતી હાજર એમની એમ રે–દા'૦૩
કામ ને કાજ ઘરબાર સંસાર મેં તો, મેલ્યો પડતો જેમ તેમ રે–દા'૦૪
પ્રેમાનંદનો નાથ જોયા વિના, હવે કરીશ હું કેમ રે–દા'૦૫

પદ-૪

કોઈક દેખાડો ઘનશ્યામ રે, મોળીડાવાળો કોઈ દેખાડો ઘનશ્યામ રે–મો૦
શ્રીઘનશ્યામ નારાયણ મારે, સરવે સુખનું ધામ રે–મોળિ૦૨
એ સારુ ઘરબાર જગત સુખ, સરવે કીધું મેં હરામ રે–મોળિ૦૩
શત્રુ કંપે છે જેનું નામ સુણીને, માન ક્રોધાદિક કામ રે–મોળિ૦૪
પ્રેમાનંદના નાથ વિના સરવે, વ્યાકુળ ગોકુળ ગામ રે–મોળિ૦૫

રાગ : રેખતા પદ-૧

આશકોં દિયારી વે, માશુક ન જાના ભૂલી.–આશકો૦ ટેક
સુન સાંવરે સાહેબા, મહોબત હમારી વે;
ખાવંદ ખુશી હોય રખના, દિલમેં વિચારી વે.–આશકો૦ ૧
એક આશરા હે તેરા, કહું કયા પુકારી વે;
પરવરદિગાર દિલકી, તુમ જાનતા સારી વે.–આશકો૦ ૨
સુરત લગી કદમોં સે, ન ટરેગી ટારી વે;
પ્રેમાનંદ કે' પ્યારે હમકો, લેના સંભારી વે.–આશકો૦ ૩

પદ-૨

દિખલા દિદાર પ્યારા, મહેબૂબ હમારા.–ટેક
માશુક જરા જ દેના, નેનોકા નજારા;
ઈતનેમેં તો હોવેગા, આશકુંદ ગુજારા.–દિખલા૦ ૧
કુરબાન કિયા તેરે નામ પર, ઘરબાર સંસારા;
ફકીરી લેકે ફીરતા હું, કરને કું દિદારા.–દિખલા૦ ૨
તકસીર માફ કરના, સુન સરજનહારા;
પ્રેમાનંદ કું મુલાકાત દેના, નંદદુલારા.–દિખલા૦ ૩

રાગ : કાફી રેખતા પદ-૧

આવતા કયું નહિ વે શ્યામલડા, આવતા કયું નહીંવે યાર.–આ૦ ટેક
જામા પે'રી જરીંદા બાંધી, પગિયાં પેચોંદારવે;
હસતાં હસતાં સુંદર બદન, દેખાવતા કયું નહિવે યાર.–આવતા૦૧
હમારી અલિયાં ગલિયાં મૈયા, સાંજ સવાર કનૈયાવે;
મધુરે મધુરે સ્વરે મોહન બાંસુરી, બજાવતા કયું નહિવે યાર.–આવતા૦૨
એક અચ્છી તાન ગાઓ પ્યારે, દિલ ખુશ હોય હમારાવે;
પ્રેમાનંદ કહે બંસી નેક, સુનાવતા કયું નહિવે યાર.–આવતા૦૩

પદ-૨

જાનતા કયું નહિ વે હમારી પીર, જાનતા કયું નહિવે લાલ.–જાનતા૦ટેક
નંદકે સલોને ગબરૂ હમકું, સબુરીમે સમજાવતાવે;
બહુત દિનોકી અરજી હમારી, માનતા કયું નહિવે લાલ.–જાનતા૦૧
દે દિદાર દયાવંત ખાવંદ, તું માલિક મુલકુંદાવે;
હમ બંદુવા તેરી બંદગી કરત હૈ, પીછાનતા કયું નહિવે લાલ.–જાનતા૦૨
તુમ મુરશિદ હે કામિલ કાબિલ, સબ હુન્નર તેરે હાથવે;
પ્રેમાનંદ કે પ્યારે હમ પર મહેર, આનતા કયું નહિવે લાલ .–જાનતા૦૩

રાગ : મેવાડો પદ-૧

શેરી ભલી પણ સાંકડી રે, નગર ભલું પણ દૂર રે કેસરિયા;
એક વાર ગઢડે પધારજો રે.–ટેક૦
શેરીએ આવતા શોભતા રે, ઘોડલીએ અસવાર રે.–કેસરિયા૦ ૧
માણેક ચોકમાં મલપતા રે, ઊડે છે અબીલ ગુલાલ રે.–કેસરિયા૦ ૨
ઓસરિએ ઢોલિયો ઢળાવતા રે, બેસતા બહુ વાર રે.–કેસરિયા૦ ૩
ગોપીનાથનાં મંદિરિયાં રે, તમ વિના સૂનાં દેખાય રે.–કેસરિયા૦ ૪
સહજાનંદજી સુજાણ છો રે, બ્રહ્માનંદના રાય રે.–કેસરિયા૦ ૫

પદ-૨

સૂનું મૂકયું તમે ગઢડું રે, કયાં ગયા ધર્મકુમાર રે શામળિયા,
સૂણો કહું એક વિનતિ રે....ટેક૦
ઉન્મત્ત ગંગાના નીરમાં રે, લીળા કરતા અપાર રે.–શામળિયા૦ ૧
તમ વિના પુરનાં જનને રે, અન્ન વિષ તુલ્ય થાય રે.–શામળિયા૦ ૨
અક્ષર ઓરડીમાં પોઢતા રે, તમ વિના સૂની દેખાય રે.–શામળિયા૦ ૩
રાજ માર્ગમાં ચાલતા રે, સર્વે મુનિ ચારે પાસ રે.–શામળિયા૦ ૪
બ્રહ્માનંદના નાથજી રે, આવો વહેલા અવિનાશ રે.–શામળિયા૦ ૫

પદ-૩

સહજાનંદજી સુખરૂપ છો રે, શોભાતણા શણગાર રે મોહનવર,
દયા કરી દર્શન આપજો રે....ટેક૦
પૂર્વે કહ્યું તું ઉદ્ધવને રે, લઈશ બીજો અવતાર રે.–મોહનવર૦ ૧
પુરુષોત્તમ તમે પ્રગટી રે, કર્યાં સહુનાં કાજ રે.–મોહનવર૦ ૨
સુખસાગર ઘનશ્યામજી રે, ભકતોના સુખ જહાજ રે.–મોહનવર૦ ૩
શ્રીજી તમે ભક્તિ ધર્મથી રે, ભૂપર ધર્યો અવતાર રે.–મોહનવર૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે મારે તમ થકી રે, અંતરે સુખ અપાર રે.–મોહનવર૦ ૫

પદ-૪

સ્વામિનારાયણ સત્ય છો રે, પ્રગટ થયા પરબ્રહ્મ રે પુરુષોત્તમ,
અક્ષરપતિ અલબેલડા રે.–ટેક૦
કૌશલ દેશથી આવિયા રે, આંહી રહ્યા પૂરણકામ રે.–પુરુષોત્તમ૦ ૧
સહજાનંદજી હું તમ વિના રે, ઘેલી ફરું ઘરમાંય રે.–પુરુષોત્તમ૦ ૨
મુજને સંભાળજો શામળા રે, રહેજો મારા ઉરમાંય રે.–પુરુષોત્તમ૦ ૩
તમ વિના મારા નાથજી રે, કોઈનો નહિ મારે ભાર રે.–પુરુષોત્તમ૦ ૪
બ્રહ્માનંદના શામળા રે, મેલોમા ઘડી દૂર રે.–પુરુષોત્તમ૦ ૫

રાગ : જંગલો પદ-૧

મુને સ્વપ્ને ન ગમે રે સંસાર કો'ને કેમ કીજીએ;
વમન થયું મન ઊતર્યું, એવો લાગ્યો રે સંસાર.–કો'ને૦ ૧
સે'જ પલંગ ને પોઢણાં, કોઈ તળાંસે પાવ;
પતંગ પડયો તે ઉપરે, માથે જમ કેરો દાવ.–કો'ને૦ ૨
મૃગરાજના મુખમાં, જે કોઈ જાયે જરૂર;
ખાન પાનને વીસરે, મરવું દેખે હજૂર.–કો'ને૦ ૩
સ્વારથે સહુ કોઈ મળી, વિધવિધ કરે વાત;
અંતરમાં કેમ ઊતરે, નજરે દીઠેલ ઘાત.–કો'ને૦ ૪
સમજી વિચારી જે કરો, તજી ખલકની આશ;
નિષ્કુળાનંદ નિશ્ચય કર્યો, સુખ તો સદ્‌ગુરુ પાસ.–કો'ને૦ ૫

રાગ : ધોળ (રુકમણિ વિવાહ) પદ-૧

કુંદનપુર વિવાહ રચ્યો, સુણી ભૂપતિ ભીમકરાય;
કન્યા તે દેવા શ્રીકૃષ્ણને, આનંદ ઉર ન સમાય.–૧
રૂકમૈયે તે જાણિયું, ઉર વ્યાપ્યો અતિશે કાળ;
કન્યા ન આપું શ્રીકૃષ્ણને, એ છે ગાયો તણો રે ગોવાળ.–૨
રૂકમૈયાનું મન મેલું ને, તેડાવ્યો શિશુપાળ;
રૂકમણિએ તે ખબર જાણી, ને અંતર ઊઠી ઝાળ.–૩
દૂર ઘણી દ્વારામતિ, રહ્યો લગ્ન વચ્ચે દિન એક;
અંતરજામી આવજો, રાખજો મારી ટેક.–૪
એવું તે કહીને કુંવરી, કરી કાગળ લખવા આશ;
મુક્તાનંદ કહે માનની, થઈ જગત થકી રે ઉદાસ.–૫

પદ-૨

મારી સાર લેજો અવિનાશી રે, જાણી જનમો જનમની દાસી રે;
વાંચી કાગળ વેલેરા આવો રે, મારા તનના તે તાપ બુઝાવો રે.–૧

દિન એક લગન વચ્ચે જાણી રે, વે'લા આવજો સારંગપાણિ રે.–૨
મેં તો તમ અરથે તન કરિયું રે, મેં તો તમ ચરણે ચિત્ત ધરિયું રે.–૩
જો નાથ નહિ આવો વે'લા રે, તજું પ્રાણ લગન પહેલાં રે.–૪
કહે મુક્તાનંદ મોરારી રે, વા'લા રાખજો ટેક અમારી રે.–૫

પદ-૩

લઈને કાગળ વિપ્ર સિધાવ્યો રે, હરિની કરુણાથી દ્વારિકા આવ્યો રે;
દેખી દ્વારિકા મહાસુખ ધામ રે, જેના રાજા છે સુંદર શ્યામ રે.–૧
વા'લો વિપ્રને આવતા જાણી રે, ઊઠયા સન્મુખ સારંગપાણિ રે.–૨
પૂછી ક્ષેમ ને કાગળ લીધો રે, વાંચી પત્ર હૈયે દ્રઢ કીધો રે.–૩
પૂજ્યા વિપ્રને દઈ ઘણું માન રે, જાવા તૈયાર થયા ભગવાન રે.–૪
સાથે વિપ્રને રથમાં બેસારી રે, ચાલ્યા કુંદનપુર શ્રીમોરારી રે.–૫
એવા ભક્તવત્સલ શ્રીગિરધારી રે, જાય મુક્તાનંદ બલિહારી રે.–૬

પદ-૪

માનિની મનમાં ચિંતવે, કેમ ના'વ્યા સુંદર શ્યામ;
વાર થઈ કેમ વિપ્રને, નવસરીયું મારું કામ.–૧
જો નહિ આવે જદુપતિ તો, તજીશ મારા પ્રાણ;
એવામાં દ્વિજ આવિયો, જેમ આવે રામનું બાણ.–૨
વિપ્ર વદન જોઈ વનિતા, મન આનંદ વાધ્યો અપાર;
પ્રાણજીવન પધારિયા, જગજીવન જગદાધાર.–૩
કુંદનપુર હરિ આવિયા, સૂણી ભૂપતિ ભીમકરાય;
સામા જઈ સન્માન કીધું, આનંદ ઉર ન સમાય.–૪
ત્રિકમ તોરણ આવિયા, વરત્યો તે જયજયકાર;
મુક્તાનંદ કહે માનિનીના, પુણ્ય તણો નહિ પાર.–૫

પદ-૫

દેવી પૂજાનું મિષ લઈ પ્યારી રે, ચાલી નીરખવા કુંજવિહારી રે.–૧
સાથે લીધો પૂજાનો સામાન રે, નેણે નીરખવા શ્રીભગવાન રે.–૨

હરિનાં ભક્ત અનાદિનાં માની રે, ભાવે પૂજિયાં ભવ ને ભવાની રે.–૩
વળતાં રૂપ પ્રકાશિયું બાળી રે, પ્રેમે પામવા શ્રીવનમાળી રે.–૪
સંગે અસુર હતા રખેવાળ રે, દેખી રૂપ પડયા તત્કાળ રે.–૫
વેગે આવિયા અંતરજામી રે, મળિયા મુક્તાનંદના સ્વામી રે.–૬

પદ-૬

કર સાહીને રથપર લીધાં રે, મનવાંછિત કારજ સીધાં રે;
કન્યા હરણ કરી હરિ વળિયા રે, સેના સોતા ત્યાં બળભદ્ર મળિયા રે.–૧
વાંસે રૂકમૈયો ચડયો શિશુપાળ રે, લેશે કેમ કરી કન્યા ગોપાળ રે.–૨
બાંધી દ્વારિકામાંહીથી લાવું રે, નહિ તો પુરમાંહી પાછો ન આવું રે.–૩
જઈને જદુપતિ સંગ જુદ્ધ કરિયો રે, વા'લે સર્વેતણો મદ હરિયો રે.–૪
રૂકમૈયાની વાઢી છે દાઢી રે, કાપી કેશને મૂક્યો છે કાઢી રે.–૫
રૂકમણિનો શોક નિવારી રે, મુક્તાનંદ કે પધાર્યા મોરારી રે.–૬

પદ-૭

માધવપુરનો માંડવો, આવે જાદવકુળની જાન;
પરણે તે રાણી રૂકમણિ, વર વાંછિત શ્રી ભગવાન.–૧
જાદવ જાનૈયા થયા, વળી માંડવિયા પણ સોય;
વિધિ સહિત વિવા રચ્યો, કસર ન રાખી કોય.–૨
માણેકસ્થંભ મંડપ રચ્યો, મધ્યે ચોરી બાંધી સાર;
મોહન આવ્યા માયરે, કોટિ ભુવનના કિરતાર.–૩
માથે તે મુગટ જડાવનો, કાને કુંડળ મકરાકાર;
બાંયે બાજુબંધ બેરખા, કોટે કૌસ્તુભ મણિનો હાર.–૪
શોભે ઘણા શણગારમાં, પીતાંબર અતિ ઉદાર;
હેમકડાં બેઉ હાથમાં, પાયે ઝાંઝરનો ઝમકાર.–૫
વા'લાનું વદન સોહામણું, જાણે ઉગ્યો પૂનમનો ચંદ;
મુક્તાનંદ કહે મોહનવરને, જોઈ થયો રે આનંદ.–૬

પદ-૮

વળતી લાડડીને શણગારી રે, પીઠી ચોળીને પાટ બેસારી રે;
લીલી સાડી ધારી તન સારી રે, જેણે રીઝે તે શ્રીગિરધારી રે.–૧
સોળે શણગાર અંગોઅંગ ધારી રે, ચાલી ભેટવા દેવ મુરારી રે.–૨
સંગે માનિની મંગળ ગાય રે, તેની શોભા વર્ણવી ન જાય રે.–૩
એવી રીતે મંડપ મધ્ય આવ્યાં રે, તેડી પિયુજી પાસે પધરાવ્યાં રે.–૪
કર સાહ્યો ચરાચર સ્વામી રે, નારી માયરે મહા સુખ પામી રે.–૫
શોભે માયરે મહા સુખકારી રે, જાય મુક્તાનંદ બલિહારી રે.–૬

પદ-૯

વરકન્યાની જોડ બિરાજે રે, જોતાં કોટિ કામ છબી લાજે રે;
વાજે દેવનાં વાજાં અપાર રે, પરણે અખિલ ભુવનના આધાર રે.–૧
બ્રહ્મા ઉચરે વેદ વચન રે, જયજયકાર થયો ત્રિભુવન રે.–૨
ચાર ફેરા હરિસંગ ફરિયાં રે, નારી જગના જીવનને વરિયાં રે.–૩
શોભે અખંડ અલૌકિક જોડ રે, માથે બત્રીશ ભમરીને મોડ રે.–૪
લાડો લાડી જમે છે કંસાર રે, જેનો નિગમ ન પામે પાર રે.–૫
મુક્તાનંદ કહે મહા સુખકારી રે, એવાં ચરિત્ર કરે ગિરધારી રે.–૬

પદ-૧૦

કંસાર જમતાં કામિની, બોલે વિવિધ વચન રસાળ;
શ્યામ સુંદર તેને સાંભળે, હસતા તે દીનદયાળ.–૧
બંદીજન જય જય કરે, ગાય ગાંધર્વ મધુરાં ગાન;
અનંત નાચે અપસરા, સુર આવ્યા ચડી વિમાન.–૨
બ્રહ્માદિક સુર પુષ્પની, વૃષ્ટિ કરે તે વારંવાર;
ઢોલ નગારાં ગડગડે, વાજિંત્રનો નહિ પાર.–૩
ચારે મંગળ વરતિયાં, વર કન્યાની ભલી બની જોડ;
રૂકમણિ લઈને આવિયા, દ્વારકા શ્રીરણછોડ.–૪
દીન જાણીને દયા આણી, પૂરી મનની આશ;
મુક્તાનંદ કહે ચરણ સેવા, દઈને રાખ્યાં પાસ.–૫

પદ-૧૧

શ્રીકૃષ્ણ પરણ્યા રૂકમણિને, આવ્યા તે નગર મોઝાર;
જેણે એ વિવા નીરખ્યો, તેનાં પુણ્ય તણો નહિ પાર.—૧
પ્રેમેસું માતાએ પોંખિયા, જગજીવન જગદાધાર;
લઈ ઉમંગે શ્યામનાં વારણાં તે વારંવાર.—૨
પુરવાસી સહુ પ્રેમસું, નીરખતાં નટવર નાથ;
જન્મ સુફળ કરી જાણિયો, મહા સુખી થયો સર્વ સાથ.—૩
રૂકમણિએ જે ધારિયું, તે સાચું કીધું શ્યામ;
ભક્ત જનના લાડ પાળે, એવા છે કરુણાના ધામ.—૪
અધમ જન ઓધારવા, થયા મનુષ્ય રૂપે મહારાજ;
પાવન જશ વિસ્તારિયો, સુણતાં તે સીજે કાજ.—૫
નરનારી જે રૂકમણિનો, વિવા શીખે ને ગાય;
તેને તે રીઝે શ્રીહરિ, સરવે પાતક પ્રલય થાય.—૬
શેષજી પાર ન પામિયા, કેતાં તે હરિજશ સાર;
તોય તેના ગુણ ગાવતાં, જાણીને અધમ ઓધાર.—૫
મુક્તાનંદ કહે મહાપ્રભુની, અચળ જુગ જુગ જોડ;
શ્રોતાજન જે સાંભળો, તે બોલો જય રણછોડ.—૬

રાગ : ધોળ ફટાણાં પદ-૧

અવિદ્યા છે નકટી નાર, પ્રભુથી પાછી ભાગે જો;
એનું કહ્યું કરે તેને સાથ, જમનું લારું લાગે જો.—૧
જમનું છે જબરૂં જોર, મારશે મોઢું બાંધી જો;
બોલો છો ફાટયા બોલ, આવડી શું આવી આંધી જો.—૨
બૂડી મરો લાગે છે લાજ, વેણ શું વાંકાં કાઢો જો;
પ્રભુ વિના કાઢે જો બોલ, જીભડીને ઘસી વાઢો જો.—૩
હરિ ભજે લાગે છે લાજ, કૂડમાં કેવા રાજી જો;
મુક્તાનંદ કહે મૂરખ લોક, પાધરાં દીસે પાજી જો.—૪

પદ-૨

નાની મોટી વરતિયું સંભાળીને લેજો;
જગના જીવનને, કોઈ દોષ મ દેજો....૧
સુરતિ સંભાળ્યા વિના, ભ્રષ્ટ મતિ થાશે;
વિમુખ થઈને ઘણાં ખાસડાં ખાશે....૨
સમજુને શીખ લાગે, ભજે અવિનાશી;
મૂરખ ન માને, ગળે પડે જમ ફાંસી....૩
પ્રભુને જે ભજે તેને, સઘળે છે સારું;
મુક્તાનંદ કહે મૂરખને, સઘળે અંધારું....૪

પદ-૩

દુર્લભ અવસર આવ્યો, ભજી લિયો અવિનાશી;
પ્રગટ થયા છે વા'લો, વૃંદાવનના વાસી....૧
દરશન દઈને દુઃખડાં કાપે, શ્રી ગિરધારી;
શ્વાસે ઉચ્છવાસે, ભજો દેવ મોરારી....૨
આ અવસર નહિ ચેતે, તે તો ઘણું દુઃખ સે'શે;
ઊંટ ને ગધેડાં થઈને, ભાર ઘણો વ્હેશે....૩
પ્રભુને વિસારી જે કોઈ, બીજે ચાળે ચડશે;
મુક્તાનંદ કે મૂઢમતિ, નરકમાં પડશે....૪

પદ-૪

આજ ભવજળ પાર ઉતરિયાં રે, આનંદ ભરિયાં;(ટેક)
મારાં સે'જે તે કારજ સરિયાં રે. આનંદ ભરિયાં.–૧
મેં તો લોકની લજ્જા ત્યાગી રે, આનંદ ભરિયાં.
મારી મતિ મોહન સંગ લાગી રે. આનંદ ભરિયાં.–૨
મદ મોહને રોતાં કરિયા રે, આનંદ ભરિયાં.
મેં તો સુંદર વર ઉર ધરિયા રે. આનંદ ભરિયાં.–૩
મુક્તાનંદ કહે મોહન ઉર ધારી રે, આનંદ ભરિયાં.
મેં તો દુરમતિ દુગ્ધા વિસારી રે. આનંદ ભરિયાં.–૪

રાગ : પરજ ખમાચી પદ-૧

આંગણિયે ઝાઝું શું ભણીએ, આવો કાના મારે આંગણિયે;
ભાવ કરી નટનાગર ભેટો, હેડાના તાપ પિયા હણિયે.–આવો૦૧
હાથ કડાં મોતીડાં કેરી માળા, સુંદર છેલ બણી ઠણિયે.–આવો૦૨
નૌતમ સુંદર પાઘડલીના, પેચ ઝૂકયા આવી પાપણિયે.–આવો૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે પ્રેમ કરીને, તૃપ્ત કરું મહીં માખણિયે.–આવો૦૪

પદ-૨

ઓસરીએ મનડાં હરીએ, આવો પ્યારા મારી ઓસરીએ;
મારું મંદિરિયું તે શ્યામ તમારું, છેટે છેલા શીદને ફરીએ.–આવો૦૧
પ્રીતમ નૌતમ પાઘડલીમાં, સુંદર છોગલિયાં ધરીએ.–આવો૦૨
ફૂલડાંના હાર અનુપમ પે'રી, કોડે કોડે લટકાં કરીએ.–આવો૦૩
બ્રહ્માનંદના નાથ છબી તારી, જોઈ જોઈ અંતરમાં ઠરીએ.–આવો૦૪

પદ-૩

ડોલરિયા રંગના ભરિયા, હસીને બોલો હરિ ડોલરિયા;
નટવર સુંદર નાથજી રે, તમને મેં અંતરમાં ધરિયા.–હસી૦ ૧
મિથ્યા જગની મેં લાલચ મેલી, પ્રાણ થકી પ્યારા કરિયા.–હસી૦ ૨
જગજીવન તારા રૂપને જોઈ, સર્વે વિષયરસ વીસરિયા.–હસી૦ ૩
બ્રહ્માનંદના છેલ છબીલા, કાન ચતુરવર કેસરિયા.–હસી૦ ૪

પદ-૪

વાતડલી રહોને રાતડલી, વા'લા પૂછું એક વાતડલી;
પીતાંબર સાટે મારા પ્રીતમ, સાડી લાવ્યા નવી. ભાતડલી.–વાલા૦૧
મોરલડી લઈને મનમોહન, દીધું વેલણ કોણે દાતડલી.–વાલા૦૨
જેને ઘેર રજની તમે જાગ્યા, કોણ હતી તેની જાતડલી.–વાલા૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે સંશય થયો નહિ, ધન્ય છે તમારી છાતડલી.–વાલા૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

વા'લો વધાવું મારો વા'લો વધાવું,
આજની ઘડી રળિયામણિ રે, મારો વા'લો વધાવું.–ટેક૦
પ્રાણજીવન મારે મંદિર પધાર્યા, હાર પેરાવું હીરામણિ રે.–મારો૦૧
કાનકુંવર અળવીલાને કારણે, જતને રાખ્યાં છે દહીં જામણી રે.–મારો૦૨
ચોખા રાંધીને કાજુ આપીશ સવારમાં, સાકર ને દૂધની શીરામણી રે.–મારો૦૩
બ્રહ્માનંદના રંગભીના વા'લાની કરું, પ્રીતે સહિત પધરામણિ રે.–મારો૦૪

પદ-૨

કાન રંગીલો છેલો કાન રંગીલો,
આજ મારે ઘેર આવિયા રે, છેલો કાન રંગીલો.–ટેક૦
ટોડલે ટોડલે તોરણ બંધાવિયાં, ફૂલડે ચોક પુરાવિયા રે.–છેલો૦૧
ગજ મોતીડાંનો થાળ ભરીને મેં તો, સરવે પેલા જઈ વધાવિયા રે.–છેલો૦૨
અગરચંદન કેરી ગાર કરી બેની, પ્રીત કરી ઓરડા લીંપાવિયા રે.–છેલો૦૩
બ્રહ્માનંદનો વા'લો છેલ ચતુરવર, મંદિરમાં પધરાવિયા રે.–છેલો૦૪

પદ-૩

શ્યામ સલુણો આવ્યા શ્યામ સલુણો,
ધન્ય ઘડી છે આજની રે આવ્યા શ્યામ સલુણો.–ટેક૦
વા'લો પધાર્યા એવી સાંભળી વધામણી, સૂરત ભૂલી ઘરકાજની રે.–આ૦૧
સામૈયું લઈને ચાલી વા'લાને વધાવવા, શંકા ન રાખી લોકલાજની રે.–આ૦૨
વાજાં નગારાં ઢોલ શરણાઈ વજાડી, કરો ધૂન તાલ પખાજની રે.–આ૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે આવી વસી મારે અંતરે, સૂરત રસિક વ્રજરાજની રે.–આ૦૪

પદ-૪

વ્હાલો પધાર્યા તે વ્હાલો પધાર્યા,
જેની નિત્ય વાટડી હેરતાં રે, તે વ્હાલો પધાર્યા.–ટેક૦
કાન કુંવરના સમાચાર કારણે, વટેમાર્ગુને જઈ ઘેરતાં રે.–તે વા૦૧
દર્શન કારણે દિલગીર થઈ અંતરે, જેને કાજે આંસુડાં ખેરતાં રે.–તે વા૦૨

કાગ ઉડાડતાં ને જોશ જોવરાવતાં, માળા જેનાં નામની ફેરતાં રે.—તે વા૦૩
બ્રહ્માનંદના વા'લાની વધામણી, સૂણી ફૂલ શેરીએ વેરતાં રે.—તે વા૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

લટકાળો લટકંતો રે આવે, મોહન મોરલી વાતો રે.—લટ૦૧
સખાને સંગે અતિ ઉછરંગે, ગીત મધુરાં ગાતો રે.—લટ૦૨
કેસરીએ વાઘે કસુંબલ પાઘે, કેસર રંગમાં રાતો રે.—લટ૦૩
ફૂલડાંના તોરા ગજરા ને ટોપી, ફૂલડાંને હારે ફૂલાતો રે.—લટ૦૪
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી શામળિયો, આવે અમીરસ પાતો રે.—લટ૦૫

પદ-૨

શામળિયો સનેહનો બાંધ્યો, આવે છે અલબેલો રે.—શામ૦૧
રંગમાં રાતો ને વાંસળી વાતો, છોગાળો છેલછબીલો રે.—શામ૦૨
અતિ પ્રસન્ન વદન વા'લાનું અળવે ભર્યો અળવીલો રે.—શામ૦૩
દર્શન દેવા ને કાંઈક કે'વા, રસબસ કરવા રસીલો રે.—શામ૦૪
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી શામળિયો, આવે વ્હાલપ શું વ્હેલો રે.—શામ૦૫

પદ-૩

છબીલાની છબી રે જોઈને, મોહી રહ્યું મન મારું રે.—છબી૦૧
નેણાં વિશાળ ને વાણી રસાળ, તે પર તન મન વારું રે.—છબી૦૨
વા'લાનું વદન સુખનું સદન, શોભે છે સુંદર સારું રે.—છબી૦૩
જીવન જોઈ હું મનમાં મોહી, મીટે મટકું ન મારું રે.—છબી૦૪
નિષ્કુળાનંદના નાથને નીરખી, અંતરમાંહી ઉતારું રે.—છબી૦૫

પદ-૪

છોગાળા તારાં છોગલાં ઉપર, વાલમજી જાઉં વારી રે.—છોગા૦૧
નટવર નાગર સુખના સાગર, મન માન્યા મોરારી રે.—છોગા૦૨
કા'ન ગોવાળા ને વાંસળીવાળા, તમે મીરાંથ્ય છો મારી રે.—છોગા૦૩
નંદના લાલા લાગો અતિ વ્હાલા, ગુણવંતા ગિરધારી રે.—છોગા૦૪
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી શામળિયા, હું છઉં દાસી તમારી રે.—છોગા૦૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

સ્નેહભર્યાં નયને નિહાળતા હો, વંદન આનંદ ઘનશ્યામને;
અમીમય દૃષ્ટિએ નિહાળતા હો, વંદન આનંદ ઘનશ્યામને.-ટેક૦
છપૈયાપુરમાં વાલો આપે પ્રગટ થયા,
ધર્મ ભક્તિને ઘેર આનંદ ઉત્સવ થયા;
સંતોને આનંદ ઉપજાવતા હો,
વંદન આનંદ ઘનશ્યામને. સ્નેહભર્યાં૦ ૧
બાળ ચરિત્ર કરી આપે વન વિચર્યા,
તીર્થો માંહી ફરી જીવો પાવન કર્યા;
નીલકંઠ નામ ધરાવતા હો,
વંદન આનંદ ઘનશ્યામને. સ્નેહભર્યાં૦ ૨
વલકલ વસ્ત્ર ધરી પુલહાશ્રમે રહ્યા,
બ્રહ્મરૂપ તેજ કરી મોટા જોગી થયા;
નિજ સ્વરૂપ સમજાવતા હો,
વંદન આનંદ ઘનશ્યામને. સ્નેહભર્યાં૦ ૩
લોજપુર ધામ રહી સર્જુદાસ કા'વિયા,
સર્વોપરી જ્ઞાન કહી સંતોને રીઝાવિયા;
મુક્તાનંદ પ્રેમ થકી પૂજતા હો;
વંદન આનંદ ઘનશ્યામને. સ્નેહભર્યાં૦ ૪

રાગ : ગરબી ધોળ

મારે સ્વામિનારાયણ ભજવા રે(૨), દુરિજનિયાના સંગને તજવા રે..મારે૦
મેં તો મેલ્યો સંસારિયો માડી, જોવા સ્વામિનારાયણ દાડી(૨) રે..મારે૦૧
મને સ્વામિનારાયણ ભાવે, લોક સ્વામિની કહીને બોલાવે(૨) રે..મારે૦૨
વાટે ઘાટે ને જાતાં વળતાં, સ્વામિનારાયણ શ્રવણે સાંભળતાં(૨) રે..મારે૦૩
મુખે સ્વામિનારાયણ ગાઉં, લોક લાજ થકી ન લજાઉં (૨) રે...મારે૦૪
પ્રેમસખી કહે સ્વામીને સારુ, કુરબાન કર્યું શિર મારું (૨) રે...મારે૦૫

રાગ : બિહાગ પદ-૧

બીસર ન જાજો મોરે મીત, યહ વર માગું નીત.–બી૦ ટેક૦
મેં મતિ મંદ કછું નહિ જાનું, નહિ કછું તુમસે હીત;
બાંય ગ્રહેકી લાજ હે તુમકું, તુમ સંગ મેરી જીત.–બીસર૦ ૧
તુમ રીઝો એસો ગુન નાહીં, અવગુનકી હું ભીત;
અવગુન જાની બિસારોગે જીવન, હોવ હું બહુત ફજીત.–બીસર૦ ૨
મેરે દૃઢ ભરોંસોં જીયમેં, તજીહો ન મોહન પ્રીત;
જન અવગુન પ્રભુ માનત નાહીં, યેહી પૂરવકી રીત.–બીસર૦ ૩
દીનબંધુ અતિ મૃદુલ સુભાઉં, ગાઊં નિશદિન ગીત;
પ્રેમસખી સમજું નહિ ઊંડી, એક ભરોસોં ચિત.–બીસર૦ ૪

પદ-૨

સાવરિયોજી કબ દેખું ભરી નેન, પ્રાનજીવન સુખદેન.–સા૦ ટેક૦
જનમ સુફલ જીય તબહી જાનું, સુની હું કમલ મુખ બેન;
તનકી તપત તબહી બૂજે, જબ અંકભર મીલહે શેન.–સાવરિયો૦૧
અરુન ચરન પંકજ ઉર ધરી હે, કરી હે નેનન સેન;
પૂરન શશી મુખ હાસ મનોહર, વારું કોટિક મેન.–સાવરિયો૦૨
તપ તીરથ વ્રત સાધન જે તે, વામેં નહિ કાહું ચેન;
પ્રેમસખી સમજ યહ મેરી, રહું પાસ દિન રેન.–સાવરિયો૦૩

રાગ : કાફી પદ-૧

નાના ગ્રાસ લેવત મન ગમતા, નેણાં ભરી જોયા રે હરિ જમતા.–નેણાં૦ ૧
ઓઢી ઉપરણી રાખી કાન ઉઘાડા, શોભાનિધિ ઘણું ગમતા.–નેણાં૦ ૨
વારે વારે જળ પાન કરત હે, રમુજ કરીને ઘણું રમતા.–નેણાં૦ ૩
એ છબી જોવા સારુ ભવ બ્રહ્માદિક, ભાવ સહિત કેડે ભમતા.–નેણાં૦ ૪
દેવાનંદ કહે જન્મ સુફળ કરી, નિત્ય ચરણોમાં જઈ નમતા.–નેણાં૦ ૫

પદ-૨

લાડુ પીરસે પંગતમાં આઈ, સલૂણી છબી સહજાનંદ સુખદાઈ.—સ૦ ૧
ખભા ઉપર આડો ખેશ બાંધીને, જોઈ રહ્યા જન લલચાઈ.—સ૦ ૨
બરફી જલેબી લાડુ સુતરફેણી, બહુવિધ પાક બનાઈ.—સ૦ ૩
નિજદાસન સંગ હાસ કરી કરી, જોરાવરે શું જમાઈ.—સ૦ ૪
દેવાનંદના નાથ દયાળુ, હસી હસી હેત જણાઈ.—સ૦ ૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

આવો રાજીવલોચન રંગ રસિયા, જોઉં સુંદર મુખ પૂરન શશિયા;
નથી વીસરતો મુખ મરકલડો, તમે મુજ સામું જોઈને હસિયા.—આ૦ ૧
નથી વીસરતાં દર્શન દિધાં તમે, જામા પહેરી જરકસિયા.—આ૦ ૨
તમે લટકાં કરતા હાથ તણાં, એમના એમ અંતરમાં વસિયા.—આ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' બીજું કોઈ નવ જાણે, એમ અવિગત અંતરમાં વસિયા.—આ૦ ૪

રાગ : હમીર કલ્યાણ પદ-૧

એરી એરી આજ રંગ (૨) મહલ મધ્ય બેઠે મોહન પિયા;
ગજરા ગુલાબી ગૂંથ કે હું લઈરી આજ૦ ટેક૦
રાજત શ્રીઘનશ્યામ, અમીત આનંદ ધામ;
લેકે મેરો નામ નિકટ બોલાયે લઈરી.—આજ૦ ૧
કરી કે પ્રનામ, ઉર ધારી લે મેં ફૂલદામ;
ગજરા પે'રાયે કર મગન હું ભઈરી.—આજ૦ ૨
બાજત મૃદંગ તાલ, ગાવત મુનિ મરાલ;
મોસું કહે એક તાન ગાતું નઈરી.—આજ૦ ૩
ગાઈ મેં તો એક તાન, દુશાલો ઉતારી કહાન;
પ્રેમાનંદ રીઝે હરિ મોજ જ્યું દઈરી.—આજ૦ ૪

રાગ : મેવાડી પદ-૧

સહજાનંદ સુખકારી (૨) સહજાનંદ સુખકારી રે,
સલૂણી છબી, સહજાનંદ સુખકારી રે.–ટેક૦
વેદાંતી અરૂપી કે' છે, ન્યાય અનુમાને લે છે;
તે વહાલો સંતોમાં રે'છે રે.–સલૂણી૦ ૧
નિગમ કહે અનુમાને, મુનિવરને નાવે ધ્યાને;
વહાલો તે આ ભીને વાને રે.–સલૂણી૦ ૨
સર્વ કરતા સર્વાધારો, સર્વમાંહિ સર્વથી ન્યારો;
પ્રગટ રૂપ તે આ પ્યારો રે.–સલૂણી૦ ૩
જગજીવન અંતરજામી, નામ સર્વનો છે નામી;
તે આ બ્રહ્માનંદનો સ્વામી રે.–સલૂણી૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

હાં રે નંદજીના હો લાલ, વહાલા મારે ઘેર તમે આવજો.–હાંરે૦
પહેરી પિતાંબર પ્રેમસું, વળી રેંટો રંગ સોરંગ;
શોભા કોટિક કામની, તમે ધરજો અંગોઅંગ....નંદ૦ ૧
મોતી માળા કોટમાં ને, હેમકડાં બેઉ હાથ;
શિવ બ્રહ્માદિક સરખા જોઈ, રાજી થાશે નાથ....નંદ૦ ૨
વ્હાલા માથડે મુગટ ફૂલનો, પેરો ફૂલડાં કેરા હાર;
જીવન તમને જોઈને, મોહી જાશે નગરની નાર....નંદ૦ ૩
કંદર્પ કોટિક વારણે, એવી ધરજો શોભા શ્યામ;
પ્રેમસખી કહે ઉરમાં હું તો, રાખીશ આઠો જામ....નંદ૦ ૪

પદ-૨

હાં રે મરમાળા હો માવ, સાંભળો તમને શીખવું રીતડી.–હાંરે૦
ગોવિંદ ગાજતે વાજતે તમે, આવજો મારે ઘેર;
પાડ પાડોશી ગામનાં, મર જાણે બધું શહેર....મર૦ ૧

મંદિરમાંથી પાંસરા વ્હાલા, આવજો માણેક ચોક;
સામી ઉંચી મેડીએ વહાલા, રહે છે મારી શોક....મર૦ ૨
જોશે આવી ગોખમાં તમને, રસિયા વારમવાર;
કામણગારાં નેણનાં તમે, મારજો બાણ હજાર....મર૦ ૩
આકળા થાજોમા વાલમા, ઊભા રહેજો એને બાર;
પ્રેમસખી કહે સાનમાં, એને મનવજો તમે હાર....મર૦ ૪

પદ-૩

હાં રે કામણગારા હો કાન, સારી પેઠે સાનમાં સમજાવજો.–હાંરે૦
નવછંદી છે નાથજી, વળી ધુતારી ગુણવાન;
એની આંખડલીના પેચમાં, તમે છેતરાશોમા કાન....કામ૦૧
આંખડી છે અણિયાળીયું, તેની રાખશોમા તમે બીક;
કમળ નેણ કોરાં રાખતાં, એને કરજો ઠીકોઠીક....કામ૦૨
મોહન તમને પૂછશે, કયાં જાઓ છો સુંદર શ્યામ;
જીવન એની આગળે તમે, લેજો મારું નામ....કામ૦૩
હું આવીશ જોવા જાદવા, મિષે ભરવા પાણી હેલ;
પ્રેમસખી સામું જોઈને તમે, વાળજો રંગની રેલ....કામ૦૪

પદ-૪

હાં રે ગુણવંતા ગોવિંદ, હસતા આવો મોહન મારી શેરીએ; –હાંરે૦
મોહન મોરલી વાઈને, વહાલા ગાઈને સુંદર ગીત;
આંખડલીના ભાવમાં ચોરી, લાવજો એનું ચિત....ગુણ૦ ૧
અગાશીમાં આવીને હું, કરીશ જીવન સાન;
મારી પાડોશણને આંગણે, એક ગાજો મીઠી તાન....ગુણ૦ ૨
હળવા હળવા હેતમાં વહાલા, આવજો મારે બાર;
થાળ ભરી સગ મોતીડે, વધાવીશ વારમવાર....ગુણ૦ ૩
સુંદર ફૂલની સેજમાં, પધરાવીશ હું એકાંત;
પ્રેમસખી કહે રસિયા, સર્વે પૂરીશ મનની ખાંત....ગુણ૦ ૪

રાગ : ભૈરવી પદ-૧

પીરીસી પીછોરી તાપર, ઓઢે પીરી સાલ જોરી;
પીરી પાઘ વામ ભાગ, ઢરક રહી ઢીલીસી.–પીરી૦ ૧
પે'રે પીરો સુરવાલ, હાથમેં રૂમાલ પીરો;
ચટક ચટક ચલત, પે'રે પાદુકા છબીલીસી.–પીરી૦ ૨
પીરો ચંદન લેપ અંગ, પે'રે હાર પીરે રંગ;
લિયે હાથ છડી પીરે, રંગસુ રંગીલીસી.–પીરી૦ ૩
નીરખી છબી વ્રજચંદ, વારત પ્રાન પ્રેમાનંદ;
હસત મંદમંદ શ્યામ, મૂરત રસીલીસી.–પીરી૦ ૪

પદ-૨

બને આજ લાલ લાલ, ઓઢત દુશાલ લાલ;
થરક રહી લાલ પાઘ, ઢરક વામ ભાલસું.–બને૦ ૧
અંગમેં અંગરખી લાલ, પે'રે લાલ સુરવાલ;
બાંધે કટી કસી લાલ, રેશમી રૂમાલસું.–બને૦ ૨
ચરન લાલ નખ લાલ, પે'રી હે પનૈયા લાલ;
ચલત હેં દયાલ, રાજહંસ ગતિ ચાલસું.–બને૦ ૩
લોચન વિશાલ લાલ, અધર પ્રવાલ દેખી;
પ્રેમાનંદ ભયો નિહાલ, મીલ મીલ ગોપાલસું.–બને૦ ૪

પદ-૩

હરે હરે રંગકે, ભૂષન બસન પે'રે;
હરિ શાલ જોરી ઓઢી, હર્યો મેરે ચિત્તકું.–હરે૦ ૧
હર્યો વાગો હરિ પાઘ, હર્યો અંબર કંઠી;
હરે નંગ જડિત હાર, પે'રી જોરે પ્રીતકું.–હરે૦ ૨
હરે રંગ જડિત નંગ, અંગદ કંકન કર;
હરી મોજરી ચરન પે'રી, આવત ઈતકું.–હરે૦ ૩
હર્યો બાજ હર્યો સાજ, ચઢે તાપર મહારાજ;
પ્રેમાનંદ થક્તિ ભયો, લખી મોહન મીતકું.–હરે૦ ૪

પદ-૪

બાંધે શ્વેત પાઘ બાંકી, મોહન સુછિય રહી;
તાપર શ્વેત ફુલનકો, છાય રહ્યો સેહરા.–બાંધે૦ ૧
શ્વેત સૂક્ષ્મ વાગો પે'રે, શ્વેત દુપટો ધરે;
શ્વેત હાર ગજરા પે'રે, શામરો સનેહરા.–બાંધે૦ ૨
શ્વેત હે પલંગ ગાદી, બેઠે તાપર શ્યામ સિદ્ધ;
શ્વેત તન તેજ ઉંતે, છાય રહ્યો ગેહરા.–બાંધે૦ ૩
શ્વેત સભા મધ્ય બેઠે, કરત હે વિનોદ હાસ;
પ્રેમાનંદ કહે બરસત, વચનામૃત મેહરા.–બાંધે૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

હતી મારા વાલા હતી મારા વાલા, કેમ કહો છો ગાય નહોતી રે;
નંદના ગોવાળિયા તુજને ભળાઈ, કેમ કહો છો ગાય નહોતી રે.–ટેક
સોના શીંગડીએ ને રૂપાની ખરીએ, હીરની મોહરીએ હતી રે.–૧
આંખે છે આંજળી ને મોઢે છે મૂંજણી, હીરા સફેદ ગાય હતી રે.–૨
ચારો રે નીરતી ને પાણીડાં પાતી, નિત્ય દર્શન હું કરતી રે.–૩
હાથે છે કંકણી ને ઘૂંટણમાં દોહણી, લાડે કોડે ગાય દોતી રે.–૪
સોનાની ગોળી ને રૂપા રવાઈયે, નેતરાં લઈને વલોતી રે.–૫
ગોકુળ જોયું વૃંદાવન જોયું, જમના તીરે ગાય હતી રે.–૬
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી શામળિયો, ઘેર લાવ્યા ગાય ગોતી રે.–૭

રાગ : ગરબી પદ-૧

મૂરતિ મારે મનમાની મોહન તારી, મૂરતિ મારે મન માની;
રાખું નેણામાં છાની છાની મોહન તારી, મૂરતિ મારે મનમાની.–ટેક૦
છાની રાખું કોઈને નવ દાખું, રસિયા છેલ ગુમાની.–મોહન૦૧
નટનાગર હરિ રૂપ ઉજાગર, સુંદરવર સુખ ખાની.–મોહન૦૨
મુખ મંદહાસ અધરબિંબ રાતા, રેખા ઉઠે છે નાની નાની.–મોહન૦૩
પ્રેમસખી એ શોભા નીરખી, રાત દિવસ હું દીવાની.–મોહન૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

સખી ગોકુળ ગામનું ભાગ્ય નવ જાયે કળિયું રે;
વ્હાલે સર્વે લોકથી સરસ, કર્યું નંદ ફળિયું રે.-૧
સખી નિત્ય નિત્ય નંદજીને દ્વાર, ઉત્સવ થાયે રે;
ઉઠે આનંદ કેરી છોળ, ગોપીયું ગાયે રે.-૨
સખી ધન્ય આ ભૂમિનાં ભાગ્ય, જ્યાં હરિ નાચે રે;
તેને નીરખી ગોપી ગોવાળ, રંગમાં રાચે રે.-૩
સખી સ્નેહની નજરે નાથ, સહુને ભાળે રે;
ઘણું મગન કર્યાં મસ્તાન, કા'નડ કાળે રે.-૪
સખી નિત્ય નિત્ય આનંદ કેળ્ય, કરે અવિનાશી રે;
જેનાં દર્શન કારણ દેહ, દમે વનવાસી રે.-૫
સખી શારદા નારદ શેષ, વ્રજરજ વંદે રે;
જીયાં મુક્તાનંદનો નાથ, રમે આનંદે રે.-૬

રાગ : ગોડી પદ-૧

હરિ બિન કોઈ ન તેરા, સમજ નર હરિ બિન કોઈ ન તેરા;
ચાર દિનકી ચાંદની બીતે, આગે બોત અંધેરા.-સમ૦ ૧
મનુષ્ય દેહ દયા કરી દીની, તાતે ચેત સવેરા;
અબકો અવસર ભૂલ જાયેગો, સહેગો દુઃખ ઘનેરા.-સમ૦ ૨
ભરતખંડ મધ્યે જનમ દિયો હે, જહાં પ્રભુ પ્રગટ બસેરા;
નરનારાયણ નામ રટણ કરી, પાર કરો ભવ ફેરા.-સમ૦ ૩
કામ ક્રોધ મદ લોભ માન તજી, હો સંતનકા ચેરા;
મુક્તાનંદ કહે મહા સુખ પાવે, માન્ય બચન દૃઢ મેરા.-સમ૦ ૪

રાગ : ગરબી (ઢાળ : રૂડી ને રંગીલી રે)

આજ મેં તો દીઠા રે અલબેલો આવતા રે, ગિરિધર ગોવાળિયાને સંગજો;
સુંદર મોળીડું રે શોભે શિર ઉપરે રે, જરકસી જામા પેર્યા અંગજો.-આજ૦

ફૂલડાના તોરા રે ખોસ્યા બાઈ ખૂપમાં રે, ગજરા બાંધ્યા છે બેઉ હાથજો;
ફૂલડાના હારે રે હીંચે ઘણું હેડે રે, નખશિખ શોભે છે ઘણું નાથજો:-આ૦૨
સાથીડા સંગાથે રે હાથે હરિને વાંસળી રે, વાતાગાતા આવે ગિરધર ગીતજો;
લટકંતા આવે રે લેવા મન માહરું રે, જોઈ મોઈ રહ્યું મારું ચિતજો:-આ૦૩
શું કરું સાહેલી રે ઘેલી થઈ હું ઘણું રે, હૈયું તો રહ્યું નહીં મારું હાથજો;
રસબસ થઈ રે બાઈ એના રૂપમાં રે, નીરખી નિષ્કુળાનંદનો નાથજો:-આ૦૪

રાગ : ઈમન-કલ્યાણ પદ-૧

મેરે તો તુમ, જીવન બાલ મુકુંદા.–ટેક૦
બિન દેખે મોયે કલ ન પરત હે, જ્યું ચકોરી બિનું ચંદા.–મેરે૦ ૧
એહી કારન રહો નેનું કે આગે, નટવર નંદજી કે નંદા.–મેરે૦ ૨
કરુણા દ્રગન કરી મોયે વિલોકો, મેટન ભવદુઃખ ફંદા.–મેરે૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે નેહ નિભાવન, પિયા પ્રીતમ સુખકંદા.–મેરે૦ ૪

પદ-૨

મેરે તો સુખદાયક, તુમ હી મોરારી.–ટેક૦
તુમ બિના ઓર દેવ નહિ જાચું, એહી દ્રઢ ટેક હમારી.–મેરે૦૧
લોભીનકું જૈસે ધન સુખદાયક, કામીનકું જૈસે નારી.–મેરે૦૨
તુમ કારન જોગન હોઈ બેઠી, અસત આશ સબ ટારી.–મેરે૦૩
રસિક સલુના પિયા તેરે મુખ ઉપર, મુક્તાનંદ બલિહારી.–મેરે૦૪

પદ-૩

રસિક તેરે, નેનુમેં જાદુ ભારી.–ટેક૦
સામરે સલુના તુંને નેન બાન સમ, મોયે કસી ભર મારી.–રસિક૦૧
વ્રેહકી પીર બઢી મેરે તનમેં, ટરત ન કોઈ બિધિ ટારી.–રસિક૦૧
લોકનકી લાજ ન રહી મેરે મનમેં, કર ડારી મતવારી.–રસિક૦૩
મુક્તાનંદ કે નાથ દગન સેં, કર ડારી જગ ન્યારી.–રસિક૦૪

પદ-૪

નયન શર તીખે હે નાથ તિહારે.–ટેક૦
જીન જીનકું લગી ચોટ નયનકી, લોટ પોટ કર ડારે.–નયન૦૧
ચોટ લગી સનકાદિક નારદ, હો રહે જગસેં ન્યારે.–નયન૦૨
દેખનમેં તો કોમલસેં કોમલ, ભેદત અંતર ભારે.–નયન૦૩
મુક્તાનંદ કહે કહા કહું મુખસે, જાનત જાનનહારે.–નયન૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

તારી મૂરતિ લાગે છે મને પ્યારી રે, શ્રીઘનશ્યામ હરિ,
રૂડી ચાલ જગતથી ન્યારી રે. શ્રીઘનશ્યામ હરિ,–ટેક૦
ઊંડી નાભિ છે ગોળ ગંભીર રે–શ્રી૦ રૂડા લાગો છો શ્યામ શરીર રે–શ્રી૦-૧
તારી છાતી ઉપડતી શ્યામ રે–શ્રી૦ છેજો લક્ષ્મી કેરું ધામ રે–શ્રી૦-૨
તારા મુખની શોભા જોઈ રે–શ્રી૦ રાખું અંતરમાં પ્રોઈ રે–શ્રી૦-૩
તારાં નેણાં કમલપર વારી રે–શ્રી૦ મંજુકેશાનંદ બલિહારી રે–શ્રી૦-૪

પદ-૨

કીનખાપની ડગલી પે'રી રે, સહજાનંદ સ્વામી,
સુરવાળમાં નાડી હીર કેરી રે. સહજાનંદ સ્વામી,–ટેક૦
માથે મોળિડું નૌતમ ભાળી રે–સ૦ મોટી ભવની વેદના ટાળી રે–સ૦–૧
કેડે રેંટો કસુંબી શોભે રે–સ૦ જોઈ મનડું મારું લોભે રે–સ૦–૨
ખભે ધોતી અતિ રૂપાળી રે–સ૦ હાથે સોટી છે ફુમકાવાળી રે–સ૦–૩
ભવ બૂડતાં ઝાલ્યો મારો હાથ રે–સ૦ મંજુકેશાનંદના નાથ રે–સ૦–૪

પદ-૩

પે'રી નેપૂર ચાલતાં ઠમકે રે, શોભે શામળિયો,
કેડે કંદોરો ઘૂઘરી ઘમકે રે. શોભે શામળિયો,–ટેક૦
વેઢ વીંટી છે નંગ જડાવ રે–શો૦ હેમ બાજુ છે ખૂબ બનાવ રે.–શો૦૧
પેર્યાં કનક કડાં બેઉ હાથે રે–શો૦ સોનાં સાંકળાં પેર્યાં છે મારે નાથે રે શો૦ ૨
બેઉ કાનમાં કુંડળ લળકે રે–શો૦ ઉર મોતીડાંની માળા ઝળકે રે–શો૦ ૩
પે'રી સાંકળી ને સોનાદામ રે–શો૦ મંજુકેશાનંદના શ્યામ રે–શો૦ ૪

પદ-૪

ખોસ્યા ગુચ્છ ગુલાબી કાન રે, મોહન મનગમતા;
રૂડા લાગો છો ગુણનિધાન રે મોહન૦.–ટેક૦

માથે ફૂલડાંના તોરા લટકે રે–મો૦ જોઈ ભાલ તિલક મન અટકે રે–મો૦૧
ઓઢી ફૂલની પછેડી અંગ રે–મો૦ નીરખી લાજે છે કોટિ અનંગ રે–મો૦૨
ફૂલ બાજુ ને ગજરા પે'રી રે–મો૦ શોભે પંક્તિ તે ફૂલહાર કેરી રે–મો૦૩
વા'લો ફૂલડે થયા ગરકાવ રે–મો૦ મંજુકેશાનંદના નાવ રે–મો૦૪

રાગ : ઠુંમરી પદ-૧

કૈસે જાઉં પનિયાં રોકયો પનઘટવા.–કૈસે. ટેક૦
ખંધે કામરિયાં ને હાથ લકુટિયાં,
બાંસુરી બજાવે ઠાડો જમુનાકે તટવા.–કૈસે૦૧
મોર મુગટ બનમાલ બિરાજે,
બાંધે બાજુબંધ ભુજ પહેરે પીત પટવા.–કૈસે૦૨
ભૂષન બસન મનોહર પહેરે,
ગાવત હે નીકી તાન નાચત જ્યું નટવા.–કૈસે૦૩
ગ્વાલ–બાલ સંગ બિહરત બનમેં,
પ્રેમાનંદ દેખે છબી ભવદુઃખ મટવા.–કૈસે૦૪

પદ-૨

જમુના કિનારે કાન બાંસુરી બજાવે રે.–જમુના ટેક૦
સપ્ત સૂર તીન ગ્રામ મૂર્છના સુનાવે,
સ્વરકે લપેટઉમેં મન લલચાવે રે.–જમુના૦ ૧
મોહી બ્રજવધૂ સુની કછુ ન સોહાવે,
ભૂલી જલ ભરવો વિરહ તન તાવે રે.–જમુના૦ ૨
ઠાડી પનઘટ પર ઘરઉં ન આવે,
ચિતવતી એક ટક તપત બુજાવે રે.–જમુના૦ ૩
કરતી પ્રશંસા નીકે કા'ન ગાવે,
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારો અતિ મન ભાવે રે.–જમુના૦ ૪

રાગ : ઠુંમરી પદ-૧

પ્યારે તોરી મોરી પ્રીત ન છૂટે રે.–પ્યારે૦ ટેક
લગી પ્રીત તોસું શ્યામ સુંદર જૈસે, હીરો ફોર્યો ન ફૂટે રે.–પ્યારે૦૧
સમજી વિચારી પ્યારે તોસું જોરી, કાહુકી તોરાઈ ન તૂટે રે.–પ્યારે૦૨
જોરી પ્રીત જાની સાચે સનેહી, ઓર સનેહી સબ જૂઠે રે.–પ્યારે૦૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે અબ ના છોડું, છોને જગત સિર કૂટે રે.–પ્યારે૦૪

પદ-૨

તોરી મોરી લગની લાગી રે લાલા.–તોરી૦ ટેક
લાગી લગન તોસે જીવન જૈસે, સોના મિલત સોહાગી રે.–લાલા૦૧
લગન લગત મેરો સુફલ જન્મ ભયો, દુર્મતિ સબ દૂર ભાગી રે.–લાલા૦૨
શ્યામ મિલત સબ કાજ સુધરી ગયો, બાત બની ગઈ આગી રે.–લાલા૦૩
પ્રેમાનંદકે નાથ અખંડ રહો દ્રગ, યહી દેહો મોજ માગી રે.–લાલા૦૪

પદ-૩

તોસું મોરે મનવા માન્યો રે પ્યારે.–તોસું૦ ટેક
મન કર્મ વચ બસ ભઈ હું તિહારે, અંતર રંચ ન આન્યો રે.–પ્યારે૦૧
પરમ સત્ય એક શ્યામ સુંદર તુમ, ઓર સ્વપ્ન સમ જાન્યો રે.–પ્યારે૦૨
મન માન્યો મોહન તુમ ચરને, સબ જગસું પછતાન્યો રે.–પ્યારે૦૩
પ્રેમાનંદકે નાથ અબ ના છોડું, ચરને ચિત અટકાન્યો રે.–પ્યારે૦૪

પદ-૪

તોરા મોરા જીયરા એક રે પ્યારે.–તોરા૦ ટેક
તુમ જ્યું રહત મોરે જીયમેં, જૈસે કાચમેં કંચન રેખ રે.–પ્યારે૦૧
તુમ તો પ્યારે મોરે જીયકે જીવન, સબ વિધિ સુખદાયક રે.–પ્યારે૦૨
તુમ મેરે સ્વામી મેં ચેરી ચરનકી, યહી અચળ મેરી ટેક રે.–પ્યારે૦૩
પ્રેમાનંદકે નાથ ચરન તેં, દૂર ન રહુંગી મેં નેક રે.–પ્યારે૦૪

રાગ : જંગલો ખ્યાલ પદ-૧

ગોવિંદા થારા ગજરા દેખ ભૂલ ગઈ કજરા....ગોવિંદા. ટેક૦
ભૂલ ગઈ કજરા ઓર અંગ ભૂષણ, નાથ થાને નીરખ્યા ભરી નજરા.–ગો૦

ગજરામેં ગુલતાન હોઈ હું, દેખી થારા બાજુબંધ ભજરા.-ગો૦૨
હાર તો હજારી થારો ગુચ્છ ગુલાબી, તોરા થારી પાઘમાંહી અજરા.-ગો૦૩
શામળિયા સરદાર છો મારા, પ્રેમાનંદ કરે થાને મજરા.-ગો૦૪

પદ-૨

બિહારી થારી અંખિયા, અજબ જાદુગારી.-બિહારી. ટેક૦
જાદુગારી અંખિયા થારી, ચિતવની જગસું ન્યારી.-બિહારી૦૧
બોલનીમેં સબ બસ કર લીની, ગોકુલ ગામકી નારી.-બિહારી૦૨
ચલનીમેં ચિત્ત ચોર લિયો હે, ભૂપતિ ભયે ભેખધારી.-બિહારી૦૩
મુસકનીમેં મોહ્યો રતિનાયક, પ્રેમાનંદ જાત પ્રાન વારી.-બિહારી૦૪

પદ-૩

સલૂણા થાને સેવતીરો, સેહરો ધરાવું.-સલૂણા. ટેક૦
સેવતીરો સેહરો કલંગી કેતકીરી, માલતીરાં મોતી લટકાવું.-સલૂણા૦
બકુલરા બાજુ ગજરા ગુલાબી, હાર તો હજારી ગૂંથી લાવું.-સલૂ૦૨
જાઈ જુઈ મોગરા ચંપા ચમેલી, દાઉદીરો દૂપટો બનાવું.-સલૂ૦૩
ફૂલરારી સેજપર શ્યામ બિરાજો, પ્રેમાનંદ કહે આગે ગાવું.-સલૂ૦૪

પદ-૪

ચલોને લાલા માલતિરા, બાગમેં બિરાજો.-ચલો. ટેક૦
સેવતિરી સુંદર કલિયાં બીન બીન, મારું થારો મુગટ ભરાજો.-ચલો૦૧
ગજરા બાજુ તોરા હાર પહેરાવી, નેણાં ભરી નાથ નીરખ્યા જો.-ચલો૦૨
અંબ કદંબરી કુંજમેં કહાના, મીઠી મીઠી મોરલી બજાજો.-ચલો૦૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત કરીને, પ્યારા થારો પ્રેમરસ પાજો.-ચલો૦૪

રાગ : ખમાચ-ઠુંમરી પદ-૧

હરિ બાનક બસ ગઈ અંતરમેં, રતિવર ગરવ હરે રે.-ટેક૦
ઐસી છબી કોઈ આ દુનિયામેં, ઓર નજર નહિ આવે રે;
અંગો અંગ સુંદર છબી છાઈ, હેરત નજર ઠરે રે.-હરિ૦૧

જાકી ઉપમા કવિ નહિ પાવે, કહત શેષ સકુચાવે રે;
જેહી દેખી નહિ ઓર સોહાવે, દેખત પાપ જરે રે.–હરિ૦ ૨
લાવણ્યસાર દયા દિલ જાને, દેખી વદન વિધુ લાજે રે;
કૃષ્ણાનંદ હરિ સુરત હેરી, ભુવન ભોગ વીસરે રે.–હરિ૦ ૩

રાગ : કાફી પદ-૧

અમરના સરદાર, હરિ મારા નેણતણા શણગાર;
નેણ તણા શણગાર, ગુણવંત માણકીના અસવાર.–અમર૦૧
માથે ધોળી પાઘ મનોહર, છોગું મુગટ અનુસાર;
ધોળાં અંબર તન પર શોભે, રૂમાલ ધોળો સાર.–અમર૦૨
ભાલ વિશાળ તિલક કેસરનું, કુંકુમ ચંદ્ર ઉદાર,
કામ તણા મદને હરનારી, ભ્રકુટિ ધનુષ આકાર.–અમર૦૩
દીપ શિખા શુક ચંચુલ ભારી, નાસા નમણી સાર;
દંત છબી જોઈને લાજે છે, અધોમુખ ઝૂરે અનાર.–અમર૦૪
બિંબ નવાંકુર પરવાળાથી, સારા અધર અપાર;
કૃષ્ણાનંદ કહે મુખપર વારું, ચંદ્ર સરોજ હજાર.–અમર૦૫

પદ-૨

પ્રાણતણા આધાર, હરિવર કેસરના અસવાર;
કેસરના અસવાર, કમરે સોનેરી કટાર.–પ્રાણ૦ ૧
પાઘ સોનેરી છોગે જુત શિર, અટપટી આંટાદાર;
નવલ કલંગી મણિ મોતીના, તોરા શોભાદાર.–પ્રાણ૦ ૨
સુંદર જરકસી અંબર ધાર્યા, રાજે તેજ અંબાર;
સોના કેરી લગામ કરમાં, ધારી ધર્મકુમાર.–પ્રાણ૦ ૩
ઘોડાને ઘૂમરમાં ઘેર્યો, નટવર પરમ ઉદાર;
બીજા કરમાં છડી સોનાની, ઝળકે છે અતિ સાર.–પ્રાણ૦ ૪
હરિની કીરતિ ગાન કરે છે, ચહુ કોરે અસવાર;
કૃષ્ણાનંદ એ શોભા ઉપર, વારી વારમવાર.–પ્રાણ૦ ૫

પદ-૩

મુનિ તણા શણગાર, હરિ મારે તમ સંગ લાગ્યો પ્યાર;
તમ સંગ લાગ્યો પ્યાર, સમરથ મુક્તિના દાતાર.–મુનિ૦ ૧
શિર પર પાઘ સુમનનો તોરો, શોભે છે ઉદાર;
ફૂલનો સુંદર જામો પહેર્યો, તેની ફોર અપાર.–મુનિ૦ ૨
ફૂલના કાજુ બાજુ ગજરા, પ્યારા ઉર પર હાર;
ફૂલની સૂંથણલી નેપુર પદમાં, ધાર્યા કરીને પ્યાર.–મુનિ૦ ૩
અંગેઅંગમાં રાજે હરિને, કુસુમતણા શણગાર;
બાગ કુસુમનો ફૂલ્યો જાણી, ભ્રમર કરે ગુંજાર.–મુનિ૦ ૪
ફૂલ કલંગી ફૂલનાં કાને, કુંડળ મકરાકાર;
કૃષ્ણાનંદ કહે ફૂલ દડો, ઉછાળે વારંવાર.–મુનિ૦ ૫

પદ-૪

કરતા નૌતમ ખ્યાલ, હરિવર ભક્તતણા પ્રતિપાલ;
ભક્તતણા પ્રતિપાલ, અંગે ધરિયાં અંબર લાલ.–કરતા૦ ૧
છટા મુગટ સમ છોગું છાજે, લાલ પાઘનો તાલ;
લલિત કલંગી લળકે ઝળકે, લટકે તોરા લાલ.–કરતા૦ ૨
જોઈને ખંજન પંકજ લાજે, ચંચળ લોચન લાલ;
કાજુ તિલ ત્રાજુ અતિ રાજે, સુંદર જમણે ગાલ.–કરતા૦ ૩
ચાલે ચાલ લટકતી ચાંખડી, ચટકતી પે'રી લાલ;
ચાલ જોઈને લાજ્યા મનમાં, કુંજર રાજમરાલ.–કરતા૦ ૪
કરવરમાં લઈને ફેરવે છે, છડી અનુપમ લાલ;
કૃષ્ણાનંદ કહે ઉર પર રાજે, મોતીડાની માલ.–કરતા૦ ૫

રાગ : કાફી પદ-૧

નટવર નેણની રે થઈ અંતર, આરંપાર કટારી રે.–નટવર૦
હાંરે હો જમુના પાણી હું ગઈ, લઈ સંગ સખી દસબાર;
મુજ સામું જોઈ આંખડી મારી, કોડીલે નંદકુમાર.–કટારી૦ ૧
હાંરે હો નેણ કટારી નંદલાલની, ખૂબ સજેલી ધાર;

કર્મના બંધન કાપીને ભીંતર, મર્મનો લાગેલ માર.—કટારી૦ ૨
લાગતાં હું લોટ પોટ થઈ બેની, રહી નહિ તન સંભાર;
બ્રહ્માનંદ કહે મનડું વેંધ્યું, ડોલરિયે દિલદાર.—કટારી૦ ૩

પદ-૨

સલૂણા શ્યામનાં રે લાગ્યાં, લોચનિયાનાં બાણ આવીને રે.—સલૂણા૦
સર્વે સૈયરના સાથમાં જાતાં, માથડે મહીની માણ;
આવી મારગમાં સામો મળિયો, સુંદર શ્યામ સુજાણ.—આવી૦ ૧
વાટમાં વે'તાં વિઠ્ઠલે મુંને, આવીને દીધેલ આંણ;
કરડી મીટે જોઈને કાને, મહીનું માગ્યું દાણ.—આવી૦ ૨
ચોટ લાગી મારા ચિતમાં તેણે, પરવશ થઈ ગયા પ્રાણ;
બ્રહ્માનંદ કહે વાલમે વેંધ્યું નેણ કરી નિશાણ.—આવી૦ ૩

પદ-૩

પાતળિયાના પ્રેમની રે લાગી, છાતડલીમાં સાંગ અટારી રે.—પા૦
કરવું ભૂલી કામડલું ઘરનું, ભરવી ભૂલી માંગ;
ઘાવ લાગ્યો મારું તનડું ઘૂમે, જાણે પીધી લીલી ભાંગ.—અટારી૦૧
પ્રાણજીવન કેરા પ્રેમની બરછી, ખૂબ તીખી ખરવાંગ;
લાગતાં પેલી નીકળી વુઢી, સોંસરી સાંગોપાંગ.—અટારી૦૨
ઘાવ ન રૂઝે કાંઈ ન સૂઝે, લાગી જોર લુહાંગ;
બ્રહ્માનંદ કહે અંતર ભેદ્યું, વેદના અંગોઅંગ.—અટારી૦૩

પદ-૪

કોડીલા કાનનાં રે લાગ્યાં, આંખડલીનાં તીર હૈયામાં રે.—કોડીલા૦ ૧
ગાયને વાડે ઘોણિયો લઈને, દોવા હુંગઈ'તી ખીર;
સામું જોઈને ચકચૂર કરી મુંને, વ્રજવાસી બળવીર.—હૈયામાં રે૦૧
ભાળતાં પેલું મનડું ભેદ્યું, રહી નહિ અંતર ધીર;
બહારનાં માણસ કોઈ ન બૂઝે, ઊંડો ઘાવ ગંભીર.—હૈયામાં રે૦૨
બાણ નટવર નાથનાં લાગ્યાં, રહ્યું ન હાથ શરીર;
બ્રહ્માનંદ કહે પીડ ઘણેરી, જેમ માછલું થોડે નીર.—હૈયામાં રે૦૩

રાગ : કાફી પદ-૧

દિલ લાગ્યા હમારા ફકીરીસેં.–દિલ૦
દુનિયાદાર દુઃખી સબ દેખે, રાંક રાવ દિલગીરીસેં.–દિલ૦૧
તીન તાપ જગવ્યાપ રહ્યો હે, જરત હે મોહ જંજીરીસેં.–દિલ૦૨
પાયા ધન સો રહત ન પાવે, મર ગયા કર કર મેરીસેં.–દિલ૦૩
બ્રહ્માનંદ કહે આનંદ પાયે, અદલ બ્રહ્મ ખમીરીસેં.–દિલ૦૪

રાગ : જંગલી ઠુંમરી પદ-૧

શોભે શોભે રસિકવર છેલ રે, હરિ ધર્મકુંવર સુખકારી.–શોભે૦
રાજત શિરપર જરકશી પગિયાં, બંકી કલંગી લટકેલ રે.–હરિ૦૧
ગજરા શેખર હાર બાજુબંધ, ગુચ્છ ગુલાબી ધરેલ રે.–હરિ૦૨
કેસર તિલક મનોહર કીનો, કુંડળ નંગ જડેલ રે.–હરિ૦૩
કૃષ્ણાનંદ કહે નાથ નિરંતર, ઉરમાં વસો અલબેલ રે.–હરિ૦૪

પદ-૨

પ્યારે પ્યારે લગત દિલદાર રે, મનમોહન છેલ ગુમાની.–પ્યારે૦
અતિ સોહત સુંદર ઉર ઉપર, મોતીન હાર ઉદાર રે.–મન૦ ૧
નંગ જડિત છબીદાર મનોહર, નૌતમ કમર કટાર રે.–મન૦ ૨
બંકી પાઘમેં સુમન શેખર પર, ભ્રમર કરત ગુંજાર રે.–મન૦ ૩
કૃષ્ણાનંદ કહે નાથ કૃપાનિધિ, લીજે મોહન મેરી સાર રે.–મન૦ ૪

પદ-૩

ગાવે ગાવે ચતુર ઘનશ્યામ રે, ગુણસાગર નિજ જન સંગ.–ગાવે૦
ખેલત જમુના તીર વિહારી, ભક્તવત્સલ સુખધામ રે.–ગુણ૦ ૧
નભસુર નીરખે ફુલન બરસે, બિસર ગયે તનભાન રે.–ગુણ૦ ૨
મોહે વ્રજજન તન સૂધ ભૂલે, નીરખત મન અભિરામ રે.–ગુણ૦ ૩
કૃષ્ણાનંદ નટનાગર છબી પર, વારત કોટિક કામ રે.–ગુણ૦ ૪

પદ-૪

આવો આવો પરમ પરવીન રે, મોરે જીવન ધર્મ દુલારે.–આવો૦
ચંદન ખોર કરે સુંદર તન, ભૂષન બસન નવીન રે.–મોરે૦ ૧
કુંડલ કાનુમેં બદન સુધાકર, દેખત દોરત મીન રે.–મોરે૦ ૨
ઝુક રહે લોચન પંકજકે પર, ભ્રકુટિ ભમર આધીન રે.–મોરે૦ ૩
કૃષ્ણાનંદ કહે દીજે દરશન હરિ, જાનીકે અબ મોયે દીન રે.–મોરે૦ ૪

રાગ : જંગલો પદ-૧

જગમેં મત કીજે અભિમાન, જગમેં મત કીજે અભિમાન;
પેટ અરથ કોઉ પાપ ન કીજે, દો દિનકે મિજમાન.–જગ૦ ૧
પલ છીન ઘડી પહોર દિન દરકે, લેત હે આયુષ તાન.–જગ૦ ૨
બાજત સિરપર કાળ દદામા, સુનતા નહિ અજાન.–જગ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહત હે સાચી, ધર લીજે નિજ કાન.–જગ૦ ૪

રાગ : સારંગ મલાર પદ-૧

મોરી બુંદન ભીંજત સારી રે,
બિહારીલાલ ચલો કુંજનમેં.–મોરી૦ ટેક
ભીંજત સારી મોરી સાસ ઠગારી,
લરી લરી લાલા દેહે મોયે ગારી રે.–બિહારી૦૧
દમક દામિની જીયરા ચમકત,
બરસત ઘન ગરજત ભારી રે.–બિહારી૦૨
સુંદરવર મોયે પીતાંબરકી ઓટન,
લેહો ભુજન પ્રસારી રે.–બિહારી૦૩
રસિક ચતુરવર જુગલ છબીપર,
તન મન ધન પ્રેમાનંદ વારી રે.–બિહારી૦૪

પદ-૨

ઈન મોરન સોર મચાયો રે,
મોહન પિયા ઘન બરસન આયો.–ઈન૦ ટેક

ગરજે ગગન ઘન દામિની દમકત,
બોલત દાદુર ડર ઉપજાયો રે.—મોહન૦ ૧
કમલનયન મોયે કંઠ લગાયો,
કંપત તન મન અકુલાયો રે.—મોહન૦ ૨
હરી હરી કુંજન ટપકત બુંદન,
ભીંજત ચુંનર જીયરા ડરાયો રે.—મોહન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે શ્યામ સ્વામિની બીહરત,
બન કરત મન ભાયો રે.—મોહન૦ ૪

રાગ : માલીગડો

હરિજનને ઘેર બેઠા તીરથ, નિત્ય ગોવિંદ ગુણ ગાવે રે;—ટેક
અડસઠ તીરથ સંતસભામાં, અણતેડયા નિત્ય આવે રે.—હરિ૦૧
સંત સભામાં શ્રીપુરુષોત્તમ, અખંડ રહે અવિનાશી રે;
રીદ્ધિસિદ્ધિ હાજર રહે કર જોડી, મુક્તિ તેની દાસી રે.—હરિ૦૨
હરિના જન તો મુક્તિ ન માગે, પ્રભુસંગ પ્રીત બંધાણી રે;
મુક્તાનંદના નાથનો મહિમા, લીધો જથારથ જાણી રે.—હરિ૦૩

રાગ : જંગલો પદ-૧

મેં તો તેરે બિરૂદ ભરોંસે બહુનામી.—મેં તો૦
સેવા સુમરન કછુવે ન જાનું, સુનિયે પરમ ગુરુ સ્વામી.—મેં તો૦ ટેક
ગજ અરુ ગીધ તારી હે ગનિકા, કુટીલ અજામીલ કામી.—મેં તો૦ ૧
યેહી સાખ શ્રવને સુની આયો, ચરન શરન સુખધામી.—મેં તો૦ ૨
પ્રેમાનંદ કહે તારો કે મારો, સમરથ અંતરજામી.—મેં તો૦ ૩

પદ-૨

અપનો બિરૂદ બીચારો નાથ.—અપનો૦ ટેક
અશરન શરન અધમ ઓધારન, નિગમ ગાવત યહ ગાથ.—અપનો૦ ૧
બનચર મલીન ગીધ બંધુ સમ, મીલે હરખી ભરી બાથ.—અપનો૦ ૨
ગૌતમ નારી તારી જડ જોની, ચરન પરસી સુખ પાથ.—અપનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ વિશ્વાસ આની ઉર, પર્યો ચરન ધરી માથ.—અપનો૦ ૪

રાગ : કલ્યાણ પદ-૧

કેશર તીલક કરે, આવત હરિ કેશર તીલક કરે.–આવત હરિ૦ ટેક
ધરત શ્વેત ઝીને તન અંબર, અમૃત ઝરત નજરે.–આ૦ ૧
દોનું ભુજા સખા ગળે નંખિયા, અંખિયાં પ્રેમ ભરે.–આ૦ ૨
ફૂલન કે ભુજ બંધ મનોહર, ફૂલન કે ગજરે.–આ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ ઘનશ્યામકી મૂર્તિ, નિરખી નજર ઠરે.–આ૦ ૪

પદ-૨

ચંદન ખોર કીયે, આવત હરિ ચંદન ખોર કીયે.–આવત હરિ૦ ટેક
સાથ સખા મંડળ અતિ શોભત, મોરલી હાથ લીયે.–આ૦ ૧
વામ શ્રવન તીલ શ્યામ મનોહર, નેનનસેં લખીયે.–આ૦ ૨
સુંદર વંકી ભૃહ અલૌકિક, સુંદર હાર હીયે.–આ૦ ૩
નિરખી છબી ઘનશ્યામ પિયાકી, બ્રહ્માનંદ જીયે.–આ૦ ૪

રાગ : સામેરી પદ-૧

સખી હેડે તે હરખ ન માય, આજ દિવાળી રે;
હું તો મગન થઈ મનમાંય, ભૂધર ભાળી રે.–આજ૦૧
સુંદર શ્યામ સોહામણો રે, સુંદર ગજગતિ ચાલ;
સુંદર શોભા અંગની હું તો, નિરખીને થઈ છું નિહાલ.–આજ૦૨
નેણ મનોહર નાથનાં રે, હેડે મનોહર હાર;
સુભગ મનોહર શ્યામળો વહાલો, નટવર નંદકુમાર.–આજ૦૩
બાજુ નૌતમ બેરખા રે, બેહદ નૌતમ બાન;
બ્રહ્માનંદના નાથનું રૂપ, જોઈ જોઈ થઈ ગુલતાન.–આજ૦૪

પદ-૨

મુંને મળિયા તે મોહનરાય, સપરમો દહાડો રે;
કરીએ આનંદ ઓચ્છવ આજ, રંગ અખાડો રે.–સપરમો૦૧
થાળ ભરો ગજ મોતીએ રે, સર્વ લીઓ શુભ સાજ;
વેલેરાં જઈને વધાવીએ વહાલો, રંગ ભીનો વ્રજરાજ.–સપરમો૦૨

મંગળ ગાવો માનિની રે, અધિક કરો ઉછાવ;
આપણે કાજે આવિયા ચાલી, નટવર સુંદર નાવ.–સપરમો૦૩
તોરણ બાંધો ટોડલે રે, સુભગ સજો શણગાર;
બ્રહ્માનંદના નાથને જાયે, વારણે વારમવાર.–સપરમો૦૪

પદ-૩

હું તો હરખ ભરી મન માંય, હરિને વધાવું રે;
સખી અહોનિશ બારે માસ, રેજો આવું આવું રે.–હરિને૦ ૧
આગળ આવી ઊભલા રે, લટકાળો નંદલાલ;
કુમકુમ કેરો ચાંદલો કીધો, ભૂધરજીને ભાલ.–હરિને૦ ૨
પરવશ થઈ હું તો પ્રેમમાં રે, હૈડે તે હરખ ન માય;
પૂરવ જનમનાં પુણ્યથી મને, મળ્યા તે મોહનરાય.–હરિને૦ ૩
ધન્ય ધન્ય દહાડો આજનો રે, ધન્ય મુરત ધન્ય વાર;
બ્રહ્માનંદને વહાલમે મારો, સફળ કર્યો અવતાર.–હરિને૦ ૪

પદ-૪

રૂડો દિવાળીનો દિવસ કે, મંગળ ગાયે રે;
ચાલો નંદજીને દરબાર, સૌ મળી જાયે રે.–મંગળ૦ ૧
કુંવર રંગીલો કહાનજી રે, વાયે છે સુંદર વેણ;
નીરખી નટવર નાથને આજ, પાવન કરશું નેણ.–મંગળ૦ ૨
સૌ મળી કહેશું સુંદરી રે, ભેટયાનો છે ભાવ;
માત જસોદા પાસળે બહેની, માગી લેશું માવ.–મંગળ૦ ૩
લઈ મેરાઈયાં લાલજી રે, આવશે આપણે ઘેર;
બ્રહ્માનંદ કહે ઘી ઘણું માંહી, પૂરશું સારી પેર.–મંગળ૦ ૪

રાગ : કલ્યાણ પદ-૧

મુગટ છબી અદ્‌ભુત આજ બની.–મુગટ૦ ટેક
નીરખી કોટિક મદન લજાયે, કોટિ શશિ તરની.–મુગટ૦૧
બરતન મુગટ છબી કવિ હારે, શારદ સહસ્ત્ર ફની.–મુગટ૦૨

નટવર નાગર શોભા સાગર, સુંદર ત્રિભોવન ધની.–મુગટ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે ઉર અખંડ બિરાજો, કરત હે અરજ ઘની.–મુગટ૦ ૪

રાગ : સામેરી પદ-૧

હરિ ભજતાં સહુ મોટપ પામે, જન્મમરણ દુઃખ જાયે રે;
પારસ પરસી લોહ કંચન થઈ, મોંઘે મૂલે વેચાયે રે.–હરિ૦૧
મુનિ નારદની જાતને જોતાં, દાસી પુત્ર જગ જાણે રે;
હરિને ભજી હરિનું મન કેવાણા, વેદ પુરાણ વખાણે રે.–હરિ૦૨
રાધાજી અતિ પ્રેમ મગન થઈ, ઉર ધાર્યા ગિરધારી રે;
હરિવર વરી હરિ તુલ્ય થયાં, જેનું ભજન કરે નરનારી રે.–હરિ૦૩
શામળિયાને શરણે જે આવે, તેનાં તે ભવ દુઃખ વામે રે;
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, અખંડ એવાતણ પામે રે.–હરિ૦૪

પદ-૨

પ્રેમી જનને વશ પાતળિયો, શ્યામ સુંદર સુખકારી રે;
જાતિ વરણને રૂપે ન રીઝે, પ્રભુજીને ભક્તિ પ્યારી રે.–પ્રેમી૦૧
પ્રેમ ન નીપજે દેશ વિદેશે, પ્રેમ ન હાટે વેચાય રે;
પ્રેમના પાસંગમાં જે શિર સોંપે, તે જન પ્રેમી થાય રે.–પ્રેમી૦૨
પ્રેમની વાત સુણી પરીક્ષિત, સવળી સમજણ નવ લીધી રે;
સમજીને શુકજીએ રસને છપાડયો, મોક્ષ રીત કહી દીધી રે.–પ્રેમી૦૩
વ્રજ વનિતાના પ્રેમની આગે, ઊડયા કોટિ કબીરા રે;
મુક્તાનંદ એ પ્રેમનો મારગ, સમજે તે સંત સુધીરા રે.–પ્રેમી૦૪

પદ-૩

પ્રેમ ભક્તિ જેને ઘટ આવે, તેહને રંગ હરિ રાચે રે;
વ્રજવનિતા કર તાળી બજાવે, નટવર થેઈ થેઈ નાચે રે.–પ્રેમ૦૧
મોટા મુનિવર દેહ દમીને, આત્મ દર્શન ઈચ્છે રે;
પીંડ બ્રહ્માંડથી પ્રીત તજે પણ, પ્રેમનો રાહ ન પ્રીછે રે.–પ્રેમ૦૨
પ્રેમનો મારગ શુકજી પ્રીછે, કાં પ્રીછે વ્રજનારી રે;
મુનિ નારદ રહે મગન પ્રેમવશ, કાં વૃષભાન કુમારી રે.–પ્રેમ૦૩

પ્રેમની આગળ સાધન સર્વે, રવિ આગળ જેમ તારા રે;
મુક્તાનંદ કહે પ્રેમનો મારગ, પ્રીછે તે પ્રભુજીને પ્યારા રે.–પ્રેમ૦૪

પદ-૪

પ્રેમ રસાયન જે જન પામે, તેહનો તે મારગ ન્યારો રે;
પીંડ બ્રહ્માંડમાં પ્રીત ન રાખે, ઉર ધારે પિયુ પ્યારો રે.–પ્રેમ૦૧
લોકલાજ મરજાદ ન માને, રહે હરિને સંગ રાચી રે;
ત્રિભુવનમાં તે ધન્ય ધન્ય અબળા, તેહની તે ભક્તિ સાચી રે.–પ્રેમ૦૨
અબળાને આધીન શામળિયો, અજીત એ અબળા પાખે રે;
પ્રેમીજન એ મરમને પ્રીછી, હરિ સંગ માન ન રાખે રે.–પ્રેમ૦૩
કામ ક્રોધ મદ મોહતણાં દળ, પ્રેમી પાસ ન આવે રે;
મુક્તાનંદ પ્રગટ પ્રભુ ઉર ધરી, લટકેસું લાડ લડાવે રે.–પ્રેમ૦૪

રાગ : સોરઠ પદ-૧

મન મોહ ટળે, રામ મળે નિર્મળ હરિજનના સંગથી;
ઉર ગ્રંથી ગળે, અવિદ્યાનાં, આવરણ સર્વે નાસે અંગથી.–ટેક૦
નિત્ય સંત સભામાંહી રામ રટે, સુનતે વિષ વ્યાધી ઉપાધી ઘટે;
મન શુદ્ધ હોયે અહંભાવ મટે.–મન૦૧
જે સંત સભામહીં ચલી આવે, તેનું જીવપણું તતક્ષણ જાવે;
તે બ્રહ્મ થઈને પરબ્રહ્મ ગાવે.–મન૦૨
દુબધા દિલ માયા પાસ દહે, નિત્ય સંતસભા મહીં રામ રહે;
એમ વેદ પુરાન કુરાન કહે.–મન૦૩
જેને ગ્રંથી ત્રણ જડમૂળ ગઈ, સત્ય પદમાં કીધો વાસ સઈ;
બ્રહ્માનંદ કે' તેની શરણ લઈ.–મન૦૪

પદ-૨

સતસંગ વિના, જન્મ મરણ ભ્રમ જાળ મટે નહિ જંતને;
મન માન તજી, તે માટે શરણે જઈ રૈયે સંતને.–ટેક૦
જો અડસઠ તીરથ ફરી આવે, નિત્ય નિગમ વિધિ કરી કરી નાવે;
કેદી જીવપણું તેનું નવ જાવે.–સત૦૧

જો ઈંગલા પીંગલાની ખબર જડે, કરી આગ્રહ તેને કેડ પડે;
તેણે ચિત્તને બમણો ફેર ચડે.—સત૦૨
કોઈ વાસ કરે જઈને કાશી, કોઈ અન્ન ન ખાય રહે અપવાસી;
એ મનની છે સરવે હાંસી.—સત૦૩
જો ફિરતા સંતસમાજ મળે, તો સુખે મનની ભ્રાંતિ ટળે;
કહે બ્રહ્માનંદ સંતમાંહી ભળે.—સત૦૪

પદ-૩

ભવસાગરમાં, શરણ અચળ અવિનાશી સાચા સંતનું;
શ્રુતિ સ્મૃતિની સાખ, હરિ હરિજનનાં પ્રાણ વચન ભગવંતનું.—ટેક૦
જેમ જળ તરંગ નહિ ભેદ જુદા, તેમ તેજ અગ્નિ નહિ ભિન્ન તદા;
એમ હરિ હરિજન એક સદા.—ભવ૦૧
જેમ કીટ ભમરીને સંગ કરી, ગતિ ઈયળ તજીને થઈ ભમરી;
એમ હરિ ગુરુ ધ્યાને પામે હરિ.—ભવ૦૨
જેમ કેર બોર વન વૃક્ષ કયાં, તે ચંદન વાસે ચંદન થયાં;
તેનાં નામ રૂપ ગુણ ભેદ ગયાં.—ભવ૦૩
શ્રીમુખે કહ્યું માહાત્મ્ય સંતતણું, અશ્વમેઘ યજ્ઞથી અનંતગણું;
કહે બ્રહ્માનંદ શું કહું ઘણું.—ભવ૦૪

પદ-૪

હે જડબુદ્ધિ જીવ, પ્રભુ પદને ઈચ્છે તો કર સંતનું પારખું;
રંગ પીત્તપણે, સોનું ને પીતળ ન હોય એક સરખું.—ટેક૦
હોઈ સંત અનંત ફીરે જગમેં, રહે દામ ચામ જેની દગમેં;
તું ભૂલીશમા ધોળે ભગમેં.—હે..૦૧
અંગે ભસ્મ ઘસે શિર જુટ જટા, ગળે માળ તિલક તન ચટાપટા;
મહીં કામ ક્રોધ મદ મોહ ઘટા.—હે..૦૨
જે મૈથુન અષ્ટ પ્રકારે તજે, નિત્ય સાર અસાર મરમ સમજે;
ભજ તેને જે હરિ પ્રગટ ભજે.—હે..૦૩

જેને કામ ક્રોધ મદ મોહ નહિ, જેની વૃત્તિ બ્રહ્માકાર થઈ;
કહે બ્રહ્માનંદ સો સંત સઈ.–હે..૦૨

રાગ : દાદરા પદ-૧

પિયા મેરા પ્યારા મોહન મતવાલા. –ટેક૦
મોહનલાલકી મોહની મૂરતિ, ચંચળ નેન વિશાળા.–પિયા૦ ૧
ચાલ ચલત કલ હંસકી સુંદર, કર ગ્રહી રેશમી રૂમાલા.–પિયા૦ ૨
હસત હસત આવત મન ભાવત, ગાવત તાન દેત તાલા.–પિયા૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મનોહર, ગોપીવર ગોપાલા.–પિયા૦ ૪

પદ-૨

જીયા મેરા બંકા મેવાસી કાના. –ટેક૦
બંસીમેં સબ બ્રજ બસ કીનો, નંદગામ બરસાના.–જીયા૦ ૧
જમુના પેઠી કાલી નાગ નાથ્યો, દાવાનલ કિયો પાના.–જીયા૦ ૨
નખપર લે ગોવરધન ધાર્યો, મઘવાકો હર્યો માના.–જીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ કુંવર પર, તન મન ધન કુરબાના.–જીયા૦ ૪

પદ-૩

જીયા મેરા જાદુ લગાય બસ કીના. –ટેક૦
પાનનકી પુડિયામેં પ્યારે, કયા જાનું કછુ દીના.–જીયા૦ ૧
મનમોહનને મનવા મેરો, હંસ હંસ કે હર લીના.–જીયા૦ ૨
તરુન ત્રિયા મન પ્રાન હરનકું, પરમ ચતુર પરવીના.–જીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદને જાદુગારેકું, અંતરમેં લખ લીના.–જીયા૦ ૪

પદ-૪

જરા ચીરે વાલે મેરી ઓર હેરીએ. –ટેક૦
નેક નજર ભર હેરી હરિ મેરે, શિર કર પંકજ ફેરીએ.–જરા૦ ૧
બની ઠની કે બહુનામી મેરે, નેક નેના આગે ઠેરીએ.–જરા૦ ૨
ગજરા હાર ગુલાબી બાજુ, પ્રીત કરી ભલા પેરીએ.–જરા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પરમ સુખ પાયો, કમલનયન ક્રીપા તેરીએ.–જરા૦ ૪

રાગ : ભૂપાલી કલ્યાણ પદ-૧

સંત જન સોઈ સદા મોઈ ભાવે, સંત જન. –ટેક૦
દેહ ઈન્દ્રિય અરુ મન આદિકકે, સંગમેં નહિ લપટાવે.–સંત૦ ૧
કામ ક્રોધ અરુ લોભ મોહ વશ, હોય ન મન લલચાવે;
મેરોહિ ધ્યાન રટન મુખ મેરો, સો તજી અન્ય ન જાવે.–સંત૦ ૨
ક્ષર અક્ષર અરૂ અક્ષર પરકી, સબહી સમજ ઉર લાવે;
સબ ગુન પૂરન પરમ વિવેકી, ગુનકો માન ન આવે.–સંત૦ ૩
પિંડ બ્રહ્માંડસેં પર નિજ આતમ, જાનીકે મમ ગુન ગાવે;
મુક્તાનંદ કહત યું મોહન, સોઈ જન સંત કહાવે.–સંત૦ ૪

પદ-૨

નારદ ઐસે સંત સદા મોઈ પ્યારા, નારદ ઐસે. –ટેક૦
જડ ચૈતનકું જાની જથારથ, રહત જગતસેં ન્યારા.–નારદ૦ ૧
જ્ઞાન વૈરાગ્ય ભક્તિ કે ભાજન, જાનત સાર અસારા;
બ્રહ્મભુવન લગી કાલ ચવીના, માનત જૂઠ પસારા.–નારદ૦ ૨
મેરે વચન અચલ ઉર રાખત, મમ ગુન મગન ઉદારા;
સબ પર મોય જાની ઉર ધારત, મમપદ પ્રેમ અપારા.–નારદ૦ ૩
મમ ગુન શ્રવન મનન ઉર મેરો, મમ જશ કરત ઉચારા;
મુક્તાનંદ કહત યું મોહન, તેહિ ઉર વાસ હમારા.–નારદ૦ ૪

પદ-૩

નારદ મેરે સંતસે અધિક ન કોઈ, નારદ મેરે. –ટેક૦
મમ ઉર સંતન અરુ મેં સંતન ઉર, વાસ કરું સ્થિર હોઈ.–નારદ૦ ૧
કમલા મેરો કરત ઉપાસન, માન ચપળતા ધોઈ;
યદ્યપિ વાસ દિયો મેં ઉર પર, સંતન સમ નહિ સોઈ.–નારદ૦ ૨
ભૂકો ભાર હરું સંતન હિત, કરું છાયા કર દોઈ;
જો મેરે સંત કું રતિ એક દૂવે, તેહી જડ ડારું ખોઈ.–નારદ૦ ૩

જીન નરતન ધરી સંત ન સેવે, તિન નિજ જનની બિગોઈ;
મુક્તાનંદ કહત યું મોહન, પ્રિય મોયે જન નિર્મોહી.–નારદ૦ ૪

પદ-૪

નારદ ઐસી સાચે સંતકી રીતિ, નારદ ઐસી.
જેહી સુની સાધુ પરત પિછાને, જીનકો મમ પદ પ્રીતિ.–નારદ૦ ૧
ખટ વિકાર જીત અનઘ આનંદિ, મેરે વચનમેં વાસા;
બ્રહ્માદિક ક્ષર જાની જગતકી, છોડત સબ વિધ આશા.–નારદ૦ ૨
અક્ષરપદ જાનત અવિનાશી, તેહી મધ્યે મુક્ત અપારા;
પંચવિષય ત્યાગી સબ સમરથ, કરત કાલકા ચારા.–નારદ૦ ૩
ક્ષર અક્ષર પર મોકું જાનત, સબ અક્ષરકો સ્વામી;
અપનો રૂપ શુદ્ધ બ્રહ્મ માનત, મેરો જન નિષ્કામી.–નારદ૦ ૪
ઐસે મેરે જન એકાંતિક, તેહી સમ ઓર ન કોઈ;
મુક્તાનંદ કહત યું મોહન, મેરો સરવસ સોઈ.–નારદ૦ ૫

રાગ : ઠુંમરી પદ-૧

દુસરો કોન સુખદાઈ શ્યામ બિન, દુસરો કોન સુખદાઈ રે.–ટેક૦
ધીરજતા ધ્રુવકી ઉર ધારી, અચલ પદ દિયો આઈ રે;
ઝૂરે જબહી પકર્યો ગજકું, છીનમેં લિયો છુડાઈ રે.–દુસરો૦૧
પ્રહ્‌લાદ કી અતિ પીરા પીછાની, પ્રગટ ભયે સ્થંભ માંહી રે;
હિરણ્યકશિપુ કો માર્યો હરિએ, નૃસિંહ વેશ બનાઈ રે.–દુસરો૦૨
પાંડવ કું લાખાગૃહ જારે, તાસુ લિને બચાઈ રે,
પંચાલી કે ચીર પૂરન કું ધીર તજી આયે ધાઈ રે.–દુસરો૦૩
જહાં જહાં ભીર પરે ભક્તનકું, તહાં તહાં હોત સહાઈ રે;
દયાનંદ કો નાથ દયાલુ, ભજો ભાવ ઉર લાઈ રે.–દુસરો૦૪

પદ-૨

બિપતિ કોન નિવારે નાથ બિન, બિપતિ કોન નિવારે રે.–ટેક૦
ઉદરમેં અકળાયો પ્રાની, ત્રાહિ ત્રાહિ પુકારે રે;

દુઃખિયો જાની દયા આની, વાલમ આયે વ્હારે રે.–બિપતિ૦૧
ગર્ભ છોડયો જન્મ ધરાયો, અંતર અગ્નિ જારે રે;
તૃષા બુઝાઈ ક્ષુધા સમાઈ, અમૃત કેરે આહારે રે.–બિપતિ૦૨
ઐસે હરિ ઉપકારી બિસારી, ચલિયોં સંસાર લારે રે;
હેત જનાઈ સર્વસ્વ ખાઈ, નિશ્ચય નરકમેં ડારે રે.–બિપતિ૦૩
જૂઠ સગાઈ દૂર બહાઈ, ધની મોહન સિર ધારે રે;
દયાનંદ કો શ્યામ સહાઈ, તુરત પાર ઉતારે રે.–બિપતિ૦૪

પદ-૩

જીયકો કોન હિતકારી હરિ બિન, જીયકો કોન હિતકારી રે.–ટેક૦
કૂડી માયા કામ ન આવે, દેખો દિલમેં વિચારી રે;
મોહ બઢાવે બોત ભમાવે, આપે દુઃખ અપારી રે.–જીયકો૦૧
ગોપીચંદ સબ તજી દીનો, રાજ સાજ સુખ ભારી રે;
અતિ દુઃખદાની અસત્ય જાની, ભજીએ ભવ ભયહારી રે.–જીયકો૦૨
ભરથરીએ ભગવંત ભજન હિત, તજી સોળસેં નારી રે;
બાજંદે બાદશાહી બહાઈ, પ્રભુપદ પ્રીત વધારી રે.–જીયકો૦૩
એસો બિચાર અચલ ઉર આની, જગજંજાળ વિસારી રે;
દયાનંદ કો નાથ ભજે તો, દેવે પદ અવિકારી રે.–જીયકો૦૪

પદ-૪

અંતર દેખ તપાસી તેરા કોન, અંતર દેખ તપાસી રે.–ટેક૦
સગાંસંબંધી સબ સ્વારથ સાથી, તાકી મત કરો આસી રે;
આયુષ હરાવે હરિ ભૂલાવે, લાલચમેં લોભાસી રે.–અંતર૦૧
ખોટા ખ્યાલ બન્યા બોત ભાતિ, દેખી હોત હુલાસી રે;
કપૂર કી જેસે માલા મનોહર, જોવત આગે ઉડ જાસી રે.–અંતર૦૨
ધામ ધરા સંપત્ત સર્વે, અસત્ય સત્ય જીને ભાસી રે;
તામેં લોભાઈ પીડા પાઈ, ભયે જમપુરવાસી રે.–અંતર૦૩
યહાં દુઃખ ટારન ઈચ્છા ધારો, હોઈ સબસે ઉદાસી રે;
દયાનંદ કહત હે સમરો, શામળિયો સુખરાશી રે.–અંતર૦૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

મળે જીવનમુક્ત તે જોગિયા,
ત્યારે ટળે તન મન તાપ સતસંગ કીજીએ.–ટેક૦
ફરે અવયવ આ રે શરીરના, પરાં પળાય પંડનાં પાપ.–સત્સંગ૦૧
જેમ કીટ મટી થાય ભમરી, તેને કીટ કહે નહિ કોય.–સત્સંગ૦૨
જેમ પારસ પરસે લોહને, તે તો હેમ હેલામાંહી હોય.–સત્સંગ૦૩
જેમ ચંદન વાસથી વૃક્ષને, કરે ચંદન સમાન સોય.–સત્સંગ૦૪
જેમ મલિન મળે જળ જાહ્નવી, તેને તરત કરે ગંગ તોય.–સત્સંગ૦૫
ત્રાંબા મહોર પલટે છે પાણીએ, કરે કંચનમય રસકૂપ.–સત્સંગ૦૬
તેમ સદ્‌ગુરુ મુખિયા સંતથી, થાય જંત તે સંત સ્વરૂપ.–સત્સંગ૦૭
શુક નારદ વ્યાસ ને વાલ્મીકિ, એતો ઈશ્વર કા'વિયા આપ.–સત્સંગ૦૮
ધ્રુવ અંબરિષ પ્રહ્‌લાદ વિભીષણ, થયા સુખિયા સંત પ્રતાપ.–સત્સંગ૦૯
સંત સર્વે સુખ થાવા ઠામ છે, તે તો પ્રસિદ્ધ કહે છે પુરાણ.–સત્સંગ૦૧૦
મન કર્મ વચને તું માનજે, કહે નિષ્કુળાનંદ નિરવાણ.–સત્સંગ૦૧૧

પદ-૨

તમે અંતરની આંખે ઓળખી,
કરો સદ્‌ગુરુ સંતનો સંગ–ઓળખવું અંતરે.–ટેક૦
ગાયે ગીતા ભાગવત સંતને, એવાં લક્ષણ હોય જેને અંગ.–ઓળખવું૦૧
એથી અર્થ સરે સર્વે આપણો, જાયે જન્મ મરણનું દુઃખ.–ઓળખવું૦૨
હરખ શોક શમે આ સંસારના, થાયે અંતરે શાંતિ ને સુખ.–ઓળખવું૦૩
કરે નિરભે ભાંગી ભવ ભયને, તેને પાછો પરાભવ ન થાય.–ઓળખવું૦૪
મટે કાળ કર્મ ને કલ્પના, જમ શિર તે જાંગીના વાય.–ઓળખવું૦૫
સાચા સદ્‌ગુરુથી સુખ પામીએ, ખાયે ખોટાથી મોટી જો ખોટ.–ઓળખવું૦૬
જેથી જન્મ જાય એળે આપણો, પછે ચડીએ તે કાળની ચોટ.–ઓળખવું૦૭
મિથ્યાવાદીને સંગે જો માલતાં, કોઈ કાળે ન સરે કાજ.–ઓળખવું૦૮
પાર ન કરે પોત પાષાણનું, તરે તારે જો કાષ્ટનું ઝા'ઝ.–ઓળખવું૦૯

એમ સત્ય અસત્યને ઓળખી, વળી કરીએ વિવેક વિચાર.–ઓ૦૧૦
કહે નિષ્કુળાનંદ નર હેતનું, એળે ન ખોયે આ અવતાર.–ઓ૦૧૧

પદ-૩

મળી મનુષ્ય દેહ મોંઘા મૂલની,
ફરી ફરી ન આવે જો એહ–સમજવું સાનમાં.–ટેક૦
જેને દેવ વંછે ઘણું દલમાં, તોય પામે નહિ તન તેહ.–સમ૦૧
નરતન તે નૌત્તમ નાવ છે, તરવાને સમુદ્ર સંસાર.–સમ૦૨
તેમાં મળે સદ્‌ગુરુ માલમી, ત્યારે ઉતારે પળમાં પાર.–સમ૦૩
એવો અવસર અવર આવે નહિ, સરખે સરખો મળ્યો છે સમાજ.–સમ૦૪
સદ્‌ગુરુજીને શીશ આ અર્પીએ, કરી લઈએ જો આપણું કાજ.–સમ૦૫
સમા વિના તે અર્થ સરે નહિ, રહીએ સમાસમે સાવધાન.–સમ૦૬
માન મૂકી મળીએ મહંતને, આપે સદ્‌ગુરુજી નિજજ્ઞાન.–સમ૦૭
ભાંગે ખોટ મોટી ખોયા દનની, વાગે જીતતણા જાંગીર ઢોલ.–સમ૦૮
શોભે જીવત તેનું સંસારમાં, માણે આનંદ અતિ અતોલ.–સમ૦૯
થઈ મગન મોજ ઘણી માણીએ, સાચા સદ્‌ગુરુ સંતને સંગ.–સમ૦૧૦
મળી નિષ્કુળાનંદ મહંતને, લીજે અખંડ આનંદ અંગ.–સમ૦૧૧

પદ-૪

ધન્ય ધન્ય એ સંત સુજાણને, જેનું ઊલટી પલટયું આપ, સંત તે સ્વયં હરિ.–ટેક
આપ ટળી મળ્યા ભગવાનમાં, જેના આપમાં હરિનો વ્યાપ.–સંત૦૧
જેના શીશમાં શીશ છે શ્યામનું, જેનાં નેણમાં નાથનાં નેણ.–સંત૦૨
જેના મુખમાં મુખ મહારાજનું, જેનાં વેણમાં વાલાનાં વેણ.–સંત૦૩
જેના કાનમાં કાન છે કૃષ્ણના, જેના નાકમાં નાસિકા નાથ.–સંત૦૪
જેની જીભમાં જીભા જીવનની, જેના હાથમાં હરિના હાથ.–સંત૦૫
જેના હૃદયમાં હૃદય હરિતણું, જેના પાવમાં પ્રભુના પાવ.–સંત૦૬
જેમ હીરો હીરા વડે વેંધીએ, તેમ થયો તે સહજ સમાવ.–સંત૦૭
એમ સંતમાં રહ્યા છે શ્રીહરિ, માટે સંત છે સુખનું ધામ.–સંત૦૮

ધર્મ ભક્તિ વૈરાગ્ય ને જ્ઞાન જે, તેને રહેવાનું સંત છે ઠામ.–સંત૦૯
એવા સંત શિરોમણિ ક્યાં મળે, જેણે દેહબુદ્ધિ કરી દૂર.–સંત૦૧૦
કહે નિષ્કુળાનંદ એને સંગે, ઊગે અંતરે આનંદ સૂર.–સંત૦૧૧

રાગ : કાફી પદ-૧

અનુભવી આનંદમાં બ્રહ્મરસના ભોગી રે,
જીવનમુક્ત જોગિયા અંતર અરોગી રે.–અનુ૦૧
જે શીખે જે સાંભળે ત્રિપુટીને તાને રે,
મનનું કૃત્ય તે મન લગી અસત્ય માને રે.–અનુ૦૨
જહાં લગી જગ વિસ્તર્યો મૃગતૃષ્ણા પાણી રે,
તેમાં મોહ ન પામે મહા મુનિ સ્વપ્નું પ્રમાણી રે.–અનુ૦૩
જે વડે આ જગત છે તેને કોઈ ન જાણે રે,
મુક્તાનંદ કહે ગુરુમુખી તે સુખડાં માણે રે.–અનુ૦૪

પદ-૨

અનુભવીને આપદા અંતરથી ભાગી રે,
અંતરજામીને ઓળખ્યા તહાં લગની લાગી રે.–અનુ૦૧
ઊરમિ ને ત્રણ ઈષણા અહંતાને ત્યાગી રે,
જગત જીવન જોઈને ત્યાં બુદ્ધિ જાગી રે.–અનુ૦૨
ચૌદ લોક વૈકુંઠ લગી માયાની પાગી રે,
તેથી અનુભવી અળગા રહે ત્રય તાપ આગી રે.–અનુ૦૩
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ તે નિર્માલ્ય ત્યાગી રે,
મુક્તાનંદ કહે ગુરુમુખી રહે રામરાગી રે.–અનુ૦૪

પદ-૩

અનુભવીને અંતરે રહે રામ વાસે રે,
તે બોલે તે સાંભળે દૃષ્ટિ પ્રકાશે રે.–અનુ૦૧
જ્યાં જુએ ત્યાં રામજી બીજું ન ભાસે રે,

ભ્રાત્ય દેખી ભૂલે નહિ અનુભવ ઉજાસે રે....અનુ૦૨
કેસરી કેરા ગંધથી કરિ કોટિ ત્રાસે રે,
તેમ આત્માના ઉદ્યોતથી અજ્ઞાન નાશે રે....અનુ૦૩
હું ટળ્યે હરિ ઢૂંકડા તે ટળાય દાસે રે,
મુક્તાનંદ મહા સંતને પ્રભુ પ્રગટ પાસે રે....અનુ૦૪

પદ-૪

અનુભવી આનંદમાં ગોવિંદ ગાવે રે,
પ્રીત કરી પરિબ્રહ્મસું ભવમાં ન આવે રે....અનુ૦૧
મરજીવાને માર્ગે જન કોઈક જાવે રે,
પેલું પરઠે મોતને તે મુક્તાફળ પાવે રે....અનુ૦૨
વેગે વહેતાં વારિમાં પ્રતિબિંબ ન ભાસે રે,
તેમ ડગમગે દિલ જહાં લગી નવ બ્રહ્મપ્રકાશે રે....અનુ૦૩
બ્રહ્મ થઈ પરબ્રહ્મને જુએ તે જાણે રે,
એવા મુક્તજનના ગુણ વેદ વખાણે રે....અનુ૦૪
કાયા માયા કૂડ છે જેમ ધૂમ છાયા રે,
મુક્તાનંદ કહે ગુરુમુખી મહાપદ સમાયા રે....અનુ૦૫

રાગ : કાફી પદ-૧

સ્વામી પ્રગટ થયા તે સહુ સાંભળો રે, સાધુજનને અલૌકિક સ્વાદ;
ગુણ ગાઈએ પવિત્ર ધર્મવંશના રે.–ટેક૦
જેની માતા ભક્તિ નામે મહાસતિ રે, પિતા પાંડે હરિપ્રસાદ.–ગુણ૦૧
ગુણવંત છપૈયા એક ગામ છે રે, પાસે અવધનગર મોટું ધામ.–ગુણ૦૨
ચૈત્ર શુકલ નવમીએ પ્રભુ જન્મિયા રે, હરિકૃષ્ણ ધર્યું છે શુભ નામ.–ગુણ૦૩
બાળ લીલા કરે છે બહુ ભાતની રે, માત પિતાને હર્ષ ન માય.–ગુણ૦૪
વ્હાલો ચંદ્રકળાની પેરે વધતા રે, નરનારી જોઈને ખુશી થાય.–ગુણ૦૫
આઠ વર્ષે પામ્યા તે ઉપવિતને રે, તજ્યું ભુવન પામીને વૈરાગ્ય.–ગુણ૦૬
ગુણ ચરિત્ર મનોહર ગાવવા રે, મળ્યો બ્રહ્માનંદને માગ.–ગુણ૦૭

પદ-૨

ચાલ્યા ઉત્તર દિશામાં પોતે એકલા રે, વન પર્વત ઓળંગ્યાં દશવીશ;
બલિહારી નવલ ઘનશ્યામની રે.-ટેક૦
મુક્તનાથ જઈને તપ કીધલું રે, સાધી યોગકળા તે જગદીશ.-બલિ૦૧
ત્યાંથી તીરથ કરતા પોતે ચાલિયા રે, કરતા બહુ જનને ઉપદેશ.-બલિ૦૨
જગન્નાથ જઈ દક્ષિણ પધારિયા રે, પછી આવ્યા તે પશ્ચિમ દેશ.-બલિ૦૩
ગહેરી છાયા અજબ ગિરનારની રે, ભેટયા રામાનંદ સુખકંદ.-બલિ૦૪
દઈ દીક્ષા પોતાનું પદ સ્થાપિયું રે, ધર્યું નામ તે સહજાનંદ.-બલિ૦૫
કચ્છ ગુર્જર ધરાને પાવન કરી રે, આવી વસ્યા દુર્ગપુર આપ.-બલિ૦૬
બ્રહ્માનંદ કહે જગ ઉપરે રે, વધ્યો દિન દિન અધિક પ્રતાપ.-બલિ૦૭

પદ-૩

ત્યાંથી નિજ કુટુંબીને તેડાવિયાં રે, બેઉ ભાઈભાઈનો પરિવાર;
વધી શોભા અધિક ધર્મવંશની રે.-ટેક૦
મોટા ભાઈ તે રામપ્રતાપજી રે, છોટા ઈચ્છારામ ઉદાર.-બલિ૦૧
મોટા બંધુના અવધપ્રસાદજી રે, બંધુ છોટાના રઘુવીર.-વધી૦૨
બેને આચાર્ય કર્યા સત્સંગના રે, જાણી ધર્મધુરંધર ધીર.-વધી૦૩
ધર્મવંશી હોય તે રહે ધર્મમાં રે, પરત્રિયા સુતા માત સમાન.-વધી૦૪
પર પુરુષ બાઈને પિતા સરખો રે, હોય છોટો તે પુત્ર નિદાન.-વધી૦૫
કરે પુરુષ પ્રબોધ રૂડા પુરુષને રે, કરે ત્રિયા ત્રિયાને ઉપદેશ.-વધી૦૬
એવી રીતિ ઉદ્ધવ સંપ્રદાયની રે, કહે બ્રહ્માનંદ પાપ નહિ લેશ.-વધી૦૭

પદ-૪

સાવર્ણી ગોત્ર શાખા કોથમી રે, સરવરિયા બ્રાહ્મણ વેદ સામ;
રૂડી ઉદ્ધવમતની કહું રીતડી રે.-ટેક૦
તેનાં રૂડાં પ્રવર વળી ત્રણ છે રે, સર્વે ત્યાગી નમે નિષ્કામ.-રૂડી૦૧
ન્હાયે ધોયે પૂજા લઈ હાથમાં રે, પ્રેમે નમવું ગ્રહીને ગુરુ પાય.-રૂડી૦૨

ઉપદેશ દીએ તે ઉર ધારવો રે, જેથી જન્મ મરણ દુઃખ જાય.–રૂડી૦૩
દારૂ માટી ચોરી અવેરી મૂકવાં રે, એવા નિયમ ધરાવે સાક્ષાત.–રૂડી૦૪
નહિ હિંસા વટલાવે વટલે નહિ રે, નહિ કરે પોતે પોતાની ઘાત.–રૂડી૦૫
જેવો હોય અધિકારી તેવો જોઈને રે, પછી સંભળાવે મંત્રરાજ.–રૂડી૦૬
કહે બ્રહ્માનંદ એ મત અનુસરે રે, તેનાં સરે અલૌકિક કાજ.–રૂડી૦૭

રાગ : ગરબી પદ-૧

સહજાનંદ સ્વામી રે ન પ્રગટત આ સમે રે,
પ્રાણી કોઈ પામત નહિ ભવપાર રે.–ટેક૦
મતિયા ને પાખંડી રે શબ્દની જાળમાં રે,
બાંધી બાંધી બોળત જીવ અપાર રે.–સહજાનંદ૦ ૧
કામી ક્રોધી લોભી રે ગુરુ થઈ બેસતા રે,
જતિ સતી જડત નહિ જગમાંય રે;
જ્ઞાન ને વૈરાગ્ય રે ભક્તિ ઝૂરીને રે,
મરી જરી જાત ન લાધત ક્યાંય રે.–સહજાનંદ૦ ૨
કાળિંગાની ફોજું રે કરત અતિ જોરને રે,
કરી ગુરુ પંડિતમાં પ્રવેશ રે;
માંસ ને મદિરા રે પરત્રિયા સંગથી રે,
ધર્મનો રહેત નહિ લવલેશ રે.–સહજાનંદ૦ ૩
વધત વટાળ રે ઘણો આ સંસારમાં રે,
વર્ણ અઢારે થઈ એક તાર રે;
સંત ને અસંતમાં રે, કોઈ સમજત નહિ રે,
ભવજળ બૂડત સઉ સંસાર રે.–સહજાનંદ૦ ૪
નરકના પંથથી રે કોઈ ન નિવારતા રે,
કોઈ ન કરત ભવસેતુ ઉદ્ધાર રે;
મુક્તાનંદ કહે છે રે તે તો દુઃખ ટાળિયાં રે,
જાઉં એને વારણે વારમવાર રે.–સહજાનંદ૦ ૫

પદ-૨

સહજાનંદ સ્વામી રે પોતે પરબ્રહ્મ છે રે,—ટેક૦
સ્વામિનારાયણ જેનું નામ રે.
સત્ય ધર્મ સ્થાપી રે અધર્મ ટાળિયો રે,
કીધાં વા'લે નિજજન અતિ નિષ્કામ રે.—સહજાનંદ૦૧
પોતાના આશ્રમની રે રીતિ પ્રગટ કરી રે,
કળિ મધ્યે કામની લીધી લાજ રે;
સમજુ ને શાણા રે જાણી એ પ્રતાપને રે;
નિશ્ચય કરી જાણ્યા શ્રીમહારાજ રે.—સહજાનંદ૦૨
જમ ને પાંખડી રે ફૂટે છે પેટને રે,
જાણે લીધો આપણો સર્વે ગરાસ રે;
સત્સંગ ફેલાયો રે સર્વે સંસારમાં રે,
કેને ગળે જઈ નાખશું હવે પાશ રે.—સહજાનંદ૦૩
એકાંતિક ધર્મ રે પ્રગટ કરી આપિયો રે,
કીધા વા'લે બ્રહ્મરૂપ નિજ દાસ રે;
મુક્તાનંદ કહે છે રે જાઉં એને વારણે રે,
જેણે મુને આપ્યો બૃહદ વાસ રે.—સહજાનંદ૦૪

પદ-૩

સદ્‌ગુરુ સાચા રે સેવો શુદ્ધ ભાવસું રે,—ટેક૦
જેથી ટળે મનના વિવિધ વિકાર રે.
જેને સંગે વાધે રે પ્રભુ સંગ પ્રીતડી રે,
ટળી જાય જાત વર્ણ અહંકાર રે.—સદ્‌ગુરુ૦ ૧
વર્તમાન પાંચ રે પળાવે દૃઢ કરી રે,
સંભળાવે હરિનાં ચરિત્ર પરમ ઉદાર રે;
એવા ગુરુદેવ રે ગોવિંદ સમ જાણજો રે,
જેને સંગે પામીએ ભવજળ પાર રે.—સદ્‌ગુરુ૦ ૨

ગુરુ વિના જ્ઞાન રે ન પામે મનમુખી રે,
કહે છે એમ મહા મુનિ વેદ પુરાણ રે;
એવું તે વિચારી રે સદ્‌ગુરુ સેવજો રે,
જેથી હરિ પામીએ પ્રગટ પ્રમાણ રે.–સદ્‌ગુરુ૦ ૩
ગુરુજીનાં વચન રે વિચારી ઉર ધારજો રે,
ટાળો તમે મોહ મમતા અભિમાન રે;
મુક્તાનંદ કહે છે રે એવી રીતે વર્તતાં રે,
તેને ઉર વાસ કરે ભગવાન રે.–સદ્‌ગુરુ૦ ૪

પદ-૪

સંત સમાગમ રે શુદ્ધ થઈ કીજીએ રે,–ટેક૦
સંત થકી લીજીએ વિવેક વિચાર રે.
કપટ કુબુદ્ધિ રે ઉર થકી ટાળીએ રે,
ટાળીએ જૂઠો તન અહંકાર રે.–સંત સમાગમ૦૧
સંતજન સંગે રે હરિગુણ ગ્રહીએ રે,
અવગુણ ઉર થકી કરીએ ત્યાગ રે;
ઈર્ષ્યા અભાવ રે ન લેવો સંતનો રે,
તનસુખ તજવાં ગ્રહી વૈરાગ્ય રે.–સંત સમાગમ૦૨
ક્રોધ ન કરવો રે હરિજન ઉપરે રે,
વચન સુણી ન બાંધવું વેર રે;
સમજી વિચારી રે વચન મુખે બોલીએ રે,
વણસમજે ન વાવીએ ઝેર રે.–સંત સમાગમ૦૩
શ્રીનારાયણ રે સ્વામીના દાસ જે રે,
તેને સંગે રહેવું થઈને ગુલામ રે;
મુક્તાનંદ કહે છે રે એવી રીતે વર્તતાં રે,
સંત સંગે પામશો અક્ષરધામ રે.–સંત સમાગમ૦૪

રાગ : સામેરી પદ-૧

સહજાનંદ સિંધુ રે આજ મારે ઉલટયા રે,
ભાંગી મારી ભવો ભવની રે ભૂખ;
કંગાલનેપણું રે બાઈ મારું કાઢીયું રે,
દૂર કીધું દારીદર ને દુ:ખ.–સહજાનંદ૦૧
આનંદની લેરું રે એમાં અતિ ઘણી રે,
મરજીવા કરે છે માંયે મોજ;
મૂઠડીને ભરી રે જેણે મુક્તાફળની રે,
ભાંગી બેઠા જન્મ મરણ ભોજ.–સહજાનંદ૦૨
નવ નિધિની રે નથી મારે વંછના રે,
સિદ્ધિ તે સામું શીદ હવે જોય;
સર્વેનું કારણ રે મળિયા ચિંતામણિ રે,
હવે જે જે ચિંતવિયે તે હોય.–સહજાનંદ૦૩
અનાથ અભાગી રે બાઈ જો અમે નહિ રે,
અમે છૈયે સભાગિયા શાહુકાર;
રંક ટાળીને રે કિધાં અમને રાજવી રે,
દીન ટાળી કીધાં છે જો દાતાર.–સહજાનંદ૦૪
માલ અતોલ રે બાઈ અમ પાસળે રે,
તેણે હુંતો મગન રહિ મનમાંય;
નિષ્કુળાનંદ રે આનંદ અતિ ઘણો રે,
સઈ કયે સુખતણી જો સીમાય.–સહજાનંદ૦૫

પદ-૨

સહજાનંદ સિંધુ રે દયાળુ દયા તણા રે,
ઉલટિયા આજ ન રાખી ઓછ;
નિહાલ જો કિધાં રે કંઈક કંગાળને રે,
આપી આપી અધમ જનને જો મોછ.–સહજાનંદ૦૧

જેહી નર પાસે રે નોતિ એક નાસરી રે,
જેમ તેમ કરીને ભરતા જો પેટ;
ભૂખ તેની ભાગી રે લાગી હૂંડી હાલવા રે,
થયા થયા સુખી સભાગિયા શેઠ.–સહજાનંદ૦૨

કણકણ કાજે રે જે જણ જણ જાચતા રે,
રેતા રેતા આઠે પોર જે આધેન;
તેને લઈ સોંપી રે સદાવ્રત સુખડી રે,
ભાંગી ભાંગી ભૂખ થયું સુખ ચેન.–સહજાનંદ૦૩

પરિશ્રમ વિના રે પારસમણિ મળી રે,
રળી રળી વળી ન મળે જે મૂલ્ય;
ઢળિ ઢળિ વળી રે લેર્ય સુખ વારની રે,
ટળી ટળી ભીખ બુદ્ધિની જે ભૂલ્ય.–સહજાનંદ૦૪

ઉદધિ ઉલટે રે નિધિ નવ માંય છે રે,
થાય છે સેવતા ઘણું જો સુખ;
નિષ્કુળાનંદ રે આનંદ અતિ ઘણો રે,
મહિમા તે મોટો ન કહેવાયે મુખ.–સહજાનંદ૦૫

પદ-૩

સહજાનંદ સિંધુ રે સખી સદા સેવિયે રે,
જો સુખ ઈછીયે મનમાંયે;
ડગમગ કરી રે દલ ન ડોલાવિયે રે,
જેણે કરી જીત્યો અવસર જાય.–સહજાનંદ૦૧

અવસર આવો રે અવર આવે નહિ રે,
જેમાં કાંયે મળિયા સુંદર શામ;
એવાને મૂકીને રે અન્ય ન આરાધિએ રે,
જેણે કરી જીવિત થાયે હરામ.–સહજાનંદ૦૨

સુપના સરીખાં રે સુખ આ સંસારનાં રે,
પશુ વિના બીજો ન કરે પરતિત;
વણસીને જાતા રે વાર જો લાગે નહિ રે,
દેહ ગેહ દારાદિક સુત વિત્ત.–સહજાનંદ૦૩

તે ઈછયું નવ્ય આવે રે હાથ્ય છે હરિ તણે રે,
આપ્યા વિના લેવાય નહિ તે લેશ;
પરિશ્રમ કરી રે જાયે કોયે પામવા રે,
કરે ઉપજાવી ઉલટો કલેશ.–સહજાનંદ૦૪

અન્ય જો ભરોંસો રે અંતરથી ઉવેખીયે રે,
દેખીએ કાંઈ દલમાં કરી વિચાર;
નિષ્કુળાનંદ રે સખી તે સભાગણી રે,
જેને ઉપર પ્રસન્ન પ્રાણ આધાર.–સહજાનંદ૦૫

પદ-૪

સહજાનંદ સિંધુ રે સખી જો સભર ભર્યા રે,
એકરસ અખંડ ને અવિનાશ;
અંતરની આંખે રે જે જોશે તે જાણશે રે,
આવે ન જાયે જેમ આકાશ.–સહજાનંદ૦૧

લેર્ય તરંગ રે બુદ બુદા બહુ થયાં રે,
દેવ દૂનિ મુનિ નર ને જો નાર્ય;
સ્થાવર જંગમ રે દિસે જોતાં જુજવાં રે,
આદ્યે અંત્યે મધ્યે વિલસે વાર્ય.–સહજાનંદ૦૨

હીમ કરા ને રે લૂણ બહુ લેખતાં રે,
જોતાં દિશે જુજવી તેહની જાત્ય;
ઉત્તમ મધ્ય રે એથી અળગું નહિ રે,
પોત એક પાડી ભિન્ન ભિન્ન ભાત.–સહજાનંદ૦૩

ભાંડું ભરીયે રે જેમ કોયે જળનું રે,
રાખીયે તે રતનાગર ને માંયે;
ભીંતર બાહર રે ભર્યું જળ ભાળીયે રે,
ભાજન ભાંગતે તોય રહ્યું ત્યાંય.–સહજાનંદ૦૪
આવે ન જાયે રે અખંડ એ આત્મા રે,
જેહ સ્થિર અસ્થિર તે નવ્ય થાય;
નિષ્કુળાનંદ રે લેર્ય આનંદની રે,
ઉપની તે સાયર માંયે સમાય.–સહજાનંદ૦૫

રાગ : ધોળ પદ-૧

ધીરજ ધર તું અરે અધીરા, ઈશ્વર પૂરે અન્ન જોને;
ખલક તણો છે ખટકો પ્રભુને, સાચું માને મન જોને.–૧
જન્મ્યું તેને જીવાડવાને, ઉપાય શોધ્યો શુદ્ધ જોને;
હાડ માંસનાં હૈયાં મધ્યે, દેવે સરજ્યાં દૂધ જોને.–૨
કીડીને કણ હાથીને મણ, ચાર પગાંને ચાર જોને;
કોશીટામાં કીટ વસે છે, ઈશ્વર પૂરે આહાર જોને.–૩
મસીદ કેરા કોટ મિનારા, ઉપર ઊગ્યાં ઝાડ જોને;
પથ્થર ઉપર પાણી વરસે, તે ઈશ્વરનો પાડ જોને.–૪
અરણ્ય વનમાં અજગર રહે છે, ડગલું ન ભરે દોટ જોને;
વિશ્વંભરનું બિરુદ વિચારો, ખાવાની શી ખોટ જોને.–૫
અનળ પક્ષી આકાશે રહે છે, મદઝર ભરખે મોટા જોને;
પરમેશ્વરની કૃપા વડે તો, બનિયા જળના ગોટા જોને.–૬
મરાળને મોતીનો ચારો, વખતે આપે વા'લો જોને;
દેવાનંદ કહે દેવ ભરોંસે, મગન થઈને મા'લો જોને.–૭

પદ-૨

ધન્ય છે ધીરજ ધારે તેને, બની શકે બે ભાન જોને;
પાંડવ જ્યારે વન પરવરિયા, દુઃખને દીધા માન જોને.–૧

હરિશ્ચંદ્રરાયને હરિવર સાથે, લગની કેવી લાગી જોને;
અંત્ય વરણને ઘેર વેચાણા, તો ભવની ભાવઠ ભાંગી જોને.—૨
પ્રહ્‌લાદજીને પીડા બહુ વિધ, દૈત્યપતિએ દીધી જોને;
સુખડાં જેવી સહન કરી તો, કેશવ રક્ષા કીધી જોને.—૩
શહેર મળ્યું નહિ સુદામાને, તો પણ આનંદ તેવો જોને;
મોળી ભાજી વિદુરજીની, સૂતર જેવી સેવો જોને.—૪
મયુરધ્વજ રાયે મસ્તક ઉપર, કરવત લીધું કોડે જોને;
સગાળશાએ સુત વધેર્યો, ત્યાગી દીધા હોડ જોને.—૫
રંતિદેવના હૃદયા મધ્યે, જરણા કેરો જોગ જોને;
માધવદાસે માગી લીધો, રાજી થઈને રોગ જોને.—૬
દુઃખને દેખી હરિજન ન ડરે, કરે ફીકરના ફાંકા જોને;
દેવાનંદ કહે દેવ ભરોંસે, કાળ તણા એ કાકા જોને.—૭

પદ-૩

બાળક રૂએ લવા માંહે, માતા સમજે મર્મ જોને;
રાણીની એમ મરજી પરખે, ધરણીધરનો ધર્મ જોને.—૧
ચાંચ બનાવે તેને ચિંતા, કાયર મન શીદ કરીએ જોને;
પેટ પડયું તે પોષણ કરશે, ફીકર તજીને ફરીએ જોને.—૨
હીરા મોતી મોંઘાં કીધાં, ધનથી સોંઘાં ધાન્ય જોને;
અમૃત જેવાં અમથાં પાણી, દીનબંધુનાં દાન જોને.—૩
સૂરજ સહુને પ્રકાશ આપે, દમડી ન પડે દેવી જોને;
વગર બદામે વાય વાયરો, તે કેશવ કરુણા કેવી જોને.—૪
સુર પંખીને ટંકે સો મણ, ખાવા જોઈએ ખીર જોને;
દૂધડલાના દરિયા કાંઠે, સરજ્યાં તેનાં શરીર જોને.—૫
જન્મ્યું તેને જીવાડવાને, માવતરને મન મમતા જોને;
સૌના પિતા છે વિશ્વંભર, શાથી ન ભરો સમતા જોને.—૬
અજબ દયાળુ છે અલબેલો, હૈયું રાખો હાથ જોને;
દેવાનંદ કહે પ્રતીત રાખો, બેલી બદ્રિનાથ જોને.—૭

પદ-૪

શું કરવા તું સુખને માટે, દે છે દોટા દોટ જોને;
તારા સુખ તો તુજને શોધે, સૂઈ રે' તાણી સોડ જોને.—૧
માગ્યા વિના મળે મેહુલા, માગ્યા મળે તો માગ જોને;
મોત સરીખુંયે માગ્યું ન મળે, જીવલડા તું જાગ જોને.—૨
અવસર વિના ફળ ન આવે, સો મણ પાણી સીંચી જોને;
પુત્ર વિના પારણિયું ખાલી, સો મણ સાકર વહેંચી જોને.—૩
ભાગ્ય વિનાનું સુખ ન મળે, સંકટ આવે શાથી જોને;
પારણિયામાં સર્વે ઝુલાવત, હેમ ભરેલા હાથી જોને.—૪
જગમાં સર્વે હેમ ઝુલાવત, વાંઝણી ન રહેત વનિતા જોને;
લાલચ રાખે લાભ મળે તો, કોઈ ન દાખત દીનતા જોને.—૫
ભાગ્ય વિના ભોગવવાનું સુખ, શીદને થાયે અળગું જોને;
કોટિ ઉપાયે કેડ ન મેલે, વજ્ર થઈને વળગ્યું જોને.—૬
હિંમત રાખીને હરિને ભજી લ્યો, બીજી આશા ખાળી જોને;
દેવાનંદ કહે સુખ દુઃખ રચના, ભાવે કરીને ભાળી જોને.—૭

રાગ : માઢ પદ-૧

આવો પ્રીતમ પ્યારા ધર્મ દુલારા, સર્વથી સારા શ્યામ;
છો જી આપ અમારા, નેણાંના તારા, નરજગ ન્યારા નામ.—રે આવો૦૧
ધર્મનાનંદન, છો જગવંદન, ચંદન ચર્ચિત અંગ;
દુઃખ નિકંદન, ખળબળ ખંડન, મંડન મુક્ત ઉમંગ.—રે આવો૦૨
શામ સોહાગીમાં લગની લાગી, ભાંગી મહા ભ્રમજાળ;
આપ વિષે હું થયો અનુરાગી, ત્યાગી કપટ તત્કાળ.—રે આવો૦૩
પ્યારી તમારી છબી ગિરધારી, છે મારી જીવનદોર;
વારીજનેણ તણી બલિહારી, છો મારા ચિતના ચોર.—રે આવો૦૪
અંગ ઉમંગ ઉતંગ થયો છે, જોઈ છબી નવરંગ;
રંગ અભંગ રહે સતસંગનો, ભીતિ તણો થાય ભંગ.—રે આવો૦૫

લક્ષણ ઉત્તમ લક્ષ પ્રકારે, છોજી વિચક્ષણ સૂર;
ભક્ષણ કાળ તણાથી તતક્ષણ, રક્ષણ કરજો જરૂર.–રે આવો૦૬
ભાળી રૂપાળી છબી મરમાળી, ટાળી ત્રિવિધના તાપ;
હે વનમાળી તમે હદ વાળી, દીધાં પ્રજાળી પાપ.–રે આવો૦૭
દાન તમે નિજ જ્ઞાનનું દીધું, ભાન દઈ ભગવાન;
માન તજી ગુણગાન કરું છું, ધરી ધરી તવ ધ્યાન.–રે આવો૦૮
ચંદ્રવદન સુખકંદ તમારું, વંદે સદા મુનિવૃંદ;
નંદતણા પણ નંદન તે તમે, કહે જગદીશાનંદ.–રે આવો૦૯

રાગ : ધોળ પદ-૧

ઓરા આવો શ્યામ સ્નેહી, સુંદરવર જોઉં વહાલા;
જતન કરીને જીવન મારા, જીવમાંહી પ્રોઉં વહાલા.–૧
ચિહ્ન અનુપમ અંગોઅંગનાં, સુરતે સંભારું વહાલા;
નખશિખ નીરખી નૌતમ મારા, ઉરમાં ઉતારું વહાલા.–૨
અરુણ કમળ સમ જુગલ ચરણની, શોભા અતિ સારી વહાલા;
ચિંતવન કરવા આતુર અતિ, મનવૃત્તિ મારી વહાલા.–૩
પ્રથમ તે ચિંતવન કરું, સુંદર સોળે ચિહ્ન વહાલા;
ઊર્ધ્વરેખા ઓપી રહી, અતિશે નવીન વહાલા.–૪
અંગૂઠા આંગળી વચ્ચેથી, નીસરીને આવી વહાલા;
પાનીની બે કોરે જોતાં, ભક્તને મન ભાવી વહાલા.–૫
જુગલ ચરણમાં કહું મનોહર, ચિહ્ન તેનાં નામ વહાલા;
શુદ્ધ મને કરી સંભારતાં, નાશ પામે કામ વહાલા.–૬
અષ્ટકોણ ને ઊર્ધ્વરેખા, સ્વસ્તિ જાંબુ જવ વહાલા;
વજ્ર અંકુશ કેતુ ને પદ્મ, જમણે પગે નવ વહાલા.–૭
ત્રિકોણ કળશ ને ગોપદ સુંદર, ધનુષ ને મીન વહાલા;
અર્ધ ચંદ્ર ને વ્યોમ સાત, છે ડાબે પગે ચિહ્ન વહાલા.–૮

જમણા પગના અંગૂઠાના, નખમાંહી ચિહ્ન વહાલા;
તે તો નીરખે જે કોઈ ભક્ત, પ્રીતિએ પ્રવીણ વહાલા.–૯
એ જ અંગૂઠાને બા'રે, તિલ એક નૌતમ ધારું વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે નીરખું પ્રીતે, પ્રાણ લઈ વારું વહાલા.–૧૦

પદ-૨

ચરણ કમળની છબી ચીતવતાં, લાગે અલૌકિક રૂડી વહાલા;
સર્વે ચિહ્ન સંભારી ધારું, અંત સમાની મૂડી વહાલા.–૧
જમણા પગના અંગૂઠા, પાસેની આંગળીએ વહાલા;
ડાબે પડખે તિલ એક સુંદર, નીરખી દુઃખડાં દળીએ વહાલા.–૨
જમણા પગની નૌતમ છેલી, આંગળીની બા'રે વહાલા;
તિલ એક નખને પાસે જોતાં, વ્હાલપ વધારે વહાલા.–૩
ડાબા પગની ઊર્ધ્વરેખાની, ડાબી તે કોરે વહાલા;
બે ચિહ્ન પાસે પાસે શ્યામ, ચિતડાને ચોરે વહાલા.–૪
બે પગની આંગળિયું તળાં, મનોહર રાતાં વહાલા;
અંગૂઠા આંગળીના નખ, રાતા છે ચડિયાતા વહાલા.–૫
બે ચરણનાં અંગૂઠા ને, આંગળિયું ઉપર વહાલા;
જોયા જેવા ઝીણા ઝીણા, રોમ અતિ સુંદર વહાલા.–૬
બે અંગૂઠા પાસેની બે, આંગળીએ જોઉં વહાલા;
ચાંખડિયુંનાં રૂડાં ચિહ્ન, તે પાંપણીએ લ્હોઉં વહાલા.–૭
બે પગની બહારની ઘૂંટી, તે હેઠે કેવાં વહાલા;
આસનના ઘસારાનાં ચિહ્ન છે જોયાં જેવાં વહાલા.–૮
જમણા પગની ઘૂંટી ઉપર, પાંચ તસુ છે જો વહાલા;
નળિને ઉપર તિલ એક તેમાં, મન મારું રહેજો વહાલા.–૯
મોટું ચિહ્ન એક જમણા પગના, સાથળને બા'રે વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતે નીરખું, વારે ને વારે વહાલા.–૧૦

પદ-૩

શોભા નીરખી નેણાં મારાં, તૃપ્ત ન થાયે વહાલા;
મનડું મગન થયું છે હેડે, હરખ ન માયે વહાલા.–૧
ડાબા પગની ઘૂંટી ઉપર, પાંચ તસુ કહીએ વહાલા;
નળી ઉપર મોટો તિલ, મનમાં ધારી લઈએ વહાલા.–૨
તેને પાસે નાનો તિલ છે, તેમાં ચિત્ત ચોટયું વહાલા;
એ પગના ઘૂંટણની બા'રે, એક ચિહ્ન છે મોટું વહાલા.–૩
શ્યામ કટિ રૂપાળી જોઈને, કંદર્પ લાજે વહાલા;
શીતળ ઉરમાંહી ત્રિવળી, સુંદર બિરાજે વહાલા.–૪
ઊંડી ગોળ અનુપમ નાભિ, તેની બે કોરે વહાલા;
બે તિલ છે બહુ રૂપાળા, તે ગમિયા મન મોરે વહાલા.–૫
નાભિથી પણ બે તસુ ઉપર, ત્રણ તિલને ધારું વહાલા;
બે તિલ ઉપર એક એક છે, એક વચ્ચે સંભારું વહાલા.–૬
વચલા તિલથી બે તસુ ઊંચો, એક તિલ નીરખીને વહાલા;
જમણી કુખમાં બે તિલ મોટા, તે જોઉં હરખીને વહાલા.–૭
ડાબે પડખે કુખથી ઉપર, મોટા તિલ ચારે વહાલા;
તેની પાસે બીજા નાના, ચાર તિલ એક હારે વહાલા.–૮
રોમતણું રૂપાળું શ્રીવત્સ, ચિહ્ન એક ઉરમાંહી વહાલા;
વિનગુણ હાર હૈયામાં શોભે, સુંદર સુખદાઈ વહાલા.–૯
છાતી વચ્ચે એક ચિહ્ન, અર્ધચંદ્ર આકારે વહાલા;
પાંચ તસુ પહોળું જોઈ, પ્રેમાનંદ પ્રાણ વારે વહાલા.–૧૦

પદ-૪

એ ચિહ્ન વચ્ચે રૂડો લગાર, ડાબી તે કોરે વહાલા;
સુંદર એક તિલ મોટો, મારા ચિત્તને ચોરે વહાલા.–૧
એ તિલથી છે ડાબી કોરે, બે તસુ છેટે વહાલા;
એક તિલને જોતાં સર્વે, ભવદુઃખને મેટે વહાલા.–૨

તે તિલથી બે તસુ છેટે, ડાબી કોર માંહી વહાલા;
સ્તન ઉપર એક તિલ તેમાં, ચિત્ત ચોટયું જઈ વહાલા.—૩
બે સ્તનથી ઉપર છે, બે છાપ તણાં ચિહ્ન વહાલા;
એ છબી જોવા સારુ મારું, મન છે આધીન વહાલા.—૪
કરિના કર સરખી બે ભુજા, તે દીર્ઘ ઉદાર વહાલા;
સંભારતાં તરત તે, ઉતારે ભવ પાર વહાલા.—૫
જમણી ભુજાને પાસે છે, માંહે ઊભી તે હારે વહાલા;
જોયા જેવા સુંદર મોટા, તિલ રૂડા ચારે વહાલા.—૬
જમણી ભુજાના મૂળ થકી છે, ત્રણ તસુ હેઠે વહાલા;
એક છાપનું ચિહ્ન જોતાં, જન્મ મરણ મેટે વહાલા.—૭
તે છાપનું ચિહ્ન રૂડું, તેને પડખે બા'રે વહાલા;
નાના તિલ છે ચાર તેને, જોઉં વારે વારે વહાલા.—૮
કોણિયું છે શ્યામ બેઉ કર, કઠણ છે પોંચા વહાલા;
બે તિલ છે બહુ રૂડા, જમણા પોંચાથી ઊંચા વહાલા.—૯
જમણા હાથની છેલ્લી આંગળી, તે ઉપર સારો વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે મોટો તિલ એક, લાગે અતિ પ્યારો વહાલા.—૧૦

પદ-૫

રૂપાળા છો રાજીવ લોચન, ધર્મતણા કુમાર વહાલા;
શોભાની છો સીમા મારા, નેણ તણા શણગાર વહાલા.—૧
ડાબી ભુજાના મૂળથી હેઠે, ત્રણ તસુ છે જો વહાલા;
છાપ તણાં એક ચિહ્નમાંઈ, નિત મન મારું રહેજો વહાલા.—૨
ડાબી કોણીથી હેઠો નૌતમ, ઉપરલે ભાગે વહાલા;
તિલ એક જોતા મારા મનને, રૂડો બહુ લાગે વહાલા.—૩
ડાબા હાથના અંગૂઠા, પાસેની આંગળીએ વહાલા;
નખને પાસે નાનો તિલ, મનમાં ધારી લહીએ વહાલા.—૪
એ આંગળી ને વચલી આંગળી, એ બેઉને મધ્યે વહાલા;
એક તિલ છે અતિ નૌતમ, જોયા જેવો સંધે વહાલા.—૫

ડાબા હાથના પોંચા ઉપર, સુંદર તિલ છે એક વહાલા;
એ માંહી તે મનડું મારું, વળગ્યું વિશેક વહાલા.—૬
બે હાથના નખ નૌતમ, છે રાતા ચડિયાતા વહાલા;
અગ્ર ભાગે તીક્ષણ છે, અતિ રૂડા દેખાતા વહાલા.—૭
બે હાથની હથેળી છે, રાતી સુખધામ વહાલા;
હથેળીમાં રેખા થોડી, થોડી છે જો શ્યામ વહાલા.—૮
બે હથેળીના મૂળ ઉપર, આઠ તસુ જોતાં વહાલા;
છાપ તણાં બે ચિહ્નો અનુપમ, ચિત્તમાં પરોતાં વહાલા.—૯
કંઠ વચ્ચે તિલ એક અનુપમ, જોતાં દુઃખ જાયે વહાલા;
તેની પાસે નાનો તિલ એક, પ્રેમાનંદ ગાયે વહાલા—૧૦

પદ-૬

રૂપ તમારું રસિયાજી, નીરખતાં સુખદાઈ વહાલા;
ચિહ્ન તણો નહિ પાર વધારે, વાલપ ઉરમાંહી વહાલા.—૧
ડાબા ખભાથી હેઠો, વાસામાં છે મરમાળો વહાલા;
રોમ સહિત મોટો તિલ રૂડો, જોતાં તે રૂપાળો વહાલા.—૨
એ તિલથી હેઠો વાંસામાં, એક તિલ છે બીજો વહાલા;
તેને હેઠે જોયા જેવો, એક તિલ છે ત્રીજો વહાલા.—૩
કરોડની ડાબી કોરે, ડોક થકી હેઠે વહાલા;
સુંદર એક તિલ જોયા જેવો, બે તસુ છેટે વહાલા.—૪
જમણી ખરપડી ઉપર નૌતમ, એક તિલ છે નાનો વહાલા;
પ્રીત કરીને રાખું મારા, મનમાંહી છાનો વહાલા.—૫
કરોડની જમણી કોરે, વાંસામાંહી સારા વહાલા;
ચાર તિલ છે જોયા જેવા, લાગે બહુ પ્યારા વહાલા.—૬
દાઢીથી હેઠો એક તિલ છે, અતિશે અનૂપ વહાલા; વહાલા;
દાઢી ઉપર કેશની રેખા, સુંદર સુખરૂપ વહાલા.—૭
મધુર અધર પર શોભે રૂડી, રોમ તણી રેખું વહાલા;

હસતું કમળ સરીખું મુખ, ઓરા આવો દેખું વહાલા.–૮
મુખમાંહી જમણી કોરની, હેઠલી જે દાઢ વહાલા;
તેમાં શ્યામ સુભગ ચિહ્ન એક, જોઉં રાખી ચાડ વહાલા.–૯
શ્યામ ચિહ્ન છે જોયા જેવું, જીભમાં સુખકારી વહાલા;
સુંદર વદન કમળ પર જાયે, પ્રેમાનંદ વારી વહાલા–૧૦

પદ-૭

હરિજનના જીવન છો મોહન, ભક્તચિંતામણિ વહાલા;
શી કહું શોભા સુંદર વરજી, અંગો અંગ તણી વહાલા.–૧
જમણી કોરે કપોળમાં, નાસિકાને પાસે વહાલા;
એક મોટો તિલ જોતાં સરવે, દુઃખ મારાં નાસે વહાલા.–૨
એ તિલને પાસે એક નાનો, તિલ તેને જોઈએ વહાલા;
નેત્ર તણા ખૂણાથી હેઠો, તેમાં ચિત્ત પ્રોઈએ વહાલા.–૩
બે નેત્રની પાંપણ ઉપર, ભ્રકુટિને થડે વહાલા;
તેને હેઠે ઉપર ઝીણી, કરચલીયું પડે વહાલા.–૪
નાસિકા ઉપર છે ઝીણાં, ચિહ્ન તે અભિરામ વહાલા;
ડાબા કાનમાં શ્યામ બિંદુ તે, છબી તણું ધામ વહાલા.–૫
અમળ કમળ દળ સમ આંખડી, રૂડી રૂપાળી વહાલા;
કંદર્પની કમાન સરખી, ભ્રકુટિ મેં ભાળી વહાલા.–૬
ચડિયાતા વિશાળ ભાલમાં, રસાળી તે શોભે વહાલા;
તિલક આકારે ઊભી રેખા બે, જોઈ ચિત્ત લોભે વહાલા.–૭
ભાલમાંહી મનોહર જોતાં, જમણી તે કોરે વહાલા;
કેશથી હેઠું એક અનુપમ, ચિહ્ન તે ચિત્ત ચોરે વહાલા.–૮
કેસર કેરી આડ મનોહર, ભાલ વચ્ચે કીધી વહાલા;
કુમકુમને ચાંદલીએ મારી, બુદ્ધિ હરી લીધી વહાલા.–૯
તાળવા ઉપર એક રૂપાળો, મોટો તિલ જોઈ વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે મારું મન, ત્યાં રહ્યું જોઈ મોહી વહાલા–૧૦

પદ-૮

શોભાના શણગાર હરિ મારા, હૈયાના છો હાર વહાલા;
ધર્મ તણા કુમાર મારા, પ્રાણ તણા આધાર વહાલા.—૧
અતિશે રૂપાળા સુંદર, શિખાના છે કેશ વહાલા;
છબી પર બલહારી જાયે, શારદા ને શેષ વહાલા.—૨
શિખાને સમીપે રૂડો, એક તિલ છે આગે વહાલા;
એ છબી નીરખતાં મારા, સરવે દુઃખ ભાગે વહાલા.—૩
શિખાને પછવાડે જમણી, કોરે તે કહીએ વહાલા;
ત્રણ તિલ છે અતિ રૂડા, સામું જોઈને રહીએ વહાલા.—૪
નખશિખ નીરખી સુંદર સર્વે, ચિહ્ન મેં તો ગાયાં વહાલા;
ચિંતવન કરીને નિત્યે મારા, ચિત્તમાં ઠેરાવ્યાં વહાલા.—૫
બાવન છે સરવે ચિહ્ન, ત્રેસઠ તિલ છે જો વહાલા;
રૂપ શીલ ને ગુણે સોતાં, અંતરમાં રહેજો વહાલા.—૬
એ વિના ઝીણાં તિલ ચિહ્ન છે, અંગમાં અપાર વહાલા;
ગાયા મેંતો જોઈ મારી, બુદ્ધિને અનુસાર વહાલા.—૭
આવી રીતે મૂરતિને જે, અંતરમાં ધારે વહાલા;
પ્રીત કરીને ચિહ્ન અનુપમ, સરવે સંભારે વહાલા.—૮
તેના ઉરમાં આવી તમે, નાથ કરો વાસ વહાલા;
કામ ક્રોધ ને કાળ માયા, તે સહુ પામે નાશ વહાલા.—૯
એ પદ જે કોઈ શીખે સુણે, પ્રીતે કરીને ગાશે વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે તે પર સ્વામી, બહુ રાજી થાશે વહાલા.—૧૦

રાગ : ધોળ પદ-૧

એક દિન સભા કરી શ્રીહરિ;
બોલ્યા વાણી પોતે બલવીર, થઈ દીલગીર શ્રીજી કહે સંતને;—૧
સર્વે સંત હરિજન સાંભળો,
મારે કે'વાની છે એક વાત, સાચી સાક્ષાત.—શ્રીજી૦ ૨

સર્વે કરવાનું કામ કરી રહ્યો,
  નથી બાકી રહ્યું લવલેશ, સુણો ઉપદેશ.—શ્રીજી૦ ૩
ધ્યાન ધારણા જોગની જુગતિ,
  સૌને શીખવી મેં કરી પ્રીત, પરમ પુનિત.—શ્રીજી૦ ૪
મોટા મોટા મહારુદ્ર ઘણા કર્યા,
  દીધાં બ્રાહ્મણને ઘણાં દાન, કરી સન્માન.—શ્રીજી૦ ૫
નર નારાયણાદિક દેવનાં,
  કીધાં મંદિર મોટાં અપાર, કરી અતિ પ્યાર.—શ્રીજી૦ ૬
દેશો દેશમાં ડંકો વગાડિયો,
  સ્વામિનારાયણ રટે નામ, જન આઠો જામ.—શ્રીજી૦ ૭
મતપંથી મોટા મોટા જીતિયા,
  લીધા છોડી તેના શિષ્ય જન, મુમુક્ષુ પાવન.—શ્રીજી૦ ૮
આપ્યા પરચા ઘણાને મેં આ સમે,
  નો'તા દીઠા નો'તા સુણ્યા કાન, ધરે મુનિ ધ્યાન.—શ્રીજી૦ ૯
સર્વે અધર્મ ભૂમિનો ટાળિયો,
  થાપ્યો ધર્મ ધરાપર શુદ્ધ, વખાણે વિબુદ્ધ.—શ્રીજી૦ ૧૦
સૌને મોક્ષનો પંથ દેખાડિયો,
  આંખ્યું મીંચી સહુ જાય, સુખી અતિ થાય.—શ્રીજી૦ ૧૧
મારી મૂર્તિઓ મેં સ્થાપન કરી,
  તેમાં અખંડ રહું કરી વાસ, ટાળું જમત્રાસ.—શ્રીજી૦ ૧૨
વળી ધર્મનું કુળ તેડાવીયું,
  મોટા બંધવ રામપ્રતાપ, ઈચ્છારામ આપ.—શ્રીજી૦ ૧૩
બેઉ ભ્રાતના પુત્રને લઈને,
  કીધા દત્તપુત્ર કરી પ્યાર, નિશ્ચય નિરધાર.—શ્રીજી૦ ૧૪
મોટા ભ્રાતના અવધપ્રસાદજી,
  નાના ભ્રાતના શ્રી રઘુવીર, મહા દૃઢ ધીર.—શ્રીજી૦ ૧૫

તે બંને સુપુત્રને લઈને,
સ્થાપ્યા ગાદીએ કરી પ્યાર, અધિક ઉદાર.-શ્રીજી૦ ૧૬
દેશ સંત સહુ વહેંચી આપિયા,
મારા તુલ્ય જાણી તતખેવ, કરો સહુ સેવ.-શ્રીજી૦ ૧૭
રહેજો વચન પ્રમાણે સહુ મળી,
જેમ કે' તેમ કરજો જરૂર, કરી માન દૂર.-શ્રીજી૦ ૧૮
શિક્ષાપત્રી જાણો મારી મૂરતિ,
વાંચી વર્તજો સહુ નરનાર, લોપોમા લગાર.-શ્રીજી૦ ૧૯
મોટા મોટા ગયા તજી દેહને,
રામકૃષ્ણાદિક અવતાર, અનંત અપાર.-શ્રીજી૦ ૨૦
તેમ હું પણ આ તન ત્યાગીને,
જાણો જાઈશ અક્ષરધામ, તજીને આ ઠામ.-શ્રીજી૦ ૨૧
લેશ કલેશ વાંસે કરશો નહિ,
રહું સત્સંગ માંહી સદાય, કરીને ઉચ્છાવ.-શ્રીજી૦ ૨૨
કોઈ સ્નેહે કરી તન ત્યાગશે,
તો તે પામશે કષ્ટ અપાર, વચન લોપનાર.-શ્રીજી૦ ૨૩
સૌ સંપ રાખી સત્સંગમાં,
કરો કરાવો સૌ સત્સંગ, કરીને ઉમંગ.-શ્રીજી૦ ૨૪
મૂકી સત્સંગ દૂર જાઉં નહિ,
રહું પાસ કરી નિત વાસ, જાણી મારા દાસ.-શ્રીજી૦ ૨૫
થોડા દિન પછી વળી તમને,
તેડી રાખીશ હું મારી પાસ, થાશો ન ઉદાસ.-શ્રીજી૦ ૨૬
એમ અવિનાશાનંદનો નાથજી,
બોલ્યા વાણી તે વજ્ર સમાન ભૂલ્યા સૂણી ભાન.-શ્રીજી૦ ૨૭

પદ-૨

સૂણી વાણી તે શ્રી ઘનશ્યામની,
સૌ સંત થઈને ઉદાસ, કે છે લઈ લઈ શ્વાસ શ્રીજી તમે સાંભળો.–૧
તમે જીવના જીવન જગપતિ,
શરણાગત પાલક શ્યામ, સદા સુખધામ.–શ્રીજી૦ ૨
પે'લું અમૃત પાઈને પ્રીતથી,
હવે ઝેર ન પાશો જરૂર, દયા કરી દૂર.–શ્રીજી૦ ૩
તમ વિના જે જગતમાં જીવવું,
તેથી મરવું ભલું મારા નાથ, કહીએ જોડી હાથ.–શ્રીજી૦ ૪
વા'લા હસવું તમારું જે હેરવું,
તે તો વીસરે નહિ પળ એક, કરીને વિવેક.–શ્રીજી૦ ૫
જોઈ તમને દિવસ વા'લા જાય છે,
દિલે થાય છે સુખ અપાર, પ્રાણના આધાર.–શ્રીજી૦ ૬
જેહ વાત કરી તમે વાલમા,
તેને સૂણી તપે ઘણું તન, મૂંઝાય છે મન.–શ્રીજી૦ ૭
નિશ્ચે મેલીને જાશો જો નાથજી,
ઝૂરી ઝૂરી પડશે તન, વિના દરશન.–શ્રીજી૦ ૮
જળ વિના નોખી પડી માછલી,
તેને દૂધમાં સુખ ન થાય, જરૂર જીવ જાય.–શ્રીજી૦ ૯
વાલા પતિ વિના સતી વનિતા,
તેને દુઃખના દિવસ જાય, શાંતિ નવ થાય.–શ્રીજી૦ ૧૦
જેમ ચંદ્ર વિજોગી ચકોરને,
જાણો ચોગણી ચિંતા તે ચિત્ત, કહીએ કરી પ્રીત.–શ્રીજી૦ ૧૧
જેમ કર વિના કરિ દુઃખિયો,
વળી પાંખ વિના પંખી દીન, મનમાં મલિન.–શ્રીજી૦ ૧૨

જેમ આંખ વિના જન આંધળો,
તેને સુખ નહિ લવલેશ, કાયા પામે કલેશ.–શ્રીજી૦ ૧૩
જેમ ચક્રવતી ભૂપાલને,
એક પુત્ર હોય મરી જાય, તેને કેવું થાય.–શ્રીજી૦ ૧૪
જેમ સરિતા નીર વિના વળી,
જન દેખી પામે મન ત્રાસ, હોય અતિ પ્યાસ.–શ્રીજી૦ ૧૫
જેમ વેલી દઝાણી દાહમાં,
પાછી લીલી કે'દી નવ થાય, જોઈ નવ જાય.–શ્રીજી૦ ૧૬
જેમ ચંદ વિના જાણો જામની,
વળી દીપક વિનાનું ઘર, દેખી લાગે ડર.–શ્રીજી૦ ૧૭
જેમ રવિ વિના દિન જાણીએ,
તેમ તમ વિના અમે અનાથ, દુઃખી સહુ સાથ.–શ્રીજી૦ ૧૮
તમ વિનાનું સુખ ત્રિલોકમાં,
થાય ઝેર તે શ્યામ સુજાણ, પ્યારા જનપ્રાણ.–શ્રીજી૦ ૧૯
તમે મૂકીને જાઓ જો ધામમાં,
તજીએ અમે તરત પ્રાણ, ધરમકુલ ભાણ.–શ્રીજી૦ ૨૦
પણ આજ્ઞા અદ્રિ ઉલ્લંઘતા,
બહુ લાગે છે મનમાં બીક, કહીએ ઠીકાઠીક.–શ્રીજી૦ ૨૧
આવું ના ઘટે તમને આ સમે,
શરણાગત મૂકીને શ્યામ, જાવું નિજ ધામ.–શ્રીજી૦ ૨૨
વા'લા વિરહ અમે કેમ વેઠીએ,
ક્યારે લેશો આવીને સંભાળ, દીનના દયાળ.–શ્રીજી૦ ૨૩
તમે તરણ તારણ ત્રિભુવન તણા,
સર્વે સુખના સાગર શ્યામ, અતિ અભિરામ.–શ્રીજી૦ ૨૪
તમે કરતા અકરતા છો નાથજી,
નથી તમારા ઉપર કોઈ, કહીએ ચિત પ્રોઈ.–શ્રીજી૦ ૨૫

જેમ સુખ થાય સૌ સાથને,
તેમ કરજો વે'લો ઉપાય, કહીએ લાગી પાય.–શ્રીજી૦ ૨૬
ઘણું શું કહીએ તમને નાથજી,
તમે અંતરજામી અનુપ, સદા સુખરૂપ.–શ્રીજી૦ ૨૭
સુણી અરજી તે નિર્મોહી સંતની,
પછી અવિનાશાનંદનો નાથ, મૂકી સંત સાથ શ્રીજી ગયા ધામમાં.–૨૮

રાગ : ગરબી પદ-૧

મારું મન હરિયું રે, શામળિયે સુખ દઈને;
હાવ ભાવ કરી હેત ઘણેરું, કામણગારું કહીને.–મારું૦ ૧
છોકરડે છેતરિયાં સજની, વીઠ્ઠલે વ્રજમાં રહીને.–મારું૦ ૨
વિરહનો તાપ દીધો વાલીડે, મોહન મથુરાં જઈને.–મારું૦ ૩
ધરના એ નોતા ધૂતારા, આવડ્યું ઉપદેશ લઈને.–મારું૦ ૪
ધૂર્તપણું અધૂતામાં પેઠું, ધૂતીને સંગે થઈને.–મારું૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહન વિના વ્રજમાં, કેમ રહેશું દુઃખ સઈને.–મારું૦ ૬

પદ-૨

ધરનો એ છે રે, ધૂર્તપણામાં પૂરો;
કુબજાને કોઈ દોષ મ દેજો, નહિ વ્રજચંદ અધૂરો.–ધર૦ ૧
વૃંદાનું વ્રત ભંગ કરાવ્યું, તે દિનો છળમાં શૂરો.–ધર૦ ૨
એને જે અનુસરિયાં સજની, જ્યાં જીવો ત્યાં ઝૂરો.–ધર૦ ૩
સુર્પણખાનું નાક છેદાવ્યું, એવો સદાય અલૂરો.–ધર૦ ૪
અમસું પ્રીત કરી એણે પેલી, રહેતો હંમેશ હજૂરો.–ધર૦ ૫
મુક્તાનંદ મતલબનો ગરજુ, ગર્જ સારી ગયો દૂરો.–ધર૦ ૬

પદ-૩

બાળ સનેહી રે, મોહન મુજને ગમતા;
મથુરા જઈ મોંઘા થઈ બેઠા, પહેલાં તો ભેળા ભમતા.–બાળ૦ ૧

આજ તો અમને દર્શન દુર્લભ, જોડે બેસીને જમતા.–બાળ૦ ૨
અણ તેડયા વાંસે આવીને, રસિયો રંગભર રમતા.–બાળ૦ ૩
જે કહેતા તે કામ જ કરતા, નટવર રહેતા નમતા.–બાળ૦ ૩
બાળ જોગી જેવો વેશ જણાવી, દેહ પ્રાણને દમતા.–બાળ૦ ૪
મુક્તાનંદ મોહનની લીલા રાખતા શીલ ને સમતા.–બાળ૦ ૫

પદ-૪

પ્રીત પૂરવની રે, નાથ ન મૂકી દેજ્યો;
બહુનામી તમ સાથે બંધાણી, શ્યામ સંભાળી લેજ્યો.–પ્રીત૦ ૧
બોલ કોલ દીધા જે બળવંત, ગુણવંત દૃઢ કરી ગ્રેજ્યો.–પ્રીત૦ ૨
નગણી નાર્ય વરે સમરથને, અવગુણ એની પેરે સેજ્યો.–પ્રીત૦ ૩
પોતાની જાણીને પ્રીતમ, કહેવું ઘટે તે કહેજ્યો.–પ્રીત૦ ૪
પાસે રાખો તો પાડ ઘણો માનું, નજર કરતા રહેજ્યો.–પ્રીત૦ ૫
મુક્તાનંદ કહે મહેર તમારી, નીરભે ફરકે નેજો.–પ્રીત૦ ૬

પદ-૫

મારે ઘેર આવ્યા રે, સુંદરવર શામળિયો;
હરખ ભરી હું હરિને નીરખું, પિયુ પ્રીતમ પાતળિયો.–મારે૦ ૧
સુખડું દેવા ને મન હરી લેવા, અમ પર અઢળક ઢળિયો.–મારે૦ ૨
જાળવિયું જોબન જે સારુ, તે અવસર આજ મળિયો.–મારે૦ ૩
લક્ષ્મીનો વર લાડકવાયો, અકળ ન જાયે કળિયો.–મારે૦ ૪
આશ્ચર્ય વાત સેજડીએ આવ્યા, બોલ પોતાને પળિયો.–મારે૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહનની મહેરે, ખોયા દિનો ખંગ વળિયો.–મારે૦ ૬

પદ-૬

મારે મન માન્યો રે, મોહન મોરલીવાળો;
કસુંબલ પાઘ કેસરિયો જામો, નીરખી નયણનો ચાળો.–મારે૦ ૧
કોઈ કહેશે તમે શું લઈ બેઠા, કુળનો ધરમ ન પાળો.–મારે૦ ૨

ત્રિભુવનમાં એવી નારી ન દેખું, ન ચળે જોઈ કાન કાળો.—મારે૦ ૩
જેને વર્યે જમ ત્રાસ ન નાશે, તે વરને લઈ બાળો.—મારે૦ ૪
એવું વિચારી લાડકડી લક્ષ્મી, વરી મોહન મરમાળો.—મારે૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહન વર મળતા, ઢળ્યો અલૌકિક ઢાળો.—મારે૦ ૬

પદ-૭

સુખની સીમા રે, વ્રજના વાસી માણે;
લોકડિયાંની લાજે બંધાણાં, અવળાને સવળું જાણે.—સુખ૦ ૧
ખટ દર્શનમાં ખોળ્યા ન લાધે, નરહરિ નેતરાં તાણે.—સુખ૦ ૨
જે સુખને બ્રહ્મા ભવ ઈચ્છે, સુગમ થયું આ ટાણે.—સુખ૦ ૩
વેદિયા વાદ કરી કરી થાકયા, અગમ અગાધ વખાણે.—સુખ૦ ૪
ચતુરાયે સ્વપ્નમાં ન આવે, ન મળે નટવર નાણે.—સુખ૦ ૫
મુક્તાનંદ એ મર્મ અલૌકિક, પ્રેમી ઉરમાં આણે.—સુખ૦ ૬

પદ-૮

મારે મન વસિયો રે, ગુણવંતો ગિરધારી;
શ્યામ વિના મુને કામ ન સૂઝે, વિરહની વેદના ભારી.—મારે૦ ૧
કાનકુંવર સારુ મેં સજની, લોકની લાજ વિસારી.—મારે૦ ૨
દીવાની સરખી થઈ ડોલું, હાંસી કરે નરનારી.—મારે૦ ૩
કાળજડું કોરીને પેઠી, કાન નયન કટારી.—મારે૦ ૪
ઘાયલની ગત ઘાયલ જાણે, શું જાણે સંસારી.—મારે૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહનને મળતા, થઈ રહી જગથી ન્યારી.—મારે૦ ૬

રાગ : ગરબી પદ-૧

ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણની રે, મૂરતિ મારે મનમાની;
જીવન જોયા લાગ છે રે.—ટેક૦
તરુણ મનોહર મૂરતિ રે, રેખા ઉઠે નાની નાની.—જીવન૦૧
મસ્તક મુગટ જડાવનો રે, કુંડલ મકરાકાર.—જીવન૦૨

કેસર તિલક લલાટમાં રે, જોઈ જોઈ વાધે પ્યાર.–જીવન૦૩
ઉરમાં અનુપમ ઊતરી રે, કંચન કેરી અનુપ.–જીવન૦૪
રતને જડિત બાજુ બાંધિયા રે, સુર નર મુનિને ભૂપ.–જીવન૦૫
વેઢ વીંટિયું કડાં સાંકળાં રે, શોભે છે કરવર માંય.–જીવન૦૬
પ્રેમાનંદ છબી ઉપરે રે, તન મન ધન બલ જાય.–જીવન૦૭

પદ-૨

મદન મનોહર મૂરતિ રે, રાજહંસ ગતિ ચાલ;
નીરખી નેણાં ઠરે રે.–ટેક૦
જરકસી જામા પહેરિયા રે, સોનેરી સુરવાલ.–નીરખી૦ ૧
કનક રેંટો કમરે કશ્યો રે, કરમાં રેશમી રૂમાલ.–નીરખી૦ ૨
કનક હિંડોળે હીંચતા રે, શોભે છે ધર્મનો લાલ.–નીરખી૦ ૩
પુરુષોત્તમ પરિબ્રહ્મને રે, જોવા મળ્યું સર્વ જક્ત.–નીરખી૦ ૪
નારી નરનો પાર નહિ રે, લાખો મુનિ હરિભક્ત.–નીરખી૦ ૫
વ્રતપુરીના ચોકમાં રે, જાદવરાય જોવાય.–નીરખી૦ ૬
ઘોડલાની ઘૂંમરમાં જોઈ રે, પ્રેમાનંદ વારી જાય.–નીરખી૦ ૭

પદ-૩

નવીન આંબાનું જોડલું રે, તે વચ્ચે અતિ અભિરામ;
હિંડોળો હેમનો રે.–ટેક૦
બાંધ્યો બેઉ આંબા ડાળમાં રે, સુંદર શોભા ધામ.–હિંડોળો૦૧
રમણિક હિંડોળા તણી રે, શોભા કહી નવ જાય.–હિંડોળો૦૨
શોભા ત્રિભુવનની આવી રે, ઊગી ઉઠી હરખાય.–હિંડોળો૦૩
હિંડોળામાં શ્રીહરિ રે, શોભે છે સૂર્ય સમાન.–હિંડોળો૦૪
કરે લીલા ભાત ભાતની રે, પુરુષોત્તમ ભગવાન.–હિંડોળો૦૫
જોઈ મૂરતિ મહારાજની રે, લોચન તૃપ્ત ન થાય.–હિંડોળો૦૬
પ્રેમાનંદ હરિ ઉપરે રે, તન મન પ્રાણ વારી જાય.–હિંડોળો૦૭

પદ-૪

કનક છડી લઈ કરમાં રે, ઊભા હિંડોળે નાથ;
ધર્મસુત લાડીલો રે.–ટેક૦
મુનિવર હરિજન ઊભલા રે, ચારે પાસ જોડી હાથ.–ધર્મ૦૧
કેશર ચંદન કંકુ લઈને રે, સરસ કુસુમના હાર.–ધર્મ૦૨
અગર ધૂપ દીપ આરતી રે, ઉતારે કરી પ્યાર.–ધર્મ૦૩
હાર પેરાવે હેતમાં રે, હરિજન ઊભા અપાર.–ધર્મ૦૪
કર ચરણે કરી કેટલા રે, લે છે ધર્મકુમાર.–ધર્મ૦૫
કેટલાક લે છડીએ કરી રે, હાર હરિ ઘનશ્યામ.–ધર્મ૦૬
પ્રેમાનંદ ગાયે નીરખી રે, નિર્ગુણના ગુણ ગ્રામ.–ધર્મ૦૭

રાગ : ચાબખો પદ-૧

આવું તારું ધન રે જોબન ધૂળ થાશે, કંચન જેવી કાયા તે રાખમાં રોળાશે;
ટાઢા ઊના રે તુંને તાવ જ આવશે, ને વસમું થઈને વિતાશે;
દાતણ પાણી ને નાહ્યા વિના તારી, દેહ બધી ગંધાશે રે.–આ૦
બોલવા ચાલવા નહિ દીએ પ્રાણી, તારી જીભલડી ઝલાશે;
શ્વાસ ચડશે ને આંખો ફરકશે, નાકની ડાંડી નમી જાશે રે.–આ૦
વૈદ્ય તેડાવે એની નાડી જોવરાવે, કડવાં તે ઔષધ પાશે;
તૂટી એની બૂટી નહિ મળે એના, જીવની શી ગતિ થાશે રે.–આ૦
એક બીજા વિના ઘડીએ ન ચાલે, તે તારી ત્રિયા તો રંડાશે;
જુગો રે જુગનું છેટું પડયું પ્રાણી તારા, નામની તે ચૂડીઓ ભંગાશે રે.–આ૦
ખોખલી દોણીમાં તારી આગ જ કાઢશે ને, મસાણે લાકડાં લેવાશે;
સઘળું કુટુંબ તને સળગાવી દઈ પછી, બારમાના કાગળો લખાશે રે.–આ૦
દશ દિવસ તારું સૂતક પાળશે, ને દાઢી ને મૂછ મૂંડાશે;
સઘળું સૂતક તારું કાઢી નાખીને પછી, બારમાનાં સુખડાં ખવાશે રે.–આ૦
દયા ધર્મ ને ભક્તિ વિના તારું, સઘળું દ્રવ્ય લુંટાશે;
દેવાનંદ કહે હરિ ભજ્યા વિના જમ, છોટાં મોટાને લઈ જાશે રે.–આ૦

રાગ : પરજ પદ-૧

સોનેરી મોળિયું સુંદર, સોનેરી મોળિયું, (૨) ધર્મકુંવરનું;
મોતીડે મહોરિયું સુંદર મોતીડે મહોરિયું, (૨) રસિક સુંદરનું.–૧
ભાલ વિશાળમાં સુંદર, ભાલ વિશાળમાં(૨) તિલક કેસરનું;
ભ્રકુટિ સુંદર જાણીએ, ભ્રકુટિ સુંદર રે, (૨) ઘર મધુકરનું.–૨
કરણે કુંડળિયાં કાજુ કરણે કુંડળિયાં, (૨) જડિયલ મોતીએ;
ગૌર કપોળમાં રૂડા ગૌર કપોળમાં, (૨) ઝળળળ જ્યોતિએ.–૩
નેણાં રંગીલાં લાલ નેણાં રંગીલાં, (૨) કમળની પાંખડી;
પ્રેમાનંદ નીરખી છબી, પ્રેમાનંદ નીરખી (૨) ઠરી છે આંખડી.–૪

પદ-૨

નાસિકા નમણી હરિની, નાસિકા નમણી (૨) પોપટ સરીખડી;
નીરખી વદન ચંદ્ર, નીરખી વદન રે (૨) કિરણું ઝાંખી પડી.–૧
કંઠ જ નીરખી હરિનો, કંઠ જ નીરખી (૨) વાધી છે પ્રીતડી;
છાતી ઊપડતી માંહી, છાતી ઊપડતી (૨) મોતી માળા બેવડી.–૨
સુંદર ઉદર હરિના, સુંદર ઉદર માંહી (૨) પડે છે ત્રિવળી;
નાભિ ગંભીર ગોળ, નાભિ ગંભીર જોઈ (૨) મનડું ગયું ગળી.–૩
કટિલંક નીરખી હરિનો, કટિલંક નીરખી (૨) મોહ પામ્યો કેસરી;
પ્રેમાનંદ નીરખી છબી, પ્રેમાનંદ નીરખી (૨) નટવર વેષરી.–૪

પદ-૩

લટકંતા આવો લાલ, લટકંતા આવો રે (૨) મારે મંદિરે મોરારી;
ગજગતિ ચાલ રૂડી, ગજગતિ ચાલ રે (૨) જોઈ બલિહારી.–૧
સાથળ ઘૂંટણ સુંદર, સાથળ ઘૂંટણ રે, (૨) જોઈ પીંડીને પાનીયું;
ઘૂંટી પેનીની છબી, ઘૂંટી પેનીની રે (૨) મારે મન માનીયું.–૨
અરુણ તળામાં સુંદર અરુણ તળામાં રે (૨) સોળ ચિહ્ન શોભતાં;
ઊર્ધ્વરેખામાં રૂડી, ઊર્ધ્વરેખામાં રે (૨) મુનિ મન લોભતાં.–૩

મૂર્તિ મહારાજની શ્રીમૂર્તિ મહારાજની (૨) ગાઈ મેં પ્રીતે કરી;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ, પ્રેમાનંદ કહે રે (૨) અંતરમાં રહો હરિ.–૪

પદ-૪

ફૂલડે ગરકાવ ફૂલ્યા, ફૂલડે ગરકાવ રે (૨) આવો ડોલરિયા;
અત્તરની ફોરમાં પ્યારા, અત્તરની ફોરમાંહી (૨) ભીના રંગ ભરિયા.–૧
હાર હજારી ઉર, હાર હજારી રે (૨) ગુચ્છ બેઉ કાનમાં;
બાજુ કાજુ છે બાંયે, બાજુ છે બાંયે રે (૨) નીરખું નિત્ય ધ્યાનમાં.–૨
ગજરા ગુલાબી કરમાં, ગજરા ગુલાબી રે (૨) ખૂંત્યા મારા ચિત્તમાં;
જીવન જાણો છો બહુ, જીવન જાણો છો રે (૨) પાતળિયા પ્રીતમાં.–૩
મોહી છું માણીગર હું તો, મોહી છું માણીગર રે (૨) મુખને મરકલડે;
ગમિયા છો ગિરધર, ગમિયા છો ગિરધર (૨) પ્રેમાનંદને દલડે.–૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

પ્રગટ થયા પ્રભુ છપૈયા ગામ રે, ભક્તિ માતા ધર્મ તાતનું નામ રે.
કૌશળ દેશમાં ધર્યો અવતાર રે, નોમ અજવાળી રૂડો ચૈતર માસ રે.
તેડાવો જોશીને પૂછાવો નામ રે, નામ ધર્યું રૂડું શ્રીઘનશ્યામ રે.
મુખડું શોભે અતિ બાલુડે વેષ રે, સુંદર ભૂરા માથે નાના કેશ રે.
હરખે ઝુલાવે માતા દૂધ સાકર પાય રે, માતાને મન વહેલા મોટા થાય રે.
રડતાં રમાડતાં પારણિયે પોઢાડે રે, રેશમી દોરી લઈ હીંચકાવે રે.
પોઢો પોઢો પ્રભુ જગના આધાર રે, પ્રેમાનંદ નિત્ય નવી લીલા ગાવે રે.

રાગ : લાવણી પદ-૧

પધારે વટપતન સ્વામી, (૨)
સહજાનંદ મહારાજ પૂરન પુરુષોત્તમ બહુનામી.–પધારે૦ ૧
ચલે વરતાલસેં અવિનાશી, (૨)
આયે કિયા મુકામ ગામ સાંકરદે સુખરાશી.–પધારે૦ ૨

સંગ લે સેના અતિ ભારી, (૨)
  ચતુરંગની બલવાન લગત હૈં દેખત અતિ પ્યારી.–પધારે૦ ૩
પદાતિ ઘોડે રથ હાથી, (૨)
  શૂરવીર મહા સુભટ દુર્જય દેખી કંપે છાતી.–પધારે૦ ૪
આયે ગામ છાની ગિરધારી, (૨)
  પ્રેમાનંદ કહે સન્મુખ આઈ નૃપકી અસવારી.–પધારે૦ ૫

પદ-૨

દેખી હરિ મગન ભયે સબહી, (૨)
  ઉતરી ગજ રથ ઘોડે પરસે પરે ચરન તબહી.–દેખી૦ ૧
બડા એક ગજ આગે આના, (૨)
  બૈઠો પ્રભુ ઈસ ગજ પર યું કહે નારૂપંત નાના.–દેખી૦ ૨
ચઢે તેહી ગજ પર બહુનામી, (૨)
  દુસરે ગજપર બૈઠે શુકમુનિ મુક્તાનંદ સ્વામી.–દેખી૦ ૩
તિસરે ગજ પર દોઉ ભાઈ, (૨)
  પાન્ડે શ્રી રઘુવીર અવધપ્રસાદજી સુખદાઈ.–દેખી૦ ૪
ઓર મુનિ અગણિત સંગ આવે, (૨)
  પ્રેમાનંદ કહે રથપર કેતે કેતે પગ ધાવે.–દેખી૦ ૫

પદ-૩

ચલે ગજ બૈઠકે મહારાજા, (૨)
  બોલત જય જય ચોપદાર બાજત હે બહુ બાજાં.–ચલે૦ ૧
ચમર સિર નાના સાહેબ ઢોરે, (૨)
  મંદમંદ ગજ ચલત સંતકી ભીર ચહુ કોરે.–ચલે૦ ૨
છબી અતિ અદ્‌ભુત બિરાજે, (૨)
  કંચન કે બીચ કળશ અંબાડી કંચનકી છાજે.–ચલે૦ ૩
ચલત હૈં ઘોડે ગજ આગે, (૨)

પીછે પાલખી પેદલ રથ છબી બહુત નીકી લાગે.–ચલે૦ ૪
રૂપ ઘનશ્યામકો અતિ સોહે, (૨)
પ્રેમાનંદ કહે નીરખી, કોટિક મનમથ મન મોહે.–ચલે૦ ૫

પદ-૪

બજત હૈં બાજે બહુ આગે, (૨)
પ્રણવ દુંદુભી ગોમુખ ધોસા બહુત નીકે લાગે.–બજત૦ ૧
શરણાઈ પડઘમ ડફ ભેરી, (૨)
સુની તાંસેકી શોર દોરી જન આયે સબ શેહેરી.–બજત૦ ૨
ઉડત હે નિશાન પચરંગી, (૨)
દોડત ઘોડે ઘૂમત નેજા બાજત રણશીંગી.–બજત૦ ૩
બજાવે ઝાંઝ મૃદંગ ગાવે, (૨)
પ્રેમાનંદ છબી નીરખી આનંદ અંગ નહિ માવે.–બજત૦ ૪

પદ-૫

કિયો જબ પ્રવેશ પુરમાંહી, (૨)
ખબર સુની પુરવાસી ભાવિક ધાયે હરખાઈ.–કિયો૦ ૧
ઠાડે સબ સંમુખ કર જોરી, (૨)
થક્તિ ભયે લખી રૂપ ભૂપ હરિ ધર્મકુંવર કોરી.–કિયો૦ ૨
ભલે તુમ આયે બહુનામી (૨)
બહુત દિનકે પ્યાસે લોચન સુફળ કિયે સ્વામી.–કિયો૦ ૩
કહત યું પુરજન મન હરખી, (૨)
પ્રેમાનંદ કહે નાથ પધારે જાની અંતરકી.–કિયો૦ ૪

પદ-૬

ચલી જબ આગે અસવારી, (૨)
હરિમુખ નિરખન રાજમારગ મેં ભીર ભઈ ભારી.–ચલી૦ ૧

અટારી ચઢી સબ પુરનારી, (૨)
નીરખે શ્રીમહારાજ બદન છબી લેતી હે બલિહારી.–ચલી૦ ૨
મુદિત મન કુસુમ કલી બરખે, (૨)
ભયો સુફળ અવતાર આજ યું બોલી મન હરખે.–ચલી૦ ૩
નિગમ કહે નેતિ નેતિ જાહી, (૨)
પ્રેમાનંદ કહે નાથ સો આયે વટપત્તન માંહી.–ચલી૦ ૪

પદ-૭

લિયો ભરી લોચન ઉર લાવો, (૨)
હોઈ હેં દુર્લભ દર્શન કરલો ફિર મન પછતાઓ.–લિયો૦ ૧
પુરુષ યહ પૂરન અવતારી, (૨)
ઘર બેઠે ચલી આયે મૂરત લીજે ઉર ધારી.–લિયો૦ ૨
સૃષ્ટિકો કારન હે એહી, (૨)
અનંત જીવ ઉદ્ધાર કાજ ધરી સુંદર નર દેહી.–લિયો૦ ૩
એસી સબ શુદ્ધ ભાવવારી (૨)
પ્રેમાનંદ મહારાજકો મહિમા, ગાવત પુરનારી.–લિયો૦ ૪

પદ-૮

ચલત હરિ ચિતવત ચહુ ઓરે (૨)
ઝૂક રહી સુંદર ભુવન અટારી ઘટા ચહું કોરે.–ચલત૦ ૧
ભામિની ઠાડી સબ ઠોરે (૨)
કરી પ્રણામ કર કુસુમ માળા લઈ ડારતી હે હોરે.–ચલત૦ ૨
હસી મુખ મંદમંદ સ્વામી (૨)
આનંદ ઉપજાવત હે ઊંચે ચિતવી બહુનામી.–ચલત૦ ૩
ચલત જબ નૃપ–દ્વારે આયે (૨)
પ્રેમાનંદ કહે નીરખી ભૂપતિ–સંમુખ ઊઠ ધાયે.–ચલત૦ ૪

રાગ : ઝીજોટી ઠુમરી પદ-૧

દિલદાર છટા દગ અટક રહી, નટવર હરિ પ્યારે સાંવરિયા.–દિલ૦૧
તન સફેદ ધોતી પે'ર લિયા, કેસર ચંદનકી ખોર કિયા;
ધરે ફૂલ ગેંદ કર ગિરધરિયા, પચરંગી શિરપર પાઘરિયા.–દિલ૦૨
સોહત હે કમલકલિ અખિયાં, ગલે ફૂલમાલ પ્યારી નખિયા;
કાજુ બાજુ ગજરા ધરિયા, મોતીન સહરા મન ભાવરિયા.–દિલ૦૩
કાબીલ કામીલ રંગરેલ પિયા, નેનનસે તન મન છીન લિયા;
હેરત હે રૂપ ઉજાગરિયા, સિરદાર યાર નટ નાગરિયા.–દિલ૦૪
સબ રાજન કે રાજા વરિયા, પ્રાનનહુસે પ્યારા કરિયા;
ઓરનકું ઉરમેં ના ધરિયા, કહે કૃષ્ણાનંદ સુખસાગરિયા.–દિલ૦૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

ગઈતી ગઈતી ભરવાને નીર, સૈયરના સંગમાં રે લોલ;
રમતા દીઠા શ્યામ સુજાણ, રંગીલો રંગમાં રે લોલ.–૧
જોયું રસિયાજીનું રૂપ, અલૌકિક આજનું રે લોલ;
જાણે શરદ પૂનમનો ચાંદ વદન વ્રજરાજનું રે લોલ.–૨
સનમુખ આવે ગજગતિ ચાલ, કે અંગ મરોડતા રે લોલ;
રસિયો નેણું સાથે નેણ કે, જોરે જોડતા રે લોલ.–૩
નાખી બ્રહ્માનંદને નાથે, અચાનક આંખડી રે લોલ;
મારા ચિત્તમાં લાગી ચોટ કે, ઘાયલ થઈ પડી રે લોલ.–૪

પદ-૨

રૂડી કેસર કેરી આડ, મનોહર ભાલમાં રે લોલ;
ચોર્યાં વ્રજનારીનાં ચિત, લટકતી ચાલમાં રે લોલ.–૧
શોભે નટવરજીને સંગ, મનોહર મંડળી રે લોલ;
કરે છે યમુના તીરે ખેલ, સખા સરવે મળી રે લોલ.–૨

હેલી મારાં લોચન પામ્યાં લોભ કે, નીરખી નાથને રે લોલ;
કીધાં સુખડામાં ગુલતાન, ગોપીજન સાથને રે લોલ.–૩
જોતાં આડી નજરે જોર કે, કાંઈક કો રાખતા રે લોલ;
શોભે બ્રહ્માનંદ કે' ચોટ, નયનની નાખતા રે લોલ.–૪

પદ-૩

હેલી મારે મંદિરીએ મોરાર, પધાર્યા પ્રીતથી રે લોલ;
રસિયે બોલાવી ગ્રહી બાંહ્ય કે, રસની રીતથી રે લોલ.–૧
સુંદર છોગાં મેલ્યાં શીશ, કલંગી શોભણી રે લોલ;
પહેર્યા ફૂલડાં કેરા હાર, અલૌકિક છબી બની રે લોલ.–૨
અતિશે આનંદ વાધ્યો અંગ, થઈ રંગ રેલડી રે લોલ;
આવી અલબેલાને સાથ, બંધાણી બેલડી રે લોલ.–૩
સજની આમા સામા આજ, અધર રસ પીધલા રે લોલ;
નીરખી બ્રહ્માનંદનો નાથ કે, ઉર પર લીધલા રે લોલ.–૪

પદ-૪

હેલી હું તો સંધ્યા ટાણે આજ, ઊભીતી ઘર બારણે રે લોલ;
રસિયો છેલ છબીલો શ્યામ કે, જોવા કારણે રે લોલ.–૧
આવે ગાયો કેડે નાથ, અલૌકિક ગાવતા રે લોલ;
ગહેરી મોરલડીને સાદ કે, ધેન બોલાવતા રે લોલ.–૨
પહેરી વનમાળા વ્રજરાજ, કુંડળિયાં કાનમાં રે લોલ;
જોઈ મારું મનડું પામ્યું મોહ, સલૂણાના વાનમાં રે લોલ.–૩
જાણી મુજને આડી મીટ કે, હેતે હેરતા રે લોલ;
ચાલ્યા બ્રહ્માનંદનો નાથ, કમળ કર ફેરતા રે લોલ.–૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

મહારાજ આજ વડતાલથી આવશે,
સંગે લાવશે સંતસમાજ, મોહનવર પધારશે.–૧

જયા કહે લલિતાને વાતડી;
આવ્યો કાગળ દિવસ વીત્યા સાત, વાંચીને ઠરી છાતડી.–૨
અક્ષર કાગળમાં ઉત્તમ ભૂપના;
કાગળ અવધી પૂરી થઈ આજ, દર્શન સુખરૂપના.–૩
સાત દિવસે મહારાજ સંત આવશે;
લખ્યા વડતાલથી સમાચાર જરૂર પધારશે.–૪
આવી માણકી દાદાના દરબારમાં;
નીરખી સહજાનંદ ભગવાન શોભે અસવારમાં.–૫
પ્રેમાનંદ કહે ગઢપુરવાસી આવિયા;
લાવ્યા ભેટ સામગ્રી ને હાર વહાલાને પહેરાવિયા.–૬

પદ-૨

ઊતર્યા માણકીએથી અલબેલડો;
ધર્મકુંવર ડોલરિયો દીવાન શોભે રંગરેલડો.–૧
રૂડો ઓરડો વાસુદેવ દેવનો;
લાવો બિછાવણાં રંગરેલ, તાલ રાખો ટેવનો.–૨
શોભે ઓસરી ઉત્તરાદા બારની;
બેઠા ગાદી તકિયે રંગરેલ, શોભા કહું ત્યારની.–૩
લીંબતરુ તળે સભા સંતની;
ચારે પાસ લાખું હરિભક્ત શોભા છે અત્યંતની.–૪
શોભે દીર્ઘ સભા કોઈ ભાતની;
બોલ્યા સંત પ્રત્યે ધર્મલાલ રસોઈ કરો ખાંતની.–૫
પ્રેમાનંદ કહે ઉત્તમ ભૂપ આવિયા;
થયો થાળ જમવાનો મહારાજ ખબર એવી લાવિયા.–૬

પદ-૩

વા'લે શીખ દીધી સભા સાથને;
ઊઠયા નાવા નારાયણ આપ મળ્યા ભરી બાથને.–૧

નહાવા બેઠા ડોલરિયો દરબારમાં;
નાતાં નીરખે છે જે નરનાર તે ન રહે મન્યુ મારમાં.—૨
વર્ણી મુકુંદ નવરાવે પ્રીતશું;
ચોળે અત્તર કરી કરી પ્યાર, વા'લાને રસરીતશું.—૩
નાહી પહેર્યું પીતાંબર જોઈ આંખડી;
ચાલ્યા જમવા સહજાનંદ શ્યામ પે'રી ચરણે ચાંખડી.—૪
બેઠા જમવા ઓરડે અલબેલડો;
છત્રીસ વ્યંજનનો ધર્યો આગે થાળ જમે રંગરેલડો.—૫
પ્રેમાનંદ કહે બરફી ને કંસાર છે;
હરિસો હલવો મોતીચૂર દળ, ભોજન સરસ સાર છે.—૬

પદ-૪

સાટા પેંડા પતાસાં ને ચૂરમા;
ગાંઠિયા કળી ફૂલવડી ઘેબર, ભજિયાં વડા ખૂરમા.—૧
રૂડાં શાક વંતાક વાલોળ વાલને;
પરવળ કારેલાં કંકોડાં શાક, જમાડિયા ધર્મલાલને.—૨
ટાંકો તાંદળજો સુવા ભાજી છે;
કેરી કાચરી અથાણાં કરેલ ગોળ કેરી ઝાઝી છે.—૩
ભાત દાળ કઢી ને અનૂપ છે;
ચટણી પાપડ ફાફડા દૂધ, સાકર સુખરૂપ છે.—૪
જમી ચળું કરી બીડી લીધલી;
સંત પંક્તિ કરો તત્કાળ આજ્ઞા એમ કીધલી.—૫
પ્રેમાનંદ કે' હરે શબ્દ કીધલા;
આવ્યા પીરસવા નારાયણ આપ મોતૈયા કર લીધલા.—૬

પદ-૫

વારંવાર જમાડી દર્શન દીધલાં,
ફર્યા પંગતમાં પંચવાર વળતી શયન કીધલાં.—૧

પોઢી જાગ્યા રાજેન્દ્ર રળિયામણો;
મતવાલો ડોલરિયો ભૂપાળ, કાનડવર કોડામણો.–૨
વરણી મુકુંદ અક્ષર–ઓરડી આવિયા;
દીઠા ડોલરિયો દીવાન, સાકર–જળ પાવિયા.–૩
સાંજે ઓરડે સભા કરી શોભતી,
બેઠા ગાદી તકિયે રંગત પાટ, મુનિમન લોભતી.–૪
એવી સભા જોઈને શત્રુ હારિયા;
કામ ક્રોધ લોભ મોહ માન, મોત વિના મારિયા.–૫
પ્રેમાનંદ કે' દેશોદેશ પુરના;
આવ્યા પૂજા કરવા હરિજન, દેશાંતર દૂરના.–૬

પદ-૬

હવે સાંભળજો એક વારતા;
પૂજ્યા નારાયણ કરી પ્યાર, છબી ઉર ધારતા.–૧
કાશ્મિર ઈંદુ ચંદન ચરચી કીધલો;
પેરી ડગલી સોનેરી સુરવાળ, લાખેણો લાવો લીધલો.–૨
માથે પાઘ બાંધી મોંઘા મૂલની;
ઓઢી શાલ કોટે શેલું સાર, શોભા સૂરજ તુલ્યની.–૩
હવે કુંડળ પેરાવો કરણમાં,
પેર્યો કંદોરો કટિલંક સાર, તોડા જુગલ ચરણમાં.–૪
વેઢ વીંટી કડાં સોનાં સાંકળાં;
પોંચી ઊતરી નંગ જડેલ, જોવા જન આકળાં.–૫
પ્રેમાનંદ કે' પે'રાવી ફૂલહારને;
પછે આરતી ઉતારી કરી પ્યાર, લહે કોણ પારને.–૬

પદ-૭

એવી પૂજા કરી પાયે લાગિયા;
આ મૂર્તિ અખંડ રહેજો ઉર, એ વર અમે માગિયા.–૧

હવે વસ્ત્ર ઓઢાડો સંત વા'લને;
સર્વે ફેલ મેલાવ્યા તત્કાળ ઓળખાવ્યા ધર્મલાલને.—૨
ધન્ય ધન્ય સત્સંગી સાથને;
પૂજ્યા ધર્મકુંવર કિરતાર, મોહન સુખપાથને.—૩
ધન્ય ધન્ય ઘેલો ગઢપુર ધામને;
ધન્ય અભયપુત્ર ઉત્તમરાય રાખ્યા ઘેર શ્યામને.—૪
એવી લીલા તેર દિવસ કીધલી;
કરે પંક્તિ જમાડે સાધુ નિત્ય, લીલા લખી લીધલી.—૫
ધન્ય પ્રેમાનંદ ગઢપુર—લોકને;
રહ્યા નારાયણ કરી નિવાસ, ટાળ્યા સંશય શોકને.—૬

પદ-૮

નિત્ય થાય કથા સભા ગાવણાં;
કરે કથા નિત્યાનંદ નિત્ય, પુસ્તક લઈ રળિયામણાં.—૧
ધન્ય ધન્ય નિત્યાનંદ નામને;
વાંચી રાજી કર્યા ભગવાન ધર્મતનય શ્યામને.—૨
હાથ જોડી સત્સંગી બોલિયા;
ઘેરે ચાલ્યા ફરવા મેલો સંત, દેશિક ઘણું ડોલિયા.—૩
એમ કરતાં દિવસ બહુ વીતિયા;
જાઓ ફરવા સંતો ઉર્વી આજ, અરિ તમે જીતિયા.—૪
ચોરી આદિક નિયમ ધરાવજો;
કરી વાતો કથા દેશોદેશ, સમૈયે વહેલા આવજો.—૫
સંત ફરવા ગયા દેશ દૂરમાં;
લખી શોભા ચરિત્ર ગુણ ગાન, પ્રેમાનંદ હજૂરમાં.—૬

રાગ : સારંગ પદ-૧

સંત સુખી સંસારમેં ઉદ્ધવ સંત સુખી સંસારમેં;
ઓર સબે જગ જરત નિરંતર, તીન તાપકી ઝારમેં.—ઉદ્ધવ૦ ૧

રાજાબી દુઃખિયા રંકબી દુઃખિયા, ધનપતિ દુઃખિત વિકારમેં;
વિના વિવેક ભેખ સબ દુઃખિયા, જૂઠા તન અહંકારમેં.-ઉદ્ધવ૦ ૨
જ્ઞાન વિના દુઃખ પાવત દુનિયા, માયા ઘોર અંધારમેં;
મુક્તાનંદ મુનિવર વિજ્ઞાની, પહોંચે તેજ અંબારમેં.-ઉદ્ધવ૦ ૩

પદ-૨

મેરે જન મોકુ ભજે, ઉદ્ધવ મેરે જન મોકું ભજે;
પંચ ઈન્દ્રિય અરુ મનકું જીતે, મો બિન સબ આશા તજે.-ઉદ્ધવ૦ ૧
પ્રેમમગન મેરે ગુન ગાવત, જગ ઉપહાસસેં ના લજે;
જ્ઞાન–ખડગ લે મોહ–ફોજ પર, લડત શૂર હો કે સજે.-ઉદ્ધવ૦ ૨
અઘ અવગુનકે મૂળ ઉખારન, મમ જશ નોબત નિત બજે;
મુક્તાનંદ સો સંત વિવેકી, બ્રહ્મસ્વરૂપ અમર અજે.-ઉદ્ધવ૦ ૩

પદ-૩

મેં જનહિત ભૂપર ફિરું, ઉદ્ધવ મેં જન હિત ભૂપર ફિરું;
સંતન કે મનવાંછિત વપુ ધરી, દુષ્ટ મારી રક્ષા કરું.-ઉદ્ધવ૦ ૧
ભૂકો ભાર હરું સંતન હિત, સંતકી રુચિ સમ અનુસરું;
સંતનકે તાપ સબહી મેટનકું, નિજકર છત્ર જ્યું શિર ધરું.-ઉદ્ધવ૦ ૨
જો મોય ભજત ભજું મેં વાકું, નિજજન પલક ન વીસરું;
મુક્તાનંદ કહત યું મોહન, ભક્તન હિત અભરા ભરું.-ઉદ્ધવ૦ ૩

પદ-૪

સોઈ સાચે મમ દાસ હે, ઉદ્ધવ સોઈ સાચે મમ દાસ હે;
પિંડ બ્રહ્માંડમેં પ્રીત ન જાકું, મમ પદકંજ નિવાસ હે.-ઉદ્ધવ૦ ૧
કાંતા કનક જાળ જગ બાંધ્યો, તિનસેં અધિક ઉદાસ હે;
ગૃહમેં રહે મેમાન જ્યું મમજન, જેહી દૃઢ ભક્તિ અભ્યાસ હે.-ઉદ્ધવ૦ ૨
મન ઈંદ્રિય કે કૃત્યસેં ન્યારો, એકાંતિક મન જાસ હે;
મુક્તાનંદ સો સંત કે ઉર બિચ, મેરો પ્રબળ પ્રકાશ હે.-ઉદ્ધવ૦ ૩

રાગ : કાફી પદ-૧

આજ મેં તો ભેટયા રે, અંકભર પ્રગટ હરિ;
આનંદ ઉદિયો રે, નીરખી નજર ઠરી.–ટેક૦
ધન્ય સખી દિન આજનો, વળી ધન્ય મુરત ધન્ય વાર;
કરુણાનિધિ મુજ કારણે, મારે મંદિર પધાર્યા મોરાર.
દુર્બળ જાણી રે, મુજપર મહેર કરી.–આજ૦ ૧
સ્વ ઈચ્છા આવ્યા ચાલીને, આગુની ઓળખાણ;
તન મન ધન મોહન છબી ઉપર, કરી નાખું કુરબાણ.
અઢળક ઢળિયા રે સખી મુને અભર ભરી.–આજ૦ ૨
હું સૂતીતી ભર નિદ્રામાં, જગવી શ્યામ જરૂર;
ભેટંતા અંતરથી ભાગ્યું, મોહ માયાનું પૂર.
અંખિયા ઊઘડી રે, થઈ છે ખબર ખરી.–આજ૦૩
સુંદર શ્યામ મનોહર સૂરત, મૂરત બેઉ સમાન;
બ્રહ્માનંદ થઈ છું રસબસ, દેખંતા ગુલતાન.
શંકા મેટી રે, હું તો વર અમર વરી.–આજ૦૪

પદ-૨

મંદિર પધાર્યા રે, મોહન મન ગમતા;
બંસી વાતા રે, રસિયો રંગ રમતા.–ટેક૦
આવીને આંગણામાં રે, ઊભા ઓચિંતા અલબેલ;
હું જાગી પ્રીતમ ગલ લાગી, મચી છે રંગની રેલ.
રૂપે રૂડા રે, કોમલ પદ ક્રમતા.–મંદિર૦૧
નૌતમ ચાલ ખ્યાલ પુનિ નૌતમ, રાજત નૌતમ રીત;
નૌતમ લાલ નિરખતાં સજનિ, પૂરણ વાધી પ્રીત.
આનંદ વાધ્યો રે, ગઈ સબ ઉન્મત્તતા.–મંદિર૦૨
ચમકા કરતી ચાંખડી પગે, છડી જડી નંગ હાથ;
જરકસી પાઘ જરીમય જામો, નિરખ્યા દીનાનાથ.
લોભિત નેણાં રે, શોભિત લાવણ્યતા.–મંદિર૦૩

અદ્‌ભુત રૂપ અજબ આભૂષણ, નટવર નંદકુમાર;
બ્રહ્માનંદ પ્રગટ પ્રીતમ પર, વારી વારમવાર.
ભૂધર ભેટયા રે, થઈ અંતર સમતા.–મંદિર૦૪

પદ-૩

મોટો મહિમા રે, જગમાં હરિજનનો;
મોહ નિવારે રે, દુષ્કર આ મનનો.–ટેક૦
અગમ અગાધ સ્વરૂપ અગોચર, વદત નેતિ કરી વેદ;
પ્રગટ પ્રમાણ હરિ પુરુષોત્તમ, સાધુ જાનત ભેદ.
વેરો ભાંગે રે, મનકૃત ભિન્ન ભિન્નનો.–મોટો૦ ૧
સાધે પ્રાણ સમાધિ ચડાવે, આસન દૃઢ એકાંત;
મનની ભ્રમણા તબ મીટે, જબ ભેદ બતાવે સંત.
તેને સંગે રે, અધ્યાસ ટળે તનનો.–મોટો૦ ૨
અડસઠ તીર્થ કરી ફરી આવે, દેત વિધિવત દાન;
સતસંગ બિન સમઝે નહિ, કોઈ સાચી વાત નિદાન.
સંશય ભાંગે રે, અંતર પાપ પુણ્યનો.–મોટો૦ ૩
શ્રુતિ સ્મૃતિ સબહી મીલ ગાવત, સંત સમાગમ સાર;
ભવસાગર તરવાને કારણ, નાવ રચ્યો કીરતાર.
બ્રહ્માનંદ શરણો રે, ન તજીએ સંત જનનો.–મોટો૦ ૪

પદ-૪

હરિજન સંગે રે, સ્વે હરિ તરત મળે;
આનંદ વાધે રે, ભ્રાંતિ સર્વે ટળે.–ટેક૦
અષ્ટસિદ્ધિ નવનિધિ આદિ સબ, ચૌદ લોક સુખ સોય;
આરત જનને આ ભવમાંહી, સંત સમો નહિ કોય.
આતુર જાણી રે, હરિજન અઢળ ઢળે.–હરિ૦ ૧
કલ્પતરૂ પારસ ચિંતામણિ, ઉપમા સબ અલપાન;
વે પ્રાપત વિષયા સુખદાયક, વે કરે આપ સમાન.
જેને સંગે રે, અક્ષર માંહ્ય ભળે.–હરિ૦ ૨

કાયા કલેશ કરતાં કેદી, નવ ટળે ભવ પાશ;
આ ભવ સાગર પાર ઉતારે, હરિકે હરિકો દાસ.
સંત સમાગમ રે જાયે ત્રિય તાપ ટળે.–હરિ૦ ૩
માયાનો જન તો જ મટે, જો હરિજન શરણે જાય;
બ્રહ્માનંદ કહે વાર ન લાગે, તરત જીવ શિવ થાય.
મહાપદ પામી રે, પાછો કેદિ ન વળે.–હરિ૦ ૪

રાગ : જંગલો પદ-૧ (વ.ગ.અં.પ્ર.-૩૧)

જમુનાકે તીર ઠાડો જમુનાકે તીર,
બાંકો બલવીર ઠાડો જમુનાકે તીર.–ટેક૦
હો નેનાં બેનાં બાંકે બાંધે બાંકી પાઘ શિર,
ચંદનકી ખોર કીને સાંવરે શરીર.–ઠાડો૦ ૧
હો બાંકી ભોંહે સોહે ચિત મોહે નાસા કીર,
દેખત ચકિત રતિપતિ હત ધીર.–ઠાડો૦ ૨
હો બાંકે લાલ બાંકે ગ્વાલ લીયે સંગ ભીર,
બાંસુરી બજાવે બાંકી ફીર ફીર ફીર.–ઠાડો૦ ૩
હો ભરવા ગઈથી મેં તો જમુનાકો નીર,
પ્રેમાનંદકો નાથ દેખી ગઈ પીર.–ઠાડો૦ ૪

રાગ : ગરબી પદ-૧ (વ.પ્ર.૩)

સખી આજ મોહન દીઠા રે, શેરીએ આવતા રે;
મોરલીમાં ગીત મધુરાં રે, ચાલ્યા આવે ગાવતા રે....૧
આવે વાલો હસતા ને રમતા રે, ગોવાળોના સાથમાં રે;
ઉછાળતા આવે મોહન રે, ફૂલદડી હાથમાં રે....૨
રંગડાનો રાતો માતો રે, ચાલ્યો આવે શોખમાં રે;
રસિયો જોવાને કાજે રે, ઊભી છું ગોખમાં રે....૩

મોહનજીનું મુખડું જોયું રે, ઘૂંઘટની ઓટમાં રે;
જોઈને ઘાયલ થઈ છું રે, નેણાં કેરી ચોટમાં રે....૪
હૈયા પર હાર ઝળકે રે, રહ્યું મન મોહીને રે;
બ્હેની પ્રેમસખીના નાથને રે, રહું છું જોઈને રે....૫

રાગ : ધોળ પદ-૧

સુખદાયક રે (૨) સાચા સંતનો સંગ, સંત સમાગમ કીજીએ.–ટેક૦
જીરે સંત સમાગમથી ટળે, આશા તૃષ્ણા રે (૨) ઈર્ષ્યા અભિમાન;
મોહ મત્સર મમતા બળે, પ્રગટે ઉરમાં રે (૨) પ્રભુનું દૃઢ જ્ઞાન.–સંત૦ ૧
જીરે સંત સમાગમથી થયા, મુનિ નારદ રે (૨) હરિનું મન આપ;
અનેક પતિત ઉદ્ધારિયા, જેના જશનો રે (૨) મોટો પરતાપ.–સંત૦ ૨
જીરે સિદ્ધ થયા સતસંગથી, શુક આદિક રે (૨) મુનિવર સુખરૂપ;
ચિત્ત ચોટયું હરિચરણમાં, જાણ્યો સંતથી રે(૨) મોટો મર્મ અનુપ.–સંત૦ ૩
જીરે મહિમા મોટો છે મહંતનો, જેને સેવે રે (૨) છૂટે માયાનું જાળ;
પ્રીતિ વધે પરબ્રહ્મમાં, મુક્તાનંદ કહે રે (૨) તજી આળ પંપાળ.–સંત૦ ૪

પદ-૨

બડભાગી રે (૨) પામે સંતનો સંગ, સંતથી મહાસુખ પામીયે.–ટેક૦
જીરે સંત બડા પરમારથી, ટાળી ઉરથી રે (૨) અવિદ્યા અભિમાન;
જનમ સફળ કરે જંતનો, આપે અનુભવી રે (૨) પ્રભુ પ્રાગટનું જ્ઞાન.–સંત૦ ૧
જીરે પ્રભુ સંગ પ્રીતિ વધારવા, ફરે જગમાં રે (૨) સાચા સંત સુજાણ;
પરમાત્મા પ્રિછાડવા, પરમારથી રે, (૨) આપે પદ નિરવાણ.–સંત૦ ૨
જીરે સંતના જશ શ્રીમુખે કહ્યા, ગીતા મધ્યે રે (૨) ગોવિંદે સુખધામ;
અનુભવી મારો આત્મા, જેના મનથી રે (૨) ટળ્યા ક્રોધ ને કામ.–સંત૦ ૩
જીરે સંત વચન ભાવે સુણે, તેનાં પાતક રે (૨) પામે સર્વ નાશ;
પ્રીત વધે પરબ્રહ્મમાં, મુક્તાનંદ કહે રે (૨) પામે પદ અવિનાશ.–સંત૦ ૪

પદ-૩

સાચા સાધુ રે (૨) સુંદર ગુણધામ, સમઝીને સતસંગ કિજીએ.–ટેક૦

જીરે સંત સુલક્ષણના ભર્યા, અવગુણનો રે, (૨) ઉરમાં નહિ લેશ;
મહાનુભાવ તે મુનિ ખરા, આપે સૌને રે (૨) સાચો ઉપદેશ.–સમ૦ ૧
જીરે સંત સદા શીતળ રહે, ક્યારે ન તપે રે (૨) કામ ક્રોધની જાળ;
લોભ તજી હરિને ભજે, ધારે ઉરમાં રે (૨) દૃઢ કરી શ્રીગોપાળ.–સમ૦ ૨
જીરે ત્રિભુવનની સંપત મળે, તોય ન તજે રે (૨) અર્ધ પળ હરિધ્યાન;
બ્રહ્મરૂપ થઈ હરિ ભજે, એવા સંતને રે (૨) કીચ કંચન સમાન.–સમ૦ ૩
જીરે એમ શુભ લક્ષણ ઓળખી, શુદ્ધભાવે રે (૨) કરવી સંતની સેવ;
હરિસમ હરિજન જાણવા, મુક્તાનંદ કહે રે (૨) તે તરે તત ખેવ.–સમ૦ ૪

પદ-૪

સદા કરવો રે (૨) હરિજનનો રે સંગ, દુર્લભ દર્શન સંતના.–ટેક૦
જીરે સંત સભામાં શ્રીહરિ, સદા રહે છે રે (૨) વાલો વૈકુંઠનાથ;
સર્વે તિરથ તેનાં ચરણમાં, એવા સંતથી રે (૨) વેગે થાયે સનાથ.–દુ૦ ૧
જીરે સંત મળ્યા તેને હરિ મળ્યા, એનો મહિમા રે (૨) વદે વેદપુરાણ;
સાખ્ય પ્રગટ સંસારમાં, શુક નારદ રે (૨) પામ્યા પદ નિરવાણ.–દુ૦ ૨
જીરે સંત વચન સાચાં ગણી, ગયો વનમાં રે (૨) ધ્રુવ નાનો બાળ;
પ્રગટ પ્રભુને પામિયો, થયો અવિચળ રે (૨) જશ વાધ્યો વિશાળ.–દુ૦ ૩
જીરે એવું જાણી અહંતા તજી, શુદ્ધ ભાવે રે (૨) કરવી સંતની સેવ;
મનુષ્યભાવ મનથી તજો, મુક્તાનંદ કહે રે (૨) સાચા સંત છે દેવ.–દુ૦ ૪

રાગ : ધોળ પદ-૧

સુખદાયક રે સ્વામી સહજાનંદ, પ્રગટ પુરુષોત્તમ શ્રીહરિ.–ટેક૦
જેનું સ્વામિનારાયણ નામ છે, જેને ભજને રે પામે ભવજળ પાર.–પ્ર૦ ૧
જેનાં દર્શન ઈચ્છે મહામુનિ, કરુણાનિધિ રે પ્રભુ પરમ ઉદાર.–પ્ર૦ ૨
વહાલે કળિ મધ્યે અતિ કરુણા કરી, ધાર્યો દ્વિજકુલ રે ગુણનિધિ અવતાર.–પ્ર૦ ૩
વહાલે સતજુગ સમ ધર્મ સ્થાપિયો, ટાળ્યા નિજજનના મનથી મદમાર.–પ્ર૦ ૪
એનો જે જને કીધો આશરો, તેતો તરી ગયા રે કુળસહિત સંસાર.–પ્ર૦ ૫
મુક્તાનંદ કહે મહિમા અપાર છે, કરે નિશદિન રે નેતિ નિગમ.–પ્ર૦ ૬

પદ-૨

પ્રેમે પ્રગટયા રે સૂરજ સહજાનંદ, અધર્મ અંધારું ટાળિયું.-ટેક૦
માયા-રાત મુમુક્ષુની ટળી, થયું હરિ મળતાં પૂરણ પરભાત.-અ૦૧
સંશય શોક હર્યા સર્વે જીવના, જેણે માની રે પ્રેમે વહાલાની વાત.-અ૦૨
જૂઠા જ્ઞાની ઉલુક જગમાં હતા, તે સંતાણા રે પાપ પર્વતમાંય.-અ૦૩
કામ ક્રોધ ને લોભ જે ચોર તે, ડરી ભાગ્યા રે રહેવા ઠોર ન કયાંય.-અ૦૪
દેખી સંત-કમળ વન ફુલિયાં, દુઃખ પામ્યા રે પાપી કુમુદ અપાર.-અ૦૫
મુક્તાનંદ કહે મહાસુખ આપિયું, એને વારણે રે જાઉં વારંવાર.-અ૦૬

પદ-૩

કરી કરુણા રે સ્વામી સહજાનંદ, પધાર્યા અખંડ સુખ આપવા.-ટેક૦
જેનાં દર્શનથી દુસ્કીત ટળે, જેને સ્પર્શે રે પામે પાતક નાશ.-પધા૦૧
જેનું શરણું ગ્રહે સુખ પામીએ, વેગે નાસે રે મોહ-માયાના પાશ.-પધા૦૨
જેનો મહિમા અનંત અપાર છે, શુક શારદ રે મુનિ નારદ ગાય.-પધા૦૩
મતિમંદ ન જાણે એ મર્મને, જેમ ઉલુકને રે રવિ નવ દેખાય.-પધા૦૪
વહાલો નારદ નિગમનાં વેણને, સત્ય કરવા રે પોતે લઈ મુનિ સાથ.-પધા૦૫
મુક્તાનંદ કહે અધર્મ ઉથાપિયો, ભક્તિ જ્ઞાન વૈરાગ્ય સ્થાપ્યા ગ્રહી હાથ.-પધા૦૬

પદ-૪

પોતે પરબ્રહ્મ રે સ્વામી સહજાનંદ, નારાયણ પ્રબળ પ્રતાપ છે.-ટેક૦
વા'લો ભરતખંડનાં નરનારીને, પોતે તપ કરી રે આપે ફળ સોય.-ના૦૧
હરિના તપ કેરાં પુણ્ય પ્રતાપથી, થયાં શુદ્ધ મન રે હરિજન સર્વ કોય.-ના૦૨
સ્વામિનારાયણ મુખે ઉચ્ચરે, તેને જન્મ મરણ જમનો ભય જાય.-ના૦૩
સરવે નરકના કુંડ ખાલી થયા, ભૂખ્યા જમગણ રે કર ઘસી પસ્તાય.-ના૦૪
પામ્યા અનંત જીવ હરિધામને, તેની ગણના રે કે'તાં શેષ લજાય.-ના૦૫
મુક્તાનંદ કહે મહિમા અતિ ઘણો, તેને એક મુખે રે કવિ કેટલોક ગાય.-ના૦૬

રાગ : ગરબી પદ-૧

મોહન મૂરતિ તારી રે, વા'લી લાગે છે;-ટેક૦
મોહન મૂરતિ તારી, નીમખ ન મેલું ન્યારી રે.-વા'લી૦

સુંદર વર અતિ શોભ્મો છો સારા, ઉરપર હાર હજારી રે.—વા'લી૦૧
પાંપણ ઉપર શોભી રહી છે, પાઘડલી ઘણી સારી રે.—વા'લી૦૨
છેલ છબીલા તારાં છોગલાં જોઈને, મોહી છે પાડોશણ મારી રે.—વા'લી૦૩
પ્રેમસખી કહે નાથજી તમને, રાખું રૂદામાં ધારી રે.—વા'લી૦૪

પદ-૨

મોહી પાઘડલીને છેડે રે ગિરધરજી,—ટેક૦
મોહી પાઘડલીને છેડે, મનડું ફરે તમ કેડે રે.—ગિર૦
નણદી મારી સાન કરે છે, મોહન મળવાને તેડે રે.—ગિર૦૧
સાસુ સસરો ગામ ગયાં છે, આવો અગાશીને મેડે રે.—ગિર૦૨
ભુજ ભરીને ભેટો દુઃખડાં મેટો, વરસો વા'લા રંગરેડે રે.—ગિર૦૩
પ્રેમસખી કહે પ્રીતે વધાવું, નાથજી નવલ સનેહડે રે.—ગિર૦૪

પદ-૩

નંદને છેલ ગુમાની, રે મન મોહ્યું;—ટેક૦
નંદને છેલ ગુમાની, મોહની નાખી છાની રે.—મન૦
જોઉં ત્યારે મને જંપ થાય છે, દીઠા વિના દીવાની રે.—મન૦૧
વારે તો વસમું બહુ લાગે, જોતાં રૂપનિધાની રે.—મન૦૨
સાસુ કહે શામળિયાને જોતાં, ઘેલી થઈ વહુ નાની રે.—મન૦૩
પ્રેમસખી કહે પ્રાણજીવન પર, તન મન ધન કુરબાની રે.—મન૦૪

પદ-૪

મોહી છું મોહન લટકે, રે લટકાળા,—ટેક૦
મોહન મોહી છું લટકે, પીતાંબરને પટકે રે.—લટ૦
જરકસી પાઘ કેસરિયો જામો, ચોળ કસુંબી ચટકે રે.—લટ૦ ૧
કેસર તિલક કપુરની માળા, મોહી છું મુખને મટકે રે.—લટ૦ ૨
છોગાળા તારાં છોગલાં ઉપર, ભ્રમર થઈને મન ભટકે રે.—લટ૦ ૩
પ્રેમસખી કહે શોભા જોઈને, જનમ ખોયો નવ ખટકે રે.—લટ૦ ૪

રાગ : ઠુમરી પદ-૧

હરિ મીલે બોરસડી કી છૈયાં—હરિ૦—ટેક૦
મેં જ્યું ગઈતી જલ ભરને કું, હસી બોલાઈ મોરી સૈયાં—હરિ૦૧
શ્વેત પાઘ શિર સોહત સુંદર, ફૂલ—તોરા લટકૈયાં—હરિ૦૨
કેસર તિલક ભાલ બીચ નીરખી, લપકી લપકી પરી પૈયાં—હરિ૦૩
અવધપ્રસાદ કહે મન હર લીનો, સહજાનંદ સુખ દૈયાં—હરિ૦૪

પદ-૨

પ્યારી લાગે મોહનજીકી બતિયાં—પ્યારી૦—ટેક૦
બતિયાં સુનત મેરો મન હર લીનો, કરીકે નેહ દિન રતિયાં—પ્યારી૦૧
સુંદર મૂરતિ ધરમ કુંવરકી, નીરખી હરખી ઠરી છતિયાં—પ્યારી૦૨
લટક લટક હરિ ચાલ ચલત હે, લાજત રતિપતિ અતિયાં—પ્યારી૦૩
અવધપ્રસાદ કહે ચિતમેં ગર ગઈ, ચલત હંસ હરિ ગતિયાં—પ્યારી૦૪

રાગ : ધનાશ્રી પદ-૧

એક કપટી ન તરે રે મહારાજ, શરન આયે સબહી તરે;
પાંડવ પાંચ દ્રૌપદી તરી ગયે, ન તરે કૌરવ સમાજ—શરન૦ ૧
નારદ શુક સનકાદિક તરી ગયે, ન તરે સો રાવન રાજ—શરન૦ ૨
ભક્ત વિભીષણ ઉદ્ધવ તરી ગયે, ન તરે યવન શિરતાજ—શરન૦ ૩
ધ્રુવ પ્રહલાદ પરીક્ષિત તરી ગયે, ન તરે મગધરાજ—શરન૦ ૪
પ્રગટ પ્રતાપસેં અગણિત તરી ગયે, અવધપ્રસાદ કહે આજ—શરન૦ ૫

રાગ : ગરબી

મેં નિરખ્યા શ્રી ગઢપુરમાં સુખકારી રે,
મહા ગુણિયલ ગોપીનાથ ભવભયહારી રે;
છે શ્યામ શરીરે શોભતા સુખકારી રે,
રાસેશ્વરી રાધા સાથ ભવભયહારી રે—મેં નિરખ્યા ટેક૦
શીશ મુગટ મણિએ જડયો, કુંડળ મકરાકાર;
નંગ જડિત ઝળકી રહ્યાં, હૈડા ઉપર હાર.

હૈડા ઉપર હાર હરિવર હસિયા રે,
મુજ હૃદયકમળની માંહ્ય મોહન વસિયા રે.–મેં નિરખ્યા૦ ૧
જામો ઝરિયાની ધર્યો, સોનેરી સુરવાળ;
શેલું બુરાનપુરનું, શોભે ખંભે રસાળ.
શોભે ખંભે રસાળ પોંચી હાથે રે,
દશ આંગળીઓમાં વેઢ ધરિયા નાથે રે.–મેં નિરખ્યા૦ ૨
ફૂલદડો ઉછાળતા, લટકાં કરીને લાલ;
ડાબા કરમાં રેશમી રાજે એક રૂમાલ.
રાજે એક રૂમાલ બંસી વગાડે રે,
પ્રેમી જનને આનંદ પૂર્ણ પમાડે રે.–મેં નિરખ્યા૦ ૩
કેડે છે કટિમેખળા, રેશમ નાડી અનુપ;
ચારુ ઝાંઝર ચરણમાં, શોભી રહ્યાં રસરૂપ.
શોભી રહ્યાં રસરૂપ પગ આંગળિયું રે,
જાણે ચળકે છે નખ તેજ ચંદ્રમંડળિયું રે.–મેં નિરખ્યા૦ ૪
મરમાળી છે મૂર્તિ, નટવર નંદકિશોર;
વિશ્વવિહારીલાલજી, કોટિક જન ચિત્તચોર.
કોટિક જન ચિત્તચોર મંગલકારી રે,
હરો આપત્તિ અલબેલ એહ અમારી રે.–મેં નિરખ્યા૦ ૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

જુઓ જુઓને હાં હાં રે,જુઓ જુઓને સાહેલીઓ આજ;
રસિયો રાસ રમે.
પંચાળામાં હાં રે, પંચાળામાં શ્રીજી મહારાજ.–રસિયો૦ ટેક૦
નિર્મળ રજની છે અજવાળી, નિર્મળ વેલી વન રે;
નિર્મળ મનના નિજ સખામાં, નિર્મળ પ્રાણજીવન.–રસિયો૦ ૧
દીવાની માંડવડી વચ્ચે, જાણે દીપક ઝાડ રે;
ફરફર જનમાં ફેરા ફરતાં, કરતાં રસની રાડ.–રસિયો૦ ૨

તાળી પાડે શ્રીવનમાળી, મુનિ સાથે મુનિનાથ રે;
ઈન્દ્રાદિક જોવાને આવ્યા, શિવ બ્રહ્મા સંગાથ.–રસિયો૦ ૩
શ્યામ વર્ણના નિજ શરીરે, સોનેરી શણગાર રે;
ગગન વિશે જેમ વિજળી ઝબકે, શોભે એમ અપાર.–રસિયો૦ ૪
પાઘ વિષે છોગાં છેલાને, કમર કસી કરી જોર રે;
ઊલટ સુલટ નટવર નાચે છે, શ્રીહરિ ધર્મકિશોર.–રસિયો૦ ૫
ઉંચા સ્વરથી તાન ઉપાડે, જન સંગ જીવનપ્રાણ રે;
સારો સ્વર કોઈ સુણી સખાનો, વહાલો કરે વખાણ.–રસિયો૦ ૬
ધીમ ધીમ ધીમ ધીમ દુકડ વાગે, તનનન તનન સિતાર રે;
ઝાંઝ વગાડે ઝણણણ ઝણણણ, ભેરીના ભણકાર.–રસિયો૦ ૭
ધન્ય ધન્ય પંચાળાની ધરણી, ધન્ય ધન્ય ઝીણાભાઈ રે;
ધન્ય ધન્ય ધન્ય છે ધર્મકુંવરને, રાસ રમ્યા સુખદાઈ.–રસિયો૦ ૮
પંચાળામાં એવા જનને, આપ્યાં સુખ અપાર રે;
વિશ્વવિહારીલાલજી કેરો, ધન્ય ધન્ય આ અવતાર.–રસિયો૦ ૯

રાગ : ધનાશ્રી

જોયા શ્રી ધર્મકુમાર ચતુરવર, જોયા શ્રી ધર્મકુમાર;
પ્રીતમ પ્રાણ આધાર ચતુરવર, જોયા શ્રી ધર્મકુમાર.–ટેક૦
લક્ષ્મી બાગમાં વહાલો બિરાજે, સાથે મુક્ત અપાર.–ચતુર૦ ૧
પાઘ ઝૂકી વામ ભાગ પેચાળી, છોગું મુગટ અનુસાર.–ચતુર૦ ૨
આંબાના વૃક્ષ નીચે શ્રીહરિ બેઠા, મુક્ત સભા મોજાર.–ચતુર૦ ૩
જરકસી જામો સુંદર શોભે, શેલામાં સોનેરી તાર.–ચતુર૦ ૪
પહેર્યો સુંદર સુરવાળ સોનેરી, રૂપેરી બુટ્ટાદાર.–ચતુર૦ ૫
રેશમી કરમાં રૂમાલ બિરાજે કંઠે હજારી હાર.–ચતુર૦ ૬
અંગોઅંગ આભૂષણ ઓપે, ભારે ભભકાદાર.–ચતુર૦ ૭
વિશ્વવિહારીની છબી નીરખી, પૂરણ ઉપજે પ્યાર.–ચતુર૦ ૮

રાગ : પીલુ

લોજની વાવ ઉપર અવતારી, આવી બેઠા બટુક બ્રહ્મચારી.–ટેક૦
નારી નગરની આવી જળ ભરવા, તેણે નિરખ્યા ત્યાં નવલ વિહારી.–૧
દુર્બળ દેહ દેખી દયા ઊપજી, નાથજી પ્રત્યે બોલી સહુ નારી.–૨
બટુક તમે કિયે દેશ વસો છો, કોણ પિતા કોણ માત તમારી.–૩
કેમ તજ્યું ઘરબાર કહોજી, રીસથી કે વૈરાગ્યે વિચારી.–૪
કોમળ કમળ સમાન તનુ છે, દેખી દયા ઊપજે ઉર ભારી.–૫
વિચર્યા હશો કેમ કરી મહા વનમાં, જેમાં વાઘ વરૂ ભયકારી.–૬
ભૂખડીમાં કોણ સુખડી દેતું, વિમળ કોણ પાતું હશે વારિ.–૭
ઝડીઓ પડે વરસાદની જ્યારે, કોણ ધરતું હશે છત્ર સંભારી.–૮
આ તનને ઘટે શાલ દુશાલા, તે તમે વલ્કલ લીધાં છે ધારી.–૯
કંચન ઝારી ઘટે જળ પીવા, તે તમે કરમાં ધરી છે કઠારી.–૧૦
જે શિર ઉપર મુગટ શોભે, તે શિર પર જટા આપે વધારી.–૧૧
વાહન હાથી ઘોડા ઘટે છે, મોજડી પણ તમે મેલી વિસારી.–૧૨
વર્ણીજી વહાલા વિશેષ લાગો છો, જોઈ મૂર્તિ ઠરે વૃત્તિ અમારી.–૧૩
બોલો બોલો બાળા બ્રહ્મચારી, આપ તણી છબી વિશ્વથી ન્યારી.–૧૪
સૂરજ છો કે સદાશિવ છોજી, કે અક્ષરપતિ આવ્યા મુરારી ?–૧૫
જે પિતુ માત થકી તમે પ્રગટયા, ધન્ય ધન્ય તે જગમાં જયકારી.–૧૬
ચાલો બટુક તમે ભુવન અમારે, જુગતે રસોઈ જમાડીશું સારી.–૧૭
શોભા જોઈ તમારા શરીરની, કોટિક કામ તણી છબી હારી.–૧૮
શાલિગ્રામનો બટવો ગળામાં, કર જપમાળ ધરી અઘહારી.–૧૯
વિશ્વવિહારીલાલ અમારું, રક્ષણ કરજો સદા સુખકારી.–૨૦

રાગ : જંગલો

બોલો બોલો રે જોગી બાલુડા, ક્યાંથી આવિયા આપજી;
દેહ ધર્યો કિયા દેશમાં, કોણ માય ને બાપજી.–બોલો૦ ૧
બાળપણમાં બટુક તમે, કેમ લીધો વૈરાગ્યજી;
સગાંને સંબંધી તણો તમે, કહો કેમ કર્યો ત્યાગજી.–બોલો૦ ૨

માતપિતાએ પ્રેમે કરી, ન લડાવ્યા શું લાડજી;
કે ભાઈ ને ભોજાઈથી, રીસાયા કરી રાડજી.–બોલો૦ ૩
કાયા તમારી છે કોમળી, પાદુકા નથી પાયજી;
વાટમાં કાંટા ને કાંકરા, તેમાં કેમ ચલાયજી.–બોલો૦ ૪
ટાઢ ને તડકો બહુ પડે, કેમ સહન કરાયજી;
ઝડીઓ પડે રે વરસાદની, કહો કેમ ખમાયજી.–બોલો૦ ૫
પૃથ્વી ઉપર પોઢતા હશો, પાથર્યો નહિ પલંગજી;
ખરેખરું ખૂંચતું હશે, આવે કોમળ અંગજી.–બોલો૦ ૬
કોણ સેવા કરતા હશે, સાચો રાખી સ્નેહજી;
ભૂખ તરસ વેઠતા હશો, દીસે દુર્બળ દેહજી.–બોલો૦ ૭
કમળ કે પુષ્પ ગુલાબનું, એવું શોભે શરીરજી;
દેખી દયા અમને ઊપજે, આવે નયનમાં નીરજી.–બોલો૦ ૮
ચંદ્ર કે ઈન્દ્ર દિનેશ છો, કે શું શંભુ સ્વરૂપજી;
કાં તો અક્ષરપતિ આપ છો, કોટિ ભુવનના ભૂપજી.–બોલો૦ ૯
છત્ર ચમર ધરવા યોગ્ય છો, ભાગ્યવંત છો ભ્રાતજી;
તે જોગી થઈ જગમાં ફરો, એ તો આશ્ચર્ય વાતજી.–બોલો૦૧૦
હાથી ઘોડા રથ પાલખી, તમને વાહન હોયજી;
તે તમે વિચરો છો એકલા, કેમ કળી શકે કોયજી.–બોલો૦૧૧
જે તન ઉપર જોઈએ, હીરા મોતીના હારજી;
તે તન ઢાંકયું મૃગચર્મથી, નથી સજ્યા શણગારજી.–બોલો૦૧૨
જે શિર ઉપર જોઈએ, મણિ જડિત મુગટજી;
તે શિર ઉપર જણાય છે, જોતાં આજ જટાજુટજી.–બોલો૦૧૩
કંચન કેરી કટોરીએ, જળ પીવાને જોગજી;
તે તમે રાખી છે તુંબડી, તેવા ભોગવો ભોગજી.–બોલો૦૧૪
વર્ણી લાગો છો વહાલા ઘણા, આવો અમારે ઘેરજી;
જુગતે કરીને જમાડીએ, રસોઈઓ રૂડી પેરજી.–બોલો૦૧૫

આશિષ અમને આપીએ, ધરી ઉરમાં વહાલજી;
નિત્ય અમારું રક્ષણ કરો વિશ્વવિહારીલાલજી.–બોલો૦ ૧૬

રાગ : ગરબી

વાલા ભક્તિ ધર્મ સુત શ્યામ રે, આવોજી અવતારી;
પ્યારા લાગો છો પ્રભુ પૂરણકામ રે સુણો વિનતી મારી....ટેક૦
કષ્ટ ઘણું દેખી દાસનું રે, કાયર ન થાશો કૃપાળ;
જીવ કોટી મુક્ત કોટીના, હાં રે તમે રસિયાજી છો રખવાળ રે.–આ૦૧
અતિ અદ્‌ભુત સૃષ્ટિને રે, રચતા થાક્યા નહિ રાજ;
આ એક સેવકને કારણે હાં રે કેમ આળસ કરી બેઠા આજ રે.–આ૦૨
સત્યયુગ ત્રેતા દ્વાપરે રે, આવતા આપ અચિર;
આજ કળિકાળ દુષ્ટ છે, હાં રે એમ જાણી બેઠા છો શું સ્થિર રે.–આ૦૩
એક સેવકને કારણે રે, આગે લીધા અવતાર,
તે વાત શું વીસરી ગયા, હાં રે કેમ આળસ આણી આ વાર રે.–આ૦૪
આ અવતાર છે આપનો રે, કરુણામય મહારાજ;
કેડ બાંધી દૃઢ આ સમે, હાંરે પ્યારા કર્યા છે કોટીના કાજ રે.–આ૦૫
મુક્ત મુનિને ઉગાર્યા રે, ઝેર થકી જગરાય,
મહાવનમાં નદી જળ થકી, હાંરે કરી શ્યામળા જઈને સહાય રે.–આ૦૬
વ્યાપકાનંદના વચનથી રે, જાણી વણિક અનાથ;
મ્લેચ્છના કરથી મુકાવ્યો, હાંરે તમે દામ દઈ દીનાનાથ રે.–આ૦૭
અખંડાનંદને વન વિષે રે, વાઘ મળ્યા વિકરાળ;
તુર્ત ઉગાર્યા એ કષ્ટથી, હાંરે થવા દીધો નહિ વાંકો વાળ રે.–આ૦૮
નિષ્કુળાનંદ મુનિને નાથજી રે, તરસ લાગી તેહવાર;
ખારો સમુદ્ર મીઠો કર્યો રે, હાંરે એવા ધન્ય ધન્ય ધર્મકુમાર રે.–આ૦૯
સ્વામી ગોપાળાનંદજી રે, જે આદિ અક્ષર રૂપ;
તેની સાથે નિત્ય જમતા, હાંરે વાલા વડોદરામાં અનુપ રે.–આ૦૧૦
પર્વતભાઈને ઈચ્છા થઈ રે જોવા નૃસિંહ અવતાર;

આપ ચોવીશ રૂપે થઈ, હાં રે દીધા દર્શન જગ કીરતાર રે.–આ૦૧૧
જીવુબાઈ ગઢપુરમાં રે, જીવન મુક્ત જરૂર;
દૂધ પીધું તમે તેહનું રે, હાં રે પ્યારા પ્રેમ આણી ભરપૂર રે.–આ૦૧૨
જીવરામ વાંકાનેરનો રે, જાણી મોટો ભક્તરાજ;
ભર દરિયામાં તારિયો રે, હાં રે તમે જીવન લઈને જહાજ રે.–આ૦૧૩
અરદેશરજી પારસી રે સુરતના કોટવાળ;
તેને ઐશ્વર્ય જણાવીને, હાં રે દીધી દીવાનગીરી દયાળ રે.–આ૦૧૪
વિકટ વેળા અંતકાળની રે, ત્યારે આવો છો દયાળ;
દુઃખ હરવા નિજદાસના રે, હાં રે સાથે લઈ વાહન વિશાળ રે.–આ૦૧૫
બ્રહ્મપુરે લઈ જાવો છો રે, બિરૂદ સંભારીને શ્યામ;
એવું જાણીને મેં આપના, હાં રે પ્રભુ શરણે કર્યો છે મુકામ રે.–આ૦૧૬
કાળ કર્મ માયા તણો રે, ભય નથી હવે લેશ;
હાથ જાલ્યો છે હેત કરી, હાં રે તમે બળવંત હે અક્ષરેશ રે.–આ૦૧૭
ધ્રુવ તણી જેમ માછલી રે, ધ્રુવ ભણી ખેંચાય;
આપ તરફ વાલા માયરો રે, હાં રે સદા તેમજ પ્રાણ તણાય રે.–આ૦૧૮
ચંદ્ર ઊગે આકાશમાં રે, જળધિ તણું વધે જોર;
તેમ આનંદ ઊભરાય છે, હાં રે જ્યારે નિરખું છું ધર્મકિશોર રે.–આ૦૧૯
વારે વારે શું આપને રે, કહેવું કૃપા નિધાન;
સુખદુઃખમાં કરો સહાયતા રે, હાં રે આવી ભક્ત વત્સલ ભગવાન રે.–આ૦૨૦
ગુણ ને અવગુણ અમતણા રે, અળગા કરીને અલબેલ;
વિશ્વવિહારીલાલજી હાંરે આવો છોગાવાળા રંગછેલ રે.–આ૦૨૧

રાગ : મરશીયાનો પદ-૧

ધીક ધીક રે પ્રભુ ભજ્યો નહિ આ ટાણે, તુંને ડાહ્યા જનો શું વખાણે રે.
ધીક ધીક રે પ્રભુ ભજ્યો નહિ આ ટાણે,–ટેક૦
મળ્યો મનુષ્યનો દેહ નાવ જેવો, ભવસિંધુ તરી શકાય તેવો;
રહ્યો આળસુ તું એવો ને એવો રે.–ધીક૦૧

તે મોહની મદિરા ઘણી પીધી, તારી અકલ ઉઠાવી જોને દીધી;
તે તો સંગત કુકર્મીની કીધી રે.—ધીક૦ ૨
તું તો ડોળમાં ડહાપણ દેખાડે, નક્કી મારગ ચડી ગયો આડે;
તને સાધુ શું કહીને દેખાડે રે.—ધીક૦ ૩
વિશ્વવિહારીલાલજી ભજીશ, સહેજે સંસાર સિંધુ તરીશ;
ધામ અક્ષરમાં વાસ તું કરીશ રે.—ધીક૦ ૪

શરણ-પદ

શ્રીજી મહારાજ માગું શરણ તમારું;
શરણ તમારું માગું, શરણ તમારું....શ્રીજી૦ ૧
અખંડ છતાં મુરારી, થયા અવતારી;
મનુષ્ય લીલા બતાવી ગુણ શા ઉચ્ચારું....શ્રીજી૦ ૨
પ્રગટ પ્રભુ પિછાન્યા, ધન્ય ભાગ્ય મારાં;
મળ્યા સહજાનંદ સ્વામી, અદ્ધમ ઉધાર્યા....શ્રીજી૦ ૩
રામરૂપે રાવણ માર્યો, કૃષ્ણરૂપે કંસ સંહાર્યો;
નારાયણનું નામ જ લેતાં, અજામેળ તાર્યો....શ્રીજી૦ ૪
ગઢડું ગોકુળ સમ કીધું, ઘેલા નીર પ્રેમે પીધું;
દાદા ખાચરને દીધું, મોક્ષપદ પ્યારું....શ્રીજી૦ ૫
ભગવત્ સૂત કહે છે પ્રીતે, પ્રભુ ભજો રૂડી રીતે;
ભવજળ તરવાનું, નાવે છે આ સારું....શ્રીજી૦ ૬

રાગ : ધોળ પદ-૧

છોટી ઉંમરમાં માવજી રે, મેલી ચાલ્યા ઘરબાર રે;
શામળિયા છેલ છપૈયા પધારજો.—ટેક૦
પ્રભાતે પ્રભુજી પધારિયા રે, અધમનો કરવા ઉદ્ધાર રે.—શામ૦ ૧
વનની વાટે વહાલો ચાલિયા રે, આણી અંતરમાં ઉમંગ રે.—શામ૦ ૨
પગમાં પહેરી નહિ મોજડી રે, અંગરખી નહિ અંગ રે.—શામ૦ ૩

એકાએકી ચાલી નીસર્યા રે, જોવા રહ્યા નહિ જોડ રે.–શામ૦ ૪
સૂતાં સંબંધીને મેલિયાં રે, પૂરા કર્યા નહિ કોડ રે.–શામ૦ ૫
સખા શોધે ઘનશ્યામને રે, દિલમાં થઈ દિલગીર રે.–શામ૦ ૬
ક્યાંય મળ્યા નહિ માવજી રે, નેણે વહે સહુને નીર રે.–શામ૦ ૭
રામપ્રતાપ રૂએ ઘણું રે, ભાભી રૂએ ઘરમાંહી રે.–શામ૦ ૮
છોટા બંધુ ઈચ્છારામજી રે, રૂએ કહી કહી ભાઈ રે.–શામ૦ ૯
શ્યામને શહેરમાં શોધિયા રે, શોધિયા હાટ બજાર રે.–શામ૦૧૦
અન્ન કોઈ જમે નહિ રે, નેણે વહે જળધાર રે.–શામ૦૧૧
વનમાં વસે ઘણા દીપડા રે, સિંહ સૂવર શિયાળ સાપ રે.–શામ૦૧૨
તેથી બીશો મારા વાલમા રે, પાછા વળી આવો બાપ રે.–શામ૦૧૩
તમ વિના સહુ દુઃખિયા રે, સગાં કુટુંબ પરિવાર રે.–શામ૦૧૪
પે'લા પ્રીતમ સુખ આપિયાં રે, આ સમે દુઃખનો નહિ પાર રે.–શામ૦૧૫
માતા વિના દુઃખી બાળકો રે, નીર વિના જેમ મીન રે.–શામ૦૧૬
આંખો વિના દુઃખી આંધળો રે, તમ વિના છીએ તેમ રે.–શામ૦૧૭
રાત દિવસ ના'વે નીંદરા રે, દિલમાં બહુ દુઃખ થાય રે.–શામ૦૧૮
બદ્રિનાથ કહે તમ વિના રે, પળ તે કલ્પ સમ જાય રે.–શામ૦૧૯

રાગ : જંગલો પદ-૧(જનુની જીવો રે ગોપીચંદની- રાગ)

દુઃખ છે અધિક આ સંસારમાં, મુખે કહ્યાં તે ન જાયજી;
આધિ વ્યાધિની અંતર થકી, હોળી પલ ન હોલાયજી.–૦૧
ત્રિવિધ તાપે તપી રહ્યો, સઘળો આ સંસારજી;
કાયા માયાને કારણે, વેઠે વેદના અપારજી.–૦૨
કામ ક્રોધ મદ લોભની, લાગી ઘેર ઘેર લાયજી;
ધરતી ધન ને ત્રિયા તણો, ઝઘડો ઘેર ઘેર થાયજી.–૦૩
વિના વિવેક વઢી મરે, કોડી બદલે કુટાયજી;
મોહ મમતાને મારગે, મૂડી ઘરની લુંટાયજી.–૦૪

ચક્રપાણિના ચરણ વિના, નથી શાંતિ લગારજી;
નારણદાસનો નાથજી, સદા સુખનો ભંડારજી.—૦ ૫

પદ-૨

કોઈ બહેરો ને બોબડો, કોઈ અંધ અપંગજી;
કોઈ લૂલો ને કોઈ પાંગળો, કોઈ કોઢવાળો અંગજી.—૦ ૧
વિતવાળાને સુત ના મળે, સુત વાળો નિર્વિત્તજી;
જુગલ વસ્તુ જેને હોય તે, રોગી હોય ખચીતજી.—૦ ૨
રૂપવંતીમાં ગુણ જ નહિ, ગુણિયલમાં રૂપ નોયજી;
ઉભય વસ્તુ જેને હોય તે, વિધવા કે વંઝા હોયજી.—૦ ૩
કંથ વિના દુઃખી કામની, અંધ આંખ વિનાયજી;
બંધુ વિના દુઃખી બેનડી, પુત્ર વિણ દુઃખી માયજી.—૦ ૪
સ્થિતિ સરખી સદા નવ રહે, ચઢતી પડતી થાયજી;
માટે ભજો ભગવાનને, દાસ નારાયણ ગાયજી.—૦ ૫

પદ-૩

એક કહે રે ધન માહરું, લૂંટી લઈ ગયા ચોરજી;
બીજો કહે રે સુત માહરો, મૂઓ આજ બપોરજી.—૦ ૧
એક કહે રે મારા દેહને, આવ્યો રોગ અપારજી;
બીજો કહે રે નાનાં બાળકાં, મૂકી મરી ગઈ નારજી.—૦ ૨
એક કહે છે વેપારમાં, ખોટ ગઈ એક લાખજી;
બીજો કહે મારો બંગલો, બળી થઈ ગયો રાખજી.—૦ ૩
એક કહે રે પિતા માહરો, મૂઓ કોલેરા માંયજી;
બીજો કહે રે બંધુ માહરો, રતિ અન્ન ન ખાયજી.—૦ ૪
એક કહે રે નથી દીકરા, નથી બીજો આધારજી;
બીજો કહે રે શી ગતિ થશે, માથે ઋણ અપારજી.—૦ ૫

પદ-૪

અતિ વૃષ્ટિ ને અનાવૃષ્ટિ તેમજ અગ્નિ ભય થાયજી;
તીડ ઉંદર ને હિમનો, ઉપદ્રવ આવો ગણાયજી.—૦ ૧

અનંત પ્રકારની આફતો, આવે સંસાર માંયજી;
દેહ ધરીને દુઃખ ભોગવે, પીડા પંડમાં થાયજી.–૦ ૨
માયા મોહની જાળમાં, સળગે આ સંસારજી;
કોટિક કષ્ટ સહે સદા, ચરાચર નરનારજી.–૦ ૩
ભક્તિ વિના ભવદુઃખનો, કદી આવે નહિ અંતજી;
જીજ્ઞાસુ જન જાણજો, કહે છે શાસ્ત્ર ને સંતજી.–૦ ૪
લખ્યાથી છે લક્ષ ઘણા, દુઃખ સંસાર માંયજી;
નારણદાસના નાથને ભજો ભવદુઃખ જાયજી.–૦ ૫

રાગ : નાટકી પદ-૧

ભયભંજન ભક્તિના જાયા રે, ભલે અક્ષરાધીશ ધરી કાયા;
સાથે મુક્તો અનેક છવાયા રે, ભલે અક્ષરાધીશ ધરી કાયા.–ટેક૦
પૂર્વમાં પ્રગટયા ને પશ્ચિમ પધાર્યા, ગઢપુર રહ્યા જગરાયા;
દાદાખાચર પર મહેર કરી છે ઘણી, વચનામૃતમાં લખાયા રે.–ભલે૦
અસુર સંહાર્યા ને ભક્ત ઉગાર્યા ધરતીના મેલ ધોવાયા;
અધર્મ ઉથાપ્યો ને સદ્ધર્મ સ્થાપ્યો, કામ ક્રોધ લોભ કચરાયા રે.–ભલે૦
સર્વોપરિ કર્યા સંત બ્રહ્મચારી, મુકાવી મોહ મદ માયા;
ધર્મતનુજ ધર્મ સ્થાપી અનુપમ, વેદવિધિમાં વખણાયા રે.–ભલે૦
જેના દર્શન સારુ સ્નેહ ધરીને, સૌ આવે છે દેવ અવાયા;
દાસ નારાયણ કહે ધર્મકુંવરના, હેત સમેત ગુણ ગાયા રે.–ભલે૦

રાગ : નાટકી પદ-૧

બાનાની પત રાખો રાજ, બાનાની પત રાખો;
ગુન્હા અમારા લાખો રાજ...બાનાની.–ટેક૦
ગિરિ શિખર પર ટિટોડી બેઠી, ગાતી ગોવરધનધારી;
એક સમે તેને તૃષા લાગી, પાયું વિઠ્ઠલવર વારિ.–રાજ૦ ૧
કૌરવ સભામાં દ્રૌપદી કેરાં પટકુળ પૂર્યા મુરારિ;

લાક્ષા ગૃહથી પાંડવ પાંચે, લીધા લાલ ઉગારી.—રાજ૦ ૨
પારાધિ—બાણથી હોલી ઉગારી, ગજની વારે ધાયા;
માંજારીનાં તમે બચ્ચાં બચાવ્યાં, કુબજાના નાથ કહેવાયા.—રાજ૦ ૩
સીતાને સારુ તમે સેતુ બાંધી, રાવણને જઈ માર્યો;
શબરીનાં તમે બોર આરોગ્યાં, પ્રહ્‌લાદ ભક્ત ઉગાર્યો.—રાજ૦ ૪
સુધન્વાની તમે સહાય કરીને, ઉગાર્યો છે ચંદ્રહાસ;
એ રીતે પ્રભુ અમને ઉગારો, કહે છે નારણદાસ.—રાજ૦ ૫

(દાટયો રહેને ચોર દૈવના એ રાગ પદ-૧)

જનમ્યા ત્યાંથી જરૂર જાણો, મરવાનું છે માથેજી;
આવ્યા ત્યારે શું લાવ્યા ને, શું લઈ જાવું સાથેજી.—૧
સવાર થાય ને સાંજ પડે છે, દિન ઉપર દિન જાયેજી;
આજ કાલ કરતાં આવરદા, જોને ઓછી થાયેજી.—૨
એક જન્મે ને એક મરે છે, સ્થિર નથી કોઈ ઠરવાજી;
મરી ગયા તે જન્મ ધરે ને, જન્મ ધરે તે મરવાજી.—૩
સંસાર સઘળો કાળ ચવાણું, કર્મ વશ નરનારીજી;
દાસ નારાયણ કહે છે ભાઈઓ, કર્મ કરો વિચારીજી.—૪

પદ-૨

પ્રભાતે ફુલડિયાં ફૂલે, સાંજે તે કરમાશેજી;
નિત્ય બાગમાં નવીન કળીઓ, ખીલીને ખરી જાશેજી.—૧
એ પ્રમાણે જગત જાય છે, જળની પેઠે વહેતુંજી;
નાનાં મોટાં નિત્ય મરે છે, અમર નથી કોઈ રહેતુંજી.—૨
કુંભકરણ ને રાવણ સરખા, કાયા મૂકી ચાલ્યાજી;
કળિયા છળિયા બળિયા ચાલ્યા, હાથ ઘસીને ઠાલાજી.—૩
સુરાસુર ને ઈંદ્ર ચંદ્ર, અવનિ તે પણ જાશેજી;
દાનવ ને માનવ મરવાના, કહ્યું છે નારણદાસેજી.—૪

પદ-૩

ભવસાગરમાં ભક્તિ હરિની, ઉગરવાનો આરોજી;
એ વિના ઉપાધિ બીજી, વેઠ તરીકે ધારોજી.–૧
સ્વપ્નાની સમૃદ્ધિ સર્વે, સ્વપ્ના સાથે જાશેજી;
જાગ્યા પછી કાંઈ મળે નહિ, એકેય વસ્તુ પાસેજી.–૨
જન્મ્યા પહેલાં જગત નહોતું, મૂઆ પાછળ નથીજી;
વચમાં વળગ્યું જૂઠાં જેવું, કવિ કહે છે કથીજી.–૩
માયાનો પ્રપંચ રચ્યો છે, ખેલ ખલકનો ખોટોજી;
દાસ નારાયણ હરિ ભજીને, લાભ કરી લ્યો મોટોજી.–૪

પદ-૪

કાયા કાચો કુંભ ધૂળનો, ધૂળ પલકમાં થાશેજી;
પાપ કર્યાં તે માથે લઈને, જીવ એકલો જાશેજી.–૧
લખ ચોરાશી ચાર ખાણમાં, જન્મ ઘણેરા લીધાજી;
માતપિતા ને ભાઈ દીકરા, સગાં સંબંધી કીધાંજી.–૨
તે તો તારે અંત વખતમાં, કોઈ કામ ન આવ્યુંજી;
કોડી બદલે ગાફલ પ્રાણી, રામ રતન ગુમાવ્યુંજી.–૩
ક્ષણ ભંગુર આ દેહ ધર્યો તે, ખેહ પલકમાં થાશેજી;
ભાવ ધરીને હરિ ભજી લ્યો, કહ્યું છે નારણદાસેજી.–૪

પદ-૫

શરીરનાં સંબંધી સર્વે, શરીર સાથે જાશેજી;
ઋણ સંબંધે ભેગાં થઈને, અંતે અળગાં થાશેજી.–૧
શ્રાવણ મહિનાની વાદળીઓ, વાયુથી વેરાયેજી;
એ પ્રમાણે સગાં સહોદર, થાયે ને વહી જાયેજી.–૨
ઝાકળનાં પાણી સરીખી, કાયા માયા જૂઠીજી;
વ્હાલાને વિસારી જાવું, એક પલકમાં ઊઠીજી.–૩
હરતાં ફરતાં ખાતાં પીતાં, કાળ વસે છે પાસેજી;
જ્યારે ત્યારે પકડી લેશે, કહ્યું છે નારણદાસેજી.–૪

પદ-૬

કાદવ કેરાં કુંભ કોડિયાં, કડૈયા ને કોઠીજી;
છાલાં ને પિયાલા રૂડા, લોટા ને વળી લોટીજી.–૧
મહોલ માળિયાં ભાત ભાતનાં, મેડીઓ બનાવીજી;
ઘટ પટાદિક અનેક રચના, માટીની રચાવીજી.–૨
વસ્તુતાએ ધૂળ તણું તે, ધૂળ ભેગું થાશેજી;
કાચી કાયા જૂઠી માયા, જોતાં જોતાં જાશેજી.–૩
સત્વર થઈને હરિ ભજી લ્યો, જન્મારો વહી જાશેજી;
બળતામાંથી બૂકી લેવું, કહ્યું છે નારણદાસેજી.–૪

પદ-૭

નાશવંત આ દેહ વડેથી, અવિનાશી ફળ લેવુંજી;
પત્રાવળાને જમી કરીને, બહાર ફેંકી દેવુંજી.–૧
મન ગમતું મૂકીને મનવા, હરિ ગમતામાં રહેવુંજી;
દેહ ધર્યો તે સુખ દુઃખ આવે, તેને વેઠી લેવુંજી.–૨
હરિજન ઉપર હેત કરીને, ભૂદરજીને ભજવાજી;
ભક્તિમાં જે વિઘ્ન કરે તે, વેરી જાણી તજવાજી.–૩
બીજાં સર્વે કામ બગાડી, મોક્ષ પંથ સુધારોજી;
દાસ નારાયણ હરિ ભજીને, સફળ કરો જન્મારોજી.–૪

પદ-૮

જન્મ ધરીને શું શું કીધું, શું શું લીધું ભાતુંજી;
વ્હાલમને વિસારી દીધા, કીધી બીજી વાતુંજી.–૧
યમ ધર્મ તે લેખાં લેશે, કાઢી તારું ખાતુંજી;
જોરાવર છે જમના દૂતો, તેની ખાશે લાતુંજી.–૨
કડકડતી કડામાં નાખે, તેલ કરીને તાતુંજી;
અભાગિયા તેં જાણી જોઈને, દુઃખ લીધું વેચાતુંજી.–૩
હરિ ચરણનું શરણ છોડી, મન મેલ્યું અથડાતુંજી;
દાસ નારાયણ કહે છે, હવે જમપુરીમાં જાતુંજી.–૪

રાગ : લાવણી પદ-૧

મળી બુટોલપુરની માંહી, કહે મયારાણી(૨);
સુણો નીલકંઠ વર્ણીન્દ્ર સુખદ મમ વાણી–મળી૦–ટેક૦
કેમ ત્યાગ્યું તમે ઘરબાર, ઉંમર છે છોટી(૨);
નથી જાણી મારા નાથ વાત છે મોટી.–મળી૦ ૧
શોભે સુંદર માથે કેશ, કોમળ છો અંગે(૨);
કેમ વિચરો મહા વનમાંહી નથી કોઈ સંગે.–મળી૦ ૨
કર્યું બંધુ વર્ગે અપમાન, ભોજાઈએ મેણું દીધું(૨);
થયો નાની વયમાં વૈરાગ્ય કુટુંબ તજી દીધું.–મળી૦ ૩
લીધો બાળપણમાં ભેખ, જુવાની છે ભારી(૨);
તમે પરણો સુંદર શ્યામ કે નૌતમ નારી.–મળી૦ ૪
થયા તેના સારુ ખુવાર, ઋષિ મુનિરાયા(૨);
પડયા દેવ તપસ્વી સિદ્ધ એવી એ માયા.–મળી૦ ૫
ગયો સૌભરી કેરો ત્યાગ, એકલશૃંગી લૂંટયા(૨);
પડયો નહુષ સ્વર્ગથી સોમ ગુરુ એથી ખૂટયા.–મળી૦ ૬
શિવ બ્રહ્મા ને સુરરાય, નારદ મુખ કાળું(૨);
દશ મસ્તક કેરું કુળ શ્રીરામે સંહાર્યું.–મળી૦ ૭
એમ જાણી પ્રીતમ પ્રાણ, કેમ ન વિચારો(૨);
મુજ વિનતિને અલબેલ કરણમાં ધારો.–મળી૦ ૮
ગ્રહો કુંવરી મારી દોય, રાજા કરી સ્થાપું(૨);
ઘણા ગામ દંતી ને આ પેદલ હું આપું.–મળી૦ ૯
જ્યારે થાશે જોબન જોર, પછે પસ્તાશો(૨);
મળી કોઈ વેરાગણ નાર, લઈ ભાગી જાશો.–મળી૦૧૦
મહા મર્મ ભરેલાં વાકય સુણી સુખધામી(૨);
બોલ્યા શુકજી જેવા કૈક, કરું નિષ્કામી.–મળી૦૧૧
નવ આવે જોબન જોર પાસ પસીનો અંગે(૨);
કરું વ્રત દૃઢ તપ હું નેમ અતિશે ઉમંગે.–મળી૦૧૨

છે બંધુ વર્ગમાં સ્નેહ, ભોજાઈ પણ તેવી(૨);
થયો નાની વયમાં વૈરાગ્ય માયા તજયા જેવી.–મળી૦૧૨
કર્યા અસંખ્ય જીવ નાથે, બહુ નિષ્કામી(૨);
કહે નારાયણમુનિદાસ ભજો બહુનામી.–મળી૦૧૩

રાગ : ધોળ પદ-૧

આજ સખી આનંદની હેલી, હરિમુખ જોઈને હું થઈ છું રે ઘેલી.–૧
મહારે મુનિનાં ધ્યાનમાં નાવે, તે રે શામળિયોજી મુજને બોલાવે.–૨
જે સુખને ભવ બ્રહ્મા રે ઈચ્છે, તે રે શામળિયોજી મુજને રે પ્રીછે.–૩
ન ગઈ ગંગા ગોદાવરી કાશી, ઘેર બેઠાં મળ્યા અક્ષરવાસી.–૪
તપ રે તીર્થમાં હું કંઈ નવ જાણું, સહેજે સહેજે હું તો સુખડાં રે માણું.–૫
જેરામ કહે સ્વામી સહેજે રે મળિયા, વાતની વાતે વાલો અઢળક ઢળિયા.–૬

પદ-૨

મહેર કરી મારે મંદિર આવ્યા, થાળ ભરીને મોતીડે વધાવ્યા.–૧
આનંદ અંગે ન માય મારી બેની, હરિવર ભેટતાં લજ્જા રે શાની.–૨
દુરિજન મન રે માને તેમ કહેજો, સ્વામીજી મારા રુદિયામાં રહેજો.–૩
જે રે જોઈએ તે માગજો માવા, ત્રિકમ તમને હું નહિ દઉં જાવા.–૪
મુખથી તે ઝાઝું શું કહી દાખું, હરિવર મારા રૂદિયામાં રાખું.–૫
કોણ રે પુણ્યે હું હરિવર પામી, ભલે મળ્યા જેરામના સ્વામી.–૬

પદ-૩

પૂર્વનું પુણ્ય પ્રગટ થયું જ્યારે, સ્વામિનારાયણ મળિયા રે ત્યારે.–૧
નેણે મોહનવર નીરખ્યા જ્યારે, પૂરણકામ થયું મારું ત્યારે.–૨
પ્રેમે કરી મંદિર પધરાવ્યા, શ્યામ સુંદરવર મનડે રે ભાવ્યા.–૩
નીરખી નારાયણ મૂર્તિ જ્યારે, ત્રિવિધ તાપ ટળ્યા મારા ત્યારે.–૪
કેસર ચંદન ચરચ્યું છે ભાલે, હસતાં સુંદર ખાડા પડે છે ગાલે.–૫
કાનુમાં કુંડળ મકરાકાર શોભે, જેરામ કહે મન જોઈ જોઈ લોભે.–૬

પદ-૪

શિર પર કેશ શોભે અતિ સારા, મોહનવર મારી આંખોના તારા.–૧
ભ્રકુટિ કુટિલ શોભી રહી સારી, જોઈ જોઈ મોહી સર્વે વ્રજનારી.–૨
હાર હૈયામાં પહેર્યા વનમાળી, ભ્રમર આવે તિયાં સુગંધ ભાળી.–૩
બે સ્તન શ્યામ શોભે અતિ સારા, જાણે ઉગ્યા આકાશમાં તારા.–૪
નાભિ નૌતમ ઊંડી છે ભારી, બ્રહ્મા બેસે ત્યાં આસન વાળી.–૫
જાનુ જુગલ શોભે અતિ સારા, જેરામ કહે દેખે દાસ તમારા.–૬

રાગ : ચાબખો પદ-૧

મૂરખો રળી રળી કમાણો રે, માથે મેલશે મોટો પાણો.–ટેક૦
ધાઈ ધૂતીને ધન ભેળું કીધું, કોટી ધ્વજ કહેવાણો;
પુન્યને નામે પાઈ ન વાવર્યો, અધવચથી લૂંટાણો રે.–મૂરખો૦૧
ભર્યા કોઠાર તારા ધર્યા રહેશે, નહિ આવે સાથે એક દાણો;
મસાણની રાખમાં રોળાઈ ગયા, કંઈક રંક ને કોણ રાણો રે.–મૂરખો૦૨
મંદિર માળિયાં મેલી કરીને, નીચે જઈ ઠેરાણો;
ભોજો ભગત કહે મૂઆ પછે, જીવ ઘણો ઘણો પસ્તાણો રે.–મૂરખો૦૩

પદ-૨

મૂરખો માની રહ્યો મારું રે, એમાં કાંઈએ નથી તારું.–ટેક૦
સાત સાગર જેની ચોકી કરતા, ફરતું નીર ખારું;
ચૌદ ચોકડી રાજ્ય ચાલ્યું ગયું, રાવણાદિક વાળું રે.–મૂરખો૦ ૧
દુ:ખને તો કોઈ દેખે નહિને, સુખ લાગે સારું;
વેળા વેળાની છાંયડી તારી, વહી જાશે વારું રે.–મૂરખો૦ ૨
હરિ ભજનમાં હેત જ રાખો, સ્મરણ કરો સારું;
ભોજો ભગત કહે રાખો હૃદયમાં, પ્રભુ ભજન પ્યારું રે.–મૂરખો૦ ૩

પદ-૩

ભક્તિ શીશતણું સાટું રે, આગળ વસમી છે વાટું.–ટેક૦
એક દિવસ તો આવી બની, રાજા મુરધ્વજને માથે;
કાશીએ જઈને કરવત મેલાવ્યું, હરિજનને હાથે રે.–ભક્તિ૦૧

સત્યને કારણે ત્રણે વેચાયા, રોહીદાસ ને રાણી;
ઋષિને માટે રાજા વેચાણો, ભરવાને પાણી રે.–ભક્તિ૦ ૨
પહેરો પટોળાં પ્રેમનાં રે, તમે શૂરવીર થઈ ચાલો;
ભોજો ભગત કહે ગુરુ પ્રતાપે, અમરાપર મ્હાલો રે.–ભક્તિ૦ ૩

પદ-૪

દુનિયા દીવાની કહેવાશે રે, ભૂંડી ભીતોમાં ભટકાશે.–ટેક૦
પાપ જ્યારે એનું પ્રગટ થાશે, ત્યારે ભૂવા જતિ ઘેર જાશે;
ધૂણી ધૂણી એની ડોક જ દુઃખશે, ને લેનારો લઈ ખાશે.–દુનિયા૦૧
ઢોંગ કરીને ધુતવાને આવે, ત્યારે હાથ બતાવવા સૌ જાશે;
કયારે આના કર્મનું પાનું ફરશે, એને કયારે પુત્ર જ થાશે રે.–દુનિયા૦૨
કીમિયાગર કોઈ આવી મળે, ત્યારે ધનને વાસ્તે ધાશે;
ભોજો ભગત કહે ભ્રમણામાં ભમતાં, ગાંઠની મૂડી ગુમાશે રે.–દુનિયા૦૩

રાગ : હાલરડું પદ-૧

અયોધ્યા સરયુ તટે સંભળાય, મધુર જળ તરંગ હાલરડું;–ટેક૦
છપૈયા ગામ સીમાડે ગવાય, મીઠે સૂર પક્ષીનું હાલરડું.–અયો૦૧
સરવરિયા બ્રાહ્મણ કુળ એ, ધર્મ–ભક્તિને ગૃહ મંદિરિયે;
ઈશ્વરનો અવતાર થાય, ચોઘડિયાં ચલવે હાલરડું.–અયો૦૨
સંવત અઢારો સાડત્રીશ, ચૈત્ર સુદિ નવમીની રાત્રિ;
જનમ્યા રામ રૂપે ભગવાન, ફેલાયું આનંદ હાલરડું.–અયો૦૩
અપ્સરા ગંધર્વો ત્યાં આવે, નંદનવન–ફૂલડે વધાવે;
શ્રીજીને પારણિયે પધરાવે, કિન્નરગણ ગાયે હાલરડું.–અયો૦૪
દેવ દેવી જાહ્નવી જળની, ભરી લાવી સુવર્ણ ગાગરડી;
કેસરિયાં સ્નાન કરાવે, ગાયે ગરવે હાલરડું.–અયો૦૫
નરનારી બાળ ઉભરાયે, હીરા મોતીની માળા ધરાવે;
ઝરિયાની પોશાક પેરાવે, સુણાવે સૂરીલું હાલરડું.–અયો૦૬
માતા પ્રેમવતી હુલસાવે, નવરત્ન હીંચોળે હીંચાવે;
સોહે ગાવે સકલ સંસાર, સહજાનંદનું હાલરડું.–અયો૦૭

રાજા રાણી સંત મહંત, દર્શને આવે છે અનંત;
તે તો તરે છે ભવસાગર, સહજાનંદનું હાલરડું.–અયો૦ ૮

રાગ : ગરબી પદ-૧

માવાના મુગટડાનાં મોતી ઝીણાં ઝગમગ ઝળકે છે;
ઝગમગ ઝળકે છે, મનોહર મણિયું ચળકે છે....ટેક૦
લીલાં પીળાં રાતાં મોતી, કાળાં ધોળાં કોરે;
મોર કળાયલ મણિયું ઝડિયું, જોતાં ચિતડું ચોરે.–માવાના૦૧
કાળો કાળો કહાન કોડીલો, તેથી કાળા કેશ;
કાળું કાજળ નેણે સાર્યું, કામળી કાળી મેશ.–માવાના૦૨
પીળાં પીળાં પીતાંબર ને, પીળો હેમ કંદોરો;
પીળો કેસર લેપ લલાટે, પીળો કુસુમનો તોરો.–માવાના૦૩
રાતો કુંકુમ ચંદ્રક ભાલે, રાતાં મુખ તંબોળ;
રાતી હાથ હથેળી શોભે, અધર રાતાચોળ.–માવાના૦૪
લીલી લીલી સુંથણલીને, લીલો ખંભે પટકો;
લીલા રંગની છડી લઈને, કહાન કરે બહુ લટકો.–માવાના૦૫
ધોળાં ધોળાં મોતીડાંને, ધોળો ફૂલનો હાર;
ધોળા મુખમાં દાંત દેખીને, દાસ હરિ બલિહાર.–માવાના૦૬

પદ-૨

નંદના નાનકડાની બંસી રે, મરમાળી બોલે છે;
મરમાળી બોલે છે પાતાળે શેષજી ડોલે છે.–ટેક૦
કંચન મુરલી કહાના તારી, નૌતમ જડિયાં નંગ;
સુણી સારા ઢાળ પરજના, પરવશ થયો પનંગ.–નંદના૦૧
ઘેરે રાગે પ્યારી લાગે, મધુરસ મુરલી વાગે;
નવલ રંગીલી રાધા રસીલી, આવીને ઊભી આગે.–નંદના૦૨
હીરા માણેક મોતી પ્રવાળાં, નંગનું ઝળકે નૂર;
મુરલીમાં મણિઓ ઝડી જાણે, અગણિત ઉગ્યા સૂર.–નંદના૦૩

ચટપટ ચાખડિયુંની ચોંટે, કહાનો વેણું બજાવે;
ફુમકડાં ફરફરતાં મેલી, મધુરસ મુરલી ગાવે.–નંદના૦૪
વિઠ્ઠલ તારી વાંસલડીમાં, નૌતમ નંગ બેસાર્યાં;
ગોપીજનનાં મનડાં મોહ્યાં, ન રહે કોઈનાં વાર્યાં.–નંદના૦૫
આંટી પગની વાળી ઊભા, રાધાજીની સાથ;
દાસ હરિ કહે દુર્ગપુરમાં, ગુણિયલ ગોપીનાથ.–નંદના૦૬

(ઢાળ- વૈષ્ણવ જન તો તેને રે કહીએ)

સત્સંગી તો તેને રે કહીએ, જે શિક્ષાપત્રી પાળે રે;
નિયમ નિશ્ચય પક્ષ ન મૂકે, નિર્મળ નજરે નિહાળે રે.–સત્૦૧
સર્વોપરિ શ્રીજીને જાણે, નિષ્ઠા ન ફરે એની રે,
બ્રહ્મરૂપે પરબ્રહ્મને સેવે, ધન્ય ધન્ય ભક્તિ તેની રે.–સત્૦૨
ગુણ દૃષ્ટિથી દોષો ત્યાગે, વિનયી ને પૂર્ણ વિવેકી રે;
માથું જાતાં ટેક ન મૂકે, ભક્તિ કરે એકાંતિકી રે.–સત્૦૩
મદ્યમાંસ ને ચોરી અવેરી, વ્યસન સર્વે વિસાર્યા રે;
ચિંતવન એક શ્રીજીનું રાખે, તાપ ત્રિવિધ નિવાર્યા રે.–સત્૦૪
નિષ્કામ ભાવે સેવા સજે, હરિ ને હરિના જનની રે;
ષડૂર્મિ ને તૃષ્ણા ત્યાગી, અહં મમતા તજી મનની રે.–સત્૦૫
વણ ક્રોધી ને નિઃસ્વાદી છે, નિર્લોભી નિષ્કામી કા'વે રે;
નિર્માની થઈ વર્તે તોયે, ગુણના માન ન આવે રે.–સત્૦૬
મોહ માયા વ્યાપે ન જેને, તીવ્ર વૈરાગ્ય જેના મનમાં રે;
પંચ વિષયોને પરહરિયા, વિકારો નહિ તેના તનમાં રે.–સત્૦૭
ઈર્ષ્યા અસુયા મત્સર ટાળ્યા, સદ્ભાવ જેના મનમાં રે;
શ્રીજી સાથે લગની લાગી, સકળ તીરથ તેના તનમાં રે.–સત્૦૮
કાળ કર્મ ન લોપે જેને, પરધન પથ્થર જાણે રે;
દાસ થઈ રહે સત્સંગે, તે અક્ષરપદ માણે રે.–સત્૦૯

રાગ : ધોળ પદ-૧

સંત પારસ ચંદન બાવના, કામધેનુ કલ્પતરૂ સાર સમાગમ સંતનો
સંત સમજ્યામાં અંતર ઘણો, તરુ પારસ ત્રણ પ્રકાર.–સમાગમ૦૧
એક પારસથી પારસ બને, એક પારસથી હેમ હોય.–સમાગમ૦૨
એક ચંદનથી વીખ ઉતરે, એક ચંદનથી અગ્નિ ઓલાય.–સમાગમ૦૩
એક પારસ લોહને કુંદન કરે, સો વરસે લોહ નવ હોય.–સમાગમ૦૪
એક તલભાર તાતા તેલમાં, ફરી તાતું તેલ નવ થાય.–સમાગમ૦૫
સર્વે સેના શૂરી નવ જાણવી, સર્વે નારી પતિવ્રતા નો'ય.–સમાગમ૦૬
સર્વે ગજ શિર મોતી નવ નીપજે, વને વને અગર નવ હોય.–સમાગમ૦૭
મૃગે મૃગે કસ્તુરી નવ નીપજે, નાગે નાગે મણિ નવ હોય.–સમાગમ૦૮
જળે જળે કમળ નવ નીપજે, તેની વિક્તિ વિચારીને જોય.–સમાગમ૦૯
જ્ઞાનહીન ગુરુ નવ કીજીએ, વંધ્યા ગાય સેવે શું થાય.–સમાગમ૦૧૦
કહે પ્રીતમ બ્રહ્મવેત્તા ભેટતા, મહારોગ સમૂળો જાય.–સમાગમ૦૧૧

રાગ : ધોળ પદ-૧

સંગત તેને શું કરે, જઈ ને કુબુદ્ધિમાં ધરે કાન...સંગત૦ ટેક૦
મરી કપૂર બેઉ ભેગાં રહેતાં રે, નિરંતર કરી એક વાસ;
તોય તીખાશ એની ન ટળી રે, એની બુદ્ધિમાં નાવ્યો બરાસ.–સં૦૧
ચંદન ભેળો વીંટીને રહેતો રે, રાત દિવસ ભોયંગ;
તોય કંઠેથી વિષ ન ગયું રે, એને ન આવી શીતળતા અંગ.–સં૦૨
રાણી ને દાસી ભેગાં રહેતા રે, જમતાં નિત્ય કરી પ્રીત;
તોયે શાણી સમજી નહિ રે, એને ન આવી રાજકુળની રીત.–સં૦૩
મોટો ખર એક બાંધિયો રે, રાજતણી ઘોડશાળ;
બોલી ઠોલી તો બદલી નહિ રે, ચંદી ખાતો તો હારો હાર.–સં૦૪
દાદુર રહેતો તળાવમાં રે, નિત્ય કમળસુ પાસ;
કલબલ કરતો કીચમાં રે, એને ન આવી કમળની સુવાસ.–સં૦૫

પથ્થર રહેતો પાણીમાં રે, ઊંડો કરીને નિવાસ;
પ્રીતમ કહે ટાંકણે તણખાં ઝરે રે, એને ન લાગ્યો પાણીનો પાસ.–સં૦ ૬

પદ-૧

સુંદર શ્રી ઘનશ્યામ મારા, મન મંદિરમાં આવો રે;
અંતર દાઝી રહ્યું છે વહાલા, દર્શનનો ઘો લાવો રે.–સુંદર૦ ૧
અપરાધી છું જનમ જનમનો, દયા હવે કંઈ લાવો;
જૂઠા જગતમાં ભૂલો પડયો છું, રસ્તો કંઈક બતાવો રે.–સુંદર૦ ૨
પીળા પીતાંબર જરકસી જામો, મુગટ ધારી આવો;
એક વાર પ્રભુ દર્શન આપી, ભક્તિ નાદ ગજાવો રે.–સુંદર૦ ૩
રોજ ઊઠી શું કહેવું પ્રભુજી, એક દિવસ તો આવો;
દીનદયાળુ દર્શન આપો, શું અમને તલસાવો રે.–સુંદર૦ ૪
સ્વામિનારાયણ હૃદયમાં આવો, ત્રિવિધ તાપ શમાવો;
હૈયા હીણો આવ્યો આંગણિયે, મારા મનને ભાવો રે.–સુંદર૦ ૫

રાગ : તુમ્હી ચલે પરદેશ પદ-૧

છે અરજી ઉરની એક, નિભાવો ટેક;
પ્રભુજી અમારી, હું ભક્તિ કરું તમારી.–છેઅરજી૦–ટેક
સુખ સર્વ ભલે સામે આવે, નહિ પ્રેમ તમારો ભુલાવે;
આ ભવસાગરથી લેજો પ્રભુજી ઉગારી, હું ભક્તિ કરું તમારી.–છે...૧
દુઃખના દરિયે જીવન ઝૂકે, પણ સ્મરણ તમારું ના ચૂકે;
આ દિલડું આજે એમ કહે છે પુકારી, હું ભક્તિ કરું તમારી.–છે...૨
જગ હોય ભલે નિંદા કરતું, પણ આ મન બીજે ના ફરતું;
આ શિરપર ભલેને રૂઠે દુનિયા સારી, હું ભક્તિ કરું તમારી.–છે...૩
રહો ચરણમાં ચિતડું મારું, ઘનશ્યામ તમોને પોકારું;
અંત સમયની એક માગણી મારી, હું ભક્તિ કરું તમારી.–છે...૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

શામળા લેજો સંભાળ, હોડી મારી દરિયે ઝૂલે છે.–ટેક૦
મોહ માયાના લોઢ ઉઠે છે, દરિયામાં તોફાન અપાર.–હોડી૦ ૧
કામ ને ક્રોધનાં વાદળાં ચડયાંછે, ઝેરના વરસે વરસાદ.–હોડી૦ ૨
ઝેરના ને વેરના વાવટા ચડયા છે, અંતરમાં તોફાન અપાર.–હોડી૦ ૩
એક જ ખારવો તુજને ધાર્યો છે, એક મારે તારો આધાર.–હોડી૦ ૪
ભક્તિ સ્વરૂપી માલ ભર્યો છે, લઈ જાવો સામે કિનાર.–હોડી૦ ૫
સંતમંડળના સ્વામી શામળિયા, બેડલી ઉતારો પાર.–હોડી૦ ૬

રાગ : ધોળ પદ-૧

ભવસાગરના નીર તરીને, જાવું સામે તીર;
સંતો ભવસાગરના નીરજી.–ટેક૦
આશા તૃષ્ણા નદી ને સંગમ, ગાજતાં ગંભીરજી;
મનસુબા રૂપી લોઢ મોટા, થાવા ન દીએ સ્થિર.–સંતો૦ ૧
કામ ક્રોધ ને લોભ મોટા, મગર મચ્છની ભીરજી;
ભામિની રૂપી ભમરીમાંથી, સાચવવું જ શરીર.–સંતો૦ ૨
શૂરતા રૂપી સઢ ચડાવી, શાંતિ રૂપ સમીરજી;
નાવ હરિના નામ રૂપી, ધારો નાંગળ ધીર.–સંતો૦ ૩
ખેવટ જ્ઞાની ગુરુ ગોતી, ધર્મી ધ્યાની ધીરજી;
માવ કવિ કહે તુરત તરશે, સત્સંગી શૂરવીર.–સંતો૦ ૪

રાગ : લાવણી પદ-૧

શ્રીજી અને સહુ સંતો રે, મળી કરજો મારી સહાય;
હું છું તમારે શરણે રે, પુરુષોત્તમ લાગું પાય...શ્રીજી–ટેક૦
હું અનંત ભવમાં ભટકયો, આવી ઈયાં રે અટકયો;
ખરી રીતે રાખી ખટકો, છોગાળા કરજો છૂટકો રે....પુ૦ ૧
નથી ગયો હું ગંગા કાશી, તેણે અંતર નથી ઉદાસી;

નક્કી અક્ષરધામ નિવાસી, મેં ઓળખિયા અવિનાશી રે....પુ૦ ૨
મને મળ્યા સહજાનંદ સ્વામી, ભાંગી જન્મો જન્મની ખામી;
નારાયણ છો બહુનામી, ઉગારો અંતર્યામી રે....પુ૦ ૩
પ્રભુ પૂરણ પ્રજાળી પાપો, સ્થિર અક્ષરધામે સ્થાપો;
કહે માવદાન દુઃખ કાપો, અમને અક્ષય સુખ આપો રે....પુ૦ ૪

ડંકો દીધો તેં વીરા વાછરા (એ રાગ)

આજ સો સો વર્ષોનાં વાણાં વાઈ ગયાં,
તોયે જાણે હજુ કાલ સવારની વાત રે; સહજાનંદ સ્વામી૦
ગઢપુર જોતાં જ શ્રીજી સાંભરે, મને ગઢપુર જોતાં જ ...ટેક૦
એનો એ દરબાર એના એ ઓરડા,
એનાં એ તોરણ ચાકળા હિંડોળા ખાટ રે...સહજાનંદ સ્વામી૦૧
એનો એ લીંબડો ને અક્ષર ઓરડી,
એનાં એ ગાદી તકિયા રંગતપાટ રે...સહજાનંદ સ્વામી૦૨
સાધુ બ્રહ્મચારી પાળાની સાથમાં,
ખાંતિલો આંહી ખેલતા રંગ ખેલ રે...સહજાનંદ સ્વામી૦૩
આજ સૂનો દરબાર સૂના એ ઓરડા,
સૂના દીસે આજ ઘેલા નદીના ઘાટ રે...સહજાનંદ સ્વામી૦૪
લક્ષ્મીવાડી લાડીલા લાલની,
પોઢયા જીયાં પાતળિયો મુજ પ્રાણ રે...સહજાનંદ સ્વામી૦૫
ગંગાજળીએ હરિને ગોતિયા,
જળશૈયામાં જોયા જીવન પ્રાણ રે...સહજાનંદ સ્વામી૦૬
ગુણિયલ મૂર્તિ રે ગોપીનાથની,
દર્શન કર્યે શાંત દિલ થાય રે...સહજાનંદ સ્વામી૦૭
માગે કર જોડી માવદાનજી,
શ્રીજી સદાયે રહેજો મારી સહાય રે...સહજાનંદ સ્વામી૦૮

(મહિમા સાસરીએ જઈને એ રાગ) પદ-૧

આજ કળિયુગમાં પરચા પૂરે પ્રભુજી, સ્વામિનારાયણ સત્ય છે;
પ્રેમી ભક્તોની હામું પૂરે પ્રભુજી, સ્વામિ૦—૧
જામનગર જાત્રાનું ધામ છે, સ્વામી મંદિરમાં શ્રીઘનશ્યામ છે;
દીધો પરચો પોષ સુદી એકાદશી પ્રભુજી, સ્વામિ૦—૨
વિપ્ર કન્યા ઝવરેબાઈ નામ છે, કચ્છ પિયરને સાસરું આ ગામ છે;
ભાવે ભજતી એકલડી નિત્ય પ્રભુજી, સ્વામિ૦—૩
પૂર્વ કર્મ મટે કેમ ભાવિ, થયો ઝામર ને આંખે ખોટ આવી;
થાય પીડા અંગો અંગ સહાય કરજો પ્રભુજી, સ્વામિ૦—૪
વૈદ્ય ડોકટરોને આંખડી બતાવી, સહુએ ઓપરેશન કરવા સમજાવી;
છેડાવ્રત આજ છૂટે લાજ રાખો પ્રભુજી, સ્વામિ૦—૫
દર્શન એકાદશીને દિન દીધું, વહાલે વનિતાનું રૂપ ધરી લીધું;
ફર્યા પ્રદક્ષિણા પ્રેમી ભક્ત સાથે પ્રભુજી, સ્વામિ૦—૬
હરિએ નાખ્યું ટીપું નિજ હાથે, મહા અમૃતમય હાથ મૂકી માથે;
દુઃખ કાપ્યું સુખ આપ્યું દીનાનાથે પ્રભુજી, સ્વામિ૦—૭
પ્રેમદાની પીડા સર્વે ટાળી, થયા વનિતા રૂપે વનમાળી;
થયા ભેચક વૈદ્યો આંખ ભાળી પ્રભુજી, સ્વામિ૦—૮
મૂર્ખ લોકો આ વાત નહિ માને, જુઓ આંખે જઈ સાંભળો શું કાને;
ખરી ખાત્રી કરી છે 'માવદાને' પ્રભુજી, સ્વામિ૦—૯

(મહીડાંનાં દાણ અમે નહિ દઈએ રે લોલ-એ રાગ)

નીરખી નયણાને તૃપ્તિ ના વળે રે લોલ.
મૂર્તિ માધુરી એની રમ્ય રે, શ્રીજીના સ્નેહ મને સાંભરે રે લોલ;—ટેક૦
દયાના ભરેલ એના દિલડા રે લોલ, આંખડી ભરેલ અમીરેલ રે;—શ્રી૦૧
ઘોડલે ચડીને ઘેલે પરવરે રે લોલ, ખાંતે ખેલે તે નીરમાંય રે;—શ્રી૦૨
ગઢપુર ગામ કેરે ગોંદરે રે લોલ, ઝંખતી જુએ જન ભીડ રે;—શ્રી૦૩

દાદાને દરબાર દીપતા રે લોલ, ઢોલિયો ઢળાવી બેસે બહાર રે.–શ્રી૦૪
ફરતી ફળિમાં એક લીંબડી રે લોલ, છાયામાં જામે ભક્ત ભીડ રે.–શ્રી૦૫
તુલસીની માળા માગી ફેરવે રે લોલ, ખેંચે તોડીને કોઈ દિન રે.–શ્રી૦૬
ગાયે વાજિંત્ર સાથ મંડળી રે લોલ, ચપટી વજાડી વાલો ગાય રે.–શ્રી૦૭
આંટો લઈને અલબેલડો રે લોલ, ફેંટો બાંધીને બને છેલ રે.–શ્રી૦૮
સૂણતા કથા તે હરે બોલતા રે લોલ, ડોલે મગન સૂણી મર્મ રે.–શ્રી૦૯
આપી આશિષ રાજી થઈ જતાં રે લોલ, સંતને ભેટે તે ભરી બાથ રે.–શ્રી૦૧૦
દયા ધરીને થતાં આકળા રે લોલ, દેવાને અન્ન ધન વસ્ત્ર રે.–શ્રી૦૧૧
ઝડીએ તે બ્રહ્મરસ વર્ષતો રે લોલ, ઝીલીને ઝીલાવે 'વસંત' રે.–શ્રી૦૧૨

રાગ : મલાર પદ-૧ (વ.ગ. છે. ૩૧)

હાલરકી લકરી હરિ મેરે હાલરકી લકરી, પકરી સો પકરી.–હરિ૦૧
મન કર્મ વચને શ્રી નંદનવન શું, દૃઢ કરીકે પકરી.–હરિ૦૨
જાગત સોવત હરિ સ્વપનમેં, કાન કાન જ કરી.–હરિ૦૩
જોગ ઓધાજી એસો લગત હે, જ્યું કડવી કકરી.–હરિ૦૪
તુમ તો ઓધાજી બોધ લઈ આવે, શીખી સુની નકરી.–હરિ૦૫
સૂરદાસ પ્રભુ શું જઈ કહીયો, જાકો મત જકરી.–હરિ૦૬

નિર્બલકે બલરામ

સુનેરી મૈને નિર્બલ કે બલરામ,
પિછલી સાખ ભરું સંતનદી, આડે સંવારે કામ.–સુનેરી૦૧
જબ લગ ગજ બલ અપનો બરત્યો, નેક સર્યો નહિ કામ;
નિર્બલ હુયે બલરામ પુકાર્યો, આયે આધે નામ.–સુનેરી૦૨
દ્રુપદ સુતા નિર્બલ ભઈ તા દિન, ગ્રહલાયે નિજ ધામ;
દુ:શાનસનકી ભુજા થકીત ભઈ, બસન રૂપ ભયે શ્યામ.–સુનેરી૦૩
અપબલ તપબલ ઔર બાહુબલ, ચૌથા હય બલ દામ;
સૂર કિશોર કૃપાસે સબ બલ, હાંરે કો હરિ નામ.–સુનેરી૦૪

પ્રેમ સગાઈ

સબસે ઊંચી પ્રેમ સગાઈ;
દુર્યોધનકા મેવા ત્યાગી, સાગ વિદુર ઘર પાઈ.–સબસે૦૧
જુઠે ફલ શબરીકે ખાયે, બહુ વિધ વિધ પ્રેમ લગાઈ;
પ્રેમકે બસ નૃપ સેવા કીન્હી, આપ બને હરિ નાઈ.–સબસે૦૨
રાજસૂય યજ્ઞ યુધિષ્ઠિર કીનો, તામેં ઝુઠ ઉઠાઈ;
પ્રેમકે બસ અર્જુન રથ હાંક્યો, ભૂલ ગયે ઠકુરાઈ.–સબસે૦૩
ઐસી પ્રીત બઢી વૃંદાવન, ગીપીયન નાચ નચાઈ;
સૂર ક્રૂર ઈસ લાયક નાહિ, કહે લગિ કરૌ બડાઈ.–સબસે૦૪

લક્ષ્મીવરને ભજીએ રે

નારાયણનું નામ જ લેતાં, વારે તેને તજીયે રે;
મનસા વાચા કર્મણા કરીને, લક્ષ્મીવરને ભજીયે રે.–નારાયણનું૦૧
કુળને તજીયે કુટુંબને તજીયે, તજીએ મા ને બાપ રે;
ભગિની સુત દારાને તજીયે, જેમ તજે કંચુકી સાપ રે.–નારાયણનું૦૨
પ્રથમ પિતા પ્રહ્લાદે તજીયો, નવ તજીયું હરિનું નામ રે;
ભરત શત્રુઘ્ને તજી જનેતા, નવ તજીયા શ્રીરામ રે.–નારાયણનું૦૩
ઋષિપત્ની શ્રીહરિને કાજે, નિજ તજીયા ભરથાર રે;
તેમાં તેનું કાંઈયે ન ગયું, પામી પદારથ ચાર રે.–નારાયણનું૦૪
વ્રજવનિતા વિઠ્ઠલને કાજે, સર્વ તજી વન ચાલી રે;
ભણે નરસૈયો વૃંદાવનમાં, મોહનવરસું મ્હાલી રે.–નારાયણનું૦૫

રાગ : સોરઠ પદ-૧ (વચ.વ.૧૨)

ધન્ય વૃંદાવનવાસી વટની છાયા રે, જ્યાં હરિ બેસતા;
શ્રી યમુનાજી પૂજ્ય તટોગન નહિ પાર રે, નાવા હરિ પેસતા....ટેક૦
ધન્ય ધન્ય તે જશોદા માતને, ધન્ય ધન્ય એ નંદજી તાતને;
ધન્ય ધન્ય ગોવર્ધન ગાથને, ધન્ય ધન્ય તે વ્રજના સાથને.–ધન્ય૦૧

ધન્ય ધન્ય તે વ્રજની વૃક્ષવેલી, ધન્ય ધન્ય એ સરખી સાહેલી;
ધન્ય હરિ વળગી જેની બેલી, ધન્ય ધન્ય તે વ્રજની કુંજગલી.–ધન્ય૦૨
ધન્ય ધન્ય ગોકુળની ધેનુંને, ધન્ય ધન્ય વા'લાની વેણુને;
ધન્ય ધન્ય કામણગારી નેણુંને, ધન્ય ધન્ય કાળીની ફેણુંને.–ધન્ય૦૩
ધન્ય ધન્ય કરુણા પુતના માસી, ધન્ય ધન્ય મૃત્યુની ટાળી ફાંસી;
વા'લે મુક્ત પમાડયા ગોકુળવાસી, ધન્ય ધન્ય કરુણા કુબજા દાસી.–ધન્ય૦૪
ધન્ય ધન્ય એ ગોકુલ ગામને, તે તે પામ્યા હરિના ધામને;
વારી જાઉં શામળા શ્યામને, ધન્ય ધન્ય ગ્વાલબાલ તમામને.–ધન્ય૦૫
ધન્ય કંસરાયનાં ત્રાસ નિવાર્યા, રાજા ઉગ્રસેનને શીર છત્ર ધર્યા;
વસુદેવદેવકીને જેલ મુક્ત કર્યા, મહેતા નરસિંહને અખૂટ ભર્યા.–ધન્ય૦૬

રાગ : ભૈરવી

ભૂતળ ભક્તિ પદારથ મોટું બ્રહ્મલોકમાં નાહી રે,
પુણ્ય કરી અમરાપૂરી પામ્યા, અંતે ચોરાસી માંહી રે.–ભૂતળ૦૧
હરિના જન તો મુક્તિ ન માગે, માગે જન્મો જન્મ અવતાર રે;
નિત્ય સેવા નિત્ય કીર્તન ઓચ્છવ, નીરખવા નંદકુમાર રે.–ભૂતળ૦૨
ભરતખંડ ભૂતળમાં જન્મી, જેણે ગોવિંદના ગુણ ગાયા રે;
ધન્ય ધન્ય રે એના માતા–પિતાને, સફળ કરી એણે કાયા રે.–ભૂતળ૦૩
ધન્ય વૃંદાવન ધન્ય એ લીલા, ધન્ય એ વ્રજનાં વાસી રે;
અષ્ટમહા સિદ્ધિ આંગણિયે રે ઊભી, મુક્તિ છે એની દાસી રે.–ભૂતળ૦૪
એ રસનો સ્વાદ શંકર જાણે, કે જાણે શુક જોગી રે;
કાંઈ એક જાણે વ્રજની રે ગોપી, ભણે નરસૈયો ભોગી રે.–ભૂતળ૦૫

રાગ : આશાવરી પદ-૧

વૈષ્ણવ જન તો તેને કહીએ, જે પીડ પરાઈ જાણે રે;
પરદુઃખે ઉપકાર કરે તોય, મન અભિમાન ન આણે રે.–વૈષ્ણવ૦૧
સકળ લોકમાં સહુને વંદે, નિંદા ન કરે કેની રે;

વાચ કાછ મન નિશ્ચલ રાખે, ધન્ય ધન્ય જનની તેની રે.–વૈષ્ણવ૦ ૨
સમદૃષ્ટિ ને તૃષ્ણા ત્યાગી, પરસ્ત્રી જેને માત રે;
જીહ્‌વા થકી અસત્ય ન બોલે, પરધન ન ધરે હાથ રે.–વૈષ્ણવ૦ ૩
મોહ માયા વ્યાપે નહિ જેને, દૃઢ વૈરાગ્ય જેનાં મનમાં રે;
રામનામસું તાળી લાગી, સકળ તીરથ તેનાં તનમાં રે.–વૈષ્ણવ૦ ૪
વણલોભી ને કપટ રહિત છે, કામ ક્રોધ નિવાર્યા રે;
ભણે નરસૈયો તેનું દર્શન કરતાં, કુળ એકોતેર તાર્યા રે.–વૈષ્ણવ૦ ૫

ગઝલ કવાલી

સ્વામિનારાયણ નામ હે ભારી, લીયો સબ પ્રેમસે ધારી;
મહિમા નામકો ભારી, અધમ કોટિ લીયે તારી.–૧
અજામીલ કર્મ કયા કીના, નહિ કછુ દાન ભી દીના;
કેવલ હરિ નામકો લીના, દિયા યમપાશસે ટારી.–૨
રહી શબરી અધમ જાતિ, રટન હરિ નામકું ભારી;
જંગલસે બોર બીન આતી, હૃદયમેં રામકો ધારી.–૩
રસોઈ કર્મ તો કરતી, બીના ચોકે બનાતી થી;
પ્રભુ પ્રેમે જમાતી થી, લગી જગદીશકો પ્યારી.–૪
ડૂબે ગજરાજ જબ જળમેં, પડે વહ ઝૂડકે છળમેં;
પુકારે નામકો દીલમેં, હરિ ગોવિંદ ગિરધારી.–૫

રાગ : ઘુઘુવડો પદ-૧

તમે ભાવે ભજી લ્યો ભગવાન જીવન થોડું રહ્યું;
કંઈક આત્માનું કરજો કલ્યાણ, જીવન થોડું રહ્યું.–ટેક૦
એણે દીધેલ કોલ તે ભૂલી ગયા, જુઠી માયાના મોહમાં ઘેલા થયા;
ચેતો ચેતો શું ભૂલ્યા છો ભાન.–જીવન૦૧
બાળપણ જુવાનીમાં અરધું ગયું, નહિ ભક્તિ મારગમાં પગલું ભર્યું;
હવે બાકી છે તેમાં દ્યો ધ્યાન.–જીવન૦૨

પછી ગઢપણમાં ગોવિંદ ભજાશે નહિ, લોભ વૈભવ ધન તજાશે નહિ;
બનો આજથી પ્રભુમાં મસ્તાન.–જીવન૦૧
જરા ચેતીને ભક્તિનું ભાતું ભરો, કંઈક ડર તો પ્રભુજીનો દિલમાં ધરો;
છીએ થોડા દિવસના મેમાન.–જીવન૦૨
બધા આળસમાં દિવસો વીતી જશે, પછી ઓચિંતું યમનું તેડું થશે;
નહિ ચાલે તમારું તોફાન.–જીવન૦૩
એજ કહેવું આ દાસનું દિલમાં ધરો, ચિત રાખી ઘનશ્યામને સ્નેહે સ્મરો;
ઝાલો ઝાલો ભક્તિનું સુકાન.–જીવન૦૪

રાગ : ગરબી પદ-૧

વીતાવશું જીવન હરિ ગુણ ગાનમાં, અમૃતમય ભક્તિરસ પાનમાં.–વીતા૦૧
પરમ પ્રભુજીના પ્રેમ પ્રવાહમાં, નિર્મળ સરિતાના સ્નાનમાં.–વીતા૦૨
અંતરના જામીને અંતર મંદિરમાં, પધરાવશું સન્માનમાં.–વીતા૦૩
નયન ભરીને નીરખશું નેહથી, ધર્મકુંવરને ધ્યાનમાં.–વીતા૦૪
પંચ વિષયને પૂરા પીછાણશું, જોડી દેશું ભગવાનમાં.–વીતા૦૫
અવિનાશીના અક્ષરધામમાં, બેસીને જઈશું વિમાનમાં.–વીતા૦૬
મનમોહન પ્રભુ સહજાનંદ શામળા, વીતે આયુષ્ય તવ ગાનમાં.–વીતા૦૭

રાગ : તારો મને સાંભરશે સથવારો પદ-૧

પ્રભુ મારો એક જ તું રખવાળો, અધમ ઉધારણ ભવજળ તારણ;
ભક્તવત્સલ ભયહારી રે.–ટેક૦
એકલવાયો દાસ તમારો પ્રભુ, અણસમજુ ઓશિયાળો;
અરજ અમારી શ્યામ સુણોને, દુઃખિયાનાં દુઃખ નિવારો રે.–પ્રભુ૦ ૧
બળવંત બેલી પ્રભુ મારો, ભક્તિ ધરમનો દુલારો;
માતપિતા અને બાંધવ મારો, એક જ મેં નિરધાર્યો રે.–પ્રભુ૦ ૨
ભૂધર ભજન તમારું ભાવે, કરતો દાસ તમારો;
દુરિજન આવી દુઃખ પમાડે, એથી આપ ઉગારો રે.–પ્રભુ૦ ૩

દુરિજન બાણ વચનનાં મારે, દાસ તેથી દુઃખિયારો;
ભજને તમારે ભંગ પડાવે, અભિમાન એનાં ઉતારો રે.–પ્રભુ૦ ૪
વિનતિ અમારી વાલમ સુણજો, તાત તું તારણહારો;
મન મોહન પ્રભુ એક અમારો, મંગળનો કરનારો રે.–પ્રભુ૦ ૫

રાગ : ગરબી પદ-૧

આજ સહજાનંદ મળિયા રે ગઢપુરમાં(૨) ગોપીનાથ ઉરમાં.–આ૦૧
મસ્તક ઉપર પાઘ પેચાળી, આંખડલી અણિયાળી રે ગઢપુરમાં.–આ૦૨
કેશર તિલક શોભે છે ભાલે, મનડાં હર્યાં છે વહાલે રે ગઢપુરમાં.–આ૦૩
કાનુમાં કુંડળ કંચન કળીએ, હાથે વેઢ દશ આંગળીએ રે ગઢપુરમાં.–આ૦૪
હૈડા ઉપર હાર હજારી, ગુણવંતા ગીરધારી રે ગઢપુરમાં.–આ૦૫
હીરા માણેક મોતીની માળા, હેમકડાં રૂપાળાં રે ગઢપુરમાં.–આ૦૬
શોભે છે રાતી હાથ હથેળી, મનરંજન રૂપાળી રે ગઢપુરમાં.–આ૦૭
કરમાં શોભે છે સોટી સારી, રંગીલી મૂર્તિ તારી રે ગઢપુરમાં.–આ૦૮
સોનેરી વાઘા શોભે છે સારા, ધર્મ તણા દુલારા રે ગઢપુરમાં.–આ૦૯
ઘૂંટી ગોળ પીંડી પાતળીઓ ચરણે પહેરી ચાંખડીઓ રે ગઢપુરમાં.–આ૧૦
શ્રીહરિ કેરી મૂરતિ સારી, જાય નરસિંહ બલિહારી રે ગઢપુરમાં.–આ૧૧

રાગ : ખમાચ પદ-૧

કોઈ કોઈનું નથી રે કોઈ કોઈનું નથી રે,
અલ્યા નાહકના મરો બધાં મથી મથી રે.–કોઈ૦૧
મનથી માનેલ કહે બધાય મારા, માની લે જીવડા તારા કે મારા;
સ્વાર્થ વિના પ્રીતિ કોઈ કરતું નથી રે.–કોઈ૦૨
આ મારી દિકરીને આ મારી માત છે, આ મારી ઘરવાળી ને આ મારો બાપ છે;
મુઆની સંગાથે કોઈ જતું નથી રે.–કોઈ૦૩
જનની જનેતાએ જન્મ રે દીધો, પાળી પોષીને તને મોટેરો કીધો;
પરણ્યા પછી માતા સામું જોતો નથી રે.–કોઈ૦૪

કેટલાંક ગયાં ને કેટલાંક જવાનાં, ના કોઈ રહ્યાં ને ના કોઈ રહેવાના;
ગયા એના કોઈ સમાચાર નથી રે....કોઈ૦૫
સ્વયંપ્રકાશ કહે હરિને ભજી લ્યો, માનવનો દેહ મળ્યો ફેરો સુધારી લો;
તારા સાચા સંગાથી પ્રભુ વિના નથી રે....કોઈ૦૬

રાગ : ધોળ

મારી અવિચળ ચૂંકને રાખજો, મારી ચૂડીનો ભંગ ન થાય,
માગું વર નાથજી....ટેક૦
રહે કેસર પીર લલાટમાં, રહે સેંથો ચાંદલો સદાય.—માગું૦૧
મારે ઘેર રહે સંત સામટા, નિત્ય ગુણ તમારા ગાય.—માગું૦૨
સત્સંગી મળી દેશોદેશના, આવે ઉત્સવ કરવાને આંય.—માગું૦૩
મારે ઘેર રહો ઘનશ્યામજી, મારી સંપત્તિ તમ અર્થે થાય.—માગું૦૪
રાજપાટ ને ગામ ગરાસ છે, ભૂવન સહિત તમારાં કહેવાય.—માગું૦૫
જયા લલિતા રમા ને પંચાળી, તેને સમજુ છું મુક્ત સમાન.—માગું૦૬
અમો સૌમળી તમને સેવીએ, ધરીએ અખંડ તમારું ધ્યાન.—માગું૦૭
કરો મંદિર મોટું મારે આંગણે, રહો પ્રેમથી પ્રાણ આધાર.—માગું૦૮
તેમાં મૂર્તિ પધરાવો વાસુદેવની, તમો પડોશી થાઓ કરી પ્યાર.—માગું૦૯
વળી આ લોકની સુખ સંપત્તિ, શ્રીજી આપી પૂરા કરો કોડ.—માગું૦૧૦
દુરિજનનું મેણું ઉતારવા, પ્રભુ આપજો પુત્રની જોડ.—માગું૦૧૧
અભય સુતને સુખી રાખજો, રહે અખંડ અભય પરિવાર.—માગું૦૧૨
અભય વંશ સદાતવ ઉપાસી, એ માગું છું હું ધર્મકુમાર.—માગું૦૧૩
વળી અભય સુત પહેલા મુજને, શ્રીજી આપજો અક્ષરવાસ.—માગું૦૧૪
એવી વાણી સુણી જસુબાઈની, વર આપો કહે યુગલદાસ.—માગું૦૧૫

વ્હાલા લાગે મને પ્યારા...

વ્હાલા લાગે મને પ્યારા લાગે, ભક્તિમાતાના બાળ રે;
જય સહજાનંદ સુખકારી.—ટેક૦

પ્રગટ પ્રભુ સુખ ધામ તમારું, અખિલ બ્રહ્માંડે ન્યારું;
પૂર્ણ પુરુષોત્તમ પ્રભુજી પ્યારા, ધર્મદેવના દુલારા;
અમારા ધર્મદેવના દુલારા...વ્હાલા–૧

ભાવે કભાવે જે કોઈ ભજશે, સંસાર સાગર તરશે;
દેવ દયાળુ છો બહુનામી, રટજો અંતરજામી;
સદાયે રટજો અંતરજામી...વ્હાલા–૨

અવસર ફરી ફરી નહિ આવે, ભજી લ્યો શ્રીહરિ ભાવે;
અજર અમર જય પતિતપાવન, ભક્તવત્સલ ભગવાન;
અમારા ભક્તવત્સલ ભગવાન...વ્હાલા–૩

ભક્તજનોનાં દુઃખડાં હરો છો, કારજ સઘળાં કરો છો;
દાસ મગન પર મહેર કરો, તો ભવનાં બંધન છૂટે;
અમારા ભવના બંધન છૂટે...વ્હાલા–૪

પગ મને ધોવા ધો રઘુરાય

પ્રભુ મને થાજે એવો અનુકૂળ (૨)
જેથી મને સુજે મારી ભૂલ,
દોષ બીજાને દેતાં પેલાં, હું સમજું મારી ભૂલ;
પાપ બધાંએ પ્રગટ કરીને, થઈ જાઉં હળવો ફૂલ.–પ્રભુ૦ ૧
પક્ષતીત થઈ ફરું જગતમાં, સહજે રહું સમતુલ;
પરમારથમાં પ્રીત વાધે, ને પરધન સમજું ધૂલ.–પ્રભુ૦ ૨
જૂઠ ભર્યું ના જીવન જીવું, ભલે સંપત્તિ મળતી વિપુલ;
સજ્જનના સત્સંગમાં મારું, મનડું રાખજે ડૂલ.–પ્રભુ૦ ૩
કામ ક્રોધ મદ મત્સરના, વાગે ન જરીએ ત્રિશુલ;
અંતરજામી અળગા થાતાં, બનું બહુ વ્યાકુળ.–પ્રભુ૦ ૪
દેવ દયાળુ દયા કરો, હું માગું એકજ મૂલ;
હરિવર મારા હૈયા માંહી, રેજો સદાયે ડૂલ.–પ્રભુ૦ ૫

પૂછી જો અંતરને તારા...

પૂછી જો અંતરને તારાં હૈયે મૂકી હાથ,
કહોને ક્યાંથી રીઝે ઘનશ્યામ.–ટેક૦
પુન્ય ગયું પરવારી આજે, વધી રહ્યું છે પાપ.–કહોને ૧
સ્વારથના સહુ સગાં સંબંધી, સ્વાર્થની છે દુનિયા અંધી;
વહાલા વેરી થાતાં જગતમાં, સરી જતું જ્યાં સ્વાર્થ.–કહોને ૨
કામીની ને કંચન કાજે, ભાઈ ભાઈનાં ગળાં જ કાપે;
શરમ ન આવે સહેજે રે તુજને, કરતાં કાળાં કામ.–કહોને ૩
જૂઠું બોલતાં નવ અચકાતાં, માનવ દિન દિન દાનવ થાતાં;
પાપી પેટને ખાતર આજે, કતલ થતી ગૌમાત.–કહોને ૪
સત્ય અહિંસા દયા ભુલાઈ, લાભને લોભે વધી બુરાઈ;
દુઃખમાં નાખે દીકરીને, પછી લે'ર કરે માબાપ.–કહોને ૫
ગયો જમાનો રામ સીતાનો, પતિવ્રતા ને પવિત્રતાનો;
આજ કાલના જુવાનીયાએ, નેવે મૂકી લાજ.–કહોને ૬
ઈમિટેશનમાં અંધજ થાતાં, ફેશનમાં ભૂલી ભટકાતાં;
સાચી વસ્તુ શોધતાં આજે, મળે નહિ કોઈ ઠામ.–કહોને ૭
ધર્મ નિયમને છેટે મૂક્યા, ઈશ્વરને પણ છેક જ ચૂક્યા;
દારૂ પીધેલાં માંકડા જેવા, જીવ બન્યા બેફામ.–કહોને ૮
પાપનાં પોટલાં બાંધ્યાં પ્રાણી, લોકમાંહી શી કરી કમાણી;
માધવદાસ કહે મૂરખ, મૂળગો ખોયો માલ.–કહોને ૯

સ્વામિનારાયણ મહામંત્ર ગમે

સ્વામિનારાયણ મહામંત્ર ગમે, અહોરાત દિવસ મારા દિલમાં રમે;
વ્હાલે છપૈયા ધામમાં જન્મ ધરી, વર્ણી વેષે હિમાચળે તપ કરી;
હરિએ લાખો મુનિઓની મુક્તિ કરી... સ્વામિનારાયણ૦૧
વ્હાલે ગુરુ રામાનંદથી દીક્ષા લીધી, કચ્છ ગુજરાત સૌરાષ્ટ્રે લીલા કીધી;

પ્રભુએ ભક્તોની ભ્રાંતિ મીટાવી દીધી....સ્વામિનારાયણ૦૨
વ્હાલે વચનામૃતમાં રહસ્ય ભર્યું, ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્યનું પાત્ર ઠર્યું;
પરા ભક્તિ બતાવી કલ્યાણ કર્યું....સ્વામિનારાયણ૦૩
વ્હાલે કૃપા કરી શિક્ષાપત્રી દીધી, એમાં ચારે પુરુષાર્થની સિદ્ધિ ચીંધી;
એ છે સર્વે સત્સંગીની નૌતમ નિધિ....સ્વામિનારાયણ૦૪
વ્હાલા પ્રત્યક્ષ સત્સંગમાં વિચરો, માધવતીર્થની પ્રાર્થના ઉરમાં ધરો;
શ્રીજી દર્શન દઈને પાવન કરો....સ્વામિનારાયણ૦૫

કળા અપરંપાર

કળા અપરંપાર વાલા એમાં પહોંચે નહિ વિચાર;
એવી તારી કળા અપરંપારજી.–ટેક૦
હરિવર તુંકયે હથોડે આવા ઘાટ છો ઘડનારજી;
બાળકને પ્રભુ માતાપિતાની, કેમ આવે અણસાર.–એવી૦૧
અણુમાં આખો વડ સંકેલ્યો, એનાં મૂળ ઉંધાં મોરારજી;
કીડીનાં આંતર કેમ ઘડિયાં, સૃષ્ટિના સરજન હાર.–એવી૦૨
જન્મ્યા આગળ દૂધ જુગતે, કિધા તેં તૈયારજી;
મોરનાં ઈંડામાં રંગ મોહન, કેમ પૂર્યા કિરતાર.–એવી૦૩
કોણ બોલે કોણ કલ્પે, હા કે ના કહેનારજી;
પરસેવાની લીખ પંડની, તાગે ન તારણહાર.–એવી૦૪
અણુ અણુમાં ઈશ્વર તારો, ભાસે છે ભણકારજી;
કાગ કહે કઠણાઈ થઈ તોય, આવે નહિ ઈતબાર.–એવી૦૫

જગબંધનની જેલ

જુઓને આ જગબંધનની જેલ, તેને તોડવી મુશ્કેલ.–ટેક૦
પ્રેમદા ને પૈસો પગમાં, બેડીયું જડેલ;
સંતાન રૂપી હાથ કડીયું, ભીંસીને ભીડેલ.–જુઓને૦ ૧
વૈભવ રૂપી કીલો રચિયો, મોહનાં દ્વાર દીધેલ;

તૃષ્ણા રૂપી તાળું વાસ્યું, આશાની કુંચીએ દીધેલ.–જુઓને૦ ૨
લોભ માન ને ક્રોધ રૂપી, સજ્જડ પેરો મૂકેલ;
કામ રૂપી જેલર આડો, આઠે પહોર ઊભેલ.–જુઓને૦ ૩
એ જેલને તોડવા સારુ, મોટા મોટા મથેલ;
સૌભરી પરાશર જેવા ભાગ્યાતા, પણ પાછળથી પકડેલ.–જુઓને૦ ૪
એ જેલને તોડવાનો છે, ખરાખરીનો ખેલ;
દયાનંદ કે પ્રગટ પ્રભુના, શરણથી છે સહેલ.–જુઓને૦ ૫

પ્યારી લાગે મૂર્તિ તમારી

મને પ્યારી લાગે મૂર્તિ તમારી,
ઘનશ્યામજી પ્યારી લાગે મૂર્તિ તમારી.–ટેક૦
કુંકુમનો ચાંદલો ને ભાલે તિલક વચ્ચે,
હાંરે તમ ભાવોને ભ્રમણા ભુલાવી.–ઘનશ્યામજી૦૧
કાને કુંડળ હરિને માથે મુગટ શોભે,
હાંરે કંઠે ધારી માણેક જડી માળા.–ઘનશ્યામજી૦૨
જામો જરિયાની પહેર્યો સોનેરી સુરવાળ છે,
હાંરે તમારી કેડે કસ્યો છે કંદોરો.–ઘનશ્યામજી૦૩
મૂર્તિમાં મગ્ન થઈ ચરણોમાં ચિત્ત દઈ,
હાંરે જાય દાસ નારાયણ વારી.–ઘનશ્યામજી૦૪

લોકગીત (અમે મૈયારાં રે...એ ઢાળ)

અમે પનિયારાં રે લોયેજ ગામનાં,
મારે પનઘટ પાણી નીત જાવાં, પનિયારાં રે....ટેક૦
ઉઠી પ્રભાતે પાણી ભરવાને ગ્યાતા, કૂવા કાંઠડે બાળ જોગી બેઠાતા;
જોગી જોયા ને મન મોહ્યાં, પનિયારાં રે....૧
છોટી ઉંમર ને તપ ભારે કરેલું, લોહી ને માંસ સાવ સુકાઈ ગયેલું;
જોઈ કાયા ને લાગી માયા પનિયારાં રે....૨

વાંકડિયા વાળ ને રૂડી ઝટા શિર શોભતી, કૃષ કાયાને જોઈ મુનિ મન લોભતી;
સુખ પામ્યા ને દુઃખ વામ્યા પનિયારાં રે....૩
મનોહર મુખડું ને અણિયાળી આંખડી, નાસિકા નમણીને ભ્રકૂટિ વાંકડી;
જરા થોભ્યા ને નેણ લોભ્યા, પનિયારાં રે....૪
રતન રોળાયું હશે આવું જેહ માતનું, કાળજે કોરાતું હશે દુઃખ એ વાતનું;
વાટ જોતી ને હશે રોતી, પનિયારાં રે....૫
દુર્બળ દેહ દેખી દયા દિલ ઉપજી, કંઈક જમો તો અમે જમાડિયે બાપજી;
જાગી ઈચ્છા ને કરી પૃચ્છા, પનિયારાં રે....૬
રોટલો ને દહીં અમે આણી રે આપીએ, ઘેર આવો તો પ્રભુ ચરણ અમે ચાંપીએ;
સૂણો અરજી ને કહો મરજી, પનિયારાં રે....૭
'લક્ષ્મીનારાયણ' કહે વ્હાલો વનમાળી, ભામનિયુંનો ભાવભીનો ભાળી;
શામ રીઝયા ને કામ સીજ્યા, પનિયારાં....૮

રાગ : ભૈરવી પદ : ૧

ધન્ય ધન્ય દરબાર દાદાનો, સંતોનો ઉતારો રે;
રમ્યા જમ્યા ને ભમ્યા જીયાં, પુરુષોત્તમ પ્યારો રે-ધ૦ ૧
ઉત્તર દક્ષિણ દ્વાર સુંદર, પૂર્વ પશ્ચિમ દ્વાર શોભે રે;
લીંબ તરુની શીળી છાયા, નિરખતાં મન લોભે રે-ધ૦ ૨
ધન્ય ઓરડા ને ધન્ય ઓંસરી, જ્યાં સભા સજી નાથે રે,
વચનામૃત રસપાન કરાવ્યું, સંતજન રાખી સાથે રે-ધ૦ ૩
ઊભી ઓંસરીએ સંત પંક્તિ ઓપે, હરિ પીરસે હાથે રે;
નાના પાડે ઠામ સંતાડે, તેને તો રેડે માથે રે-ધ૦ ૪
ધન્ય ધન્ય એ અક્ષર ઓરડી, જ્યાં શ્રીજી નિવાસ કરતા રે;
ધન્ય એ કૂપ ગંગાજળિયો, જ્યાં સ્નાનવિધિ અનુસરતા રે-ધ૦ ૫
ગોપીનાથ રૂપે શ્રીજી શોભે, બંસી લીધી હાથે રે;
આંટી પગની વાળી ઊભા, રાધાજીને સાથે રે-ધ૦ ૬
આ તીર્થસ્થાનનાં દર્શન કરીને, ચિત્તે જે ચિંતવન કરશે રે;
લક્ષ્મીનારાયણદાસ કહે તેના, સંતાપ શ્રીજી હરશે રે-ધ૦ ૭

પદ : ૨

ધન્ય ધન્ય એ ગઢપુરવાસી, ગોવિંદને મન ગમતા રે;
પ્રભુ પરાયણ જીવન જેનાં, મૂકી મનની મમતા રે...ધન્ય ૧
ગઢપુરવાસી પ્રેમના પ્યાસી, જગસુખથી એ ઉદાસી રે;
ભીતર ભક્તિભાવ તપાસી, અહીં રહ્યા અવિનાશી રે...ધન્ય ૨
તન મન ધન પ્રભુને સોંપી, હરિ આજ્ઞા કદી ન લોપી રે;
અંતરની ઈચ્છા લીધી આટોપી, અનુવૃત્તિ એની ઓપી રે...ધન્ય ૩
પ્રેમના તો એ પૂરણ દરિયા, વિશુદ્ધ ભાવે ભરિયા રે;
મહારાજ મળ્યે અંતર ઠરિયાં, સંસાર સિંધુ તરિયા રે...ધન્ય ૪
આ પ્રેમીજનના પદની રજ, મોટા મુનિવર ઈચ્છે રે;
લક્ષ્મીનારાયણદાસ કહે છે, પ્રેમી એને પ્રીછે રે...ધન્ય ૫

(નટવર નાનો રે કાનો રમે છે...એ ઢાળ)

માણીગર માવો રે, શ્રીજી શોભે સખાના સંગમાં,
શ્યામ સલુણો રે, શ્વેત વસન ધર્યાં અંગમાં;
છેલ છબીલો રે, રસિયો રમે છે રસ રંગમાં.–ટેક૦
જોને સખી ઘોડલાની ઘૂમ્મરે વીંટાય છે, માણકીએ બેસનાર રે.–શ્રીજી૦૧
જોને સખી શ્વેત પાઘ બાંધેલ છે, છોગલાનો મેલનાર રે.–શ્રીજી૦૨
જોને સખી રંગભર્યા કુંડ છલકાય છે, રંગડાનો રેલનાર રે.–શ્રીજી૦૩
જોને સખી સંતસભા સજેલ છે, વચનામૃત બોલનાર રે.–શ્રીજી૦૪
જોને સખી ઘેલાના નીરમાં એ ન્હાય છે, ભીને રંગ ભરિયો રે.–શ્રીજી૦૫
જોને સખી સંતોની પંક્તિઓ થાય છે, પંક્તિમાં પીરસનાર રે.–શ્રીજી૦૬
જોને સખી હીરનો હિંડોળો બંધાય છે, હિંડોળામાં હીંચનાર રે.–શ્રીજી૦૭
જોને સખી સંતોને મળવા સામે જાય છે, ભૂજ ભરી ભેટનાર રે.–શ્રીજી૦૮
સ્નેહે સખી આંખમાં અમી ઉભરાય છે, અભયદાન આપનાર રે.–શ્રીજી૦૯
સ્નેહે સખી 'લક્ષ્મીનારાયણ' ગુણ ગાય છે, ભાવ ભાળી ભીંજનાર રે.–શ્રીજી૧૦

રાગ : ગરબી

માવ માણીગર રટું તારું નામ, મારે આંગણિયે આવો ઘનશ્યામ;
તારી વાટ જુએ ગોકુળિયું ગામ.—મારે૦૧
દીન દયાળુ તારા દર્શન સારુ, આતુર રહ્યા કરે મનડું મારું;
હરિ આવી પૂરો હૈયા કેરી હામ.—મારે૦૨
શેરી વળાવીને સજ્જ કરી છે, સાથિયા પુરાવી ફૂલ પાંખડી વેરી છે;
કરી સ્વાગતની તૈયારી તમામ.—મારે૦૩
રોજ સવારે મારી ઊગતી રે આશા, સંધ્યા સમયે મને ઘેરતી નિરાશા;
ક્યારે આવે મારા સુંદર શ્યામ.—મારે૦૪
રાત દિવસ વહાલા પ્રતિક્ષા કરું છું, વિરહાતુર આંખે આંસુડાં ભરું છું;
પ્રભુ તમે મારે ઠરવાનું ઠામ.—મારે૦૫
સ્વામિનારાયણ હૃદયમાં રહેજો, દાસ લક્ષ્મીનારાયણને દર્શન દેજો;
જેથી સરી જાય સઘળાં કામ.—મારે૦૬

સુખની સીમા રે વ્રતપુરવાસી માણે

સુખની સીમા રે વ્રતપુરવાસી માણે....ટેક૦
રંગોત્સવમાં રંગ રેલાતો, અંતર આવે ઉફાણે.—સુખની૦૧
હરિવર હૈયે હેત ભરીને, પીરસે પંક્તિ ટાણે.—સુખની૦૨
હરિરસની હેલી રે વરસે, વચનામૃત રસપાને.—સુખની૦૩
હરિ હરિજનનો મહિમા ભારે, ગૂંથાયો તાણે વાણે.—સુખની૦૪
હરિકૃષ્ણજીનું મહાત્મ્ય મોટું, કેમ ગવાય ગાણે.—સુખની૦૫
અવતારોના એ અવતારી, જન પોતાના જાણે.—સુખની૦૬
લક્ષ્મીનારાયણ દેવનો મહિમા, વેદપુરાણ વખાણે.—સુખની૦૭
જળ છાંયાની જુગતી આવી, ન મળે ખરચે નાણે.—સુખની૦૮
રામનોમ ને પ્રબોધનીના, ઉત્સવ થાય આ થાણે.—સુખની૦૯
પુનમના દર્શનનો લહાવો, ઈ પુનમિયા પિછાણે.—સુખની૦૧૦
ગરવું ગોમતી સર ગળાયું, બંધાવ્યું પાકે પાણે.—સુખની૦૧૧
લક્ષ્મીનારાયણદાસ ગુણ ગાઈ, આનંદ ઉરમાં આણે.—સુખની૦૧૨

વંદુ વંદુ ગરવા એ ગુરુકુલને

આ છે સંસ્કારનું ધામ, એનું ગુરુકુલ નામ;
એમાં ભણી ગણીને જ્ઞાની થાય રે; વંદુ વંદુ ગરવા એ ગુરુકુલને—૧ (ટેક)
આ છે તપોવન સ્થાન, થાય પ્રભુ ગુણગાન;
એમાં રહીને શ્રીજી ભજાય રે...વંદુ વંદુ૦ ૧
સ્વામી ધર્મજીવન, એ તો પરમ પાવન;
કર્યું શૂન્યમાંથી નવસરજન રે...વંદુ વદું૦ ૨
મારું ગુરુકુલ ધામ, એ તો ગોકુળિયું ગામ;
થયું જંગલમાં મંગલ અનુપ રે...વંદુ વંદુ૦ ૩
મળે સદ્વિદ્યાના જ્ઞાન, ટળે કામ ક્રોધ માન;
સંત સમાગમ અહોનિશ થાય રે...વંદુ વંદુ૦ ૪
સમૂહ જીવન જીવાય, વિનય વિવેક ગણાય;
અહીં ભારતનું ભાવિ ઘડાય રે...વંદુ વંદુ૦ ૫
થાય ધૂન્ય કીર્તન, સ્મૃતિ રાખી મન;
વાતાવરણ દિવ્ય બની જાય રે...વંદુ વંદુ૦ ૬
હળી મળી રમીએ, નમ્ર થઈ નમીએ;
કેળવીશું ઉત્તમ ભ્રાતૃભાવ રે...વંદુ વંદુ૦ ૭
બન્યા છીએ સદ્ગુણી, એથી થયા એના ઋણી;
રહ્યો મહિમા ઉર ઊભરાય રે...વંદુ વંદુ૦ ૮
ઋણ દેવા છે ઉમંગ, બની ગુરુકુલના અંગ;
અમે ઉજ્જવળ કરીશું એનું નામ રે...વંદુ વંદુ૦ ૯
દાસ લક્ષ્મીનારાયણ, થવા પ્રભુ પરાયણ;
ગાયું ગુરુકુલ ગીત પુનિત રે...વંદુ વંદુ૦ ૧૦

(મારા કેસર ભીના...એ ઢાળ)

મારા પ્રાણજીવન ઘનશ્યામ રે, મારે તમ સંગ વાધ્યો પ્યાર.—ટેક૦
સ્વામિનારાયણ ભક્ત પારાયણ, પ્રગટ્યા પૂરણ કામ;
મૂરતિ મનોહર માવજી રે, તમે ઠરવાનું છો ઠામ રે.—મારે૦૧

કરુણા લોચન કાનજી તમે, દિલડાના દરિયાવ;
શરણા ગતના કષ્ટ નિવારો, મોહન માણિગર માવ રે.–મારે૦૨
નરતન ધારી નાથજી તમે, વિચર્યા વારમવાર;
પતિત પાવન બિરુદ તમારું, ઓધાર્યા અધમ્ અપાર રે.–મારે૦૩
આશ્રિત જનના શત્રુ સંહારો, કામ ક્રોધ મદ માન;
ભક્તવત્સલ કહાવો પ્રભુજી, મહેર કરો મહેર બાન રે.–મારે૦૪
અરજી અમારી શ્યામ સુણીને, ટાળો તનમન ત્રાસ;
ગુણ તમારા ગાવવા ઈચ્છે, લક્ષ્મીનારાયણદાસ રે.–મારે૦૫

હરિકૃષ્ણ વિના બીજુ બોલમા

(રાધાકૃષ્ણ વિના બીજુ બોલમા એ ઢાળ)

બોલમા બોલમા બોલમા રે, હરિકૃષ્ણ વિના બીજું બોલમા...ટેક
ભજન સ્મરણનો સ્વાદ તજીને, ગામ ગપાટે ડોલમા રે. હરિકૃષ્ણ...૧
દેવ દર્શનનો લાભ મૂકીને, ગરીશમા પાપ પોલમાં રે. હરિકૃષ્ણ...૨
સાચા સંતોનો સંગ તજીને, ભળીશમા લોલે લોલમાં રે. હરિકૃષ્ણ...૩
ન્યાય નીતિનો મારગ મૂકીને, રાચીશમા ગોલમાલમાં રે. હરિકૃષ્ણ...૪
સંયમ નિયમનો રાહ તજીને, પારકાં છિદ્રો ખોલમા રે. હરિકૃષ્ણ...૫
વિનય–વિવેકનો રાહ તજીને, સંત અસંત સમતોલમા રે. હરિકૃષ્ણ...૬
લક્ષ્મીનારાયણ કે હરિ ભજીને, સહજે જઈશ બ્રહ્મમોલમાં રે. હરિકૃષ્ણ...૭

ધર્મ-ધ્વજ છંદો

ઘોર કલિકાલના દોર છૂટયા અને, દુષ્ટતાનું બધે જોર વ્યાપ્યું;
ભક્તિ સદ્ધર્મના માર્ગ રૂંધી દીધા, કર્મ નિષ્કામનું મૂળ કાપ્યું.
વેદ સત્શાસ્ત્રના અર્થ અવળા કર્યા, પંડિતે પાપ માર્ગે જઈને;
ધન્ય હો ધર્મધ્વજ રોપિયો એ સમે-સ્વામિનારાયણે પ્રગટ થઈને.–૧
ધર્મગુરુઓ તજી ધર્મનાં આચરણ, પાપની વૃત્તિઓ પોષતા'તા;
પ્રણત નરનારીનાં શીલ ને શિયળને, ભ્રષ્ટ કરી શિષ્યને શોષતા'તા.
કષ્ટ બહુ પામતાં દૈવી જીવો સહુ, આસુરીની ઉપાધિ સહીને;

ધન્ય હો ધર્મધ્વજ રોપિયો એ સમે-સ્વામિનારાયણે પ્રકટ થઈને.–૨
ઈન્દ્રિયારામના ધામ ધીંગા બન્યાં,આત્મલક્ષી અતિ કષ્ટ પામ્યાં;
રજ તમે ઘોર ઘમસાણ માંડયાં અરે !, સત્ત્વનાં તત્ત્વ તો સૌ ઉથામ્યાં.
ત્યાગમાં રાગના વિવિધ રંગો ચડયા, યજ્ઞ ને યાગની ઓટ લઈને;
ધન્ય હો ધર્મધ્વજ રોપિયો એ સમે-સ્વામિનારાયણે પ્રકટ થઈને.–૩
તપ તપસ્વી ભૂલ્યા વ્યસન વમળે ડૂલ્યા, દામ ને વામમાં નિત્ય રમતા;
કામ ને ક્રોધ મદ મોહ દ્વેષે ભર્યા, લોભ ને લાલચે ભ્રષ્ટ ભમતા.
મંત્ર ને તંત્રમાં લોકને ગૂંચવ્યાં, વ્હેમી ઉપદેશ અવળા દઈને;
ધન્ય હો ધર્મધ્વજ રોપિયો એ સમે-સ્વામિનારાયણે પ્રકટ થઈને.–૪
જોગી જતિ જંગમો વિવિધ વેશે ફરી–ધર્મના નામથી ધૂતતા'તા;
તપાસી ખાખી અડબંગના ઝુંડ તો, ત્રાસ દેતાં નહિ ચૂકતા'તા.
ઉપરથી સાધુતા ભીંતરમાં ભ્રષ્ટતા, કૈક ફરતા ગુરુદેવ થઈને;
ધન્ય હો ધર્મધ્વજ રોપિયો એ સમે-સ્વામિનારાયણે પ્રકટ થઈને.–૫
મંત્ર મૂઠ ચોટ ને કામણો ટુમણો દેવ, દૂગરાં ભૂવા ને ભરાડી;
ભૂત ને પલિત જીન ડાકિણી શાકિણી, પીડતા'તાં પ્રજાને અનાડી.
ઠગ ધુતારા અને જાદુ કીમયાગરો, ડારતા લોકને પેધી જઈને;
ધન્ય હો ધર્મધ્વજ રોપિયો એ સમે-સ્વામિનારાયણે પ્રકટ થઈને.–૬
દારૂ ને માંસ ચોરી વ્યભિચાર છળ, દ્યુતની ચડી હતી ખૂબ ભરતી;
ભાંગ ગાંજા તણી ચલમ બહુ ફૂંકતી, સાધુડાની ઘણી ફોજ ફરતી.
ભાન ભૂલી હતી ધર્મ ને કર્મનું, આર્ય જનતા અધર્મે વહીને;
ધન્ય હો ધર્મધ્વજ રોપિયો એ સમે-સ્વામિનારાયણે પ્રકટ થઈને.–૭

અમે ગુરુકુલમાં આવ્યા (રાગ : ગઝલ)

દીસે છે આજ દુનિયામાં જીવનનાં નીર ડોળાયાં;
વધ્યા છે વેગ વિષયોના અને ભગવાન ભુલાયા;
ઊગરવાને કુસંગેથી લઈ સત્સંગની છાયા;
પુનિત સંસ્કાર લેવા એ અમે ગુરુકુલમાં આવ્યા.–૦૧ (ટેક)

વધી હતી આસુરી વૃત્તિ જીવોને ધર્મથી પટકયા,
પરમ કલ્યાણ કરવાને પ્રભુજી તે સમે પ્રકટયા;
વિશદ સત્સંગ સ્થાપીને મનુજના ધર્મ સમજાવ્યા.-પુનિત૦૨
મહા અજ્ઞાન અંધારે હતી જનતા ગઈ ડૂબી,
અરે ! મત પંથ કરતા'તા અધમતા દંભ મગરુબી;
અહા ! તે સમય સંતોએ ઘરોઘર દીપ પ્રકટાવ્યા.-પુનિત૦૩
ભલે હો ઊંચ કે નીચા ભલે પાપી અધર્મી હો,
ધરે સત્સંગ સાચો જો કરે કલ્યાણ શ્રીજી તો;
અધમ જન કૈકનાં જીવન પ્રભુએ છેક પલટાવ્યા.-પુનિત૦૪
પરમ ભગવંત એક જ છે સકલ નામો તણા નામી,
સકલ શક્તિ સકલ સદ્‌ગુણ અને સૌ ધામના ધામી,
પ્રકટ પ્રભુને ભજાવીને જીવો ભવપાર ઉતરાવ્યા.-પુનિત૦૫
નહિ ચોરી અવેરી ના અનીતિ કંઈ ન આચરવી,
નહિ હિંસા ન દુર્ભક્ષણ ન ભાષા ભૂંડી ઉચ્ચરવી;
સદાયે શુદ્ધ વર્તનથી જીવનમાં પુણ્ય પ્રગટાવ્યા.-પુનિત૦૬
થવું સત્સંગના સેવક દબાવું ના જ દુર્જનથી,
પ્રભુમાં રાખવી પ્રીતિ અને વ્યવહાર સજ્જનથી;
સરલ ભક્તિ અને મુક્તિ તણા શુભ માર્ગ બતલાવ્યા.-પુનિત૦૭
રચીને ધર્મમય જીવન હૃદયને ભક્તિથી રંગી,
થઈને શ્રીજીના સેવક બનીશું શુદ્ધ સત્સંગી;
ઉછરતા રોપને આજે ગુરુકુલે જ અપનાવ્યા.-પુનિત૦૮
ભૂમિ આ ભવ્ય ભારતને યશસ્વી વિશ્વમાં કરવા,
કરીશું સ્વાર્પણે સેવા બનીને દેશજન ગરવા;
હૃદયગત ધર્મના બળથી જગતમાં શાંતિ પ્રસરાવા.-પુનિત૦૯
સદા શ્રીજી અને સંતો પ્રભુના લાડીલા જનની,
કૃપા દષ્ટિ અને આશિષ નિરંતર હો વિમલ મનની;
યથા શક્તિ કરો સહકાર વિજય સત્સંગનો થાવા.-પુનિત૦૧૦